

လာဘ်မိုးရွာ စာပေ မောင်မောင်မြင့်အေးစိစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂဇင်း

ရောဂါမြစ်ရေန် ဆောင်သောအဆောင်

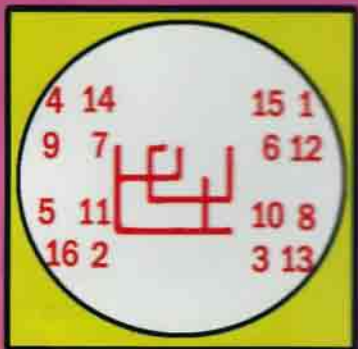
ငွေကြေးမန ပေါကြွယ်ဝစေသောအဆောင်

ဆေးဆရာ၊ ဆေးခန်းများတွင် ဆောင်ရမည့်အဆောင်

အတိတ်နိမိတ် ငြိတောင်သိစေသောအဆောင်

လာဘ်ရှင်စေသောအဆောင်

ထုပ်ငန်းကိစ္စအတွက်အဆောင်

ပိယအဆောင်

ထူးခြားစေသော အဆောင်ကလေးများ (စာ-၄၇)

လာဘ်မိုးရွေဂါထာ

ဂါမေ ဝနေ စ သဗ္ဗတ္ထ၊
ဒေဝေဟိ မနုဿေဟိ စ။
အာဘာတော နန္ဒလာဘောမေ၊
သဒါဟောတု ဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ အမှတ်(၂၄၁)

☉ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ☉

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးရွေ) အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ - နန္ဒဝိမ္ဗကြွယ်၊ သန္ဓြာဇင် အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - ကေလတ်၊ စိုးစိုး

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(မြ-၀၃၄၆၀)၊ အမှတ်-၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်မှ
ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(မြ-၀၄၈၃၉)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဗ္ဗန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုံနှိပ်သည်။
အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၂၀၀ ကျပ်
စာအုပ်ချုပ် - ရှုကီ၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - သန်းဇော်သစ်၊ ပညတ်၊ ဖိုးအောင်၊ အောင်နိုင်လတ်၊
လှသစ်အောင်၊ ကျော်ဦး တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ မျက်နှာပုံးကရပ်ဖစ်ကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ မူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေချက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့
ရေးရာ သုတအဖြာဖြာကိုလည်းကောင်း၊ ရသဖြောက်ဝတ္ထုတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်
အကြောင်းအရာများ၊ ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း
သံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်အောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော
မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့်
မဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်
များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျောက်

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇေဇော်ဝါရီလ၊ အမှတ် (၂၄၁)

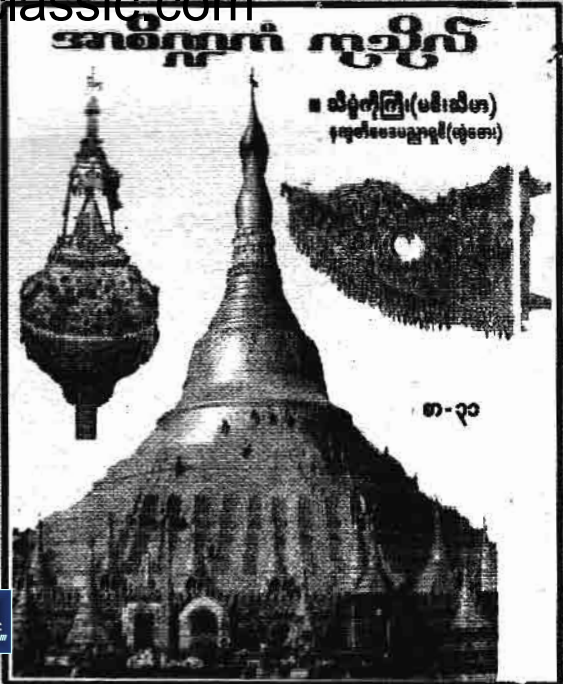
မာတိကာ

ရှောင်ပြန် ကဗျာ

မောင်ခေတ်ထွန်း၊ စန်းနီလာဝင်း၊ နန္ဒာမိုးကြွယ်၊
 ဖျာပုံနီလုံဦး၊ တောသားကြီးလှိုင်၊
 မောင်မြေမွန်(ချောင်းဦး)၊ စိုးကိုကို(လေးမျက်နှာ)၊ မောင်ရတနာ။

ရှောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

နတ်ကတော် စိန်မျက်နှာ	_____	၈၆
ကျော်ပြည့်သန်း	_____	၈၆
သစ္စာပါရမီ(ဇာတ်သိမ်း)	_____	၁၀၆
မလေမိ(ရာဇဝတ်)	_____	၁၀၆
သုတော်ငတေနှင့် ယန်သဲဆရာ(၁)	_____	၁၃၂
ဝေယံလင်းခေါင်	_____	၁၃၂
မေတ္တာရှင်... (၂)	_____	၁၅၂
ဘုန်းမွှင်တေတ	_____	၁၅၂
လှထဲကတော ဘဝထဲကလူ(၆၇)	_____	၁၇၆
လင်းရောင်တင်	_____	၁၇၆

ရောင်ပြန် ရသ

သိပ်တူးဆန်းတဲ့ သီဒိုရို
မနုဿကျော်ဝင်း _____ ၈၀
ဘဝနှင့် ရည်မှန်းချက်
ရွှေမြတ်သောင်းတင် _____ ၁၉၄
ခဲပဟေဠိ အဖြေညှိသော်
လေးသွယ် _____ ၂၀၂
ငါးဘုရင်
မောင်အောင်မြင်(မိတ္တီလာ) _____ ၂၀၈
သိုက်ပြန်သိုက်လန် ဆရာညွှတ်
ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း) _____ ၂၁၈
မြွေနန်းလိုက်ဂုဿခင်မ
ထွန်းဟိန်းထက် _____ ၂၂၀
မြသိန်းတန်ဘုရားရင်ပြင်က ဂန္ထိရူပတု
မောင်မောင်မိုးအောင် _____ ၂၄၂
သူခိုး မခိုးနိုင်ပါ
ဂါဠီမွန်းကို _____ ၂၅၂
အမှေသာကြီး အိမ်အပြန်
သူတော်စိန် _____ ၂၆၀

ရောင်ပြန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

ပူနုကုရတနာ အရှုပ်တော်ပုံ(၁၀)
အောင်သန်းချစ် _____ ၁၀၀
ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောကယုံကြည်ချက်များ
လှတိုး(စိတ်ပညာ) _____ ၂၇၅
ရတနာရွှေမြေကို တွေ့ကြတော့မည်လော
လှစိုး(ပညာရေး) _____ ၂၇၈

လူတွေသိမှ နတ်တွေကြားပေ

လူတွေသိမှ နတ်တွေကြားပေ _____ ၃၄၀

ရောင်ဖြန့်ပေခင်

သိသာပေကြောင်း မင်္ဂလာမိမိတ်ကောင်း
ဇော်ကတော့ယုဗ္ဗယ် _____ ၃၅၉

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

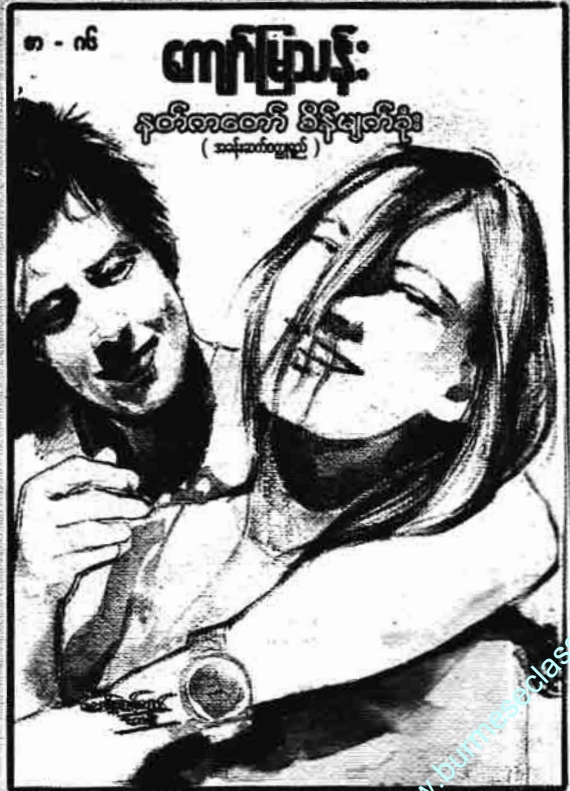
မိုင်ငံခြားရောက်ပြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း
ဇော်ကတော့ယုဗ္ဗယ် _____ ၃၃၀

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ / ကြော်ငြာနှင့် ပြန့်ချိရေး

လက်မိုးစွေ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂၊ (ပထမထပ်)၊ ၃၆ လမ်း (အထက်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း - ၀၉ - ၄၃၀၅၅၃၁၁၊ ၀၉ - ၄၂၁၀၀၅၉၂၅

ထယ်လင်ဆိုင်
သူတော်တော်နှင့်
ပန်းပဲဆရာ

လောကီရေးရာ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ၄၀

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်စေရန်
မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ၅၇

ဒေဏီဝါဒီလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
နေမျိုးထွင်ခေါင် ၅၈

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ
တောကကိုရင် ၅၉

သည်လတွေးအတွက် ကံဇာတာ
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ၆၀

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်
မွယ်သာကီအောင် ၆၁

တစ်လအတွင်း ကောင်းခြင်းမကံလာနိုင်ယာရီ
ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်) ၆၃

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒပညာ
ကောတီ-အောင်သိန်း ၇၀

တရုတ်ဂန္ထီရဆရာကြီးကြွန်း၏ အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း
တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန် ၇၃

နေသင့်သောအိမ်လေး
တက္ကသိုလ်သံ ၇၅

ခန္တီပရမံ လာဘ်
တက္ကသိုလ်စိုးယဉ် ၇၇

တန်ခိုးထက်တဲ့ နဝင်းကျွန်းနတ်ဘုရား
မော်တင်သိန်းဇော်ဇော် ၉၅

အမေ ကျေနပ်မှာပါလေ
ရွှေမန်းသားအရှင်အကိုရ ၉၇

ချောချင်သလား လှချင်သလား
မောင်ပုတ်စည် ၁၀၄

ပြည်သူချစ်သော အင်ဒီရာ
နန္ဒမာန်(မိုးတား) ၁၁၂

ဖိတ်မန္တကပြန်ရ သုံးထောင်ကျော်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်
ရှင်မဟော် ၁၂၂

ဘူးဒိုမြေ
ခိုင်ခင်အင်ကြင်း ၁၄၀

ကြေးခေတ်သင်္ချိုင်းဟောင်းတစ်ခုသို့
ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သူ) ၁၄၃

အရိမဒ္ဓနပုရနှင့် သရပါ
မောင်မိုးဦး ၁၆၂

မယ်အပ်သော ရှေးရိုးထုံးတမ်းစဉ်လာများ
ဆရာမင်းသုန္ဒြ ၁၆၅

ဘုန်းကံတိုးတက် ဩဇာထက်ရန် သေးသေးတင်ဂါတာတော်၊
မစိမ်းဇော်(ဝါးခယ်မ) ၁၆၇

ချစ်နဲ့ထုံသင်း ခါးလှည့်အင်းတော်
အေးရွှေ(ဇီးကုန်း) ၁၆၉

သိုက်ပြန်သိုက်လန်
ဆရာဘွဲ့ကို
စာ - ၂၀၈

လော့ကီရေးရာ

ဖော်သိဒ္ဓိနဝင်း စမအဆောင်
ပြေတက်ထွန်း(ပြယု) _____ ၁၇၁
"မာရဝိဇယ ပခုမ" ရွှေကြာအင်းဆန်
တင်မြင့်ကြွယ်(ပဲခူး) _____ ၁၇၃
စဗေ နတ်တို့ချစ်တဲ့ဆေး
ဘုန်းပွင့်တေတေ _____ ၁၇၄
ကံထပ်၊ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု အလှူတော်မင်္ဂလာ သိမှတ်စရာ
ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc) _____ ၁၈၂
ကိုယ်တွေ့အမေရိကားဝင်ငွေနှင့် ကုန်ဈေးနှုန်း
မောင်ကောင်းမြင့် _____ ၁၈၆
ဓာတ်ခိုက်ယဉ်စာ ရွှေပညာ(၁၉)
ဘုန်းပွင့်ထွန်း _____ ၁၈၉
ဘာဓာတ်တွေ ဖျက်နေလဲ
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် _____ ၁၉၃
ပိုက်ဆံဝင်သော ဂုဏ်တော်(၉)မီး ပွားများ
နှင်းအခွလီ _____ ၂၀၁
မုခ ဗေဒ(မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကံဖတ်ခြင်းပညာ)
သူတော်စိန် _____ ၂၀၂
မယုံလျှင် ပုံပြင်သာ မှတ်လိုက်ပါ
ဒေါက်တာသက်ဆွေ(M.D) _____ ၂၄၄
ပဌာန်းဘန်မိုး အကျိုးအနှုတ်(၁၂)
သူတော်စင်မင်းအောင် _____ ၂၇၈
ယဉ်စာကောင်းလျှင်(စကားပြောသော ဂဏန်းများ)
မောင်မောင်မြင့်အေး _____ ၂၄၈
ဆေးခြင်းကောင်းသောဘဝ လားရာကောင်းသောဂတိ
ထိုက်ထော်ခင်မိုးအေး _____ ၂၅၈

ခန္ဓာငါးပါးကို ပရမတ်ဖြင့်ပေါင်းရှင်း
မဟာထွန်း _____ ၂၆၉
အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ(၄)
ဖျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို) _____ ၂၈၃
ပြဗ္ဗဗလဂုဏ်ကွတ်ဖွားများအတွက်ဟောကိန်း
ကာလီဒါ(မြန်မာပြည်) _____ ၂၈၇
မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ...အခွလီကရထီယဂုဏ်တော်
ဒေါက်တာသန်းမိုင်းလင်း _____ ၂၈၉
အဘဘိုးဘိုးအောင်...စောင်ပညာပြုမှု ရရှိပုံ(၈)
ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သာ) _____ ၂၉၁
ဘဝအမောစင်မယ် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ
ဦးကောင်းထူး _____ ၃၀၃
စကား
လင်းမြင့် _____ ၃၀၅
အဓိနူဒါနာကံ
ရှယ်လီသိန်းမောင် _____ ၃၀၇
စိတ်ကောင်းနှင့်ယှဉ် မေတ္တာသက်ဝင်
ညွန့်ဟံ(ကြူတော) _____ ၃၀၉
ကြောင်မကြီးနို့ ကြွက်ကလေးစို့
တင်နိုင်တိုး _____ ၃၁၁
ထူးထူးခြားခြား ပုံပြင်များ(သစ္စာတရားဖြင့် အောင်နိုင်သူ)
စိုးဝင်းထွန်း(တာမွေ) _____ ၃၁၃
နာလန်ထုဖို့ ကံကူဖို့
ဂန္ဓာရီကြောအံ့ _____ ၃၁၅
သည်လ သည်ရက် အိမ်မတက်နှင့်
ဆရာဇီဝအောင်ထွင့် _____ ၃၁၇
ဇေယျသတ်တို့ ငွေကြွယ်ဖို့
မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး _____ ၃၁၉

စာ - ၁၈၆

ကိုယ်တွေ့အမေရိကား
ဝင်ငွေနှင့် ကုန်ဈေးနှုန်း
■ မောင်ကောင်းမြင့်

မြန်မာ့ရေးရာ

- ဆိုင်ဆောင်ထားသောသနပြုဆရာတော်
- မိခင်ကတစ်ဆင့်တောတောသာရ၏ ဆုံးမခြင်းများ _____ ၇
- ရာဇဝတ်တိုင်ဆောင်ပြီး ငပုတောပြန်နယ် ပျဉ်းမရောင်းဝ(အတွင်း) အထူးစီမံခန့်ခွဲတော်သမိုင်း
- နန္ဒာမင်းဆိုင်(ဗိုလ်တထောင်) _____ ၁၇
- ဆုတောင်းပြည့် အဓိဋ္ဌာန်အောင် သိုက်နုနုခေတ်တော်မြတ်ကြီး၏ အကျိုးထူး ဝိသေသများ
- မင်းတုငယ်(မြဲရောင်မြဲ) _____ ၂၅
- အာဇီဝရွက်ကုသိုလ်
- သိပ္ပံကိုကြီး(မင်းသီဟ) _____ ၃၁
- လယ်တီပုဂ္ဂိုလ်တို့မောင်ကြီး၏ တုဂ္ဂိုလ်တိုင်အကြောင်း
- အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေတို) _____ ၃၃
- မေတ္တာစွမ်းအားကြီးမား ကစင်ဆရာတော်ဘုရား
- ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ _____ ၃၇

ရှောင်ပြန် မျက်နှာပုံးဆောင်းပါး

- သုတိုလိက အဆောင်ထက်ပွဲ
- ရာဇဝတ် _____ ၄၁
- တူးခြားအဆောင် အမောင်ဘယ်သို့သုံးမည်နည်း
- ကိုမောင်သန်းဝင်း _____ ၄၈
- အဆိုးတွေဖယ်ပြီး အကျိုးတွေသယ်ပါ အာဘရာကာဇိ ၁ရာ
- သက်ထက်စန်း _____ ၅၁
- ရောဂါလွဲအောင် ဟောမိအပြုဆောင်
- သုတေသီဆရာငြိမ်း _____ ၅၅
- အံ့ဖွယ်တူးခြား ဆန်းကြယ်သောအဆောင်များ
- လှပိုး(ပညာရေး) _____ ၂၆၇

၈ - ၂၅

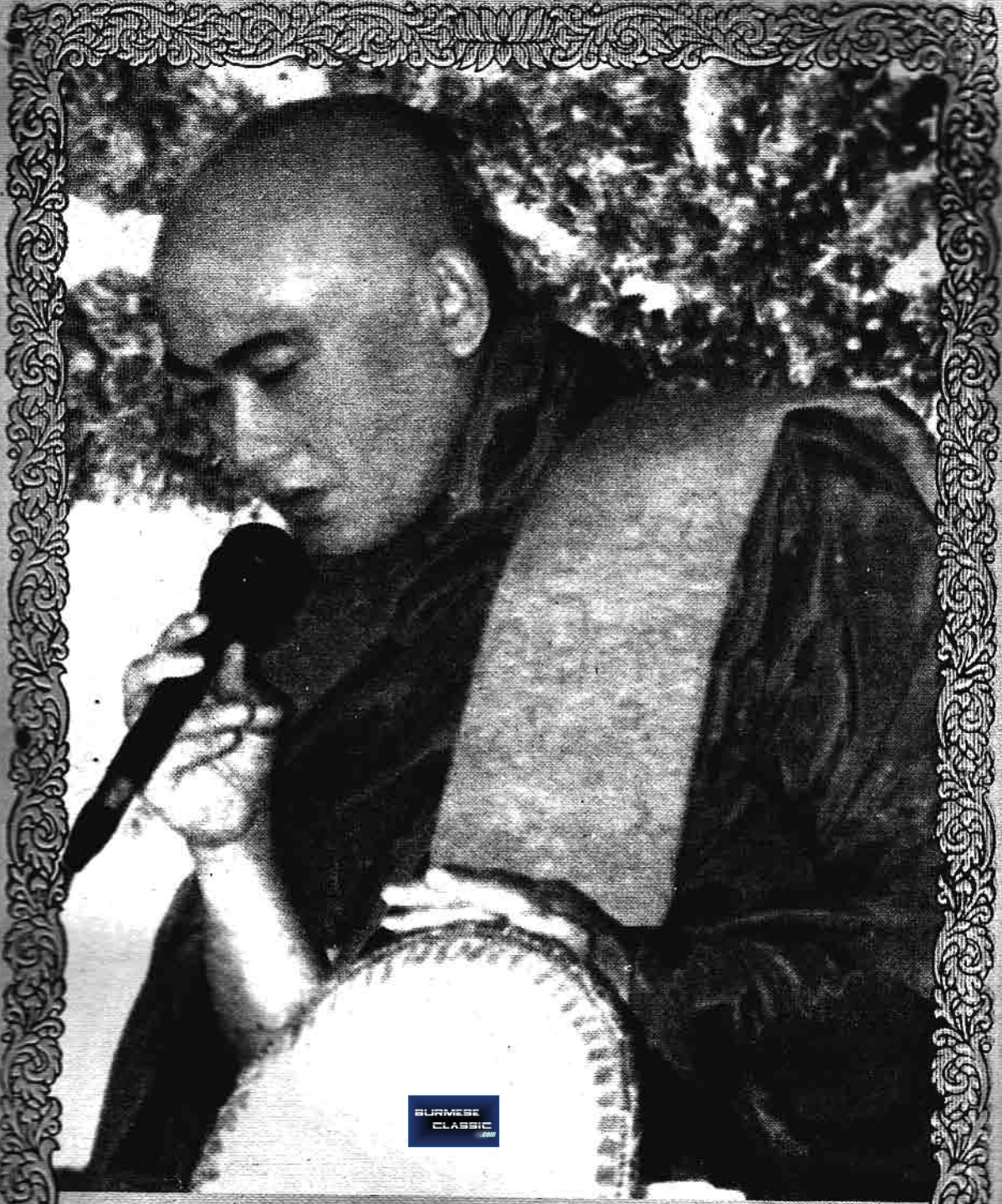

BURMESE CLASSIC .com

တန်ခိုးထက်တဲ့
နဝင်းကျွန်းနက်ကျား

ဗုဒ္ဓဘာသာ

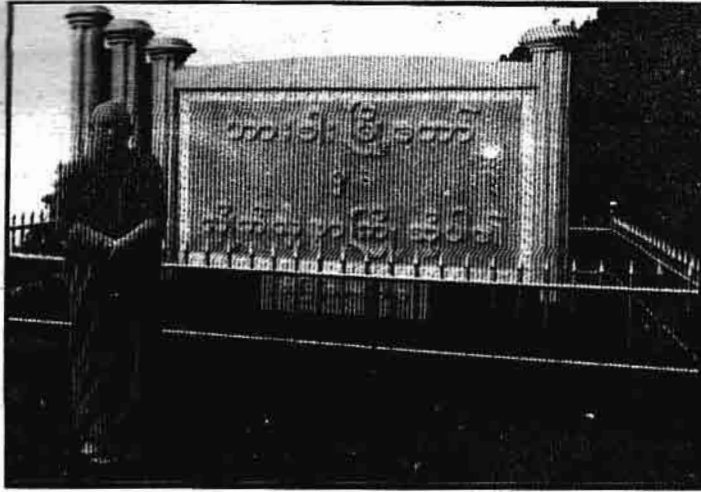

BURMESE
CLASSIC

ချင်းတောင်တန်း ယာယနာဂြုဆရာတော်
ဒေါက်တာ အရှင်တေဇောယာရ

ဆင်းတောင်တန်း သာသနာပြုဆရာတော်

ခေါယ်တာ အရှင်တေဇောသာရ၏ ဆုံးမဩဝါဒများ

တရားနဲ့နေ တရားနဲ့သေ

နေရင်လည်း တရားနဲ့နေပါ

သေရင်လည်း တရားနဲ့သေပါ

မကောက်နဲ့ ဖြောင့်ဖြောင့်ထား(ကာယဝတ်၊ ဝစီဝတ်၊ မနောဝတ်)

ကိုယ်အမူအယာလည်း မကောက်နဲ့

နှုတ်အမူအယာလည်း မကောက်နဲ့

စိတ်အမူအရာလည်း မကောက်နဲ့။

ကိုယ့်စကားကိုယ်ပြော၊ ကိုယ်အလုပ်ကိုယ်လုပ်၊ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်သိ၊ ကိုယ့်သတိနဲ့ကိုယ်နေ။

ဆုတောင်းသော်လည်း မရတာက နိဗ္ဗာန်၊ ဆုမတောင်းသော်လည်း ရနေတာက အိုခြင်း၊ နာခြင်း။

သေခြင်း။ အို-နာ-သေ မဦးခင် ဉာဏ်ဦးအောင် ကြိုးစားကြ။

ဆင်းတောင်တန်း သာသနာပြုဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်တေဇောသာရ

Ph.D(Buddhism India)ဓမ္မကထိက ဗဟုသုတဆရာ ဓမ္မစရိယ၊ ဝိနယဝိဒ္ဇာ

ပရိယတ္တိသာသနာ့ပိတရဂုဏ်ပညာ၊ မဟာဂ္ဂဝါစကပဏ္ဍိတ

၇၆-၀၉-၅၀၁၄၂၊ ၀၉-၄၇၇၇၂၂၂

ငြိမ်းချမ်းမိုး ဆောင်ရွက်ရန်

- ကျည်စိုးရွာထား
မြေပင်ကြားတွင်
ပန်းများမည်သို့ ပွင့်မည်နည်း။
- ငြိမ်းချမ်းရေးမိုး
ရွာသွန်းပြီးက
ပန်းမျိုးရောင်စုံ ပွင့်ပေလိမ့်။ ■

အလှနှင့်ဓမ္မ စိန်နီကောင်း

- နွေမှာပွင့်လန်း၊ ကံ့ကော်ပန်းကို ဆင်မြန်းပန်ဆင်၊ လှယဉ်ယဉ်မင် သူတွင်အလှမမြပါ။
- မိုးမှာပွင့်လန်း၊ စံပယ်ပန်းကို ဆင်မြန်းပန်ဆင်၊ လှယဉ်ယဉ်မင် သူတွင်အလှမမြပါ။
- ဆောင်းမှာပွင့်လန်း၊ သခင်ပန်းကို ဆင်မြန်းပန်ဆင်၊ လှယဉ်ယဉ်မင် သူတွင်အလှမမြပါ။
- အလှဆိုတာ၊ ကိလေသာတည့် မာယာလွမ်းမိုး၊ တဏှာဆိုး၏ အမျိုးအဆွေ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။
- အလှနောက်ဝယ်၊ ဇရာနွယ်၍ ယုတ်သွယ်ခုက္ခ၊ အနိစ္စနှင့် အနတ္တပါ။ ဤသုံးဖြာသည် လူရွာဌာန၊ ဘုံတဝမှာ ကြံရမည်မှာ၊ မလွဲပါတည့် ဖွေရာအလှ၊ ရှာမရသည် ဓမ္မသာလျှင်၊ အလှစင်စစ် ကောင်ဖြစ်သည်သာပါတကား။

T.Z.T 2013

နေအညို
နွားပိုးကြယ်

- ဓနုဥစ္စာ နံချာမမြဲပေဘု
အလှရုပ်လွှာ မှန်ကာမဲ့လေထင်
ချန်ခဲ့အနေ တွက်ရေစမ်းပါ
ခြေလှမ်းပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်။
- ကစော်ပုလင်းရယ်နဲ့
ဖော်တစ်သင်း အစုံအလင်ပါလား
အတော်ဖျင်းမလျော်ခြင်းတွေ မနည်းပြီဘု
ပျော့ခဲ့ ပျော်ပျော်။
- အသိတို့ တစ်မျှော်တစ်ခေါ်
အချိန်နော် ပီပါမလား
သတိတို့ ချွတ်လွဲချော်
အနီးလေးနော် မရဏရတာ။
- အနေပျော် မှောင်းခဲ့ရက်တွေတော့
တစ်စက်ပင် ပြန်မတွေးချင်ဘု
လှေရာလှောင် မှန်းပျော်အတွေးမှာဖြင့်
မှောင်တဖြာ ရမ်းရော်ငေးကာမှ
(အတို.....)
ကြေးစည်သံကြား။ ■

စိတ်ဓာတ် ဈာန်နိဗ္ဗာန်

- အဆုံးအစမရှိ
အပြောကျယ်တဲ့ ပင်လယ်ပြင်ထဲမှာ
ကမ်းစပ်ကိုရှာရင်း
မထီမေခလာ နတ်သမီးကို
မျှော်ကိုးကူးခပ်နေသူများ...။
- မိုးသက်လေနှင့်၊ မုန်တိုင်းပြင်းနှင့်
ရင်ဆိုင်တိုးထေ့၊ တွေ့ချင်တွေ့မယ်...။
- လှိုင်းလေကြမ်းတမ်း၊ ရေဆန်လမ်းမှာ
ပင်ပန်းကူးခပ်၊ အားပြတ်ချင်ပြတ်မယ်...။
- ငါးရွှေ့ငါးမန်း၊ ငါးလိပ်ကန်းတွေရဲ့
ဝမ်းစာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်...။
- ကမ်းမမြင်
လမ်းမမြင်
ပင်လယ်ပြင်မှာ မြှုပ်ချင်မြှုပ်မယ်...။
- ဇာတ်နိပါတ်ထဲကလို
မထီမေခလာ ကယ်ဖို့ဆိုတာက
သင်ဟာ မဟာဇနက္ကလို
ဉာဏ်၊ဝီရိယ၊ဇွဲ၊သတ္တိ၊ သံမဏိစိတ်ဓာတ်
ရှိဖို့လိုတယ်။ ■

စာပေကျောက်တိုင်ကြီး ထားသားကြီးလူနိုင်

- ခိုင်မတ်နေ
စာပေကျောက်တိုင်ကြီး...။
- ကလောင်လက်သီးတွေနဲ့
ထိုးချင်သမျှထိုး
အရိုးမကြေ အနေအပျက်...။
- ကလောင်လွှတွေနဲ့
ဖြတ်ပိုင်းချင်သမျှ ဖြတ်ပိုင်း
မပိုင်းမပြတ် တမတ်မတ်...။
- ကလောင်မီးတွေနဲ့
မြှောက်ချင်သမျှမြှောက်
ပျိုးချင်သမျှပျိုး
မရိုမကျွမ်း တလန်းလန်း...။
- မကြေမယ
မပိုင်းမပြတ်
မပြတ်မကြေ နဂိုနေ
စာပေကျောက်တိုင်ကြီးဆိုတာ
ကမ္ဘာကိုတုန်သွားစေတဲ့...
“ဆရာ ဒဂုန်တာရာ”...။ ။

T.Z.T 2013

ထင်းဆယ်ကြသူများ ဆင်းဖြန့်(ချောင်း)

- ချင်းတွင်းရေတိုင်း ကဆုန်စိုင်းဝင်ရောက်လာ
မိုဠ်ကာလ မိုင်းပြထစ်ချွန်းရွာ
အုန်းကွက်ညီကာ၊ ဝတ္ထုခွင်လွှမ်း
မြစ်ကြောင်းတစ်ခွင်၊ ဟန်ဟုန်ဆင်
ရေလျှော်ကြမ်းတမ်းသည်တည့်လေး...။
- သောင်းကမ်းပြိုလဲ၊ မတည်မြဲနိုင်
ဝဲဂယက်ထ၊ ဟန်ပြုထိမ်းမပိုင်
ဘဝရင်ဆိုင်၊ ယှဉ်ပြိုင်မာန်ကြွ
မိုးရေထဲမှာ၊ ဒီလိုင်းပြာ
လှသာအနိုင်ရမည်တည့်လေး...။
- ရေပျောထင်းစ၊ ဆယ်ယူကြလေသော်
သက်စွန့်ကြီးပမ်း၊ ရွက်ထမ်းရွှင်မပျော်
လှေကိုလည်းလှော်၊ ရေပေါ်လည်းကြည့်
အခွင့်သာစဉ် ဖွဲ့နှင့်ယှဉ်
လှေတွင်ထင်းပြည့်စေဖို့လေး...။
- နားသည့်အခိုက်၊ ဝမ်းစိုက်ကဆာ
ဟင်းရွက်စုံပေါင်း၊ သောင်းပြောင်းကျိလိုသော
ငါးနတ်ဖွဲပါ၊ ရေကာစုံပြွမ်း
ဖက်ထမင်းတွင်း၊ လက်ချင်းယှဉ်
မြူးရွှင်စားသောက်ကြမ်းသည်တည့်လေး...။
- မောပန်းပြေပျောက်၊ နားချိန်ရောက်လျှင်
သံပြင်ကမ်းစပ်၊ အနားသတ်နေရာတွင်
ပက်လက်အသွင်း၊ အိပ်စဉ်အခိုက်
နှစ်ခြိုက်စွာသာ၊ ဟောက်သံမှာ
ညီကာပဲ့တင်ရိုက်သည်တည့်လေး...။
- ရာသီအလိုက်၊ အားစိုက်ထင်းဆယ်သည်။
ရိုးသားရုတ်ဖြင့် ထူးတင့်ပေတော့မည်...။

T.Z.T 2013

ရောဝတီရဲ့လေးပျက်နာ စိုးကိုကို (လေးပျက်နာ)

- ရောဝတီကို တိုးဝင်စီးပါတဲ့
ရေပြာကြည် “ငဝန်” မြစ်ကိုကွယ်ပေးတင်
ရှေးယခင် မြို့တည်လာကြပြီမို့
ပေါကြွယ်စွာ သီးနှံစပါးဆန်ရယ်ကြောင့်
ကုန်စည်ဖလှယ် ရောင်းဝယ်သွက်ပါတဲ့
“လေးပျက်နာ” အမည်ဆန်းလေသည့်
“ရောဝတီ၏ စပါးကျီ” ကျွန်းမြို့ကလေးကို
အမြဲလိုလို လွမ်းမိသည်။
- မျှော်မဆုံးနိုင် လယ်ကွင်းတွေ ပြန်တပြောရယ်နှင့်
မမောရာရစ်ခွေစီးပါတဲ့ မြစ်ငဝန်
ပျူမြင်ရိုးမတောင် နောက်ခံထားလေတော့
အလှပန်းချီကားပမာနယ်
ရောက်လာလည် ရွှေဆွည့်သည်များကို
လွမ်းအားတွေပို ညှို့စွမ်းနိုင်တာကြောင့်
နောက်တစ်ခါ လာချင်သေးတယ်တဲ့
ပြောလိုရယ် မဆုံးနိုင်ပေါ့
နှလုံးရွှင်ကြည်။
- ထေရ်သံယာမှာ ထင်အရားပေပါ
“ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ကြီး” ကိုလ
ဖွားသန်စင်တဲ့ မြို့လေးပါ
သဘင်နယ်မှာ ထင်လင်းခဲ့ကြ
“ဝဏ္ဏကျော်ထင် စိန်အောင်မင်း” နှင့်
လူရွှင်တော် “အကယ်ဒမီ မော့စ်” တို့မွေးဖွား
ချက်မြှုပ်ထားခဲ့ မြို့လေးပေမို့
ဂုဏ်ယူလျက်နေ အစဉ်ပြုံး။
- မြေအိုးစွယ်စုံ အသွယ်သွယ်ပေါ
တကယ်ချောတဲ့ သင်ဖြူဖျာ
ရက်လုပ်ကာ ဝင်ငွေတိုးအောင်ပေါ့
သဒ္ဓါတရားပြာ စေတနာတဝေဖြင့်
ဆွည့်ဝတ်ကျေ ဆွေခင်တတ်တာမို့
လာလည်စေချင်စမ်းပါရဲ့
ကမ်းသောင်မြေ ငဝန်နံဘေးမှာ
ဆိုတေးတွေ တကြော်ကြော်နဲ့
တူပျော်ပျော် ပြုံးရွှင်လန်ကြမယ်ကွဲ့
လှမ်းခဲ့ပါဦး (အုန်း)။

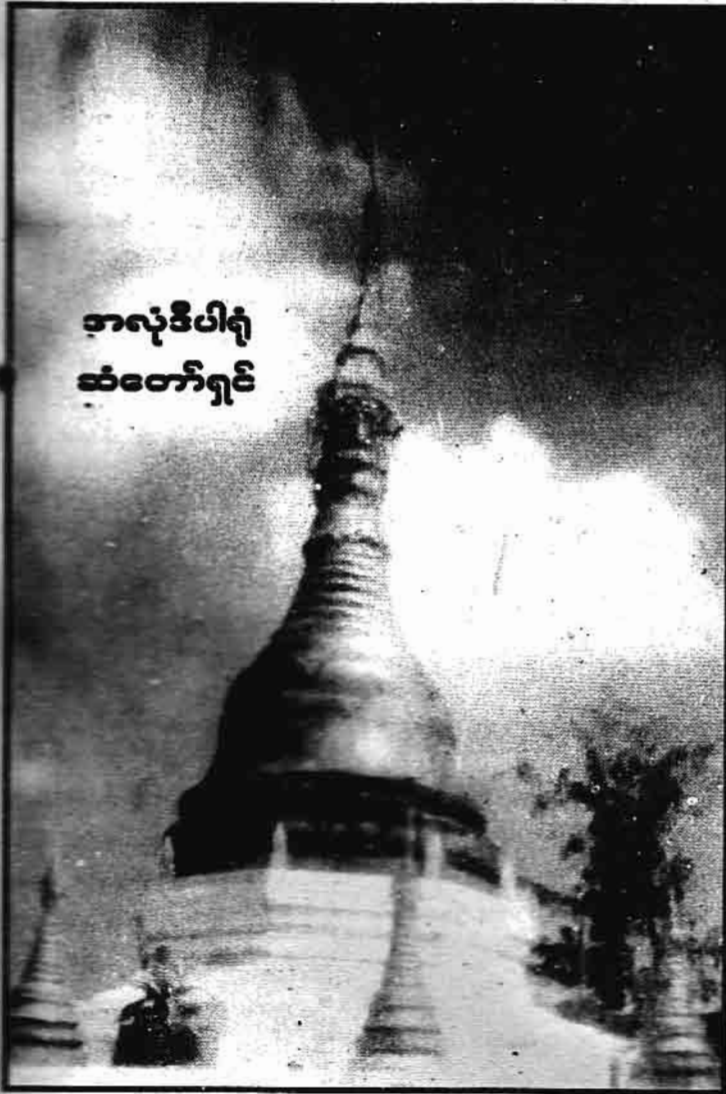
လက်ဆောင် မောင်ဂုဏ်

- သူငယ်ချင်း
ငါယုံကြည်ရာ၊ ငါကဗျာကို
ကာရန်ချို့ပြီ၊ စီခြယ်သ၍
အလှစီဝေ၊ မျှခဲ့ပေအံ့။
- ဘဝထိုထို၊ တိုက်ပွဲဆို၏
ငိုခဲ့တစ်ခါ၊ ပျော်စရာနှင့်
သာနာမှုတွေ၊ ရောယှက်ပွေ၏။
- ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊
ချမ်းသာဆင်းရဲ၊ ဇုကွဲလည်း
စံလိုက်သည်းလိုက်၊ သူ့စရိုက်တည်း။
- လောကလူရွာ၊ ခဏတာဝယ်
ဘာသာဘာဝ၊ ကြံဆုံရမင့်
ရွှင်ပျော်ဆိုင်း၊ အန်တုပြိုင်ရင်း
အနိုင်အရှုံး၊ ဇာတ်မဆုံးကို
အပြုံးကိုယ်စီ၊ ဉာဏ်ကြီးသိလျက်
ဖြစ်တည်ပျက်မှု၊ စူးစိုက်ရှု၍
လှူပြည်ခဏ၊ ဇုတ္တဘကို
အရတော်စေချင်သည်တကာ။

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ငပုတောမြို့နယ်၊

ပျဉ်းမချောင်းဝ(အတွင်း)

အလုံဒီပီရုံစေတီတော်သမိုင်း

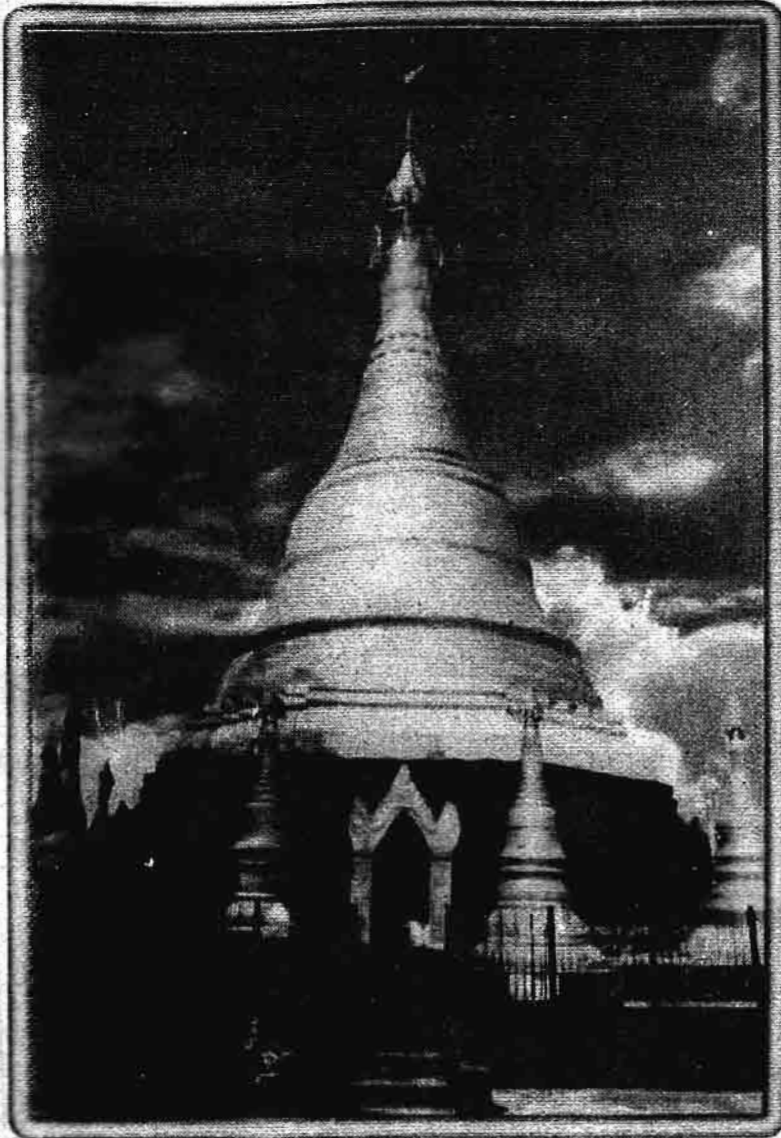

အလုံဒီပီရုံ
စေတီရှင်

■ နန္ဒာမင်းခေါင်(ဗိုလ်တထောင်)

ငပုတောမြို့

ငပုတောမြို့သည် ပုသိမ်မြို့တောင်ဘက် ရေမိုင် ၂၃ မိုင်အကွာနှင့် ရန်ကုန်မြို့တော်၏ ရေမိုင် ၁၆၅ မိုင်ခန့်အကွာတွင် ငဝန်မြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်း၌ တည်ရှိပါသည်။ ငပုတောမြို့မှ ပင်လယ်သို့ ၄၆ မိုင်ကျော်မျှ ဝေးကွာသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အနောက်တောင်ဘက် အဆုံးတွင်တည်ရှိသော မြို့ဖြစ်ပါသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် မြောင်းမြနှင့် လပွတ္တာမြို့နယ်များ၊ အနောက်ဘက်နှင့် တောင်ဘက်တွင် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ရှိပြီး မြောက်ဘက်တွင် ပုသိမ်အရှေ့(ကံကြီးထောင်)၊ ပုသိမ်အနောက်(ပုသိမ်မြို့)နယ်များနှင့် အမြင့်ရှိပြီး မြို့နယ်အကျယ်အဝန်း စတုရန်းမိုင်ပေါင်း ၁၄၀၄.၁၆၉ မိုင်ရှိသဖြင့် ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး ၂၆ မြို့နယ်တွင် မြို့နယ်ဧရိယာအကျယ်ဆုံးမြို့နယ် တစ်ခုဖြစ်သည်။ မြို့၏အရှေ့အနောက် မိုင် ၃၀ နှင့် မြောက်မှတောင်သို့ ခြောက်မိုင်ခန့်ရှည်လျားသည်။ မြစ်ချောင်းအင်းအိုင် များစွာရှိ၍ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးမှာ ရေလမ်းကိုသာ အားကိုးပြုရသည်။

ငပုတောမြို့ နောက်ခံသမိုင်း

ရှေးခေတ်မြန်မာနိုင်ငံတွင် မွန်တီ (ဒဂုံ+ဒလ)၊ မွန်စ(သထုံ၊ မုတ္တမ)၊ မွန်ည(ပုသိမ်၊ မြောင်းမြ)ဟူ၍ မွန်သုံးရပ်ရှိခဲ့သည်။ ငပုတောမြို့သည် မွန်ဘုရင်များထက်ထက် ပုသိမ် ၃၂ မြို့နယ်စာရင်းဝင် ကျိုက်ပဒေါမြို့အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ရွှေလည်းထွက်၊ ကျွန်း

မြို့လည်းဖြစ်သောကြောင့် ရွှေကျွန်းမြို့ဟု ခေါ်သည်။ တောထွတ်ခြောက်ခုရှိသော ရွှေဖြစ်၍ ဆပဒရွာဟုလည်း ခေါ်သည်။ ယင်းတောင်ထွတ်ခြောက်ခုမှာ ယနေ့တိုင် ရွှေကြက်ယက်တောင်၊ ရွှေကြက်ပျံတောင်၊ ရွှေကြက်ကျတောင်၊ ရွှေကြက်ဝပ်တောင်၊ စွယ်တော်တောင်၊ ရွှေသံပေါက်တောင်ဟု ခေါ်ဆိုပြီး စေတီ

များ တည်ထားကိုးကွယ်လျက်ရှိသည်။ ငပုတောမြို့ကို ငဝန်(ပုသိမ်)ပြစ်နှင့် ပမ္မဝတီမြစ်ဆုံရာ နေရာတွင် တည်ထားသောကြောင့် ပမ္မဝတီမြို့ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ကရင်မုဆိုးကြီးငပု မေ့ထိုင်ခဲ့သည့် တောဖြစ်၍ ငပုတော(မြို့)ဟူ၍ ကာလဒေသအရ အမည်များတွင်ခဲ့ ငပုတောမြို့သည်။ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၆၅၂ ခုနှစ်၊ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ၊ တိယစစ်ပွဲအပြီး အောက်မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ခုလုံးကို အင်္ဂလိပ်ပိုင်အဖြစ် သိမ်းယူစဉ် ကပင် ငပုတောမြို့အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့၏။

ငပုတောသား ရှင်ဆပဒရဟန္တာမထေရ်

ပုဂံခေတ်ကောင်းစားစဉ် ဘတုတ္တပုဂံမင်းဆက် နရည(ဝါ)ကုလား ကျမ်း(၅၂၉-၅၃၃)ခုနှစ် နန်းစံစဉ်ကာလ ရှင်အရဟံ၏တပည့် ရှင်အရိယဝံသာယင်း၏တပည့် ရာမညတိုင်းသား ရှင်ဥတ္တရာဇိဝိမထေရ်သည် သာသနာတော်နှစ် ၁၇၁၅ (ခရစ်နှစ် ၁၁၇၁) ကောဇာသက္ကရာဇ် ၅၃၃ ကလျာဏီကျောက်စာတွင် သံဃာတော် ၁၀ ပါးနှင့် လင်္ကာဒီပကျွန်း(သီဟိုဠ်) ယခု သီရိလင်္ကာ)သို့ ကြွသွားတော်မူရာ ရာမညဒေသ ပုသိမ်မြို့အနီး ဆပဒရွာ ယခုအခေါ် ငပုတောသားဖြစ်သူ ငယ်မည်မောင်ပျားခေါ် ဆပဒသာမဏေလည်း သီဟိုဠ်သို့ လိုက်ပါသွားသည်။ ဆပဒခေါ် သဒ္ဓမ္မဇောတီပါလမထေရ်သည် အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို သင်ကြားတတ်မြောက်ပြီး ၁၀ ဝါအရတွင် သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ ပုဂံသို့ကြွရောက်လာသည်။

နယ်တီစည်သူမင်း(၅၃၆-၅၇၃) နန်းစံ ဧည့်ကာလ၌ ဆပဒမထေရ်သည် သာသနာတော်နှစ် ၁၇၂၅ (ခရစ် သက္ကရာဇ် ၁၁၆၁)၊ ကောတသက္ကရာဇ် ၅၄၃ ခုနှစ်တွင် ပုဂံသို့ ကြွရောက်တော် မူပါသည်။ ဆပဒမထေရ်သည် စာပေ ထူးကဲများပြုခြင်း၊ သီဟိုဠ်သံဃာ ဝိသေသ တည်ထောင်ခြင်းတို့ဖြင့် သာသနာပြုခဲ့ပါသည်။ မထေရ်မြတ်သည် မိမိ ဇနီးပရိတ်(ငပုတောမြို့)တွင် သာသနာပြုရာတွင် ငပုတောမြို့တောင်ပိုင်း သာယာကျောင်းတိုက်အနီး၌ ဆပဒ သိမ်တော်ကြီးနှင့် အာရုံခံစေတီတော်နှင့် တကွ တရားတော်များ ကျင့်ကြံမှုမှတ် ရာ လိုဏ်ဂူတော်နှင့် တစ်ဆက်တည်း ၌ စေတီတော်များ၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတု တော်များကိုလည်း တည်ထားခဲ့ပါသည်။ ဤတောင်ထွတ်တွင် သီဟိုဠ်မပုဂံ နောင် ပူဇော်ခဲ့သော ဓာတ်တော်များ ထို ဌာပနာပြု၍ စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ထားခဲ့ပါသည်။ ယခု ဖူးမြော်ရ သော ရွှေမြင်းတင်စေတီတော်မြတ်

သည် ထိုကာလက မထင်ရှားသော စေတီတော်တစ်ဆူသာ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘွဲ့တော်ကား မရှိသေး ချေ။ ဤကား ငပုတောမြို့မှ ထင်ရှား သော ရဟန္တာမထေရ် ရှင်ဆပဒ၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။

ဝဋ္ဋီရမျိုးစုံ အလုံဒီပါရုံစေတီတော်

ဒီပါရုံစေတီယံ၊ မြန်မာရ ငွေဟိ ပူဇိတံ၊ ဒက္ခိကောယျံ၊ ဥတ္တမ တံ မယံ ဝဗ္ဗမ သာဓရံ။

မြန်မာရငွေဟိ ပူဇိတံ-မြန်မာ ပြည်သား လူအများတို့ ရှိခိုးဦးခိုက် ပူဇော်ခြင်းလည်း ထိုက်တော်မူပေထ သော၊ ယံဒီပါရုံစေတီယံ-ငပုတော ဋီပယ်၊ မြစ်တစ်ရာကြီးပိုင်းတွင် တည် ရှိသော အတွင်းဒီပါရုံဟု လွန်စွာ ကျော်ကြား လူသိများသော အကြင် ဒီပါရုံခေါ် စေတီတော်သည်၊ အတ္ထိ- ရှင်တော်ဗုဒ္ဓသရီရဓာတ် ကိန်းဝပ်ရာ ဒီပါရုံဟု ခေါ်တွင်ပြု၍ လူသိများရာ တောင်သေလာ၌ ထင်ရှားမသွေ တည်

ရှိပါပေ၏။ ဒိက္ခိကောယျံ-ဆွမ်း၊သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ဆေး လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ ကို အလှူခံခြင်းရာ ထိုက်တော်မူထ ပေသော၊ ဥတ္တမ-အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော၊ တံဒီပါရုံစေတီယံထိုအတွင်း ဒီပါရုံ ဟု လွန်စွာကျော်ကြား လူသိများသော စေတီတော်မြတ်ကို၊ မယံ-ရုပ်နာင် ခမ္မ သင်္ခါရတို့ကို သူငယ်သမုတ် အကျွန်ုပ်တို့ သည်၊ သာဓရံ-လေးမြတ်ကြည်ညို၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဗ္ဗမ-ကာယ ဝစီ မနောချီလျက် သုံးလီခွါရ ပမာဏ ဖြင့် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုမိုးကာ ရှိခိုး ကြပါကုန်စို့။

ဒီပါရုံတောင်တော်သို့

ငပုတောမြို့မှ မြစ်တစ်ရာမြစ် အတိုင်း မော်တော်ဖြင့် လာပါက ငပု တောမြို့နှင့် ပိုးလောင်းကျေးရွာအုပ်စု တို့သည် ရေခိုင်အားဖြင့် ၃၄ မိုင်ရှိပြီ။ အပြောင့်တိုင်း ၂၃ မိုင်ခန့်မျှ ကွာဝေး သည်။ ယခု ရေးသားလတ္တံ့သော ဒီပါရုံ ဘုရားတောင်သည် ပိုးလောင်းကျေးရွာ မှ ပုသိမ်-မော်တင် ကားလမ်းအတိုင်း သွားပါလျှင် ခြောက်မိုင်ခန့်ဝေးကွာ သည်။ ထိုဒီပါရုံလေးဆူတွင် အပါအဝင် ဖြစ်သော ပျဉ်းမချောင်း အလုံဒီပါရုံ စေတီတော်ကို ၉၆၄ ပေအမြင့်ရှိသော တောင်တော်ပေါ်တွင် ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။ “ချစ်သမျှကို မြင်းမိုရ်ရွှေတောင်လုံးသာ ပ...လေးဆူဒီပါ သီတာရေမြေဆုံးစေ တော့လေး...” ဟူသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သစ္စာတိုင်ဘွဲ့သီချင်းကို မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ ကြားဖူးကြသည်သာ ဖြစ် သည်။ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းဟူသည့် ပုဗ္ဗ

**မော်တင်စွန်း
ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်**

www.burmeseclassic.com

ဝိဒေဟ၊ အပရ ဂေါယာန၊ ဇမ္ဗူဒီပ ဥတ္တရကုက္ကုန္ဒ၊ ဟူ၍ တည်ထားသော ဘုရားလေးဆူတို့၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် ပုံကို သစ္စာတိုင်ဘွဲ့တွင် ထည့်သွင်း၍ နိုင်းနိုင်းစပ်ဆိုသည်ဟု ယခုဆွယ်ရာ ရှိပါသည်။ ယခုမျက်မှောက်ခေတ် လေးဆူဒီပီဟု သတ်မှတ်ခေါ်ကြသော ဘုရားများမှာ လူအမျိုးမျိုး နတ်အတွေ့ ဆွေ ဆိုသကဲ့သို့ သတ်မှတ်ပုံချင်း မတူ ညီကြပေ။ လေးဆူဒီပီစာရင်းဝင် စေတီ တော်များမှာ -

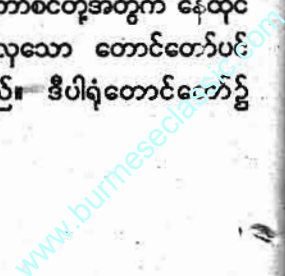
ငပုတောမြို့နယ်၊ ပျဉ်မချောင်း (အတွင်းအလုံ) ဒီပိရုံစေတီ၊ ပုသိမ်မြို့ နယ်မှ ရွှေတွင်းတူးဒီပိရုံစေတီ၊ သာပေါင်း မြို့နယ် တောင်ညိုဒီပိရုံစေတီ၊ ရေကြည် မြို့နယ် သီတာကုန်းမြေ ဒီပိရုံစေတီ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအတွင်းဒီပိ လေးဆူအပြင် ဒီပိ ၂၈ ဆူ ဝန်းရံ လျက်ရှိပါသည်။ အပြင်ဒီပိ ၂၈ ဆူ တွင် မဟာမကုဋရံသီ မြတ်တော်တင် စွန်းစေတီတော်၊ စမ်းကြီးဒီပိ၊ သုဇိမာန ဒီပိ အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ အချို့ဆရာ တို့ကလည်း လေးဆူသော ဒီပိတို့မှ ဒီရေများသည် ငသိုင်းချောင်း သီတာ ကုန်းမြေတွင် ချင်းကော၏ အဆုံးသတ် သဖြင့် ရေဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ မြေဆုံးမှာ မြတ်မော်တင်စေတီတော်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ကျူး၍ လေးဆူဒီပိ သီတာရေမြေ ဆုံးစေတော့...ဟု ဖွင့်ဆိုရေးသားသည် ဆို၍ သတ်မှတ်ကြပြန်သည်။ အချို့ လေးဆူဒီပိမူကွဲများလည်း ရှိပြန်သည်။ ၎င်းတို့မှာ အတွင်းဒီပိနစ်ဆူ၊ အပြင် ဒီပိနစ်ဆူ သတ်မှတ်ကြ၏။ အပြင်ဒီပိ နစ်ဆူမှာ မဟာမကုဋရံသီ မြတ်မော် တင်စေတီတော်နှင့် သုဇိမာနဒီပိရုံ

(ငပုတောမြို့နယ်)ဘုရားလှချောင်းဖျား စမ်းကြီးဒီပိတို့ဖြစ်ပြီး အတွင်းဒီပိနစ်ဆူ မှာ ပုသိမ်မြို့နယ် ရွှေတွင်းတူးဒီပိနှင့် အလုံဒီပိ(ပျဉ်မချောင်း)ငပုတောမြို့နယ် ဟု သတ်မှတ်ကြပြန်သည်။ မည်သို့ပင် ဆိုစေ ဒီပိရုံစေတီတော်သည် ဒီပိလေး ဆူအပါအဝင် ဖြစ်သည်ကိုမူ လူတိုင်း လက်ခံကြသည်သာ။ ခွေးနက်တောင် သည် (အချို့အခေါ်) မျှော်တောင်ညို တောင်များကဲ့သို့ နိမ့်မြင့်ဘေးတိုက် တည်ရှိသည်။ ဤဒီပိရုံတောင်ကြီးသည် အနောက်ရှိမ နဂရစ်တောင်ရှိမှ တောင် စွယ်တစ်ခုတွင် တည်ရှိပြီး ဥတစ်လုံး တောင်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အလုံဒီပိရုံ တောင်သည် ငပုတောမြို့နယ် အာကာ ကျေးရွာအုပ်စုတွင် တည်ရှိပြီး ပင်လယ် ရေမျက်နှာပြင်ထက် ၉၆၄ ပေ မြင့်ပြီး မြောက်လတ္တီတွဒ် ၁၆-၁၅-၃၅ စက္ကန့်၊ အရှေ့လတ္တီတွဒ် ၉၄-၂၃-၄၅ စက္ကန့် တွင် တည်ရှိသည်။ မြစ်တစ်ရာကြီးစိုင်း တွင် တည်ရှိ၍ သစ်ပင်နှင့် တောရိုင်း တိရစ္ဆာန်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးထားသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မည်သည့်အချိန်အခါ တွင်မဆို အမြစ်စီးလန်းသော သစ်ပင် သစ်တောတို့ဖြင့် တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ဒီပိရုံတောင်ကြီးသည် တောင်သုံးလုံး ထပ်ဖြစ်သည်။ တောင်ခြေအတက် သည် မတ်စောက်ပြီး အလယ်တော ခြေ ပြန့်ပြောလျှော့ဖြစ်၍ ဘုရားတောင် အတက်တွင် မတ်စောက်နေပြန်သည်။ ဒီပိရုံတောင်တော်သို့ တက်ရာလမ်းလေး ခု၊ မုခ်လေးခု ရှိခဲ့သည်။ ယခုအခါ ထိုလမ်းတို့မှာ လူအသုံးနည်းလှသဖြင့် ကွယ်ပျောက်လှဖြစ်တော့သည်။ တောင် တော်ပတ်လည် အကျယ်အဝန်းသည်

သုံးမိုင်မျှ ကျယ်ဝန်းသည်။ သားရဲ တိရစ္ဆာန်များ ပေါများသည်။ သစ်ကြီး၊ ဝါးကြီးများသည် တောင်တော်၏ အနောက်ဘက်လမ်းမှာ ချောက်ကမ်းပါး နှင့် လျှိုမြောင်များ ခက်ခဲသောအတက် အဆင်း၊ စမ်းချောင်းတို့ဖြင့် ရောပြင်းနေ ပြီး ဝိဇ္ဇာများ၊ သူတော်စင်များ သီတင်း သုံးရာ(အလုံမြို့)သည် ဂမ္ဘီရဆန်စွာ တည်ရှိနေပါသည်။

ဒီပိတောင်သို့ရောက်ခဲ့လျှင်... သဒ္ဓါနောဒကော သန္တော၊ ဖလပုပ္ဖေါပ သောဘိတော၊ သဗ္ဗန္ဓော နီလရက္ခေဟိ၊ ပီကောတိအဿ မေယမနံ။

သဒ္ဓါနောဒကော-ငွေသောင် ကမ်းခြေ အပန်းဖြေဖို့ စမ်းရေအလျဉ် တသွင်သွင်နှင့် အစဉ်မပြတ် စီးသွားရာ လည်း ဖြစ်ပေထသော၊ သန္တော-ပြုရွာ အူသံ မဆူညံဘဲ လူသံတိတ်ချိန် ခိတ် ငြိမ်အေးထပေထသော၊ ဖလပုပ္ဖေါပ သောဘိတော-ရာသီမလင့် ခဲညီသင့်၍ သီးပွင့်ငုံကင်း ရက်တွင်းမိုး ထုံသင်း၍ ကြိုင် တလှိုင်လှိုင်တင့်တယ်ပေထသော၊ နီလရက္ခေဟိ-စိမ်းတစ်စုံ ညှိတမှောင် မှောင် ခိုရောင်မြဲသော၊ ကမ္ဘာဆေးဖြင့် အလှရေးသည့်အသွင် သစ်ပင်ပိပေါင်း အနိပ်ကောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗန္ဓော-ဝံယာ ရစ်သန်း ဖုံးလွှမ်းအပ်ပေထသော၊ အဿမော-ကိုယ်တည်းအောင်းခို ဗြဟ္မ စိုက်ဖြင့် အလိုပြည့်ဝပြည့်စရာနှင့် တွေ့ရ ပေတောင်း သင်္ခမ်းကျောင်းကလေး သည်ဖြစ်၍ တရားဓမ္မရာမိုးကြကုန် သော သူတော်စင်တို့အတွက် နေထိုင် ရာကောင်းလှသော တောင်တော်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဒီပိရုံတောင်တော်၌

ရာသီမလင့် ခါညီသင့်၍ သစ်ပင်ပန်း
 မာလာများ အချိန်အခါမရွေး ထုံသင်း
 ကြိုင်လှိုင်၍နေပါသည်။ တောင်တော်
 တစ်ဝိုက် မျှော်လိုက်ပြန်လျှင်လည်း
 သစ်ပင်ပိတ်ပေါင်း အရိပ်ကောင်းတို့က
 ညိုညိုဆီဆီနီ ညိုညိုမှောင်မှောင်
 ဖြင့် အလှရေးထားသည်
 နေ့ရောင်ဖြင့် ဤဒီပါရုံတောင်တော်၏
 အလှပုံပုံပန်းပုံအရ အခြင်းအရာ
 များစွာ လွမ်းမောဖွယ်ရာ ကောင်း
 သောအရာများ အေးမြလှသော လေ
 ဖြည့်ထည့်ပေးတို့ ထိတွေ့မှုများသည်
 သူတို့အား တစ်သက်တာ မေ့
 နေနိုင်စရာပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။
 အထူးဒီပါရုံတောင်သည် မြေလတ်ပိုင်း
 တောင်တော်ကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇာတော်ကို သူတော်
 ဝင်ရောက်ရဟန်းများနှင့် ဂန္ထိရလိုက်စား
 သော ပုဂ္ဂိုလ်များတို့၏ ပျော်မွေ့ရာ
 တရားထူးရရှိရာနယ်မြေဟု သတ်မှတ်
 နိုင်ပါသည်။ စိမ့်ကြီးမြိုင်ကြီး၊ ဂနိင်ကြီး
 နှင့် တောအထပ်ထပ် တောင်အသွယ်
 သွယ် စိမ့်စမ်းရေတံခွန်များတို့ ရှိကြ
 ကုန်၏။ ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များတို့၏
 ခိုလှုံရာလည်းဖြစ်သည့် ဒီပါရုံတောင်
 တော်မြတ်သည် ဝေးလံသီခေါင်သော
 တောတောင်တွင် တည်ရှိနေသည်။
 တောင်တော်၏ မောင်စမ်း၊ နမစမ်း
 စမ်းနှစ်သွယ်တို့ ပေါင်းစည်းရာ ချောင်း
 ကိုမူ ပျဉ်းမချောင်းဟု ခေါ်ကြပြန်သည်။
 ထို့ကြောင့် ဤတောင်နှင့် ပျဉ်းမချောင်း
 တို့၏ အကြောင်းအရာများကို လေ့လာ
 နိုင်ရန် ဤသို့ဤစာကို တင်ပြရေးသား
 ထိုက်ရပါသည်။ (ဝိုးလောင်းဆရာတော်)

ပျဉ်းမချောင်းဝမှသည် ဒီပါဆီသို့
 ဤပျဉ်းမချောင်းသည် ရောဝတီ
 တိုင်း၊ ငပုတောမြို့နယ်၊ မြစ်တစ်ရာတိုက်
 နယ်၊ ပြောင်းပြန်ကျေးရွာ ဘုရားတောင်
 အရှေ့ဘက်မှ စီးဆင်းလျက်ရှိသော
 ချောင်းမကြီးသည် မြေကြီးတစ်ကောင်
 အလား ကောက်ကျွေးငြိမ်သက်လျက်
 စီးဆင်းနေလေ၏။ ချောင်းမကြီး၏
 နံဘေးတွင် ချောင်းငယ်ကလေးများနှင့်
 ကျေးရွာများ အစီအစဉ်ရှိလျက် ဤ
 ချောင်းမကြီးသည် ဒီပါရုံဘုရားတောင်
 ဘက်ကို ဦးခလျက်ရှိတော့သည်။ ဤ
 ချောင်းကြီးသည် ဒီပါရုံတောင်၏ မောင်
 စမ်း၊ နမစမ်းကို မြစ်ဖျားခံလျက် စီး
 ဆင်းလာသော ချောင်းဖြစ်သည်။ ဤ
 ချောင်းကြီးမှ ခွဲထွက်ပြာလျက် စီးဆင်း
 နေကြသော ချောင်းကြီးချောင်းငယ်
 အသွယ်သွယ်တို့နှင့် တန်ဆာဆင်ထား
 သလို ဤချောင်းကြီးနံဘေးတွင် ရှေး
 အခါက ရွာတစ်ရွာရှိခဲ့သည်။ ၎င်းရွာကို
 ပျဉ်းမချောင်းရွာဟုခေါ်သည်။ အိမ်ခြေ
 ၄၀ ခန့်ရှိသည်။ ထိုရွာသည် ကပ်ရောဂါ
 အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် ရွာကြီးမှာ ပျက်စီး
 ခဲ့ရလေသည်။ လူအများတို့လည်း ဘေး
 ကင်းရာသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ရ
 သည်။ ယခုအခါ ထိုရွာဟောင်းနေရာ
 သည် ထန်းပင်ကလေးများနှင့် အထီး
 ကျန်ဆန်လှတော့သည်။ တစ်ဖက်တွင်
 ပြောင်းပြန်ဘုရားတောင် တည်ရှိသည်။
 ရသေ့တောင်ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ယခု
 အခါ ထိုစေတီတော်ကို ဒီပါဦးစေတီ
 ဟုပင် ခေါ်ကြပါသည်။ အဝေးမှ လှမ်း
 မျှော်ကြည့်လျှင် ဤတောင်၊ ဤဘုရား
 ဤချောင်းတို့သည် မြင်ရသူအားလုံးတို့

၏ စိတ်အစဉ် အတိတ်ကြောင်းကို ပြန်
 ပြောင်းသတိရစေသည်။ လွမ်းဖွယ်
 ကောင်းပေစွ။ ဤပျဉ်းမချောင်းဝမှ
 အထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့လျှင် ပျဉ်းမကြီး
 ရွာကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။ အိမ်ခြေ ၆၀
 ခန့်ရှိသည်။ တောင်ကုန်းငယ်တစ်ခုကို
 ဝိုင်းလျက် ရွာကိုတည်ထားသည်။ ချောင်း
 ကမ်းပါးထိပ်တွင် ရှေးဟောင်းရုပ်ပွား
 တော်တစ်ခုရှိသည်။ ထိုမှတစ်ဖန်
 သင်းခွေချပ်ရွာကလေးကို တောင်ထိပ်
 ငယ်တစ်ခုပေါ်တွင် တွေ့ရှိနိုင်၏။ အိမ်
 ခြေအားဖြင့် ၁၀ အိမ်ခန်းသာ ရှိသည်။
 ထိုရွာကို သင်းခွေချပ်ရွာဟု ခေါ်ခြင်းမှာ
 ပျဉ်းမချောင်းမှ ခွဲပြာထွက်သော သင်း
 ခွေချပ်ချောင်းကို အစွဲပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရွာနှင့် မလှမ်းမကမ်း
 တွင် တောင်လိပ်ချောင်းရွာ၊ ကမ်းနီရွာ
 တို့ ရှိကြသည်။ ခရီးတစ်ထောက် ရှေ့
 သို့သွားခဲ့သော် အပျိုချောင်း၊ လူပျို
 ချောင်းဟုခေါ်သော ချောင်းနှစ်ချောင်း
 ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ဤချောင်း
 နှစ်ချောင်းတို့၏ သမိုင်းကြောင်းက
 လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်သည်။
 ယခင်က လူပျိုချောင်းရွာ၊ အပျိုချောင်း
 ရွာဟု ရှိခဲ့သည်။ ရွာဟုခေါ်သော်လည်း
 အိမ်ခြေများစွာ မရှိပါ။ အိမ်စုကလေးမျှ
 သာ ရှိသည်ဟု သိရသည်။ တစ်ခါ
 သော် လူပျိုချောင်းဘက်မှ အမျိုးသား
 တစ်ယောက်နှင့် အပျိုချောင်းဘက်မှ
 အမျိုးသမီးတစ်ယောက်တို့သည် လူငယ်
 တို့၏ သဘာဝအလျောက် ချစ်ကွမ်း
 ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသူတို့၏ ချစ်ကွမ်း
 ဝင်မှုသည် သာယာပြောင်ဖြူမှုမရှိခဲ့
 ပဲ။ နှစ်ဖက်မိဘများကလည်း သဘော

မတူကြပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း ချစ်သူနှစ်ဦးတို့မှာ စိတ်ဒုက္ခအမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံခံစားကြရသည်။ ချစ်သူနှစ်ဦးတို့အား နှစ်ဖက်သောမိဘများကလည်း အမျိုးမျိုး သွေးခွဲခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ချစ်သူနှစ်ဦးတို့၏ ချစ်ခြင်းက ခိုင်မြဲလှသည်။ နှစ်ဖက်မိဘများကလည်း နောက်မဆုတ်။ သဘောမတူ။ ဤသို့ဖြင့် ချစ်သူနှစ်ဦးတို့၏ ရှေ့ခရီးလမ်းသည် အခြေအနေ မကောင်းခဲ့ကြပါ။ ထို့ကြောင့် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ရိပ်စားမိလာသော ချစ်သူနှစ်ဦးတို့သည် လသာသော ညတစ်ညတွင် ချိန်းဆိုတွေ့ဆုံကြပြီး ချစ်သူနှစ်ဦးစလုံး ရေထဲခုန်ချ၍ အသက်ကို အဆုံးစီရင်လိုက်ကြတော့သည်။ ထိုချစ်သူနှစ်ဦးတို့ကို အကြောင်းပြုလျက် အပျိုချောင်း၊ လူပျိုချောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်အမည်တွင်ခဲ့သည်။ ထိုအပျိုချောင်း၊ လူပျိုချောင်းတို့ကို ကျော်လွန်သွားခဲ့လျှင် အာကာတောင်ကြီးကို လှမ်းတွေ့ရပေမည်။ ၎င်းတောင်ခြေတွင် ရွာရှိသည်။ အိမ်ခြေ ၄၀ ခန့်မျှ ရှိသည်။ ထိုရွာကို အာကာရွာဟု ခေါ်သည်။ တောင်ပေါ်တွင် ကျောင်းကန် ဘုရား၊ စေတီများနှင့် သာယာလှသည်။ ထို့နောက် ရွာသစ်၊ ကျောက်ကြီးရွာတို့ကို တစ်ဆက်တည်း တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ကျောက်ကြီးရွာဟု ခေါ်ခြင်းမှာ ၎င်းရွာထိပ်တွင် အင်မတန်ကြီးမားသော ကျောက်ခဲကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ၎င်းကျောက်ခဲကြီးကိုအကြောင်းပြု၍ ကျောက်ကြီးရွာဟုခေါ်ကြောင်း သိရသည်။ ထိုကျောက်ခဲကြီးပေါ်၌ ရှေးဟောင်းစေတီငယ်တစ်ဆူ ရှိသည်။ ဉာဏ်တော် ကိုးတောင်ခန့်မျှ မြင့်သည်။ ၎င်းစေတီကို

တည်ထားသောခုနစ်မှာ (အင်ကြင်ထုံးခါ)ဟု ရေးထိုးထားသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၂ ခုနှစ်ဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ခရီးဆက်ပြန်သော် လှည်းဆိပ်ရွာသို့ ရောက်ရှိသည်။ လှည်းဆိပ်ရွာသည် အိမ်ခြေအားဖြင့် ၇၀ ခန့်ရှိသည်။ ထိုလှည်းဆိပ်ရွာအထက်နားတွင် အေးဘောရွာဟူသော ရွာဟောင်းတစ်ခု ရှိသည်။ ယခုဖော်ပြရေးသားခဲ့သော ရွာများမှာ နောက်မှပေါ်ပေါက်လာသော ရွာများသာဖြစ်သည်။ ဟိုးရှေးယခင်က အာကာရွာ၊ ပျဉ်းမချောင်းရွာ၊ ပိန္နဲချောင်းရွာဟူသော ရွာသုံးရွာသာ ရှိခဲ့သည်ဟု သိရပေသည်။ နောင်သော အခါမှသာ ကျေးရွာကလေးများ အစီအရီ ပေါ်လာကြပေသည်။ ပိုးလောင်း၊ နာနတ်ကုန်း၊ ရွာသစ်စသော ရွာတို့လည်း နောက်မှ ပွားလာကြသော ရွာများဖြစ်သည်။ ထိုလှည်းဆိပ်ရွာမှ ရှေ့သို့ခရီးဆက်ပါလျှင် ခြေလျင်ခရီး တစ်နာရီခန့်လမ်းလျှောက်လျှင် တောင်ကြီးတောင်ငယ်အသွယ်သွယ်တို့ကို ခြံရံပတ်လျက် မိုးထိမြင့်မား စွင့်စွင့်ကားကား တည်ရှိသော တောင်ကြီးကို လှမ်းမြင်တွေ့ရှိနိုင်သည်။ ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် အမြင့်ဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးသော တောင်ကြီးတစ်တောင်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ဤဒီပါရုံတောင်သည် ဂန္ဓိရဆန်လွန်းလှသည်။ ထူးဆန်းသော လျှို့ဝှက်ချက်များရှိသည်။ အံ့ဖွယ်ရာများ ပေါ်လှသည်။ ပိဋ္ဌာထိုရ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ယောဂီ၊ ရသေ့ရဟန်း၊ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ စုံလင်လှသည်။ ဤတောင်ကြီး၏ နက်နဲထူးဆန်းအံ့မခန်းမှုများကို ဖော်ထုတ်ရေးသားတင်ပြရသော် . . .

ဒီပါရုံတောင်တော်၏အစ

ဒီပါရုံဘုရားတောင်တော်သည် မြတ်မော်တင်-ပုသိမ်ကားလမ်းနံ့သေးတွင် တည်ရှိသည်။ ဘုရားတောင်မှ တောင်ဘက်သို့သွားလျှင် မြတ်မော်တင်ဘုရား၊ မြောက်သို့သွားလျှင် ပုသိမ်မြို့သို့ရောက်နိုင်သည်။ ဤတောင်တော်ကြီးကို တွေ့မြင်ရလျှင် မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် ဆဋ္ဌနံဆင်သည် ဆင်ပေါင်းရှစ်သောင်း ခြံရံပြီး စံပယ်၊ ခေင်ရန်းပန်း၊ သဇင် စသော ပန်းများတို့ဖြင့် ရှောက်သီး၊ ဩဇာ၊ မာလကာ၊ သရဖူ၊ စပျစ်၊ သင်္ဘော၊ ငှက်ပျော၊ ပိန္နဲ၊ နန္ဒ၊ ထောက်ရှာ စသော သစ်သီးမျိုးစုံလှတော့မှာ စုဋ္ဌသုဘာဒ္ဓါ၊ မဟာသုဘာဒ္ဓါခေါ် တဲ့ ဆင်မိဖုရားများ ခြံရံပြီးနေထိုင်ခဲ့သည်။ ဟိမဝန္တာတောင်ကြီးရဲ့ ကျောက်သရေကိုဆောင်တဲ့ မဟာတင့်တယ်ဖန်ဝင်း မြေကြန်သန့်ရှင်းတဲ့ ဂနိင်တစ်တန်း မြင်အတန်းတွင် လှိုင်နန်းမင်္ဂလာ၊ ဝဲဉ္စပေါင်းခြံရံပတ်လို့၊ ဂူဋ္ဌကာလခေါ်တဲ့ တောင်တော်ကတစ်ထပ်၊ ဥဒါကခေါ်တဲ့ တောင်တော်ကတစ်ထပ်၊ စန္ဒပဿခေါ်တဲ့ တောင်တော်ကတစ်ထပ် တောင်ပိုင်းခုနစ်ထပ်တို့ ခြံရံပတ်ပြီးတော့ ရေယာဉ်သွဲ့သွဲ့ ပန်းတွဲတွဲနှင့် နွဲ့ကာယိမ်းကားသွယ်ဖြာယှက်တင် သစ်ပင်ကြီးငယ် ရုဗွယ်နေဖွယ် လှပျိုကြွယ်လို့ တင့်တယ်သာယာ သီတာအိုင်၊ ချောင်း၊ ငမ်းမြောင်း၊ တံခွန်၊ ကျောက်ပြွန်ငင်ဘ အပြာပြာသော ကြည့်နူးဖွယ်၊ သာဇာချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းသော ဟိမဝန္တာတောင်ကြီးနှင့် ဒီပါရုံတောင်တော်ကြီးကို နှိုင်းယှဉ်မိပါတော့သည်။

တစ်ရံရောအခါ စုဋ္ဌသုဘဒ္ဓါ ဖိပုရားက ဆန္ဒနိဗ္ဗာန်ဆင်မင်းရဲ့ အစွယ်ကို နားမှာပန်လိုတဲ့အတွက် သောနတ္တရ မုဆိုးကြီးကို တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်ကျော် ကာဖြတ်လို့ ဆန္ဒနိဗ္ဗာန်အိုင်သာရှိတဲ့နေရာ ကို လမ်းညွှန်ပြသရာတွင်လည်း...

“အမောင် သောနတ္တရ၊ ကိန္နရာနစ်ဖြာ မောင်မယ် ချစ်ကြီးသွယ်လို့ ပြုံးရယ် ရှင်ပြ ဆိုကငြိမ်းအေး ချစ်တေးသီရာ သုဝဏ္ဏပဿခေါ်တဲ့ တောင်ထွတ်ကို သင်လှမ်းပြီးတော့ ကြည့်လိုက်ပါ။ မိုးထိ စွင့်စွင့် အမြင့်ယူဝေနာ တောင်ထပ်သို့ တက်မိပါက အောက်မျက်နှာငုံကြည့် တော့ မြစ်အရောင် မျက်စဉ်းတောင်သို့ ရှစ်ထောင်ပါးပျဉ်း လည်စင်းယုက်တင် လိုထိဂုပမာ ဝန်းကျင်သာခေါင် ညီညီ မောင်တဲ့ ပညောင်ပင်ကြီးကို သင်တွေ့ ရလိမ့်မယ်တဲ့။ ယခုအခါလည်း ဒီပါရုံ ဆောင်တော်ကြီးသည်ကား ဝိဇ္ဇာ၊ ဇော်ဂျီ တယသီတို့ တရားရှာမှီး၍ သီတင်းသုံး တော်မူရာ ဤတောင်တော်သာမှာ ကိန္နရီကိန္နရာ နစ်ဖြာမောတို့ ပျော်စံ ကြရာ ဤတောင်တော်သာ မြို့ရွာ အသံ မဆူညံဘဲ ကျေးငှက်သာရကာ ညီ ငြိမ်းအေးခိုလှုံ၍ ချစ်တေးများ သီဆို ရာ ဤတောင်တော်သာ မိုးထိမြင့်မား စွင့်စွင့်ကားလျက် အောက်ထက်ဝန်း ထွန် ကြည့်ပါလျှင်လည်း မြင်သာစွာ သောနတ္တရ ပေါ်ပါတဲ့ ဤတောင်တော် သာ တောင်ထွတ်တောင်မြတ် တောင် ထပ်ထွင် ဗုဒ္ဓမွေနှစ် ဓာတ်တော်စစ် ညီ ထိန်ထပ်စံရာ ဤတောင်တော်သာ နိဗ္ဗာန်ရည်မြှော် တောင်ဆုဆို၍ တရား ဆု ထွန်သီလနှင့် သုခချမ်းသာ အေး

ရိပ်ရှာရာ ဤတောင်တော်သာဟုပင် ဆိုချင်ပါတော့သည်။

စမ်းမောင်နမတို့

ဒေသခံလူတွေက ဤသို့သိကြ သည်။ မောင်စမ်း၊ နမစမ်း။ ဤဒီပါရုံ တောင်၏ အရှေ့ဘက်မှ စီးထွက်လာ သော စမ်းချောင်းငယ်တစ်ခုနှင့် အနောက် ဘက်မှ စီးဆင်းလာသော စမ်းချောင်း ငယ် တစ်ချောင်းရှိသည်။ အရှေ့ဘက် မှ စီးထွက်လာသော စမ်းချောင်းကို နမစမ်းဟုခေါ်သည်။ အနောက်ဘက်မှ စီးထွက်လာသော စမ်းချောင်းကို မောင်စမ်းဟု ခေါ်သည်။ ထိုစမ်းချောင်း နှစ်ခုတို့ ပေါင်းဆုံရာချောင်းကို ပျဉ်း ချောင်းဟု ခေါ်သည်။ ဤစမ်းချောင်း တွင် အစောင့်နတ်များ ရှိကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ လူ့ဘဝဖြစ်စဉ်က ဘုရင်၏ သားတော်၊ သမီးတော်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ မောင်နန္ဒနှင့် သုဘဒ္ဓါ ဟု ဆိုကြပါသည်။ သူတို့ကွယ်လွန်ချိန် တွင် အယုတ်မီး၍ နတ်စိမ်းဖြစ်ကြရ သည်။ နတ်စိမ်းဘဝရောက်ရှိသောအခါ ဝယ် နေရာအပိုင်စားမရှိကြသော ကြောင့် အဘိဓကွရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် နတ်စိမ်းမောင်နမတို့ သည် တစ်ချိန်ကဖခင်ဖြစ်သူ ဘုရင် မင်းမြတ်ထံတွင် နေရာအပိုင်စားများ ရလိုကြောင်း သံတော်ဦးတင်၍ နေရာ တောင်းခံခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ ဖခင် ဖြစ်သူ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးမှာ စိတ် မကောင်းကြီးစွာဖြင့် သားတော်၊ သမီး တော်များကို နေရာများသတ်မှတ်ပေး တော်မူခဲ့သည်။ သားတော်ဖြစ်သူအား

သပြေပင်ကို အပိုင်စားပေး၍ သင်း တော်အား ခရေပင်ကို အပိုင်စားပေး သည်။ သားတော်အပိုင်စားရသော သပြေပင်ရင်းမှ စတင်စီးဆင်းသော စမ်းချောင်းကိုလည်း မောင်စမ်းဟု ခေါ် ပါသည်။ ခရေပင်ရင်းမှ စီးဆင်းသော စမ်းချောင်းကိုလည်း နမစမ်းဟုပင်ခေါ် တွင်ပါတော့သည်။ ကာလကြာညောင်း နှစ်တွေပြောင်းလာသောအခါ ၎င်းသား ပင်ကြီးများ၏ သစ်ငုတ်များသာတွေ့ ပြီး စမ်းချောင်းများသာ ထင်ရှားရှိတော့ သည်။ နမစမ်းသည် မောင်စမ်းထက် ကြီးတမ်းသောသဘောရှိသည်။ အညွှန် အကြေးများ စွန့်ပစ်ခြင်း စသော တောင်ဘော်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အမှား များကို ချက်ချင်းတုံ့ပြန်တတ်သော သဘောရှိသည်။ ဤစာအုပ်မရေးပဲ လွန်ခဲ့သော ကိုးနှစ်ခန့်က ဒီပါရုံဘုရား ပွဲတော် ကျင်းပစဉ် တောင်တော်၏ ထုံးစံအရ စမ်းမောင်နမပွဲတင်ရာ တစ်ပွဲ တည်း တင်ထားမိခဲ့သဖြင့် ညနေ ၃ နာရီခန့်တွင် ပွဲခင်းထဲမှလူများကို ဝင် ရောက်ပူးကပ် ကြိမ်းမောင်းခဲ့သည်။ ပွဲ တစ်ပွဲတည်း ပေးရအောင် လင်မယား မှတ်နေသလားဟု ပြောဆိုသံကို စာရေး သူကိုယ်တိုင် ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။ (ငို လောင်းဆရာတော်)

ဤအပြင် ကျားဟိန်သံများပေး ၍ တောတောင်တစ်ခုလုံး ဟိန်သံများ ဖြင့် လွှမ်းမိုးသွားခဲ့သည်။ လူအများ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ရသည်။ နမစမ်း ဘက်ဆီမှ ကျားတစ်ကောင်ထွက်လာ သည်ကို မြင်ကြရသည်။ လွန်ခဲ့သော ၁၃၆၅ ခုနှစ်ကလည်း ထိုဖြစ်ရပ်မို့

ကြံကြရာပြန်သည်။ ဆူညံစွာ တီးမှုတ် ကခုန်နေသော ဓာတ်ရုံကြီးနောက်တွင် ကျားကြီးတစ်ကောင် လှည့်ဝတ်သွား ထားနေသည်ကို တွေ့ကြုံရသဖြင့် လူ များ ကြောက်လန့်ခဲ့ရပြန်သည်။ ဒေသခံ လူများက ထိုဖြစ်ရပ်မျိုးကို တွေ့ကြုံဖူး ကြလေသည်။ ထိုသို့အလားတူဖြစ်ရပ် မျိုးတို့ အများအပြားရှိကြောင်း လေ့လာ သိရှိရလေသည်။

အကြိုတော်ဘုရား

မောင်စမ်း နမစမ်းခေါ်တဲ့ စမ်း ချောင်းကိုဖြတ်၍ သစ်သားတံတား ကလေးတစ်ခု လက်ယာဘက်ခြမ်းတွင် စေတီငယ်တစ်ဆူ ရှိသည်။ ဉာဏ်တော် အမြင့်ပေ ၁၁ ပေမြင့်သည်။ ထိုစေတီ ငယ်ကို အများက အကြိုတော်ဘုရား ဟု၍ ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ ထိုစေတီ တော်ကို တည်ထားသည်မှာ နှစ်မကြာ လှသေးပါ။ ၁၉၃၄ ခုနှစ်က သာသနာ ပြုဦးလှရွှေ စသော ပုဂ္ဂိုလ်များလက် ထက်တွင် တည်ထားခဲ့သည်ဟု သိရ ပါသည်။ အကြိုတော်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကြောင့် လူများကို ဘုရားက ဆီကြို နေသည်ဟု မယူဆသင့်ပါ။ ဒီပါရုံ တောင်တော်ပေါ်သို့တက်ရောက်ကြမည့် ဘုရားဖူးပရိသတ်များအား စိတ်ပျံ့လွင့် မှုမရှိဘဲ ဘုရားဂုဏ်တော်များ သတိရ စေဖို့ ဆီးကြိုသတိပေးသောအနေဖြင့် တည်ထားသောဘုရား ဖြစ်သဖြင့် အကြိုတော်ဘုရားဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ ထိုအကြိုတော်ဘုရား၌လည်း ဘုရားဖူးညွှန်သည်တော်များ ဆီစီး ပန်း ရေချမ်း ကပ်လှူပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်

တော်ယူကြပါသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ကုန်း မြင့်ပေါ်သို့ တက်ရန် အုတ်လှေကားတစ် ခု ပြုလုပ်ထားပြီး တက်ရောက်ပါက ဘယ်ဘက်အခြမ်းတွင် အများသူငါ အနားယူကြသည့် ဓမ္မာရုံကြီး(ယခုအခါ ထိုဓမ္မာရုံကြီးမှာ ပျက်စီးလျက်ရှိပါသည်။ ထိုဓမ္မာရုံကြီးအား ပြန်လည်ပြုပြင်ရန် စီမံလျက်ရှိသည်။) ညာဘက်ခြမ်းတွင် ဆရာကြီးဦးသောင်းကျော်မှ ဆောက် လုပ်သော ကျောင်းကို ပြန်လည်တည် ဆောက်ထားသော ဆွမ်းချက်ကျောင်း၊ အများသူငါ ရေချိုးရာ စမ်းများရှိသည်။ ကွမ်းသီး မာလကာ၊ ငှက်ပျော၊ ရှောက် စသော အပင်တို့ဖြင့် ဝိုင်းလှံလှံသည်။ ထို့နောက် တောင်ခြေတွင် ကမ္မတ္တန်း ကျောင်းကလေးများ ရှိခဲ့သည်။ ယခု အခါ ထိုကမ္မတ္တန်းကျောင်းကလေးများ လည်း ပျက်စီးလျက်ရှိနေပါတော့သည်။ (အလှူရှင်များကို စောင့်မျှော်နေသည်။)

ကမ္ဘာလုံးဘုရားနှင့် အဘအောင်မင်းခေါင်

ဤစေတီတော်ကို ကမ္ဘာလုံးပုံ သဏ္ဍာန် ဝိုင်းဝန်းစွာ ပြုလုပ်၍ အပေါ် တွင် စေတီပုံပြုလုပ်ထားပါသည်။ အဘ အောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ်ပန္နက်အရ ကမ္ဘာလုံးစေတီကို ကိုးတောင်ပြည့်တည် ထားသည်ဟု ဆိုပါသည်။ အလုံဒီပါရုံ စေတီတော်၏ သာသနာပြန်လည်ပွင့် လန်းစေရန် ရည်သန်သည်ဟု ဆိုပါ သည်။ တစ်နည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကြီးသည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်း လုံးသို့ ပျံ့နှံ့တည်ပါစေဟူသော ဆန္ဒဖြင့် တည်ထားသော စေတီဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်

ဒီပါရုံတောင်ခြေ နမစမ်း၏ အထက်ဆင်းသွားသောလမ်းတွင် တည် ထားသည်။ ထိုစေတီတော်၏ အောက် နားတွင် နတ်ရေတွင်းရှိသည်။ ထိုစေတီ တော်ကို ဓာတ်တော်များ စုပေါင်းဌာ ပနာ၍ တည်ထားသဖြင့် ဓာတ်ပေါင်းစု စေတီတော်ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဆရာတော် ဦးကောသလ္လ(ယခု ကျောက်ပုံဆရာ တော်) ဦးဆောင်တည်ထားသော ဓာတ် ပေါင်းစုစေတီတော် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါ သည်။

စာကြွင်း ။ စာဖတ်သူများ ဤ ဆောင်းပါးကိုရေးသူ ပိုးလောင်းဆရာ တော်ဘုရားကြီးနှင့် ဘုန်းရောင်ဂျာနယ် နှင့် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာချုပ် ဆရာဦးမောင်မောင်မြင့်အေးမှ ဘုန်း ရောင်ဂျာနယ်တွင် အခန်းဆက်အနေ ဖြင့် ရေးသားခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း တွင် ထပ်မံဖော်ပြရေးသားရသည်မှာ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်၊ ဒြဲနှင့် ငပုတောမြို့နယ်များမှ စာဖတ်သူများ ထပ်ဆင့်သိစေရန် ရည်သန်ပါသည်။ ဒီပါရုံစေတီတော်နှင့်အတူ ငပုတောမြို့ မှ ရွှေမြင်းတင်ဘုရား၊ မော်တစ်စွန်း ဘုရားပုံများကိုလည်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။
ဝန်ခံခြင်း ။ ပိုးလောင်းဆရာတော် ၏ အလုံဒီပါရုံဆောင်းပါးမူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြပါသည်။

ဒုဋ္ဌာဝင်းခေါင် (စိမ်းစင်စင်)

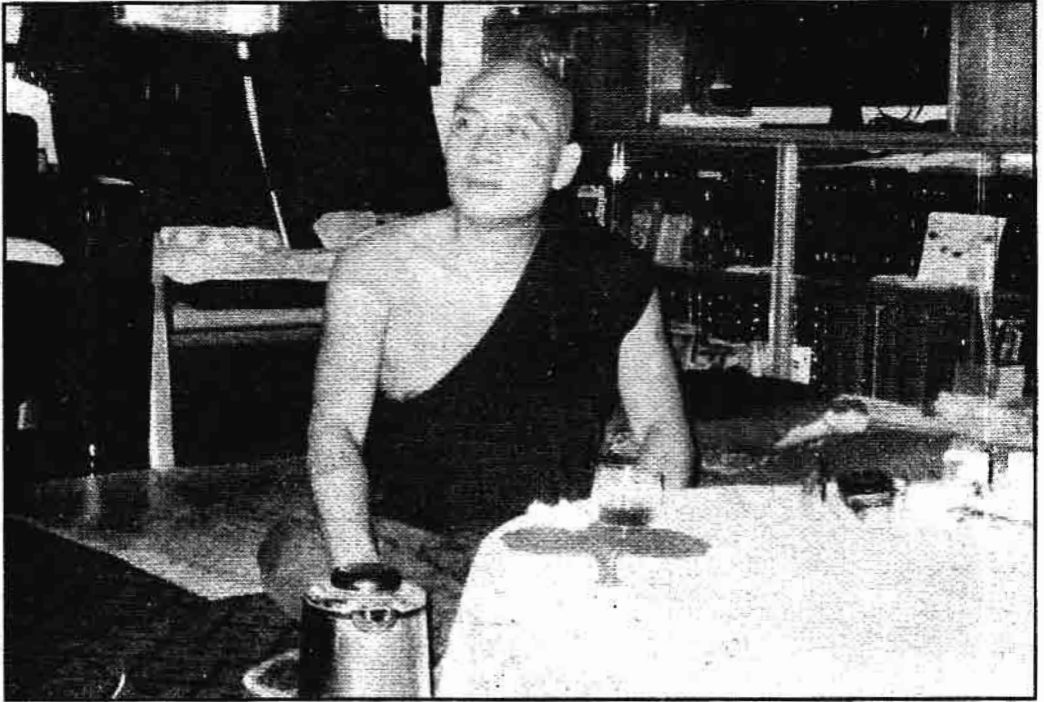
ဆုတောင်းပြည့် အဓိဋ္ဌာန်အောင် သိုက်နှင်းစေတီတော်မြတ်ကြီး ၎င်း အကျိုးထူးဝိသေသများ စင်းတိုင်စင်(မြေဖျော်ခြင်း)

မင်္ဂလာဒုံဘူတာမှ ဆင်းပြီး အနောက်ဘက်သို့ လျှောက်လာမည် ဆိုပါက ဟိုအတိတ်နှစ်များကဆို ရွှံ့ ဇွတ်ထူလှတဲ့ ဤမြေကြီးလမ်း၊ လမ်း ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာတော့ မြက် ထောထူထူ ရေဘောင်ဘင်နှင့် ယခုလို မြေပဒေသာမြင်ကွင်း မြင်ရမှာမဟုတ်။ ထိုရပ်ကွက်ကို ယခင်က ချစ်တီးကုန်း ထိုခေတ်ကြီး ယခုတော့ ၃/၁ ရပ်ကွက် ဝင် ခြစ်၏။ ပျံ့ကျဈေးလေးလွန်လျှင် ဝဲဘက်လမ်းပွဲ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ယူသော မှတ်ဉာဏ်ကို ဆိုင်းဘတ်ကြီးက ခြားခွာခွင့်နှင့် ပေါ်လွင်လှပါ၏။ ယခု တော့ သထုတ်မထီ ဆူးမငြိတဲ့ ကွန်က ချစ်လမ်းကြီး ပိုမိုထူးခြားနေသည်က

စေတီတစ်ဆူက ကြည့်ညှိသပ္ပာယ်လှ စွာ ဖူးတွေ့ရတော့ ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာ သာ မြန်မာလူမျိုးတို့အတွက် အမြတ် ထားရာ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရာ ဗုဒ္ဓ ကိုယ်ပွား ဖူးတွေ့ရသည့်အတွက် ပီတိ တွေ တဖွားဖွားနှင့် ကြည့်ညှိခဲ့ရပါသည်။ ထိုစေတီနှင့် ခံညားထည်ဝါလှသော သာသနိက ခေတ်မီအဆောက်အအုံ တွေကလည်း စေတီတော်နဲ့ ပန်ရလှပါ ၏။ ဤကျောင်း ဤစေတီသည် ဆရာ တော်၏ ဦးဆောင်မှု၊ ပါရမီရှင်တို့ ဒါန စွမ်းအား စွမ်းပကားကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ ကျွန်ုပ်လည်း စေတီတော်ကို ဖူးမြော်ပြီး အကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ -

“ဆရာ . . . ဒီကျောင်းတိုက်က အကျိုးတော်ဆောင်ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် တွေ့ လိုပါတယ်။ နောက် ဆရာတော်ပါ ဖူး မြင်လိုပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဘုရား သမိုင်းနှင့် ကျောင်းတိုက်အကြောင်း ဓမ္မ ဒါနပြုပူဇော်ရန် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”
 “ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်က ဒီ ကျောင်းရဲ့ အကျိုးတော်ဆောင်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ဝင်းပါ။ ဒါက နာယကကြီး ဦးညွန့်ဝေပါခင်ဗျာ။ ဆရာသိလိုသမျှ မေးပါ။ ကျွန်တော်မှာ မှတ်တမ်းများ ရှိပါ တယ်။ ဆရာတော်က နယ်လှည့် ဓမ္မ ကထိကဆိုတော့ မော်လမြိုင်ကျွန်းကို တရားပွဲကြွသွားပါတယ်။ မနက်တော့ ပြန်ရောက်ပါ့မယ်။ ကျွန်တော်သိသမျှ

တော့ ပြောပြပါမယ်။ ဒီတော့ ခဏ
စောင့်ပါ။ ဒီမိမိမှာ စာရွက်စာတမ်းတွေ
သွားယူပါရစေခင်ဗျာ”

“ကောင်းပါပြီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး။ ကျွန်
တော် ဓာတ်ပုံတွေရိုက်၊ မှတ်တမ်းတင်
ပါရစေ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ လိုအပ်တာရှိရင်
ပြောပါခင်ဗျာ”

ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် နာယကကြီး၏
ခွင့်ပြုချက်အရ စာရေးသူ ဓာတ်ပုံမှတ်
တမ်းတင်ခဲ့၏။ မကြာခင် ဥက္ကဋ္ဌကြီး
ရောက်လာကာ စာရွက်စာတမ်းများ၊
မှတ်တမ်းများကို ပေးကာ သာသနိက
အဆောက်အအုံကြီးများကို ရှင်းပြခဲ့၏။

“ဒီလိုပါခင်ဗျာ။ ယခု ဆရာတို့
မြင်နေရတဲ့ ဟိုနေရာက ယခင်က သစ်
သားကျောင်းတစ်ကျောင်းသာ ရှိခဲ့ပါ
တယ်။ ဒါလည်း သမိုင်းကြောင်းအရ

ပြန်ပြောပါမယ်။ ယခင်က ရေတွေပြည့်
နေတဲ့ ကွင်းကြီးပါ။ ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်ရောက်တော့ ပထမ
ဆရာတော်ကြီး ဦးပညာသီရိကြွလာပြီး
တော့ ယခုတိုက်တော်ကြီးကို တည်
ဆောက်တယ်။ ဆရာတော်ကြီး ဇာတိ
က မန္တလေးတိုင်း၊ မိတ္ထီလာဖြစ်တယ်။
ဒါပေမယ့် ဆရာတော်ကြီးက ပဲခူးတိုင်း၊
ကဝမြို့နယ်၊ ပင်ကလောင်ရွာကနေ ကြွ
လာခဲ့တာပါ။ ပထမဆုံး ဝါးကျောင်းလေး
တစ်ကျောင်း စတင်ဆောက်ပြီး သာသနာ
ပြုခဲ့ပါတယ်။ မိုးမလုံ၊ နေမလုံပေါ့ဗျာ”

“ဆရာတော်ကြီးလက်ထက်မှာ
အဆောက်အအုံ ဘယ်လောက်များပါ
သလဲခင်ဗျာ”

“အင်း... သစ်သားကျောင်းတစ်
ကျောင်း၊ ဆွမ်းစားဓမ္မာရုံတစ်ခုနဲ့ သီရိ
မင်္ဂလာ၊ သာသနာ့သုခကာရီသီမိတော်

ကြီးကို တည်ဆောက်ပြီး ပဲခူးမင်္ဂလာ
သိပ္ပံပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကို စတင်
တည်ထောင်ပြီး သာသနာပြုခဲ့တာ။
သက်တော် ၆၆ နှစ်၊ ဝါတော် ၄၆ ဝါ
တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံတော်မူခဲ့ပါတယ်”

“ဆရာတော်ကြီး ပျံတော်မူပြီး
ယခု ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် သာသနာ
ပြုခဲ့တာလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဝရိယတ္တိ
စာသင်တိုက်ကြီး တည်တံ့နိုင်ပြီး သာသ
နာထွန်းကားနိုင်ရန်အတွက် ပခုခရာ
တော်ကြီးရဲ့ တပည့်ရှင်း ဆရာတော်
ဦးဝတ္ထိတဟာ မန္တလေးမြို့ ဓဋ္ဌိကာရာမ
တိုက်၊ ရတနာပုံစလင်းကျောင်းကနေ
ပဲခူးမင်္ဂလာသိပ္ပံစာသင်တိုက်ကို ကြွ
ရောက်ပြီး ကျောင်းထိုင်ပါတယ်။ ဒီဟုန်း
က ကျွန်တော်တို့ အကျိုးတော်ဆောင်
အဖွဲ့က သွားလျှောက်ခဲ့တဲ့ဟာပါခင်ဗျာ”

“ဒီတော့ ယခုဆရာတော်က
သိပ်နုနုနစ်က စတင်ခဲ့ပါသလဲ”

“သုဂ်ရ ခုနစ်၊ သီတင်းကျွတ်
ပြည့်ကျော် ၅ ရက်နေ့မှစလို့ ယခုဆို
ရုန့်နစ်ခန့်ကာလမှာ ဆရာတော်က
ဦးဆောင်ပြီး ဓမ္မပါလကျောင်းဆောင်၊
သီရိမင်္ဂလာကျောင်းဆောင်၊ သာသနာ
ဂုဏ်ရည်ကျောင်း အာစိတိုက်သစ်ကြီး
ဆွေ သုံးထပ်၊ နှစ်ထပ် ဆောက်ပါတယ်။
ဆရာတော်ဝန်းအတွင်းလည်း ကွင်းပြည့်
ကျွန်တရစ်ခင်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

“မဟာရံတံတိုင်းတွေ၊ မုခ်ဦးတွေ
က တစ်ဦးတည်း အလှူရှင်များရှိပါ
သထားခင်ဗျာ”

“မုခ်ဦးတော်ကြီး အလှူရှင်က
တော့ ဆရာတော်အား အမှူးထားပြီး
ဦးအေးမောင်၊ (ဒေါ်ကောင်းလှ)အပါ
အဝင် သမီး မပြုံးချို(ခ)မကြီးနှင့် မောင်
နှစ်ဦးတစ်စု ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း၊ ဟဲဟိုး

မြို့က လှူဒါန်းထားပါတယ်။ ကျွန်တို့
အလှူရှင်တွေကတော့ မဟာရံတံတိုင်း
မှာ တစ်ဦးချင်းအပါအဝင် စုပေါင်းလှူ
ဒါန်းကြပါတယ်ခင်ဗျာ”

“စေတီတော်မြတ်တည်ထားခဲ့ပုံ
များ သိပါရစေ”

“ဒီလိုရှိပါတယ်ဆရာ၊ ကျွန်တော်
တို့ထက်ပိုသိမယ့် ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏိတ
နှင့်တွေ့ပြီး လိုအပ်သမျှ မေးမြန်း
လျှောက်ထားလျှင် ပိုပြည့်စုံမယ်ထင်ပါ
တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီလိုဆို ဦးကျော်ဝင်း
ကျွန်တော်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပါခင်ဗျာ”

“ကျေးဇူးပါပဲခင်ဗျာ”

နောက်နေ့တွင် ဦးကျော်ဝင်းထံမှ
ဖုန်းဆက်ပြီး ဆရာတော်ပြန်ရောက်နေ
ကြောင်း သတင်းပေးပါတယ်။ စာရေး
သူလည်း ထိုနေ့က မိတ်ဆွေဦးမောင်
ကြီးနှင့် ဇွဲစုံကျောင်းတိုက် ဆရာတော်

ကဗ္ဗပညာဒီပနှင့် သွားပြီတွေနေ့ချိ
နှစ်ရက်ကြာခဲ့၏။ နောက်နေ့ညနေတွင်
မိတ်ဆွေနှင့်အတူ ပဲခူးကျောင်းတိုက်သို့
သွားခဲ့ကြ၏။ အဆင်သင့်ပင် ဦးကျော်
ဝင်း စောင့်နေ၏။ ဆရာတော်က တပည့်
အလုပ်သမားများကို လမ်းညွှန်ပေးနေ
၏။ ခေတ္တစောင့်ပြီး ကျောင်းပေါ်သို့
တက်သွားကာ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်
ကြ၏။

“ဒကာကြီး... ကျုပ် မနေ့ကမှ
ပြန်ရောက်ပါတယ်။ ဒကာကြီးတို့ လို
တာရှိရင် မေးပါ”

“မုန်ပါတုရား၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးပြောပြ
လို့ မှတ်တမ်းရေး၊ အကြောင်းအရာပါ
သိသင့်သမျှ သိပြီးပါပြီ။ ယခု အရှင်
ဘုရား စေတီတည်ထားတဲ့ သမိုင်း
ကြောင်း သိချင်ပါတယ်ဘုရား”

“ဆရာတော် ဒီကိုကြွ သာသနာ
ပြုတော့ ရေထဲ၊ မိုးထဲမှာပါ။ ဟိုယခင်

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သာသနာ့တာဝန်ကို ဆက်ခံရဖို့ ထပ်ဆောင်ရပါတယ်။ စင်သားက ၅၀ ကျော်၊ စားဖို့ ဝတ်ဖို့ နေဖို့ သေတ္တာဝတ္ထုစွဲများ ဆောင်ရွက်ရင်း သာသနာ့ပြုခဲ့တာ ယခု ဒကာကြီး ဦးကျော်ဝင်းတို့နှင့် ဆရာ၊ ဒကာလက်တွဲပြီး သာသနာ့အဆောက်အအုံတွေကို ဒကာတို့မြင်တဲ့အတိုင်း ဆောက်ခဲ့တာ ယခုနှစ်ဆို ရှစ်နှစ်မျှ ရှိပါပြီ။

“မှန်ပါတာပဲ။ တပည့်တော်တို့ လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရာ အလွန်အံ့ဩမိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သိပ်ပြီးသိလိုပါတယ်တုန်း။ နောက်ပြီး စေတီတော်ကြီးက ကြည့်ညှိသပ္ပာယ်စရာ ဖြစ်တဲ့အပြင် မြန်မာမှုလက်ရာကလည်း အလွန်လှပပါတယ်။ ကျောင်းနဲ့ စေတီ၊ ရွာနဲ့ အဆောက်အအုံ ဂုဏ်တင်လိုက်ဖက်ပါတယ်။”

“ဒီလိုပါ ဒကာကြီး။ ကျုပ်ဘုရားတည်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်အဓိဋ္ဌာန်က ကျောင်းရောက်ကတည်းက ရှိတာ။ ဒါပေမယ့် ဘုရားတည်မယ်လုပ်ရင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အဟန့်အတားတွေနဲ့ တွေ့တယ်။ အဆောက်

အအုံပဲဆောက်လို့ရတယ်။ ဒီအဆောက်အအုံတွေအားလုံး ပြီးစီးအောင်မြင်ကာမှ ဘုရားတည်မယ် အဓိဋ္ဌာန်ဘက် ကူးလို့ရတာလား။”

“ဒါဆို အရှင်ဘုရား ဘုရားတည်ဖို့ ဘယ်လိုအဓိဋ္ဌာန်ပြုရပါသလဲ။”

“မှန်တယ် ဒကာကြီး။ ဒီစေတီသမိုင်းနဲ့ပူး၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ထဲက ဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးပြီးရောပေါ့။”

“တင်ပါဘုရား ဖူးခဲ့ပါပြီ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးကလည်း ကိုယ်တိုင်လိုက်ပို့ပါတယ်။”

“စေတီတော်အကြောင်း မပြောခင် ရုပ်ပွားတော်သမိုင်းအရင်ရှင်းမှ ဖြစ်မယ်ဗျာ။ ဒီရုပ်ပွားတော်လေးက ဉာဏ်တော် နှစ်ပေခန့်လောက် ရှိမှာပါ။ စကျင်ရုပ်ပွားတော်လေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဉာဏ်တော်ငယ်ပေမယ့် တန်ခိုးကြွယ်ဝပါတယ်ဗျာ။ ယခုကျုပ်ပြောမယ့် သမိုင်းက အလွန်ထူးပါတယ်။ ဂန္ဓိရဆန်ဆန်လည်း ပါပါတယ်ဗျာ။”

“အမိန့်ရှိပါဘုရား။”

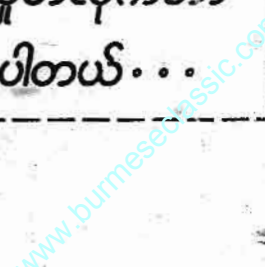
“ကျုပ်ဒီမှာ ကျောင်းသာသနာပြုတော့ ၁၃၆၇ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပါ။ ဒီရုပ်ပွားတော်က ၁၃၆၅-၆၆ ခုနှစ်

က ပဲခူးမြို့ ဆံတော်တွင်းမှာ။ ဒေမည်မဖော်လိုသူ ဘုရားဒေယကာဖြစ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ဘုမ္မိရများက အိမ်မက်ပေးပါတယ်။ အိမ်မက်ထဲမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က မေးခွန်းနှစ်ခု မေးပါတယ်။ ပထမမေးခွန်းက သင်ရုပ်ပွားတော် ကို ကွယ်မှာလား။ ဒုတိယမေးခွန်းက သေတ္တာကြီးယူမှာလားလို့ မေးတော့ ရုပ်ပွားတော်ယူပါမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီတော့ ဒါဆို ဟောဒီနေရာတူးဆိုပြီး အတူးခိုင်းတယ်။ အဲဒီအတိုးကြီးက တူးကြည့်တော့ ပထမ ဒီစကျင်ရုပ်ပွားတော်ကို တွေ့ပါတယ်။ နောက်ထပ်ပြီးတူးတော့ သေတ္တာကြီးတွေ့ပါတယ်။ ဒီသေတ္တာကြီးက ကြေးသေတ္တာကြီး ယူမယ်လုပ်ရင်း အနားက မြွေတွေ အရောင်မျိုးစုံနဲ့ ထွက်လာပြီး မှုတ်လိုက်တာ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတော့ဘဲ ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်။”

“အရှင်ဘုရား... ဒါဆို သေတ္တာကြီးရော ရသေးလား။”

“သူကတိအတိုင်း ရုပ်ပွားတော်သာရပြီး သေတ္တာကြီးကွယ်သွားပါတယ်။ ဒါနဲ့ ထိုအတိုးကြီးက အိမ်မှာကားကွယ်

အဲဒီအတိုးကြီးက တူးကြည့်တော့ ပထမ ဒီစကျင်ရုပ်ပွားတော်ကို တွေ့ပါတယ်။ နောက်ထပ်ပြီးတူးတော့ သေတ္တာကြီးတွေ့ပါတယ်။ ဒီသေတ္တာကြီးက ကြေးသေတ္တာကြီး ယူမယ်လုပ်ရင်း အနားက မြွေတွေ အရောင်မျိုးစုံနဲ့ ထွက်လာပြီး မှုတ်လိုက်တာ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတော့ဘဲ ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်...

ရင်း သူမမကျန်းဖြစ်နေချိန် သူ့ဇနီး နဲ့တိုင်ပင်ပြီး ပဲခူးမြို့က တင်ဝင်းစတိုး ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးတင်ဝင်း+ဒေါ်ကြည်ကြည် မြင့်(ရွှေမောစောတောင်ဘက်မခဲ)ကို ယခု စကျင်ဘုရား ပူဇော်ဖို့ လှူခဲ့ပါတယ်။ နောက်နှစ်မှာ သူ့ကွယ်လွန်သွား ခဲ့ပါတယ်။

“မှန်ပါတယ်ဘုရား။ မင်းမှာသစ္စာ၊ လူမှုကတိဆိုတော့ ကတိပျက်တော့ ဘုမ္မိရတွေနဲ့ သမ္မာဒေဝနတ်တွေက ဒဏ်ခတ်တယ်လှင်ပါတယ်။”

“ဟုတ်မယ်ဗျ။ နောက်တော့ ဦးတင်ဝင်းတို့က ဆရာတော်ကို လှူပါတယ်။ အဲဒီကတစ်ဆင့် ဆရာတော်က ယခု သီရိမင်္ဂလာသာသနာသုခကာရီ သိမ်တော်ကြီးမှာ ကိုးကွယ်ထားပါတယ်။ ပထမတော့ မန္တလေး၊ ဓမ္မိကာရာမတိုက် ကို ပင့်ပူဇော်ဖို့ပါ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် ပျက်ခဲ့ပါတယ်။”

“တော်တော် ဆန်းပါတယ်ဘုရား။ ခုနက ဦးကျော်ဝင်းပြောတဲ့အတိုင်းဆို မြေကြီးထဲက အိပ်မက်အရ ပေါ်လာ တော့ ပေါ်တော်မူဘုရား။ နောက် ဘုမ္မိရ အဆက်ဆိုတော့ သိုက်နန်းထဲက ဘုရား ဖြစ်မှာပါ။”

“မှန်တယ် ဒကာကြီး။ ဒီကျောင်း ထနေပြီး ဘယ်ကိုမှ မကြံတဲ့အတွက် ရုပ်ပွားတော်လေးဟာ ပေါ်တော်မူ စကျင် ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆုတောင်းပြည့် အဓိဋ္ဌာန်အောင်သိုက် နန်းဘုရားလို့ ဘွဲ့တော်တွင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်ရဲ့အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကြောင့် သာသနာတော်ကြီး ထွန်းလင်းတည်တဲ့ နိုင်ငံခြေစေရန်အတွက် ခုနစ်ရက်သာသနီ

များနှင့် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများ ပူဇော် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွား ကိုးကွယ်နိုင်ရန် အတွက် ယခု ဆုတောင်းပြည့်အဓိဋ္ဌာန် အောင်သိုက်နန်းစေတီတော်ကြီး တည် ထားကိုးကွယ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။”

“ဟုတ်ပါတယ်။ သာသနာနှစ် ၂၅၅၆ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၅ နာရီ ၄၅ မိနစ် မင်္ဂလာအချိန် ယူ၍ ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏိတ အမှူးပြု၍ ကျွန်တော်နှင့် ဦးဖိုးနီတို့က အဘအောင် မင်းခေါင်၏ မနောဓာတ်များခံယူ၍ စေတီတော်တည်မည့် အလယ်ဗဟို တည့်တည့်တွင် ပျဉ်းကတိုးသား ကိုး လက်မဖြင့် ဓာတ်ပန္နက်ကို စတင်ရိုက် ပါတယ်။”

“၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် ၇ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၆ နာရီ ၄၅ မိနစ်တိတိ မင်္ဂလာအချိန် တွင် ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏိတ အမှူးပြု ၍ ဆရာတော်ဦးသုဒဿန၊ ဆရာတော် ဦးဝိသဝနှင့် ကျွန်တော်ကပဲ သပြေသား ပန္နက်ရိုက်ပေးပြီး စေတီတော် စတင် တည်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တန် ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၅ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၁၀ နာရီ ၃၅ မိနစ် မင်္ဂလာအချိန်တွင် ဆရာတော် ကြီးများ အကျိုးတော်ဆောင်များနှင့် ဘုရားဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ ကမ္ပည်းကျောက်စာနှင့် ဌာပနာများထည့် သွင်းပူဇော်၍ ၁၀ နာရီ ၄၅ မိနစ်တွင် တနင်္ဂနွေမှအစပြု၍ ရာဟုနေ့အဆုံး နေ့နံအလိုက် ရွှေအုတ်မြစ်တော်စီ မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို စည်ကာသိုက်

မြိုက်စွာ ကျင်းပပူဇော်ခဲ့ပါတယ်။”
“ဒါဆို စေတီတော်က တစ်နှစ် အတွင်း အပြီးတည်ထားတာပါလား၊ ခင်ဗျာ။”

“အဲဒီလိုပြောနိုင်ပါတယ်။ ထီး တော်တင်လှူပူဇော်မည့် စေတီတော် မြတ်ကြီးနှင့် အရံစေတီ ထီးတော် ရှင် ဆူ၊ ပေါင်းကိုးဆူတို့ကို ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်၊ စနေနေ့တွင် ရန်ကုန် မြို့ ကြည့်မြင်တိုင်မှ အခမ်းအနားနှင့် စည်ကားစွာ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ပါတယ်။ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ နံနက် ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ် မင်္ဂလာအချိန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်များ ရွှေငွေရတနာပစ္စည်းမျိုးစုံဝဲ ကို ထည့်သွင်းပူဇော်ကြပါတယ်။”

“မှန်ပါတယ် ဥက္ကဋ္ဌကြီး။ ဝမ်းသာ ကြည်နူးမိပါတယ်။ ဘယ်နေ့မှာ ၎င်း တော်တင်လှူပါသလဲ။”

“ဒီလိုပါ ဒကာကြီးရယ်။ ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၁ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၇ နာရီ ၄၅ မိနစ် အချိန် ရွှေထီးတော်ကြီးကို နိုင်ငံကျော် အဆိုတော် ဒေါ်ရီရီသန်းနှင့် ရန်ကုန်မြို့ တော်စည်ပင်သာယာ စည်တော်အဖွဲ့၊ တပ်မတော်(လေ) မြလေယာဉ်ဇီး တော်တင်အဖွဲ့နှင့် တင်လှူပူဇော်ပါ တယ်။ အဲဒီအခမ်းအနားမှာ ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးနန္ဒကျော် စွာနှင့် နိုင်ငံတော်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ၄၁ နှစ် ဆိုင်ရာများ ပါရမီရှင်များက တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ပြီးတော့ ကြွရောက်လာဘဲ ဆရာတော်ကြီးများမှ ယေန္တောစိ သူ မူလေ အစချီ အောင်ဂါထာတော် နှင့်

ဗုဒ္ဓဘိဝေက အနေကတတင်လျှာကြပါ
တယ်။ နောက်ရေစက်ချ သာဓုအနုမော
ဒနာ ဒေါသိုခဲ့ပါတယ်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ ရွှေထီး
တော်တင် အလှူမင်္ဂလာအောင်ပွဲ
အထိမ်းအမှတ်ပွဲတွင် မြဝတီရပ်မြင်သံ
ကြား ရှုမဝအငြိမ်းသတင်အဖွဲ့မှ နိုင်ငံ
ကျော်အဆိုတော် မိုးသက်နိုင်တို့အဖွဲ့က
မိုးလင်းတင်ဆက်ကပြပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ဒီလို မြန်မြန်ဆန်ဆန် အောင်
မြင်ခဲ့တာဟာ ပင်မအလှူရှင်များရှိပါ
သလား ဘုရား”

“အလှူရှင်ထဲမှာ အများဆုံးလှူ
တဲ့ အလှူရှင်တွေက ဒေါ်စိန်စိန်၊ ၃/၁
ရပ်ကွက်၊ ၉ လမ်း၊ ဦးသန်းနိုင်အေး၊
ဒေါ်ရင်ရင်ရွှေ၊ ခရေပင်ရိပ်မွန် ၂ လမ်း၊
ဦးတော်လွင် + ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်း၊ ၂/၁ ရပ်
ကွက်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။”

“စေတီတော် ဉာဏ်တော်အမြင့်
က ဘယ်လောက်မြင့်ပါသလဲဘုရား”

“ဉာဏ်တော်အမြင့် ၃၆ ပေ ၉
လက်မ၊ ငှက်ပျောဖူးအထိ ၉ ပေ၊ မြေ
ဝင် ၅ ပေ၊ စုစုပေါင်း ၄၅ ပေ ၉
လက်မ ဖြစ်ပါတယ်။ လိုဏ်ဂူစေတီဖြစ်
ပါတယ်။ အလယ်မှာ ဂန္ဓကုဋီတိုက်
တော်ကြီးအတွင်း ပလ္လင်ထက်မှာ ယခု
ဆုတောင်းပြည့် အောင်သိုက်နန်းအဓိ
ဋ္ဌာန်အောင် ရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်စံပယ်
ပါတယ်။ လှေကားသုံးဖက် ဇောင်းတန်း
သဘောမျိုးနှင့် တည်ဆောက်ထားပါ
တယ်။

“အရှင်ဘုရား ယခု ဆုတောင်း
ပြည့် အဓိဋ္ဌာန်အောင် သိုက်နန်းစေတီ
တော်မြတ်၏ ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ရာများ

တွေ့ရပါသလားဘုရား”

“ရှိပါတယ်။ ဝိသေသလက္ခဏာလို
ဆိုရပါမယ်။ ဒီရုပ်ပွားတော်လေးက
နားတောင်းနှစ်ဖက်က ကျောက်များ
အရောင်တွေ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။
ဒီပြင် ဖယောင်းတိုင်မီးနှင့် ပူဇော်လျှင်
မျက်နှာတော်က ပန်းရောင်၊ ရင်ဘတ်
တော်က ကျောက်စိမ်း ပွင့်ပါတယ်။
နောက်လက်မောင်းတော်မှာ အရစ်သုံး
ရစ်ပါပါတယ်။ တစ်ခါ အလုပ်ဝတ်ထားလို့
မရပါဘူး။ တစ်ခါတုန်းက ကျုပ်ဓမ္မပါလ
ကျောင်းဆောက်နေစဉ် အိပ်မက်ထဲမှာ
အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ကျုပ်ကို မျက်နှာ
လှန်ကြည့်သလို ခံစားရပြီး သီရိမင်္ဂလာ
ကျောင်းကို ပင့်ဖို့ သတိပေးပါတယ်။
သူတို့က ဘုရားတွေ ဖြစ်ပါတယ် ဒကာ
ကြီး”

“မှန်လှပါဘုရား။ ဘယ်ခေတ်က
လို့ ခန့်မှန်းပါသလဲဘုရား”

“ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်းဆိုင်ရာကတော့ မွန်
ဘုရားများ လက်ထက်က စီမံကိန်းကွယ်
တဲ့ဘုရားလို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။ ဘုရား
သမိုင်းကတော့ ကျုပ်သိသမျှ ဟောဒီ
အကျိုးတော်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ဝင်းပါ ရှင်း
ပြပြီးပါပြီ။ အားလုံး အဖွဲ့အစည်းဂေါပက
အဖွဲ့များ၏ ညီညွတ်မှုကြောင့် အောင်
မြင်ခဲ့တာပါ”

“မှန်ပါတယ်ဘုရား။ ဒီတော့
အရှင်ဘုရားသာသနာပြုရာမှ ထေရုပ္ပတ္တိ
ကို မိန့်ပါဦးဘုရား”

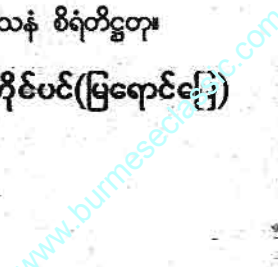
“ကျုပ်က ပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ်၊
ပင်ကလောင်ကျေးရွာက ခမည်းတော်
ဦးအောင်ကြည်၊ မယ်တော် ဒေါ်ကျင်
သိန်းတို့မှ ၁၃၂၅ ခုနှစ်မှာ မွေးဖွားခဲ့ပါ

တယ်။ ဆယ်နှစ်သားမှာ ပင်ကလောင်
ကျောင်းဆရာတော် ဦးနန္ဒိယထံ
ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလို့ ရှင်သာမဏေအဖြစ်
ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက်နေ့မှာ ငံ့ခူး
တိုင်း၊ ကမ်းနီကျေးရွာ၊ ရွှေဘုံသီဟ
ကျောင်းဆရာတော် ဦးတေတေဘာသ
အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု ရဟန်းအဖြစ်ရောက်
ခဲ့ပါတယ်။ စာပေသင်ကြားခဲ့တာက
ရန်ကုန်၊ ပုဂ္ဂန်တောင် ဆုတောင်းပြည့်
ပါဠိတက္ကသိုလ်၊ ကမ္ဘာအေး မစိုးရိမ်
တိုက်သစ်၊ မဥက္ကလာပ၊ ရတနာသိဒ္ဓိ
မန္တလေးစာသင်တိုက်၊ မန္တလေးမြို့တောင်
ပြင် ထီးလင်းတိုက်၊ ဇောတိကာရုံတိုက်
ကျောင်း၊ မန္တလေးမြို့ ဓမ္မိကာရာမတိုက်၊
ရတနာပုံ စလင်းကျောင်းဆရာတော်များ
ထံမှာ ဓမ္မာစရိယတန်းအောင်မြင်သည့်
အထိ သင်ယူခဲ့ပါတယ်။ ယခု မင်္ဂလာဒုံ
၃/၁ ရပ်ကွက်၊ ပဲခူးမင်္ဂလာသိပ္ပံ ပရိ
ယတ္တိစာသင်တိုက်၊ နာယကဆရာတော်
အဖြစ် သာသနာ့တာဝန်များ ထမ်း
ဆောင်ပြီး နယ်လှည့်ဓမ္မကထိကအဖြစ်
ဆောင်ရွက်တော်မူနေပါတယ်။”

“မှန်လှပါဘုရား။ အရှင်ဘုရား
သက်တော်ရာကျော်ရည်ပြီး သာသနာ
တော်အကျိုး ဆထက်ထမ်းပိုး ထမ်း
ဆောင်နိုင်ပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
ကြီး ကမ္ဘာတည်သရွေ့ နေလို၊ လလို
ထွန်းလင်းတောက်ပပါစေလို ဘုရား
တပည့်တော် ဆုတောင်းပတ္တနာပြုလိုက်
ပါရစေဘုရား”

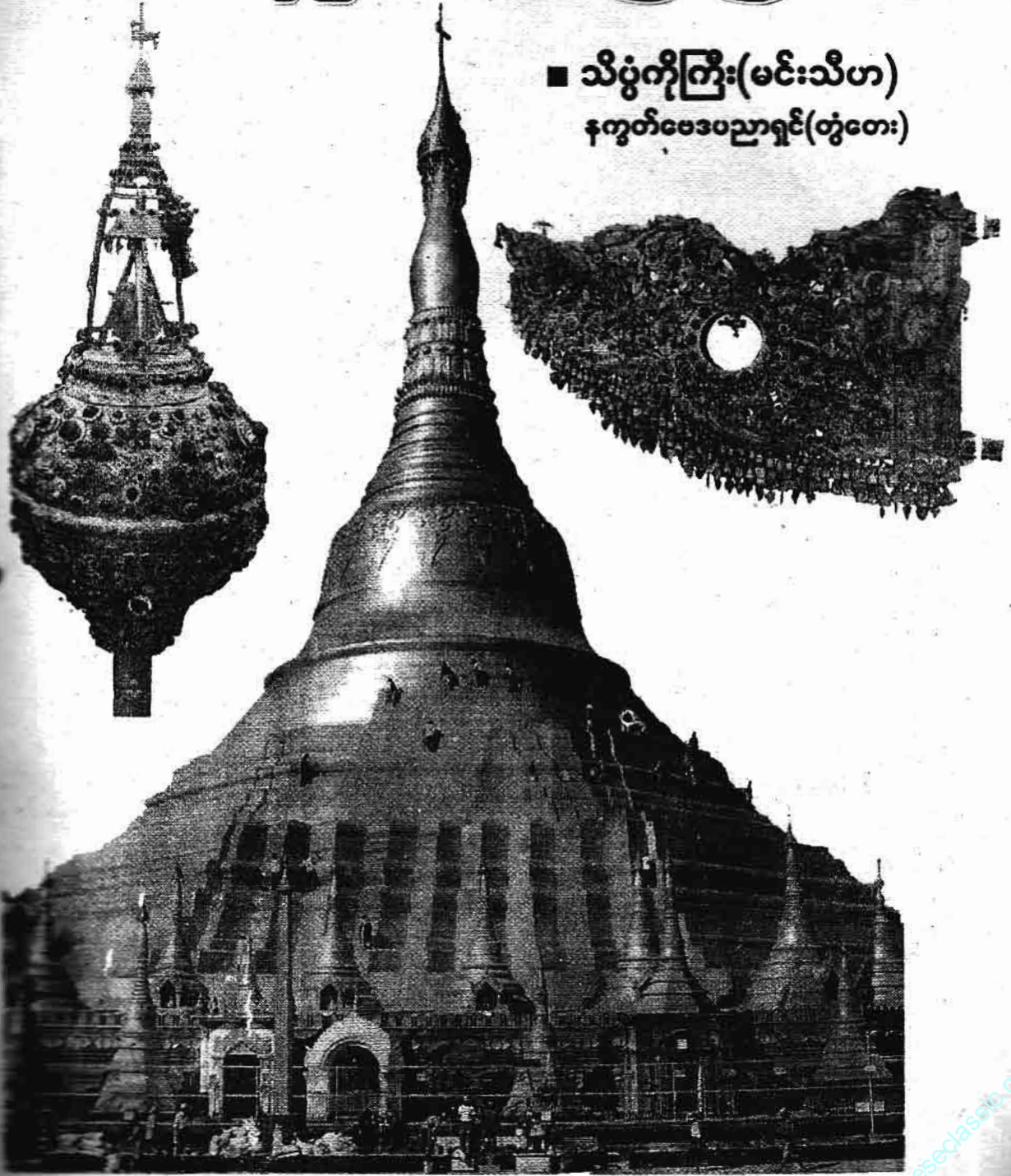
ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံတိဋ္ဌတု။

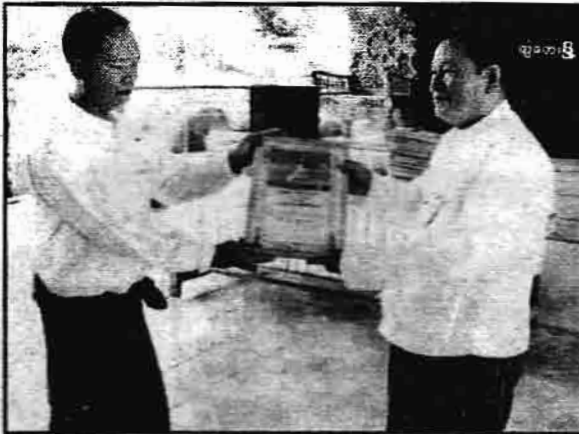
မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်)

အာဝိဏ္ဏဟံ ကုသိုလ်

■ သိပုံကိုကြီး(မင်းသိဟ)
နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်(တွံတေး)

ဧည့်သည် ဦးဘဝင်းမှ အာစီဏ္ဍကံအလှူရှင်တစ်ဦးအား ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ ပေးအပ်နေပုံ

အာစီဏ္ဍကံဆိုတာက မိမိအဓိတ္တန်ပြု ဆန္ဒပြုထားတဲ့ အလုပ်အမှုကို စွဲစွဲမြဲမြဲ နိုင်ကြည်စွာ လုပ်ဆောင်တဲ့အမှုကို စွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ပြောလိုတာက အာစီဏ္ဍကံ စုဘူးအလှူကိစ္စ ဖြစ်ပါတယ်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တွဲတေးမြို့ သမိုင်းဝင် ရွှေဆံတော် ဆံတော်ရှင်မြတ်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပူဇော်နိုင်ဖို့အတွက် ဘုရားကြီးဂေါပကအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများက စေတနာရှင်အပေါင်းကို အာစီဏ္ဍကံစုဘူးတွေကို မျှဝေပေးထားခဲ့ပါတယ်။

သမိုင်းဝင် ရွှေဆံတော် ဆံတော်ရှင်မြတ်စေတီတော်ကြီးကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပူဇော်မယ့်အချိန်က ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားကြီးဂေါပကအဖွဲ့က ပေးဝေထားတဲ့ အာစီဏ္ဍကံစုဘူးအလှူရှင်များအနက် ငွေကျပ်နှစ်သောင်းနှင့် ငွေကျပ်နှစ်သောင်းအထက် အလှူငွေထည့်ဝင်ခဲ့ကြတဲ့ အလှူရှင်တွေကို ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာများ ပေးအပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

လက်ရှိ ဘုရားကြီးဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တွေက ၂၀၁၀ ခုနှစ်က စတင်တာဝန်ယူထမ်းဆောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်ကာလက ဘုရားကြီးရဲ့ ဘဏ္ဍာငွေဟာ ၃၇၆ သိန်းပတ်ဝန်းကျင်လောက် ရှိပေမယ့် ၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလ ၈ ရက်နေ့အရ ငွေကျပ် သိန်းပေါင်း ၁၅၃၇ သိန်းအထိ တိုးတက်ပွားများခဲ့ကြောင်း အလှူရှင် ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ ပေးအပ်ပွဲမှာ ဂေါပကအဖွဲ့က ဝမ်းမြောက်စွာ တင်ပြသွားခဲ့ပါတယ်။

မှတ်တမ်းအရ တွဲတေးမြို့ ရွှေဆံတော်မြတ်ကြီး ဝိတ်တုံးထိပ်ရှိ ရွှေစေတီကြီးတစ်ဆူအတွက် ရွှေအလေးချိန် ၇၀ ကျပ်သားကို နှစ်ဖက်သော မိဘများအား အမှူးအမှူး ဦးသန်းညွန့်၊ ဒေါက်တာဒေါ်ခင်နီနီ၊ အမှတ်(၃၁) (ဂ) ပမ်းလမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့ မိသားစုမှ ၁၂.၆.၂၀၁၉ ရက်နေ့တွင် လှူဒါန်းထားကြောင်း၊ ယင်းနေ့ရက်တွင် ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်ကြီး ငှက်မြတ်နားတော်(ရှေ့ခြမ်း/နောက်ခြမ်း) နှစ်ဖက် ရွှေကွပ်ထားရန်အတွက် ရွှေအလေးချိန် ၁၉၉ ကျပ်သားကို နှစ်ဖက်သော မိဘများအား အမှူးအမှူး ဦးသိန်းဝင်းတော်၊ ဒေါ်တင်လတ်မင်း မိသားစု ရန်ကုန်မှ လှူဒါန်းထားရှိကြောင်း မှတ်တမ်းထားရှိထားပါတယ်။

၂၀၀၉ ခုနှစ် ငှက်မြတ်နားတော်တွင် တပ်ဆင်ဖော်ထားရှိသည့် ရွှေခေါင်းလောင်းအလုံးရေမှာ ၂၁၃ လုံးရှိပြီး ရတနာပစ္စည်း (နားကပ်စုံ) ၂၁၃ ရန်ဖြစ်ပြီး ငွှန်းတွင် တပ်ဆင်လှူဒါန်းထားသော ရွှေခေါင်းလောင်း ၅၆ လုံးနှင့် ပတ္တမြားဆွဲသီး ၂ ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဖော်ပြချက်မှာ မြန်မာပြည်သူပြည်သား ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်သူတော်စင်များ အလှူရှင်အနက်ရက်သားသမီးများ သဒ္ဓါထက်သန် ကြည်ဖြူ ကြည်ညို လှူဒါန်းအာရုံပြု နိဗ္ဗာန်ဆုကို ရရှိစေရန် စိတ်ရည်သန်၍ ကုသိုလ်စိတ်ညွတ်လျက် ဖော်ပြချက် ဖြစ်ပါကြောင်း။

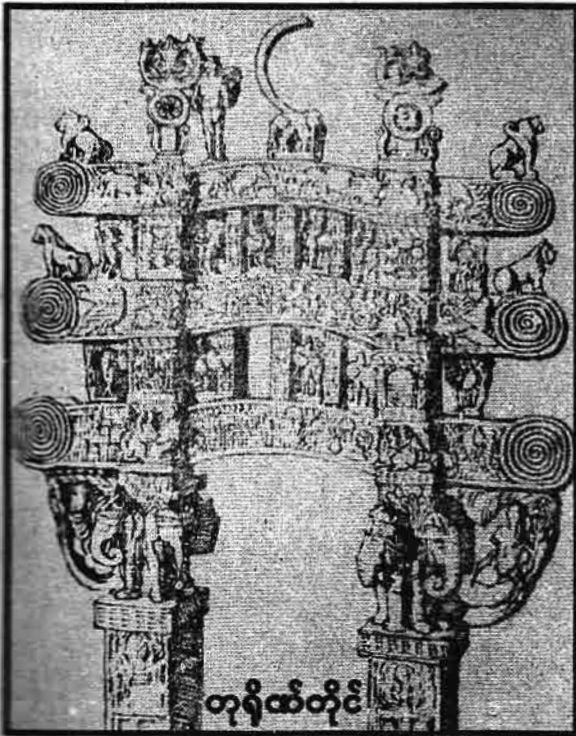
သိပ္ပံကိုကြီး(မင်းသီတာ)
နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင် (ဆွဲတေး)

လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီး

တုရိတ်တိုင်အကြောင်း

အောင်မြင်မြတ် | ပြည်ရွှေဘို |

မိမိနာဝပေးအတတ်ပညာနှင့် အချိန်ကာလအရ သမိုင်း
ဇာတိ ရာသီစာပေ၊ သုတစာပေ၊ ပညာပေးစာပေ စတာတွေကို
ဆရာတော်ရဲ့ သုံးသပ်ပြီး မှတ်တမ်းပြုစု ရေးသားနေမိပါတယ်။
နောက်ဆုံးအထိအထိအထိ အချိန်ကာလများစွာ ပြောင်းလဲရွှေ့လျား
နေသလို မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန် ကာလအတွင်းမှာ ဖြစ်နေတဲ့

သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုတွေမှာလည်း အမြဲတမ်း အသစ်အသစ်
ပြောင်းလဲနေကြပါတယ်။ လူသားတွေရဲ့ လူနေမှုစနစ်တွေ၊
အဆောက်အဦတွေ၊ အသုံးအဆောင်တွေ၊ ယဉ်ကျေးမှုတွေဟာ
လည်း ခေတ်ရေစီးကြောင်းတွေနဲ့အတူ ပြောင်းလဲဆန်းသစ်နေကြ
တာကို မြင်တွေ့ကြရပါတယ်။ ဒီလိုပြောင်းလဲလာတဲ့အခါ
ဝေါဟာရဘာသာဗေဒ စကားလုံးအသုံးအနှုန်း အခေါ်အဝေါ်
တွေလည်း ပြောင်းလဲလာပါတယ်။

ဝေါဟာရတချို့မှာ အသုံးအနှုန်းနည်းပါးပြီး အသီးနည်း
လာတဲ့အခါ ပေါရာဏကထာ ရှေးဟောင်းစကားတွေ ဖြစ်
လာပါတယ်။ ပုဂံခေတ်က အသုံးအနှုန်းဝေါဟာရတွေကို မဆိုထုံး
ပါနဲ့ဦး၊ တောင်ငူ၊ အင်းဝ၊ ကုန်းဘောင်၊ ရတနာပုံခေတ်က
ဝေါဟာရအသုံးအနှုန်းတွေကို ပေါရာဏ ရှေးသုံးစကားတွေဖြစ်
ပြီး ယနေ့အားလုံး နားလည်သိရှိဖို့ ခက်ခဲလာပါတယ်။ မိကြောင့်
ပညာရှင်တွေက ပေါရာဏကထာ၊ ဝေါဟာရလီနတ္ထဒီပနီ၊
ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ၊ ပေါရာဏ ဒီပနီ အစရှိသဖြင့်
ပေါရာဏဝေါဟာရအဖွင့်ကျမ်းတွေကို စုဆောင်းပြုစုရေးသား
ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြီးပြည့်စုံပြီရယ်လို့ ဆိုဖို့ အလွန်ခက်ခဲ
လှပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်တော့ အသစ်အသစ် ဝေါဟာရ
စကားလုံးတွေက ခေတ်ရေစီးကြောင်း ပြောင်းလဲရွှေ့လျားစာ
ကြောင့်လို့ ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဟိုတစ်နေ့က မဟာဝိသုဒ္ဓိရုံဆရာတော်ကြီးရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိ
ဒီပနီစာအုပ်ကို ဖတ်မိပါတယ်။ အဲဒီ ထေရုပ္ပတ္တိကို သီရိထင်
နိုင်သား အရှင်သီရိဓမ္မက ပါဠိဘာသာနဲ့ ရေးသားထားတာ

ဒီပနီနိသျှကျမ်းပြု လယ်တီပဏ္ဍိတဆရာဦးမောင်ကြီး

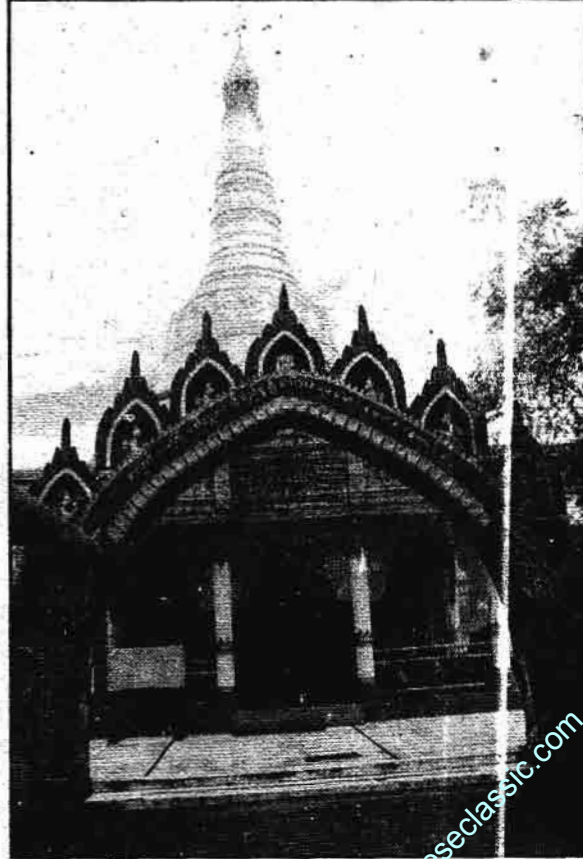
လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီးက မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုပြီး အကျယ် ဖွင့်ပြကာ ရေးသားထားပါတယ်။ လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီး ဟာ စာပေပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ရာ ဒီပနီကို ဖွင့်ဆိုရေးသားရာမှာ နေ့စဉ် ပျို့ကဗျာ၊ သာသနာဝင်၊ ရာဇဝင်၊ သမိုင်း၊ ကျောက်စာ၊ ပိဋကတ်စာပေ အထွေထွေတို့ကို ဖွဲ့နွဲ့ဆွဲဆွဲ ပြောင်ပြောက် စွာ ရေးသားထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမျှ တခမ်းတနား ရေးသားဖွင့် ဆိုထားတဲ့ ဒီပနီမှာ ဝေါဟာရတစ်ခု အနက်အဓိပ္ပာယ်မရှင်း မပွင့်လင်းဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီဝေါဟာရက (တုဂိုဏ်တိုင်)ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရပါ။

အရှင်သီရိဓမ္မက မန္တလေးမြို့တော်ကိုဖွဲ့ဆိုရာမှာ ဂေါပုရ ခွဲရပါကရ တောရဏာဒီပတူသိတ်-ဂါထာအမှတ် ၂၄ မှာ ဆိုထား တယ်။ နိသျှဆရာက ဂေါပုရခွဲရပါကာရ တောရဏာ ဒီပတူသိတ်-တံခါးမုခ်၊ တံခါးတိုင်၊ မီးတား၊ တုဂိုဏ်တိုင် စသည် ဖြင့် တင့်တယ်ထသော ဘာသာပြန်ဆိုထားတယ်။

တစ်ဖန် ဂါထာအမှတ် ၂၄ မှာတော့ သဒ္ဓါရတောရ ဇောဟယုတ္တာလို့ ဖွဲ့ဆိုပြန်တယ်။ ဒီပနီနိသျှဆရာက သဒ္ဓါရ တောရဇောဟဟိ-တံခါး တုဂိုဏ်တိုင်တို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကု်သော လို့ ဘာသာပြန်ဆိုထားတယ်။

ဒီပနီနိသျှဆရာ လယ်တီပဏ္ဍိတဟာ "တောရဏ တုဂိုဏ်တိုင်" လို့ ဘာသာပြန်ပေးလိုက်ပေမယ့် "တုဂိုဏ်တိုင်" ဆိုတာ ဘယ်လိုအရာဆိုတာကို ရှင်းသင်းစွာ မပြဆိုသည့် အတွက် ဘဝင်မကျလှပါ။ စာပေပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အားပ သျှစွာ တောရဏ တုဂိုဏ်တိုင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာပေတွေကို ရေးသားဖွင့် ဆိုပြုပြန်ပါတယ်။

"ဒွိဘူမတ္တိဘူမကာဒီ" စတဲ့ ဂါထာ ၂၄၊ "သမန္တ ယောဇနိကောဟိ" စတဲ့ ဂါထာ ၂၉ တို့မှာ တောရ ဓာသဒ္ဓါ ပါရှိပါတယ်။ တောရဏသဒ္ဓါရဲ့အနက်ကို ရှေးအစဉ်အလာ အရ "တုဂိုဏ်တိုင်" လို့သာ နာမသတ် အနက်ပေးကြပါတယ်။ မာဂဓ အတိအကျမှာ တောရဏန္တ ဗဟိဒ္ဓါရဲ့လို့ ဆိုတယ်။ တံခါး ရဲ့အပြင်

အဘိဓာန်နိသျှသစ်ကျမ်းပြု အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
အဘယာရာမသရာဏော် အရှင်အဂ္ဂဓမ္မာဘိဝံသ
မဟာထေရ်မြတ်

အရာဝတ္ထုတစ်ခုလို ဆိုတယ်။ သက္ကတအဘိဓာန်
ထောမနိဓိ၌ တောရဏသဒ္ဒါရဲ့ အနက်ကို ပြဆိုရာမှာ ဗဟိဒ္ဓါရေ
ထန္တော ပရိဋ္ဌ သီဟကာရောကဋ္ဌေ ဒွါရ ဗာဟုဘာဂေလို့ လာပြန်
တယ်။ ငါတို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဘယ်လိုအရာဝတ္ထုမျိုးဆိုလိုသည်
ကို ကောက်ခံခြင်းဖြင့် ခဲယဉ်းတယ်လို့ မဟင်မကျ ရေးသားဖော်ပြ
ထားတာ တွေ့ရတယ်။

မဂဓအဘိဓာန်နဲ့ ထောမနိဓိအဘိဓာန် တွေအဆိုအရ
တံခါးရဲ့ ပြင်ပမှာရှိတဲ့ တိုင်ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလိုတာ သိသာ
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အရာဝတ္ထုရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်လွင်အောင်
ပြန်ဆိုမထားပါ။ လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီးဟာ တုရိဏ်နဲ့
ပတ်သက်တဲ့ ပျို့ကဗျာတွေကိုလည်း ဖွေရှာစိစစ်လို့ ပြခဲ့ပါ
သေးတယ်။

မဟာနဂရ၊ မြို့တွင်းပဉ္စ၊ ဂေါမုတ္တဝင်၊ မာခြင်ကျောက်
စစ်၊ တိုင်ရှားနှစ်ကို၊ စိုက်လှစ်ခါသော်၊ မြေပေါ်မြေဝင်၊ တူပင်
အပူ၊ ရှစ်မြောင့်ပြု၍၊ တူစွပန်းပု၊ ခြယ်မှုပန်းချီ၊ စိုက်မှီဝဲယာ၊
တောရဏာဟု၊ ကျမ်းလာပိုင်ပိုင်၊ တုရိဏ်တိုင်လည်း၊ နိုင်နိုင်
မို့မို့၊ တို့ရွှေမြို့သည်၊ နတ်တို့ပြည်နှင့် တူနိုင်တည်း။ ။

တောရဏအနက် တုရိဏ်တိုင်ရဲ့အကြောင်းကို မုံရွေး
ဆရာတော် ရေးသားထားတဲ့ ကုသယျိသစ်ကို ကိုးကားထောက်ပြ
ထားတယ်။ ဒီပျို့စာပိုဒ်အရဆိုရင် ကျောက်လို မာကျောတဲ့
ဥပုနစ်ရှစ်မြောင့်တိုင်ဖြစ်လို့ ပန်းချီပန်းပုတွေနဲ့ ခြယ်မှုန်းထား
ကြောင်း မြေထဲစိုက်တဲ့ အတိုင်းအတာနဲ့ မြေပေါ်မှာပေါ်နေတဲ့
အတိုင်းအတာတူညီနေကြောင်း သိနိုင်ပါတယ်။

လယ်တီပဏ္ဍိတဟာ ဒီကုသယျိနဲ့ တုရိဏ်တိုင်
သဏ္ဍာန်ကို ဘဝင်မကျသေးတာကြောင့် ဆက်လက်ပြီး တုရိဏ်
တိုင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာပေတွေကို ဆက်လက်ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ပြု
ပြုပါသေးတယ်။ မင်္ဂလာရှိတဲ့ အရာဌာန၊ ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့
အရာဌာနတွေကိုဆိုရာမှာ အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဃောသ အစရှိတဲ့
ကျမ်းပြုဆရာတွေက “တောရဏ” သဒ္ဒါကို သုံးစွဲလေ့ရှိကြပါ
တယ်။ သုတ်ပါထေယျအဋ္ဌကထာ လက္ခဏာသုတ်မှာတော့ -

ဘဂဝတော အသီတိ အနုဗျူနာနိ ဗျာမပ္ပတာ ဒွတ္တိသ
ထောပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ယေဟိစ ဘဂဝတော ကာယော
သဗ္ဗဇာလိ ဖုလ္လာဝိယ ပါရိဆတ္တကော၊ ဝိကသိ တမိဝ
ဇာယဝနံ နာနာရတနဝိစိတ္တံဝိယ သုဝဏ္ဏတောရဏံ၊
ဇာရာဇေစိ ဝိရောဓိဝ ဂဂနတလံ၊ ဣတောစိတောစ
ဇီဝတနာ ဝိပ္ပန္နမာနာ ဆပ္ပဏ္ဏရသ္မိယော မုစန္ဒော အတိဝိယ

သောဘတိ ဆိုပြီး
မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ ရတနာအမျိုး
မျိုးတွေနဲ့ ခြယ်လှယ်အပ်တဲ့ ရွှေတုရိဏ်တိုင်ကြီးပမာ တင့်တယ်
ကြောင်းကို ပြဆိုထားပါတယ်။ သီလက္ခန္ဓာ အဗ္ဗဋ္ဌသုတ် အဋ္ဌကထာ
ပေါက္ခဏာသရီ ပုဏ္ဏားရဲ့ ဂူပကာယ သမ္ပုတ္တိကို ပြဆိုရာမှာလည်း
တဿ ကိရကာယော သေတ ပေါက္ခရ သဒိသော၊ ဒေဝနာဂရ
ဥဿာ ဝိတ တောရဏံဝိယ သောဘတိ လို့ ဆိုတယ်။
သာမဇိက လက္ခဏာကျမ်း၊ ယောက်ျားခန်းမှာ အကိုသံ
ကုလိယံ စက္ကံ၊ ယဿ ပါဏိတလေ ဘဝေ။ တောရဏံ
ပုဏ္ဏရိကဉ္စ၊ ရဋ္ဌတဿ ဝိနိဒ္ဓိသေ ဆိုပြီး အကြင်ယောက်ျားရဲ့
လက်ဖဝါးလယ်မှာ တုရိဏ်တိုင်ပမာ အရေးအကြောင်းပါရှိရင်
မင်းဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဖွင့်ဆိုပြထားပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

မင်းနဝေအဆိုတဲ့ သမုဒ္ဒိက လက်မှာတော့ - “လက်ဝါး အပြင်၊ သွယ်ငင်ပိုက်လည်း၊ တံတိုင်းပြီးခိုင်း၊ တုဂိုဏ်တိုင်သို့၊ သွယ်ပြိုင်ပုံထောက်၊ မြင်တဲ့မြောက်မှ၊ ကျွန်ပေါက်ကြီးသား၊ ဖြစ်လှည့်ပြားလည်း၊ မြည်းဘူးဖျိုးနွယ်၊ သိန္ဓောနယ်လွှမ်း၊ လူဝယ် မင်းကြီး၊ တစ်စင်းထီးတည်း” လို့ စပ်ဆိုထားတာကို ထောက်ပြ ပါတယ်။ တောရဏသဒ္ဓါကို ဆိုတဲ့အရာတွေ များလှတယ်။ တောရဏသဒ္ဓါအနက် မြန်မာတို့ တုဂိုဏ်တိုင်ခေါ်တဲ့ ဝတ္ထုကြပ်ကို အတပ်သိအောင် မေးမြန်းကြပါဦးလို့ တုဂိုဏ်တိုင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လယ်တီပုဏ္ဏီတရဲ့ ဖွင့်ဆိုရေးသားချက်တွေကို တင်ပြပါတယ်။

လယ်တီပုဏ္ဏီတရဲ့ တုဂိုဏ်တိုင်အဖွင့်ကို ဖတ်ရှုပြီး တုဂိုဏ်တိုင်အကြောင်းကို ဆက်လက်ရှာဖွေကြည့်ရာ စတုရင် ဗလအမတ်ကြီးရဲ့ အဘိဓာန်ဋီကာကို လှန်ကြည့်မိပါတယ်။ “တိုင်ဖျား၌ ပန်းစသည်တို့နှင့်ယှဉ်သော တင့်တယ်သော တိုင်နှစ်ခု ကို အစုံစိုက်ထူ၍ တံခါးခံပြင်ပ၌ ထားအပ်၏။ ထိုတိုင်သည် တုဂိုဏ်တိုင်ဖြစ်သည်” လို့ ဖွင့်ဆိုရေးသားထားရာ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ဝိတဝါးပျော့သော ဖြစ်ပါတယ်။ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် အနက်အဓိပ္ပာယ် ဝတ္ထုနဲ့ မထင်မမြင်လာခဲ့ပါ။

ပုဂံမင်းလက်ထက်ကရေးသားခဲ့တဲ့ သံတော်ဆင့် မဟာ ဇေယျသင်္ခယာ(ဦးချိန်)ရဲ့ အဘိဓာန်ထွာ ဝိသောဇနီကျမ်းမှာလည်း တုဂိုဏ်တိုင်နဲ့ပတ်သက်လို့ တစ်စုံတစ်ရာမျှ ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမရှိပါ။

မန္တလေးမြို့အနောက်ပြင် အဘယာရာမဆရာတော်ရဲ့ အဘိဓာန်နိဿယစာကို ရှာဖွေကြည့်ဖြစ်သောအခါမှ တုဂိုဏ် တိုင်အကြောင်းကို မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်သဘောပေါက် လာရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော်က “တောရဏ တုဂိုဏ်း” လို့ ဝစ္စနစ်လုံး အပိုထည့်ပြန်ဆိုထားပါတယ်။ “တုဂိုဏ်တိုင်” လို့ ရေးသားမထားခဲ့ပါ။ အရှင်ကောလာသ (ဓမ္မာစရိယ ဂဏဝါစက ဘီအေဂုဏ်ထူး)ရဲ့ အဘိဓာန်နိဿယ သစ်မှာတော့ “တုဂိုဏ်း” ပြန်ဆိုထားပြန်ပါတယ်။ “တုဂိုဏ်း” လို့ ဝိသုဒ္ဓိနီ နှစ်လုံးနဲ့ နှစ်မှ လုံးမှာ ပြန်ဆိုထားကြတာကို လေ့လာမှတ်သားရပါတယ်။

မြန်မာစာ စာလုံးသတ်ပုံကျမ်းမှာတော့ “တုဂိုဏ်တိုင်” လို့ စာလုံးပေါင်းထားတယ်။ မြန်မာစာရေးထုံးကျမ်းမှာလည်း အတူတူဖြစ်ပါတယ်။ အဘယာရာမဆရာတော်က တုဂိုဏ်း တိုင်ရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ကို များလှတဲ့ အဋ္ဌကထာ အကိုးအကား တွေနဲ့ အကျယ်ဖွင့်ဆိုရေးသားပြထားရာ ပုံစံကို သိသာရုံမျှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြပေးပါမယ်။

“တုဂိုဏ်းဆိုသည်မှာ လေးကိုင်းသဏ္ဍာန် ပြုအပ်တဲ့

မှန်ကုန်း(မှန်ဂုံး)ရှိတဲ့ အိမ်ပြင်တံခါး၊ ဝင်းတံခါး၊ မြို့တံခါး(တံခါး မှန်)၊ ဘုရားမှန်၊ ကျောင်းမှန်၊ ဗိမာန်မှန် စတာတွေကို ဆိုလို တယ်” လို့ ပြန်ဆိုထားပါတယ်။

အမရကောသ စိန္တာမဏိဋီကာမှာ ပြဆိုထားတာက ခွဲရငွေ နိခါတတ္ထုဂ္ဂနံ ဥပရိ နိဗ္ဗန္တိ နာနာရတနာ ဇိမယံ ဓနကာရာ ယံ လက္ခိတံ၊ တံ တောရဏံ တဒပလက္ခိ တတ္တာ ဗဟိဒ္ဓါရဉ္စ။

ခွဲရငွေ-ဝင်းတံခါး၊ မြို့တံခါး၏ရှေ့ ၌၊ နိခါတတ္ထုဂ္ဂနံ- စိုက်အပ်သော တံခါးတိုင်တို့၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ နိဗ္ဗန္တိ- ဖွဲ့အပ်ထားသော၊ နာနာရတနာဇိမယံ-အထူးထူး ရတနာ စသည် တို့ဖြင့်ပြီးသော၊ ဓနကာရာရ-လေးကိုင်းသဖွယ် အခြင်းအရာရှိ သော၊ ယံလက္ခိတံ-အကြင်သိအပ် မှတ်အပ်သော အရာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံ-ထိုသိအပ် မှတ်အပ်သော အရာသည်၊ တော-ဂုဏ်- တုဂိုဏ်းမည်၏။ တဒပလက္ခိတတ္တာ- ထိုမှန်ကုန်းဟူသော တိုင် တို့ဖြင့် သိမှတ်အပ်သောကြောင့်၊ ဗဟိဒ္ဓါရဉ္စ-အပြင်တံခါး၊ ဝင်းတံခါး၊ မြို့တံခါးမပြန်သည်လည်း၊ တောရဏံ-တုဂိုဏ်းပင် မည်၏။ ဆိုပြီး အနက်အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုထားရာ ပုံသဏ္ဍာန် အရာဝတ္ထု သိမြင်လွယ် ထင်ရှားလှပါတယ်။

ဇိမာပြဆိုထားတဲ့ “နာနာရတနာဇိမယံ” ဆိုတဲ့ ပါဠိ ဥဏ္ဏိယပါဠိ ဆိုလိုချက်အဓိပ္ပာယ်မှာ ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ မင်းနိရုဏ၊ သူဌေးသူကြွယ်၊ ဘီလုံမှုတော့ရဲ့ နေထိုင်ရာ နန်တော်၊ အိမ်ခြံဝင်းတံခါးတွေမှာ ပြုလုပ်ထားတတ်ကြတာကို ရည်ညွှန်းပြီး ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လေးကိုင်းပုံစံ မှန်ကုန်း (မှန်ဂုံး)နဲ့ ပြုလုပ် ထားတဲ့ တံခါးမှန်၊ ပြာသာဒ်ဝင်းတံခါး၊ မြို့တံခါး၊ ကျောင်း တံခါး၊ ဘုရားမှန်ဦးတံခါး၊ အိမ်တံခါး စတာတွေကို တောရဏ- တုဂိုဏ်ခေါ်ဆိုကြောင်း ရေးသားထားပြီး ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဒုက နိပါတ်၊ သဏ္ဍာယတနသံယုတ်၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသသံယုတ် စတဲ့ အဋ္ဌကထာ ကျမ်းတွေမှာ ကိုးကားရေးသား ပြဆိုထားတာတွေကို ဆက်လက် လေ့လာ သုတေသနပြုကြဖို့အတွက် ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရ ပါတယ်။

အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘို)

မေတ္တာစွမ်းအားကြီးမား

ကစင်ဆရာတော်ဘုရား

■ ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်ယု

တစ်နေ့သော နံနက် ကျွန်ုပ်သည် ကုန်သည်လမ်းနှင့် လမ်း ၅၀-၅၁ လမ်း ထိပ်ရှိ ကိုချစ်သိန်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် စာရေးဆရာ ရေကျော်စိုးအောင်နှင့် အခြားသော ဓမ္မမိတ်ဆွေများဖြစ်ကြသော ကိုလှရွှေ၊ ကိုလှဝင်းတို့နှင့် တွေ့ရလေးပါး စကားပြောကြရင်း ကျွန်ုပ်မှ စတင်လျက်...

“ဆရာစိုးအောင်ရေ...တစ်နေ့ ကျွန်တော် ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်ကို ဆရာတော်ကြီးဆီ သွားပေးရင်း ရေသန့်တစ်ပုလင်းဝယ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မေတ္တာရေခဲကို တောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီရေပုလင်းရဲ့အဖုံးကို ဖွင့်ပေးပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးလည်း ဘယ်လိုမှမပြောဘဲ လက်ညှိုးလေးနဲ့ ရေကို ထိတို့လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဆရာတော်ကြီးကို ဦးသုံးကြိမ် ကန်တော့ပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့တယ်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစော အိပ်ရာထ ဘုရားဝတ်ပြုပြီး အမှတ်တမဲ့ ရေပုလင်းကို ကြည့်လိုက်တော့ ဆရာကိုစိုးအောင်ရေ...ရေသန့်တစ်ပုလင်းလုံး ဆူနေတာ တွေ့ရတယ်”

“ဟုတ်လားဆရာ”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာစိုးအောင်ရ”

“ဒါဆို ကျွန်တော်လည်း လိုက်ဖူးချင်တယ်ဆရာ။ ရေစင်လည်းလိုချင်တယ်”

ကျွန်ုပ်ပြောသမျှကို နားထောင်နေကြသော ကိုလှရွှေ၊ ကိုလှဝင်းတို့လည်း အံ့ဩလျက် -

“အင်း...ထူးတော့ထူးတာပဲ

ဆရာစိုးအောင်သူ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကတော့ မအားတော့ မလိုက်နိုင်သေးပါဘူး”

ကျွန်ုပ်မှ -

“ရပါတယ် ဆရာတို့ရာ”

ဟု ပြန်လည်ပြောလိုက်ပါသည်။

ထိုစဉ် ဆရာကိုစိုးအောင်မှပင် ကြားမြင်၍ -

“ကဲ...ဆရာစိုးအောင်သူ၊ ကျွန်တော့်ကို မနက်ဖြန်လိုက်ပို့ဗျာ”

ကျွန်ုပ်မှ -

“ကောင်းပါပြီဗျာ။ ပါရမီဖြည့်ရတာပေါ့လေ”

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော ကိုချစ်သိန်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာပင် ဆုံကြရန် ချိန်းလိုက်ပါသည်။

စောစောစီးစီး ဆရာကိုစိုးအောင်နှင့်အတူ စန္ဒရားဦးချစ်ဆွေ၏သားဖြစ်သူ တို့ ရောက်လာသည်နှင့် ကျွန်ုပ်ဦးဆောင်ပြီး လှိုင်သာယာမြို့သို့ အမှတ် ၄၈ ကားစီးလျက် ခရီးနှင့်ခွဲကြရာ တစ်နာရီကျော်ကျော်အချိန်၌ အင်းစိန်မြို့၊ ဈေးဝသို့ ရောက်ပါသည်။ ထိုနေရာမှတစ်ဆင့် အမှတ် ၁၂၅ စီးပြီး ကြီးတံတားကို ဖြတ်ကျော်လိုက်သည်နှင့် (၁)ဂိတ်မှတ်တိုင် ဆင်းကြပြီး လမ်းလျှောက်သွားရာ ကစင်ဆရာတော်ကြီး ကျောင်းဝသို့ ရောက်ကြသည်နှင့် ကျွန်ုပ်မှ -

“ကဲ...ဆရာတို့၊ ရေသန့်တစ်ပုလင်းစီ ဝယ်ပေးဗျာ။ ဆရာတော်ဆီမှာ ရေစင်တောင်းကြရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

ဟု ပြောကြလျက် ကျွန်ုပ်အပါအဝင် ရေသန့်ပုလင်းကိုယ်စီကိုင်လျက်

ဆရာတော်ထံ သွားကြပါသည်။

မကြာမီ ဆရာတော်ကြီးသီတင်းသုံးရာ ကျောင်းပေါ်သို့ တက်သွားသည့်နှင့် အသင့်ပင် ဆရာတော်ကြီး၏အားကပ် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်သူ ဆရာဝန်အား တွေ့သည်နှင့် ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့လိုကြောင်း ခွင့်တောင်းပါသည်။ ထိုစဉ် ဆရာဝန်မှပင် ဦးဆောင်ပြီး ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာနေရာသို့ ပို့ပေးပါသည်။ အဆင်သင့်ပင် ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ရည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးစလုံး ဦးသုံးကြိမ်ချပြီး မိမိတို့ပါလာသော ရေသန့်ပုလင်းများကို အဖူးဖွင့်၍ပေးကြရာ ဆရာတော်ကြီးမှလည်း မည်သို့မှ မိန့်ကြားခြင်းမရှိဘဲ လက်ညှိုးလေးဖြင့် ရေပုလင်းကို နှိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြန်၍ပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဦးခေါင်းကိုလည်း ပုတ်၍ပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးစလုံးပင် ဆရာတော်ကြီးကို ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

ဤနေရာ၌ သတိပြုမိသည်မှာ တစ်စက္ကန့်မျှ အချိန်တိုအတွင်း ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းမပြုဘဲ ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ညှိုးဖြင့် ထိရမှုဖြင့် ရေဆူခြင်းသည့် မေတ္တာတရား၏ စွမ်းအားကြီးမားပုံသည့် ကား အံ့ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါပေသည်။ နောက်တစ်နေ့၌ ကျွန်ုပ်နှင့် ရေကျော်စိုးအောင်တို့ နံနက်စောစော ကိုချစ်သိန်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာပင် ဆုံကြပြန်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှပင် စ၍ -

“ဘယ်နှယ်လဲ ဆရာကိုစိုးအောင်၊ ရေစင်ဆူလား”

“မသိလိုက်ဘူး ဆရာရေ”

“ဟင်...ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ကျွန်ုပ်အမေးကို ဆရာကိုစိုး
အောင် မဖြေသေးဘဲ ပြုံးဖြေလုပ်နေ
ပြီးမှ ဆက်၍ -

“အိမ်ရောက်တာနဲ့ ကျွန်တော်
မရိုးကို ရေတိုက်လိုက်ပါတယ်။ ဒါ
ကြောင့် မသိလိုက်တာပါဆရာ”

၎င်းမှ ဆက်လက်၍ -
“ဒါပေမယ့် စန္ဒရားဦးချစ်ဆွေရဲ့
သားကတော့ ပြောပါတယ်။ သူ့ရေ
ပုလင်းက ဆူနေတယ်လို့ ပြောပါတယ်”

“ဟာ...တော်သေးတာပေါ့ ဆရာ
ကိုစိုးအောင်။ ကျွန်တော် ပါရမီဖြည့်ရ
ကျိုး နပ်တာပေါ့။ ကျွန်တော်ရေကတော့
ဆူနေတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ ထူးခြား
ချက်ကို ဆရာကိုစိုးအောင်ကို ပြန်ပြီး
ဖောက်သည်ချမယ်”

“ဆိုပါဦး ကိုအောင်သူ”

“ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော် ရေစင်
မေတ္တာပုလင်းကို ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးကို
ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီဝေဒနာရှင်ဟာ
တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း သူ့ရောဂါ
သက်သာတယ်လို့ ဆိုတယ်။ နောက်
တစ်ဦးကိုတော့ လူမျိုးခြားတစ်ဦးကို
စီးပွားရေးကိစ္စ၊ အတိုက်အခိုက်ကိစ္စနဲ့
ပတ်သက်ပြီး သုံးကြည့်ခိုင်းတယ်။ သူ
တို့ကလည်း အောင်မြင်တယ်လို့ ပြော
ပါတယ်”

ထိုစဉ် ဆရာကိုစိုးအောင်မှ -

“ကျွန်တော်မှားသွားပါတယ်...
ဆရာဦးအောင်သူ”

ကျွန်ုပ်မှ -

“ဘာမှားတာလဲဗျ”

“ဪ...ရေစင်ပုလင်းကို တစ်
ညထားပြီး မသုံးမိလိုပါ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ကိုစိုးအောင်ရယ်။
စွမ်းတာကတော့ စွမ်းပါတယ်”

ဟူ၍ ဖြေသိမ့်စကားပြောဆို၍
အပြီး ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းခွဲ၍ မိမိတို့သွား
လိုရာသို့ သွားကြပါတော့တယ်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့ည၌ တော်
တော်နှင့် အိပ်လိုမရပါ။ အကြောင်း
သော်ကား ဆရာတော်ကြီးအား မည်သို့
ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ရမည်လဲ၊ မည်ကဲ့သို့
ကျေးဇူးပြုရမည်နည်း စသည်ဖြင့်
အတွေးပေါင်းစုံ ဝင်နေသောကြောင့် ဤ
ဆောင်းပါးဖြင့် စာဖတ်သူများ သိစေရန်
မုဒိတာပွား၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
ဦးတိုက်ဦးခိုက်လျက် ကန်တော့ပန်း
ဆင်လိုက်ရပါတော့သည်။

အမှန်မှာကား ဆရာတော်ဘုရား
သည် ကျော်ကြားမှုကို မလိုလားပေ။
ဆရာတော်ကြီး၏ အနီးကပ်ဒကာတစ်
ဦးဖြစ်သူ ဦးတင်မြမှ ပြောပြချက်အရ
လွန်ခဲ့သော အချိန်ကာလတစ်နေ့က
ပရိတ်သတ်များ အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်
ဆူသံများကြားရ၍ ဆရာတော်ကြီးမှ
ဘာဖြစ်လို့လဲဟု မေးမြန်းရာ အနီးကပ်
ဒကာတစ်ဦးမှ -

“ဆရာတော်ကြီးဘုရား။ ဆရာ
တော်ကြီးဆီမှ ချီးမြှင့်တဲ့ ရေတွေဆူပြီး
ဝေကျလို့ အံ့ဩနေကြတာပါဘုရား”

လို့ ပြန်လျှောက်တဲ့အခါ ဆရာ
တော်ကြီးက -

“ဟဲ့...ဒကာတို့၊ ဆူဆူညံညံ
လုပ်မနေကြနဲ့၊ ကြာရင် လူတွေအုံလာ
မယ်”

လို့ တားမြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ
မကျော်ကြားလို၍ တားမြစ်လိုက်ခြင်း

ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အနေနှင့်လည်း
ဆရာတော်ကြီးအား ကျော်ကြားစေလို
သော သဘောဆောင်၍ ရေးသားခြင်း
မဟုတ်ပါ။ ဆရာတော်ကြီးကို ကြည်ညို
ပြီး မေတ္တာစွမ်းအားကြီးမားပုံကို အံ့ဩ
မိ၍သာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး
သည် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းမပြုပါတဲနှင့်
စိတ်ဖြင့် တစ်ခဏတာအတွင်းမှာပင်
လက်နှင့်ရေ တွေ့ထိရုံမျှဖြင့် ဤရေကဲ့
သို့ ရေပူလင်ဆူပွက်ခြင်းသည် မည်ကဲ့
သို့ သိခိုပေါက်နေကြောင်းကို သိနိုင်စွမ်း
မရှိပါ။

စာကြွင်း ။ စာဖတ်ပရိသတ်များ
မိမိတို့နှင့် ကြုံတုန်း ဆရာတော်ကြီးထံ
သွား၍ မိမိတို့လိုရာဆန္ဒများကို လျှောက်
ထားခံယူနိုင်ရန် မျှတေခံစားလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သြဝါဒမှာ -

“မမြဲတရား အမြဲပွား”
ဟူ၍သာ ဖြစ်ပေသည်။
တောတိုင်းမှာ ပတ္တမြားမရှိ၊
တောင်တိုင်းမှာ စန္ဒကူးမရှိ၊
ဆင်တိုင်းမှာ အမြဲတေမရှိ၊
အရပ်တိုင်းမှာ ပညာမရှိ။

(လောကနိတိကျမ်း)

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

ရောင်ပြန့်ပွားရေး ပြက္ခဒိန်

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ

2014 FEBRUARY

စနေ	1	၂	
Saturday			
တနင်္ဂနွေ	2	၃	
Sunday			
တနင်္လာ	3	၄	ရက်ယုတ်ဟ ယာရက်ကြမ်း
Monday			
အင်္ဂါ	4	၅	18 ၄ ရက်ဆု ယာရက်ကြမ်းရက်ယုတ်ဟ
Tuesday			
ဗုဒ္ဓဟူး	5	၆	19 ၅
Wednesday			
ကြာသပတေး	6	၇	20 ၆ ရက်ဆု
Thursday			
သောကြာ	7	၈	21 ၇
Friday			
စနေ	8	၉	22 ၈
Saturday			
တနင်္ဂနွေ	9	၁၀	23 ၉
Sunday			
တနင်္လာ	10	၁၁	24 ၁၀
Monday			
အင်္ဂါ	11	၁၂	25 ၁၁ ရက်ဆု
Tuesday			
ဗုဒ္ဓဟူး	12	၁၃	26 ၁၂ ပြည်ထောင်စုနေ့
Wednesday			
ကြာသပတေး	13	၁၄	27 ၁၃ ရက်ဆု
Thursday			
သောကြာ	14	၁၅	28 ၁၄ တပို့တွဲလပြည့် တပို့တွဲလကွယ်
Friday			
စနေ	15	၁	
Saturday			
တနင်္ဂနွေ	16	၂	
Sunday			
တနင်္လာ	17	၃	အမြို့တော်ရက်
Monday			

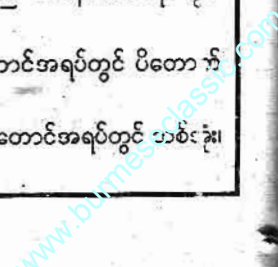
၁၄. ၂. ၂၀၁၄ ဝန်းပြောင်းရက်စွဲ ၂၈. ၂. ၂၀၁၄

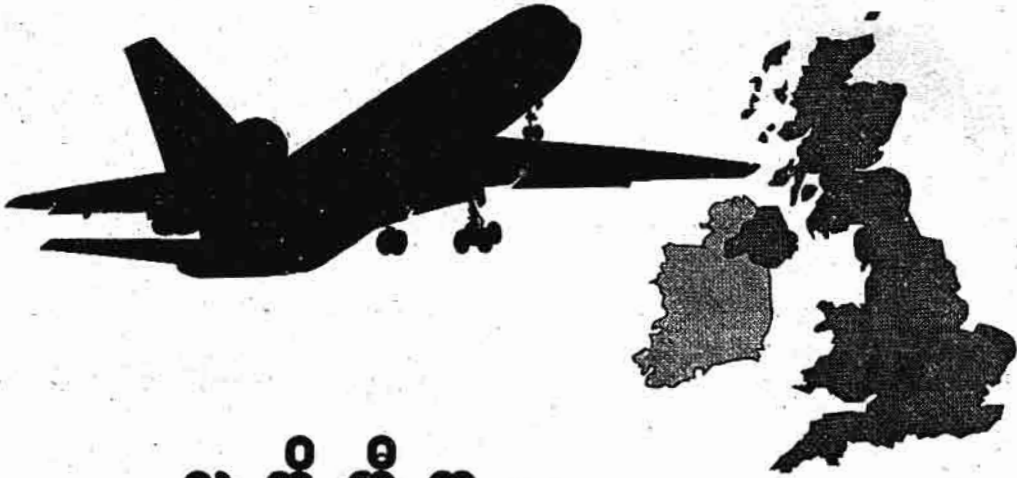
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း ကြိုက်ပြောင်းချိန်

- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၄. ၂. ၂၀၁၄ သောကြာနေ့ နံနက် ၂ နာရီ ၅၁ မိနစ် ၄၇ စက္ကန့်တွင် ကိုရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- အင်္ဂါသည် - ၄. ၂. ၂၀၁၄ အင်္ဂါနေ့ နေ့လည် ၂ နာရီ ၇ မိနစ် ၂၆ စက္ကန့်တွင် တုံရာသီသို့ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၆. ၂. ၂၀၁၄ ကြာသပတေးနေ့တွင် ကိုရာသီ၌ ဝကြသွားသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၁၈. ၂. ၂၀၁၄ အင်္ဂါနေ့ ညနေ ၆ နာရီ ၅၉ မိနစ် ၂၉ စက္ကန့်တွင် မကာရရာသီသို့ ပြန်ဝင်သည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၂၈. ၂. ၂၀၁၄ သောကြာနေ့တွင် သမပြန်သွားသည်။
- ကြာသပတေးသည် - မေထုန်ရာသီ၌ ဝကြသွားသည်။
- သောကြာသည် - ၂၆. ၂. ၂၀၁၄ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲ ၄၂ နာရီ ၂၆ မိနစ် ၁၈ စက္ကန့်တွင် မကာရရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- စနေသည် - တုံရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ရာဟုသည် - တုံရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

(၁၇. ၂. ၂၀၁၄)ရက်သည် အမြို့တော် ကျမ်းအကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြို့တော်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ
 တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် ထောက်ကြံ့ပင် စိုက်ပါ။
 တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် ဩဇာပင် စိုက်ပါ။
 အင်္ဂါသားသမီးသည် အနောက်ဟောင်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
 ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် စိန်ပန်းပင် စိုက်ပါ။
 ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်အရပ်တွင် လောက်သေပင် စိုက်ပါ။
 သောကြာသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ပိတောက်ပင် စိုက်ပါ။
 စနေသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် သစ်ပင်၊ သစ်အယ်ပင် စိုက်ပါ။

သူ တို့ ဆီ က အဆောင်လက်ပံ

ဟိသရီးလေဆိပ် ၁၉၇၆
ကျွန်တော် စီးနင်းလိုက်ပါလာ
သော လေယာဉ်ပျံကြီးမှ လေယာဉ်မယ်
လေဆီအသံသည် ကျွန်တော်အိပ်စက်
နေခြင်းကို နှိုးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်
ရဲ့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည့် လေယာဉ်
သည် ကြော့ပီကာလအတွင်း လန်ဒန်မြို့
ဟိသရီးလေဆိပ်သို့ ဆင်သက်တော့
မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုင်နံ့ခါပတ်များကို
တပ်ဆင်ထားရန်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာ
စကားပြင်လည်းကောင်း၊ ဂျပန်ဘာသာ
စကားပြင်လည်းကောင်း ကြေညာလိုက်
ပြီး ယခုအချိန်သည် လန်ဒန်မြို့ ဝဲတော်
နိန် နံနက် ၆:၄၅ နာရီ ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း
ထိုပါ တစ်ပါတည်း ကြေညာပေးပါ
သည်။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်၏
ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော လန်ဒန်မြို့သို့

ဆင်းသက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်လိုက်ပါ
သည်။
ကျွန်တော်သည် ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊
နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ရန်ကင်း
မြို့မှ ဘန်ကောက်လေယာဉ်ကွင်းသို့
ညနေ လေးနာရီခွဲတွင် ရောက်ရှိခဲ့ပြီး
ဘန်ကောက်လေယာဉ်ကွင်း၌ နှစ်နာရီ
မျှ စောင့်ဆိုင်း၍ အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ထွက်
ခွာမည့် ဘိုးရင်း ၇၄၇ ဂျပန်လေကြောင်း
လိုင်း JAL လေယာဉ်ပေါ်သို့ လိုက်ပါစီး
နင်းလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တိုက်ဆိုင်မှု
တစ်ရပ်ကို ပြောရပါလျှင် ကျွန်တော်
သည် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်
ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ထွက်ခွာသွား
ခဲ့ဖူးသဖြင့် ကျွန်တော့်အတွက် နိုဝင်
ဘာလ ၁၅ ရက် နိုင်ငံခြားသွားရက်န်း
ကြိုသည့် နေ့ရက်တစ်ခု ဖြစ်နေသကဲ့

သို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်တော်၏ လေယာဉ်ခရီးစဉ်
တစ်လျှောက်တွင် လမ်း၌ ရပ်နားမှု သုံး
ကြိမ်ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ပထမဆုံးရပ်နား
သည့် မြို့သည် အိန္ဒိယပြည်၊ ဘုံဘော
(မွန်ဘိုင်း)မြို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့်
အီရန်နိုင်ငံ၊ တဟီရန်လေယာဉ်ကွင်း
တွင် ရပ်နားပါသည်။ ထိုစဉ်က အီရန်
နိုင်ငံကို ရှားဘုရင် အုပ်ချုပ်နေဆဲကာလ
ဖြစ်ပါသည်။ တဟီရန်လေဆိပ်ကို ည
ဘက်တွင် ရောက်ရှိသွားရာ မီးများ
ထွန်းညှိထားပြီး လွန်စွာမှ လှပသော
လေဆိပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင်
ဘုံဘော(မွန်ဘိုင်း)မြို့တွင်လည်းကောင်း၊
တဟီရန်တွင်လည်းကောင်း ဆင်းသက်
ခွင့်မပြုပါ။ တတိယ ခေတ္တရပ်နားသော
လေယာဉ်ကွင်းမှာ ရောမမြို့ ဖြစ်၍

www.burmeseclassic.com

ခေတ္တဆင်းရဲသော်လည်း ညဘက်ဖြစ်
နေသဖြင့် ဆိုင်များပိတ်ထားသဖြင့်
လေယာဉ်ကွင်းတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ
မကြည့်ရတော့ပါ။ သို့နှင့်ပင် ကျွန်တော်
တစ်ယောက် လန်ဒန်သို့ ရောက်ခဲ့ရပြီ။

လန်ဒန်လေဆိပ်သို့ အရောက်
တွင် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးကောင်တာ
တွင် မည်သည့်ကိစ္စနှင့် လာရောက်
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မည်မျှကြာမြင့်
စွာ နေထိုင်မည်ကိုလည်းကောင်း
မေးမြန်း၍ ကျွန်တော်ပြောဆိုသည်
အတိုင်းပင် ခြောက်လနေ့ထိုင်ခွင့်တံဆိပ်
ကို ရိုက်ပေးလိုက်ပါသည်။ အကောက်
ခွန်ကောင်တာတွင်လည်း ကြီးကြပ်
ပစ္စည်း ကြေညာရန်မလိုသော ကောင်
တာမှတစ်ဆင့် ထွက်ခဲ့၍ လေဆိပ်
အဆောက်အအုံအကျယ်ကြီးထဲတွင် ဟို
ကြည့်၊ သည်ကြည့်လုပ်နေစဉ် အင်္ဂလိပ်
လူမျိုးတစ်ဦးက ကျွန်တော်ထံ ချဉ်းကပ်
၍ မစွတာချောင်လားဟု မေးမြန်းရာ
မဟုတ်ကြောင်းပြောပြ၍ အခြားသူများရှိ
ရာသို့ သွားရောက်၍ အရှေ့တိုင်းမှ လာ
သူများကို တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး မေးနေသည်
ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း
ကျွန်တော်ထံတွင်ပါလာသော ခရီးသွား
လက်မှတ်အချို့ကို လိုလိုမည်မည် ရုံး
တွင်ရောင်းချနေသော အေဘီစီ လန်ဒန်
စာအုပ်နှင့် မြေအောက်ရထားလမ်းပြ
မြေပုံငယ်ကတ်ပြားတစ်ခု ဝယ်ယူလိုက်
ပါသည်။ လန်ဒန်တွင် အေဘီစီ လန်ဒန်
စာအုပ်နှင့် မြေအောက်ရထားလမ်းပြ
မြေပုံတစ်ခုရှိလျှင် လိပ်စာသိသော မည်
သည့်နေရာမဆို လွယ်ကူစွာ သွားနိုင်
ပါသည်။ ကျွန်တော် ဟီးသရီးလေဆိပ်မှ

မြို့ထဲသို့သွားရာတွင် ပထမဆုံး ဆင်း
သက်ရမည့် မော်တော်ယာဉ်ရပ်စခန်း
မှာ ဝိတိုရိယဖြစ်၍ ထိုဒေသသို့သွား
မည့် မော်တော်ယာဉ်ပေါ်သို့ တက်၍
ပြားငါးဆယ်ပေး၍ စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့ပါ
သည်။ ပြားငါးဆယ်ဟုဆိုရာတွင် လန်ဒန်
ရောက် မြန်မာများ၏ အခေါ်ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ စတာလင်တစ်ပေါင်ကို ဆယ်လီ
စိတ်စိတ်ထားသဖြင့် တစ်ပဲနီကို တစ်
ပြားခေါ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိတိုရိယ
ယာဉ်စခန်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။
ထိုစခန်းသို့ ရောက်ရှိရာတွင် ထူးဆန်း
ဖွယ်ရာတစ်ခု ဖြစ်ပါတော့သည်။ ဝိတို
ရိယ ယာဉ်စခန်းရှိ စုံစမ်းရေးရုံးရှေ့ရှိ
ထိုင်ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် လေဆိပ်၌ ကျွန်
တော်အား လာရောက်မေးမြန်းသူ ထိုင်
နေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူက ကျွန်
တော်ကိုမြင်လျှင်မြင်ချင်းပင် နေရာမှ
ထလာ၍ လေဆိပ်တွင် မေးမြန်းသည့်
အတိုင်း ထပ်မံမေးမြန်းပါတော့သည်။
ကျွန်တော်လည်း မိမိသည် မစွတာ
ချောင်း မဟုတ်ကြောင်းကို ဖြေဆိုရာ
တွင် ထိုသူက မကျေမနပ်ဖြစ်နေပြီး
ယင်း၏အိတ်အတွင်းမှ စာရွက်တစ်ရွက်
ကိုထုတ်၍ ကျွန်တော်အမည်ကိုထုတ်
၍ ကျွန်တော်အမည် ကျော်ဝင်းဟု
အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထားသည့်
စာရွက်ကိုပြရာ ကျွန်တော်က ဟုတ်
ကြောင်း ဝင်ခံလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်
နာမည်မှာ ကျော်နှင့် ဝင်း နှစ်လုံးပါရှိရာ
ပထမအလုံးဖြစ်သည့် ကျော်ကို ချောင်း
ဟု အသံထွက်ဖြင့် မေးမြန်းခြင်း ဖြစ်
ပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ချောင်း
ဆိုသည်အမည်မှာ တရုတ်နာမည်ဖြစ်၍

မဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုသူသည် ကျွန်တော်အား
လာကြိုဆိုနေသူဖြစ်ကြောင်း ဝိတိုရိယ
ကားစခန်းကျမှ သိရပါတော့သည်။
ကျွန်တော်၏ သေတ္တာအားဆွဲ၍ ကား
ပေါ်တင်ပြီး ယင်းခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါသွား
ပါတော့သည်။ သည်နေရာတွင် ဟောင်
ကောင်လေဆိပ်သို့ ၁၉၆၄ ခုနှစ်ရောက်
ခဲ့စဉ်ကနှင့် ကွာကြောင်း ဖော်ပြလိုပါ
သည်။ ဟောင်ကောင်လေဆိပ်တွင်
တည်းခိုမည့်ဟိုတယ်မှ လာရောက်ရာ
တွင် ကျွန်တော်၏အမည်ကို ကတ်ပြား
ကြီးတွင်ရေး၍ ထောင်ထားရာ ထိုသူရှိ
ရာသို့ သွားလိုက်ရုံမျှနှင့် အဆင်ပြေ
သွားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် လန်ဒန်ရောက်ရှိပြီး
တည်းခိုနေထိုင်ရေးကို စီစဉ်ရာ သံရုံး
အကူအညီဖြင့် နေထိုင်ရာ နေရာတစ်ခု
ရှိခဲ့ပါသည်။ သင်တန်းနှင့်လည်းနီးပြီး
ရေးနန်းလည်း သက်သာပါသည်။ ရက်
သတ္တတစ်ပတ်လျှင် စတာလင်ပေါင်
ရှစ်ပေါင်သာ ကျပါသည်။ လန်ဒန်မြို့
၏ အစွန်အဖျား မရောက်တရောက်
နေရာ ဖြစ်ပါသည်။ ရက်ပတ်ဘွတ်(ရှ်)
ဟု ခေါ်တွင်သောနေရာဖြစ်၍ အမှတ်-
၉၇၂ ဟော်လံလမ်းပေါ်ရှိ အိမ်တစ်အိမ်
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအိမ်တွင် အခန်းငါးခန်း
ရှိ၍ တစ်ခန်းကို ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ မစွတ်
ကားရဲနေထိုင်၍ ကျန်အခန်းများကို
ကျွန်တော်ကဲ့သို့သော မြန်မာသင်တန်း
သားများကို ဝှားရမ်းထားရာ ကျွန်တော်
မှလွဲ၍ အားလုံး ဆရာဝန်တွေချည်း ဖြစ်
ပါသည်။ ကျွန်တော်ရှိသော အခန်းမှာ
အကျဉ်းဆုံးအခန်းငယ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ကြိုက်နှစ်သက်ပါသည်။
 ဆောင်းဦးကာလဖြစ်၍ အလွန်အေးပါ
 သည်။ အခန်းကို အပူငွေပေးရာတွင်
 ဂက်စ်မီးဖိုဖြင့် ပေးရသဖြင့် အမွှေးပြန်
 ပြီး ကြာရှည်နွေးနေပါသည်။ ဂက်စ်မီး
 ကုန်ကျစရိတ် နည်းပါသည်။ ထိုနေ့
 သည် ရောက်စဖြစ်၍ အလုပ်မရှိပါ။
 အိမ်ခန်းအတွင်း နေရာတကျရှိစေရန်
 ဖယောင်းများ နေရာချထားပြီး အပြင်ထွက်
 ညစာစားပြီး အိပ်စက်ရန်သာ ရှိပါတော့
 သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဂက်စ်မီးလင်း
 ဖိုကို ဖွင့်၍ မီးညှို့လိုက်ပါသည်။ နွေးထွေး
 သော အရသာကို ရရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်
 ၍ အခန်းမီးပိတ်ပြီး ခေါင်းပြီးခြံ၍ အိပ်
 လိုက်ပါတော့သည်။ သို့ရာတွင် အိမ်မရ
 ဟိုလိုမိုး သည်လှိုမိုးနှင့် ဖြစ်နေပါသည်။
 ညဆယ့်တစ်နာရီခန့်တွင် မီးလင်းဖို ငြိမ်း
 သွားပြီး အေးစက်လာပါတော့သည်။
 မီးလင်းဖိုကို ထပ်၍ မီးမွှေးရန် ထလိုက်
 ပါတော့သည်။ မီးလင်းဖိုများတွင် စာ
 ထေးတစ်စောင်ကို အိမ်ရှင်က ကပ်ထား
 ပါသည်။ အလားတူပင် တစ်ခန်းလုံး၌
 ပြောင်းပေါက်ကအစ စာလေးများကပ်
 ထားပြီး အိမ်ရှင်၏ ညွှန်ကြားချက်များ
 နေထားသော စာကလေးမှာ အခြား
 ဘာတတ်ပါ။ “သင်အလုပ်သို့ထွက်သွား
 ချင် ပြောင်းပေါက် ဖွင့်ခဲ့ပါ” ဟူ၍ ဖြစ်ပါ
 သည်။ ဒါပေမယ့် မီးလင်းဖိုအနီးတွင်
 ထပ်ထားသော အခါတွင်မူ “ဂက်စ်မီး
 ချင် ပိုက်ဆံထည့်ပါ” ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါ
 သည်။ သို့ပါ၍ ကျွန်တော်တွင်ရှိသော
 အကြွေဆယ်ပြားထည့်ပြီး မီးပြန်ညှို့ရာ
 ချင် မီးတောက်လာပါတော့သည်။ ထို
 ညက အကြွေသာမရှိလျှင် တစ်ညလုံး

ချမ်းနေတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။ နောက်
 ပိုင်းတွင် သိရှိလာရသည်မှာ လန်ဒန်
 တွင် ဘာလုပ်ချင်လုပ်ချင် ပိုက်ဆံအရင်
 ထည့်ရတာကိုပင် ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုညက ကောင်းကောင်းအိပ်မရ
 ပါ။ နံနက် အိပ်ရာမှထပြီးနောက်
 ပေါင်မုန့်မီးကင် လေးချပ် ထောပတ်ယို
 ကြက်ဥတစ်လုံးကြော်၊ နောက်ပြီး ဝက်
 သားဆားနယ်(ဆောကင်) နှစ်ချပ်ကြော်
 ပြီး နက်စ်ကော်ဖီပူလေးသောက်ကာ
 သင်တန်းသို့ ထွက်ခဲ့ပါသည်။ သူတို့ဆီ
 မှာ ဒီလိုပဲ စားကြတော့ ရရာနဲ့ပဲ ဒီလို
 စားပြီး ပြီးခဲ့ရပါသည်။ သို့ရာတွင် ပဲပြတ်
 အိအိ အညှောင်ထွက်လေးကို ထမင်း
 ကြော်ပြီး ပူပူလေး လွေးရသလောက်
 အာသာမပြေပါ။ သင်တန်းခန်းထဲရောက်
 သည့် အချိန်မှစ၍ တစ်ချိန်လုံး အိပ်
 ငိုက်နေပါသည်။ ညနေပိုင်းရောက်သည့်
 အထိပင်။ သင်တန်းအားလပ်သည့်
 နေ့လယ်ပိုင်းတွင် နေ့လယ်စာကို အနီး
 ရှိ ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ဝယ်စားပါသည်။
 ရောက်စမို့ မြန်မာထမင်းဟင်းကို ကိုယ်
 တိုင်ချက်ရန် မစီစဉ်ရသေးပါ။ ထိုသို့
 စားသောက်နေစဉ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ
 ယူကေနိုင်ငံသို့ လေးနှစ်ကြာ လာ
 ရောက်၍ သင်တန်းတက်ရောက်နေ
 သော မြန်မာတစ်ဦးကို တွေ့ရှိရပါတော့
 သည်။ သူလန်ဒန်သို့ ရောက်ရှိသည်မှာ
 နှစ်နှစ်ကျော်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ရုတ်တရက်
 မမှတ်မိသော်လည်း ယင်းမှာ ကိုဝင်း
 အောင်ဆိုသူ ဖြစ်နေပါသည်။ ရန်ကုန်
 တက္ကသိုလ်တွင် သင်ယူသည့် ဘာသာ
 ချင်း မတူခဲ့သော်လည်း အတူကျောင်း
 တက်ဘက် ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ဦးဖြစ်

ပါသည်။ သူငယ်ချင်းဟောင်း ပြန်လည်
 တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာသွားပါသည်။
 အားကိုးတကြီးလည်း ဖြစ်သွားပါသည်။
 လန်ဒန်အတွေ့အကြုံ ကျွန်တော်ထက်
 များ၍ ဆရာတင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။
 သို့နှင့် သူ့ရှိရာ စားပွဲသို့ ပြောင်းရွှေ့ထိုင်
 လိုက်ပါတော့သည်။
 “ကိုဝင်းအောင်...ခင်ဗျားနဲ့တွေ့
 ရတာ ကျွန်တော့်အဖို့တော့ ပျော်စရာ
 ကြီးပဲ။ လန်ဒန်အကြောင်း သိကောင်း
 စရာတွေ ခင်ဗျားဆီက သင်ရမှာပဲ။
 ကောင်းတာတွေရော၊ မကောင်းတာတွေ
 ရောပေါ့ဗျာ”
 “ရပါတယ် ကိုကျော်ဝင်းရယ်။
 ဒါနဲ့ ခင်ဗျား လန်ဒန်ရောက်နေတာ
 ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”
 “ရက်ပိုင်းပဲ ရှိပါသေးတယ်”
 “ကောင်းပြီလေ။ နောက်တော့
 ကျွန်တော်နေထိုင်တဲ့နေရာကို ခေါ်သွား
 မယ်။ လောလောဆယ်တော့ ခင်ဗျားဆီ
 ပဲ လာခဲ့မယ်။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား ဘယ်မှာနေ
 သလဲ”
 “ကျွန်တော် (၇၂) ဟော်လန်
 လမ်းမှာ မစ္စကားရိရဲ့ အိမ်မှာပါ”
 သူ့ရုတ်တရက် ကျွန်တော်ကို
 သေသေချာချာကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ
 သူက ဆက်၍...
 “ဘယ်အခန်းမှာ နေလဲ”
 “အခန်းကျဉ်းလေးမှာ နေတယ်”
 ကျွန်တော် ပြောသည်ကို အံ့ဩ
 စွာ ကြည့်ရင်း...
 “ခင်ဗျား အဲဒီအခန်းကျဉ်းလေးမှာ
 နေတယ်ဟုတ်”
 ဟု တအံ့တဩမေးရာ ကျွန်

တော်က...

“ဟုတ်တယ် ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ”
“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

ခေတ္တမျှ ကျွန်တော်တို့ စကား ရပ်သွားကြသည်။ နောက်မှ သူက စ၍ လန်ဒန်အကြောင်း သိကောင်းစရာလေး များပြောပြီး လမ်းခွဲလိုက်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း သင်တန်းမှာ ပြန်၍ အိပ်ခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။ လူက တော့ အိပ်ခန်းနေပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ထိုနေ့အဖို့ အခြားနေရာများမသွားတော့ဘဲ အခန်းရိုရာသို့ တိုက်ရိုက်ပြန်ခဲ့ရာ ညနေလေးနာရီကျော်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်အမင်း အိပ်ချင်နေသဖြင့် အခန်း သို့ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ခေတ္တလဲ လျောင်းလိုက်ပါသည်။ ခေတ္တလဲလျောင်း လိုက်သည်ဆိုသော်လည်း အိပ်ပျော်သွား ပါသည်။ ညခုနစ်နာရီကျော်မှ နိုးပါ သည်။ အပြန်တွင် ဝယ်ယူလာသော ကင်တာကီကြက်ကြော်နှင့် အာလူး ကြော်ကို ညစာအဖြစ် ဝါးလိုက်ပါသည်။ ယခု ရန်ကုန်မြို့တွင် ရောင်းချနေသော မက်တာဂါနှင့် ဆင်ပါသည်။ ဗိုက်လည်း ပြည့်သွားပြီး အိပ်ရေးလည်း အနည်း ငယ် ထထလိုဖြစ်သွားသဖြင့် အနီးမနား ရှိ ကုလားဆိုင်သို့သွား၍ ဆန်ဆီမှအစ ဝယ်ယူခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့မှစ၍ မြန်မာထမင်းဟင်းကို ချက်စားရတော့ မည်။ ဝမ်းသာနေပါသည်။ ယခင်ညက အိပ်ပျက်ထဲ သဖြင့် စောစောအိပ်ပါ သည်။ သို့ရာတွင် ကောင်းစွာ အိပ် မပျော်ပါ။ ဟိုလှည့်၊ သည်လှည့်နှင့် အချိန်ကုန်ခဲ့ရပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော် သိပါပြီ။ နေ့နှင့်ည မှားနေခြင်းပင် ဖြစ်

ပါသည်။ နောက်တစ်ပတ်လောက်ကြာ တော့ တဖြည်းဖြည်းကုန်းသား၍ နေ့ည မှန်ကန်စွာ ကောင်းစွာ အိပ်ပျော်စား ဝင်လာပါတော့သည်။ သို့နှင့်ပင် သင် တန်းသို့ ဆက်တက်ရပါသည်။ တဖြည်း ဖြည်း သင်တန်းချိန်များလာပြီး ညနေ ဝိုင်းလည်း ကွန်ပျူတာသင်တန်းတက် ရသဖြင့် မအားလပ်တော့ပါ။

ဤသို့နှင့် ရက်သတ္တနှစ်ပတ် ကျော် ကြာမြင့်သွားပါသည်။ တစ်နေ့ တွင် ဝင်းအောင်နှင့် တွေ့နေကျနေရာ တွင်ပင် တွေ့ကြသဖြင့် လက်ဖက်ရည် အတူသောက်ရင်း စကားစကြပြန်သည်။ သူကစ၍...

“ကိုကျော်ဝင်း... ခင်ဗျား အရင် အခန်းပဲနေလား”

“အေးဗျာ... အဲဒီအခန်းက နေ လို့လည်းကောင်း၊ ဈေးလည်းသက်သာ ဆိုတော့ အဲဒီမှာပဲ နေတာပေါ့။ ဘာဖြစ် လို့လဲ”

“ကျွန်တော် လန်ဒန်ရောက်ခါစ က ဒီအခန်းမှာ နေခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား ညည အိပ်လို့ရရဲလား”

“ရောက်ခါစကတော့ နေ့ညမှား နေလို့ ကောင်းကောင်း မအိပ်နိုင်ဘူး။ ခုတော့ ဟန်ကျသွားပါပြီ”

“ကျွန်တော် အဲဒီအခန်းမှာနေ တုန်းက ညဆိုရင် အိပ်လို့မရဘူး။ တစ်လ-နှစ်လလောက်ပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်လား။ နောက်တော့ကော အိပ်လို့ရသွားသလား”

“အင်း... ဒါပေမယ့် အဲဒီ အကြောင်းလေးပေါ့ ပြောပြချင်တယ်”

“ကဲ... ပြောပြဗျာ။ ဒီနေ့အချိန်

ရတယ်”

“ဒီလိုဗျာ။ ကျွန်တော် အိပ်မရငှာ ကြာလာတော့ တစ်ခု စိတ်ကူးရတယ်။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား တီလောဘ်ဆန်ရပူရဲ့ စာအုပ်တွေ ဖတ်ဖူးသလား”

“ဖတ်ဖူးပါတယ်။ ရန်ကုန်တုန်းက အမြဲလိုဖတ်နေတာ။ အင်းဝစာအုပ် တိုက်မှာရတယ်လေ။ စုစုပေါင်း ခြောက် အုပ်လောက်တော့ ဖတ်ဖူးတယ်။ သူက တီဘက်အယူအဆတွေ ရေးထားတာ လေ”

“ဟုတ်တယ်။ သူ့စာအုပ်တွေထဲ မှာ ကျွန်တော်သဘောကျတာလေးတွေ ပါတယ်။ အဲဒီထဲက တစ်ခုကဟော့ စိတ်ထိန်းကျောက်တုံးလေးပဲ။ အဲဒီ ကျောက်တုံးလေးကို ထွင်းထားပုံဟာ သိပ်နူးညံ့တယ်။ လက်ထဲမှာ ကိုင်ငှား ပြီး လက်မနဲ့ပွတ်နေရင် စိတ်တည်ကြည် လာတယ်လို့ ဆိုတယ်လေ။ ဒါကြောင့် အဲဒီကျောက်တုံး ရောင်းတယ်ဆိုတဲ့ နေရာကို စာကြည့်တိုက်သွားပြီး မွေ့ရဲ့ စာအုပ်ထဲက ကူးယူခဲ့ပြီး စာရေးမှာ လိုက်တယ်။ စာတိုက်ကရောက်လာ တော့ သုံးဆယ်ခုနစ်ပြားပေးရတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ အဲဒီစိတ်ထိန်းကျောက် တုံး Tranquilizer Touch Stone ကို ပွတ် ရင်း စိတ်ကလည်း ဘုရားဂုဏ်ဘော် မှတ်ပြီး လုပ်နေခဲ့တာပေါ့ဗျာ”

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားအိပ်ပျော်သွားရော လား”

“အင်း... နည်းနည်းတော့ သက် သာသလိုလိုပဲ။ ဒါပေမယ့် ကောင်း ကောင်းတော့ အိပ်မပျော်ပါဘူး”

“စိတ်ပုတီးစိပ်ပါလားဗျ”

“ကျွန်တော်လာစဉ်က စိပ်ပုတီး ပေါခဲ့ဘူး”

“ဟာ... ဦးဘအိုဆိုင်မှာ ဝယ် ရင်ရတယ်ဗျာ”

“နောက်တော့ ကျွန်တော်ဝယ်ယူ ခဲ့တဲ့ ကျောက်တုံးလေးနဲ့အတူ ကြော် ငြာစပါလာတာကို ဖတ်ကြည့်မိတယ်။ အဲဒီထဲမှာ လက်ဖွဲ့တို့၊ အဆောင်တို့ ဖုံလိုပေါ့ဗျာ။ ဈေးကတော့ ကြီးတယ်”

“အဲဒါတွေ ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“အိပ်မပျော်တာ ကြာလာတော့ ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ ပရလောကကနေ ပြီး တစ်ခုခုနောင်ယုက်နေပြီလို့ ထင် တယ်။ ဒါကြောင့် ပရလောကရဲ့ အနောင်အယုက်ကင်းနေပြီး ကြီးပွား ချမ်းသာစေတယ်ဆိုတဲ့ အဆောင်လက် ဖွဲ့တစ်ခုကို မှာလိုက်ဖို့ စိတ်ကူးတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်နဲ့တကွ မွေးရာဒေသ၊ အချိန်နာရီ စံသည်ဖြင့် ပိုပြီးမှာလိုက်တယ်”

“အဲဒါတွေက ဘာအတွက်ပေးရ တာလဲ”

“သူ့အညွှန်းထဲမှာ အဲဒါတွေရမှ တွက်ချက်ပြီး နေ့ နာမ်၊ နက္ခတ်နဲ့ ကိုက် တဲ့ အဆောင်လက်ဖွဲ့ရမှာဗျာ”

“အင်း... ဆိုပါဦး”

“မကြာခင်မှာပဲ အဲဒီအဆောင် ထက်ဖွဲ့ ကျွန်တော်ဆီ ရောက်လာပါ ထယ်။ သုံးပေါင်ခွဲလောက် ပေးရတယ်။ အဲဒီအဆောင်လက်ဖွဲ့ကို ခေါင်းအုံး အောက်မှာထားအိပ်ပါလို့ ညွှန်ကြား ချက်ပါလာတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီအဆောင်လက်ဖွဲ့ကို ခေါင်းအုံး အောက်ထားအိပ်တယ်။ နေ့ပိုင်းတော့

ကျွန်တော်နဲ့အတူ ဆောင်သွားတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ပဲ သုံးရက်လောက်ကြာတော့ ညတစ်ညမှာ ကျွန်တော် မှေးခနဲ အိပ် ပျော်သလိုဖြစ်သွားတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်တော် ခုတင်အောက်က ပစ္စည်း တစ်ခုခုကို ဆွဲထုတ်တဲ့အသံ ကြားရ တယ်။ ပစ္စည်းက ခုတင်နဲ့ မလွတ် တာလွတ် ဖြစ်နေတော့ တခုံးနဲ့ ခုတင် မှာ လာဆောင့်နေသလို ခံစားရတယ်။ နောက်တော့ လွတ်သွားပြီး ခုတင် အောက်ကနေ ထွက်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်မျက်စိဖွင့်ကြည့်တော့ သေချာ ဖွင့်လို့မရဘူး။ မှေးတေးတေးနဲ့ မြင်ရ သလိုဖြစ်သွားတာကတော့ ကြောက် စရာပဲ။ လူတစ်ယောက် ဝတ်စုံပြည့်နဲ့ ဝဝတုတ်တုတ်၊ ဦးခေါင်းကြီးကလည်း အကြီးကြီးပဲ။ ကျွန်တော့်ကို နောက် ကျောခိုင်းပြီး အင်္ဂလိပ်ပုံစံခေါင်းကြီးတစ် လုံးကို ဘေးမှာပါတဲ့ လက်ကိုင်ကွင်း တစ်ခုကနေ ဆွဲပြီး ကျွန်တော်အခန်း ထဲကနေ တရွတ်ဆွဲထုတ်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်အခန်းကို တံခါး လည်းမဖွင့်ဘဲ ထွက်ပြီး ပျောက်ကွယ် သွားတယ်။ သူပိုင်တဲ့ပစ္စည်း သူဆွဲယူ သွားသလိုပဲ။ ကျွန်တော်လည်း တစ်ချိန် တည်း အိပ်ပျော်သွားတယ်။ အဲဒီနောက် ပိုင်းတော့ ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘဲ အိပ် ကောင်းစားကောင်း ဖြစ်သွားတာပေါ့ ဗျာ။ အရင်တုန်းက ကျွန်တော်အိပ်လို့ မရအောင် သူပဲ နောင်ယုက်နေတာ ဖြစ်မှာဗျာ”

“သူပဲ နောင်ယုက်နေတာဖြစ်မယ် ဆိုတော့ သူဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုပြော တာလဲ”

“သေသွားတဲ့လူရဲ့ ဝိညာဉ်ပေါ့ဗျာ။ ဒီအခန်းမှာက ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ တယ်ဆိုတာ နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်သိ ခဲ့ရတယ်”

“ဘယ်လိုသိခဲ့ရတာလဲ”

“အဲဒီလို ကျွန်တော်အနောက် အယုက်ကင်းသွားပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖြစ်ရပ်ကို အိမ်ရှင်အဘွား ကြီးကို ပြောပြတယ်။ သူကတော့ ကျွန်တော်စိတ်စွဲလမ်းမှုကြောင့်လို့ပဲ ပြောတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က လည်း ဟိုပေးသည်မေးနဲ့ စုံစမ်းခဲ့တယ်။ ဘာမှ ထူးခြားတဲ့အကြောင်း မကြားခဲ့ရ ဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဆက်ပြီး အဘွားကြီးကိုပဲ ချော့မော့မေးတာပေါ့။ မကြာခင်က မေးပါများလာတော့ သူက ကျွန်တော့်ကို ပြောပြတယ်။ မင်းစိတ်မှာ အနောင်အယုက်မဖြစ်ဘူးဆိုရင် ငါပြော ပြမယ်ဆိုပြီး သူက ပြောပြတယ်။ ကျွန်တော်အခန်းမှာ ကျွန်တော်မနေခင် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က လူတစ်ဦး နေသွားတယ်။ အဲဒီလူက ဘရာဇီးလ် နိုင်ငံကဖြစ်ပြီး သင်တန်းသားတစ် ယောက်ပဲ။ စာလည်းတော်တယ်၊ နေ ထိုင်တာလည်း အေးဆေးတယ်။ ငွေရေး ကြေးရေးလည်း ဖူလုံတယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒီလူရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကတော့ သူ ပြောပြတဲ့ ပုံစံနဲ့ အိပ်မက်ထဲကလို၊ အိပ် မက်ဆန်ဆန်လို တွေ့ခဲ့ရတဲ့လူနဲ့ ပုံစံ ချင်းတူနေတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီလူ ကို ဂျော့ George လို့ အသိများတယ်။ တစ်နေ့ကျတော့ အဲဒီလူဟာ ဘာမှ အနေအထိုင် မပြောင်းလဲလာဘဲ သူ အိပ်ရာပေါ်မှာ အိပ်ဆေးအလွန်အကျွံ

သောက်ပြီး သေခဲများကြောင်း ပြောပြ
တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်
အိပ်တဲ့ အိပ်ရာပေါ်မှာလာဆိုတော့ သူ
က ဒါတွေအားလုံး အသစ်လဲထားတာ
ဆိုတယ်။ အဲဒီလူရဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ
နေရာပေါ်မှာ ခွဲလမ်းပြီး ကျွန်တော့်ကို
ဒုက္ခပေးနေရာက အဆောင်လက်ဖွဲ့
ကြောင့် လစ်ပြေးသွားတယ်လို့ ထင်
တာပဲ။

“အဲဒါ ခင်ဗျားအဆောင်လက်ဖွဲ့
ရလာလို့ စိတ်အေးသွားပြီး အိပ်ပျော်
သွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ အရင်က
အိပ်မရဖြစ်နေတာလည်း စိတ်ကြောင့်
ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ အဲဒါကြောင့် အိပ်မက်
ဆန်ဆန်တွေ ဖြစ်လာတာလားမှ မသိ
ဘဲ။ အဲ... ဒါပေမယ့် တစ်ခု ထူးဆန်း
တာကတော့ အိပ်မက်ထဲပုဂ္ဂိုလ်နဲ့
အဘွားကြီးပြောပြတဲ့ လူနဲ့ ရုပ်ချင်းဆင်
တူဖြစ်နေတာတော့ ထူးဆန်းတာပဲ”

“အဲဒါတွေကတော့ ကျွန်တော်
မသိဘူးဗျာ။ ကျွန်တော့်အတွက် ထူး
ဆန်းလာတာကတော့ လက်ဖွဲ့ရဲ့ အစွမ်း
ပဲ။ ကျွန်တော် သင်တန်းမှာရော၊ အခြား
သူတွေနဲ့ ဆက်ဆံနေတဲ့ နေရာမှာရော
ကောင်းမွန်တိုးတက်လာတယ်။ ပြီးတော့
ကူညီမယ့်သူတွေလည်း ပေါ်လာတယ်”

“ဒါဆို ဟိုဝိညာဉ်ကောင်ကြီး
လည်း ခင်ဗျားလက်ဖွဲ့ကြောက်လို့ တစ်
ခါတည်း လစ်ပြေးသွားတာဖြစ်မှာပေါ့”

“ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့်...
ကိုကျော်ဝင်းမှာ အဲဒီလို အဆောင်
လက်ဖွဲ့မျိုး မရှိတော့ ဒီအခန်းကိုပြန်
လာရင် လာနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့်
ခင်ဗျား အဲဒီအခန်းထဲမှာ နေလို့ရတာ

ကို အံ့ဩနေတာ”
“ခင်ဗျားလက်ဖွဲ့က စွမ်းနေတော့
တစ်ခါတည်း အပြီးပြောင်းရွှေ့သွားတာ
ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဟုတ်မှာပေါ့ဗျာ။ ကဲ... ကျွန်
တော်လည်း သွားဦးမယ်။ ကိုကျော်ဝင်း
လာဘဲကောင်းပါစေဗျာ”

“နေပါဦးဗျာ။ ခင်ဗျားမှာ အဲဒီ
အဆောင်ကို အခုပါလာသလား။ ကျွန်
တော့်ကို ပြလို့မရဘူးလား”

“ရပါတယ်။ ဒီမှာကြည့်ပါ” ဟု ဆို
၍ အိတ်ထဲမှ ပလတ်စတစ်အပါးနဲ့
လောင်းထားတဲ့ နှစ်လက်မခွဲပတ်လည်
ရှိတဲ့ ကတ်ပြားလေးတစ်ခုကို ထုတ်ပြ
ပါသည်။ စက္ကူကတ်ပြားလေးဖြစ်၍
တစ်ဖက်တွင် ကိုးကွက်အင်းချထား၍
နောက်ကျောဘက်တွင် စက်ဝန်းနှင့်
မျဉ်းဖြောင့်များ တြိဂံများပါသော ပုံစံ
တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ သို့မိ၍ ကျွန်တော်
က စပ်စုလိုက်ပါသည်။

“ကိုဝင်းအောင်... ခင်ဗျား
အဆောင်က ထူးဆန်းတယ်ဗျာ။ ကျွန်
တော် စိတ်ဝင်စားတယ်။ ကူးယူလိုရင်
ကူးယူချင်တယ်ဗျာ”

ကိုဝင်းအောင် ခေတ္တမျှစဉ်းစားပြီး
“စိတ်ပါဝင်စားရင်လည်း ကူးယူ
ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားအတွက်တော့
အဆောင်ကောင်း ဖြစ်လာချင်မှ ဖြစ်
မယ်”

“အဆောင်အဖြစ်နဲ့ မဟုတ်ပါဘူး။
လုပ်ထားပုံကို စိတ်ပါဝင်စားလို့ပါ”
ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး သင်
တန်းဆောင်ရဲ့ ဆည့်ခန်းထဲမှာထိုင်၍ ကူး
ယူလိုက်ပါသည်။ အမှန်တော့ အဆောင်

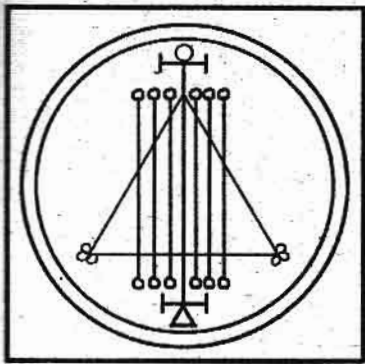
လက်ဖွဲ့လိုချင်၍ မဟုတ်ပါ။ အင်းအိုင်
ခါးလဲ့ လက်ဖွဲ့မန္တရားများ ဝါသနာထုံ၍
သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်တွင် ရာ
သက်ပန်အဆောင်ကောင်း ရှိသည်ကို
ကိုဝင်းအောင် မသိသေးပါ။ တစ်နေ့
ပြောပြဦးမည်ဟု ကျွန်တော် စိတ်ကူး
ထားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ နှလုံးသား
တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဂုဏ်တော်များနှင့်
အဆုံးအမဩဝါဒများ၊ ကျွန်တော်၏
ဦးခေါင်းတွင်း၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရှိနေခြင်း
မှာ ကျွန်တော့်အတွက် ရာသက်ပန်
လုံလောက်သော အဆောင်လက်ဖွဲ့မျိုး
ဟု ကျွန်တော်ခံယူထားပါသည်။ လက်
တွင်လည်း စိတ်ထိန်းကျောက်တုံး မရှိ
စေကာမူ စိပ်ပုတီးအမြဲရှိနေပါသည်။
ကျွန်တော်ကူးယူခဲ့သော ကိုဝင်းအောင်
၏ အဆောင်မှာ အောက်ပါအတိုင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကူးယူခဲ့ပြီးနောက် လူချင်းခွဲလိုက်
ပါတော့သည်။ ကျွန်တော် အင်္ဂလန်
(ယူကေနိုင်ငံ)တွင် ခြောက်လခန့် နေ
ထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်ခဲ့ပါ
တော့သည်။

ရွှေဘက်ပုံ

17	24	19
22	20	18
21	16	23

နောက်ကျောပုံ

ရန်ကုန်သို့ရောက်ပြီး အလုပ်များ နေသဖြင့် စာဖတ်ချိန်မရခဲ့ပါ။ တစ်နေ့ သော် ကျွန်တော်၏ စာဖတ်ခန်းအတွင်း သို့ဝင်၍ စာအုပ်ဟောင်းများ လှန်လှော့၍ ဖတ်နေခဲ့မိပါသည်။ ထိုစဉ် ဆရာကြီး ဦးသက်ရှည်ပြုစာ လက်တွေ့မဟာဦးပံ အင်းသိုကြီးကို ဖတ်ရှုရင်း ရတနာဒီပံ ဖယောင်းတိုင် စီရင်၍ မြတ်စွာဘုရား အား ပုဇော်ပုံ ပုဇော်နည်းကို ဖတ်ရှုရင်း စာဖျက်နာ ဂုဏ် တွင် “ရတနာဒီပံ တည် ဟန်အစ၊ သောဠသကို၊ တည်ထ အောက်ဆုံး” ဟု ဖတ်ရှုမိရာ သောဠသ အင်းကို လေ့လာကြည့်ရာတွင် အကွက် ပေါင်း ၁၀၈ ကွက် တွေ့ရ၍ ၉ ကွက် အင်း ၉ ခု ပေါင်းထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာမိပါသည်။ ထိုအင်း၏ ပထမ ၉ ကွက်သည် ကိုဝင်းအောင်ထံမှ ကူး ယူခဲ့သော အဆောင်လက်ဖွဲ့နှင့် ဆင်တူ ယိုးများ တွေ့ရပါသည်။ တစ်ဖန် အင်းဝ စာအုပ်တိုက်မှ ဝယ်ယူခဲ့သော ကျွန် တော်ထံတွင် ဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ် သည့် Psychic Sciences စာအုပ်၏ စာဖျက်နာ ၃၈၀ တွင် ကိုဝင်းအောင် အဆောင်လက်ဖွဲ့နောက်ကျောသင်္ကေတ

ပုံကို တွေ့ရှိရပြန်ပါသည်။ သို့ပါ၍ မဇ္ဈိမ ဒေသတွင် ရှေးပဝေသထိက သုံးခဲ့ သော အင်းကွက်နှင့် အနောက်တိုင်း နိုင်ငံများတွင် ရှေ့ကသုံးခဲ့သော သင်္ကေတ နှစ်ခု ပေါင်းစပ်ထားသော ကိုဝင်းအောင် ၏ အဆောင်လက်ဖွဲ့သည် မည်ရွေးမည် မျှ အစွမ်းထက်သည်ကို သုံးစွဲသူသာ သိမည်ဖြစ်လေသည်။ သုံးစွဲသူ၏ ယုံ ကြည်ချက်အဟုန်သည် ကိုးကွယ်မှု အဆင့်သို့ပင် ရောက်သွားနိုင်ပေသည်။ ဤနေရာတွင် အလျဉ်းလင့်၍ ဘိုးဆရာ ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ပြောပြချက် ကို တင်ပြလိုပါသည်။ သူပြောပြသည် ကတော့ တစ်ချိန်က ဘုရင့်နန်းတွင်းမှ တပ်မှူးတစ်ဦးသည် စားခုတ်၊ လှံထိုး များ ကျွမ်းကျင်ပါလျက်နှင့် အောင်မြင် မှု ရသင့်သလောက် မရရှိဘဲ ရှိခဲ့ရာ ယင်းကိုးကွယ်သူ ဆရာတစ်ဦးထံသို့သွား ရောက်၍ အဆောင်လက်ဖွဲ့ တောင်း ယူခဲ့ပါသည်။ ဆရာလုပ်သူကလည်း ငွေပြားတွင် လက်ဖွဲ့ရေးထိုး၍ လိပ်ပြီး ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ ပေးလိုက်ရာ တွင် ထိုအဆောင်လက်ဖွဲ့ကို ဖြေ မကြည့်ဘဲနှင့် စစ်ပွဲများ အောင်မြင်လာ မှသာ မိမိထံလာ၍ လက်ဖွဲ့ ဖွင့်ကြည့် လိုက ဖွင့်ကြည့်နိုင်ကြောင်း မှာကြားပြီး ဦးခေါင်းတွင် ပန်ဆင်၍ထားရန် ညွှန် ကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုတပ်မှူးသည် အဆိုပါ လက်ဖွဲ့ကို ယုံကြည်စွာဖြင့် ဦးခေါင်းတွင် လေးလေးစားစား ပန်ဆင်ပြီး တိုက်ပွဲ များကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် ရန်သူများ အား အောင်နိုင်ပြီး ရဲစွမ်းသတ္တိပြည့်ဝ လာသဖြင့် ဘုရင်၏ ဆုတော်လာဘ် တော်များ ရရှိခဲ့ကာ နေပြည်တော်သို့

ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် ဆရာထံ အပြေ ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာလက်ဖွဲ့သည် အစွမ်းထက်ကြောင်း၊ ရဲစွမ်းသတ္တိပြည့်ဝ လာပြီး မိမိစွမ်းရည်ကို မိမိအပြည့်အဝ ယုံကြည်လာကြောင်း၊ အောင်မြင်သဖြင့် ဆရာ၏စွမ်းရည်ကို ချီးမွမ်းကြောင်း၊ ကောဇူကြီးကြောင်း၊ စသည်ဖြင့်ပြော ကြား၍ ထိုမှအစွမ်းထက်သော လက်ဖွဲ့ ကို ဖြေဖွင့်၍ ကြည့်လိုကြောင်း ပြော ရာ ဆရာလုပ်သူက ဖွင့်ကြည့်လို ကြည့် ၍ ပြောပြရာ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါတော့ သည်။ ဆရာပေးသော လက်ဖွဲ့ကို ဖြေ ၍ကြည့်ရာတွင် လက်ဖွဲ့၌ ရေးထား သည်မှာကား “စစ်ပွဲမှာ မသေဘဲ ပြန် ရောက်လာရင် မင်းနုမ ငါပေးရမယ်” ဟူသတတ်။ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး တစ်ဦး ကိုတစ်ဦး ကြည့်၍ တဟားဟား ရယ် ကြပါတော့သည်။ အမှန်မှာတော့ ဆရာ လုပ်သူသည် မိကိုယ်တိုင် အစီအရင် မလုပ်တတ်သည့်တိုင်အောင် စိတ်ဓာတ် မြင့်တင်ပေးလိုက်ခြင်းပေတည်း။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ စာရေးသူအနေ နှင့် ဦးခေါင်းထံသို့ ဝင်လာသည့် စာပိုဒ် ကလေးသည်ကား “ဣန္ဒြိယာပါဓေါ ဣန္ဒြိပါဓေါ” ဆိုသည့် စာပိုဒ်ကလေးပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ထိုစာပိုဒ်နှင့်ပတ် သက်၍ နောင်အလျဉ်းသင့်က တင်ပြ ပါမည်။ ယခုတော့ ခေတ္တနားပါရစေ။

ထူးခြားအဆောင် အဖောင် ဘယ်သို့ သုံးမည်နည်း

ကိုမောင်သန်းဝင်း

စာရေးသူတို့ ပညာရင်းနို့ သောက်ဖို့ခဲ့သည့် အထက် (၃) တာမေ့ကျောင်း၏ ဆရာပုဇွန်ကန်တော့ပွဲကို နှစ်စဉ် အောက်တိုဘာလ နောက်ဆုံးရက် သတ္တပတ်တွင် လုပ်သည်။ ကန်တော့ပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် သုံးလေးလ တင်ကြိုကာ အစည်းအဝေးပြုလုပ်ပြီး ငွေကောက်ခံမည့် ရက်ကို သတ်မှတ်ကာ အပတ်စဉ် စနေ၊ တနင်္ဂနွေရက် များတွင် ကျောင်းသူကျောင်းသားတို့ နေအိမ်ရှိရာသို့ အုပ်စုခွဲပြီး ငွေကောက်ခံကြသည်။

ကျောင်းသူကျောင်းသားအထဲတွင် ကုန်သည်ပွဲစား၊ သင်္ဘောသား၊ ဆရာဝန်၊ ရှေ့နေ၊ စာရေးဆရာ၊ ရုပ်ရှင် အနုပညာရှင်တို့နှင့် အရပ်ဘက်၊ စစ်ဘက် အမှုထမ်း၊ အရာထမ်း စုံစီနာဖာရှိသည်။ အလှူငွေကောက်ခံသူတို့အထဲတွင် ပါဝင်သည့် စာရေးသူသည် ကျောင်းသူကျောင်းသားတို့၏ နေအိမ်များရှိရာသို့ စုံလင်စွာ ရောက်ဖူးခဲ့သည်။

အလှူငွေကောက်ခံစဉ် ထူးခြားသော ကတ်ပြား လေးကို နံရံတွင်ကပ်ထားသည့် မြင်ကွင်းတစ်ခုကို ပြောရဦးမည်။ တွေ့ရှိခဲ့သည်က ပြည်သာယာ၊ ဘောက်ထော်ရှိ သူငယ်ချင်း ဒေါက်တာကြည်ဝင်းနေအိမ်တွင် ဖြစ်သည်။ တိတိပပပြောရလျှင် သူ၏နေ အိမ်ရှေ့တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသည့် ဆေးခန်းအဆောက်အဦတွင် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူလည်း စပ်စပ်စုစုဖြင့် -

“သူငယ်ချင်း ကြည်ဝင်း၊ အဲဒါ ဘာပုံလဲကွ။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ အင်းကွက်လည်း မဟုတ်နိုင်ဘူး” ဟုမေးလေရာ -

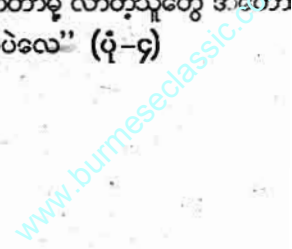
“အဆောင်တစ်ခုပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ။ အဲဒီအဆောင်ကို ဆောင်ထားရင် ကျန်းမာရေးကောင်းတယ်။ ကပ်ရောက်လာမယ့် ရောဂါကို ကာကွယ်ပေးတယ်လို့ အယူရှိတယ်။ ကိုယ့်ဆရာ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်က လက်ဆောင်ပေးတာ။ သူ့ဆေးခန်းမှာလည်း ကပ်ထားတယ်”

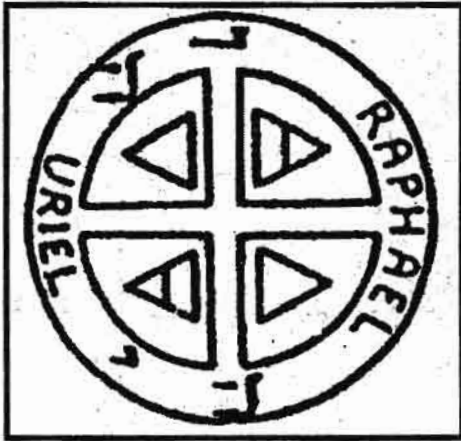
“အင်္ဂလိပ်စာလည်း ပါတယ်နော်။ အဲဒါကရာဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ၊ သိရင်ရှင်းပြပါဦး”

“ရှင်းဆိုလည်း ရှင်းပြရတာပေါ့။ ဘာလဲ... ဘဲရေးမလို့လား။ အဆောင်ရဲ့ တစ်ဖက်မှာရေးထားတာက... RAPHAEL ရမေး ဆိုတာက ကိုယ်တို့ မြန်မာတွေ ယုံကြည်ကြတဲ့ တေရဋ္ဌနတ်မင်းကြီးဖြစ်ပြီး၊ တစ်ဖက်မှာရေး ထားတဲ့ URIEL ယူရီရယ်ဆိုတာကတော့ င်ဇူပကွနတ်မင်းကြီးဖြစ်တယ်”

“ထူးခြားမှုကကော”

“ထူးခြားမှုက မိမိကုသတဲ့ လူနာတွေဟာ အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ကုတဲ့ ရောဂါရှင်တွေ အမြန်ပျောက်တာမို့ လာတဲ့သူတွေ အပတ်များတယ်။ အဲဒါ ထူးခြားမှုပဲလေ” (ပုံ-၄)

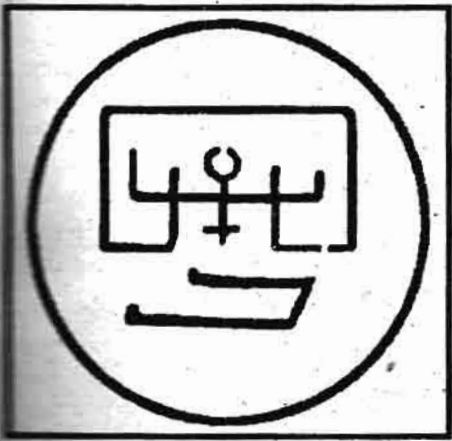

(ပုံ-၄)

သူငယ်ချင်း ဒေါက်တာကြည်ဝင်းသည် စာရေးသူ တို့ အလှူခံအဖွဲ့အား လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်များဖြင့် ဧည့် ဖော်ပြပါသည်။ သူငယ်ချင်းစာရေးဆရာကို ကျန်တဲ့ အဆောင်ကတ်ပြားလေးတွေ ပြရဦးမယ်ဟုဆိုကာ ဝိရိကို နှင့်၍ ကတ်ပြားလေးတွေယူသည်။ ထို့နောက် စာရေး ဆရာအား....

“ဟောဒါက ဝိယသိဒ္ဓိအဆောင်။ (ပုံ-၁) ဆောင်ရုံ သက်သက် မဟုတ်ဘူး။ ဖယောင်းတိုင်မှာပတ်၊ မီးထွန်းပြီး နှိပ်ရည်ရွယ်တဲ့သူကို မေတ္တာပို့ရင် ထူးခြားတယ်လို့ဆို သယ် ဘာလဲ... စာရေးဆရာသဘောကျနေသလား”

(ပုံ-၁)

“အသက်တွေရနေပြီလေ။ မလိုတော့ပါဘူး”

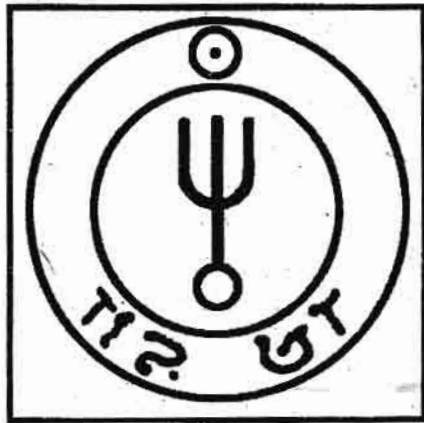
“ဒါကလည်း ဝိယသိဒ္ဓိအဆောင်ပါပဲ။ (ပုံ-၅) မျက်နှာပွင့်လင်းတဲ့အဆောင် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအဆောင်ကို ကူးယူပြီး အဖြူကျန်တဲ့နေရာတွေမှာ အစိမ်းရောင်ခြယ်ပြီး အကောင်းစားနဲ့သာဆီ၊ အကောင်းစား ရေမွှေးတစ်မျိုးမျိုး ဆွတ်ဖျန်းလို့ ဆောင်ထားရမယ်”

(ပုံ-၅)

“အဲဒီအဆောင်တော့ လိုချင်သား”
“ရမယ်။ အားလုံးကို ပိုတိုစတတ်ကူးပေးမယ်။ ဟုတ်လား”

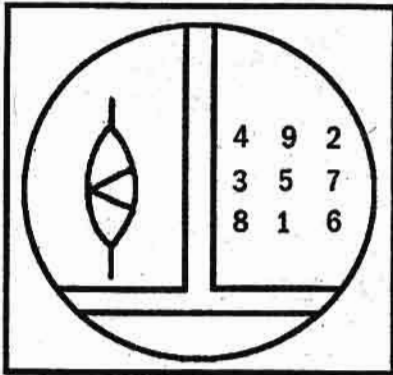
“ဟောဒါက ငွေကြေးခန ပေါကြွယ်ဝပြီး မိတ် ကောင်းဆွေကောင်း ပေါများစေမယ့် အဆောင်။ (ပုံ-၂) စက်ဝိုင်းအလယ်က ခက်ရင်းခွက်လေးဟာ ဂျူပီတာခေါ်တဲ့ အတိဇန၊ သတိသုဘနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရဲ့ တံဆိပ်ပါပဲ။ အပေါ်က အဝိုင်းကလေးကတော့နေရာကို ဖော်ပြတာဖြစ်တယ်”

(ပုံ-၂)

သူငယ်ချင်းဒေါက်တာ ကြီးပွားကြွယ်ဝပြီး မိတ်ဆွေ ပေါတာ အဲဒီအဆောင်ကြောင့် ဖြစ်လေမလားဟု စာရေးသူ တွေးဆမိလေ၏။

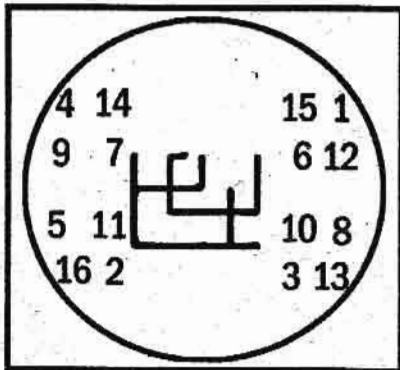
“လုပ်ငန်းဆောင်တာများချောမောစေတဲ့ အဆောင် ဆိုတာ ရှိသေးတယ်။ ဟောဒီအဆောင်လေ။ (ပုံ-၆) လုပ်ငန်းဆောင်တာဆိုတာက ချောမောခဲ့ပါတယ်။ အနှောင့် အယှက်၊ အတိုက်အခံ၊ အပြိုင်အဆိုင်ဆိုတာတွေ ရှိတယ် လေ။ ကိုယ့်မိတ်ဆွေ လုပ်ငန်းရှင်တွေကို မျှဝေပေးထား တယ်။ သိသိသာသာ အောင်မြင်တယ်လို့ဆိုတယ်။ အဲဒီ အဆောင် ဒေါက်လိုက်ရေးထားတဲ့ မျက်လုံးပုံစံကို တွေ့ရ မယ်။ အဲဒါ တတိယမျက်လုံး ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။”

(ပုံ-၆)

ဟောဒါကတော့ လာဘ်ရှင်စေတဲ့ အဆောင်ပါပဲ။

(ပုံ-၇) အဲဒီအဆောင်ကို နံ့သာဖြူဆွတ်လို့ဖြစ်စေ၊ ဒါမှ မဟုတ် ဒါ မွှေးနံ့သာနဲ့ ဆွတ်ဖျန်းပြီး ဆောင်ထားမယ်ဆိုရင် လာဘ်လာဘာရှင်စေတယ်တဲ့။

(ပုံ-၇)

လာဘ်လာဘာကိစ္စအတွက် သွားလာရမယ့်ကိစ္စရှိ မယ်ဆိုရင် အဲဒီအဆောင်ကို စားပွဲပေါ်တင်။ အဲဒီ အဆောင် ပြားပေါ်မှာ ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်တင်။ အဲဒီပန်းကန်ပြား ပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ထွန်းပြီး လိုရာဆုကိုကောင်း။ ဆုတောင်းပြီး လိုရာခရီးသွား။ အဆင်ပြေလိမ့်မယ်။

ဒါက ပိုထူးခြားတယ်။ အတိတ်နိမိတ် ငြိတင် သိစေတဲ့ အဆောင်။ (ပုံ-၃) အဲဒီအဆောင်မှာရေးထားတဲ့ မန္တန်က အလျားလိုက်ပဲဖတ်ဖတ်၊ နောက်ပြန်ပဲဖတ်ဖတ်၊ ဖတ်လို့ရအောင် ရေးထားတာလေ။ အဲဒီအဆောင်ကို အိတ်ကပ်ထဲမှာပဲ ဆောင်ဆောင်၊ အလုပ်စားပွဲမှာဆောင် ဆောင် ဆောင်ထားရင် ရပြီ။ ပိုထူးတာက နဖူးမှာ ဘင်ပြီး အဝတ်စည်းအိပ်ရင် မိမိသိလိုတဲ့အရာတွေကို အိပ်မက်မက် စေတယ်တဲ့”

(ပုံ-၃)

သူငယ်ချင်းဒေါက်တာသည် စာရေးသူကို ရော၊ ကျန်သူငယ်ချင်းတွေကိုပါ ထူးခြားအဆောင်ပုံပါသေး ပိုတို စတတ် စာရွက်တွေကို ဝေမျှပေးသည်။ ပြီးလေတော့ ဆရာကန်တော့ပွဲအတွက် အလှူငွေကျပ်တစ်သိန်း ထည့် ဝင်သည်။ သူငယ်ချင်းဒေါက်တာကို “ကန်တော့ပွဲတက်ဖြစ် အောင်တက်နော်” ဟု နှုတ်ဆက်ကာ ကျန်နေအိမ်များ ဆီသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

အဆိုးတွေဖယ်ပြီး အကျိုးတွေသယ်ပါ အာဇာနည်အာဇာနည်

● သက်ထက်စန်း

ABRACADABRA
 ABRACADABR
 ABRACADAB
 ABRACADA
 ABRACAD
 ABRACA
 ABRAC
 ABRA
 ABR
 AB
 A

ဖိတ်ကြားပင့်ဆောင်ခြင်းပုံသဏ္ဍာန်
 Invoking Configuration

A
 AB
 ABR
 ABRA
 ABRAC
 ABRACA
 ABRACAD
 ABRACADA
 ABRACADAB
 ABRACADABR
 ABRACADABRA

ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခြင်းပုံသဏ္ဍာန်
 Banishing Configuration

တစ်နေ့...။
 အလုပ်အားရက်မို့ အိမ်တွင်ရေ
 နှိုသော စာမူကြွေးများနှင့် ဖတ်ရန်ရှိ
 သော စာအုပ်ကြွေးများကို တတ်နိုင်သမျှ
 ရှင်းရန် ကြံနေခိုက် ညှော်သည်တစ်
 ယောက် ရောက်လာခဲ့သည်။ သို့သော်
 သူက ညှော်သည်ရယ်လို့တော့ တိတိကျ
 ထကြီး မဟုတ်လှ။ သူက အိမ်ကို အမြဲ

လိုလို ဝင်ထွက်နေကျ လူတစ်ယောက်
 ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ မိသားစုနှင့်လည်း ရင်းနှီး
 ပြီးသားဖြစ်သည်။
 ထိုအတွက် သူ့ရောက်လာသည့်
 ကိစ္စသည် ကျွန်တော့်အတွက် အနှောင့်
 အယှက်ကြီးတစ်ခု မဟုတ်လှ။ သူ့ကို
 ကျွမ်းဝင်ပြီးသား လူတစ်ယောက်လို တစ်
 ခွန်းစ၊ နှစ်ခွန်းစ နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး...

“ထိုင်ဦးဗျာ၊ အေးအေးဆေးဆေး
 ပေါ့။ ကျွန်တော်တော့ အလုပ်ကလေး
 နည်းနည်းရှိလို့ လုပ်လိုက်ဦးမယ်”
 ဆိုကာ အခန်းထဲဝင်ပြီး ကိုယ့်
 အလုပ်ကိုယ် ဆက်လုပ်နေလို့ရသည်။
 ထိုသို့ လုပ်ခဲ့ရပေါင်းလည်း မနည်းတော့။
 သို့သော် သူက အထာသိသူတစ်ဦး ဖြစ်
 သည်။ မိမိအပေါ်မှာလည်း အပြည့်အဝ

နားလည်မှုရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သူက မိမိအခန်းထဲဝင်ပြီး အလုပ် လုပ်နေချိန်မှာ ဝိသားစုတွေနှင့် စကားထိုင် ပြောချင်လည်း ပြောနေပေလိမ့်မည်။ သို့ မဟုတ် မိမိစာအုပ်စင်ပေါ်မှ သူမဖတ်ရ သေးသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဆွဲယူဖတ် ရှုပြီး မိမိပြုသည့်အချိန်ကိုသာ အေးအေး လူလူ စောင့်နေပေလိမ့်မည်။ ပြီးမှ အေး အေးဆေးဆေး စကားပြောနိုင်ဖို့ မိမိကို သူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ခေါ်ပေလိမ့် မည်။ ဤကား သူလုပ်နေကျပုံစံ ဖြစ် သည်။

ဒီကနေ့မှာလည်း ထိုပုံစံမျိုးအတိုင်း ပင် သူလုပ်လိမ့်မည်ဟု မိမိယုံကြည်ထား ပြီးဖြစ်သည်။ သို့အတွက် မိမိမှာ အလုပ် နည်းနည်းရှိကြောင်း ထုံးစံအတိုင်း သူ့ကို အသိပေးဖို့ ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော် မိမိ မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာ။ မိမိပီးစပ် မဟာရသေးမိမှာပင် သူထံက စကားစလာ ခဲ့သည်။

“အချိန်နည်းနည်းလောက် ပေးလို့ ရမလား ကိုချမ်းညိမ်း”

သူ၏စကားအပေါ် မိမိအနည်းငယ် အံ့အားသင့်သွားမိသည်။ သူ့အကြောင်းကို မိမိကောင်းစွာသိထားပြီးသူ ဖြစ်သည်။ သူက တန်ရုံအကြောင်းကြိုငယ်ကိစ္စ မရှိ ပါဘဲ အလဟဿဖြစ်အောင် လုပ်လေ့ ရှိသူတစ်ယောက် မဟုတ်ချေ။ ထိုအတွက် သူ၏စကားကို ထောက်ချင့်ပြီး သူ့မှာ အရေးကြီးသည်ကိစ္စတစ်ခု ပါလာပြီဟု မိမိတပ်အပ်သလိုလိုက်သည်။

မိမိက ပြန်၍မေးလိုက်သည်။

“အရေးကြီးကိစ္စ ရှိလို့လား”

“အင်း... ဆိုပါတော့။ ဒါပေမယ့်

ကျွန်တော့်ကိစ္စတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

မိမိ သူ့ကို မျက်မှောင်တစ်ချက်

ကြတ်ပြီး ပြန်ကြည့်မိလိုက်မိသည်။

“ဒီလိုပါ ကိုချမ်းညိမ်း။ ကိစ္စက ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေပါ။ သူတို့က (—) ဘက်မှာ ရှေးချောင်ချောင်ရတာနဲ့ အိမ် တစ်လုံးဝယ်လိုက်ကြတယ်။ အဲဒါ ဝယ် ပြီးတော့မှ အဲဒီအိမ်က သရဲခြောက်လွန်း လို့ လူမနေတဲ့အိမ် ဖြစ်မှန်းသိရလို့။ နောက်ပြီး . . . သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း အခြောက်ခံ . . .”

“ဟုတ်ပါပြီ။ အဲဒါ ကိုယ်က ဘာ လုပ်ပေးရမှာလဲ”

မိမိစကားဆုံးတော့ သူက ဆက် ပြောသည်။

“သူတို့က အဲဒါကို ရှင်းပစ်ချင် တယ် ကိုချမ်းညိမ်းရဲ့။ အဲဒါ သူတို့က ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့”

“တစ်ခုတော့ မှားနေပြီထင်တယ် ကိုယ့်လူ။ ကိုယ်က ပယောဂဆရာမှ မဟုတ်တာ”

“ကျွန်တော်ပြောတာ အဲဒီသဘော မဟုတ်ပါဘူး ကိုချမ်းညိမ်း။ ခင်ဗျားက စာရေးဆရာဆိုတော့ အဲဒီကိစ္စတွေမှာ တီးမိခေါက်မိ ရှိမလားလို့။ ဒါမှမဟုတ် လည်း တီးမိခေါက်မိရှိတဲ့လူတွေဆို ဆက် သွယ်လမ်းညွှန်ပေးနိုင်မလာဆိုပြီး သူတို့ က တွေ့ချင်တာပါ”

“အိုကေ... ကောင်းပြီလေ။ တွေ့ ကြတာပေါ့။ ဘယ်တော့တွေ့ရမှာလဲ”

“အခု . . .”

“အခုချက်ချင်းကြီးလား။ နေစမ်းပါ ဦး။ တွေ့တော့ရော ဘယ်ကိုသွားတွေ့ရ မှာလဲ”

“လမ်းထိပ်”

“ဟင် . . .”

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်လာက တည်းက သူတို့က ကျွန်တော်နဲ့အတူ

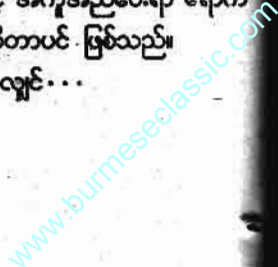
ပါလာကြတာ။ ခင်ဗျား အားလား။ မအား လား။ တွေ့ချင်လား။ မတွေ့ချင်ဘူးလား။ မသိတာနဲ့ လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ စောင့်ခိုင်းထားခဲ့တာ”

“ဟာဗျာ . . . အားနာဖို့ ကောင်း လိုက်တာ။ ခင်ဗျားကလည်း တစ်ခါကလည်း ခေါ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ကဲ . . . ကဲ . . . ပြော နေကြာတယ်။ လာ . . . သွားရအောင်”

တိုတိုပြောရလျှင် ဒီလိုနှင့် မိမိတို့ လမ်းထိပ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ချောက် သွားခဲ့ကြသည်။ လက်ဖက်ရည်ခိုင်မှာ မိမိတို့ကို ထိုင်စောင့်နေသည်က လင် မယားနှစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူတို့က မိမိကို တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း ဖော်ဖော်ရွေရွေ ပင် နုတ်ဆက်သည်။ ပြီးတော့ ခုခံပြီး သည့်အတိုင်း သူတို့အခက်အခဲကို တင်ပြ လာသည်။ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်းလည်း မိမိကို အကူအညီတောင်းလာကြသည်။

သူတို့ကို မိမိမည်လို့အကူအညီပေး ရမည်နည်း။ သူတို့ မျှော်လင့်ယူဆသလို အဆက်အသွယ်တွေတော့ ရှိသည်။ မိမိ မိတ်ဆွေအသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ဗေဒင်ဟော သူတွေ၊ ပယောဂကုသုတွေ အများအပြား ရှိသည်။ သို့သော် ထိုသူတွေထဲက မည် သူ့ကို မိမိခေါ်ပေးရမည်နည်း။ ထိုသူတွေ ထဲမှာ ဘယ်သူက ဘယ်ကိစ္စကို ဘယ် လောက်ကျွမ်းမှန်းလည်း မိမိ တိတိကျကျ မသိ။ နောက်ပြီး မိမိခေါင်းထဲမှာ စဉ်းစား မိတာတစ်ခု ရှိသေးသည်။ ထိုတစ်ခုက မိမိအား တလေးတစား အကူအညီ တောင်းခံလာသည့် လင်မယားနှစ်ယောက် ကို မိမိ၏ အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ယောက်နှင့် ဆက်သွယ်ပေး လိုက်ရုံမျှဖြင့် အကူအညီပေးရာ ရောက် ပါမလား ဆိုတာပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဆိုလျှင် . . .

အကူအညီပေးရမည့်အကြောင်း စဉ်းစားရင်းမှ မိမိခေါင်းထဲ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။ ထိုအတွေးက တစ်နေ့က မိမိအင်တာနက်သွားကြည့်ရင်းက တွေ့ခဲ့ ရသော ဟီးဘရူးစာတန်းလေးတစ်ခုကို သတိရသွားမိခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့က ညနေပိုင်း အလုပ်နည်း နည်းပါးသဖြင့် မိမိတစ်ယောက်တည်း အင်တာနက် သွားကြည့်ဖြစ်သည်။ မိမိ ကြည့်ဖြစ်သည်က Super Natural လို၊ Stranger than Science လိုဟာမျိုးတွေ သာ ဖြစ်သည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ ဘာသာ အသီးသီးတို့၏ယုံကြည်မှုများနှင့် အဆောင် လက်ဖွဲ့များအကြောင်းကိုလည်း အခါအား လျော်စွာ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ကလည်း ယင်းအဆောင် လက်ဖွဲ့များအကြောင်းကို မိမိကြည့်ဖြစ် သည်။ ထိုသို့ ဝင်ကြည့်မိခဲ့သဖြင့်လည်း ယခုဖော်ပြလတ္တံ့သော ဟီးဘရူးလူမျိုးတို့ ၏ အဆောင်စာတန်းလေးကို မိမိတွေ့ရှိ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုစာတန်းလေးက "အာဘရာကာ ခါဘရာ" ဟု အသံထွက်ရမည်ဖြစ်သော "ABRACADABRA" ဟူသော စာတန်း လေး ဖြစ်သည်။

ခါများ ဘာထူးဆန်းလို့လဲဟု မေး ခန့်ရှိတော့သည်ပေ။ မိမိလည်း Web- page ကို ဖွင့်ကြည့်ကြည့်ချင်း တွေ့စရာ ထိုသို့ တွေးမိခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစာတန်းလေး ထဲ တစ္ဆေသရဲ မကောင်းဆိုးဝါးများကို ဆောင်ထုတ်ရှင်းလင်းနိုင်ပြီး ကောင်းကျိုး ခုန်သော အပြည့်အဝကို ဆောင်ကြဉ်းပေး နိုင်သည့် အစွမ်းသိဒ္ဓိအပြည့်အဝရှိသည် ဟူသော မှတ်ချက်ကို ဖတ်မိမှ မိမိစိတ် ခင်စာသွားမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟီးဘရူးတို့၏ ထိုစာတန်းလေး

အကြောင်းကို မိမိဆက်ဖတ်ကြည့်လိုက် သည်။

ရေးထားသည်က ပီယအဆောင် တစ်ခုဖြစ်သည်။ ပဉ္စလက်ဆန်သော စကားစုတစ်ခုလည်းဖြစ်သည်။ အနောက် တိုင်း ဂန္ဓိရပညာရှင်များ အသုံးများသည်။ ဂရိဝေါဟာရတစ်ခုဖြစ်သည့် အာဆီးရီး ယန်း နတ်မင်းကြီး၏ အမည်ဖြစ်သော Abaraxas နှင့်လည်း ဆက်စပ်မှုရှိသည်။ Father, son and ruach a Cadesch မှ ဆင်းသက်လာခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုစာသားကို စတင်အသုံးပြုခဲ့သူဟု ယူဆရသူမှာ ဗြိတိန်နိုင်ငံသား ဆရာဝန် တစ်ဦးဖြစ်သူ ကွင်းတပ်စ်အာရန်နပ်စ် ဆမ်မွန်ဒီကပ်စ် ဖြစ်သည်။ သူက ၂၀၈ ခုနှစ်လောက်မှာ အပူကြီး အဖျားရောဂါ သည်များကို ဆေးဝါးကုသရာ၌ ထိုစာ သားကို အသုံးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက် ပိုင်းမှာ ထိုစာသားကို ပဉ္စလက်ဆရာတွေ က ၎င်းတို့၏ အစွမ်းပြပွဲများကို ဆက် လက်အသုံးပြုခဲ့ကြသည့်အကြောင်းတွေ ဖြစ်သည်။

ထိုအကြောင်းတွေကို ဖတ်ရှုကြည့် ပြီးနောက်မှာ မိမိစိတ်ထဲ ထိုစာတန်းလေး နှင့် ပတ်သက်ပြီး သိချင်စိတ်တစ်ခု ပေါ် လာခဲ့သည်။ ထိုအရာက ယင်းစာတမ်း ငယ်လေးကို ဘယ်လိုအသုံးပြုတာလဲ ဆို တာပင်။

"အာဘရာကာခါဘရာ" ၏ အသုံး ပြုပုံပြုနည်းများ ရေးသားထားသည့် စာမျက်နှာသို့ မိမိ Click လုပ်ပြီး ထပ် ဝင်ကြည့်လိုက်တော့သည်။

အာဘရာကာခါဘရာ၏ အသုံးပြု ပုံပြုနည်းတွေက အတော်ပင် များလှ သည်။ ပြဿနာနှင့် ဆန္ဒအပေါ် မူတည် ၍ အသုံးပြုပုံတွေ အမျိုးမျိုး ကွဲလွဲသည်။

ထိုသို့ ကွဲလွဲသည့် နည်းအရပ်မှ စနစ်အရ နှုတ်လည်း ယင်း Web page တွင် တစ်ခု တစ်စည်းတည်း ဖော်ပြထားသည်။

ထိုမျှ များပြားသော အသုံးပြုပုံ ပြု နည်းတွေကို တွေ့လိုက်ရတော့ မိမိရုတ် တရက် တွေထေသွားသည်။ မည်သည့် နည်းသည် အကောင်းဆုံးလဲ၊ မည်သည့် နည်းသည် မိမိအတွက် အမှန်တကယ် အသုံးဝင်မည့် နည်းဖြစ်မည်လဲပေ။

ထိုအခါတွင်တော့ မိမိမှာ မိမိ၏ ဆန္ဒကိုသာ ပြန်၍ စဉ်းစားရတော့သည်။ အာဘရာကာခါဘရာကို မိမိက မည် သည့်အတွက် သုံးချင်သည်လည်း ဆိုတာ ကိုပေ။

အာဘရာကာခါဘရာကို မိမိအသုံး ပြုချင်သည်က မိမိအကျိုးတွေ ဆောင်ပေး ဖို့သာ ဖြစ်သည်။ မိမိမှာ လောလောဆယ် ဘာပြဿနာမှ မရှိ။ ဘာအခက်အခဲမျှ မရှိ။ ထိုအတွက် ကောင်းကျိုးတွေဆောင် ကြဉ်းပေးနိုင်သည့် အကောင်းဆုံးနည်း တစ်ခုကိုသာ မိမိယူရန် ဖြစ်သည်။ သို့ သော် အခက်အခဲတွေ ဖြစ်လာသောအခါ တွင် ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့လည်း လိုရမည်ရ သဘော တစ်ခုခုလောက်တော့ ယူထား ဦးမည်ဟု မိမိဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အတူ အာဘရာ ကာခါဘရာ၏ ကောင်းကျိုးတွေ ဆောင် ကြဉ်းသည့် ပုံစံတစ်ခုနှင့် အခက်အခဲတွေ ရှင်းလင်းဖယ်ရှားပေးသည့် ပုံစံတစ်ခုတို့ ကို မိမိ Download လုပ်ကာ ရယူလိုက် တော့သည်။

မိမိယူလိုက်သော ပုံစံနှစ်ခုအနက် ကောင်းကျိုးတွေဆောင်သည့်ပုံစံကို In- voking Configuration (ဖိတ်ကြားဖွင့် ဆောင်ခြင်းပုံစံ) ဟုခေါ်ပြီး အခက်အခဲ တွေ ရှင်းလင်းသည့်ပုံစံကို Banishing

~~အသံထွက်ပုံ~~
~~အသံထွက်ပုံ~~
~~အသံထွက်ပုံ~~
~~အသံထွက်ပုံ~~

အသံထွက်ပုံကြားခြင်းပုံစံ

ABRACADABRA
ABRACADABR
ABRACADAB
ABRACADA
ABRACAD
ABRACA
ABRAC
ABRA
ABR
AB
A

ပြန်လည်ပို့ဆောင်သည့်ပုံစံ

A
AB
ABR
ABRA
ABRAC
ABRACA
ABRACAD
ABRACADA
ABRACADAB
ABRACADABR
ABRACADABRA

ထိုပုံစံနှစ်မျိုးအနက် ပင့်ဆောင်ဖိတ်ကြားခြင်း (Invoking) ပုံစံကို ကောင်းကျိုး ချမ်းသာများ ဆောင်ကြဉ်းစေခြင်း လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝစေခြင်းနှင့် လာဘ်လာဘများ ပေါများစေခြင်းတို့အတွက် အသုံးပြုရသလို ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခြင်းပုံစံ (Banishing) ပုံစံကိုလည်း အခက်အခဲများ၊ အဆင်မပြေမှုများ ပြေပျောက်စေခြင်းနှင့် မကောင်းဆိုးဝါးများ တစ္ဆေသရဲများကို နှင်သည့်ကိစ္စရပ်များတွင် အသုံး

ပြုရသည်ဟု ဆိုသည်။
မိမိခေါင်းထဲ ရုတ်တရက် လင်းသွားခဲ့သည်။
ဟုတ်ပြီ။ သည်အတိုင်းဆိုရင်တော့ မိမိ သူတို့ကို အကူအညီပေးနိုင်တော့မည်။ သူတို့၏ အခက်အခဲကို မိမိကိုယ်တိုင် အကူအညီပေးမည့်အကြောင်း မိမိ ကောက်ကာငင်ကာ ပြောချလိုက်သည်။ သူတို့လင်မယား ဝမ်းသာသွားကြသည်။
တိုတိုပြောရလျှင် ဒီလိုနဲ့ သူတို့ အခက်အခဲကို မိမိကိုယ်တိုင် အကူအညီ ပေးလိုက်နိုင်သည်။ ဒီနေရာမှာ တစ်ခု ပြောစရာရှိသည်က မိမိ၏ အကူအညီ ပေးပုံ ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို မိမိအကူအညီ ပေးလိုက်ပုံက သိပ်ပြီး ခက်ခက်ခဲခဲကြီး မဟုတ်။ သိပ်ပြီး ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လည်း မဟုတ်လှ။ ခပ်လွယ်လွယ်လေးပဲ ဖြစ်သည်။

အင်တာနက်မှ မိမိ Download လုပ်ပြီးယူလာသော အဘာရာကာဇီတာရာ ပုံစံနှစ်ခုအနက် ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခြင်းပုံစံကို စာလုံးပိုင်းကြီးကြီးဖြင့် Print Out ထုတ်ကာ သူတို့၏ အိမ်တွင်းရှိ အခန်းနံရံ တွေမှာ လိုက်ကပ်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် အကျိုးက ထူးလှသည်။ ၁၁ ရက်အတွင်းမှာပင် သူတို့အိမ်မှာရှိ နေသည့် ခြောက်လှပါသည်ဆိုသော တစ္ဆေ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားခဲ့တော့သည်။ ထိုအတွက် မိမိမှာ တအံ့တဩဖြင့်ပင် ဝမ်းသာရတော့သည်။ သူတို့လင်မယားလည်း ပျော်မဆုံးအောင် ဖြစ်သွားတော့သည်။

သို့သော် ဇာတ်လမ်းက ဒီမှာမဆုံးသေး။ သူတို့က တစ်ဆင့်တက်ပြီး အကူအညီတောင်းလာကြပြန်သည်။

“ကိုချမ်းညိုမ်းကယ်လို အဆိုးတွေ ပျောက်ကုန်ပါပြီ။ တစ်လက်စတည်း ဒီအိမ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ စီးပွားဖြစ်အောင် ငှုပ်ပေးခဲ့ပါဦး။”

မိမိ ပြန်လိုက်မိသည်။ လူ့အလိုကို နတ်မလိုက်နိုင်တဲ့။ မိမိက နတ်မဟုတ်သေး။ ထိုအတွက် လူ့အလိုတော့ အနည်းနှင့်အများဆိုသလို လိုက်ရပေလိမ့်မည်။ သည်တစ်ခါတော့ ပင့်ဆောင်ဖိတ်ကြားခြင်းပုံစံကို သုံးရပေတော့သလို။ အခန်းနံရံတွေမှာ မိမိကိုယ်တိုင် အရင်က ကပ်ထားပေးခဲ့သည့် ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခြင်းပုံစံတွေကို ပြန်ခွာပြီး ထိုနေရာမှာ ပင့်ဆောင်ဖိတ်ကြားခြင်းပုံစံတွေကို လူ့ပြန်ကပ်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အဘာရာကာဇီတာရာကို နေ့စဉ်ရွတ်ပေးဖို့လည်း မှာပစ်ခဲ့သည်။

ပင့်ဆောင်ဖိတ်ကြားခြင်း ပုံစံကလည်း အတော်လေး စွမ်းပုံရသင့်သည်။ နောက်တစ်လလောက်အကြာမှာပင် သူတို့အိမ်မှာ မုန်းဝယ်လိုက်သည့်သတင်း မိမိကြားရသည်။ သူ့ယောက်ျား သေဘဲ ထွက်သွားသည်သတင်း၊ ငွေပိုသည့် သတင်း၊ ရွှေဝယ်သည့်သတင်းတွေ ကြားရတော့သည်။ ယနေ့အထိလည်း မကြာမှမကြာ ကြားနေရဆဲ ဖြစ်သည်။

ထိုသတင်းတွေက မိမိအတွက် မှုဒိတာပွားစရာသတင်းတွေ ဖြစ်သည်။ ထိုထက်ပို၍ ဆိုရသော် အဘာရာကာဇီတာရာပေါ် မယုံနိုင်လောက်သော အံ့ဩမှုတွေ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်စေသည့် သတင်းတွေပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

သက်ထက်စန်း

ရောဂါကွဲအောင် ဟောဒါဒါပြုဆောင်

သုတေသီဆရာငြိမ်း

ငယ်ပေါင်းရင်းတွေကို ခုလိုမျိုး ငါးဆယ်ကျော်၊ ခြောက်ဆယ်တန်း၌ ရှာကြည့်လျှင် တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် လျော့လျော့လာသည့်ကို သတိထားမိသည်။ လူ့သက်တမ်း ကိုက ပျမ်းမျှ ခုနှစ်ဆယ်လောက် ကျဆင်းလာတော့ ခုလို ငါးဆယ်ကျော်၊ ခြောက်ဆယ်လောက်တွေ တဖြုတ်ဖြုတ်ဖြစ် ကုန်တာ မဆန်းပေ။

သည်ဘက်ခေတ်၊ သည်ဘက်အခါမှာတော့ ရောဂါ ဘယတွေက ထူထပ်များပြားစွာ ပေါ်လာကြသည်။ ကင်ဆာဟူ၍ အမည်အတပ်ခံလိုက်ရလျှင် သေမိန့်အလိုလို အချခံရပြီးသား ဖြစ်သွား၏။ ဆားရောဂါ၊ ကြက်ငှက်တုပ် ကွေး၊ ဝက်နားရွက်ပြာ ရောဂါတွေကလည်း ဆန်းမှဆန်း။ ရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် ကုသနိုင်ဖို့ရာအတွက် ငွေကုန်ကြေး ကျမှာ တကယ့်ကို မနည်းမနော။ အသိမိတ်ဆွေတစ် ယောက်ဆိုလျှင် ကျောက်ကပ်မကောင်း၍ တစ်ပတ်တစ်ခါ ကျောက်ကပ်ဆေးရသည် ဆို၏။ တစ်ခါဆေးလျှင် ငွေငါး သောင်းခန့် ကုန်သည်။ အချိန်ကျလျှင် ဆေးနေရစမြဲပို့ တားနှစ်စီး၊ တိုက်တစ်လုံး ပြုတ်သွားသည်။ နောက်ထပ် လည်း ပြုတ်စရာတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်။ သည်တော့ ကျန်းမာ ခြင်းသည် လာဘ်ကြီးတစ်ပါး ဆိုသည်မှာ တယ်လည်းမှန် ဖိလားဟူ၍ သဘောခပေါက်လက်ခံရတော့သည်။

ရောဂါဘယထူပြောလာခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာ နိုင်ငံ စားသုံးသူများအသင်းမှ ဖြန့်ဝေသည့် လက်ကမ်း စာစောင်ကလေးကို ဖတ်ရသောအခါ အတော်ကလေးကို ကျောချမ်းသွားမိတော့သည်။ ဘာကြောင့်ဆို မိမိတို့ နေ့စဉ်

စားသောက်နေကြသော အစားအသောက်အတော်များများ မှာ ဓာတုဆေးဝါးတို့နှင့် မလွတ်ကင်းသောကြောင့် ဖြစ် သည်။ သည်လိုမျိုး အစားအသောက်တွေကို နိစ္စရူဝ စား သောက်ကြရသူတို့အဖို့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ လွန်စွာနူးညံ့လှ သော ကိုယ်တွင်းကလီစာတို့သည် အဘယ်မှာလျှင် တာရှည်ခံနိုင်ပါတော့မည်နည်း။ သည့်အတွက်ကြောင့်လည်း လူ့သက်တမ်းသည် တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းလာ ခြင်းပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

သည်လိုမျိုး စိုးတထိတ်ထိတ် ရှိနေရသောကာလ ဝယ် ငယ်ပေါင်းရောင်းရင်းတစ်ဦးနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ ဆုံလိုက်ရတော့ အံ့အားသင့်စရာတွေ ဖြစ်သွားရသည်။ ထိုရောင်းရင်းနှင့် စာရေးသူသည် အလယ်တန်း၊ အထက် တန်းနှင့် တက္ကသိုလ်တိုင်အောင် တပူးတွဲတွဲနေခဲ့သည်။ ဘွဲ့ကိုယ်စီရတော့ သူနိုင်ငံခြားသို့ ထွက်သွားကြောင်းသား ကြားလိုက်ရပြီး နောက်ထပ် ဘာသတင်းမျှ မကြားရတော့။ ယခု မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြတော့ ဝမ်းသာရ သည်။ ထို့ထက် အံ့ဩစရာတွေလည်း ကြုံရတော့သည်။

သူသည် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်၌ အနေများသော် လည်း မြန်မာနိုင်ငံသားအဖြစ်သာ ခံယူထားသည်မို့ အလုံး အရင်းရှာဖွေထားသော ဥစ္စာများနှင့်အတူ မြန်မာနိုင်ငံသို့ အပြီးအပိုင် ပြန်ရောက်လာပြီး ကိုယ်ပိုင်ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ဖွင့်တော့သည်။ သည့်အတွက်တော့ဖြင့် မအံ့ဩ။ အံ့ဩရ သည်က သူ့ကျန်းမာရေးမှာ ဒေါင်ဒေါင်မြည်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အသက်ချင်းတူပါလျက် စာရေးသူက ဆံပင်တွေ

ဖြူ။ ဝမ်းဗိုက်စွဲကာ အိုစာရုပ်ပေါက်နေပါလျက် ရောင်းရင်းကမူ ဆံပင်တွေက နက်မှောင်နေစမြဲ။ ပါးလှုပ်သော ဝမ်းဗိုက်နှင့် အရွယ်တင်လှသည်။ လှုပ်ရှားသွားလာတော့လည်း လူငယ်လူရွယ်အလား ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် သွက်သွက်လက်လက်။

သည်အတွက်ကြောင့် နှစ်ယောက်သား စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ချိန်းချက်တွေ့ဆုံကာ အေးအေးလူလူ စားသောက်ပြီးသည်နှင့် မနေနိုင် မထိုင်နိုင် စကားစလိုက်မိသည်။

“ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း။ ခုထက်ထိ ကိုယ့်ကျန်းမာရေးက ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲ။ ခြောက်လတစ်ခါ ချက်ကပ်(ပ)လုပ်ကြည့်တော့လည်း ဘာရောဂါမှ မတွေ့ရဘူး။”

“တယ်လည်း ဟုတ်ပါလားကွာ။ ငါတို့မှာတော့ တရှောင်ရှောင်နဲ့ အသွားလည်းလေး၊ အလာလည်းနှေးနဲ့ မြန်တာဆိုလို့ သေမယ့်ရက်လား မပြောတတ်ပါဘူးကွာ။ သူငယ်ချင်းရဲ့ ကျန်းမာရေးကို သိပ်အားကျတာပဲ”

“အားကျရင်လည်း ကိုယ့်လို ဒေါင်ဒေါင်မြည်မယ့်နည်းလမ်းကလေးကို ညွှန်ရတာပေါ့လေ”

“ဒီလိုသူငယ်ချင်းရဲ့ ကိုယ်က နိုင်ငံခြားမှာ အတော်ကလေးကြာကြာနေခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ အဲသည်မှာ နေရာအနှံ့ ဗဟုသုတရအောင်အားရင် အားသလိုသွားတာပဲ။ အဲသည်မှာ ဆာဒူးကြီးတစ်ပါးဆီက မမျှော်လင့်ဘဲ ဟောသည်အဆောင်ကလေးရခဲ့တယ်”

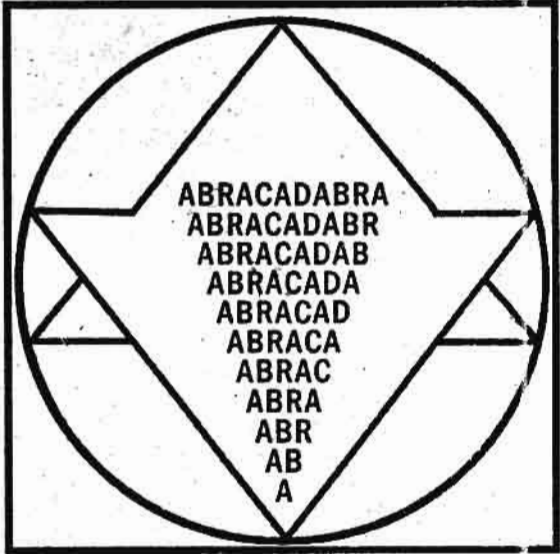
ရောင်းရင်းက သူ့အိတ်ကပ်တွင် တရိုတသေရရှိထားသော အဆောင်ကတ်ပြားကလေးတစ်ခုကို ထုတ်ပြသည်။

“သေသေချာချာလည်း ရှင်းပြပါဦးကွာ”

“ရှင်းတာပေါ့ကွာ။ ဒါဟာ ဆော်လမွန်အဆောင်ကလေးပါပဲ။ ကျန်းမာရေးကို အထူးကောင်းစေတဲ့ အဆောင်ပေါ့။ ဂျစ်ပစ်တွေ့ဆိုရင် ဒီအဆောင်ကလေးကို ဆောင်ထားကြရင် သွားနာ၊ သွားကိုက် အပရိုကရောဂါလေးတွေကို မဆိုထားနဲ့ ကြီးကြီးမားမား ကာလရောဂါကြီးတွေကိုတောင် အကုန်ကာကွယ်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ ယုံကြည်တာနဲ့အမျှ ဆောင်လည်းဆောင်ထားကြတယ်”

ရောင်းရင်း၏ အဆောင်ကို သေသေချာချာကြည့်တော့ လေးထောင့်ထဲမှာ စက်ဝိုင်း၊ စက်ဝိုင်းထဲမှာ မြားဦး

ချွန်လိုလို ဘာလိုလိုနှင့်။ အထဲမှာ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာအကြီးဖြင့် အတန်း ၁၁ တန်း ရေးထားသည်။ အသံထွက်ကို ဖတ်ကြည့်တော့ (ABRACADABRA) ‘အဘရာကာဒါဘရာ’ ဟူ၍ အသံထွက်သည်။ စင်စစ် အဆိုပါအဆောင်သည် ရှေးဟောင်း အနောက်တိုင်း ကပ္ပလာ လောကီပညာ၌ အစဉ်သဖြင့် အသုံးပြုသော မန္တန်ဖြစ်၏။ အဆိုပါ မန္တန်ကို အပေါ်ဆုံး၌ စာလုံးအပြည့်ရေးပြီး အောက်ဆင်းသွားသည့်အတန်းများ၌ နောက်ဆုံးကျသော စာလုံးတစ်လုံးစီ လျော့လျော့သွားလိုက်သည်မှာ နောက်ဆုံး (A) စာလုံးတစ်လုံးတည်း ကျန်သည်အထိ ဖြစ်၏။

“ခုထက်ထိ ဘာရောဂါမှ မရှိအောင် ရောဂါတွေရှောင်လွှဲသွားအောင် စွမ်းဆောင်နေတာ သည်အဆောင်ကြောင့်ပါပဲ။ သူငယ်ချင်း ဆောင်ချင်ရင် ကိုယ် မနက်ဖြန် မိတ္တူဆွဲလာပေးမယ်”

ရောင်းရင်း၏ စကားက ကျန်းမာရေးအတွက် အားမလို အားမရ ဖြစ်နေသော စာရေးသူအတွက် အားရဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ရောင်းရင်းထံမှ အဆိုပါ အဆောင်ကလေးရလာလျှင်ဖြင့် ယုံယုံကြည်ကြည် ရိုရိုသေသေ ဆောင်ရဦးမည် ဖြစ်ပါသတည်း။

■ သုတေသီသမားငြိမ်း

www.burmeseclassic.com

အလှူအကိုင်အောင်မြင်ရန်

(၂၀၁၄ ခုနှစ် ၊ ဖေဖော်ဝါရီလ အတွက်)

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

နှင်းရည်တို့ စိုစွတ်သော ချမ်းမြမြဟေမန္တကာလသို့ ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ရာသီခွင်တွေက သူ့အခါကာလနှင့် သူ ဟန်ချက်ညီသကဲ့သို့ပင် မိမိတို့ လောကီလူသားများမှာလည်း စားဝတ်နေမှု ပြည့်စုံဖူလုံစေခြင်းငှာ နိစ္စဓူဝ ဆိုသလို ဟန်ချက်ညီညီ လှုပ်ရှားနေကြရပါသည်။ ဤ၌ လောကီပညာရပ်များသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက် အောင် ကူထောက်ပေးနေကြကုန်၏။

ဤသည်လ အခါသမယ၌ လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝကို လုပ်ကိုင်ကြရာဝယ် မိမိတို့ နေ့သားအလိုက် ဝိသေအောင် စေသော ကောင်းမြတ်သည့်ရက်များကို ရွေးချယ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ပြောမယ့် ကြံ့ဖျားမှသိ၊ ရွေးချယ်၍ လုပ်ကိုင် စေချင်ပါသိ။

ထနဂံရွှေသားသမီးများအဖို့

ဖေဖော်ဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ထနလာသားသမီးများအဖို့

ဖေဖော်ဝါရီလ (၄)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

ဖေဖော်ဝါရီလ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် ရက် ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ရက် ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ရက်ကောင်း များ ဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

ဖေဖော်ဝါရီလ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း၌ မိမိတို့မွေးနံနှင့် ကံအားလျော်သည့် ရက်ကောင်းများကို ရွေးချယ်ကာ တိုး တက်ကြီးပွားအောင် ကြံစည်လုပ်ဆောင်နိုင်ပါစေကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ရပါတော့၏။

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

ဖေဖော်ဝါရီလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

(၂၀၁၄ ခုနှစ် ၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက်)

နေမျိုးထွဋ်ခေါင်

ဝတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်တစ်ပြင်မှာတော့ နှင်းမြူတို့ သိုင်းယှက်နေလေပြီ။ ဤကာလအတွင်းရှိ ဖေဖော်ဝါရီလ၌ မိမိတို့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သင့်သည့် ရက်ကောင်းရက်မြတ်များကို မင်္ဂလာရှိစွာ ဆောင်မြင်ပြီးရောက် လုပ်ဆောင်နိုင်ကြစေခြင်းငှာ ရွေးချယ်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၁။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၁) စသောရက်များသည် 'နန္ဒာတီထီ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်တို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ သစ်ပင်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း၊ လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နိုင်ကြပါသည်။

၂။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် 'ဘဒြာတီထီ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာပြုလုပ်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နှင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။

၃။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂)၊ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် 'ဇယာတီထီ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၃)၊ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် 'ရိတ္တာတီထီ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊

လှေကားထောင်ခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

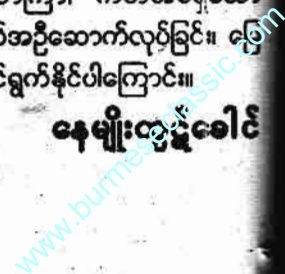
၅။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၄)၊ (၉)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် 'ပုဏ္ဏဘတီထီ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပွဲစားခံခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၆။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၇)ရက်သည် 'အဒြိတ္တစုတ်' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်၌ မည်မျှပင် မကောင်းကြံစေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စရပ်မျိုးမဆို ဆောင်ရွက်ပါက အောင်မြင်မှု ရရှိနိုင်ပါသည်။

၇။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် 'ရက်ရာဇာ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေးကိစ္စများ၊ ဘာသာရေးကိစ္စများ၊ စီးပွားရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်ဝ ကောင်းသောကမ္ဘာမြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိတ်အစဉ်သော တီထီမြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်းအမှုများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါကြောင်း။

နေမျိုးထွဋ်ခေါင်

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ

(၂၀၁၄ ခုနှစ် ၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက်)

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ မြေလွတ် မြေရိုင်းတွေလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေတို့မှာလည်း ဩဇာမြေဆီ ကြွယ်ဝသဖြင့် စိုက်ပျိုးသမျှသီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြသည်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရေးရာ ကိစ္စ၌ နည်းစနစ်မှန်ကန်ဖို့ လိုသလို၊ အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သည်အတွက် ကိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေ စိုက်ပျိုးကြသူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလအခါသမယ၌ သတိပြုဖွယ် စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၆) ကျရောက်သော ရက်များ၌ အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်း ရွေ့စိုက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

ယာမြေ၊ ဥယျာဉ်မြေတို့ကို ထွန်ယက်ခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေး ဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချဲ့နွယ်၊ အမှိုက်သရိုက်တို့ကို စီးရှို့ခြင်း၊ အသီးအနှံတို့ကို ရိတ်သိမ်းခြင်း၊ ဥအမြစ်တို့ကို တူးဖော်ခြင်း တို့အား ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၂။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၄) ကျရောက်သော ရက်များ၌ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင် များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၄။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၂၅) စသောရက် များ၌ သီးနှံများမျိုးစေ့တို့ကို ကြံရန် သင့်လျော်လှပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ပါသည်။

၃။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၃)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၈) ကျရောက်သော ရက်များ၌ လယ်မြေ၊

တောကကိုရင်

သ ည် လ ဖွး အ တွ က် ကံ ဇာ တာ

(၂၀၁၄ ခု နှစ် ၊ ဖေ ဖေ ၁၅ ရီ လ အ တွ က်)

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

ယာဉ်များ၊ စက်ကိရိယာများ၊ ဝင်လာတတ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်ပါက မိသားစုနှင့် ပျော်ရွှင်စဉ်းလုံးစွာ နေထိုင်ရပါလိမ့်မည်။ အမှုအခင်းများနှင့် ကြုံတွေ့ပါက လည်း အောင်မြင်ပြီးမြောက်တတ်ပါသည်။ အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ ဆိုသကဲ့သို့ ပရဟိတလုပ်ငန်းများအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် သော်လည်းကောင်း အလှူဒါနများ ပြုလုပ်ရတတ်ပါသည်။ မှန်ကန်သောလုပ်ရပ်၊ တည်ကြည်သော သမာဓိတို့ကြောင့် အများအလယ်တွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနေပါလိမ့်မည်။ ဖခင်ရှိပါက ဖခင်၏ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပေးဖို့ လိုမည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်ရေးချစ်ရာ ကိစ္စများတွင် အထူးပင် ကောင်းမွန်နေပါသည်။

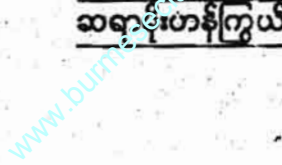
ကျန်းမာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်၊ ချွဲသလိပ်ကပ်ရောဂါနှင့် ကြုံမည်။ ပူပင်စရာမဟုတ်ပါ။ ဝင်လာသောငွေများ ပြန်ထွက်တတ်ပါသည်။ သူတစ်ပါး အကျိုးကို သယ်ပိုးရတတ်သည်။ ဖက်စပ်လုပ်ငန်းများ လုပ် ကိုင်ပါက အောင်မြင်မှုရရှိမည်။ အိမ်ထောင်ဘက်၏ အလို ကျ လုပ်ကိုင်ပေးရတတ်သည်။ ရပ်ဝေးရပ်နီး ခရီးများ သွားလာနေရတတ်သည်။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရတတ်သည်။ အိမ်မြေယာများ ရရှိတတ်သည်။ ပညာရေး အထူးကောင်းမွန်နေလိမ့်မည်။ လူကြီးသူမများအတွက် စိတ်ပူပင်ရတတ်သည်။ နေအိမ် အပြောင်းအရွှေ့ကြုံမည်။ လုပ်ငန်းခွင်မှ ဂုဏ်ထူးဘွဲ့ထူးများ ချီးမြှင့်ခံရတတ်သည်။

အိမ်နီးနားချင်း ဆွေမျိုးမကင်းသူများနှင့် သဘော ထားကွဲလွဲတတ်ပါသည်။ ကြေးနီ၊ သန္တာ၊ ရွှေ၊ အနီရောင် အဝတ်အထည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အမြတ်အစွန်းများ ရရှိ တတ်သည်။ တစ်ပါးသူ၏ မင်္ဂလာကိစ္စရပ်များကို သောင့် ရွက်ပေးရတတ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်သီးခြားလုပ်ငန်းထက် စပ်တူလုပ်ငန်းက အကျိုးရှိ၍ ပေးတတ်သည်။ ဘုရားဖူးခရီး (ပြည်တွင်း/ပြည်ပ)နှင့် ကြုံမည်။ အိမ်ထောင်ဘက်၏ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပေးဖို့ လိုမည်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်လိုပါက အဖျော်ယမကာလုပ်ငန်းကို ဦးစားပေးလုပ်ကိုင် ပါ။ မိဘဆရာသမားများအား ပူဇော်ကန်တော့ရတတ် သည်။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရတတ်သည်။ ကိုယ့်အပေါ် မနာလို ဝန်တိုသူများလည်း ရှိနေသည်။

သည်းခြေဓာတ် ဖောက်ပြန်သော ရောဂါဝေဒနာ များ ခံစားရတတ်ပါသည်။ ခရီးသွားစဉ် လမ်းတစ်နေရာရာ ၌ ပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးခြင်း၊ မေ့ကျန်ရစ်ခြင်း၊ ခိုးယူခံရ ခြင်းတို့ ကြုံရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်၌ လက်အောက်ငယ် သားအချို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ညူးစရာ ကြုံရလိမ့်မည်။ နိုင်ငံ ရပ်ခြားသို့ သွားရောက်ဖို့ရာ အကြောင်းကိစ္စပေါ်မည်။ ဝင်ငွေထက် ထွက်ငွေက များနေတတ်ပါသည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ကောက်ညှင်းပြန်ပေါင်းကို ဘုရားဆွမ်းတော်တင်ပါ။ 'အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ' ဂါထာတော်ကို တစ်နေ့ ကိုးခေါက် ကိုးရက်တိတိ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်

(၂၀၁၄ ခုနှစ် ၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက်)

နွယ်သက်အောင်

ဟေမန္တကား မြောက်ပြန်လေတွင် လေဟုန်စီးရင်း ပေါက်၊ လဲပွင့်တို့နှင့် အလွမ်းသင့်နေခဲ့ပေပြီ။ မကြာခင် . . . အင်ကြင်းငယ်တို့ ရဲရဲနီပေရောမည်။ ပွင့်လင်းခြောက်သွေ့သော၊ ရပ်ရပ်ခွင်မြူဆင်းကာ ငွေနှင်းတို့ နှစ်သော၊ အပူချိန်ပါးလျှိုး မြမြကလေးအေးသော ဤကာလ ဤရာသီအား မိမိတို့ နှစ်သက်မည်ဆိုလည်း နှစ်သက်စရာ။

ဤမျှ နှစ်သက်ချစ်မက်ဖွယ်ကာလ၌ မိမိတို့သည် လောကီရေးရာ ကြီးပွားတိုးတက်ကြောင်း အတွက် ကြံဆလုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြသည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်ရာဝယ် ကံလည်းရှိရုံမက ဉာဏ်ကပါ ဖေးကူလျှင် မကောင်းပါသလော။ သည်အတွက် ဤလ ဤသမယ၏ ကောင်းသောရက်များကို ရွေးချယ်လေသောအခါ . . .

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

ဖေဖော်ဝါရီလ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၅) စသောရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာများဝယ်ယူဖို့ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စုံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၁၁)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ကားများ၊ ယာဉ်များဝယ်ယူဖို့ရာ ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ငါးဖမ်းထွက်ဖို့ရာ

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ရေလုပ်သားများအတွက် ငါးဖမ်းထွက်ဖို့ရာ ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ

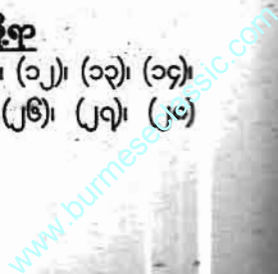
ဖေဖော်ဝါရီလ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် ကျောက်မျက်ရတနာများ တူးဖော်ရန် ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြသည်။

၅။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရာ

ဖေဖော်ဝါရီလ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၈)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ရာ ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ ကျောင်း/အိမ်ဂေဟာ ဆောက်ဖို့ရာ

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈)

စသောရက်များသည် ကျောင်းအဆောက်အအုံများ၊ နေအိမ်များ ဆောက်လုပ်ဖို့ရာ ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ ပဉ္စင်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ နားသမင်္ဂလာ ရွတ်ဆောင်ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ နားသမင်္ဂလာ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့အတွက် ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြသည်။

၈။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရာ၊ အိမ်သစ်တက်ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အိမ်သစ်ဆောက်ခြင်းတို့အတွက် ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်း ကိစ္စရပ်များအတွက် ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ လက်ထပ်မင်္ဂလာကျင်းပရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် လက်ထပ်ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ကျင်းပခြင်းများအတွက် ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ ခရီးသွားလာကောင်းဖို့ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၂၅)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ခရီးသွားလာခြင်းကိစ္စများအတွက် ကောင်းသောရက်များ ဖြစ်ကြသည်။

၁၂။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပြုဖို့ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာအတွက် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

၁၃။ ရောင်းပန်းဝယ်ပန်း ပွင့်ဖို့ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ စီမံဆောင်ရွက်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

၁၄။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် လယ်ယာ၊ တောင်ယာ၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေများ၌ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဲချိုက်ပျိုးရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်များ တူးဖော်ခြင်းကိစ္စအတွက် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

၁၆။ အောင်ဘာလေထိ ထိုးဖို့ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၂)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၆) စသောရက်များသည် အောင်ဘာလေထိကစမ်းခြင်းအတွက် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

၁၇။ အတတ်ပညာ သင်ဖို့ရာ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် အတတ်ပညာများ သင်ယူရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၈။ အခါပေးမလား၊ ရက်ကောင်းများ
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် မင်္ဂလာအခါပေးသင့်သည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

• နွယ်သာကီအောင်

တစ်လအတွင်း

ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာခိုင်ယာရီ

၁ . ၁ . ၂၀၁၄ မှ ၃၁ . ၁ . ၂၀၁၄ ထိ

ဆရာရွှေ (နက္ခတ္တပေဒပညာရှင်)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၀၀	လာ၂၄

၁.၁.၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

လူပြည်ပြဿဒါးရက် တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များတောက လွတ်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ကိုင်ရမည့် လုပ်ငန်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှု ရရှိပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းများ စတင်နိုင်ပါသည်။ စန်းပွင့်၏။ အရှေ့မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားအပ်ပါ။ လုပ်ငန်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်လျှင် နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၅-၉-၅-၆)

၅	၉	
	ရာသီ	၆
၃	၀၀	လာ၂၄

၂.၁.၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၂ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

နဂါးပေါ်ရက် တစ်ရက်မိသော်လည်း ကျန်မကောင်းသောရက်များ လွတ်သဖြင့် သင့်တင့်ကောင်းမွန်မှု ရှိပါသည်။ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ကိုင်ရမည့် လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးဝေးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံ့ကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၅-၆-၅-၆)

၅	၉	
	ရာသီ	၂၆
၃	၀၀	လာ၂၄

၃.၁.၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၃ ရက်၊ သောကြာနေ့

ပြဿဒါးရက် တစ်ရက်၊ သမားဖြူရက် တစ်ရက် မကောင်းသောရက် နှစ်ရက်မိထားသဖြင့် မည်သို့သောလုပ်ငန်းမျိုးမှ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၇-၂-၅-၆)

၅	ဇ	
	ရာသီ	၂၆
၃	၈	၁၄

၄-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၄ ရက်၊ စနေနေ့

ရှင်းရက် တစ်ရက်၊ မဟာရက်ကြမ်း တစ်ရက် မကောင်းသောရက် နှစ်ရက်မိထားသဖြင့် မည်သို့သောလုပ်ငန်းမျိုးမှ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီ သင့်၍ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်နံ့ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၀-၃-၅-၆)

၅	ဇ	၂
	ရာသီ	၆
၃	၈	၁၄

၅-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

သမားညိုရက် တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များတော့ လွတ်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ကိုင်ရမည့် လုပ်ငန်းကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှု ရရှိပါမည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၇-၈-၅-၆)

၅	ဇ	၂
	ရာသီ	၆
၃	၈	၁၄

၆-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၆ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

သမားညိုရက် တစ်ရက်၊ သမားဖြူရက် တစ်ရက် မကောင်းသောရက် နှစ်ရက်မိထားသဖြင့် မည်သို့သောလုပ်ငန်းမျိုးမှ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့် ၍ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၇-၅-၅-၆)

၅	ဇ	၂
	ရာသီ	
၃	၈	၁၄

၇-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၇ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှ လွတ်ကင်းပြီး နက္ခတ် ၂၆ လုံးရှိသောရက်သည် အင်္ဂါနေ့ ဖြစ်သောကြောင့် သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိယုဂ်လည်း ရ၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးမဆို လုပ်ကိုင်နိုင် ပါသည်။ အောင်မြင်ပြီးမြောက်ပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီ သင့်၍ ခရီးဝေးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသော ဂဏန်း (၃-၅-၇-၅-၆)

၅	ဇ	၂
	ရာသီ	
၃	၈	၁၄

၈-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၈ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

လူ့ပြည်ပြဿဒါးရက် တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များတော့ လွတ်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ကိုင်ရမည့် လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှု ရပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီ အတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးဝေးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၅-၄-၅-၆)

၅	၂၆	
	ရာသီ	၄
၃	၈	၁၆

၉-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၉ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

အသဝန်နက္ခတ်နှင့် ကြာသပတေးနေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသဖြင့် သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိယုဂ်ရ၏။ မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှ လွတ်ကင်းပြီး ရက်ရာဇာနေ့လည်းဖြစ်သဖြင့် အထူးပင် ကောင်းမွန်သည့်နေ့ ဖြစ်၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးမဆို စတင်လုပ်ကိုင်သင့်သောနေ့ဖြစ်ပြီး၊ အထူးတလည်အောင်မြင်သောနေ့မျိုးလည်းဖြစ်၏။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ်ယောဂနီ သင့်၍ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကော်ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၃-၉-၅-၆)

၅	၂၆	
	ရာသီ	၄
၃	၈	၁၆

၁၀-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၀ ရက်၊ သောကြာနေ့

နဂါးပြည်ပြဿဒါးတစ်ရက်မိ၏။ လူ့ပြည်နဲ့တော့လည်း မဆိုင်ပါ။ ကျန်မကောင်းသော ရက်များတော့ လွတ်ပါသည်။ လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင် မှုရပါလိမ့်မည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၉ နာရီ အတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွား အပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၃-၆-၅-၆)

၅	၂၆	
	ရာသီ	၄
၃	၈	၁၆

၁၁-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၁ ရက်၊ စနေနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်ကင်းပြီး ရက်ရာဇာလည်းဖြစ်သဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်း မျိုးမဆို စတင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့ တောင်အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှ ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၃-၁-၅-၆)

၅	၂	၆
	ရာသီ	၄
၃	၈	၁၆

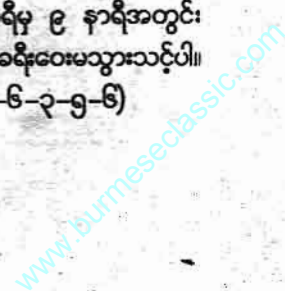
၁၂-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၂ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

သမားညိုရက် တစ်ရက်၊ ဝါရမိတ္တုငယ် တစ်ရက်၊ ရက်ပုပ် တစ်ရက်၊ သမားဖြူရက် တစ်ရက် မကောင်းသောရက် လေးရက်မိထားသဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးမှ စတင် ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ အခါမပေးတော့ပါ။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့် သဖြင့် ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်း သောဂဏန်း (၁-၆-၂-၅-၆)

၅	၂	၆
	ရာသီ	၄
၃	၈	၁၆

၁၃-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၃ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

သမားညိုရက် တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များတော့ လွတ်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ကိုင်ရမည့် လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၆-၃-၅-၆)

၂၅	၆	
	ရာသီ	၁၄
၃	၀	၆

၁၄-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၄ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်ကင်းသဖြင့် ကောင်းသော နေ့ရက်တစ်ရက် ဖြစ်၏။ မညီသည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ထန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၄-၃-၅-၆)

၂၅	၆	
	ရာသီ	၁၄
၃	၀	၆

၁၅-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

လူပြည်ပြဿဒါး တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များ လွတ်ကင်းပါသည်။ လုပ် မဖြစ်လုပ်ကိုင်ရမည့်လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်မြောက်အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွား သင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၄-၈-၆-၆)

၂၅	၆	
	ရာသီ	၁၄
၃	၀	၆

၁၆-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

ဖုသျှနက္ခတ်နှင့် ကြာသပတေးနေ့နှင့် ကြိုကြိုက်သဖြင့် သဗ္ဗအတ္ထသိဒ္ဓိယုဂ် ရသောနေ့ ဖြစ်၏။ ရက်ရာဇာလည်းဖြစ်သဖြင့် မညီသည့်လုပ်ငန်းမျိုးမဆို လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ မွန်းတည့်ချိန်အတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၄-၅-၅-၆)

၅	၆	
၂	ရာသီ	၁၄
၃	၀	၆

၁၇-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ သောကြာနေ့

နဂါးပြည်ပြဿဒါးတစ်ရက်မိ၏။ လူပြည်နှင့်တော့လည်း မဆိုင်ပါ။ မညီလုပ်ငန်းမျိုးမဆို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှုရပါလိမ့်မည်။ မြောက် အရပ် မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစတင်ပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်း ပါသည်။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း- သီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၂-၇-၅-၆)

၅	၆	
၂	ရာသီ	၁၄
၃	၀	၆

၁၈-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၃ ရက်၊ စနေနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်ကင်းပြီး ရက်ရာဇာလည်းဖြစ်သဖြင့် ကောင်းမြတ်သော ရက်တစ်ရက် ဖြစ်၏။ မညီသည့်လုပ်ငန်းမဆို စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစတင်ပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွား သင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၂-၄-၅-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၂	၀	၆

၁၉.၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဖြာသိုလပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

သမားညှိရက် တစ်ရက်၊ ရှမ်းရက် တစ်ရက်၊ နဂါးပေါ်ရက် တစ်ရက် မကောင်းသောရက် သုံးရက်မိထားသဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းသစ်မျှ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်းမပြုသင့်ပါ။ အခက်အခဲ များ တွေ့နိုင်ပါသည်။ အခါမပေးတော့ပါ။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ် ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသော ဂဏန်း (၁-၁-၉-၅-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၂	၀	၆

၂၀.၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဖြာသိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

သမားညှိရက် တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များတော့ လွတ်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းများ စတင်လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၁-၆-၅-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၂	၀	၆

၂၁.၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဖြာသိုလပြည့်ကျော် ၆ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

ရက်ပုပ် တစ်ရက်၊ သမားဖြူရက် တစ်ရက် မကောင်းသောရက် နှစ်ရက်မိထားသဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးမှ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ အခါမပေးတော့။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွယ်တော်ညွန့် ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၁-၁-၇-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၂	၀	၆

၂၂.၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဖြာသိုလပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

လူပြည်ပြဿဒါးရက် တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များတော့လည်း လွတ်ပါ သည်။ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ကိုင်မည့် လုပ်ငန်းများ စတင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းများ စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ စန်းပွင့် ၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၄-၂-၇-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၂	၀	၆

၂၃.၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဖြာသိုလပြည့်ကျော် ၈ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

ရက်ပုပ် တစ်ရက်၊ ဝါရပ်တ္ထုငယ် တစ်ရက် မကောင်းသောရက် နှစ်ရက်မိထားသဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းသစ်မျိုးမှ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ အခါမပေးတော့။ အရှေ့မြောက် အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံ့ကော်ညွန့် ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၄-၃-၇-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၃	၂၀	၆

၂၄-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ သောကြာနေ့

နတ်ပြည်ပြဿဒါးရက် တစ်ရက်မိ၏။ လူ့ပြည်နှင့်တော့လည်း မသက်ဆိုင်ပါ။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ကိုင်မည့်လုပ်ငန်းများ စတင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေခရီးမသွား သင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း(၆-၆-၈-၇-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၃	၂၀	၆

၂၅-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်၊ စနေနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်ကင်းပြီး ရက်ရာဇာလည်းဖြစ်သဖြင့် ကောင်းမြတ်သော ရက်တစ်ရက် ဖြစ်၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို စတင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ အောင်မြင်မှု ရရှိပါမည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်သဖြင့် ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်နွံဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသော ဂဏန်း (၇-၆-၅-၀-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၃	၂၀	၆

၂၆-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

သမားညိုရက် တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များတော့ လွတ်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ကိုင်မည့် လုပ်ငန်းများ စတင်လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှုရရှိနိုင် ပါသည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးမသွား သင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၃-၇-၀-၁)

၅	၉	၄
	ရာသီ	၁
၃	၂၀	၆

၂၇-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

သမားညိုရက် တစ်ရက်၊ သမားဖြူရက် တစ်ရက်၊ ရက်ပုပ် တစ်ရက် မကောင်းသောရက် သုံးရက်မိထားသဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းသစ်မျိုးမှ စတင်ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ အခါမပေးတော့ပါ။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးမသွား သင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၃-၄-၇-၁)

၅	၉	
	ရာသီ	၁၄
၃	၂၀	၆

၂၈-၁. ၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်ကင်းသဖြင့် ကောင်းသောရက်တစ်ရက် ဖြစ်၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာ မူ၍ လုပ်ငန်းစတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါ ကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း-(၃-၅-၉-၇-၁)

www.burmeseclassic.com

၅	၉	၄
	ရာသီ	၁
၃	၀	၂၆

၂၉.၁.၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဩသိုလပြည့်ကျော် ၁၄ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

လူ့ပြည်ပြုသဒ္ဒါရက် တစ်ရက်မိ၏။ ကျန်မကောင်းသောရက်များတော့ လွတ်ကင်းပါသည်။ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ကိုင်မည့် လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ သင့်တင့်စွာ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၅-၆-၇-၁)

၅	၉	၄
	ရာသီ	၁ ၂
၃	၀	၆

၃၀.၁.၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ ဩသိုလကွယ်နေ့၊ ကြာသပတေးနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်ကင်းပြီး ရက်ရာဇာလည်းဖြစ်သဖြင့် မညီသည့်လုပ်ငန်း သစ်မျိုးမဆို စတင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာ မှ၍ လုပ်ငန်းစတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံ့ကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၇-၁-၀-၁)

၅	၉	၄
	ရာသီ	၁ ၂
၃	၀	၆

၃၁.၁.၂၀၁၄ ခု၊ ၁၃၇၅ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁ ရက်၊ သောကြာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်ကင်းပြီး သောကြာနေ့တွင် နန္ဒာတိထိဖြစ်သဖြင့် သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်ရသော နေ့ထူးနေ့ဖြစ် ဖြစ်၏။ မညီသည့်လုပ်ငန်းသစ်မျိုးမဆို စတင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မှုရရှိပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာ မှ၍ လုပ်ငန်းစတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၇-၂-၀-၂)

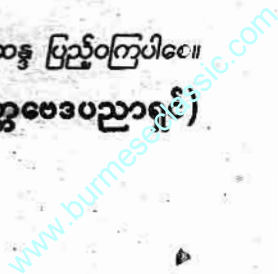
မှတ်ချက်

၁-၁-၂၀၁၄ မှ ၁၄-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့အတွင်း ကြာသပတေးသားသမီးများနှင့် စနေသားသမီးများ လဒဏ်သင့်၍ အားနည်း၏။ ၁၅-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့မှ ၃၁-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့အတွင်း တနင်္ဂနွေသားသမီးများနှင့် တနင်္လာသားသမီးများ လဒဏ်သင့်၍ အားနည်း၏။ ခရီးဝေးသွားလာခြင်းများနှင့် ရေကြောင်းခရီးများ ရှောင်အပ်ပါသည်။

ပြုအပ်သောယတြာ

ကြာသပတေးသားသမီးများ စံပယ်ပန်း ၁၉ ပွင့်ကို အိမ်မှဘုရားစင်၌ မွေးနေ့မှာ လှူပါ။
 စနေသားသမီးများ ထန်းလျက်တစ်ဆယ်သားကို သံဃာတော်အား မွေးနေ့၌ လှူပါ။
 တနင်္ဂနွေသားသမီးများ အုန်းညွန့် ၆ ညွန့်ကို မွေးနေ့၌ အိမ်မှဘုရားစင်တွင် လှူဒါန်းပါ။
 တနင်္လာသားသမီးများ ကံ့ကော်ပန်း ၁၅ ပွင့်ကို မွေးနေ့၌ အိမ်မှဘုရားစင်တွင် လှူဒါန်းပါ။ လိုရာဆုတောင်းခြင်း
 ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒများ ပြည့်ဝနိုင်ကြပါသည်။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။
ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်)

တရုတ်နက္ခတ္တပေဒင်ပညာ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇေဇော်ဝါရီလ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန် အချက်များ

■ ကေတီ-အောင်သိန်း (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ပြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင်၏ ကံကြမ္မာ တက်နေပါသည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလုပ်လျှင် အထူးအကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ သီဟိုဠ်သီ၊ ရော်ဘာ(ကြက်ပေါင်စေး) အစရှိသော မြဲစိုက်လုပ်ငန်းလုပ်ပါ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ် တည်ထောင်နိုင်၏။ အကျိုးများလိမ့်မည်။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင်သည် ယခုလတွင် ကံကောင်းနေပါ၏။ အခွင့်ကောင်းလက်မလွတ်သင့်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်၊ ကုမ္ပဏီသစ်၊ ဈေးဆိုင်သစ်တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ တွေးမနေပါနှင့်။ ငေးမနေပါနှင့်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတစ်ခုခု အမြန်လုပ်ပါ။ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးတတ်၏။ ချစ်သူဝိုင်းဝိုင်းလည်နေမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မိမိ၏အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင်မှု ရှိနိုင်ပါသော်လည်း မိမိ၏ သားရေး၊ သမီးရေး လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှု အခက်အခဲပြဿနာတွေ့တတ်သဖြင့် ခဏခေတ္တ စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ မဆိုင်းနိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်တတ်၏။ လောဘမကြီးသင့်။ ရေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ချစ်သူဝိုင်းဝိုင်းလည်နေမည် ဖြစ်ပါသော်လည်း အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်း အရွေးမမှားလေနှင့်။ မှားလျှင် တစ်သက်ပြင်၍မရတော့ပါ။ လောမကြီးရ။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ လေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။

ပျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ ကံကြမ္မာနိမ့်နေ၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ခဏခေတ္တ ရပ်နားထားပြီး ဘာသာရေးကိစ္စ ဖောက်ချလုပ် ကိုင်ပေးသင့်သည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အလှူအတန်းများ များ လုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ကံကောင်းလာပါမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ အတားအဆီးအနှောင့်အယှက် ခြိတ်တတ်၏။ စီးပွားရေး တိုးချဲ့မှုလုပ်ငန်း ခဏခေတ္တ ရပ်နား ထားပါ။ စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း မပြုသင့်သေး။ ခရီး မထွက်သင့်။ အန္တရာယ်များတတ်၏။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကုသိုလ် ပြန်လည်လာပါသည်။ ကံဆိုးခြင်းမှ လွတ်မြောက်လာလေသည်။ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးများ ရှိပါသော်ငြားလည်း ကျော်လွန်နိုင်ပါလိမ့် မည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်၏။ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှု ရှိမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အပျို၊ လူပျို လက်ထပ်ရန် မသင့်သေးပါ။ ခဏ ခေတ္တစောင့်ပါဦး။ သဘောကွဲလွဲကာ ပြဿနာတက်တတ် ၍ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်၊ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ စိတ်ရှည်သည်းခံ ခွင့်လွှတ်ပါ။

ခွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကြမ္မာ ပြန်လည်ထိုးဆင်း၊ နိမ့်ကျနေပြန်ပေလိမ့် မည်။ လုပ်ငန်းအတားအဆီး၊ အခက်အခဲရှိသော်လည်း ကျော်လွန်နိုင်မည်ဖြစ်၍ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးသွားနိုင်ပါသော်လည်း လေကြောင်းခရီးကို

ရှောင်ပါ။ ထို့ပြင် လေကြောင်းခရီးကိုလည်း ရှောင်သင့်ပါ သည်။ ငွေထုတ်ချေးခြင်းမပြုပါနှင့်။ ပြန်ရမည်မဟုတ်။ ငွေချေးစာအုပ်လည်း တရားမဝင်ပါ။ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ လဆန်းရက်တွင် ကံညံ့နေသော်လည်း လကုန်ရက်တွင် ကံကုသိုလ် ပြန်ကောင်းလာပါလိမ့်မည်။ လကုန်ရက်ကျမှ ဈေးဆိုင်သစ်တည်ပါ။ ဖွင့်ပါ။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်း တည်ထောင်ပါလေ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်သည်။ မှားယွင်းစွာ စေ့စပ်တတ်၏။ စေ့စပ်ထားသူသည် သားမယားရှိသူ၊ သို့မဟုတ် မယားနှင့် မကွဲသေးသူ ဖြစ်တတ်၏။ သေသေချာချာစုံစမ်းပါ။ စိတ် မချပါက စေ့စပ်မှု ဖျက်သိမ်းရန် အချိန်ရှိပါသေးသည်။ အချိန်မီ ဖျက်သိမ်းပါ။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကုသိုလ် ထွန်းလင်းတောက်ပနေပေလိမ့်မည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလျှင် အကျိုးများစွာ ဖြစ်ထွန်းမှုရှိမည်။ ဖက် စပ်လုပ်ငန်း၊ စပ်တူလုပ်ငန်းလုပ်ပါ။ အကျိုးများမည်။ လုပ်ငန်းအကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေမည်းဝင်ကိန်းရှိ၏။ ငွေမည်းလုပ်ငန်း လက်မခံ ရ။ ပြဿနာတက်တတ်၏။ ငွေထုတ်ချေးခြင်းမပြုရ။ အလိမ်ခံရလိမ့်မည်။ စေ့စပ်ခြင်းနှင့် လက်ထပ်ခြင်းကို လကုန်ရက်တွင် မလုပ်ရ။ ကြပ်ကြပ်ရှောင်ပါ။ ခရီးဝေး ရှောင်ပါလေ။ ဘေးများ၏။

ခွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကုသိုလ် ပြန်လည်ထိုးကျနေတတ်၏။ ရှိရင်းစွဲ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းထားပါ။ စေ့စပ်

www.burmeseclassic.com

နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ကုန်းကြောင်း၊ ကား၊ မီးရထား
ခရီး ပိုမိုစိတ်ချရ၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်သော်လည်း မစေ့စပ်မီ ကြိုတင်သေချာ
အောင် စုံစမ်းပါ။ စေ့စပ်လာသူ၊ သားမယား၊ အိမ်ထောင်
ရှိသူ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ကြပ်ကြပ်သတိထားကာ ရှောင်ရှား
ပါ။ ထို့ပြင် ငွေထုတ်ချေးခြင်းကိုလည်း ရှောင်ပါလေ။
နောက်ပိုင်း ပြဿနာရှုပ်ထွေးတတ်၏။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ ကုသိုလ်ကံ ပြန်လည်လာတတ်၏။ စီးပွား
ရေးလုပ်ငန်းသစ် ထူထောင်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊
ဖွင့်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ကူးသန်းရောင်း
ဝယ်မှုလုပ်လျှင် အကျိုးပေးလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးဝေးမသွားသင့်။ ဘေးအန္တရာယ်များ စောင့်
ကြိုနေတတ်၏။ အထူးသဖြင့် ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။
တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါ။ တစ်ယောက်
တည်းဆုံးဖြတ်ပြီး မလုပ်သင့်၊ မှားယွင်းတတ်၏။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကြမ္မာ ညှိုးနွမ်းနေပေလိမ့်မည်။ ရှိရင်းစွဲလုပ်ငန်း
မပျက်စီးအောင် ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းထားပါ။ စေ့စပ်
ကြောင်းလမ်းနိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်း၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှု များများလုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ကံမြင့်လာ
ပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်သော်ငြားလည်း ချက်ချင်း လက်မထပ်
သင့်သေးပါ။ ခရီးထွက်နိုင်ပါသော်လည်း လေကြောင်းခရီး
ကို ရှောင်ပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်အဖို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားတတ်၏။
ပြောဆိုဆက်ဆံမှုဆင်ခြင်ပါ။ စိတ်ရှည်သည်းခံ ခွင့်လွှတ်ပါ။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင်၏ကံကုသိုလ် အလွန်နိမ့်ကျနေတတ်
၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု များများလုပ်ပေးပါ။ စီးပွားရေး
လုပ်ငန်း ခဏခေတ္တနားထားပါ။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်မှု ရှောင်ပါ။ စေ့စပ်နိုင်သော်
လည်း ပြန်လည်စဉ်းစားသုံးသပ်ပါ။ ဖျက်သိမ်းသင့်က
အမြန် ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်အဖို့ အိမ်ထောင်
ရေး သာယာပျော်ရွှင်မှုအတွက် စိတ်ရှည်သည်းခံပါ။
ပြောဆိုဆက်ဆံမှု ဆင်ခြင်ပါလေ။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင်၏ကုသိုလ်ကံသည် တက်နေပြန်၏။
လုပ်ငန်းအကြံအစည် အောင်မြင်လိမ့်မည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပါ။
အကျိုးဖြစ်ထွန်းလိမ့်မည်။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း၊ စက်မှု
လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေးမည်။ လုပ်ပါ။ အခွင့်ကောင်းကို
လက်မလွှတ်ပါစေနင့်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဖက်စပ်၊ စပ်တူလုပ်ငန်းကို ရှောင်ပါ။ သဘော
ကွဲလွဲမှု ဖြစ်တတ်၏။ စပ်တူလုပ်လျှင် ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်ပါ
သည်။ လုံးဝမလုပ်သင့်ပါ။ စေ့စပ်ခြင်းနှင့် လက်ထပ်ခြင်း
ပြုရန် မသင့်သေးပါ။ ခဏစောင့်ပါဦး။ မစောင့်နိုင်လျှင်
အကျိုးယုတ်တတ်၏။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒပညာ
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
စင်ကာပူမြို့၊ စင်ကာပူနိုင်ငံ။

တရုတ်ဝိပဿနာကြီး ကြူးကုံး

၏ အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

(၁) မုဆိုးမကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) မုဆိုးမနှင့် စကားပြောနေသည်ကို မြင်မက်ရပါက သူတစ်ပါး၏ မတရားစွပ်စွဲခြင်း ခံရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) မုဆိုးမအား ငွေကြေးထောက်ပံ့ကူညီရသည်ကို မြင်မက်လျှင် အတိတ်နိမိတ်ကောင်းလှ၏။ သင်ကံကောင်းရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) မုဆိုးမနှင့် စကားများ၊ ရန်ဖြစ်ကြောင်း မြင်မက်လျှင် နိမိတ်မကောင်းပါ။ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) အမျိုးသမီးအိမ်ရှင်မက မုဆိုးမနှင့် စကားပြောနေကြောင်း မြင်မက်ရပါလျှင် မိမိ၏မိသားစုနှင့် ပြေလည်မှုရရှိပါလိမ့်မည်။
- (င) အမျိုးသား(လူမျိုး)က မုဆိုးမနှင့် စကားပြောနေကြောင်း မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းမည်။

(၂) ဇနီးမယားကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) ဇနီး(မယား)အား ပွေဖက်ခြင်းပြုသည်ကို မြင်မက်လျှင် နိမိတ်မကောင်းပါ။ ဇနီး(မယား)နှင့် ခွဲနေကြရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) ဇနီး(မယား)နှင့် မွှေးမွှေးပေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မေတ္တာမျှ၍နေပေလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေမည်။ သာယာမည်။ သုခချမ်းသာနှင့် ဖြည့်စုံမည်။
- (ဂ) တရားခံ၊ အကျဉ်းသားက ဇနီး(မယား)နှင့် ရန်ဖြစ်နေကြောင်း မြင်မက်လျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ ထောင်မှ

- လွက်မြောက်နေပါလိမ့်မည်။ ဇနီးနှင့် ပြန်ပေါင်းဆုံရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) ဇနီး(မယား)နှင့် ကွဲနေကြောင်း မြင်မက်လျှင် အချစ်ပိုပါလိမ့်မည်။
- (င) စွာကျယ်သော မိန်းမ(မယား)အား စွန့်ပစ်ထားကြောင်း မြင်မက်လျှင် သုခချမ်းသာပြည့်ဝသောဘဝ ရရှိခံစားရပါလိမ့်မည်။ စည်းစိမ်နှင့်နေရမည်။
- (စ) လူနာက ဇနီး(မယား)အား မြင်မက်လျှင် ကျန်းမာရေး အခြေအနေ ကောင်းလာလိမ့်မည်။

(၃) သေခါနီးဆဲဆဲ မှာကြားနေသည်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) အဘိုးအိုက မိမိ၏အဘွားကြီး(မိန်းမ)သည် သေခါနီးဆဲဆဲ မှာကြားနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းကြရလိမ့်မည်။ သက်တမ်းစေ့နေကြရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) လူနာက မိမိ၏မိသားစုသည် မိမိအား သေခါနီးမှာကြားနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ရောဂါပျောက်ကင်းချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) သေဒဏ်ကျခံရသော တရားခံက သေခါနီး သေတမ်းစား သို့မဟုတ် အမှာစာရေးသားနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ထောင်မှ မလွတ်မြောက်တော့ဘဲ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်အဖြစ် အမိန့်ပြောင်းလဲကာ ချမှတ်ခြင်းရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) ဖခင်က မိမိအား သေခါနီးဆဲဆဲ မှာကြားနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဖခင်သည် သက်တမ်းရှည်ရှည်

- (င) နေရပါလိမ့်မည်။ သက်ရှည်ကျန်းမာလိမ့်မည်။
- (ခ) ကုန်သည်က မိမိ၏ဇနီး(မယား)သည် မိမိအား သေခါနီးဆဲဆဲ မှာကြားနေသည်ကို မြင်မက်ရပါလျှင် ရာသက်ပန် အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းကြရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ခရီးထွက်သူက ဇနီး(မယား)သည် မိမိအား သေခါနီး ဆဲဆဲ မှာကြားနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ခရီးရှည်ရပါလိမ့်မည်။ အချိန်ကုန်ပင်ပန်းမည်။

(၄) လေတိုက်နေသည်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) လေအေးတိုက်ခတ်ပြီး မိမိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အသာ။ အနိုးထဲသို့ စိမ့်ဝင်သဖြင့် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းနေကြောင်း မြင်မက်လျှင် ရပ်ဝေးမှ မကောင်းသတင်း ကြားရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရှင်မ၊ သို့မဟုတ် သတို့သမီးက လေအေးတိုက်၍ မိမိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာထဲသို့ စိမ့်ဝင်နေသည်ကို မြင်မက်ရပါလျှင် မိမိ၏မိဘအိမ်မှ သတင်းတစ်စုံတစ်ရာ ကြားရပါလိမ့်မည်။ အိမ်ပြန်ရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) လေခြောက်၊ လေပူမဟုတ်ဘဲ စိုစွတ်သောလေအတိုက်ခံရကြောင်း အိပ်မက်လျှင် မကြာမီ မိမိ၏ နေအိမ်သို့ ရွှေ့စဉ်သည်။ ငွေစဉ်သည် ရောက်ရှိလာပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) အိမ်ထောင်ရှင်မက လေစိုအတိုက်ခံရသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ကိုယ်ဝန်ရရှိမည်။
- (င) လေပြည်လေညင်း၊ လေပူ အတိုက်ခံရသည်ကို မြင်မက်ရပါက မကြာမီ ဖျားနာရပါလိမ့်မည်။
- (စ) တရားခံ၊ အကျဉ်းသားက လေပူအတိုက်ခံရသည်ကို မြင်မက်လျှင် ထောင်မှ လျှော့ရက်ရပြီး လွတ်မြောက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ထောင်ကျရက် ရှည်ပါလိမ့်မည်။

(၅) သေရည်အရက်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) ပုလင်းထဲသို့ အရက်သွတ်သွင်းနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ကြွယ်ဝချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အရက်တစ်ခွက် သောက်သုံးနေသည်ကို မြင်မက်

- (ဂ) လျှင် မကြာမီ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) လင်ယောက်ျားနားက မိမိ၏ဇနီး(မယား)အား အရက်တစ်ခွက် ပြုပြီး ကမ်းပေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် လင်မယား ယခင်ကကဲ့သို့ မေတ္တာမျှနေရပါလိမ့်မည်။ အချစ်မပြယ်နိုင်ပေ။
- (ဃ) ဇနီး(မယား)က မိမိ၏လင်ယောက်ျားအား အရက်တစ်ခွက် ပေးနေသည်ကို မြင်မက်ရလျှင် မကြာမီ မိမိ၏မိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်ရရှိမည်။
- (င) ကုန်သည်က အရက်သောက်သုံးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဈေးရောင်းကောင်းမည်။ ဝင်ငွေတိုးမည်။ ဈေးဝယ်ဖောက်သည်သစ် ရရှိမည်။
- (စ) လူနာက အရက်သောက်သုံးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ရောဂါပျောက်ကင်းချမ်းသာမည်။

(၆) စုန်းမ၊ ကဝေမကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) စုန်းမ၊ သို့မဟုတ် ကဝေမနှင့် ရန်ဖြစ်၊ စကားများနေရသည်ကို မြင်မက်လျှင် နိမိတ်ကောင်း၏။ ကံကောင်းမည်။ လူချစ်လူခင်ပေါများမည်။
- (ခ) စုန်းမ၊ ကဝေမနှင့် မိတ်ဖွဲ့နေကြောင်း မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ဘုမသိဘမသိ အပြစ်ကျရပါလိမ့်မည်။ အစွပ်စွဲခံရမည်။
- (ဂ) အမျိုးသမီးဖြစ်သူက မိမိကိုယ်တိုင် စုန်းမ၊ သို့မဟုတ် ကဝေမဖြစ်သွားသည်ကို မြင်မက်ရပါလျှင် မကြာမီ တစ်စုံတစ်ဦး၏ အစော်ကား ခံရလိမ့်မည်။ အထူးသတိထားပါလေ။
- (ဃ) အမျိုးသား(ယောက်ျား)ဖြစ်သူက စုန်းမ၊ သို့မဟုတ် ကဝေမကို မြင်မက်လျှင် ပင်လယ်ရပ်ခြားမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် ဆုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။
- (င) အမျိုးသမီးက စုန်းမ၊ ကဝေမကို မြင်မက်လျှင် လူမုန်းများလိမ့်မည်။ အစွပ်စွဲခံရလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

Ref:- တရုတ်အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း
တရုတ်ဂန္ထီရပညာရှင်ကြူကုံး
(၁၉၉၃ ခုနှစ်) ဟိုင်နန်မြို့၊ တရုတ်ပြည်။

နေသင့်သောအိမ်ပေး

တက္ကသိုလ်သစ်

ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံအရ လူတို့နေထိုင်ကြသည့် အိမ် (သို့မဟုတ်) အိမ်ဂေဟာသည် အရေးကြီး၏။ အိမ်ဆိုရာတွင် "ခိုက်" တတ်သည့် အိမ်အမျိုးမျိုးရှိသည်။

လှည်းဦးတိုက်၊ လှေဦးတိုက်အိမ်မျိုး၊ တံတားထိပ်၊ တံတားအောက်တွင် ဆောက်ထားသော အိမ်မျိုး၊ သင်္ချိုင်း၊ ခြေပေါ်တွင် ဆောက်ထားသော အိမ်မျိုး စသည်တို့သည် လူတို့ နေထိုင်ရန်မသင့်သော အိမ်မျိုးဟု အဆိုရှိပါ၏။

ကျွန်တော် သံဖြူဇရပ်မြို့တွင် နေထိုင်စဉ်က ခြံပိုင်း တစ်ခုကိုဝယ်၍ နေထိုင်ရန် အိမ်ဆောက်ဖူးသည်။ ယင်းမြို့ ဘေးတွင် မွန်လူမျိုးအများစု နေထိုင်ကြ၏။ ကျွန်တော့်အိမ် ဆောက်လုပ်ခြင်းကိစ္စကို အိမ်နီးချင်း မွန်အမျိုးသားကြီးများက စိန်ခွေလေ့ထုံးစံအတိုင်း ဝိုင်းဝန်းကူညီကြ၏။ အိမ်တိုင်ထူ သည့်နေ့တွင် အိမ်တိုင်မထူမီ မွန်လူကြီးများက ခြံပိုင်းအတွင်း ဆွဲများကို ဖြန့်ကြဲကြသည်။ အမွှေးနံ့သာများကို ဖျန်းပက် သည်။ သူတို့လေ့ထုံးစံအတိုင်း ရွတ်ဆိုကြသည်။ ပြီးမှ အိမ် တိုင်ထူသည်။ အိမ်တိုင်ထူရာတွင်လည်း အဦးဆုံး ထူမည့်တိုင် သို့ အဝတ်နီများပတ်ကာ ကန်တော့ပွဲပေးရသည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အိမ်တွင်နေထိုင်ကြမည့်သူများ အန္တရာယ်ကင်းမည် ဥစ္စာစီးပွား တိုးတက်မည် စသည်ဖြင့် ယုံကြည်ကြ၏။ အိမ်ဆောက်ပြီး၍ မိသားစုပြောင်းရွှေ့နေထိုင် မည့်အခါ သံယာတော်ငါးပါးကို ပင့်ဖိတ်၍ အိမ်တက်မင်္ဂလာ ပြုသည်။ ဤသည်မှာ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဝေလေ့ထုံးစံပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းအိမ်တွင် ကျွန်တော်တို့မိသားစု တစ်နှစ်ကျော် နေထိုင်ခဲ့သော နေလိုက်ရသည်။ အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့

သို့ ပြောင်းရွှေ့ရသဖြင့် အဆိုပါအိမ်ကို ရောင်းချလိုက်သည်။ အဆိုပါအိမ်တွင် နေထိုင်စဉ် မိသားစု ကျန်းကျန်းမာမာ နှင့် စိတ်ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ခဲ့ရ၏။ ပူပင်ကြောင့်ကြမူ ကင်းကင်းနှင့် နေရ၏။ "အိမ်" အကျိုးပေးကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော် အလုပ်တာဝန်အရ မော်လမြိုင်ခရိုင်ကို ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ယူရသဖြင့် ကျွန်တော် နေထိုင်ခဲ့သော သံဖြူဇရပ်မြို့သို့ အလုပ်တာဝန်ဖြင့် သွားရောက် ပြီး ယင်းအိမ်လေးကို လွှဲပေးဆွတ်သတိရစွာဖြင့် သွားကြည့်ခဲ့ ၏။ ကျွန်တော် နှစ်ပေါင်း ၁၇ နှစ်ကြာပြီးမှ တစ်ခေါက်ပြန် ရောက်ခြင်း ဖြစ်၏။ အိမ်လေးမှာ ကျွန်တော်ဆောက်လုပ်နေ ထိုင်ခဲ့စဉ်ကအတိုင်းပင် ပျက်စီးယိုယွင်းမှုမရှိဘဲ အကောင်း အတိုင်း တွေ့ရသဖြင့် ကြည်နူးဝမ်းသာသလို ခံစားရသည်။ လက်ရှိအိမ်တွင် နေထိုင်သူများကို နှုတ်ဆက်ကာ မော်လမြိုင် သို့ ပြန်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းရွှေ့ ခဲ့ပြီး ဝန်ထမ်းအိမ်ယာတစ်ခုတွင် နေထိုင်ခွင့်ရရှိသည်။ အိမ်ယာဝင်းအတွင်း အိမ်ခန်းသုံးခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် သည်။ ထိုသို့နေထိုင်စဉ်အတွင်း စိတ်ချမ်းသာမှု မရှိခဲ့ပေ။

ဇနီးသည်က ရက်ရှည်လများ ဖျားသည်။ သမီးတစ်ဦး က ချော်ကျပြီး အနာတရဖြစ်သည်။ သားတစ်ဦးက ရက်ရှည် ဖျားသည်။ သမီးတစ်ဦးလည်း ဖျားသည်။ အိမ်ရှိ ၁၇ရားစင် ပြိုကျသည်။ စောင့်၊ ခြင်ထောင်နှင့် အဝတ်အစားကောင်းများ ထည့်ထားသည့်သေတ္တာ ခြံကိုက်သဖြင့် အားလုံးရုစရာမရှိ အောင် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုအထဲမှ မိသားစုတစ်စုလုံး ရင်ထုမနာဖြစ်ရသည့် ကိစ္စတစ်ခု ပေါ်လာပြန်သည်။ သားငယ်မှာ စက်ညီညွတ်၍ ခြေသူကြွယ်အဆစ်တစ်ခု ဖြတ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဆေးရုံနှစ်ရုံသို့ တစ်လကြာတက်ရသည်။ ဇနီးသည်မှာ ဆေးရုံတွင် ထူနာစောင့်အဖြစ် နေခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်မှာ အိမ်တွင် ကျန်သည့် ကလေးသုံးယောက်ကို တာဝန်ယူရ၏။ အလုပ်မှ ထွင်း ခွင်းယူ၍မရသဖြင့် အတော်အခက်တွေ့ရ၏။ မော်လမြိုင်တွင်နေသော ယောက္ခမကို အမြန်ခေါ်ရ၏။ ယောက္ခမရောက် ထာမှ ကျွန်တော် ဟီးချနိုင်တော့သည်။

ကျွန်တော် အိမ်ယာဝင်းအတွင်း တစ်နှစ်ကျော်နေထိုင် စဉ်ကာလ၌ စိတ်ဆင်းရဲ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်ကာ အတော်ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ရ၏။ ရန်ကုန်မှ မော်လမြိုင်သို့ ပြန်ပြောင်းရန်အတွက် ပင် အထက်သို့ စာတင်ခဲ့၏။ အထက်က ပြောင်းရွှေ့ခွင့်မပေးဘဲ ကျွန်တော်ကို ရာထူးတိုးပေးလိုက်သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆက်လက်သောင်တင်နေတော့၏။

ကျွန်တော် တစ်နှစ်ကျော်ခန့် အိမ်ယာဝင်းအတွင်း နေထိုင်ပြီးနောက် မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်တွင် အိမ်ခန်းရ သဖြင့် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည်။ အိမ်ခန်းမှာ လူမနေဘဲ ပစ်ထားသည်မှာ ငါးနှစ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်၍ အလုံးစုံ ပြင်ဆင်ရ၏။ လျှပ်စစ်မီတာကို သက်ဆိုင်ရာက ဖြတ်ထားသဖြင့် ပြန်လျှောက် ရ၏။ အိမ်ပြင်ဆင်ပြီး၍ အသင့်နေထိုင်နိုင်သည့်အခါ မိသားစု ယင်းအိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်တော့သည်။

ဝန်ထမ်းအိမ်ယာဝင်းမှ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီးနောက် အငြိမ်းစားဝန်ထမ်းတစ်ဦးနှင့် တွေ့ရာ သူက ကျွန်တော်တို့နေထိုင်ခဲ့ သည့် အိမ်ယာဝင်းမှာ တစ်ချိန်က သုသာန်ဖြစ်ကြောင်း သိရ တော့၏။ သို့မို့ကြောင့်ပင် အိမ်ယာဝင်းအတွင်းနေထိုင်စဉ် ဒုက္ခ အဖုံဖုံ တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီး လူပန်းစိတ်ပန်း ဖြစ်ခဲ့ရပုံကို ပြန်လည် မြင်ယောင်မိလေသည်။

ယခု ကျွန်တော်တို့မိသားစု နေထိုင်လျက်ရှိသည့် အိမ်မှာ မူလအခန်းရှစ်ခန်းပါ အခန်းတွဲကို ပြန်လည်ပြင်ဆင် ဆောက်လုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်ခန်းတွင် ကျွန်တော် တို့မိသားစု ၁၇၇၆ ခုနှစ်မှစ၍ နေထိုင်ခဲ့ရာ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၃၇ နှစ် ရှိပေပြီ။

ကျွန်တော်သည် ယင်းအိမ်တွင်နေထိုင်ရင်း လုပ်ငန်း

ကိုင်ငန်းအမျိုးမျိုးကို ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင်ပြီး တွေ့ကြုံရသော အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းနိုင်ခဲ့၏။ သားသမီးများ သည်လည်း အိမ်ထောင်ကျကာ တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင် လျက် ဤအိမ်မှ ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။ မည်သို့ရှိစေ လက်ရှိ ကျွန်တော်နေထိုင်လျက်ရှိသည့် "အိမ်"သည် ကျွန်တော်အတွက် ကျွန်တော်မိသားစုအတွက် အဆင်ပြေသည်။ သာယာချမ်းမြေ့ သည့် အိမ်ဂေဟာဟု မတင်စားလိုက်သော်လည်း အခြေတင့် ၍ နေသင့်သော အိမ်ဖြစ်ပါ၏။

သို့ရာတွင် မည်မျှပင် နေချင့်စဖွယ် အိမ်ဂေဟာ ဖြစ် လင့်ကစား တရားသဘောအရ စွန့်လွှတ်ခွဲခွာရမည်မှာ ဖွေတာ ပင်ဖြစ်သည်။ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားနေစဉ်မှာ အလှူရှင် တစ်ဦးမှ ကျွန်တော်အား မွေခါနုဖြစ်ပေးခဲ့သည့် ကတ်ပြားလေး မှ ဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာဓိက (ရွှေပါရမီတောရ) သံကုံး စပ်ဆိုထားသည့် အောက်ပါကဗျာလေးကို အမှတ်ရမိပါ၏။

"ဘယ်အိမ်မှာ နေကြမလဲ"

- ၀ အမိုးကျနေတဲ့အိမ် မိုးရေနှိပ်စက်မယ်။
- ၀ အမှတ်ကျနေတဲ့စိတ် ကိလေသာနှိပ်စက်မယ်။
- ၀ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်အိမ်ကို သတိအမိုးစိပ်စိပ်မိုးမှ ကိလေသာမိုးရေဘေး ကင်းဝေးလိမ့်မယ်။

အမှန်တော့ "အိမ်ဂေဟာ" ဆိုသည်မှာ သူသူငါငါ ခေတ္တခဏ တည်းခိုသောနေရာ ဖြစ်သည်။ အချိန်တန်သူင် ယင်းအိမ်ဂေဟာမှ ပြောင်းရွှေ့သွားကြရမည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒာဓိက၏ မွေလက်ံ အတိုင်း ကိလေသာမိုးရေဘေး ကင်းဝေးသည့် အိမ်လေးသည် သာ ဘဝအတွက် အမှန်တကယ် နေထိုင်သင့်သော အိမ်လေး ဖြစ်သည်ဟု ဆင်ခြင်မိပါတော့သည်။

တက္ကသိုလ်သဒ္ဒါ

ခန္တီပရမံ လာဘံ

■ တက္ကသိုလ်စိုးယဉ်

“ခန္တီပရမံလာဘံ” ဆိုသော ပါဠိစကားလုံးလေးကို ကြားဖူးကြပါလိမ့်မည်။ အတိုလေးဆိုတော့ အလွတ်လည်း ဆိုလို လွယ်ပါသည်။ သို့သော် မြန်မာလိုအဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ ကြားဖူးသူများထဲမှ ကြားဖူးသူအားလုံး သိချင်မှသိပါမည်။ အချို့သာ သိပါလိမ့်မည်။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ “ခန္တီ-သည်းခံခြင်းသည်၊ ခရပ်-မြတ်သော၊ လာဘံ-လာဘ်ကြီးပေတည်း” ဟု၍ ဖြစ်ပါ၏။ သည်းခံခြင်းသည် လာဘ်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါ၏။ စာရေးသူသည် ယခင်က ပါဠိလို အလွတ်ရပြီး မြန်မာလို

ဤအတိုင်းကလေးသာ ရပါ၏။ “တကယ်လေးလေးနက်နက် သိသလား၊ ဘဝသိ သိသလား၊ တကယ်လက်တွေ့ ဘဝနှင့် ဆန်းစစ်သိလောက်ပြီး သိသလား” ဟုဆိုပါလျှင် မသိဟုပင် ပြောရပါမည်။

ယခု အသက် ၇၀ ကျော်လာသည့်အခါတွင် သည်းခံခြင်းကြောင့် လူ့ဘောင်လောကရဲ့ စီးပွားရေး၊ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး စသည်တို့တွင် အောင်မြင်မှုများ သည်းမခံခြင်းကြောင့် မအောင်မြင်ရှာ၊ သို့မဟုတ် အောင်မြင်မှု နှေးကွေးမှု၊ သို့မဟုတ် ပျက်စီးကျဆုံးမှုများကို မဟုတ်

မြင်ဆင်ခြင်မိပါ၏။ “ဪ... ဒါကြောင့် ဒေါသရှေ့ ထားလို့ မှားတာပါလား။ ဆုံးရှုံးရတာပါလား” စသည်ဖြင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်မိပါ၏။ ‘ခန္တီ၏တန်ဖိုး လေးလေးနက်နက် သိလာပါ၏။

တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သိပ်တော်၏။ သိပ်ထက်မြက် ၏။ ထက်မြက်သလောက် မိမိကိုယ်ကို သိပ်အထင်ကြီး လာ၏။ မိမိကိုယ်ကို သိပ်အထင်ကြီးလွန်းတော့ သူများကို အထင်သေးလွယ်လာ၏။ ပေါ့ပေါ့လေးလေး တွေးတတ်၊ ပေါ့ပေါ့ လေး မြင်တတ်၏။ လူလူချင်း စာနာမှု၊ အလေးထားမှု၊ တန်ဖိုးထားမှု၊ ကိုယ်ချင်းစာနာ ဉာဏ်ထောက်ထားမှု အားနည်းလာ၏။ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်သလောက် တော် သလောက် စိတ်ကလည်း ထက်တော့ ဒေါသကြီးတတ်၏။ သည်းခံခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ မေတ္တာစေတနာထားခြင်းတို့ ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်က ဒေါသပါ။ သည်းခံခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ မေတ္တာစေတနာထားခြင်းက ဒေါသ၏ဆန့်ကျင်ဘက် အဒေါသပါ။

ဒေါသက ကောင်းကျိုးမပေး။ ဆိုးကျိုးသာ ပေးပါ သည်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟက လောကီ၊ လော ကုတ္တရာ ဆိုးကျိုးများသာ ပေးပါသည်။ လောဘကို လောဘမှန်း သိလွယ်၊ သတိနှင့် ထိန်း။ ဒေါသထွက်လျှင် ဒေါသကို ဒေါသနှင့်သိ၊ ဒေါသမီးကိုငြိမ်း၊ မောဟတွေဝေ ဖိုက်မအမှားအမှန် ဝေခွဲသိနိုင်ခြင်းတို့ကို အမြဲတမ်း သတိ ကပ်နေပါလျှင် အစွန်းတရား မရောက်ဘဲ မှန်မှန်ကန်ကန် သဘာဝကျကျ တွေးခေါ်ဆင်ခြင်နိုင်ပါမည်။ “အမှောင်ခွင်း အလင်းဆောင်” နိုင်ပါမည်။ လောဘလွန်ကဲလွန်းပါက ချောက်ထဲကျမည်သာ။ ဒေါသကြီးလွန်းပါက မိမိကိုယ်တွင်း မီးလောင်ခြင်း၊ မိမိဒေါသပေါက်ကွဲမှုကြောင့် မိသားစု၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ ကူးစက်ခြင်း စသည်တို့ စိကာစဉ်ကာ မီးတောက်ပါလေတော့၏။ လောင်မီးဒေါသ ကူးစက်ခံကြ ရပါ၏။

ဒေါသထိန်းနိုင်ခြင်း အဒေါသ၊ လောဘထိန်း နိုင်ခြင်း အလောဘ၊ မောဟထိန်းနိုင်ခြင်း အမောဟဖြစ် အောင် ကြိုးစားကြရပါမည်။ ဒေါသထိန်းလိုက်နိုင်သဖြင့် မိမိ၏ရင်ထဲအပူသည် မီးတောက်ကို ရေနှင့် ငြိမ်းလိုက် သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရ၏။ ကိုယ်တွင်းအေးချမ်းမှု၊ စိတ်ချမ်းသာ မှုက မိမိ၏မိသားစု၊ မိမိဝန်းကျင် အေးချမ်းသာယာမှုကိုပါ

ဖြစ်စေပါ၏။ ယင်းသို့ဖြင့်လည်း “ကိုယ်တွင်းသာယာ၊ မိသားစုတွင်းသာယာ၊ မိမိဝန်းကျင် အိမ်နီးချင်း သာယာ” ဆိုသည့် လေးမြတ်သော မင်္ဂလာများကို ပွားများစေပါ၏။ “မင်္ဂလာ” သည် မကောင်းမှု အကုသိုလ်တို့ကို ပယ်ဖျောက် နိုင်ပါ၏။

လူ့ဘောင်လောက၌ လူရှိလျှင် ပြဿနာ ရှိတတ် စမြဲပါ။ အဖြေမရှိသော ပြဿနာဟု မရှိပါ။ ပြဿနာရှိလျှင် အဖြေရှိပါသည်။ မှန်ကန်သော အဖြေ၊ မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ရရှိရန် အရေးအကြီးဆုံးက ခန္တီ သည်းခံခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ခန္တီ၏ဆန့်ကျင်ဘက်က ဒေါသ ထွက်ခြင်း၊ ဒေါသမထိန်းနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဒေါသရှေ့ ထားလျှင် မှားပြီသာမှတ်ဟု လူကြီးသူမများ ပြောစကား ကို ပြန်လည်ကြားယောင်မိပါ၏။ ဒေါသသည် အကြောင်း အကျိုး၊ အကောင်းအဆိုးကို ခွဲခြားမသိနိုင်ပါ။

တချို့မှာ တက္ကသိုလ်က ဘာသာအတူတူ၊ အောင် သည့်နှစ်လည်း အတူတူ၊ အလုပ်ဝင်ဌာနလည်း အတူတူ၊ ရာထူးတက်တော့ ကွာနေ၏။ ဆန်းစစ်လိုက်တော့ ရာထူး မတက်သူများက တချို့မှာ တော်ပြီးထက်မြက်လွန်းခြင်း၊ ဒေါသကြီးခြင်း၊ အထက်လူကြီး ဆရာသမားများကို ကာပြန် ခြင်း၊ ကျေးဇူးမသိခြင်း စသည့် ဒေါသ၏အခြေခံများ တွေ့ရ ၏။ တက်သူများမှာ သိပ်မတော်၊ မထက်မြက်လှသော် လည်း မေတ္တာထားခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ အထက်လူကြီး အာစိရိယဆရာသမားများစကား နားထောင်ခြင်း၊ ကျေးဇူး သိခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ရာထူးတက်သည်ကို တွေ့ငြင် ရ၏။ ခန္တီသည်ခံခြင်း၏ အရေးကြီးပုံကား ထင်ရှားလှပါ၏။

လူကြီးသူမများ ပြောစကား “သည်းသည်းခံ နိဗ္ဗာန် ရောက်၊ မေတ္တာထားနေ၊ မေတ္တာနဲ့ အောင်နိုင်ရာငါ။ မေတ္တာခြံမှ လုံတယ်၊ စောင်ဖြူစောင်ကြား ခြံလို့ မလုံဘူး” စသည့် ဆုံးမစကားများကလည်း နားထဲမှာ ပြန်လည်ကြား ယောင်လျက်ပါခင်ဗျာ။

တက္ကသိုလ်စိုးယဉ်

အိမ်တိုင်းဆောင် အောင်တုံးဆေး

ပင်ရင်း - အောင်နန်းရပ်၊ မိုးကုတ်မြို့၊ ၀၉-၆၅၇၈၄၀၅

ခရီးလွန်နေ၍ သည်ကနေ့မှပဲ အိမ်သို့ ပြန် ဖြစ်တော့သည်။

အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း ကြားရသည့်စကားက နားဝမှာ မသက်သာ။ ခြေရင်းအိမ်က ပိုးကလေး တစ်ယောက် မနေ့က ပျားတုပ်ခံရသည်ဆိုပဲ။ ရင်ထဲမှာ အတော်ကလေး ထိတ်သွားရသည်။ ပျားတို့၊ ပိတုန်းတို့ ဆိုသည်မှာ အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါများ မဟုတ်ပါလား။ သည်အတွက် ဖိုးရိမ်တကြီးဖြင့် ခြေရင်းအိမ်သို့ကူးခဲ့သည်။

“ဟင်... ပိုးကလေး...”
ကြားရသည့်သတင်းနှင့် မြင်တွေ့ရသည့် မြင်ကွင်းက မကိုက်ညီ။

ဘာကြောင့်ဆို ပျားဆိပ်ကြောင့် အိပ်ရာထဲ လဲနေရမည့် ကလေးငယ်သည် ယခုမှ ပြန်ပျားရယ်ရယ်

ဆော့ကစားမပျက်။ ပျားတုပ်ခံရတာကော ဟုတ်များမှ ဟုတ်ပါ့မလားဟု သံသယဝင်ချင်စရာ။ သည်တုန်းမှာပင် ပိုးကလေးအိမ်ခင်က ကာအိုလေသည်။

“အံ့သြနေသလား အစ်ကို၊ ညီမလေးတို့လည်း ဖြစ်ဖြစ်ချင်း ပူထူသွားတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိဘဲ ဆေးခန်းသွားမလိုလုပ်တုန်း အိမ်ရှေ့အိမ်က ဘကြီးဖြိုး ရောက်လာပြီး ဆေးခဲလေးတစ်ခဲကို ကျောက်ပျဉ်ပေါ်ကိုသွေးပြီး လိမ်းပေးလိုက်တယ်။ နောက်လေးကလည်း အတိုတိတ်သွားတော့တာပဲ။ နောက်တစ်ကြိမ်လည်းလိမ်းလိုက်ရော ဘာမှမဖြစ်တော့သလို ပျောက်သွားတော့တာပဲ အစ်ကိုရဲ့”

“ဟဲ့... တော်တော်လည်းစွမ်းပါလား။ ဘာဆေးများလဲ ညီမရဲ့...”

“ခေါ်စိန်ရင်ရဲ့ မရှေ့တံဆိပ် မန်းဆေးခဲ တဲ့ အစ်ကိုရဲ့ ပျား ပိတုန်း စတဲ့ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါတွေ ကိုက်ခဲတာကို နိုင်တဲ့ မြင့်မြင့်ကိုက်ခဲရတာ၊ ပိုးကောင်ကိုက်ခဲရတာ၊ လူငယ်တွေ၊ ဝက်ခြံ၊ မိတ်ဖု၊ သွေးယား၊ ဆီပု၊ ရေနေ့ပူလောင်၊ ဆီးချိုကြောင့် အနာ ချက်တာ မန်းအနာပေါက်တာတွေလည်း နိုင်တယ်ဆိုပဲ”

“ဟာ... တယ်ဟုတ်တဲ့ ဆေးပါပဲလား”

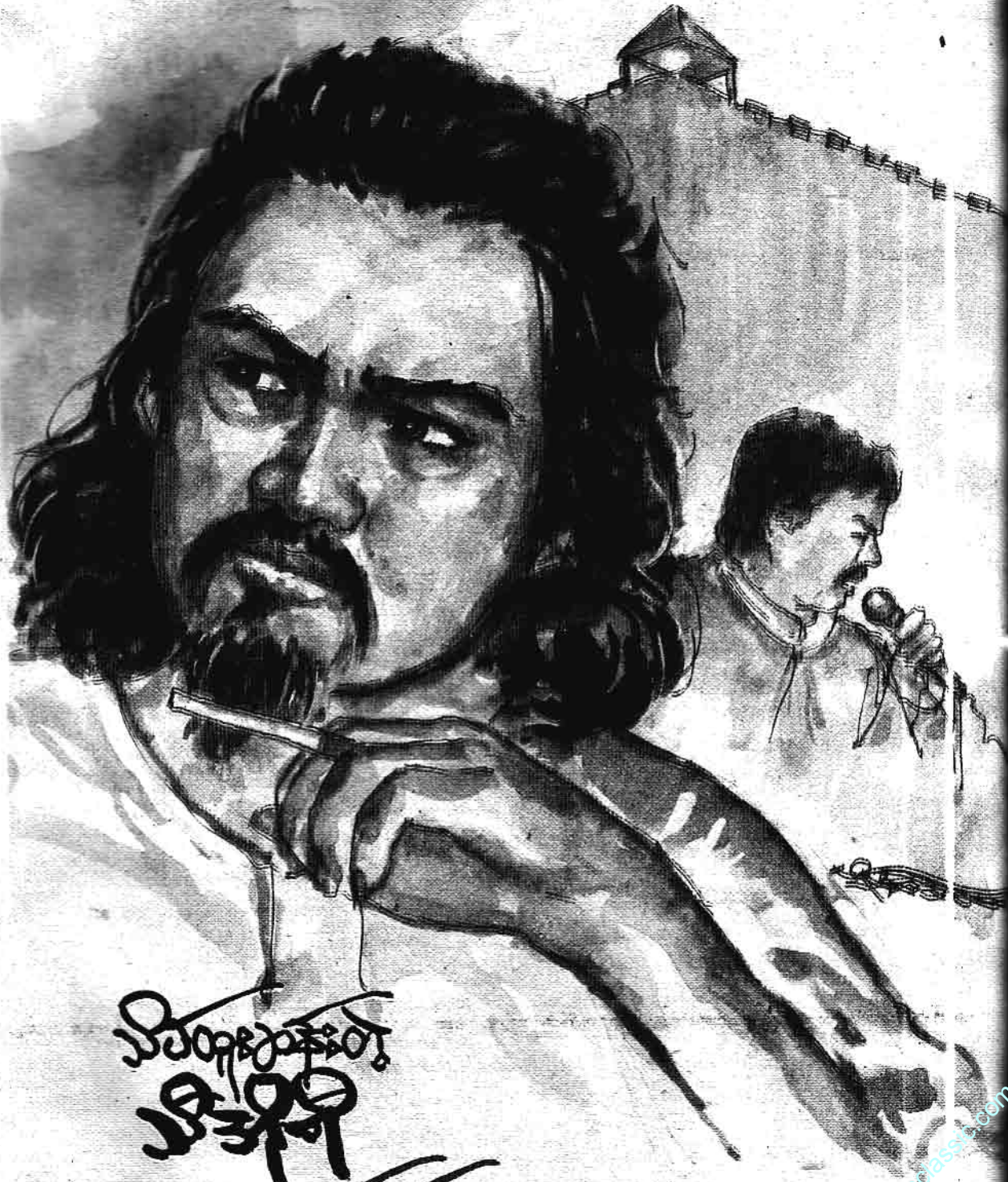
“ဒါတင်မကသေးဘူး အပြေကျော်ဆေး ဆိုတာလည်း ရှိသေးတယ်။ သွေးတိုး၊ ဆီးချို၊ အစားများ၊ ဆေးများ၊ မူးမော်၊ အစာအိမ် လေထိုးလေအောင့်၊ အဆိပ်အတောက်ရှိတဲ့ အစာတွေအပြင် သတ္တဝါတွေရဲ့ ကိုက်ခဲမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့အနာတွေကိုတောင် သာယာပျောက်ကင်းတယ်တဲ့။ ထိခိုက်ရှုရှာများကတော့ ပျင်းတောင် ပျင်းသေးတယ် အစ်ကိုရဲ့”

“တယ်လည်းကောင်းတဲ့ ဆေးပါပဲလား။ ဘယ်မှာများ ဝယ်လို့ရနိုင်မလဲဟင်၊ လူတိုင်း ဆောင်ထားနိုင်လို့ပါ”

“ညီမလေး မှတ်ထားတာကတော့ ပင်ရင်းဌာနမှာ မိုးကုတ်မြို့ အောင်နန်းရပ်မှာ။ (ဖုန်း-၀၈၆-၂၁၁၁) ဖြစ်ပြီး တိုင်းရင်းဆေးဝါး ဝယ်ယူရန်အမှတ် TMR 012013(0516) နဲ့ ထုတ်လုပ်ထားတာ အစ်ကိုရဲ့...”

“ဟုတ်ပြီဗျာ၊ အစ်ကိုတော့ အများအကျိုးဆောင် ကိုယ့်အကျိုးအောင်ဆိုသလို နီဆိပ်ရာကို သတင်းကောင်းလေး ပြန်ပေးရဦးမယ်ဟေ့”

“ကောင်းတာပေါ့ အစ်ကိုရယ်”

သီလဝိသုဒ္ဓိ
အိန္ဒြိယ
အနုပညာ
၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

သိ ပ် ထူ : ဆ န် : တဲ

မိချိုရီ

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

၁၉၉၃ ခုနှစ်နှောင်းပိုင်းကာလ နေ့တစ်နေ့၏ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ဖြစ်၏။ နေရာကား ရန်ကုန်မြို့ ပန်းဆိုးတန်း အောက်လမ်းရှိ အမျိုးသားပြတိုက်(ယခု စက်မှုဖွံ့ဖြိုးဘဏ်)ရှေ့တွင် ဖြစ်၏။

“ဟာ...ဆရာမင်းသိခံ”

“ဟေး...ဆရာကိုကျော်ဝင်း”

လမ်းမပေါ်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်ဆုံမိကြသူ လူနှစ်ဦးတို့သည် တစ်ဦး၏အမည်ကိုတစ်ဦးက အော်ခေါ်ရင်း အားပါးတရ နှုတ်ဆက်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ထို့နောက် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန်အလှန် ဖက်ထားမိကြ၏။ ကြာမြင့်စွာ ကွဲကွာနေခဲ့ကြသော ညီရင်းအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်ဆုံမိကြသလို လိုက်ထိုက်လဲ့လဲ့ ဝမ်းသာနေကြပုံရ၏။ ထိုကြည်နူးမှုအဟုန်က သူတို့၏မျက်နှာများပေါ်တွင် ရောင်ပြန်ဟပ်လျက်ရှိ၏။ ထိုသူနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ နိုင်ငံကျော် စာရေးဆရာနှင့် ဗေဒင်လက္ခဏာပညာရှင် ဆရာမင်းသိခံ(နှောင်းတွင် ဆရာကြီးခေါက်တာမင်းသိခံ) ဖြစ်ပြီး

တစ်ဦးကတော့ “မနုဿကျော်ဝင်း” ကလောင်အမည်ခံ ဤဆောင်းပါးရှင် ကျွန်တော်ဖြစ်၏။

ဆရာမင်းသိခံနှင့် ကျွန်တော်သည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်ကြသလို၊ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်များလည်း မဟုတ်ကြပါ။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်နှောင်းပိုင်းတွင်မှ စတင် သိကျွမ်း ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဒါကလည်း သူ့စာတွေကို အလွန်စွဲလမ်းနှစ်သက်ခဲ့သူ ကျွန်တော်က သူ့ဗေဒင်ဟောရာ ကျောက်မြောင်းရှိ နေအိမ်သို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ စတင်မိတ်ဆက်ခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မကြာခင်မှာပင် ဆရာနှင့် ကျွန်တော်သည် ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်ပမာ ရင်းနှီးချစ်ခင်သွားခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းကား ကျွန်တော်သည် ဆရာ့စာတွေကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း ဖတ်ရှုမိခဲ့သောကြောင့် အချို့စာသားတွေ၊ နိုင်ယာလော့(မ်)တွေကို အလွတ်ပင် ရနေ၏။ ဆရာနှင့်တွေ့၍ စကားစမြည်ပြောကြသည်အခါတိုင်း ကျွန်တော်က ထိုစာသားတွေ၊ နိုင်ယာလော့(မ်)တွေကို အလွတ်ရွတ်ဆိုပြလေ

ရှိရာ ဆရာက တဟဲ့ဟဲ့နှင့် ရယ်မောရင်း နားထောင်နေတတ်၏။ သူကတော့ ကျွန်တော်ရေးသားသော စာတွေကို တစ်ပုဒ်တလေမျှ ဖတ်ဖူးခဲ့ပုံမရ။ ဖတ်ရှုရန်လည်း အချိန်ပေးနိုင်ပုံမပေါ်ပါ။ ကျွန်တော် သူ့စာတွေကို ရွတ်ဆိုပြပြီးသည် အခါတိုင်း...

“အေးဗျာ...ခင်ဗျားက မှတ်ဉာဏ်တော်တော်ကောင်းတာပဲ။ အဲဒီစာတွေကို ရေးခဲ့တဲ့ စာရေးဆရာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်တောင် အဲဒီလိုအလွတ်ပရွတ်ဆိုနိုင်တော့ဘူး” ဟု ချီးကျူးပြောဆိုလေ့ရှိ၏။

ဆရာမင်းသိခံနှင့် ကျွန်တော် ဆုံမိကြလေတိုင်း စာပေရေးရာကိစ္စများကိုသာ ဦးစားပေးဆွေးနွေးလေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ဆရာက ကျွန်တော်ပြောပြလေ့ရှိသော နာဂတောင်တန်းဒေသမှ အတွေ့အကြုံများနှင့် မ·ဆ·လ ဟာသပုံပြင်များ အကြောင်းကို အလွန်ပင်သဘောကျ၏။ နားထောင်နေရင်း သဘောတွေ၊ မနောခွေပြီဆိုလျှင်တော့ မပြုံးဘဲ ဝါးလုံးကွဲအားပါးတရ ရယ်မောလေ့ရှိ၏။ ကျွန်

တော်တို့သည် ဆရာအလွန်ကြိုက်တတ်
သော ရေခဲရည်အေးအေး လက်ဖက်
ရည်ချိုချိုနှင့် ငါးသုံးလုံးတံဆိပ် စီးကရက်
တို့ကို ဝေမျှသောက်သုံးရင်း အနားယူ
အပန်းဖြေလေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်
သည် ဆရာနှင့်အတူ ဖိတ်ကြားခြင်းခံ
ရသော ဗြိတိသျှအချို့သည်လည်း စာပေ
ဟောပြောပွဲများအတွက် သွားရောက်ခဲ့
ဖူး၏။

သည်လို ရင်းရင်းနှီးနှီး ပျော်ပျော်
ရွှင်ရွှင်ရှိနေကြစဉ် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်
ဘာလလုပ်ရုံးမှ အရေးအခင်းကြီးက
ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကို ခေတ္တ ကမ္ဘာခြား
စေခဲ့ပါသည်။ အရေးအခင်းကာလတွင်
တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်လှုပ်ရှား ဟော
ပြောခဲ့သူ ဆရာမင်းသိင်္ခကို စစ်အာဏာ
ရှင်အစိုးရက ထောင်ဒဏ် အနှစ် ၂၀
ကျခံစေရန် အပြစ်ပေးခဲ့၏။ ဝန်ထမ်း
တစ်ဦးလည်းဖြစ်၊ အလွန်ကြောက်တတ်
သူလည်းဖြစ်သော ကျွန်တော်မှာမူကား
“ရာဝတောဝါ” ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်
မြောက်ခဲ့ရ၏။ အလုပ်ပြုတ်မသွားဘဲ
မူလတာဝန်ဖြစ်သော အမျိုးသားပြတိုက်
၏ ပြတိုက်မှူးကြီးရာထူးတွင် ဆက်
လက်ထမ်းဆောင်ခွင့်ရခဲ့၏။ န-၀-၀-တ
လက်အောက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်
နေစဉ် လေးနှစ်ခန့်အကြာ၌ အကျဉ်းကျ
ခံနေရာမှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာသူ
ဆရာမင်းသိင်္ခနှင့် ကျွန်တော်သည် ဤ
စာအုပ်အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း
ရန်ကုန်မြို့ ပန်းဆိုးတန်းအောက်လမ်းရှိ
ထိုင်က အမျိုးသားပြတိုက်(ယခု စက်မှု
ဖွံ့ဖြိုးမှုဇုန်)ရှေ့တွင် အမှတ်မထင်
ဆုံစည်းမိကြခြင်းဖြစ်၏။ ဆရာသည်

ဗိုလ်တထောင်ဘုရားတွင် အခိတ္တန်ပုတီး
သွားစိပ်ပြီး ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု
သိရ၏။

“လာပါဆရာ၊ ကျွန်တော်ရဲ့ရုံးခန်း
က ညှော်ခန်းထဲကိုသွားပြီး အေးအေး
ဆေးဆေး စကားပြောကြရအောင်”

ကျွန်တော်၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို
ဆရာမင်းသိင်္ခက လက်ခံသော်လည်း
မရွံ့မရှင်ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့၏။ ရုံးခန်းရှိ
ညှော်ခန်းထဲတွင် ထိုင်မိကြသည်နှင့် ကျွန်
တော်က ဆရာအလွန်ကြိုက်တတ်
သော လက်ဖက်ရည်ချိုချိုနှင့် မုန့်များ
သွားဝယ်ရန် ရုံးအကူတစ်ယောက်ကို
စေလွှတ်လိုက်၏။

“ဆရာကို ငါးသုံးလုံးစီးကရက်နဲ့
ပါ ညှော်ခဲချင်ပေမယ့် ဒီပြတိုက်ထဲမှာ
လုံးဝဆေးလိပ်မသောက်ရဘူးလို့ ပညတ်
ထားတာမို့ သည်းခံပါဆရာ”

“နေပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော်လို လော
လောလတ်လတ် ထောင်ထဲကထွက်လာ
တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ရုံးခန်းထဲခေါ်ပြီး
ညှော်ခဲတဲ့အတွက် ခင်ဗျားရဲ့အလုပ်ကို
ထိခိုက်မှာ မရိုးရိမ်မိဘူးလားဗျာ”

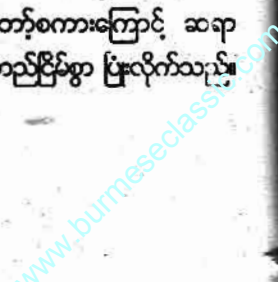
ဆရာမင်းသိင်္ခ ဘာကြောင့် မဝံ့
မရဲနှင့် လိုက်ပါလာခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်
နားလည်သွားရပါပြီ။ သူ့အတွက်မဟုတ်
ဘဲ ကျွန်တော်အတွက် စိုးရိမ်မိရာသော
ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

“ဆရာရယ်... ဆရာကိုဖမ်းဆီး
ပြီး ထောင်ချခဲ့တဲ့လူတွေကတောင် ယုံ
ကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ လွှတ်ပေးလိုက်ပြီပဲ။
ကျွန်တော်က ဘာအတွက် ဘာကိုစိုး
ရိမ်နေရမှာလဲ။ ဆရာအကျဉ်းချခံခဲ့ရ
တာက ပြည်သူတွေအတွက် ရဲရဲဝံ့ဝံ့

“ဆရာအထိန်းသိမ်း
ခံရတယ်လို့
ကြားလိုက်ရတဲ့
အချိန်ကစပြီး
ကျွန်တော် ဆရာ့ကို
သိပ်ပြီးတွေ့ချင်နေတာ
ခင်ဗျာ။
ဆရာရေးသားခဲ့ဖူးတဲ့
လုံးချင်းဝတ္ထု
တစ်အုပ်ထဲက
ထူးဆန်းတဲ့ သီအိုရီကို
အကြောင်းပြုပြီး
တွေ့ချင်၊ ပြောချင်နေ
တာပါ ဆရာ ၁၁

ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တာကြောင့် စစ်အာ
ဏာရှင်တွေက ငြိုးငြိုး မတရားနိပ်ကွပ်
ခဲ့တယ်ဆိုတာ လူတိုင်းက သိကြတယ်။
ဂျပိုင်းသူခိုးလို ပုဒ်မမျိုးနဲ့ ထောင်ကျခဲ့ရ
တာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ ဆရာလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး
ကို ကျွန်တော်ရဲ့ ရုံးခန်းထဲမှာ ညှော်ခဲ
မိလို့ အလုပ်အဖြုတ်ခံရမယ်ဆိုရင်
ကျွန်တော် ဆယ်သက်မက ခံသွားမယ်
ဆိုတာ မှတ်ထားပါဆရာ”

ကျွန်တော်စကားကြောင့် ဆရာ
မင်းသိင်္ခက တည်ငြိမ်စွာ ပြောလိုက်သည်။

“အင်း . . . ဟုတ်ပါတယ်လေ။ ကျွန်တော်ကို အပြီးအာယာတနဲ့ ထောင်အထိအနစ် ၂၀ ချခဲ့တဲ့ ထိပ်ဆုံးက ဖူခိုက်ကြီးတောင် ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် အခု အနားယူသွားခဲ့ရမှာပဲ။ သူ့နေရာကို ဆက်ခံတဲ့လူက ကျွန်တော်ရဲ့ မူလချမှတ်ခံထားရတဲ့ ပြစ်ဒဏ်ကို လျော့ပြီး အခုလွတ်ပေးလိုက်လို့ လေးနှစ်နဲ့ လွတ်လာခဲ့ရတာပဲ။”

ကျွန်တော်သည် ဆရာမင်းသိမ်ရှင်ပြန်နေသည်များကို နားထောင်ရင်း “ဆရာအထိန်းသိမ်းခံရတယ်လို့ ကြားလိုက်ရတဲ့အချိန်ကစပြီး ကျွန်တော် ဆရာကို သိပ်ပြီးတွေ့ချင်နေတာခင်ဗျ။ ဆရာရေးသားခဲ့ဖူးတဲ့ လုံးချင်းဝတ္ထုတစ်အုပ်ထဲက ထူးဆန်းတဲ့ သီအိုရီကို အကြောင်းပြုပြီး တွေ့ချင်၊ ပြောချင်နေတာပါဆရာ”

“ဘယ်လိုထူးဆန်းတဲ့သီအိုရီလဲ။ ဘယ်ဝတ္ထုထဲမှာ ကျွန်တော်က ရေးသားဆင်ခြင်ခဲ့တာလဲ။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောပြစမ်းပါဦးဗျ”

“ထပ်တူကျခြင်း သီအိုရီဆိုတာလေ။ စနေမောင်မောင်ဆိုတဲ့ လုံးချင်း

ဝတ္ထုထဲမှာ ဆရာရေးခဲ့တာပါ။ ခြောက်နှစ်ကြာအောင် ကွဲကွာသွားပြီတဲ့နောက် စနေမောင်မောင်နဲ့ ကိုအောင်ထွန်းတို့ ရွှေတိဂုံဘုရား ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ အမှတ်မထင် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြတဲ့ အခါ စနေမောင်မောင်က ဟေး . . . ကိုအောင်ထွန်းကြီး ခင်ဗျားရဲ့ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲမှာ အခု ပိုက်ဆံခြောက်မူးပဲ ကျန်တော့တယ်မဟုတ်လားလို့ မေးလိုက်တယ်။ အဲဒီလို အမေးခံလိုက်ရတဲ့ အခါ ကိုအောင်ထွန်းက သိပ်ပြီးအံ့ဩသွားတယ်။ မှန်လိုက်လေ ဆရာစနေမောင်မောင်ရယ်။ အခု ကျွန်တော်အိတ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံခြောက်မူးပဲ ကျန်တော့လို့ အားငယ်နေတုန်း ခင်ဗျားနဲ့ပြန်တွေ့လိုက်ရတာ သိကြားမင်းနဲ့ တွေ့လိုက်ရသလိုပါပဲ။ နေပါဦးဗျ။ ဆရာက ဘယ်နှယ်ကြောင့် အဲဒီလောက်အထိ တိတိကျကျ ပြောနိုင်ရတာလဲလို့ ကိုအောင်ထွန်းက တအံ့တဩ ပြန်မေးလိုက်တယ်။ ဒီတော့ စနေမောင်မောင်က ခပ်အေးအေးပဲ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ဒါဟာ ထူးဆန်းတဲ့ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး ကိုအောင်ထွန်းရယ်။ ထပ်တူကျခြင်း

သီအိုရီရဲ့ သဘောအတိုင်းဖြစ်ရတာပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်နှစ်ကျော်ကာလတုန်းက ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် ရွှေတိဂုံကျွန်းတော်ပေါ်မှာ အခုလို ဆုံမိကြတုန်းကလည်း ခင်ဗျားရဲ့ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲမှာ ငွေခြောက်မူးသာရှိနေခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ အခုလည်း ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်ရတာဟာ ထပ်တူကျခြင်းသီအိုရီ သဘောသဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ရတာပါပဲ။”

“တိုင်းပြည်ကို ခေတ်မီအောင် လုပ်ပြီး အောက်ပြန်မာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်လက်အောက်က ပြန်လည်သိမ်းယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းသားကြီးဟာ (ခရစ်နှစ် ၁၈၆၆)မှာ မြင်ကွန်း မြင်းခုံတိုင်တို့ရဲ့ လုပ်ကြံမှုကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ အဲဒီလိုပဲ မြန်မာနိုင်ငံကို လွတ်လပ်ရေးပြန်ရအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့တဲ့ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့မှာ မသမာသူတွေရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ကျဆုံးခဲ့ရတယ်။ နောက်ထပ် ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုလောက်အကြာမှာတော့ အမေရိကန် သမ္မတကနေဒီ လုပ်ကြံခံခဲ့ရပြန်တယ်။”

၁၉၆၉ ခုနှစ် ကျွန်တော်အလုပ်စတင်တော့ ဌာနခွဲတစ်ခုက ငွေကိုင်အရာရှိဟာ ငွေအလွဲသုံးစားမှုတစ်ခုကြောင့် အလုပ်ပြုတ်ပြီး ထောင်ကျသွားတယ်။ နောက်ထပ် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုလောက်ကြာတော့ အဲဒီအရာရှိနေရာမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သူ့အရင်ကအရာရှိ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ဖြစ်စဉ်အတိုင်း ထပ်ဖြစ်တယ်။ သူလည်း အရင်လူလိုပဲ အလုပ်ပြုတ်ပြီး ထောင်ကျသွားခဲ့ရတယ် ခင်ဗျ။

မဟုတ်လား။ ဒါတွေဟာ ထပ်တူကျခြင်း သီအိုရီရဲ့ ဖြစ်စဉ်သဘောတွေပဲပဲလို့ စနေမောင်မောင်က ကိုအောင်ထွန်းကို ရှင်ပြဲခဲ့တယ်လေ။

ဆရာမင်းသိခံသည် ကျွန်တော် ပြောပြနေသည်မှာကို မြန်ပြန်ကြီးနား ထောင်ထွက်နိုင်၏။

“ဆရာကို အဲဒီထပ်တူကျခြင်း သီအိုရီနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်ကိုယ် တွေ ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပြောပြပါဦးမယ်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ် ကျွန်တော်အလုပ်စတင် တော့ ဌာနခွဲတစ်ခုက ငွေကိုင်အရာရှိ ဟာ ငွေအလွဲသုံးစားမှုတစ်ခုကြောင့် အလုပ်ပြုတ်ပြီး ထောင်ကျသွားတယ်။ နောက်ထပ် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုလောက် ကြာတော့ အဲဒီအရာရှိနေရာမှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သူ့အရင် ကအရာရှိ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ဖြစ်စဉ်အတိုင်း ထပ် ဖြစ်တယ်။ သူလည်း အရင်လူလိုပဲ အလုပ်ပြုတ်ပြီး ထောင်ကျသွားခဲ့ရတယ် ခင်ဗျ။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်တွေကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ဆရာစနေမောင်မောင် လုံးချင်းထဲမှာ ဆရာဖော်ညွှန်းခဲ့တဲ့ ထပ်တူကျခြင်းသီအိုရီဆိုတာကို သိပ်ပြီး စိတ်ဝင်စားနေမိတာ ဖြစ်တယ်။ အခု ဆရာကို ကျွန်တော်သိပ်ပြီးတွေ့ချင်နေ တာကတော့ ဆရာကိုယ်တိုင် ဖြစ်ပျက် ကြုံတွေ့သွားခဲ့ရတဲ့ ထပ်တူကျခြင်း သီအိုရီအကြောင်း ပြောချင်လို့ပါ။”

ကျွန်တော်စကားကြောင့် ဆရာ မင်းသိခံက အလွန်အံ့ဩသွားပုံရပြီး -

“ဆိုစမ်းပါဦးဗျ။ ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင်နဲ့ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်သွားခဲ့ရတဲ့ ထပ်တူကျခြင်းသီအိုရီဆိုတာက ဘာကို

ဆိုချင်တာလဲ”

“ဆရာဟာ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တုန်းက အစိုးရနဲ့ တောတွင်းက အဖွဲ့တွေ ငြိမ်း ချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပျက်သွားခဲ့တာကို မကျေနပ်လို့ အဲဒီဆွေးနွေးပွဲတွေ ပြန် လုပ်ပေးဖို့ အစိုးရကို တောင်းဆိုခဲ့တယ်။ အစိုးရဖွင့်ဂျစ်ကားနဲ့ မြို့လှည့်ပြီး ဟရား ဟောခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် အစိုးရက အမြင်ကတ်ပုဒ်မနဲ့ ဆရာ့ကို အင်းစိန် ထောင်ထဲ ပို့လိုက်တယ်မဟုတ်လား။ ထောင်ထဲမှာ ခြောက်နှစ်လောက် နေခဲ့ ရတယ်မဟုတ်လား။ ထောင်ထဲမှာ ခြောက်နှစ်လောက် နေခဲ့ရပြီးမှ လွတ် လာခဲ့တယ်။ အဲ...နောက်ထပ် ၁၀ စုနှစ် နှစ်ခုကျော်လောက်ကြာတော့ ၁၉၈၀ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးအခင်းနဲ့ ကြုံတယ်။ စစ်အစိုးရရဲ့ ရမ်းကားရက် စက်မှုကို မခံနိုင်လို့ လက်ပိုက်ကြည့် မနေနိုင်တော့လို့ ဆရာဟာ ရန်ကုန်မြို့ ထဲက စင်တွေအနဲ့ တက်ပြီးတရားဟော ခဲ့တယ်။ နားထောင်သူပရိသတ်တွေက သဘောကျလွန်းလို့ ဩဘာပေးကြတာ လက်ခုပ်သံတွေ မြို့လုံးညံ့ခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။ နာမည်ကြီးတေးသံသွင်း တစ်ခုကဆိုရင် ဆရာဟောပြောချက် တွေကို အသံဖမ်းယူပြီး အခွေထုတ် ရောင်းစားခဲ့တယ်။ အချောင်အမြတ် ထုတ်ခဲ့တယ်။ ဆရာ့ဆီမှာ ခွင့်လည်း မတောင်းခဲ့ဘူး။ ဉာဏ်ပူဇော်ခလည်း တစ်ပြားမှ မပေးခဲ့ဘူးမဟုတ်လား။ စစ်အစိုးရ အာဏာသိမ်းပြီးတဲ့နောက် မှာ ဆရာ့ကို ထောင်ဒဏ် အနှစ် ၂၀ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီသတင်းကို ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်တော်အတော်

လေး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမိခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ၁၉၆၄-၆၅ တုန်းက ဖြဲ့ဝင်ရပ် နဲ့ ဆက်စပ်ကြည့်မိပြန်တော့ အင်း... ဆရာမင်းသိခံဟာ သူ့ရေးခဲ့တဲ့ ၁နေ မောင်မောင်လုံးချင်းဝတ္ထုထဲက ထပ်တူ ကျခြင်းသီအိုရီအတိုင်း ဖြစ်ရရာလာပဲ လို့ တွေးရင်း ဖြေသိမ့်မိခဲ့ရပါတယ်။ ဆရာရဲ့ ဖြစ်ရပ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆရာ ကရော အဲဒီထပ်တူကျခြင်းသီ အိုရီ အတိုင်း ဖြစ်ရတယ်လို့ မစဉ်းစားမိခဲ့ ဘူးလား။ အဲဒီမေးခွန်းကို မေးဖို့အတွက် ကျွန်တော်က ဆရာနဲ့ သိပ်ပြီးတွေ့ချင် နေရတာပါ။”

ကျွန်တော့်စကားဆုံးသည့် နှင့် ဆရာမင်းသိခံသည် သက်ပြင်းတစ် ချက် ချလိုက်ပြီး -

“အင်း...အဲဒီတုန်းကတော့ ပူထူ နေလို့ ဘာမှမစဉ်းစားမိခဲ့ပါဘူး။ အခု ခင်ဗျားပြောပြတော့မှ ထပ်တူကျခြင်း သီအိုရီကို ပြန်သတိရမိတယ်။ အဲဒီလို ဖို့။ ၈၀ အရေးအခင်းမှာ ကျွန်တော် အင်းစိန်ထောင်ကို ပြန်ဝင်ရတာ ဟာ ၁၉၆၄-၆၅ ဖြစ်ရပ်အတိုင်း ထပ်တူကျ ခြင်းသီအိုရီသဘောအရလို့ ဆိုနိုင်ပါ တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အင်းစိန် ထောင်မှာ ကျွန်တော့်ကို နေရာပေး လိုက်တဲ့အခန်းဟာ ၁၉၆၄-၆၅ ခုနှစ် ပထမအကြိမ် အဲဒီထောင်ထဲကို ဝင်ရ တုန်းက အခန်းပဲခင်ဗျ။ ဒီအခန်းနဲ့ပါတ် ကို ကျွန်တော်က ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနေတာကိုး။”

မနုဿကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာပေဆုရ)

၀၄၀၈ (Y) ၀၇၄၆၄

စပွယ်ဖူး ဆေးတိုက်မှ

အခွမ်းထက်လိမ်းဆေးများ

၀၄၀၈ (Y) ၀၇၄၆၄

“သိတာရေ... ဒီနေ့ ကွန်ပျူတာကလပ်(စ်) မတက်နိုင်လို့ ခွင့်တင်ပေးစမ်းပါကွာ”
 “ဘာဖြစ်လို့လဲ နီလာရဲ့”
 “အိမ်မှာ မောင်လေးကလည်း ချောင်းဆိုးရင်ကြပ် သလိုပဲကပ်ဖြစ်နေလို့...
 နောက် မေမေကလည်း အနိုးကျီးပေါင်းတက်ပြီး လည်ပင်းမလှည့်နိုင်နဲ့ဆိုတော့ အိမ်ကိစ္စ
 ဆွဲ လုပ်ရမှာမို့ ကလပ်(စ်)မတက်နိုင်ဘူး”

“ဆေးခန်း သွားမပြဘူးလား”

“အိမ်နားက ဆေးခန်းသွားပြတာပဲ... ဒါပေမဲ့ မသက်သာဘူး ဖြစ်နေတယ်”

“ဪ... ဒါလေးများ ကိုယ်တို့ အမြဲတမ်းပြုနေတဲ့ စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်မှာ ပြကြည့်ပါလား”

“စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်က ဘာကောင်းလို့လဲ”

“စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်ကထုတ်တဲ့ ခွဲသလိပ်ကြေ ရင်လူးဆေးရှိတယ်။ အဲဒီဆေးက ကလေးလူကြီး အသက်အရွယ်မရွေး သုံးစွဲနိုင်
 တယ်။ ခွဲသလိပ်ရင်ကျပ် ကြက်ညှာ၊ ချောင်းဆိုး၊ အစာမကြေ၊ ဖျို့အန်၊ ရင်ပြည့်ရင်တယ်၊ အဆုတ်ပွ၊ အဆုတ်အဖောမိ၊ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်၊
 ဆူထိုးလေအောင့် အကုန်ပျောက်တဲ့ အထူးလိမ်းဆေးပဲ။ အဲဒီဆေးကို လည်ပင်းမှစ ဆီးစပ်အထိ တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် လိမ်းပေးရင်
 ဆက်သာပျောက်ကင်းသွားရမယ်”

“ဒါထက် အနိုးကျီးပေါင်းရောဂါအတွက်ရော ဆေးထုတ်သေးလား”

“အနိုးကျီးပေါင်းရောဂါအတွက် အထူးစိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ အနိုးကျီးပေါင်းလိမ်းဆေးလည်း ထုတ်တယ်။ လည်ပင်းကျီးပေါင်း၊
 ဆစ်တီးပေါင်း၊ အဆစ်အမြစ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်းအပြင် လေဖြတ်ဝေဒနာရှင်များကိုပါ လိမ်းပေးရင်
 ဆိုရတာပဲ။ ဝေဒနာသက်သာ ပျောက်ကင်းပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တရားမထိုင်မိနဲ့ အားကစားမလုပ်မီ ကြိုတင်လိမ်းပေးရင် အကြောများ
 ဆွေးပြီး အလုပ်လုပ်လို့ အင်မတန်ကောင်းမွန်ပါတယ်”

“ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ဆေးကို ဘယ်မှာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါလဲ”

“ဝင်ရင်းဌာနကတော့ အမှတ်(၆၄) သရဖီထမ်း (၃/ထ)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံက စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်မှာပါ။ ဝန်နံပါတ်က
 ၀၁-၇၂၄၈၀၇၊ ၀၉-၅၁၇၇၅၅၀ နဲ့ ၀၉-၅၀၉၇၀၇၇ တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ရွှေဘုံသာလမ်းက တိုင်းရင်းဆေးဆိုင်
 များမှာလည်း ရရှိနိုင်ပါတယ်။ အကြောင်းစုံ သိချင်ရင်တော့ အထက်ပါဖုန်းနံပါတ်နဲ့ ဆက်သွယ်စုံစမ်း မေးမြန်းနိုင်ပါတယ်။ ကဲ...
 သိတာရေ... ရောဂါတွေ အမြစ်ပြတ်ချင်ရင်တော့ ‘တကယ်တော့ စပွယ်ဖူးဆေးတိုက်’ တို့ အမြန်ဆုံး ဖုန်းဆက်လိုက်နော်”

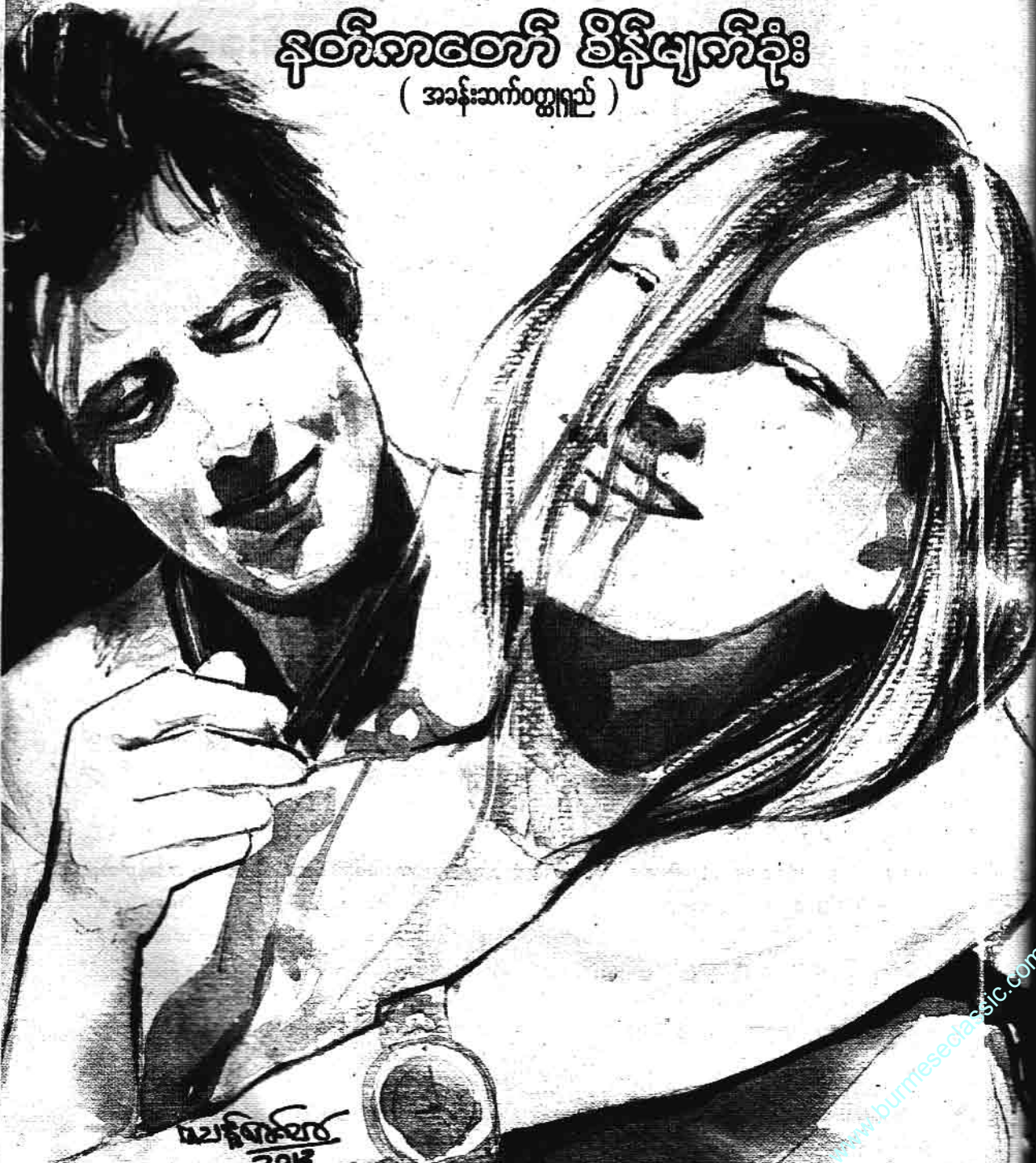
ဆေးခန်းပွင့်ချိန်က “နံနက်(၉-၁၁)နာရီ၊ ညနေ(၄-၈)နာရီအထိ ရှိပြီး အခမဲ့ ဓမ္မာစွမ်းနိုင်ပါတယ်”

“တောင်းပါပြီ သူငယ်ချင်း”

သင်... အမှန်တကယ် ရောဂါပျောက်ချင်ရင် တကယ်တော့ စပွယ်ဖူးဆေးခန်း နှင့် အမြန်ဆုံး ဆက်သွယ်လိုက်ပါ။

ကျော်မြသန်း

နတ်ကတော် မိန့်မုတ်ခိုး
(အခန်းဆက်ဝတ္ထုလည်း)

ကျော်မြသန်း
2018

နတ်ကထော် စိန်မျက်ခုံး

(အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်)

(၁)

မြောက်လေသရမ်းသည် ဆောင်းအဝင် အေးမြပြု နံနက်ခင်းကို ထွေးပိုက်နွေးပူစေမည့် နေရောင်ခြည်မှာ သူတို့အိမ်ကလေး၏ မျက်နှာစာ ဧည့်ခန်းထဲသို့ တိုးဝင်ဖြာကျလာသည့်တိုင် အေး၏။ မောင်မှာ အိပ်ရာထဲမှာပင် ခိုနေသေးသည်။

ညဉ့်က ရောင်းလှည့်ဂျူတီဝင်ရသဖြင့် မောင် အိပ်ရာထဲမှာ ကွေးနေသည်ကို မနိုးရက်သော်လည်း မနက်ရစ်နာရီ ဂျူတီပြန်ဝင်ရမည့် မောင့်ကို မနိုးရင် မဖြစ်တော့သမို့ မောင့်နဖူးပေါ်တို့ နှာသီးဖျားလေး နှစ်ခါ-သုံးခါ ထိပေးထိုက်ရသည်။ မောင်က မျက်လုံးဖွင့်လာသော်လည်း ပြုံးပြီး ပြန်ပိတ်သွားသည်။

တော်တော်ဆိုတဲ့ မောင်။
နောက်တစ်ခါ... နောက်တစ်ခါ အခါခါ...

သည်တော့မှ မောင် အိပ်ရာထဲထ ထလာသည်။ မောင်အိပ်ရာထ၊ မျက်နှာသန့်ရှင်းရေးလုပ်နေစဉ် အေးက

မှန်တင်ခုံမှာ နံနက်ခင်း အလှခြယ်သနေသည်။

မောင်အလုပ်သွားခါနီး နှုတ်ဆက်အနမ်းပေးလာလျှင် မွှေးမွှေးမြေ့ ရိုပါစေတော့လို့။

ညားခါစ ချစ်တတ်သူ ဝန်းမောင်နံ၏ အလုပ်။

ထောင်မှူးလေး ကိုသန့်ဝင်မှာ ညဉ့်က လွှားတင်ထားသော ယူနီဖောင်းကို ကပျာကသီ ယူဝတ်ပြီး ချစ်ချစ်ပြင်ပေးထားသည့် လက်ဖက်ရည်စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ချစ်ချစ်မှာ အလှပြင်လို့မပြီးသေး။

မိန်းမတို့သည် ထမင်းဟင်းချက်ရာတွင် မြန်သလောက် အလှပြင်ရာတွင်မူ ကြာတတ်ပါလေ၏။ မောင်မောင်တို့ကလည်း ဒါကိုတော့ သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိကြသည်ပဲ။ ကိုယ့်မိန်းမ လှနေမှ သဘောကျပေသကဲ့။

ခုခေတ်တို့ပျားလေးများဆို ပိုလို့တောင် ဆိုးသေး။ အလှပြင်ချိန်ကို အိပ်ချိန်လောက်နီးပါး အချိန်ယူရ၏။ သူတို့

ကျတော့ ထမင်းဟင်းလည်း အချက်မမြန်၊ အလှပြင်ချိန်လည်း မမြန်၊ ရိုပါစေလေ။ သူတို့ခေတ်က အလှခေတ်ပေကို။

ထောင်မှူးလေး ကိုသန့်ဝင်မှာ လက်ဖက်ရည်စားပွဲတွင် စိတ်ရည်လက်ရည် စောင့်နေရသည်။ တစ်ဝမ်းစီပဲ၊ ဝမ်းချင်းဆုံတာမှ မဟုတ်ဘဲ ဆိုပေမယ့် ချစ်ချစ်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး သောက်ရသည့် လက်ဖက်ရည်က ပိုပြီး အရသာပြည့်ဝသည်မဟုတ်ပါလား။

မောင်ရှိရာသို့ အပြုံးလေးဝင့်ပြီး ရောက်လာသည့် ချစ်ချစ်၏ မျက်နှာကလေးမှာ နေခြည်ပြုစ နံနက်ခင်းအလှနှင့် သူတင် ကိုယ်တင် ပြိုင်နေသည်သို့ ရှိချေ၏။

မျက်လုံးလှသည်၊ မျက်ခုံးလှသည်၊ နှုတ်ခမ်းလှသည်၊ အပြုံးလှသည်၊ သွယ်၍ ဖြောင့်၍ တင်ထားဘိသို့ရှိသော နှာတံလှသည်။ တစ်မျက်နှာလုံး ခြုံကြည့်လိုက်လျှင် သွယ်သွယ်နွဲ့နွဲ့၊ ယဉ်ယဉ်မြမြကလေး လှနေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျက်သရေရှိပါ၏။

ဒါက ညားခါစ ဇနီးမောင်နှံများ တွင် ချစ်ချစ်အပေါ် မောင်မောင်တို့၏ အမြင်။ ကိုယ့်ချစ်ချစ်ကို မလှဘူးလို့ မြင်သူရှိမည်မထင်။ မရှိရာသော်၏။ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် ကိုယ့်ချစ်ချစ်က လှ၍နေသည်သာ။ တကယ်တော့ ကိုသန့်ဇင်၏ ချစ်ဇနီးအေးက ပိုင်သသူ ကာယကံရှင်၏ အမြင်တွင်သာ လှနေ သူမဟုတ်။ အများအမြင်တွင်လည်း အလှထင်သသူပါတည်း။

နဂါးအနေတွင် ရေးရေးပျူပျူထင် နေသော ပါးချိုင့်လေးနှစ်ခွက်မှာ ပြူး လိုက်ရင် ချိုင့်ချိုင့်ဝှမ်းဝှမ်း စွဲစွဲထင်ထင် ပေါ်လာသည်မို့ ပါးချိုင့်အလှမှာ အေး၏ အလှကို သရဖူဆောင်းပေးထားသည်သို့ ရှိချေ၏။ ကိုသန့်ဇင်ကလည်း သည် ပါးချိုင့်အလှလေးကို မက်မက်မင်မင် စွဲထင်ခဲ့သည်မို့ အေး၏ပေတ္တာနှင့် အချစ် ကို ရယူပိုင်သနိုင်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ သည်ဟု ဆိုရပေမည်သာ။

သူတို့အိမ်ထောင်သက်တမ်းမှာ သုံးနှစ်ကျော်ကာလသို့ ရောက်လာသည့် တိုင် ချစ်ချစ်မှာ ကိုယ်လေးလက်ဝန် အရိပ်အဆင် မထင်သေးဘဲ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါး။ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ပင် ရှိနေ သောကြောင့် နေပေါင်းများစွာကို ချစ် ချင်တိုင်းချစ်ရင်း ကျော်လွှားဖြတ်သန်း နေကြ၏။

ကိုသန့်ဇင်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ သူများတကာထက် အချစ်ပို၍ လွန်ကဲ နေသည်မှာ အကြောင်းရှိ၏။ ကိုသန့်ဇင် အလုပ်က ထောင်မှူး။ ထောင်မှူး အလုပ်ဆိုတာ ကိုယ့်အားလပ်ရက်

မဟုတ်ဘဲ အုတ်ရိုးနှင့်ဝေးရာသို့ သွားရ သူများ မဟုတ်ပေ။ အညောင်းပြေ အညာပြေ လမ်းလျှောက်တာတောင်မှ အုတ်ရိုးအနားမှာ ရစ်ဝဲရစ်ဝဲလုပ်ပြီး လမ်းလျှောက်ရသူများ ဖြစ်၏။ သူတို့မှာ အလုပ်ချိန်ဟူ၍ ဘယ်နနာရှိစပြုံး၊ ဘယ်နနာရှိပြီသည်ဟူ၍ သတ်သတ် မှတ်မှတ်မရှိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ တာဝန် ရှိသူများ ဖြစ်သည့်အလျောက် သူတို့ နေထိုင်ရာ အိမ်များကို အုတ်ရိုးနှင့် အနီး ဆုံးနေရာတွင် ဆောက်ပေးထားပေသည်။

အချိန်မရွေး ထွက်ပေါ်လာနိုင် သော ထောင်လှန့်သံချောင်းသံကြား လျှင် အီးအီးပါနေဆဲဖြစ်ပါစေ တစ်ပိုင်း တစ်စဖြစ်၍ ထောင်ထဲသို့ အရောက် ပြေးရ၏။

ထောင်နှင့် ဝေးရာသို့ မသွားနိုင် သူများ ဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း အိမ်ခြံကြ သည်။ အိမ်ခြံလေး ဇနီးမောင်နှံတို့ ပို၍ ချစ်ကလေး။ ညဉ့်ရောင်းလှည့်ဝင်ရလျှင် ဆယ်နှစ်နာရီထိုးပြန်ရသည့်အလှည့်ရှိ သည်။ နှစ်ချက်ထိုးပြန်ရသည့်အလှည့် ရှိသည်။ ဆောင်းတွင်းညဉ့်တက် ရောင်း လှည့်ဝင်ရသည်မှာ နားရွက်ဖျားလေး များ ထုံကျင့်ကိုက်ခဲလာအောင် အအေး ဒဏ်ခံရတတ်၏။ ညဉ့်ကြီးသန်းခေါင် အိမ်ပြန်လာတော့ ချစ်ချစ်က တံခါးထဲ ဖွင့်ပေးသည်။ စောင်က အိပ်ခန်းထဲမှာ။ စောင်နှင့်မတွေ့ခင် နွေးထွေးလှသော ချစ်ချစ်ရင်ခွင်မှာ...။

သည်တော့လည်း သူများထက် ပို၍ ချစ်ကြလေ၏။

ချစ်ဇနီးပြင်ပေးထားသည့် လက် ဖက်ရည်ပွဲမှာ ထူးထူးထွေထွေ အစား

အသောက်များမပါပါ။ ပေါင်မုန့်မီးကင်ကို ထောပတ်သုတ်ပြီး ကြက်ဥဟပ်ဘွိုင် ကြော်၊ ဝက်အူချောင်းကြော်တို့နှင့် မစား နိုင်ပါ။ ထမင်းကြမ်းကြော်တစ်ပွဲနှင့် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်မျှသာ။ ဒါပေသိ ချစ်ချစ်မျက်နှာကြည့်ပြီး စားရလိုလား မသိ။ စားလိုအလွန်ကောင်းပါတိ။

ကြက်သွန်ဖြူကို ဓားပါးရိုက်ပြီး ကြက်သွန်နီပါးပါးလှီး၍ ကြော်ထားသည့် ထမင်းကြော်ကို ဟိုတယ်က ထမင်း ကြော်ထက်တောင် ကောင်းပါသည်လို့ ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်လိုက်သည့်အခါ ချစ်ချစ်၏ အပြုံးကလေးလက်လာသည်။ ပါးချိုင့် ကလေးနှစ်ခွက်ကိုကြည့်ပြီး စားလိုက် တော့လည်း တစ်ပန်းကန်မှာ ချောင် ချောင်လေး။

“မောင်... ဒီနေ့ညဉ့် ရောင်းလှည့် ဂျူတီဝင်ရဦးမလား။”

“ဒီနေ့တော့ မဝင်ရဘူး ခေး။”

“ဒါဖြင့် လေးနာရီပြန်ထွက်ပေါ့”

“ဟုတ်တယ်လေ။ အကြောင်းထူး မပေါ်ရင်ပေါ့။ ဘာအကြောင်းများ ရှိလို့ လဲ အေးရဲ့”

“မောင် စောစောပြန်ရင် ပြို့ထဲ သွားချင်လို့။ အေး ဝယ်စရာလေးရှိလို့ပါ”

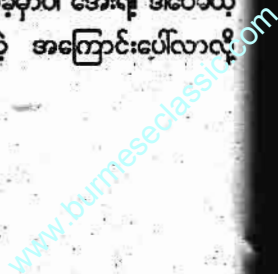
“ဒီလိုဆို မောင် ထောင်မှူးကြီးဆီ ခွင့်တောင်းခဲ့မယ်လေ။ အေး အသင့် ပြင်ထားပေါ့”

“ထမင်းစားပြီးမှ သွားမလားမောင်”

“ပြန်လာမှ စားကြတာပေါ့။ ည ဈေးမှာ တစ်ခုခုစားရအောင်”

“မောင် စောစောပြန်ထွက်ခဲ့နော်”

“ထွက်ခဲ့မှာပါ အေးရဲ့။ ဒါပေမယ့် မမျှော်လင့်တဲ့ အကြောင်းပေါ်လာလို့

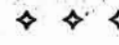
မထွက်ဖြစ်ရင် အရင်တစ်ခါလို စိတ်
မကောက်ရဘူးနော်”
“ဟွန်း...ကောက်မှာပဲ”
“ကောက်ဗျာ။ ကောက်တော့
ပိုလှတာပေါ့”
“မောင်နော်...ဒါပဲ”
“ကဲ...သွားမယ်နော် အေး။
လေးစမ်း”
“သူနော်...ဟင်း”

ထောင်မှူးလေး ကိုသန့်ဇင်မှာ
ထောင်ထဲရောက်ကတည်းက တစ်ချက်
မှ မအားရတော့ပေ။ ရုံးထွက်ကိစ္စ၊
ထောင်ဝင်စာကိစ္စ၊ ဟိုကိစ္စ၊ သည်ကိစ္စ
တွေနှင့် ထိုင်လိုက်၊ ထလိုက်၊ ပြော
လိုက်၊ အော်လိုက်နှင့် မနက်စာထမင်း
တိုပင် ထောင်ထဲမှာ ဖြစ်သလို စား
လိုက်ရသည်။ ညနေပိုင်း ထောင်ဝင်စာ
ခွန်မရောက်မီ တစ်ချက်တော့ နားလိုက်
ရသည်။ ညနေပိုင်း ထောင်ဝင်စာပြီး
သွားသောအခါ ဗူးကြီးပေါ်မှ သုံးနာရီ
တစ်မောင်းခေါက်သံ ထွက်လာ၏။
နောက်ထပ် နာရီသုံးမောင်းခေါက်ပြီး
လျှင် သူ့အပြင်ပြန်ထွက်ရတော့မည်။
ဇနီးချောနှင့်တွဲပြီး လမ်းမထွက်ရသည်
မှာ ကြာပေပြီပဲ။ ထူးထူးခြားခြား ကိစ္စ
များလည်း မရှိသဖြင့် သည်နေ့တော့
လေးနာရီပြန်ထွက်ရဖို့ သေချာသည်။
စိတ်သန်းလို့မှ မပြီးသေး။
ဟော...ဖြစ်ပြီ။
သုံးနာရီနစ်မောင်း။ သံချောင်းသံ
ထွက်လာသည်နှင့် မရှေးမနှောင်း
အချုပ်လှူသစ်တစ်တွဲ ရောက်လာသည်။

အားလုံးပေါင်း ခုနစ်ယောက်။ ရောက်
လာသူများမှာ ရိုးရိုးအချုပ်သမားတွေ
မဟုတ်။ ပြဿနာကောင်တွေ။ ကောင်
တွေလို့ပဲ ခေါ်ရမလား။ ကောင်မတွေလို့
ပဲ ခေါ်ရမလားဆိုသည့် မိန်းမလျာတွေ။
အချုပ်သမား ယောက်ျားတွေ
ရောက်လာလျှင် ပြဿနာမရှိ။ ဗူးကြီး
ထဲမှာ တလာစီပြီး အချုပ်ဆောင်ပို့
လိုက်။ မိန်းမအချုပ်သမားတွေရောက်
လာလျှင် မိန်းမထောင်ပို့လိုက်ရုံသာ။
သူတို့ကျတော့ ဘယ်ကိုပို့ရမ။
ယောက်ျားအချုပ်ဆောင် ပို့ဖို့
လည်း မဖြစ်။ ပြဿနာတွေ ပေါ်ကုန်
မည်။ ခုတောင် သူတို့ရောက်လာပြီဆို
သည်နှင့် ပြုတစ်ပြုတစ် ဖြစ်နေကြပြီ။
သူတို့ကလည်း မျက်စတွေ၊ မျက်နှာတွေ
နဲ့ ကြာပစ်နေပြီ။ ဟိုကောင်တွေကို
လည်း အော်ရသည်။ သူတို့ကိုလည်း
ငေါက်ရသည်။
သူတို့ကလည်း ခေမုတ်လို့။
ကိုသန့်ဇင်ကိုပင် “ကိုကိုကလည်း...
ကျွန်မတို့က” လုပ်နေပြီ။
ဗူးဗာရာတစ်ယောက်ကို အမှတ်
နှစ်တိုက်တန်းစီးခေါ်ဖို့ လွှတ်လိုက်ရ
သည်။ သူတို့ကို တလာစီဖို့ အခန်းထဲ
ပို့ပြီး စာအုပ်ကြီးထဲမှာ ရေးစရာ၊ မှတ်
စရာတွေ ရေးနေတုန်း “ဘူး...ခိုင်း” သံ
များနှင့်အတူ “အမယ်လေး...လုပ်ကြ
ပါဦး။ ဟောဒီမှာ လုံချည်အတင်းဆွဲချွတ်
နေလို့တော့” အသံများ ထွက်လာသဖြင့်
ထောင်မှူးလေးကိုသန့်ဇင်မှာ မနေသာ
တော့။ တောက်တစ်ချက်ခေါက်ပြီး
ထလိုက်ရသည်။ တလာစီသော အခန်း
ထဲမှာ ရိုက်ဟယ်၊ ဆွဲဟယ်၊ ရုန်းဟယ်၊

ကန်ဟယ် ဖြစ်နေကြ၏။
“သာပြ...ဘယ်လိုဖြစ်နေတာ
လဲကွ”
“ဒီမှာ ဆရာကြီး၊ လုံချည်ချွတ်ပြီး
တလာစီမခံနိုင်ဘူးလုပ်နေလို့”
“ကျွန်မတို့ရှက်တယ် ကိုကို
ထောင်မှူးရဲ့။ သူတို့က အတင်းပဲ”
“တယ်...ဒီဂန်းမတွေ”
ကိုသာမြ၏ ကြိမ်းမောင်းသံထွက်
လာသလို သူ၏လက်ထဲမှ တုတ်လည်း
အပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားသည်။
ကိုသန့်ဇင် မနေသာတော့။ သူ့ကိုယ်
တိုင် လုံချည်တွေ ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ရ
သည်။ မလျာတွေက သူတို့မျက်နှာကို
လက်ဝါးလေးနှင့်အုပ်လို့။ ရှက်လှချည်
ရဲ့ပေါ့။ မိန်းမတွေထက်တောင် အမူ
အရာ ပိုကောင်းသေး။
သူတို့ကို တိုက်တန်းစီးလက်ထဲ
အပ်ပြီးသည့်အချိန်မှာ လေးနာရီ နှစ်
မောင်း။ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် စော
ထွက်ဖို့ စီစဉ်ထားခါမှ နာရီဝက်ကြီးများ
တောင် နောက်ကျသွားရသည်။
ချစ်ဇနီး အေး၏ စုနေသော နှုတ်
ခမ်းမှာ...
ကိုသန့်ဇင် ခြေကုန်သုတ်ခဲ့ရသည်။
တခြားလူတွေက သူ့ကိုမြင်ရင် ဘယ်လို
ထင်မည်မသိ။ ခပ်သုတ်သုပ်လျှောက်
နေသော သူ၏မျက်နှာမှာ ပြုံးပြုံးကြီး။
သူ့ကိုခေါ်ကာလေးကို သွားသတိရလိုက်
သောကြောင့်...
“ကိုကိုထောင်မှူး” ပါတဲ့...။

www.burmeseclassic.com

(၂)

ထောင်ထဲကို မိန်းမလျာတွေ ရောက်လာပြီဆိုလျှင် သူတို့ကို သီးခြား ခွဲထားရ၏။ မလျာများအသိလို အချုပ် ထောင်ဘက် ပို့လိုက်ရင် ပြဿနာတွေ တစ်ထွေကြီး ပေါ်ကုန်တော့။ သူတို့က လည်း ထောင်ထဲရောက်ရင် ပိုနဲ့သည်။ ပိုတုန့်သည်။ ပိုခါသည်။ သူတို့ကို သီး သန့်မထားဘဲ ကျားအချုပ်ထောင်မှာ ရောထားရင် ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်မှာ ဗေဒင်မေးစရာမလို။ သူပိုင် ကိုယ်ပိုင် ဆွဲရင်း ထိုကြံ ကြိတ်ကြံ ရိုက်ကြံ နက်ကြံသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည် အစဉ် အလာတွေ အများကြီးရှိခဲ့ဖူးသည်။

အချုပ်လူသစ်ရောက်လာလျှင် မလျာ ပါ-မပါ စစ်ရဆေးရသည်မှာ အလုပ်တစ်ခု။ သူတို့က ထောင်ထဲမှာ တော့ ဗြဟ္မာဦးခေါင်းတွေ။ မလျာတိုက် ကို အုပ်ချုပ်ရသည့် တန်းစီကိုလည်း သေသေချာချာ ကိုင်ရသည်။ တန်းစီ ကိုယ်တိုင်က ရှုပ်တာလည်းရှိသည်။

သတင်းမကြားစေနဲ့။ သတင်း ကြားရင် အသေပဲဟု တစ်ချက်လွှတ် ရာဇသံ ထုတ်ပြန်ထားရသည်။

ထောင်ထဲမှာ ရိက္ခာခြောက် သို့ လောင်းရာနှင့် ထုတ်ပေးရာ အဆောက် အအုံကို အပြင်မှာလို စတိုတို့၊ ပိုဒေါင် တို့ အသုံးအနှုန်းများဖြင့် မခေါ်။ “ဈေး တိုက်”ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

လူဆိုးများထားသည့်တိုက်ကို လူ ဆိုးတိုက်၊ သို့မဟုတ် မိုးကြိုးတိုက်၊ ကျားတိုက် စသည်ဖြင့် နာမည်တစ်ခုခု ရှေ့ထားပြီး ခေါ်ကြသည်။

အဝတ်အထည်များ သိုလှောင်

ထုတ်ပေးရာကို “အဝတ်တိုက်”။ ကိုယ်မကောင်သူများ ထားသည့် တိုက်ကို “လက်ပရိုတိုက်”။ (အင်္ဂလိပ် လို လက်ပရိုစီ အခေါ်အဝေါ်ကို မြန်မာ လို အတိုကောက်ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။)

မလျာများထားသည့် တိုက်ကို “အလျာတိုက်”။ ဒါက တရားဝင်အခေါ် အခေါ်။ ဝေါဟာရသစ် တီထွင်သူ ထောင်ကျများအခေါ်မှာ “လုံးပြားတိုက်” ပါဟူ၍။

“လုံးပြားတိုက်” အခေါ်အဝေါ်မှာ လည်း အဓိပ္ပာယ်အပြည့်အဝပေါ်သည်။ သူတို့အခေါ်က ပို၍သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုရလေမလား။

မလျာတစ်အုပ်ကြောင့် ကိုသန့်ဇင် ထောင်ထွက်နောက်ကျသွားရသည်။ အိမ်ကချစ်ချစ် နှုတ်ခမ်းစုမှာ မြင်ယောင် သေးရဲ့။ တော်ပါသေးသည်။ နာရီဝက် လောက် နောက်ကျ၍လားမသိ။ ချစ်ချစ် က နှုတ်ခမ်းမစု၊ ပြုပြင်မှုမလေး ကြို နေသည်။

ကိုသန့်ဇင်က ယူနီဖောင်းကို ကပျာကသိချွတ်၍ တဖွမ်းဖွမ်း ရေ လောင်းပြီး ကိုယ်လက်သန့်စင်ခြင်းကိစ္စ ကို အမြန်ဆုံး လုပ်လိုက်ရသည်။

ရာသက်ပန်အတွဲ၊ မခွဲစတမ်း သစ္စာနံထားကြည့် ကိုသန့်ဇင်နှင့် အေး တို့အတွဲမှာ ကျွဲကိုကျော်ဖြတ်၍ ညဈေး တန်းဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့ကြရာ သူတို့ မျက်နှာပေါ်မှာ ကြည့်နှုမ့် အရိပ်အဆင် များ ယုတ်တန်းလျက်ရှိချေ၏။ နေစဉ် မြင်နေကျ ထောင်အုတ်ရိုးကြီး မျက်ဝန်း ထဲမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်မှာ စိတ် ချမ်းသာစရာ။ အချုပ်အနှောင်နှင့် လွတ်

ကင်းရာ အပြင်တွင် နေရသူများသည် ပင် အုတ်ရိုးကြီးကိုကြည့်ပြီး စိတ်တင်း ကျပ်မှုဖြစ်ခဲ့သော် ထောင်ထဲတွင်နေရ သူများ၏ခံစားမှုမှာ ပို၍ဆိုးလိမ့်မည်သာ။

ထောင်ကအထွက် နောက်ကျရ သည့် အကြောင်းကို ပြန်ပြောရင်း မလျာတွေက သူ့ကိုခေါ်ပိုက်လေ ပြန် ပြောပြလိုက်ရာ အေးခမျာ ခိုးခိုးစစ်စစ် အသံလေးများထွက်သွားအောင် ပာဒယ ရွှင်သွားခဲ့ရ၏။

သူမ၏ နှုတ်ဖျားမှလည်း အသံ လေးထွက်သွားသည်။

“ကိုကိုထောင်မှူး၊ ကိုကိုထောင်မှူး”
“သူတို့ခေါ်ပိုက် ပိုလို့တောင် ခေါ် လို့ကောင်းသေးတယ်နော်”

“ဒါဖြင့် အေးလည်း ဒီလိုခေါ်ပေါ့”
“အိမ်မှာနေရင် မောင်လို့ခေါ်မယ်။ အလုပ်သွားခါနီးကျရင် ကိုကိုထောင်မှူး လို့ ခေါ်မယ်လေ”

“မလျာတွေက ကိုကိုထောင်မှူး လို့ ခေါ်တာတော့ ထားပါတော့။ ဒိန်းမ ထောင်က အမျိုးသမီးတွေကျတော့ ဘယ်လိုများ ခေါ်သလဲမောင်”

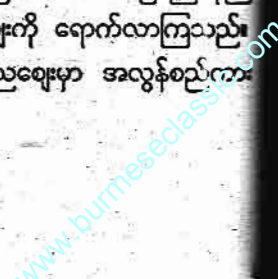
“သူတို့ခေါ်တာကျတော့ ဆရာကြီး ထောင်မှူးတဲ့”

“မောင်နားထဲမှာ ထောင့်နေမှာ ပေါ့နော်”

“ဒါပေါ့ အေးရဲ့”
“ဟင်း... မောင်နော်၊ ဒါပဲ”

“ဟောဗျာ... အေး တိုင်တဲ့အသံ တိုင်း လိုက်တိုင်ရတာပဲဟာ”

ကြည့်သာစကား ပြောကြဆိုကြ ရင်း ညဈေးကို ရောက်လာကြသည်။ မန်းညဈေးမှာ အလွန်စည်ကား

သည်။ ပိုက်ဆံသာပါရင် ဝယ်ချင်စရာ
ဆွေချည်း။ ထိုးမှန်ကအစ ကတ်ဆက်
အဆုံး ပစ္စည်းမျိုးစုံမှာ မဝယ်နိုင်သည့်
ထိုင် အမြင်လျှာသလို ဘဝင်ဦးစရာချည်း
မို့ နာရီစင်ထိပ်မှ ဈေးချိုအဆုံး ဟိုဘက်
ထိပ် သည်ဘက်ထိပ် အပြန်ပြန်အလှန်
ထုန်လျှောက်လို့ မဝနိုင်ကြပေ။ တရုတ်
ပစ္စည်း အစုံရှိသည်။ အိန္ဒိယပစ္စည်းအစုံ
ရှိသည်။ ယိုးဒယားပစ္စည်း အစုံရှိသည်။
ဥပန်မိတ်၊ အင်္ဂလန်မိတ်၊ ယူအက်(စ်)
အေမိတ်မှ လိုချင်တယ်ဆိုလည်း ရ
သည်။ ထိုးမှန်၊ သပုပ်သီး၊ ယိုးဒယား
ဆီးသီး၊ စတော်ဘယ်ရီများရသလို၊
ထရင်ဆော်ဒါရောင်၊ ငှက်ပျောညွန့်ရောင်
ကျောက်စိမ်းများလည်း ရသည်။

ဈေးမန်းမှာ ကျောက်စိမ်းကို ပြ
ထားသော်လည်း အသိပါရင် ဝယ်လို့
ရသည်ကဆိုင်များလည်း ရှိသည်။

ကိုသန့်ဇင်နှင့် အေးတို့မှာ ညဈေး
တန်း နှစ်တန်းကို နှစ်ခေါက်လောက်
လျှောက်လိုက်ကြ၏။ ဟိုဟာလေးက
ကောင်းလိုက်တာ။ ဒီဟာလေးက ဘယ်
နယ် စသည်ဖြင့် အပြန်ပြန်အလှန်လှန်
ဆေးကြရင်း အေးက မိတ်ကပ်တစ်ဘူး
နှင့် နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးတစ်တောင့် ဝယ်
လိုက်သည်။ ပြီးမှ ညောင်ပင်ကြီးဆိုင်
မှာ ခေါက်ဆွဲနှစ်လုံး ဝင်စားကြသည်။
အပြန်တွင် ညဈေးတန်းကို တတိယ
အခေါက် လျှောက်ပြီးမှ အုတ်ရိုးကြီး
မိရာသို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။ အလှအမမြင်ကွင်း
များမှာ နောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။

အသွားကုန်းကြောင်း အပြန် ခြေ
လျင်ခရီးမှာ မနီးပါ။ တစ်နေရာနှင့်တစ်
နေရာ အမြင်နီးသလောက် ခရီးဝေး
သည့် မန္တလေးမြေကြောက သူတို့ကို
ခြေကုန်လက်ပန်းကျသွားစေခဲ့ရာ အိမ်
ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဖလက်ပြသွားကြ
သည်။ ညဉ့်ရောင်းလှည့် ဂျူတီဝင်ရန်
မရှိသဖြင့် ခပ်အေးအေးပင်။

“မောင်ရေ...”

“ဘာလဲ...အေး”

“လမ်းတုန်းက မေးမလို့ ညဈေး
ရောက်တာနဲ့ စကားပြတ်သွားတယ်”

“ကိုကိုထောင်များအကြောင်းလား”

“တော်ပါ... ဒီနာမည် တော်
တော်ကြိုက်နေ။ ဒီနေ့ရောက်လာတဲ့
မလျာတွေက ဘယ်ကလဲ မောင်။
မန္တလေးကလား”

“မန္တလေးက ယဟုတ်ဘူး အေးရဲ့။
ရန်ကုန်က မလျာတွေ”

“အမူကကော”

“အသေးစိတ်တော့ မသိသေးဘူး။
မြစ်ကြီးနားဘက်ကအပြန် ကျောက်စိမ်း
သယ်လာလို့လို့ ပြောတာပဲ”

“နက်ဖြန်ကျရင် မေးခဲ့စမ်းပါဦး
မောင်”

“အေးက တော်တော်စိတ်ဝင်စား
နေပြီ ထင်တယ်”

“မလျာတွေအကြောင်း သိချင်လို့
ပါ မောင်ရဲ့”

“မောင် မေးခဲ့ပါမယ်။ ခုတော့
အိပ်ရာဝင်ကြရအောင်”

ထောင်မှူးလေး ကိုသန့်ဇင်က
စာအုပ်တစ်အုပ်ဆွဲပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်
သွားနှင့်သည်။ အေးက အဆင်းမပြယ်

သော်လည်း ရနံ့မထည်သည့် မိတ်ကပ်
များကိုဖျက်ပြီး ရှင်မတောင်သနပ်ခါး
လေး ပါးပါးလူးပြီးမှ အိပ်ရာထဲဝင်လာ
သည်။ ရှင်မတောင်သနပ်ခါးလေး ပါး
ပေါ်တင်လိုက်ရသည်မှာ မောင်မောင်ဖို့
ကိုကိုထောင်မှူးဖို့၊ မောင်က သနပ်ခါး
ကြိုက်သည်။ အိပ်ရာဝင် မောင်နာခေါင်း
မှာ သနပ်ခါးနဲ့လေး သင်းပျံ့နေရင်
မောင်အကြိုက် မောင်ရဲ့အိပ်ပျော်ဆေး။

“မောင်ရေ”

“ဘာလဲ အေး”

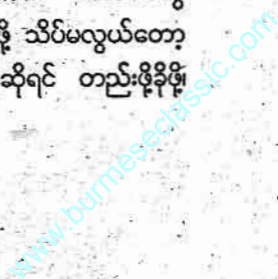
“အေး ပြောချင်တာလေး ကျန်
နေလို့”

“ဆိုဗျာ...”

“အင်းတော်ကြီးဘုရားပွဲ ကျင်းပ
တော့မယ်တဲ့ မောင်ရေ”

“ဘယ်က အင်းတော်ကြီးလဲ”

“မန္တလေး-မြစ်ကြီးနားလမ်းက
အင်းတော်ကြီးပေါ့။ ထောင်မှူးကြီး
ကတော်က မိုးညှင်းသူလေး။ ထောင်မှူး
ကြီးကတော် ပြောတာပဲ။ အဲ...ဒီအင်း
တော်ကြီးဘုရားက သိပ်ထူးဆန်းတာပဲ
တဲ့။ တောင်ပေါ်က ရေအိုင်ကြီးအလယ်
မှာ ဘုရားတည်ထားတာ။ နောက်ပြီး
တော့ ဘုရားပွဲတော်ချိန်ရောက်မှ အဲဒီ
ဘုရားကိုသွားဖို့ ရေထဲကနေ သဲလမ်း
ကြီးပေါ်လာတာတဲ့။ ဘုရားပွဲလည်းပြီး
ရော သဲလမ်းလည်း ပျောက်သွားရော
တဲ့။ အဲဒါ ထောင်မှူးကြီးကတော်က
ပြောတယ်။ အေးတို့ မန္တလေးမှာရှိနေ
တုန်း အဲဒီဘုရားကို ရောက်အောင်သွား
တဲ့။ အောက်ဘက်က ထောင်တွေ
ပြောင်းရရင် သွားဖို့ သိပ်မလွယ်တော့
ဘူးတဲ့။ သွားမယ်ဆိုရင် တည်းဖို့ခိုဖို့။

သွားရေးလာရေး အားလုံး သူစိစဉ်ပေး
မယ်တဲ့။ ဟိုမှာ သူ့အမျိုးတွေချည်းပဲတဲ့။
နောက်ပြီးတော့လေ မောင် အဲဒီဘုရား
က ဆုတောင်းလည်း သိပ်ပြည့်တာတဲ့။
ထောင်မှူးကြီးကတော်ကတော့ ပြော
တယ်လေ။ ခုလို သားသမီးတွေ မရှိ
တုန်းသွားထားတဲ့။ နောက်ဆိုရင် သွား
ဖို့လွယ်မှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ သွားရအောင်
ထား မောင်ရယ်။ အေးတို့ ဟန်းနီးမွန်း
ခရီးလည်း ဖျက်ခဲ့ရတယ်လေ။ ဟန်းနီး
မွန်းခရီးအစားပေါ့နော်။ နော်...မောင်။
သုံးဖို့စွဲဖို့လည်း ဘာမှမပူရဘူး။ မေမေ
တို့ပေးလိုက်တဲ့ပိုက်ဆံတွေ အေးဆီမှာ
ဒီအတိုင်းပဲ ရှိတယ်။ အေးကို ပို့ပေး
မယ်မဟုတ်လား မောင်။ နော်...နော်
ပို့ပေးနော်”

အေးက ရေပက်မဝင်အောင်
ပြောသွားပေမယ့် မောင်က ခေါင်း
မညိတ်သာ။ ဟန်းနီးမွန်းခရီး ပျက်ခဲ့ရ
သည့်အတွက် ကိုသန့်ဇင် စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အရှိန်မှာ ခုထိ မသေချင်
သေး။ ထောင်မှာ အလုပ်ဝင်ကတည်း
က အေးကို ဘယ်မှမပိုနိုင်သေး။ ကိုသန့်
ဇင်မှာ ဘီအေအောင်ပြီး အလုပ်အဆင်
မပြေလို့ ရရာအလုပ်ဝင်ရသူမဟုတ်။
သူ၏ဆန္ဒအရ ထောင်မှူးအလုပ်ကို
ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဥပဒေ
စာမေးပွဲဖြေဖို့ ကြိုးစားနေဆဲ။ ခု...
အေးက အင်းတော်ကြီးဘုရား လိုက်ပို့
ပါဟု ဆိုလာသည်။ ပို့ချင်လိုက်သည်
မှာ တစ်ပိုင်းကိုသေလို့ အခက်အခဲက
ခွင့်ကိစ္စ။ အေး နားလည်အောင် ဘယ်
လိုရှင်းပြရပါမလဲဟု တွေးနေရသမို့
ချက်ချင်း အဖြေဖြန်မပေးနိုင်ခဲ့ပေ။

“ဟော...မောင်က အေးပူဆာ
တာနဲ့ စိတ်ညစ်သွားပြီထင်တယ်။ စကား
ပြန်တောင် မရတော့ဘူး”

“အေး သွားချင်တဲ့နေရာဆိုရင်
ဘယ်နေရာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင် သိပ်ပို့ချင်
တာပေါ့ အေးရယ်။ မောင်တို့မှာ ငွေ
ရေးကြေးရေးလည်း ပြေလည်တယ်
လေ။ ဒါပေမယ့် ခွင့်...”

“ခွင့်ရရင် မောင်လိုက်ပို့ရမယ်
နော်”

“ပို့ချင်ပြီလား အေးရယ်”

“ဒါဖြင့်/မောင် ခွင့်ရအောင် အေး
လုပ်မယ်”

“အောက်ကျနောက်ကျ ခံပြီး
တော့တော့ မပြောပါနဲ့ အေးရယ်။
မျက်နှာအောက်ချစရာရှိ မောင်သာ
အောက်ချပါရစေ”

“ထောင်မှူးကြီးကတော်ရော၊
ထောင်ပိုင်ကြီးကတော်ရော အေးကို
သိပ်ချစ်တာ။ ခေါ်တာတောင် သမီး...
သမီးနဲ့။ အေးပြောရင် ရမှာပါ မောင်”

ကိုသန့်ဇင်က ခွင့်ရရင် ပို့ပေးမည်
ဟု ကတိပေး နှစ်သိမ့်လိုက်၏။

“မောင်လည်း မနက်ကျတီဝင်ရဦး
မှာ အိပ်ကြပါစို့ ကိုကိုထောင်မှူးရေ”

“ပေး...”

“ရော...”

ချစ်ဇနီးမောင်နှံအတွက် အနမ်း
ပိုးသည်...။

ကိုသန့်ဇင်မှာ မနက်ပိုင်း အလုပ်
များပြီးသည်နှင့် မလျာများထားရာ လုံး
ပြားတိုက်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်ခဲ့၏။

လက်ပါးတိုက်က အကျဉ်းသားတစ်ဦး
အတွက် အယူခံရေးရေးစရာ ရှိသဖြင့်
လိုအပ်သည်များ မေးမြန်းရန် ထွက်လာ
ရင်း လုံးပြားတိုက်သို့ လှည့်ဝင်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။ ထောင်မှူးတို့၏ လုပ်ငန်း
တာဝန်များထဲမှာ အကျဉ်းသားများ
အတွက် အယူခံရေးပေးရသည့်အလုပ်
လည်း ပါရှိရာ ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခံရ
ပြီး အယူခံဝင်သည့် အယူခံလွှာကို ရေး
ပေးရသလို၊ နှစ်ဝက်အယူခံလွှာများကို
လည်း ရေးပေးရပေသည်။

ကိုသန့်ဇင်မှာ ဝါသနာအလျောက်
ဥပဒေကို ကျွမ်းကျွမ်းဝင်ဝင် လေ့လာ
ထားသူဖြစ်သည့်ပြင် စေတနာ့သက်
ရောက်မှုလည်း အပြည့်အဝရှိသဖြင့်
အကျဉ်းသားတိုင်း၏ အားကိုးမှုကို ခံရ
သူဖြစ်၏။ ကိုသန့်ဇင်အယူခံလွှာရေးပေး
ပါမည့်အကြောင်း ရှိခိုးဦးတင်တောင်းပန်
ကြ၏။ လက်ပါးတိုက်မှ အကျဉ်းသား
ကိုတလတ်ကြီးက သူ၏ အယူခံလွှာကို
ကိုသန့်ဇင် ရေးပေးပါမည့်အကြောင်း
သုံးကြိမ်မက ဦးအကြိမ်ကြိမ်ပြောပြီး
တောင်းပန်ထားပေသည်။ ကိုတလတ်
ကြီးမှာ စားပြုမှုနှင့် ထောင်ဒဏ် ခန့်ပုံနှစ်
ကျခံခဲ့ရသူဖြစ်၍ နုနာဝေဒနာကို ပြင်း
ပြင်းထန်ထန် ခံစားနေရသူဖြစ်ပေသည်။
ကိုတလတ်ကြီးမှာ အသက် ၁၆ နှစ်
သားကတည်းက ကိုယ်ပျက်ရောဂါ
ဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရသော်လည်း ဆေးဝါး
မကုသနိုင်ခြင်းနှင့် ပေပေတေတေ နေခဲ့
ခြင်းတို့ကြောင့် သူ၏ရောဂါမှာ နေပြင့်
လေ အရှူးရင့်လေ ဆိုသလို ပို၍သာ
ဆိုးလာခဲ့၏။

မထူးတာကြောင့် ရောဂါဒဏ်သည်

နှင့် လူကလည်း ပို၍ဆိုးခဲ့သည်။ စိတ်ထင်လျှင် မထင်သလို ဆဲသည်။ မူးသည်။ ရမ်းသည်။ လူရိုက်သည်နေရာတွင်လည်း လက်အလွန်ယဉ်သည်။ ယခု ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဓားပြမှုတွင် ဓားပြအတိုက်ခံရသူအိမ်ရှင်များနှင့် ကိုတလုတ်ကြီးမှာ ကျောင်းတော်က ရန်စ ရှိခဲ့သည်။ ကိုထွန်းမိုင်တို့က သူတို့ရွာမှာ အချမ်းသာဆုံး။ ချမ်းသာသလောက် အနထန်သည်။ မောက်မာသည်။ ဘယ်သူတို့မှ လူမထင်။ မြို့က အရာရှိများ နယ်လှည့်လာသည့်အခါ သူကြီးအိမ်မှာ ထည်းကြဘဲ ကိုထွန်းမိုင်တို့အိမ်မှာသာ တည်းလေ့ရှိကြသဖြင့် ကိုထွန်းမိုင်ထက်ညိုထိုးလိုက်လျှင် အနည်းဆုံး ၁၀၉၊ ၁၁၀ တော့ တန်းနေတာပဲဟု ခြောစမှတ်ပြုကြရသည်။

ကိုထွန်းမိုင်နှင့် ကိုတလုတ်ကြီးတို့မှာ ဆွေရိပ်မကင်း၊ မျိုးရိပ်မကင်း၊ ဆွေကောမူ ကိုတလုတ်ကြီးက အဆက်ဆက်ဆဲလုပ်။ ဘာသာလဝါနေခဲ့သည်။ ဆဲနေတော့ ကိုတလုတ်ကြီးက ထန်းဥဥပြု ခပ်ယိုင်ယိုင်နှင့်အပြန် ကိုထွန်းမိုင်သမီးနှင့် လမ်းတွင်ဆုံကြသည်။ ဆဲဆိုပေမယ့် လမ်းက အကျယ်ကြီးဆုတ်။ လူနစ်ယောက်ဆိုလျှင် ရှောင်တတ်သောရုံလမ်း။ ဆုံမိတော့ ကိုတလုတ်ကြီးက ဘယ်သူဘယ်ဝါမုန်းမသိ။ သူက ရှောင်ပေမယ့် ယိုင်နေသူမို့ ဝင်ထိတ်သိသွားသည်။

သမီးက အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အဖေကို တိုင်သည်။ အဖေက သူကြီးထံ ဆိတ်တုံးခတ်ဖို့ ဩဇာပေးသည်။ သူကြီးက ကိုတလုတ်ကြီးကိုခေါ်

ပြီး ထိတ်တုံးခတ်လိုက်ရသည်။ သူကြီးကလည်း ကိုထွန်းမိုင်ကို ခပ်ချဉ်ချဉ် မြို့က အရာရှိတွေနှင့် ပလဲနဲပ သင့်နေသူမို့ မချစ်သော်လည်း အောင်ကာနမ်းနေရသည့် အနေအထား။ ကိုတလုတ်ကြီး အကောင်းကိုလည်း သိသည်။ အဲသည်တော့ သွေးထိုးပေးခဲ့သည်။ ချဲ့ချဲ့ကားကား မြှောက်ထိုးပင့်ကော်စကားတွေ သွက်သွက်ကြီးဆိုလိုက်တော့ ကိုတလုတ်ကြီး လက်သီးဆုပ်ပြီး အံ့ကြိတ်သွားရသည်။

သိကြရောပေါ့၊ တွေကြရောပေါ့။ ထိပ်တုံးကလွတ်သည်နှင့် ကိုတလုတ်ကြီးတစ်ယောက် ကိုထွန်းမိုင်တို့အိမ်ရှေ့မှာ ဘီလူးထွက်ထွက်ခဲ့သည်။ ဆဲလိုက်တာ မိုးမွှန်ရော။ တစ်အိမ်လုံး နာမည်တွေကို ရစရာမရှိအောင် ဆဲပစ်သည်။ ဆဲရုံတင်မဟုတ်တော့ဘဲ အိမ်ပေါ်ကိုပါတက်ပြီး ကြမ်းရမ်းခဲ့ရာ တစ်ရွာလုံး ကျွက်ကျွက်ညံသွားခဲ့ပေသည်။

“မင်းတို့တိုင်ချင်တဲ့နေရာတိုင်း၊ ငါအဖမ်းခံရလို့ လွတ်တဲ့နေ့ဟာ မင်းတို့တစ်အိမ်သားလုံး သေမယ့်နေ့လိုမှတ်”

ကိုတလုတ်ကြီးက အဲသည်လို ကြိမ်းဝါးခဲ့သည်။ ရာဇဝံပေးခဲ့သည်။ သည်တစ်ခါတော့ ကိုတလုတ်ကြီးအောင်ပွဲ။

ကိုထွန်းမိုင်တစ်ယောက် ငြိမ်ဆင်းသွားသည်။ ဘယ်ကိုမှ မတိုင်ခဲ့။ ဆွေမျိုးချင်းဖြစ်နေသလိုဟူသော စကားဖြင့် အချိသတ်နေလိုက်သည်။ ကိုတလုတ်ကြီးကိုလည်း ကြောက်တာပါသည်ပေါ့။ ကိုတလုတ်ကြီးက ပါးစပ်သမားမဟုတ်။ ဒါကိုလည်း သိသည်။ သည်သို့ တစ်

ဖက်က ငြိမ်နေပြန်တော့ ကိုတလုတ်ကြီးလည်း မလှုပ်သော။ ငြိမ်နေလိုက်ရပါသည်။ ဒါက ကြာပြီ။ ကိုတလုတ်ကြီးအသက်နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်တုန်းက အဖြစ်အပျက်။

ခုအဖြစ်က သည်လို...။

ကိုထွန်းမိုင်တို့အိမ်ကို ဓားပြဝင်တိုက်သည်။ ဓားပြတွေက တခြားက မဟုတ်။ ဟိုဘက်ရွာက။ ကိုတလုတ်ကြီး၏ အပေါင်းအသင်းတွေ။ ဓားပြတိုက်သည့်နေ့မှာ လမိုက်ရက်။ မှောင်လိုက်သည်မှ ပိန်းပိန်းမှောင်နေသောညဉ့်။ ဘယ်သူဘယ်ဝါမဆိုထားဘိ။ လူလုံးပင် မကွဲအောင် အမှောင်ကလွမ်းထားသည်။

တိုင်ချက်ဖွင့်တော့ ကိုတလုတ်ကြီးနာမည် ပါလာသည်။ တန်းစီဆွဲပြတော့လည်း ကိုတလုတ်ကြီးပါသည်။

အမှုစစ်သောအခါ တရားခံရနေကြီးက ကိုတလုတ်ကြီးပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသွားသော ကိုထွန်းမိုင်မိန်းမ ဒေါ်ညီမကို မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည်။

“ဓားပြတိုက်တဲ့နေ့က လသာရက်လား။ လမိုက်ရက်လား”

“လမိုက်ရက်ပါ”

“ဓားပြတိုက်တဲ့အချိန်က ဘယ်အချိန်လဲ”

“သန်းခေါင်ကြက်တွန်တဲ့ အချိန်လောက်ပါ”

“အလင်းရောင် လုံးဝမရှိဘူးပေါ့”

“မရှိပါဘူး”

“ဒေါ်ညီမတို့အိမ်မှာ မီးခွက်တွေ ဘာတွေ ထွန်းထားသလား”

“မထွန်းထားပါဘူး”

“ဒါဖြင့် အိမ်ထဲမှာ အလင်းရောင်

မရှိဘူး။ အပြင်မှာလည်း အလင်းရောင် မရှိဘူးပေါ့။

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒေါ်ညီမ မျက်စိကောင်းတယ် နော်”

“နည်းနည်းတော့ သိပါတယ်”

“မျက်မှန်လေး ဘာလေးရော တပ်ရပြီလား”

“ဒါလောက်ကြီးတော့ မဆိုပါဘူး”

“မဟုတ်ဘူးလေ။ ကျွန်တော်မေး ကာက မျက်မှန်တပ်ရပြီလားလို့ မေး တာပါ”

“မျက်မှန်တော့ တစ်ခါတစ်ရံမှ တပ်ရပါတယ်”

“တစ်ခါတစ်ရံ တပ်ရတယ်ဆို တော့ ဒေါ်ညီမမျက်စိက တစ်ခါတစ်ရံ မှ မှန်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ မမှန်ဘူးလို့ ဆိုချင်တာလား”

“ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး။ အပြင်ထွက် တဲ့အခါမှ မျက်မှန်တပ်တာကို ပြောတာပါ”

“ဥပုသ်စောင့်၊ တရားနာသွားတဲ့ အခါလည်း တပ်ရတယ်ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“နေ့လယ်ဘက် အလင်းရောင်မှာ တောင် မျက်မှန်တပ်ရတဲ့ ဒေါ်ညီမ မျက်စိက ညဉ့်အမှောင်ထဲမှာ မျက်မှန် မပါဘဲ ကိုတလတ်ကြီးကို ဘယ်လိုမျိုး မှတ်မိပါသလဲ”

“လူကိုမြင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အသံကို မှတ်မိတာပါ”

“ဒါဖြင့် လူဆွဲပြတုန်းက အသံကို နားထောင်ပြီး ဆွဲပြတာလား”

“ရုပ်ကိုကြည့်ပြီး ဆွဲပြတာပါ”

“အသံကို မဟုတ်ဘူးနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အသံကို ကြားရုံနဲ့ ကိုတလတ် ကြီးပါပဲလို့ ပြောနိုင်အောင် ကိုတလတ် ကြီးနဲ့ ဘယ်လောက်အထိ ရင်းရင်းနီးနီး နေဖူးပါသလဲ”

“မနေဖူးပါဘူး”

“ဒါနဲ့တောင် အသံကို ချက်ချင်း မှတ်မိတယ်ပေါ့”

“ရွာထဲမှာ မူးပူးပြီး ဆဲနေကျ သူ အသံကို ခဏခဏ ကြားနေရလို့ မှတ် မိတာပါ”

“ဒေါ်ညီမတို့နဲ့ ကိုတလတ်ကြီးနဲ့ ရန်ဖြစ်ဖူးတယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“တော်တော် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဖြစ်ဖူးတယ်ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒေါ်ညီမ ရဲဉာနမှာ စစ်ချက်ပေး တုန်းက ကိုတလတ်ကြီးကို မြင်လိုက်ရ ပါတယ်လို့ အစစ်ခံချက်ပေးခဲ့တယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါဖြင့် ရဲဉာနမှာ အစစ်ခံချက် ပေးခဲ့တာနဲ့ အခု တရားရုံးမှာ အစစ်ခံ တာ ဘယ်ဟာကို အမှန်လို့ယူရမှာလဲ”

“မဟုတ်ဘူးလေ ဒေါ်ညီမရဲ့။ လူ ကိုယ်တိုင်မြင်တာနဲ့ အသံကိုကြားလို့ မှတ်မိပါတယ်ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်မတူ ဘူးလေ”

“ဒါတွေတော့ ကျွန်ုပ်လည်း နားမ လည်ဘူး။ ပြောတတ်သလို ပြောတာ ပါပဲ”

ရှေးနေကြီးက ကိုတလတ်ကြီးမပါ ဝင်ကြောင်း လိုပြသက်သေများ၏ အစစ် ခံချက်မှာ သံသယဖြစ်စရာတွေ အများ

ကြီးရှိနေကြောင်း ပေါ်လွင်အောင် မေးခွန်းထုတ်ခဲ့၏။ သံသယအကျိုးကို တရားခံဖြစ်သူ ရရှိခံစားစေရန် ညဉ့်ရွယ် ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူ၏ရှေးနေကြီးက ဘယ်လိုပင် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း ကံဆိုးသူ ကိုတ လတ်ကြီးမှာ စားပြတိုက်သည့်ညဉ့်တွင် ရွာတွင်မရှိ။ ထိန်ပင်ကုန်းရွာသို့ သွားခဲ့ ပါသည်ဟု သက်သေပြခဲ့သော်လည်း ထိန်ပင်ကုန်းရွာက ကိုက်ကြား၏ ထွက် ဆိုချက်မှာ ထိန်ပင်ကုန်းရွာကို ငာသည် မှာမှန်သော်လည်း ညနေဘက်တွင် ပြန် သွားကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့၏။ ထိန်ပင် ကုန်းကအပြန် ထန်းတောဝင်ပြီး ဘယ် နေရာ၌ မူးပြီးအိပ်ပျော်နေခဲ့မှန်းမသိ။ သူ့ဘက်က ခိုင်လုံသောသက်သေ မပြ နိုင်ခဲ့။ ကိုတလတ်ကြီး ဆိုးပေတော့ သည့် နောက်ကြောင်းရာဝင် သက် သေခံချက်များမှာ အမှုကြောင်းကို မပေါ့ လျော့စေဘဲ ပို၍ လေးလံ၊ ပိုမိုစေခဲ့၏။ ယင်းအမှုကြောင်းအရ သူ့အား ထောင် ဒဏ်ခနစ်ခနစ် ချမှတ်ခဲ့သည်ကို အယူခံ ဝင်ရာတွင် ကိုသန်ဇင်ကို အယူခံလွှာ ရေးပေးရန် ရှိခိုးဦးတင်တောင်းပန်ခဲ့ သဖြင့် အယူခံလွှာရေးပေးရာတွင် လို အပ်ခဲ့သည့်အချက်များ မေးမြန်းရန် ကိုတလတ်ကြီးအား တွေ့ဆုံရင်း ချစ်ချစ် သိချင်သည့် မလျာတွေအကြောင်း စူးစမ်းရန် လုံးပြားတိုက်သို့ လှည့်ဝင် ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ကျော်ပြသန်း

တန်ခိုးထက်တဲ့ နှင်းကျွန်းနက်ဘုရား

မော်တင်သိန်းဇော်

တစ်နေ့၌ စာရေးနိုင်ရန် အတွေ့အကြုံများနှင့် ရေး
ဆွဲရာ၌ ကြိုးကြမ်းများကို စာရေးသူအား အမြဲတစေပင် ပေးအပ်
ခဲ့သည့် ဓမ္မမိတ်ဆွေရင်းတစ်ဦးက ဘုရားဖူးခရီးတစ်ခုကို
အဖွဲ့နှင့် ကားပေါ်၌ စာရေးသူအား ရုတ်တရက် အမှတ်မထင်
အဖြစ်ဖြင့် ထုန်းပြောလာပါသည်။ ထိုမိတ်ဆွေက -

“ကျွန်တော့်ကို ဆရာတော်ကြီးကအိမ်၌လို့ ကျွန်းနက်
ဘုရားသစ်ဆရာ ကိုးကွယ်ရတယ်။ ဩဝါဒမြတ်အတိုင်းလည်း
အဆုတ်ပုံ ပူဇော်ပါတယ်။ အစီအရင်တွေ ပြုပါတယ်။
အဆုတ်ပုံပင်မှာ တဖြည်းဖြည်း စီးပွားရေးတွေ၊ လူမှုရေးတွေ
အဆင်ပြေစေရန် ကောင်းလာတယ်။ ထူးလာတယ်။ ရေးချင်ရေးပါ”

ဟု ရေးကွက်သတင်းမွန်ကို ပြောဆိုဖောက်သည်ချ
ခဲ့ပါသည်။

ကြီးမြတ်သော လောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်၏ မဟာဂုဏ်တော်ကိုးပါး ဂုဏ်တော်အစုစုကို
ကြည်ညိုအာရုံပြု၍ သိန္နိမြောက်သော သရက္ခသား၊ ရေဆန်
သစ်၊ ရေဆင်အမြုတေ၊ ပန်းပေါင်းစုံ၊ ဝါးအမြုတေ၊ သစ်
ဖောက်၊ နဂါးနွယ်လိမ်၊ သစ်မွှေးသား စသည့်အသားတို့နှင့်
ဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်များကို ထုလုပ်စီရင်၍ တရုတ်သေ
တထွတ်တမြတ်နှင့် ပူဇော်ကိုးကွယ်လေ့ရှိတတ်ကြပါသည်။
သိန္နိတူးမြောက်သော ထိုအသားများကဲ့သို့ပင် “ကျွန်းနက်သား”

ကလည်း အထူးတလည်မှ သိဒ္ဓိမြောက်သည်။ နဝင်းကိုက်သည်။ ခိုင်ခံ့သည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

စာရေးသူ ရှာဖွေလေ့လာချက်များအရနှင့် ကျွန်းနက်သားဘုရား တန်ခိုးတော်ထက်မြက်၊ အကျိုးပေးပုံတို့ကို သတင်းပေးလာသော ထိုဓမ္မဇိတ်ဆွေရင်း၏ ဖောက်သည်ချမှုများအရ ကျွန်းနက်သားဘုရားကို ထွတ်မြတ်စွာ အတိသဒ္ဓါဂါရဝကြီးစွာနှင့် ကိုးကွယ်ပါက...

(၁) လောကီအကျိုးစီးပွားများ တရိပ်ရိပ်၊ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မသိမသာပင် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာတတ်သည်။

(၂) ကျွန်းနက် တနင်္လာဂြိုဟ်နံ ၂ နှင့် စနေဂြိုဟ်နံ ၇ ပေါင်းပါက ၉ ဖြစ်၍ ကိုးနင်းမြောက်ကာ နဝင်းသိဒ္ဓိမြောက်သည်။ အရာရာကို ခိုင်ခံ့တည်မြဲစေတတ်သည်။

(၃) အခက်အခဲခံတို့ကို ကျော်လွန်ရတတ်သည်။

(၄) လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းသည်။

ကျွန်းနက်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို
ဩဝါဒဗွန်များအရ
နေအိမ်၊ ယာဉ်ကား၊ အလုပ်ခန့်၊
ဈေးဆိုင်တို့မဟူ၍
သင့်လျော်အဆင်ပြေသလို ဖလား၊
ပုလင်း၊ လင်ပန်း၊ စသော နဝင်းဓာတ်ရ
များတို့နှင့် ထားရှိပူဇော်နိုင်သည်။
ရေမွှေးပူဇော်နိုင်သည်။ အထူးသဖြင့်
အုန်းဆီနှင့် ပွတ်သပ်လိမ်းကျံပေးရသည်။
ထို့အတူ အထူးသဖြင့်
ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဂါထာကို
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရသည်ဟုလည်း
လေ့လာကြားသိရပါသည်။

(၅) အလုပ်အကိုင်၊ အကြံအစည်များ ချောမောအဆင်ပြေတတ်သည်။ မသိမသာမျှ တိုးတက်ထူးခြားလာတတ်သည်။

(၆) ဘက်စုံဆီက အကူအညီအထောက်အပံ့များ မထင်မှတ်ဘဲ ရရှိလာတတ်သည်။

(၇) ဘုန်းကံဩဇာ တန်ခိုးတက်တတ်သည်။

(၈) သကတိ၊ ဝုဒ္ဓိ၊ နဝင်း မုန်ကန်ကာ ကက်ကင်းဓာတ်သဘောများအရ ကျွန်းနက်အနေနှင့် တန်ခိုး ကံချမှုငွေတိုး ကံတက်၊ ထိခေါ် ထူးခြား၊ ဂုဏ်ထူး၊ ကျော်တက်၊ ကြေးထပ် စသည့် ကောင်းမွန်ထူးမြတ်သော ကက်ကင်း၊ ဩဘာ၊ နိမိတ်၊ ဘုန်းတံဩဇာ၊ ဟိတ်၊ သိဒ္ဓိစဉ်များ ကိန်းအောင်း၍ အကျိုးကျေးဇူးများစွာတို့ကို ခံစားရစေတတ်သည်။

(၉) ဥပဒေအားရန်၊ အန္တရာယ်စုံနှင့် ပယောဂဘေးများမှ ကင်းလွတ်ရတတ်သည်။ ကတက်ညွန့်၊ ထောက်ကြံ့ညွန့်များ ပူဇော်ရသည်ဟု လေ့လာကြားသိရပါသည်။

ကျွန်းနက်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဩဝါဒဗွန်များအရ နေအိမ်၊ ယာဉ်ကား၊ အလုပ်ခန့်၊ ဈေးဆိုင်တို့မဟူ၍ သင့်လျော်အဆင်ပြေသလို ဖလား၊ ပုလင်း၊ လင်ပန်း၊ စသော နဝင်းဓာတ်ရများတို့နှင့် ထားရှိပူဇော်နိုင်သည်။ ရေမွှေးပူဇော်နိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် အုန်းဆီနှင့် ပွတ်သပ်လိမ်းကျံပေးရသည်။ ထို့အတူ အထူးသဖြင့် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရသည်ဟုလည်း လေ့လာကြားသိရပါသည်။ နဝင်းဓာတ်သဘောများကို ယုံကြည်အားထားတတ်သူများနှင့် စီးပွားဥစ္စာ၊ လာဘ်လာဘများ ထူးခြားတိုးတက်လိုသူများအတွက် လေ့လာနိုင်ကြပါရန် တစ်ဆင့်ဖောက်သည်ချ တင်ပြအပ်ပါသည်။ ထုလုပ်ကိုးကွယ်နိုင်ကြသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ယင်းတော်မင်းကျောင်းဆရာတော် မြတ်ဘုရားကြီးအား တုဂ်ဝပ်ရိုက္ခီးစွာ ရိုခိုးကန်တော့ပူဇော်လျက် ဓမ္မဇိတ်ဆွေပေးအပ်သည်ကို တစ်ဆင့်တင်ပြပါကြောင်းကို ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

■ မော်တင်သိန်းဇော်

အမေ လျှောက်ပြောပါလေ

ရွှေမန်းသား အရှင်အင်္ကျီရ

“သား...သားရေ၊ သားလေးရေ၊ သား...သားရေ၊ သားလေးရေ”

အသံတစ်သံသည် မိမိနောက် အရပ်ဆီက လာနေသည်။ သားပျောက် နှာနေတဲ့ မိခင်တစ်ယောက်လား။ သား နှာနေတဲ့ အရူးမတစ်ယောက်လား။ ဒီမှမဟုတ် လူမှားခေါ်တာများလား ဆဲကွဲ့။ မိမိကို လူမှားဖို့ကလည်း အကြောင်းမရှိလောက်။

မိမိသည် သင်္ကန်းကို ရုံထားလျက် သပိတ်တစ်လုံး ပိုက်ထားကာ ဆွမ်းခံ ကြွနေတာပဲလေ။ ပျံလွင့်ထွက်သွား သော သမာဓိကို ပြန်လည်စုစည်းကာ ဇောဝန်ကျောင်းဘက်ရှိရာသို့ ဦးတည် လိုက်သည်။

“ဘုတ်...ဘုတ်...ဘုတ်”

သားဆိုသော အသံရပ်သွားပြီး ငြိမ်လိုက်လာသော အသံတွေ ဆက် တိုက် ကြားနေရပြန်သည်။ မိမိသည် ခပ်မှန်မှန်ပင် ခြေလှမ်း လှမ်းလျက် သမာဓိမပျက် မှတ်လက်စ ကမ္မဋ္ဌာန်း ထို ဆက်မှတ်နေလိုက်သည်။ “ဘုတ်၊ ဘုတ်၊ ဘုတ်” ဆိုသော အသံတွေပျောက် ထွယ်သွား၏။ အပြေးလိုက်လာသော ခြေလှမ်းပိုင်ရှင်သည် မိမိရှေ့တည်တည် တွင် ရောက်နေလောက်ပြီ ထင်သည်။

ချထားသော မျက်လွှာကို အသာ အေးကြည့်လိုက်သည်။ ထင်သည့်အတိုင်း

ပင် အရိပ်တစ်ခုသည် မိမိရှေ့မှာ ဖြာ ကျနေသည်။ လူတစ်ယောက်၏အရိပ်၊ သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ မိမိရဲ့ မယ်တော်ကြီးပါလား။ လားလား... လားလား။ အမေသည် ဝတ်ထားသည့် အဆင်နဲ့ အသွင်ပြင်သည် မလိုက်ဖက်။ အမေဝတ်ဆင်ထားသော ဘီကွီနို သင်္ကန်းရောင် အပြင်အဆင်နဲ့ အမေ သွင်ပြင်က ဘယ်လိုမှ မလိုက်ဖက်။ မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်တွေက မြင်လို မကောင်း။ ကြည့်လို အဆင်မပြေ။ ရင်ဘတ်ဆီမှာလည်း နီရည်တွေ ပေပွ နေသော အမေအင်္ကျီ။ အရာအားလုံး သည် မသတိစရာအသွင်ကို ဖော် လျက်။ အမေ ဘာတွေကို ဒီလောက် တောင် လွမ်းဆွေးငိုကြွေးနေပါလိမ့်။

အမေသည် မွေးကင်းစ လူမမည် ကလေးငယ်ဘဝကစပြီး နှစ်နှစ်ဆယ် လုံးလုံး ခွဲခွာကွဲကွာနေသော မိမိအား ရှာနေတာပါလား။ သားငတ်နေတဲ့ မိခင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပါရောလား။

ရခဲလှစွာသော သာသနာ့ဘောင် ကြီးထဲ ဝင်ထားပြီး အမေသည် အမြိုက် တရား၊ သုခချမ်းသာကို စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ် မရှာသာ ဖြစ်နေပါရော လား။ အမေသည် ဟောဒီ မြတ်စွာ ဘုရား သာသနာတော်ကြီးထဲကို လွယ် လွယ်ကူကူ ဝင်ရောက်လာသူ မဟုတ်

ဘူးဆိုတာ မေတာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

* * *

အမေဘဝသည် ကြမ်းတမ်းလှ သည်။ ခက်ခက်ခဲခဲ ရုန်းကန်ခဲ့ရသည်။ အမေဘဝ ကြမ်းတမ်းလှသည်ဟု ပြော ဆိုခြင်းမှာ လူ့ဘောင်ကို ခွာရှောင်ပြီး ရဟန်းမ ဘောင်ကို ကူးပြောင်းဝင် ရောက်ဖို့ ခက်ခဲပြီး ကြမ်းတမ်းသည်ကို ဆိုလိုချင်တာပါ။ အမေဘဝသည် လောကီစည်းစိမ်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်ပြီး မပူ မပင်၊ မကြောင့်မကြာ၊ မတောင့်မတ နေထိုင်ရသော ဘဝဖြစ်သည်။ တစ်ဦး တည်းသော သူဌေးသမီးလေးလည်း ဖြစ် သည့်အတွက် အမေမိဘတွေက အမေ ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် နေလာခဲ့ သည်။ ခြေမွေးမီးမလောင်၊ လက်မွေး မီးမလောင် ကုဖော်လောင်ဖက်တွေနဲ့ ကြီးပြင်းစေခဲ့သည်။

အမေဘဝသည် လက်ညှိုးညွှန် ရာ ရေဖြစ်ပြီး လိုတိုင်းရ၊ တတိုင်းပြည့် နေသော ဘဝတစ်ခုပါပေ။ ဒါပေမယ့် အမေသည် လောကီစည်းစိမ်တွေနဲ့ နေရသော ဘဝကို မပျော်ရှာ။ အဖော် မရှာဘဲ ရဟန်းမ ပြုချင်နေသော စိတ် ကသာ အားကြီးနေသည်။ လူကသာ လောကီစည်းစိမ်တွေကြား ပြေးလွှား နေပြားပေမယ့် အမေစိတ်အတွင်းက

သာဝတ္ထိကျောင်းတော်သို့သာ ရောက်
ရောက်နေတတ်သည်။ တစ်သက်တာ
ပတ်လုံး ရဟန်းကြီးအဖြစ် ခံယူပြီး
တရားတွေ အားထုတ်ချင်လှသည်။

အခွင့်ကြံတိုင်း သာသနာ့ဘောင်
ဝင်ဖို့ ဝိဘာတွေကို ခွင့်တောင်းကြည့်
သည်။ ခွင့်မပြုကြ၊ ခဏခဏ ပူဆာ
သည်။ ဝိဘာတွေက သာသနာ့ဘောင်ကို
မလိုချင်ကြ။ ဒီလိုနဲ့ အချိန်တွေသာ ကြာ
လာသည်။ အမေသည် ဆုတောင်း
မပြည့်ရှာ။ အသက်အရွယ်ကလည်း
အိမ်ထောင်ပြုချိန်ရောက်သည်။ အိမ်
ထောင်သားမွေးအလုပ်ကို မလုပ်လို့၊
စိတ်မဝင်စား။ အချစ်ဆိုတာ မသိ၊
နားမလည်။ သာသနာ့အလုပ်သာ ဇော
ကပ်နေသည်။ ဘယ်လိုပဲ သာသနာ
အလုပ်ကို ဇောကပ်ကပ် အမေသည်
ဝိဘာတွေရဲ့ စီမံမှုကို လျစ်လျူရှုလို့ မဖြစ်
ပေ။ အမေ့မိဘတွေက တစ်ဦးတည်း
သော အမေ့ကို နောင်ရေးအတွက်
စိတ်အေးရအောင် ဇာတ်တူ၊ အမျိုးတူ၊
သူငွေသားတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ချ
ပေးလိုက်ကြသည်။ စိတ်မပါပေမယ့်
အမေသည် လိပ်ပြာသန့်စေရန် မယား
ဝတ္ထရားတွေ ကျွဲပွန်သည်။ လင်
ယောက်ျားကို စိတ်ချမ်းသာအောင်ထား
သည်။ မိန်းမကောင်း၊ မိန်းမမြတ်ပီသ
ရပြန်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင် တစ်ဖြစ်လဲ
အမေ့ဘဝက ကြမ်းတမ်းလှသည်။

* * *

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တွင် အမေတို့နေ
တဲ့ သာဝတ္ထိမြို့တွင် နက္ခတ်သဘင်ပွဲ
ကြီး ဆင်နွှဲလေသည်။ ခြံသူမြို့သားတွေ
က သူထက်ငါ အလှတွေဆင်ကြသည်။

အိမ်တွေရှေ့တွင်လည်း အလှတွေဆင်
ကြ လူကိုယ်တိုင်လည်း သူထက်ငါ
လှအောင်၊ ပအောင် လိမ်းကြခြယ်ကြနဲ့
သာဝတ္ထိတစ်မြို့လုံးသည် နတ်ဘုံနတ်
နန်းတမျှ လှချင်တိုင်းလှ၊ ပချင်တိုင်း
ပနေသည်။ သူများတွေ အလှတွေဆင်၊
ဝတ်ကောင်းစားလှတွေ ဝတ်နေပေမယ့်
လောကီကို ငြီးငွေ့နေသော အမေသည်
ဘာမျှ အလှမဆင်၊ ဘယ်လိုမှ မပြုပြင်
ပင်ကိုအတိုင်းပင် ဝတ်စားဆင်ယင်နေ
သည်။ မှုန်နဲ့သာလည်း မခြယ်၊ ဘီး
လည်းမပတ်၊ တစ်ပတ်လျှို ထုံးလျက်
ပင်။ အမေ့ဖြစ်အင်ကိုကြည့်ပြီး အမေ့
အမျိုးသားယောက်ျားက -

“ရှင်မရယ်... နက္ခတ်သဘင်ပွဲ
တော်ကြီး ကျင်းပနေတာကွာ။ သူများ
တွေ ငြိမ်းကြ၊ လိမ်းကြ၊ ပြင်ကြဆင်ကြ
နဲ့၊ မင်းက ဘာလို့မပြင်တာလဲ”

“မောင်မောင်ရယ်၊ ၃၂ ကောတ္တ
သကြီးကို အလှဆင်တော့ရော ဘာထူး
လာမှာမို့လဲ”

အမေ့အမျိုးသားက အမေ့စကား
ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ကြားရတော့ -

“အဲဒီလိုဆိုကွာ... မင်းက အိမ်
ထောင်မပြုသင့်ဘူး၊ ရဟန်းမ လုပ်သင့်
တယ်”

“မောင်မောင် ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်
ကျွန်မလေ ရဟန်းမ လုပ်ချင်ပါတယ်”

“ရှင်မလုပ်တာ ကောင်းတဲ့အလုပ်
ပဲ။ မောင်မောင် ခွင့်ပြုရမှာပေါ့၊ ရှင်မ
ရယ်”

အဲဒီအချိန်ကစ အမေ့ဘဝသည်
အပြောင်းအလဲတွေနဲ့ ကြုံတွေ့လာရပြန်
သည်။ အမေ့အမျိုးသားက အမေ့ကို
ရဟန်းမ လုပ်ဖို့ သာဝတ္ထိကျောင်းတော်

ကို ပရိသတ်တွေ၊ အတီးအမှုတ်ခြံပြီး
ပိုပေးလိုက်သည်။ အရှင်ဒေဝဒတ် ခေါင်း
ဆောင်အုပ်ချုပ်တဲ့ ရဟန်းမ ပရိသတ်
မှာ အမေ့ ရဟန်းမဘောင်ဝင်လိုက်သည်။

* * *

ရဟန်းမဘောင် ဝင်ရောက်လိုက်
သော အမေသည် အေးငြိမ်းချမ်းသာ
ပြီဟု ထင်နေသည်။ သို့သော် မအေး
ငြိမ်းနိုင်ရှာပါ။ ဘယ်အချိန်က ရဟန်း
မသိလိုက်သော ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားမှု
အာဝေခိုက ဒုက္ခသည် အမေ့အား
စတင် ရန်ရှာလေပြီ။ ရဟန်းမဖြစ်ပြီး
ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေ
သော အမေ့အား ပတ်ဝန်းကျင်က
နာခေါင်းရှုံ့ကြလေသည်။ တစ်ယောက်
စကားတစ်ယောက်နား မကြားတကြား
ကဲ့ရဲ့စကား ဆိုလေပြီ။ နားမဆံ့အောင်
ဖြစ်လာသော အမေ့ပြုသနာအစိုင်အခဲ
သည် ခေါင်းဆောင်ကြီး အရှင်ဒေဝဒတ်
ထံ ရောက်လေပြီ။

အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ခေါင်း
ဆောင်မပီသ၊ တာဝန်မယူ၊ ဘာမှဖြေ
ရှင်းမပေး၊ အမေ့ကိုယ်ကျင့်သီလတွေ
ချည့်နဲ့ရတော့မည်။ နောက်ဆုံး သုံး
လောကထွင်တင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
ထံသို့ အယူခံဝင်ရလေပြီ။ ရှင်တော်
မြတ်ဘုရားက ဝိနည်းစည်းကမ်း အရေး
ကျွမ်းကျင်သော အရှင်ဥပါလီအား
တရားသူကြီး အရာထားကာ အမေ့အမှု
ကို ဆုံးဖြတ်ချက် ချခိုင်းလေသည်။

အနာထပိဏ်သူငွေကြီး၊ ဂူဌ
အနာထပိဏ်သူငွေကြီး၊ ကျောင်းဒေး
ကြီး ဝိသာခါတို့ကလည်း အမေ့အခက်
အခဲကို မျက်နှာမလွှဲဘဲ ကူညီဆောင်

ရွက်ပေးကြသည်။ ဒီလိုနဲ့ အမေသည် သီလဖြူစင်ကြောင်း ယခုကိုယ်ဝန်သည် ထူထာဝက ရခဲ့တာဖြစ်ကြောင်း ကောင်း ကောင်းဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်ကြလေပြီ။ အဲဒီတော့မှ အခေလည်း လူတုံ့အလယ် တင့်တယ်သွားသည်။ ရဟန်းမ ပရိ သတ်၊ ရဟန်းပရိသတ် အလယ်တွင် ဝင်ဆုံပြန်သည်။ ရဟန်းမအဖြစ်နဲ့ အမေသည် ကိုယ်ဝန်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးဖွားရသည်။ တရားအားထုတ်ဖို့၊ တရားနာယူဖို့ အချိန်တွေ ပျက်ကွက်ရ သည်။ သားအတွက် ရတက်ဖြာပြီး တရားကို မဖက်နိုင်ရှာ။ တစ်နေ့တွင် သေသေဒနီ ကောသလမင်းကြားကြီး ကျောင်းတော်အလာတွင် ရဟန်းမတွေ ကျောင်းဘက်မှ ကလေးငိုသံကြားမိ သည်။ ဘာကြောင့် ရဟန်းမတွေ ကျောင်းပေါ်က ကလေးငိုသံကြားရသလဲ ဖမ်းတော့ အကြောင်းစုံသိသွားသော မင်းကြားလည်း အမေဆီမှ မိမိကို တောင်းယူကာ နန်းတော်ခေါ်ကာ မွေး စားထားလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှစကာ အမေနဲ့ မိမိသည် ကွဲကွာခွဲခွာနေလာခဲ့ သည်မှာ အနှစ်နှစ်ဆယ်တင်းတင်း ဖြည့်ခဲ့ပြီ။

အခု ပြန်တွေ့တော့ အမေသည် ဘာတရားထူးမှ မရသေး။ သားဇောနဲ့ နှုတ်ရေယာဉ်ကြော့ဝယ် မျောနေတုန်း ဝင်း မိမိမှာ နန်းတော်မှာ ကြီးပြင်းပေ ဖေ့ အမေ့သားမှန်း သိပြီးကတည်းက အမေ့ကို အားကျကာ သာသနာ့ဘောင် ထို့ ဝင်ခဲ့သည်။ အမေ့ကို အတုယူကာ စာရားထူးတွေရအောင် အားထုတ်ခဲ့ သည်။ အခု တရားထူတွေလည်း ရနေ ပြီ။ သားဖြစ်တဲ့က မိမိသည်ပင် တရား

ထူး တရားမြတ်တွေ ရနေသေးပါလျှင် အမေသည် အဘယ်ကြောင့် တရား ထူး တရားမြတ်တွေကို မရနိုင်ရမလဲ။ စေ့စေ့တွေးလိုက်တော့ အမေ သည် မိမိအား အနှစ်နှစ်ဆယ်လုံးလုံး ကွဲကွာနေသော ဆင်ရဲဝေဒနာကို ခံစား နေရပြီး တရားမရှာနိုင်ဘဲ သားရှာကာ မိုင်းငေးနေလို့ ဖြစ်မည်ဆိုတာကို သိ လိုက်ပြီ။

ဒါကြောင့် အမေ့ကို နူးနည့်ည့် စကားလုံးတွေနဲ့ ခွန်းတုံ့ပြန်ဖို့ သင့်ပြီ။ “အမေ”လို့ ပြန်လည်ကာ ထူးလိုက်လျှင် အမေသည် သံယောဇဉ်ရေယာဉ်ကြော မှာ မျောပြန်ရဦးမည်။ မိမိသည် ဆုံး ဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချက်ချင်းလက်ငင်း ချလိုက်သည်။

“ရဟန်းမကြီး၊ ဘယ်လိုအချိုးဖို့ နဲ့ သွားလာ လှည့်လည်နေတာလဲ။ လောကီကို စက်ဆုပ်ပြီး ရဟန်းမ ဘောင် ဝင်လာတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ ရဟန်းမဘောင်ဝင်လာပြီး သားဆိုတဲ့ ချစ်ခြင်းစာရားကိုတောင် တိခနဲ ပြတ် သွားအောင် မဖြတ်နိုင်ဘူးလား။”

စကားလုံးတွေ ကြမ်းတမ်းသွား မှန်း သိလိုက်သည်။ သို့သော် မတတ် နိုင်။ အမေ့ကို တရားရစေဖို့ နည်းလမ်း သည် ဒီနည်းလမ်းက အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမေ့ကို အမှန်ကိုရောက် စေဖို့က ဒီနည်းလမ်းက အဖြောင့်တန်း ဆုံး ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမေသည် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။

“ငါကတော့ အနှစ်နှစ်ဆယ်လုံး လုံး တွေ့ချင်လို့ လိုက်ရှာနေရတာ။ တွေ့ တွေ့ချင်း ဆောက်နဲ့ထွင်း ဆိုသလိုပါပဲ လား။ ဒင်းလို သားကို မွေးဖွားရတာ

အမေ ဝမ်းနာတာ အဖတ်တင်တယ်” လို့ အမေ တွေးချင်တွေးနေမှာပါ။ ခွင့်လွှတ်ပါအမေ။ အမေ့ကို ချွန်ထားခဲ့ ပြီး မိမိသည် ဇေတဝန်ကျောင်းဘက် ကို ခြေဦးလှည့်လိုက်သည်။

* * *

ညနေချမ်းတွင် အမေ့နဲ့ပတ်သက် ပြီး စိမ်းလန်းရွှင်မြသော သတင်းစကား ကို ကြားရလေပြီ။ အမေ့ရဟန္တာမကြီး ဖြစ်သွားပြီတဲ့။ အမေသည် သားဆို သော သံယောဇဉ်သာမက သံယော ဇဉ်အားလုံးကို ဖြတ်နိုင်သွားပြီတဲ့။ သား တာဝန်ကျေပါတယ်နော် အမေ။ ညနေ ချမ်းသည် လရောင်ချမ်းနဲ့ လှပလို့နေ သည်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ အမေ နဲ့ပတ်သက်ပြီး မြတ်စွာဘုရား ရွှေနှုတ် တော်မှ -

“အတ္တဟိ အတ္တနော နာထော- မိမိကိုယ်သာ ကိုးကွယ်ရာ” အစဖြာ သော ဒေသနာတော်သည်လည်း ပဲ့ တင်ထပ်နေလေပြီ။

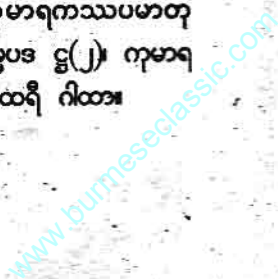
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမေ့ကျေနပ်မှာ ပါလေ။

(သံယောဇဉ်ကြီးတတ်တဲ့ အမေ့ အတွက် မှတ်မှတ်ရရ)

ရွှေမန်းသား အရှင်အကိုရ

ကျမ်းကိုး

နိဂြောဓမီဂဇာတက၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ၊ ကုမာရကဿပမာတု ထေရီ ဝတ္ထု၊ ဓမ္မပဒ ၄(၂)၊ ကုမာရ ကဿပ မာတုထေရီ ဂါထာ။

ပုနာကုတနာအဂ္ဂပင်တော်ပုံ

ဒေဝင်သန်းချစ်

အခန်း(၁၀)

ပန်းခရမ်းအိမ်ကြီး

မြင်းပြိုင်ပွဲထဲက ပုလိပ်တံဆိပ် ပက်ထရစ်က တစ်နာရီကျော်လောက် ကြာကြာသွားခဲ့ရပါတယ်။

ဆရာဝန်ဆိုမှာ ရုံဝင်ခွင့်လက်မှတ် ပါသွားခဲ့တာကြောင့် ပက်ထရစ်က လက်မှတ်ဝယ်ဘို့ ပရမ်းပတာတိုးပေ့နေတဲ့ လူအုပ်ကြီးကြားထဲ ဝင်တိုးခဲ့ရတာကြောင့် အခုလို နေရာခန်းခွဲရတာပါ။ အဲဒါအပြင် အထဲကိုရောက်တော့လည်း အင်္ဂလိပ်စကား ပြောတတ်တဲ့ လူကိုရှာခဲ့ရပါတယ်။

ကြီးကြပ်ရေးမှူး ပုလိပ်တပ်ကြပ်တို့နဲ့အတူ အချိန်အတန်အကြာ ရှိနေခဲ့တဲ့ ဆရာဝန်ကော ပါမောက္ခတို့ကပါ ပက်ထရစ်ကို တွေ့ချင်စိတ်လော နေခဲ့ကြတာပါ။ သူဦးလေးက မိန့်ခွန်းမချွေမီ ပက်ထရစ်က...

“အာဒါမူးကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ခဲ့ကြပြီ”

ကြီးကြပ်ရေးမှူးက...

“ကျုပ်လူတွေ သူ့ကို ရှာမတွေ့ခဲ့တာ မဆန်းပါဘူး။ သူ့ဘယ်မှာလဲ”

“ရေကန်ကြီးက ဂျူးဂျူးဆရာကြီးရယ် ဆန်နီဆိုတဲ့ လူရယ်နဲ့ အတူရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောနေတာ ဆာနီမဟုတ်ပါဘူး။ ကိမ်နဲ့ ခွန်ဘာတို့က သူ့ကို သိကြပါတယ်”

ဆရာဝန်က ဝင်ပြီးကောက်ချက်ချခဲ့ပါတယ်။

“မနေ့ကတော့ စူလီမာနူးကို ကြောက်စရာ လန့်စရာ တစ်စုံလီ ဆက်ဆံခဲ့တာပါ။ ကျုပ်တော့ သိပ်ကို အံ့သြမိပါတယ်”

ကြီးကြပ်ရေးမှူးက ဝင်ပြီး...

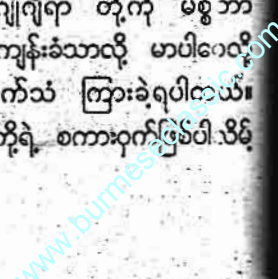
“ကျွန်တော်တော့ မအံ့သြပါဘူး။ ဒီလူဆာနီက မြင်းပွဲဆို တစ်ပွဲမှ အလွတ်ပေးခဲ့တဲ့ လူမဟုတ်ဘူးဗျ။ မြင်းပွဲရှိတိုင်း သူကလောင်းနေကျဗျ။ ပြီးတော့ ရုံးတာချည်းပဲ။ ဒါကြောင့် ဘယ်ဖောက်ထွင်း ဝိဇ္ဇာတွေနဲ့တောင် သူက ပေါင်းနေတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ သတင်းရထားပါတယ်။ သူ့မှာ အကြွေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေပြီလေ။ ဒါကြောင့် ပန်တစ်ဆာဒါကို သွားပြီး သူ့ကို စစ်ဆေးဖို့ ကြိုးစားကြမယ်”

“အာဒါမူးနဲ့ စူလီမာနူးတို့ကို ကိုးဟာလုံမြင်းပြိုင်ပွဲမှာ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်လုံး တွေ့ခဲ့ကြတာပါ”

ဒါ အပြင် မိုက်တီးဟန်တာမြင်းပထမ ပန်းမဝင်လို့ သူတို့ ရုံးသွားချိန်မှာ ဒီလောက် ငွေလေးဆုံးသွားတာ ဂရုမစိုက်ဖို့နဲ့ ပုနာကုလုပ်ငန်းက ငွေတွေ အမြောက်အမြားရမှာပါလို့ သူတို့ကို ဆရာက ချွေးသိပ်တာကြားခဲ့ရပါတယ်။

“ပက်ထရစ်ရေ မင်းဘာကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ပြန်လာခဲ့ရတယ်ဆိုတာ တို့ကို မပြောပြသေးပါလား။”

“ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေး။ မြင်းပြိုင်ပွဲပြီးချိန်မှာ ဂျူဂျီရာနဲ့ အသံခွဲစက်တဲမှ ဆိုဖို့ရိုတယ်ဆိုတာကို စူလီမာနူးပြောတာကြားခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လိုက်သွားကြတော့ ဂိတ်ဝက ရုံဝင်ခကောက်တဲ့ ဟက်စန်ရယ် ဦးချိုတူရိယာ မှတ်သမားရဲ့ရိုရာ တို့ကို မစွဲဘာဘလူးတီ ကျန်းခံသာလို့ မာပါလေလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်သ ကြားခဲ့ရပါတယ်။ ဒါဟာ သူတို့ရဲ့ စကားထုတ်ပြစ်ပါပဲ။”

မယ်။ သူတို့ကို စောင့်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။
ဈေးရုံက ငွေတော်တော် များများကို
စုလိမာ နှုတ်ထုတ်ထည့်ခဲ့ တာမြင်လိုက်
ရပါတယ်။ ကြီးကြပ်ရေးမှူး မတ်တပ်ရပ်
လိုက်ပြီး...

“သိပ်ကောင်းတဲ့ သတင်းပဲ။
ခုချက်ခင်းပဲ ကျုပ်လူတွေကို အသံချဲ့
စက်တဲဆီ လွှတ်လိုက်မယ်”

“သူတို့ အဲဒီမှာ ရှိကြတော့မယ်
ထောင်ပါဘူး။ ဦးချိုမှတ်သမားက နန်း
တော်ဂိုဒေါင်မှာ ဆုံကြမယ်လို့ အားလုံး
တို့ ချိန်းခဲ့ပါတယ်”

“ဒါကြောင့် မင်းက သူတို့ကို
မတွေ့တော့တာလား”

မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့က
သူတို့ကို မော်တော်ကားစခန်းထိ လိုက်
ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ နံပါတ်အယ်လ် ၂၃
က အပြာရောင်ဘက်ဖို့ဒ်လော်လီရယ်
အစိမ်းရောင် ချက်ပလက်ကားရယ်ကို
မောင်းပြီသူတို့ ထွက်သွားကြပါတယ်။
ချက်ပလက်ကားနံပါတ်ကတော့ အာရ်
၄၄ အမ်ပါ။

ဒါကြောင့် ကိမ်နဲ့ ခွန်ဘာ တို့က
အိမ်ထဲမှာ ဘုရင့်နန်းတော်ဆီ ဖြတ်လမ်း
ထွက်သွားကြပါတယ်။

သူတို့အရင် နန်းတော်မှာ ရောက်
နေဖို့ပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ အခလို
သတင်းပို့ဖို့ တစ်ယောက်တည်း ပြန်ခဲ့
တာပါ”

“ဟုတ်ပြီဟေ့။ သိပ်ကိုတိကျတဲ့
အထောက်အပံ့အခံချက်ချင်းကျပ်နန်းတော်
သွားမယ်။ တပ်ကြပ်နဲ့ နောက်လိုက်
အထက်ပါတွေကို အဲဒီမှာ ဆုံမယ်”

ဆရာဝန်ကလည်း...

“ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားနဲ့ တစ်ပါ
တည်းလိုက်လို့ရမလား”

“အသေအချာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့
ပုလိပ်ကားနဲ့သွားကြမယ်။ ဒါမှ ပိုမြန်
မယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရတနာ
ရှာပုံတော်အတွက် ကျွန်တော်တို့မှာ
တာဝန်ရှိနေပါတယ်”

ကြီးကြပ်ရေးမှူးက ပင်လယ်ကူး
သင်္ဘောကြီးတစ်စီး လှိုင်းလုံးကြီးတွေကို
ဖြတ်ကျော်ခဲ့သလို မြင်းပွဲပရိသတ်ကြီးကို
အမြန်ဆုံး ဖြတ်သန်းခဲ့ပါတယ်။ ငါးမိနစ်
နီးပါးပဲကြားခဲ့ပါတယ်။ အပြင်ရောက်
တာနဲ့ တပြိုင်နက် နန်းတော်ဆီသူတို့
အမြန်ဆုံးထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကြီးကြပ်ရေးမှူးက နန်းတော်ဂိုဒေါင်
စောင့်တွေနဲ့ မဆွေးနွေးခင်မှာ အချို့သမီး
တစ်ဦးက ကွင်းပြင်ကိုဖြတ်လာပြီး သူ့ကို
လှမ်းအော် နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။ သစ်ပင်
အောက်မှာ ချည်ထားတဲ့ အိမ်နီကို
မုန်လာဥတွေ ကျွေးနေတဲ့ ခူးခူး ပါ။
ကြီးကြပ်ရေးမှူးက ခူးခူးကို ကောင်း
ကောင်းမှတ်မိပါတယ်။ သူမဆီလျှောက်
သွားပြီး အရိုအသေပေးခဲ့ပါတယ်။

“မင်းကို မြင်ရတာ ဝမ်းသာပါ
တယ်။ ညနေဖက်မှာ ငါတို့လို မိဖုရား
တွေ အပြင်ထွက်ပြီး လမ်းလျှောက်လေ့
မရှိတာတော့ မင်းသိမှာပါ။ ငါလို မိဖုရား
ခေါင်ကြီးတစ်ယောက်က ပုလိပ်ဌာနဆီ
လာလည်ဖို့ဆိုတာကလည်း မသင့်တော်
တဲ့ကိစ္စပါ။ မင်းတို့ အိမ်နီရပ်ရင်ရံဆီ
ခုချက်ချင်းလိုက်သွားကြပါ”

“ကျွန်တော်ဘာမျှ နားမလည်ပါ
လား။ ကျေးဇူးပြုပြီး အေးအေးဆေးဆေး
ပြောပြပါလား မိဖုရားကြီး”

“နန်းတော်ထဲမှာ ကိမ်နဲ့ ခွန်ဘာ
ကို ငါတွေ့ခဲ့ရတယ်။ သူတို့က နန်းတော်
ရပ်ရင်ရံသွားရမယ်အစား နန်းတော်ထဲ
ကို မှာပြီး ဝင်ခဲ့ကြတယ်လေ။”

ဒါအရင်က နံမည်ဟောင်းပဲ
ဆက်မိန့်ပါဦး”

ခူးခူးက အစအဆုံးပြောပြလိုက်
ပါတယ်။ သူမတောင် ငိုမဲ့မဲ့ ဖြစ်သွားပဲ
သေးတယ်”

“သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ခလေး
တွေပါ။ သူတို့ကို ကယ်လိုက်ကြပါ”

“မပူပါနဲ့ ယူဝါဂျီဒါ။ အခုပဲ
ကျွန်တော်တို့ ရပ်ရင်ရံဆီ လိုက်သွား
ပါမယ်”

သူတို့နဲ့အတူ တပ်ကြပ်ကော
နောက်လိုက်တွေပါ ရထားလမ်းမကြီး
ကိုဆန်ပြီး ချီတက်သွားကြပါတယ်။

ရပ်ရင်ရံကိုရောက်တော့ နံရံတွေ
နားမှာ ဘင်ကားကိုရပ်ထားဖို့ ကြီးကြပ်
ရေးမှူးက အမိန့်ပေးပါတယ်။ သူ့လူတွေ
ကို တပ်ဖြန့်ချထားလိုက်ပါတယ်”

သူက ပါမောက္ခကို...

“မစ္စတာဘလူးတီနဲ့ သူ့လူတွေကို
တော့ အခုလို ရပ်ရင်ရံကို ကျွန်တော်
လူတွေ ဝိုင်းထားတာ မသိစေရပါဘူး။
ဘယသူကမှလည်း ကျွန်တော်တို့ကို
သံသယမဖြစ်စေရပါဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်
အနည်းငယ်တုန်းက ရပ်ရင်ရံခါးလောင်
ခဲ့တာကြောင့် မကြာခဏ မီးလုံခြုံရေး
စစ်လေ့ရှိတာပါ။

ခင်ဗျားနဲ့ ပက်ထရစ် တို့က သူတို့
ဂိုဏ်းရဲ့ စကားဂုဏ်ကို သုံးပြီး လက်မှတ်
သွားဝယ်ပါ။ ဘာများ ထူးခြားမလဲဆိုတာ
စောင့်ကြည့်ကြမယ်”

ပါမောက္ခက တွေးတွေးခေါ်ခေါ်
လူသားပီပီ...

“အား ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်
သွားမယ်။ ကျွန်တော် ပတ်လည်မှ
ပုလိပ်တွေရှိနေတာပဲ။ ကျွန်တော်
မကြောက်ပါဘူး”

မစ္စတာဘလူးတီး ကျန်းခံသာလို့ မာပါစ...ဆိုတဲ့ စကားထုတ်ကို ကြားရ တာနဲ့ တပြိုင်နက် မန်နေဂျာကိုယ်တိုင် က ပက်ထရစ်နဲ့ ပါမောက္ခတို့ကို ရုပ်ရှင်ရုံ ဂိုဒေါင်နဲ့ ရုပ်ရှင်ပြခန်းရုံရာ ရှေ့တံ့ စင်္ကြံလမ်းဆီ ခေါ်သွားပါတော့ တယ်။ ဆရာဝန်ရယ် စစ်ဆေးရေးမှူးနဲ့ နောက်လိုက်နှစ်ဦးတို့ကတော့ လျှပ်စစ် ပစ္စည်းတွေကို လိုက်လံ စစ်နေဟန် တောင်ခွဲကြပါတယ်။ရုပ်ရှင်ကားကတော့ ဇာတ်သိမ်းလုပ်ပြီ။ နာရောင် ကောက် ကောက်နဲ့နော့တော့ဝက်ကတော့ သူ့ခြင်္သေ့ ကပြန်ကိုက်လို့ သေသွားခဲ့ပြီ။ မင်သမီး လေးက သူ့ချစ်သူနဲ့ စေ့စပ်ပွဲလုပ်ဖို့ ပြင်ဆင် နေပါပြီ။

“လာစမ်းပါ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ပုလဲလေး ရယ်၊ တို့ဘဝမျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည် ထွန်းတောက်ပါစေ၊ သူတို့ ပေါင်းစပ်ကြ ပါစေ၊ လက်ထပ်လည်ဆွဲ ထဲမှာကွယ်”

မန်နေဂျာက ရုပ်ရှင်ရုံ ဂိုဒေါင် တံခါးကို ခေါက်ရင်း ခပ်တိုးတိုးလေး-

“မစ္စတာ ဘလူးတီး ကျန်းခံသာ လို့ မာပါစ”

ပြန်ထူးသံ ပေါ်မလာခဲ့ပါ။ တံခါး ထပ်ထူပြီး စကားထုတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ပြောခဲ့ပေမယ့် အဖြေမရပါ။ စစ်ဆေး ရေးမှူးနဲ့ ပါမောက္ခတို့က မန်နေဂျာကို တွန်းဖယ်ပြီး တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ကြပါ တယ်။ အထဲမှာ မှောင်မဲနေပါတယ်။ ပက်ထရစ်က မီးဖွင့် လိုက်ပါတယ်။ အခန်းတစ်ခန်းလုံး ပရမ်းပတာ ပြန်ကျ နေပါတယ်။ လမ်းမ ဖက်ထွက်တဲ့ တံခါး ဖွင့်နေပါတယ်။ ရန်ပွဲတစ်ပွဲ နှဲသွားတာကို အထင်အရှားသိသာနေပါတယ်။ ဂုလား ထိုင်နှစ်လုံး ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေပြီး မှန်ကွဲစ တွေ နေရာတိုင်းမှာ ပြန်ကျနေပါတယ်။

စားပွဲတစ်လုံးကလဲ ပြိုနေပါ တယ်။ ကြမ်းပြင်မှာတော့ လူတစ် ယောက် မလှုပ်မယှက် တုံးလုံးလဲနေပါ တယ်။ လူမျက်စိတစ်လုံးရေးချယ်ထား တဲ့ ပန်းခရာအိုးကြီးရဲ့ အပိုင်းအစကို ၎င်းက ဖမ်းဆုပ်ကိုင်ထားပါတယ်။ ကြမ်း ပြင်မှာလည်း အနီရောင်စေးထိုင်းထိုင်း တွေ တစ်စက်စက်ကျနေပါတယ်။

ပါမောက္ခက အော်ဟစ်လိုက်ပါ တယ်။

“ကြီးကြပ်ရေးမှူး ခင်ဗျားမြန်မြန် လာပါ။ နေရာတိုင်းမှာ သွေးတွေချည်းပဲ။ ပူနာကူပန်းခရာကြီးကတော့ သည်းမှာပါ။ ကွဲနေပါပြီ”

ကြီးကြပ်ရေးမှူးက ထိုင်ချလိုက်ပြီး လဲနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို စကြည့်ရင်း-

“ဆရာဆာနီပါလာ။ လူ့သတ်မှု ဖြစ်ခဲ့ပြီထင်တယ်”

သူ့နောက်လိုက်နှစ်ဦးကို ခေါ်ပြီး-

“လူနာတင်ကား တစ်စီးခပ်မြန် မြန် စီစဉ်ပါ။ တပ်ကြပ်ကိုလည်း အားလုံး နီးနီးကြားကြားရှိနေဖို့ တပ်လှန်ထား ခိုင်းပါ။ ထူးခြားရင် ငါ့ဆီ သတင်း ချက်ချင်းပို့ကြပါ”

“ဟုတ်ကဲ့” ဆိုပြီး ကမန်ကတန်း ထွက်သွားကြပါတော့တယ်။ ရုပ်ရှင်ရုံ တစ်ရုံလုံး မီးဖွင့်လိုက်ပါ။ ရုပ်ရှင်ပြတာ ရပ်ပစ်ပါ။ ပရိသတ်ကို ကျွပ်က ထွက် ခွင့်ပေးတဲ့ထိ ငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်း ဂီတသံဖွင့်ပေးထားပါ။ နှစ်မိနစ်အတွင်း မှာ ခင်ဗျား အမှုထမ်းတွေ အားလုံး ဒီမှာ လာစု နေပါစေ မန်နေဂျာ-

ဆရာဝန်က ဝင်ပြီး...

“လဲနေတဲ့ လူကို ကျွန်တော် စစ်ရမလား”

“စစ်ပါခေါက်တာ ကျေးဇူးပါ”

ပုလိပ်တွေက ရှင်းလင်းပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် မန်နေဂျာရယ် ပြအတ် သမားရယ်၊ ညွှန်ကြားမှု ငွေကိုင်တို့ ဝကြိန် လမ်းမှာရပ်နေကြပါတယ်။

ကြီးကြပ်ရေးမှူးကတော့ ထုံးစံ အတိုင်း အချိန်ကုန်မခဲပဲ...

“ပြုတင်းပေါက်တွေ၊ ဝင်ထွက် ပေါက်တွေနဲ့ တံခါးမကြီးကို တောင့်ဖို့ ရယ်၊ တချို့နေရာတွေကို ရှာနေတုန်းမှာ ပရိသတ်ကို ထိန်းဖို့ လူလိုတယ် တပ် ကြပ်ရေး၊ လူနာတင်ကားက လူတွေက လွဲရင် ကျွပ်အမိန့်မရတဲ့ အဝင်အထွက် မလုပ်စေနဲ့”

တပ်ကြပ်က...

“ရုပ်ရှင်ရုံ အမှုထမ်းတွေကို ဘယ် နေရာမှာ စစ်မှာလဲ”

“ထွက်ချက်တွေရေးဖို့ လူသွတ် လိုက်ပါ။ ဂိုဒေါင်ထဲမှာ စစ်မယ်”

ကြီးကြပ်ရေးမှူး ပထမဆုံး သိချင် နေတာကတော့ခလေးတွေ အခြေအနေ ပါ။ ငွေကိုင်ကတော့ ဘာမျှ ပြောမပြ နိုင်ခဲ့ပါ။

“ကောင်တာမှာ လူတွေ တစ်ပြု ကြီး ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တစ်ယောက်စီရဲမျက်နှာ ကို မှတ်မိနိုင်ပါ့မလဲ”

ကျန်အမှုထမ်းတွေကလည်း ၎င်း အတိုင်းပါ။ ဒါပေမယ့် ညွှန်ကြားတာ မှတ်မိနေပါတယ်။

“ခင်ဗျားပြောတဲ့ ရွယ်တူကောင် လေးနဲ့ ကောင်မလေးအတွက်ကျွန်တော် သောက်စရာတွေသွားဝယ်ပေးရပါတယ်။ သူတို့ကြည့်ရတာတော့တော့သူ တေးဝ သားခလေးတွေ မဟုတ်ကြပါဘူး။ သူတို့ ဝတ်လာတဲ့ အဝတ်အစားတွေ မြင်ရတာ နန်းတော်ထဲက ထွက်လာခဲ့ကြပုံပဲ”

“ဟုတ်တယ် ဒါဟာ ကိမ်နဲ့ခွန်ဘာ အမှန်ပဲ”
 တပ်ကြပ်ရောက်လာပြီး သတင်း ပို့တယ်။ အတန်းတိုင်း ရှာခဲ့ပြီးပါပြီ။ လေးတွေကို မတွေ့ရပါဘူး။
 “မန်နေဂျာကလွဲပြီး ကျန်လူတွေ အပြင်ထွက်ကြပါ”
 ကြီးကြပ်ရေးမှူး အမိန့်ကြောင့် အလုံး အပြင်ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။
 မန်နေဂျာ တစ်ယောက်တည်း မန်နေဂျာ သူ့မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲစိုက် စိုက်ကြည့်ပြီး-
 “ခလေးတွေသည်ကို လာခဲ့တယ်။ အခုသူတို့ကို ရှာမတွေ့ဘူး။ မင်းမှာ ဘာဝန်ရှိတယ်။ မင်းသိသမျှ ပြောပါ။ ဘုတ်ရင်တော့ မင်းနာလိမ့်မယ်။ ပုလိပ် နဲ့ လိပ်ညာတာဟာ ပြစ်မှုကျူးလွန် ဘာပဲကွ”
 လူသေအလောင်းလည်း တွေ့ခဲ့ ဘာကြောင့် ကြီးကြပ်ရေးမှူးရဲ့ တာဝန် အရ ရှင်းပြခဲ့တာကိုပါ သဘောပေါက်ပြီး မန်နေဂျာ ကတုန်ကယင်နဲ့ ဝန်ခံချက် သေပါတော့တယ်။
 “ဒီရုပ်ရှင်ရုံကို လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ် ဘုတ်ကတည်းက မစွတာ ဘလူးတီက သူ့ အစိုက်လုပ်ငန်းတွေလုပ်ဖို့ ဌာနချုပ် အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ပါတယ်”
 မန်နေဂျာကိုကော ရုပ်ရှင်ရုံ အမှု အခင်းတွေကိုပါ ငွေများများ ပေးခဲ့ပါ သေး။
 ဒါကြောင့် အားလုံးကလည်း အပြင်ထွက် မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ရေငုံ နေထိုင် နေပေးခဲ့ကြပါတယ်။
 “ကဲ ထားပါတော့၊ ဒီဂိုဏ်းရဲ့ အခွင့်အလမ်းဆောင်ကနေပြီး အောက်ခြေအထိ အပြင်ထွက် နဲ့မည်ပြောပြပါ”

“မစွတာဘလူးတီကတော့ ခေါင်း ဆောင်ပါ။ ဘယ်သူကိုမှ သူကလွဲပြီး ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်ခွင့် မပေးပါဘူး။ ဆရာ ကိုတောင် ခွင့်မပြုခဲ့ပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့နှစ်ဦး မကြာမကြာ ငြင်းခုံခဲ့ကြပါတယ်။ ဆာနီက ဦးစီးဦးကိုင် အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ချင်နေတာကို ကျွန်တော် ကတော့ အပြစ်မတင်ချင်ပါ။ စူလီမာနူး ဂျူဂျီရာနဲ့ ဟက်စန့်တို့ ပြောသမျှတွေ သူက လုပ်ကိုင် ပေးနေရတာပါ။ ဒီဂိုဏ်း မှာ အလုပ်အများဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။”
 “အာဒါမူးကကော”
 “သူကတော့ လက်တိုလက် တောင်း အခိုင်းခံရတဲ့အဆင့်ပါ။ အဲဒီလို အခိုင်းခံတွေကတော့ ဒေသတိုင်းက ရောက်လာတတ်ပါတယ်။ မကြာခဏ လည်းလူပြောင်းတတ်ပါတယ်။ အကယ် ၍ ခင်ဗျားသိချင်ရင်တော့ သူတို့နဲ့မည် တွေ့ကိုပေးပါမယ်။”
 ဆရာဝန်က မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပါ တယ်။ ဆရာတော့ အသက်ပျောက်သွား ပြီ။ ပန်းခရားအိုးကြီးမှာတော့ တစ်စုံ တစ်ယောက်ရဲ့ သွေးတွေပေကျနေခဲ့ပုံ ရတယ်။ မစွတာဘလူးတီရဲ့ သွေးဖြစ် နိုင်တယ်။ ကျွန်တော် သူ့ဂျာကင်အင်္ကျီ ကို စစ်ကြည့်တော့ ဒီဆတ်ကနဲဖွင့်လို့ ရတဲ့ စားနဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ထွက်လာခဲ့ပါ တယ်။ ကြီးကြပ်ရေးမှူးက ပိုက်ဆံအိတ် ဖွင့်ပြီး ပါသမျှတွေကို ထုတ်ရင်း စားဖွဲ ပေါ်တင်လိုက်ပါတယ်။ ဘယ်စက္ကူတစ် ထပ်၊ မြင်းလောင်းထားတဲ့ ဖြတ်ပိုင်းတွေ မဟုတ်မှတ် မှတ်ပုံတင်ကဒ်နှစ်ခု၊ ဒီညနေမှာ မီးရထားစီးဖို့ ချိန်းထားတဲ့ အမျိုးသမီး ချောချောလေးရဲ့ ဓါတ်ပုံတစ်ပုံ စတာ တွေပါ။ သူ့အင်မတန် တန်ဖိုးထားတဲ့

ပန်းခရားအိုးကြီးရဲ့ အစအနတွေကို ထိုင်ပြီး ငေးမောနေရာတဲ့ ပါမောက္ခ လည်း ရထားလက်မှတ်ကို မြင်ရမှ သတိရလာပြီး...
 “မီးရထား၊ ဒီညနေခြောက်နာရီ ခွဲမှာ ဒေါက်တာခရက်ကာလစ်နဲ့ ဘူတာ မှာဆုံဖို့ ချိန်းထားတယ်”
 ပက်ထရစ်က ဝင်ပြီး...
 “ဆရာ ဆာနီက ဒီည မီးရထား နဲ့သွားမယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် အထင်တော့ သူပြောတာ ရတနာတွေ ကိုပါ။”
 မန်နေဂျာလည်း သူထောင်ထဲ မဝင်ရရေးအတွက် တတ်နိုင်သမျှ ဖော် ကောင်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။
 “ခိုးလာသမျှ ပစ္စည်းတွေကို သယ်ဖို့ မစွတာဘလူးတီမှာ ဘက်ဖိုးဒ် လောလီတစ်စီးရှိပါတယ်။ သူတို့ရထား ဘူတာဆိပ် ဘာသယ်ဖို့ မောင်းသွား သလဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော်လဲမသိပါ။ ကျွန်တော်တို့မှာ မေးပိုင်ခွင့်မရှိပါ”
 ကြီးကြပ်ရေးမှူးက မတ်တပ်ရပ် လိုက်ပြီး...
 “နံမည်တွေကို နောင်ကျမှ ယူ တော့မယ်။ ဒီဂိုဏ်းကလူတွေကို အတိ အကျညီရအောင် ခင်ဗျားက ကျွန်တော် နဲ့ ဘူတာရုံလိုက်ခဲ့ပါ။ ဓါတ်ပုံထဲက အမျိုးသမီးလေးလည်း ဆရာကို ဘူတာ ရုံက စောင့်နေပါလိမ့်မယ်။ ခလေးတွေရဲ့ သတင်း အစအန မရမချင်း ကျောက်ခဲ တစ်လုံးကိုတောင် ကျုပ်က လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး”
 ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်...
 အောင်သန်းရဲ့

ချောချင်သလား လှချင်သလား

မောင်ပုတ်စည်

ခေတ်ပညာတတ်တဲ့ရ သမီးငယ် လေးတစ်ယောက်က တစ်နေ့မေးလာပါတယ်။ ဘာဘာရယ်၊ အလုပ်လျှောက်တဲ့ အခါ ပညာအရည်အချင်း အသက်ကန့် သတ်ချက်တင်မကဘူး၊ ရုပ်လက္ခဏာ ကလည်း အရမ်းစကားပြောတာပဲ ဘာဘာရဲ့ သမီးလည်း ဘာသာရေးလုပ်ပါတယ်။ ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့ပြီး လျှောက်တာပဲ။ အဆင်မပြေသေးဘူး။ အဲဒါ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ အတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်အောင် ရွတ် ရ ဖတ်ရတာမျိုး မရှိဘူးလားတဲ့။

ကြံ့ခိုင်ဖန်ဖန် ကတ်သီးကတ်သတ် မေးခွန်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အားပေးပြီး ပြော ရတယ်။ ရှိတာပေါ့ သမီးရယ်။ ဟို... ညံ့ဖွန်မူတ်ပြီး လုပ်တာမျိုးတော့ မဟုတ် ဘူးပေါ့။ ရတနာသုံးပါး၊ အနန္တဒွါးပါးကို ဦးထိပ်ထား ဆည်းကပ်ကိုင်ရှိုင်းရင် ဒီဂုဏ် ကျေးဇူးတွေက အကျိုးပြုပါတယ်။

သမီးကို ဂါထာစာစုပေးမယ်။ အဲဒီဂါထာရွတ်ပြီး ဘုရားရှိခိုး သမီးရဲ့ ရုပ် လက္ခဏာတွေ တင့်တယ်လာမယ် အဆင်း အင်္ဂါ ကြည်လင်မယ်။ အသားအရေ စိုပြည်မယ်။ ဥပမာနဲ့ညားမယ်။ ကျက်သရေ ရှိလာမယ်။ ဆံပင်အလှပြင်၊ မိတ်ကပ် ခြယ်သလို မွမ်းမံလိုက်တဲ့အခါ လှပလာ သလိုပဲ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတွေ လင်းလာတဲ့ သဘောပေါ်ဆိုပြီး ပေးလိုက်တယ်။

အဲဒါကို ဒီနေ့ခေတ် အလုပ်အင် တာဗျူးပြေမယ့်လူတွေ၊ ဗွီဒီယိုပင်းသား၊ မင်းသမီးလုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေသူတွေ၊ အဆို တော်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေသူတွေအတွက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ရွတ်ဆိုကြ ပါကုန်။

ဂူပ ဂူပ ဝိလာသဂ္ဂ၊
ဂူပ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ၊
ဝန္ဒေသာရ ဂုဏောပေတံ၊
တေနမှာ တုလဂူပဝါ။

ဂူပ ဂူပ ဝိလာသဂ္ဂ ဂူပ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ-ပကတိသောအဆင်း၊ အလွန် တင့်တယ်သောအဆင်း၊ မြတ်သော အဆင်း၊ မကြံ့စည်နိုင်သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သာရဂုဏော ပေတံ- ကျေးဇူးတော်စစ် ဂုဏ်တော်နှစ်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- ကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒ့ပမိ- ရှိခိုးပါ၏။

တေန-ထိုရှိခိုးရသော ကောင်းမှု ကြောင့်၊ အတုလဂူပဝါ-အတုမရှိသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အမှီ-ဖြစ်ရပါ လို၏။

ကဲ... ဒီဂါထာလေးကို ပထမ တော့ ကြည့်ဆိုပေါ့။ ရွတ်ရင်း ရွတ်ရင်း နဲ့ နောက်အလွတ်ရလာပါလိမ့်မယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ မြန်မြန်အောင်

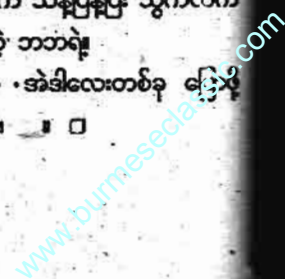
အလွတ်ကျက်ပြီးရွတ်ပါ။ ဘုရားရှိခိုးပြီး ရွတ်။ အခေါက်ရေကန့်သတ်ချက်မထား ပါနဲ့။ တတ်နိုင်သလောက်ရွတ်နေပါ။

အချိန်ရရင် ရသလို ရွတ်နေဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဒါကြောင့် သွားရင်း လာရင်း၊ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း ရွတ်နိုင် သလောက်ရွတ်ပါ။

စာကြွင်း။ ဆောင်းပါးအထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ သမီးလေးကို ပေးလိုက်ပြီး လေးလံအကြာမှာ လက်ဆောင်ပစ္စည်း တွေနဲ့ လာကန်တော့တယ်။ ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုမှာ အလုပ်ရသွားပြီတဲ့။ အံ့ဩစရာ ပါပဲ။ ဝမ်းသာအားရ ပြောပြတယ်။

ဘာဘာရယ်... သမီးအင်တာဗျူး ပြေတော့ ဥပမိကောင်းလို့တဲ့။ သမီးနဲ့ ပြိုင်တူ အလုပ်ရတဲ့ ခြောက်ယောက်က ဘုမ္မဏိန္ဒတွေမှာ အလုပ်ရတယ်။ သမီးကျ တော့ ရုပ်ရည်လည်း သန်ပြန်တယ်။ အင်္ဂလိပ်စာအဓိကနဲ့ ဘွဲ့ရပြီး အင်္ဂလိပ် စကား ကျွမ်းကျမ်းကျင်ကျင် ပြောတတ် လို့ နိုင်ငံခြားသားတွေနဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စ အခြားအဖွဲ့ဝင်လူကြီးတွေနဲ့ အလုပ်ကိစ္စ တွေကို စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးဆိုင်ခိုင်းပြီး ရုံးချုပ် မှာပဲ တမင်ဦးစားပေး ရွေးထားတယ်။ ရုပ်ရည်လေးက သန်ပြန်ပြီး သွက်လက် ချက်ချာလို့တဲ့ ဘာဘာရဲ့။

အဲ... အဲဒါလေးတစ်ခု ပြောဖို့ မေ့သွားလို့ပါ။ □

“ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေ” အတွက် အလှူရှင်များဖိတ်ခေါ်ခြင်း

ဆရာတော်ဦးအာစာရလက်သီရိသည် ၁၃၅၆-ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၁၆-၂-၁၉၉၅) ကြာသပတေးနေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ် သံတွဲမြို့ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ပဉ္စန်းဆက်ပါရမီရှင်များအား စောင့်မျှော်လျက်ရှိသော ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေသို့ စတင်ရောက်ရှိပြီး တောရတောင် အကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ဖြင့် စတင်ကြွရောက် သာသနာပြုတော်မူပါသည်။

၁၃၅၇ ခုနှစ် တော်သလင်းလဆန်း ၁ ရက်(၂၅-၈-၁၉၉၅) သောကြာနေ့တွင် ပုဗ္ဗကံတင်၍ ၁၃၅၈ ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့်နေ့ (၂၃-၃-၁၉၉၅)နေ့တွင် ဆုတောင်းပြည့် အနောက်ရွှေတိဂုံစေတီတော်နှင့် အရံစေတီရှစ်ဆူတို့ကို တိကြားကုသိုလ်ဖြစ် ထီးတော်တင်အဖွဲ့နှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၇၅ သိန်းကျပ်၊ ၁၃၆၁ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့် (၂၄-၁၀-၁၉၉၉) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မူလသစ်ကောက်ရွာ အများကောင်းမှု ကိုးနဂင်းစေတီတော်အား ကျောက်ထီးတော်ဟောင်းချ၍ ရွှေထီးတော်အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၀ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၂ ခုနှစ် တော်သလင်းဆန်း ၁ ရက်(၁-၉-၁၉၉၉) သောကြာနေ့တွင် ပုဗ္ဗကံတင်၍ ၁၃၆၅ ခုနှစ် တနင်္ဂနွေလပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်(၂၄-၃-၂၀၀၃) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အမြင့် ၂၁ တောင်ရှိ ရွှေထီးတော် ဘုံနှစ်ဆင့်ဖြင့် ဓာတ်ပေါင်းစု အနောက်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်အား တိကြားကုသိုလ်ဖြစ် ထီးတော်တင်အဖွဲ့နှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၃၀၀ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၂ ခုနှစ် တနင်္ဂနွေလဆန်း ၅ ရက် (၂၈-၃-၂၀၀၁) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော် ရွှေထီးတော်ကင်းခဲ့သော ဝဋ္ဋီ၊ ရေကျော်ကျေးရွာရှိ ရွာလယ်ပင်စာကြီးကောင်းမှုစေတီတော် ရွှေထီးတော် အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၅ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၈ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက် (၄-၁-၂၀၀၇) ကြာသပတေးနေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၉၀ ကျော် ပြိုကျပျက်စီးနေသော ပိန်းတောလေးကျေးရွာ လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား စတင်ပြုပြင်ဆောင်ရွက်၍ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့(၉-၂-၂၀၀၉) တနင်္လာနေ့တွင် မွှားရုံကြီးအပါအဝင် ရေစက်သွန်းချပြီးစီးခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၀၀ သိန်း ကျော်ကျော်၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်(၁၆-၁၀-၂၀၀၈) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဉာဏ်တော်အလှူဗျာ ၅၄ ပေရှိ အေဒီပိန်းချစ်သာလျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား စတင်တည်ထားဆောင်ရွက်ပြီး ၁၃၇၁ ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၃၀-၁-၂၀၁၀)နေ့တွင် ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော် ကုန်ကျခဲ့ပြီး အားလုံးကောင်းမှုအတွက် ရေစက်သွန်းချ အမှုပေးဝေခဲ့ပြီး ဆက်လက်၍ ဆောင်ခြေရင်ပြင်တော်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ တောင်ပေါ်တက်ရောက်ပူဇော်ခြင်း မပြုနိုင်သူများအတွက် ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ အမြင့်ရှိ မုလိန္ဒာနဂါရုံ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တောင်တော်ဆီ ကျက်သရေဆောင် အဝတ်ပုခိုးတစ်ဆောင်နှင့် သောက်ရေ သုံးရေအတွက် အစီစီစက်ရေ ချွင်းအား အနက်ပေ ၄၀၀ တူးဖော်သော်လည်း ရေချိုးမရှိပါသောကြောင့် သောက်ရေအတွက် ဂါဗ ၅၀၀၀ ဆုံ ကွန်ကရစ်သောက်ရေကန်တစ်လုံး ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်လိုပါသောကြောင့် စသည့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို တစ်ဦးတစ်ယောက်သော်လည်းကောင်း၊ အသင်းအဖွဲ့နှင့်သော်လည်းကောင်း စီစဉ်လှူဒါန်းနိုင်ကြပါရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

လှူဒါန်းနိုင်သော ပစ္စည်းအမျိုးအမည်နှင့် တန်ဖိုး

- ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ အမြင့် ရုပ်ပွားတော်အပါအဝင် ရောင်တော်ဖွင့်အပြီး ၅၀ သိန်းကျပ်
- အကျယ် ၁၅ ပေ အမြင့် ၁၂ ပေ မှန်ဦးအလှူရှင်အမည်ပါပြီး ၄၅ သိန်းကျပ်
- ဇီယံ ၅၀၀၀ ဆုံ ကွန်ကရစ်သောက်ရေကန် ၁ လုံး ၄၀ သိန်းကျပ်

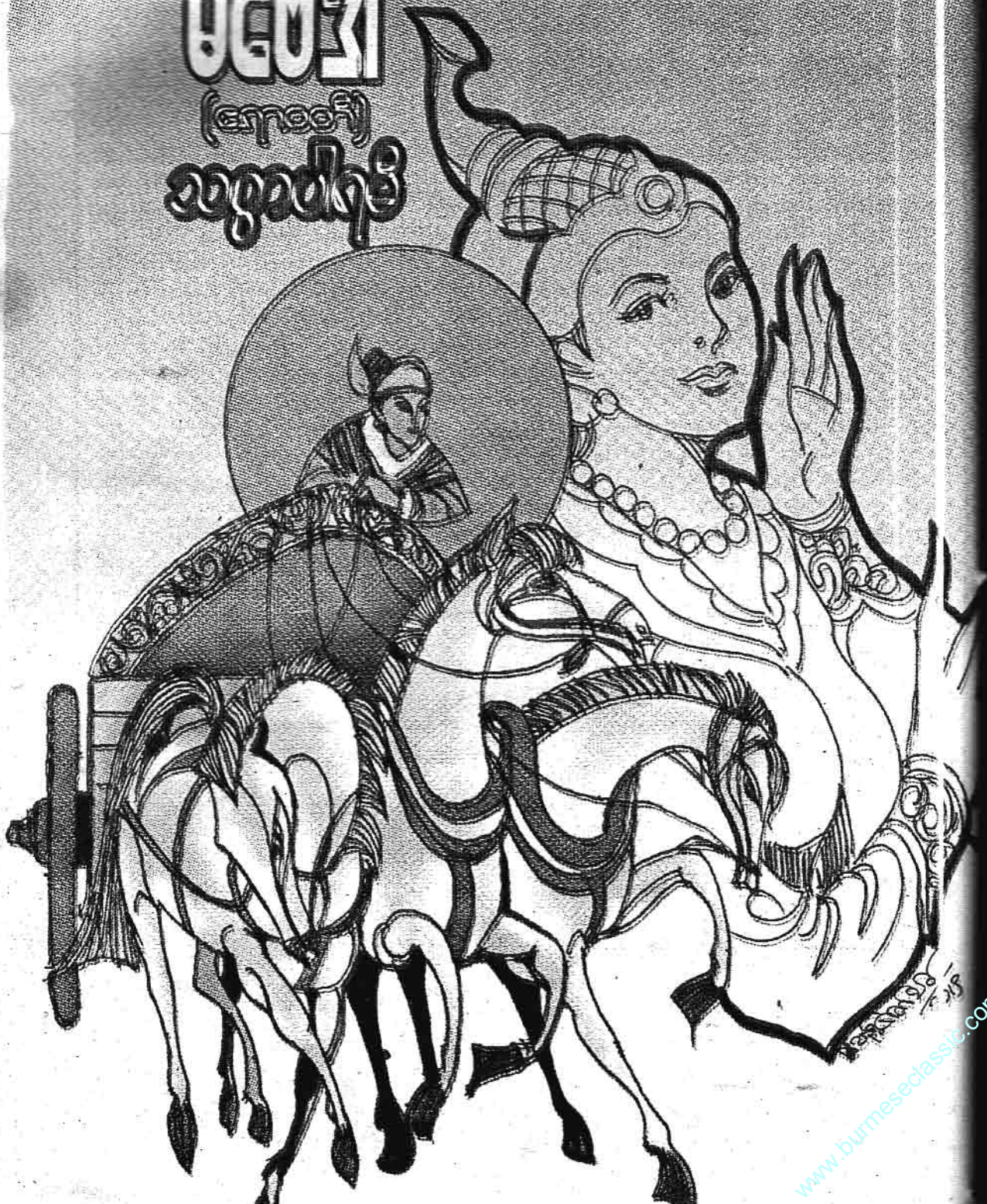
ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုသူများ

- လာဘ်မိုးစွေစာပေ ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၀၀၅၉၂၅
- နာယကဆရာတော် ဖုန်း - ၀၉-၇၃၁၃၉၃၃၆၊ ၀၉-၄၂၀၂၃၅၄၅၈
- ဦးကျော်သူထိုက် ဖုန်း - ၀၉-၅၁၁၉၄၀၇

ပုဂံ

(အမှတ်)

အဂ္ဂမဟာ

သတ္တဝါရမီ

မပေဒါ(ရောဂါ)

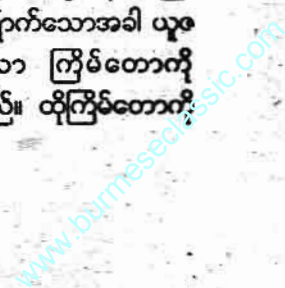
“အလွမ်းမှာတမ်းချွေ”

မနော်ဟရီသည် ဟိမဝန္တာ တောင်အနီးတွင် သီတင်းသုံးသော ကဿပရသေ့ကျောင်းသို့ဝင်၍ ရသေ့ကြီးအား အကျိုးအကြောင်း စုံလင်စွာ လျှောက်ထားသည်။

“တပည့်တော်မ၏ ခင်ပွန်း ယောက်ျား သုခမင်းသား တပည့်တော်မအား ရှာဖွေရင်း ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါလျှင် ဤမှရှေ့သို့ ဆက်လေ့ရှိရန် မှာကြားခဲ့ပါတယ်။ ရှေ့ခရီးမှာ နတ်ဘီလူးများ ပေါများသော ဒေသဖြစ်၍ ခရီးကြမ်းပါတယ်။ ဒီကနေလှည့်ပြန်ဖို့ ပြောပေးပါ။ တားမရဘဲ ဆက်၍လိုက်လာမည်ဆိုလျှင် သုခမင်းသားအား ဤမန္တန်နှင့် တပည့်တော်တို့ ဆွေမျိုးခုနစ်ဆက် သုံးစွဲသော (သတ္တကုလိက) ဆေးတော်တို့ ပေးလိုက်ပါ။ ဤမှ တစ်ယူနော အတွာတွင် ပန်းရင်းမြက်တော၊ ဝါးတော ထိုနောက် ယူနောသုံးဆယ် ဇယ်သော သမန်းမြက်တော၊ ဆင်းတော၊ မြဲမြက်တော၊ ဆူးချို

ပါသော ကြိမ်တော၊ ကောင်းကင်သဖွယ်ဖြစ်သောတော၊ လက်သည်၊ ခြေသည်းရှည်သော သတ္တဝါတို့ပေါ်သည့်တော၊ အခွဲရခက်သော အသီးများရှိသည့်တော၊ ဘီလူးတော၊ မှောင်မည်းနေသည့် တောအထပ်ထပ် ရှိပါတယ်။ ထိုမှလွန်သော် အလွန်ကြီးမားသော ဆင်ပြောင်ကြီးနှစ်ကောင် ထိုးခတ်ပြီး လမ်းပိတ်နေပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ မင်းသားသည် ဤမန္တန်ကို ရွတ်၍ ဆေးကိုစားပြီး ဆင်ပြောင်ကြီးများ ပေါင်ကြားမှ ထွက်သွားပါ။ ထိုမှဆက်လျှင် အလွန်မြင့်မားသော တောင်ကြီးနှစ်လုံး အချင်းချင်း ထိပါးပုတ်ခတ်လျက် ရှိပါသည်။ ဤမန္တန်ကို ရွတ်၍ ဤဆေးကိုစားပါ။ မန္တန်အစွမ်းကြောင့် တောင်ကြီးတို့ ပြိုကွဲသွားကြပါလိမ့်မည်။ ထိုတောင်ပေါက်ကြားမှ ဆက်၍ သွားသောအခါ ဘီလူးများ နေသောနေရာသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။ လမ်းအလယ်၌ ထန်းခုနစ်ပင်ဆက်မျှ ကြီးမားသော ဘီလူးကြီးသည် လမ်း၌ တည်နေပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ မန္တန်ရွတ်၍ ဆေးကိုစားပြီး ဤဆေးကို

တုတ်ဖျားတွင် အနည်းငယ်လိမ်းကျံ၍ ယင်းတုတ်ဖြင့် ဘီလူးကြီးအား ထိုးလိုက်လျှင် ဘီလူးသည် ထိုနေရာ၌ လဲကျသွားပါလိမ့်မည်။ ဘီလူး၏ခေါင်းကို ကျော်၍သွားပါ။ ထိုမှဆက်လျှင် တစ်ယူနောကျယ်သော မြစ်ကြီးတစ်စင်းကို တွေ့ပါလိမ့်မည်။ ထိုရေတို့ကို မထိပါနှင့်။ ထိပါက အသက်သေပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍ မယုံကြည်ပါလျှင် ... သန်လျက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဓားဖြင့်သော်လည်းကောင်း အဝတ်ကိုချည်၍ ရေထဲချကြည့်ပါ။ အဝတ်သည် ပွမွကြေညက်သွားပါလိမ့်မည်။ ထိုမြစ်ကြီး၌ ကြီးမားသော စပါးကြီးမြွေသည် ဟိုဘက်ကမ်းနှင့် သည်ဘက်ကမ်းကို တံတားသဖွယ် ခင်းနေပါလိမ့်မည်။ ဤမန္တန်ရွတ်၊ ဤဆေးစားပြီး ခြေ၌ အနည်းငယ် သုတ်၍ မြွေကြီး၏ ကျောပေါ်မှ လျှောက်သွားပါ။ အမြီးမှ ခေါင်းတိုင်အောင် တစ်နေ့တာ သွားရပါသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းရောက်သောအခါ ယူနောတစ်ရာရှိသော ကြိမ်တောကို ရောက်ပါလိမ့်မည်။ ထိုကြိမ်တောကို

ဖြတ်သန်းရန် မလွယ်ပါ။ ထိုနေရာတွင် အိမ်လုံးပမာထရှိသော ငှက်ဆင်ကြီးများ ရှိပါလိမ့်မည်။ ငှက်ဆင်တစ်ကောင်၏ အတောင်ကြားတွင် ဤကမ္မလာကိုခြုံ၍ အိပ်နေပါ။ ငှက်ဆင်ကြီးများ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပျံတက်သောအခါ ကြိမ်တောက်လွန်၍ ကေလာသတောင်ထိပ်ပေါ်မှာရှိသော မြို့တော်ကို ရောက်ပါလိမ့်မည်ဟု ခရီးစဉ်ကိုလျှောက်ထားပြီး ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကေလာသတောင်ထိပ်သို့ ပြန်လေသည်။

ဒုမရာဇ်မင်းကြီးသည် သမီးတော် မနော်ဟရီ ပြန်လာသောအခါ သမီးတော်သည် လူ့ပြည်တွင် လူတို့နှင့်ရောနှော ဆက်ဆံခဲ့သည်ဖြစ်၍ သမီးတော်အား ဘုံဗိမာန်သို့ဝင်ရန် မသင့်သဖြင့် တစ်ခုသော အရပ်မှာ ပြာသာဒ်ဆောင်အသစ် ဆောက်လုပ်၍ ကိန္နရီအခြံအရံများနှင့်အတူ သမီးတော်အား နေစေသည်။

“မောင်တော်ရယ်... နှမတော်ဟာ မောင်တော်နှင့်တွေ့ဆုံပြီး ချစ်ခင်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့ကြတယ်။ ကံကြမ္မာအရ ခွဲခွာခဲ့ကြရတယ်။ နှမတော်ဟာ ခြေလက်အဆင်တန်ဆာ ဒွါဒရာတို့ရဲ့ အစွမ်းကြောင့် နေရပ်ဌာနီကို ကောင်းမွန်စွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ပါပြီ။ အန္တရာယ်ထူပြောလှတဲ့ ကန္တာရခရီးကြမ်းကို မောင်တော်စွန့်စားပြီး လိုက်မလာစေချင်တာကတော့ အမှန်ပါပဲ။ နှမတော်အတွက် မောင်တော် အသက်ပါဆုံးရှုံးရတယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုးကို နှမတော် မကြားဝံ့ဘူးမောင်တော်။ မောင်တော် အသက်ရှင်လျက် ရှိနေစေချင်တယ်။ အဝေး

ကပဲ လွမ်းနေစေချင်တယ်။ မောင်တော်အပေါ် ထားရှိခဲ့ဖူးတဲ့ မေတ္တာနှင့် သစ္စာတရားကို ထာဝရ ထိန်းသိမ်းထားရင်း သက်ဆုံးတိုင် တစ်ကိုယ်တော်ဘဝနှင့် ရှင်သန်ပါတော့မယ်။ နှမတော်ရဲ့ဘဝမှာ အသစ်ဆိုတာ မရှိစေရဘူး။ နောက်တစ်ယောက်ဆိုတာ မရှိစေရဘူးလို့ နှမတော် အလေးအနက်ကို ကတိပြုပေးလိုက်ပါတယ် မောင်တော်”

“ချစ်မေတ္တာ၏ ဓေတမန်”

သုခမင်းသားသည် သူပုန်ရန်တို့ကို နှိမ်နင်းအောင်မြင်၍ ပြန်လာသောအခါ မိဖုရား မနော်ဟရီကို မမြင်တွေ့ရသဖြင့် မယ်တော်အား မေးမြန်းရာ အကြောင်းစုံသိရသဖြင့် မနော်ဟရီနောက်သို့ ချက်ချင်းလိုက်ရန် ပြင်ဆင်သည်။ မယ်တော်က ငိုယို၍ တားမြစ်သည်။ နတ်သမီးတမျှ လှပသော မင်းသမီးကို ရှာဖွေပေးပါမည်။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ပြီး စံမြန်းနေပါဟု ဆိုသောအခါ ...

“အို ... မယ်တော်ကြီး သားတော်သည် မနော်ဟရီအား မမြင်မတွေ့ရပါလျှင် သေရပါလိမ့်မည်။ ချစ်သူမျက်နှာကို မမြင်မတွေ့ရဘဲ အသက်ရှင်နေထိုင်ခြင်းထက် သေရခြင်းက မြတ်ပါတယ်။ အခြား မည်သည့်မိန်းမမျိုးကိုမှ အလိုမရှိပါဘူး။ မနော်ဟရီကိုသာ လိုအပ်ပါတယ်”

ဟု လျှောက်ထား ၍ ပြာသာဒ်မှ ဆင်းလေသည်။ ထို့နောက် မှဆိုးနေရာသို့သွား၍ မုဆိုးအား တောလမ်းခရီးစဉ်ကို မေးမြန်းသည်။ မုဆိုး၏ လမ်းပြမှုဖြင့် ဟိမဝန္တာတောင်ခြေမှ

ကသာပရင်ရသေ့ထံ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ကသာပရသေ့သည် မနော်ဟရီမှာထားခဲ့သည့်အတိုင်း အန္တရာယ်ထူပြောလှသော ရှေ့ခရီးသို့ ဆက်မလိုက်ရန် တားမြစ်သည်။ ထို့နောက် မနော်ဟရီပေးထားခဲ့သော စိန်လက်စွပ်နှင့် ကမ္မလာနီအဝတ်ကို ထုတ်ပေးသည်။ သုခမင်းသားသည် ပစ္စည်း နှစ်ခုကို ယုယစွာပိုက်ထွေး၍ မိမိမျက်စိအောက်တွင် မနော်ဟရီရောက်နေသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ခံစားရလေသည်။ သုခမင်းသားသည် မနော်ဟရီအပေါ်တွင် ပြင်းထန်စွာ စွဲလမ်းနေသည်ဖြစ်၍ နောက်သို့မဆုတ်ဘဲ အသက်ပင်သေသေ ရှေ့သို့တိုးမည့်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ တားမရသည့်အဆုံး မနော်ဟရီ မှာထားခဲ့သည့် ခရီးလမ်းကြောင်းကို ရှင်းပြပြီး မန္တန်နှင့် (သတ္တကုလိက)ဆေးကို ပေးလိုက်သည်။ သုခမင်းသားသည် လမ်းပြအဖြစ် မျောက်ငယ်တစ်ကောင်ကိုခေါ်၍ အစဉ်အတိုင်း ကန္တာရခရီးကြမ်းကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရာ ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်ကြာသောအခါ အလုံးစုံသော တောတောင်တို့ကို ကော်ဖြတ်ပြီးနောက် ထန်းခုနစ်ဆင့်မြင့်သော၊ မီးလျှံသဖွယ် မျက်လုံးရှိသော ဘီလူးကြီးကိုတွေ့ရာ (သတ္တဝါလိက)ဆေးကို ဝါးချိုလျက် မန္တန်ကိုရွတ်ဆိုပြီး တုတ်ဖျား၍ ဆေးကိုသုတ်၍ ယင်းတုတ်ဖြင့် ဘီလူးကြီးရင်ညွန့်ကို ထိုးလိုက်ရာ ဘီလူးကြီး လဲကျသွားသည်။ ထိုမှ ဘီလူးကြီးခေါင်းကိုနင်း၍ ခရီးဆက်ရာ မြစ်ကြီးတစ်ခုသို့ရောက်သည်။ ယင်းမြစ်ကြီးကို စပါးကြီးမြွေ၏ ကျောကုန်းပေါ်မှ ကူးသွားပြီးသျှင်

ကြိမ်တောသို့ ရောက်သွားသည်။ ကြိမ်ကို ဆွဲ၍ သစ်ပင်ထက်သို့ တက်ပြီးအိပ်လေသည်။ နေလည်း ဝင်လေပြီ။ သုခမင်းသားသည် ရှေ့ခရီးကို မသိတော့သဖြင့် ငိုကြွေးနေသည်။

“အို ... သုခမ၊ သင်သည် မိန်းမအတွက်နှင့် ကျေးဇူးရှင် မိဘများကို စွန့်ခွာ၍ ဤအရပ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကြုံလာသမျှဒုက္ခကို ခံပေးတော့”

ဟု ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်တွေးသည်။ ကိုယ့်ဘာသာ ဆုံးမသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကြိမ်တောမှာ တူကံစားနေကြသော ငှက်ဆင်ကြီးများ ရောက်လာသည်။ သူတို့ဘာသာ ဘာဝ ပြောနေသော စကားတို့ကို ခင်သားကြားလိုက်ရသည်။

“နက်ဖြန် ဒုမရာဇ်မင်းကြီးက သူ့သမီးတော်ကြီး မနော်ဟရီကိုယ်မှ ဗုဒ္ဓများဖယ်ရှားရန် ပြုကြီးသဘင် ဆင်ဆင်ကျင်းပလိမ့်မယ်။ ငါတို့ သည်ပွဲကြီးသဘင်သို့သွား၍ အစောင့်အရှောက်ထားသော များစွာသော ဘဏ္ဍာတို့ကို သူလျက် အစာအမျိုးမျိုးတို့ကို စားသောက်ကြကုန်အံ့”

ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

သုခမင်းသားသည် ငှက်ဆင်ကြီးများ၏စကားကို ကြားရသောအခါ ငှက်ဆင်ကြီးတစ်ကောင်၏ ငှောင်ကြောသို့ဝင်၍ သန်လျက်ဖြင့် ဖွဲ့နှောင်ဆင်ဆင်လျက် အိပ်လေသည်။ နံနက် နိသောက်သော် ငှက်ဆင်များသည် ဆောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြိမ်တောသို့ ဆက်၍ ရေကန်ကြီး ကန်ပေါင်တွင် ဆင်ကြကုန်သည်။ သုခမင်းသားသည် ငှက်ဆင်တောင်ပံမှ ဆင်းကာ

ကန်ပေါင်ဘေးတွင် ပုန်းအောင်းနေသည်။ ခဏအကြာတွင် ကိန္နရီမ ဘဇိယောက်တို့သည် ရေကန်သို့ ဆင်းလာကြသည်။

“ငါတို့သည် မနော်ဟရီ မင်းသမီးကို ဤရေကန်မှရေဖြင့် ချိုးပေးကြကုန်အံ့”

ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုသည်။ ထိုစကားကို သုခမင်းသား ကြားသောအခါ လွန်စွာဝမ်းမြောက်လှ၍

“ငါ့ရောက်နေကြောင်း မနော်ဟရီသိအောင် ပြုလုပ်မည်။ ငါသည် သစ္စာပြုအံ့။ ငါသည် မနော်ဟရီနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းဆုံရမည်ဖြစ်သော် ... ကိန္နရီမတစ်ယောက်သည် ရေအိုးကို ချီပင့်မရပါစေသား” ဟု သစ္စာပြုသည်။

ကိန္နရီမတို့သည် ရေအိုးကိုယ်စီ ချီမလျက် သွားကြသည်။ ထိုအထဲမှ တစ်ယောက်သည် ရေအိုးကို မချီ၍ မနိုင်သောကြောင့် ဘေးပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်ရာ သစ်ပင်ရင်းတွင် ထိုင်နေသော သုခမင်းသားကို တွေ့ရသည်။ ကိန္နရီမက ရေအိုးကို ချီပင့်ပေးရန် အကူအညီတောင်းသည်။ အကြောင်းအကျိုးပေးကြည့်ရာ ... ကိန္နရီမက အကြောင်းစုံရှင်းပြသည်။ မင်းသားသည် ကိန္နရီမအား ရေအိုးကို ပင့်ပေးသည်။ စိန်လက်စွပ်ကို ရေအိုးတွင်းသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

မနော်ဟရီ ရေချိုးရာသို့ နောက်ဆုံးမှရောက်လာသော ကိန္နရီမသည် ရေအိုးကိုလောင်း၍ ရေချိုးပေးခဲ့သည်။ အိုးတွင်းမှ စိန်လက်စွပ်သည် မနော်ဟရီ၏ လက်သန်းတွင် စွပ်မိလေသည်။ စိန်လက်စွပ်ကို တွေ့သောအခါ မနော်ဟရီသည် အံ့သြတုန်လှုပ်စွာဖြင့်

သုခမင်းသား ဤအရပ်ကို ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ထို့နောက် နောက်ဆုံးရေသယ်လာသော ကိန္နရီမအား အကြောင်းစုံကို ပေးမြန်းရာ အဖြစ်မှန်ကို သိရသည်။

“မင်းသားအတွက် ရေချိုးပြီး ပန်းနံ့သာများ လိမ်းကျံလျက် ဤဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဝတ်ဆင်ကာ ဤတန်ဆာတို့ကို ဆင်မြန်းလျက် မနော်ဟရီ လာသည်တိုင်အောင်စောင့်ရန် ပြောကြား၍ ကိန္နရီမအား စေလွှတ်သည်။

သုခမင်းသားသည် ရေချိုးနံ့သာများလိမ်း၍ ဝတ်စားတန်ဆာများ ဝတ်ဆင်ပြီး ရေအိုင်နားမှာနေသည်။ မနော်ဟရီသည် အလုပ်အကျွေးများနှင့်အတူ ခမည်းတော်ကြီးထံဝင်၍ အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားရန် မင်းကြီးထံ အခစားဝင်လာရာ မင်းကြီးသည် သမီးတော် ပြန်လာရခြင်း အကြောင်းကို မေးသည်။ မနော်ဟရီက အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းလင်းလျှောက်ထားသည်။ သုခမင်းသားသည် ဗျူဒိပ်ကျွန်းကို အုပ်စိုးနိုင်သော ဆင်ပြောင်ငါးစီးအားကို ဆောင်နှင်းသော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ခမည်းတော်က ဤမျှဘုန်းကြီးသော ယောက်ျားသည် သမီးတော်ရှိရာ ဤဒေသသို့ ရောက်လာခဲ့လျှင် ခွန်အားသတ္တိပြည့်စုံသူမှန်လျှင် သမီးတော်ကို ထည့်ပေးလိုက်မည်ဟုဆိုသည်။

မနော်ဟရီက ရေကန်အနီးတွင် သုခမင်းသား ရောက်ရှိနေကြောင်း တင်ပြရာ မင်းကြီးသည် အံ့သြစွာဖြင့် မင်းသားအား ခေါ်ဆောင်စေသည်။

ထိုအခါ သုခမင်းသားသည် နန်းတော်တွင်းသို့ဝင်၍ ဆန်းကြယ်သော သီဟသနပလ္လင်ထက်မှာနေသော ဒုမရာဇ်မင်းကြီးကို ရှိခိုးနေသည်။ သုခမင်းသား၏ ရုပ်အဆင်း လှပခြင်း ကျက်သရေကို ရှုလိုမတင်းတိမ်အောင် ဝိဇ္ဇာထိုရ်များ၊ ကိန္နရီများက ကြည့်ရှုကြသည်။ မင်းကြီးသည် သုခမင်းသားကို ကြည့်လျက် နှစ်သက်စွာဖြင့် ဘယ်မျှကြာအောင် သင်မင်းသားလာခဲ့ရသနည်းဟု မေးရာ မင်းသားက ခရီးလမ်း အခက်အခဲ အတွေ့အကြုံများကို ရှင်းလင်း၍ ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်ကြာခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ ထို့နောက် လေးအတတ် ကျွမ်းကျင်မှုကိုမေး၍ လေးအတတ်ကို ပြစေသည်။

ထန်း ခုနစ်ပင်၊ ရေသဖန်း ခုနစ်ပင်၊ ကြေးပြား ခုနစ်ချပ်၊ ကျောက်တိုင် ခုနစ်တိုင်၊ ကြေးတိုင် ခုနစ်တိုင်၊ သဲအပြည့်ထည့်ထားသော လှည်းခုနစ်စီး၊ မီးစက်နှင့်တူသော ယန္တရား ခုနစ်ခုတို့ကို အဆင့်ဆင့်ထားပြီး သုခမင်းသားအား လေးဖြင့် ပစ်စေသည်။ သုခမင်းသားသည် လေးတင်လျက် အရာအားလုံးကို ပစ်လေသည်။ မြားသည် အရာအားလုံးကို ထွင်းဖောက်ပြီးနောက် စကြဝဠာ တောင်ဝမ်းအလယ်ကိုထိပြီးလျှင် တစ်ဖန် သုခမင်းသား၏လက်သို့ ပြန်ရောက်သည်။ ကြည့်ရှုသူအပေါင်းတို့သည် အလွန်အံ့ဩဝမ်းသာလျက် လက်ပန်းပေါက်ခတ်ကြ၍ ကောင်းချီးပေးကြသည်။ ဒုမရာဇ်မင်းကြီးသည် နေရာမှထ၍ သုခမင်းသား၏ လည်ပင်းကိုဖက်ကာ အလွန်အလွန် မွန်မြတ်လှသော

ယောက်ျားဖြစ်သည်ဟု ချီးမွမ်းသည်။ ထို့နောက် အညိုရောင်ရှိသော အလွန်ကြီးလေးသော ယောက်ျားတစ်ထောင် ချီမခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သော ကျောက်ဖျာကြီးကို တစ်ယောက်တည်း ချီမစေသည်။ သုခမင်းသားသည် ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာထ၍ ကျောက်ဖျာအနီးသို့သွားကာ ကျောက်ဖျာကို သုံးကြိမ် လက်ရှာရစ်လှည့်ပြီး ညှာလက်ဖြင့် ကျောက်ဖျာကိုကိုင်ကာ “ငါသည် ဗောဓိပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်းသိမြင်လတ္တံ့။ ငါသည် သတ္တဝါတို့၏ ဇာတိမာနစသော အလွန်လေးလံသည့် တောင်ကြီးများကို ရွှေပြောင်းခြင်းငှာ တတ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါလျှင် အလွန်လေးလံသော ဤကျောက်ဖျာကြီးသည် ပေါ့ပါးစေသား”ဟု သစ္စာပြု၍ ကျောက်ဖျာကို ချီမသည်။ သုခမင်းသားသည် ကျောက်ဖျာကို ပခုံးထက်သို့ တင်၍ လူးလာခေါက်ပြန် စကြိုလျှောက်သည်။ အံ့ဩဖွယ်ရာ ကျောက်ဖျာကိုထမ်းပြသော သုခမင်းသား ဗောဓိဆုပန်အလောင်းတော်ကို မြင်ရသည်အခါ ဒုမရာဇ်မင်းကြီးသည် သီဟာသနပလ္လင်ပေါ်မှဆင်း၍ သုခမင်းသား၏ လည်ပင်းကို ဖက်ပြီးလျှင် ကောင်းချီးပေးလေသည်။ ဝိဇ္ဇာအားလုံးတို့သည် ပုဆိုးဦးရစ် ခေါင်းပေါင်းတို့ကို မြှောက်ကြကြကုန်သည်။ ထို့နောက် မင်းကြီးသည် သစ်၏မိဖုရားကို သိပါ၏လောဟုမေးရာ သိပါသည်ဟု ဆိုသည်။

မင်းကြီးသည် အဆင်းတူ အရွယ်တူ၊ အသွေးအရောင်တူသော သမီးတော်ခုနစ်ဖော်တို့ကို အဆင်တန်ဆာ

အတူ ဝတ်ဆင်စေ၍ အစဉ်အတိုင်း နေစေလျက် သုခမင်းသားအား နန်းကို ရွေးချယ်စေသည်။

မင်းသားသည် ကိန္နရီခုနစ်ဖော်အား အသေအချာကြည့်ပါသော်လည်း အားလုံး အတူတူဖြစ်နေ၍ ရွေးချယ်မရ ဖြစ်နေစဉ် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုပြန်သည်။

“ငါသည် ရှေးက အများအကျိုးကို ရှာမှီးခဲ့လျက် ယခုအခါ သူတစ်ပါးတို့တပ် နေရပ်ကို ရောက်နေပြီ။ ငါ၏ စိတ်အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေ”

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် သိကြားမင်းဗိမာန်သည် ပူသောအခြင်းအရာဖြစ်၍ ဆင်ခြင်သော် သုခမင်းသားအကြောင်းကို သိ၍ ရွှေယင်ကောင်အသွင်ဖြင့် မင်းသား၏ အနားသို့ကပ်၍ “မင်းသား... ငါသည် သိကြားဖြစ်သည်။ ယင်ကောင်အသွင်ဖြင့် သင်၏ဇနီးလက်၌ နားမည်။ ယင်ကောင်နားသော အမှတ်ဖြင့် ဝန်းလက်ကို ဆွဲပေတော့”ဟု တိုးတိုးပြောသည်။

ထို့နောက် ရွှေယင်ကောင်သည် မနော်ဟရီ၏လက်တွင် နားရာ မင်းသားသည် လက်တိုဆွဲ၍ ငါ၏ဇနီးဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောသည်။ သိကြားသည် ဘုံဗိမာန် သို့ ပြန်သွားသည်။ ပရိသတ်များစွာတို့သည် ချီးမွမ်းစကား ပြောကြား၍ ရတနာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆင်ယင်သော ဘိသိက်မင်္ဂလာ စီရင်၍ သုခမင်းသားနှင့် မနော်ဟရီမင်းသားအား ရတနာအစုအပုံထက်၌ နေစေ၍ သုခမင်းသားအား မင်းအဖြစ် အပ်နှင်းသည်။ မင်းသားသည် မနော်ဟရီနှင့် ချစ်ခင်စွာပေါင်းသင်း၍ သား

သမီးအခြံအရံများနှင့်အတူ နတ်စည်း စိမ်ကို ခံစား၍ နှစ်များစွာကို လွန်စေသည်။

တစ်နေ့သော် သုခနမင်းသားသည် ကျေးဇူးကြီးမားလှသော မိဘနှစ်ပါးကို သတိရအောက်မေ့လွန်းသဖြင့် ငိုကြွေးသည်။ မိဘရပ်ထံပြန်ရန် မနော်ဟရီအားပြောရာ မနော်ဟရီက ဒုမရာဇ်မင်းကြီးထံ တင်ပြသည်။ မင်းကြီးသည် မိဘကျေးဇူး သိတတ်သော ယောက်ျားမြတ်ကို ကိုယ်တိုင် ထိုက်ပို့မည်ဟု ပြောဆိုပြီး ကြီးကျယ်သော ဝိဇ္ဇာထိုရ်အပေါင်းခြံရံလျက် ဆောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာခဲ့ကြသည်။ ဥတ္တရပုလ္လမြို့အနီးတွင် ယာယီတဲခန်းများနှင့် နေကြသည်။

သုခန၏ ခမည်းတော် အာဒိစ္စမင်းကြီးသည် မြို့တံတိုင်း ပြင်ပတွင် ယာယီတဲများနှင့်နေသောသူများကို ရန်သူများထင်မှတ်၍ နှလုံးမသာသာ ဖြစ်နေသည်။ ထိုစဉ် သုခနမင်းသားသည် ဝိဇ္ဇာထိုရ်များ ခြံရံလျက် မြို့တွင်သို့ဝင်လာပြီး ပြာသာဒ်ထက် ဆိုထက်ကာ မိဘနှစ်ပါးခြေအစုံကို ခြံရံလျက် မိမိတို့ ချမ်းသာစွာ လာရောက်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

မိဘနှစ်ပါးသည် သားနှင့် ခွဲခွာသဖြင့် ကျနေရသော မျက်ရည်များ သနင် ခန်းခြောက်ပြီဟု ဆိုကာ ခြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြသည်။ မိဘနှစ်ပါးနှင့် မိဖုရားကြီးတို့သည် အခြံအရံများနှင့်အတူ မြို့ပြင်ထွက်၍ ဒုမရာဇ်မင်းကြီးအား တွေ့ဆုံသည်။ ခမည်းတော်များ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစွာ ဆက်တိုင် ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ နေကြသည့် ထို့နောက် လက်ဆောင်ပစ္စည်း

များစွာပေးပြီး မြို့တော်ကို ပြန်ကြသည်။

သုခနမင်းသားနှင့် မနော်ဟရီတို့သည် ဥတ္တရပုလ္လမြို့၌ နေရစ်သည်။ အာဒိစ္စဝံသမင်းသည် သုခနမင်းသားအား ရာဇဝတ်သိက်ဖြင့် မင်းမြှောက်သည်။ မနော်ဟရီအား မိဖုရားခေါင်ကြီးအရာထားလျက် တရားနှင့်အညီ မင်းပြုသည်။ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့အား ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးသည်။ သားတော်၊ သမီးတော်များ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်များ၊ တိုင်းသူပြည်သားများအား ကောင်းမှုကုသိုလ်တော်ဖြင့် ယဉ်ကျေးစေသည်။ နတ်ရွာစံသောအခါ တုသီတာနတ်နန်း၌ ဖြစ်လေသည်။ သားသမီးဆွေမျိုး တိုင်းသူပြည်သားတို့သည်လည်း သေလွန်သောအခါ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြလေသည်။

“မောင်တော်ရယ် ၃၁ ဘုံအတွင်းက လွတ်မြောက်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်အမြိုက်တရားကို ရှာဖွေနေတဲ့ သမ္မာသဗ္ဗောဓိဆုကြီးရှင် မောင်ဘုရားရဲ့ ပါရမီတော်ကို နောက်တော်ပါးက ဖဝါးခြေထပ် လိုက်ပါပြီး ဖြည့်ခွင့်ပေးပါ။ သံသရာမှာ ကျင်လည်နေရသမျှ ကာလပတ်လုံး မခွဲမခွာ အမြဲ ဆုံတွေ့ပါရစေ။ မောင်ဘုရားက သမ္မာဗောဓိဆုကြီးရှင် ဘုရားစစ်စစ်ဖြစ်လာတဲ့ အခါ ခြေချွတ်မှ ကျွတ်တမ်းဝင်ရမယ့် မဟာသာဝက တေဒဂ်ဘွဲ့ရထေရီမတစ်ဦး ဖြစ်ရပါစေသားလို့ နမတော်လေးနက်လှိုက်လှဲစွာ သစ္စာပြုပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ မောင်ဘုရား ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံပေးပါနော်။ နိဗ္ဗာန်ကို အတူတကွ စံဝင်နိုင်အောင် မောင်

တော်လည်း နမတော်နှင့်ထပ်တူ သစ္စာပြုပေးပါလို့ မြတ်နိုးရိုကျိုးစွာ တောင်းပန်လိုက်ပါရစေလား ...။

ဝန်ခံချက် ။ ဤဇာတ်လမ်းမှာ ဇင်းမယ်ဆရာတော် ရေးသားသော ဇင်းမယ်ပဏ္ဍာသ အဋ္ဌကထာအား ဓမ္မာစရိယ ဦးစိုးမြင့် မြန်မာမှုပြုထားသော ဇင်းမယ်ပဏ္ဍာသဝတ္ထုကို မှီငြမ်းပြုပါသည်။

ဤဇာတ်လမ်းမှာ ၅၅၀ နိပါတ်တော်လာ သုခဇာတ်တော်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နိုင်ငံများနှင့် လူမျိုးများက အမြတ်တနိုးလက်ခံထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အချို့က မနော်ဟရီအား ‘ဒွေးမယ်နော်’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ‘နန့်နောင်းခါရီ’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လူမျိုးတို့၏ ဝေလေ့ထုံးစံ ယဉ်ကျေးမှုအရ အမည်ကွဲလွဲမှု ရှိသော်လည်း ဇာတ်လမ်းမှာ အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးပြုမှတ်တမ်း

ဇင်းမယ်ပဏ္ဍာသ အဋ္ဌကထာနှင့် ဘာသာပြန်စာအုပ်၊ ဦးကုလားမဟာရာဇဝင်၊ ငါးရာငါးဆယ် နိပါတ်တော်စာအုပ်များ ရှာဖွေကူညီပံ့ပိုးပေးသော လပွတ္တာမြို့၊ (၃)မိုင်မြို့သစ်မှ ပြန်ကြားရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး ဦးစီးဌာန၊ ဒုခရိုင်ဦးစီးမှူး ဒေါ်စန္ဒာကြည်အား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

သစ္စာလက်နက် စိန်သန်လျက်ဖြင့် အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

မပေဒါ (ဧရာဝတီ)

ပြည်သူ့ချစ်သော အင်ဒိုရာ

သို့ မ ဟုတ်

ပရိဝတ္တန ယောဂ သုံးထပ်ကွမ်းပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးဝန်ကြီးချုပ်

ချူဟန် (မိုးထား)

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ချစ်သမီး အင်ဒိုရာ၊ ပြည်သူတို့၏ အဓိသဖွယ် လေးစားချစ်ခင်ခြင်းခံရသော အမျိုးသမီးဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာမည့် အင်ဒိုရာဂန္တီကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ အလာဟာဘတ်မြို့တွင် ၁၉၁၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက်၊ ည ၁၁း၁၁ ၌ ဖခင်ဖြစ်သူ ဂျဝါဟလာ နေရူးနှင့် မိခင်ဖြစ်သူ ကာမလာနေရူးတို့မှ မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့သည်။

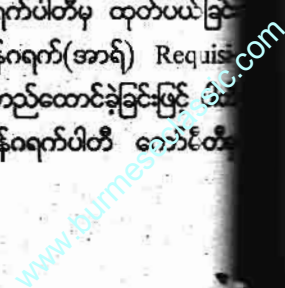
● အခြေခံပညာအောင်မြင်ပြီးနောက် ၁၉၃၄-၃၅ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယစာဆိုတော်ကြီး ရာဘီနြာ နတ်သိန်း တည်ထောင်ခဲ့သော ကျောင်းတွင် ဆက်လက်ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ အောက်စ်ဖို့ဒ်တက္ကသိုလ် ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲကို ဖြေဆိုခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် ဝင်ခွင့်မရခဲ့။ ၁၉၃၇ တွင်မှ အောက်စ်ဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်၊ ဆိုမာဗီလီကောလိပ်တွင် ပညာသင်ခွင့်ရခဲ့၏။ နောင်တွင် ခင်ပွန်းဖြစ်လာမည့် ဖာရိုးဂီဂန္တီနှင့် ဤကာလတွင်ပင် ဆုံတွေ့ခဲ့၏။ သို့နှင့်ပင် ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် သူတို့နှစ်ဦး လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

● ၁၉၄၁ တွင် အိန္ဒိယသို့ပြန်ရောက်ကာတည်းက အိန္ဒိယနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

● ၁၉၆၄ တွင် ဖခင်ဖြစ်သူ နေရူး ဆုံးပါးပြီးနောက် အထက်လွတ်တော် အမတ်တစ်ဦးဖြစ်လာ၍ သတင်းနှင့် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီး တာဝန်များ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အခြားသော ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးတာဝန်၊ ပြည်ပရေးရာဝန်ကြီးတာဝန်များကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ခဲ့၏။

● ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၂၄ မှ ၁၉၇၇၊ မတ်လ ၂၄ အထိ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ပထမအကြိမ်သက်တမ်း တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ရ၏။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ တတိယဥက္ကဋ္ဌ ဝန်ကြီးဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်ကာလက အမျိုးသမီးများအား အိမ်ထောင်ရှင်မအဖြစ်သာ သဘောထားသော အိန္ဒိယတွင် ပထမဆုံးသော ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ခဲ့၏။

သို့သော် နိုဝင်ဘာလ ၁၉၆၉ တွင် ပါတီ၏ ဝဋ်းကမ်းများကို မလိုက်နာမှုဖြင့် ထိုအချိန်က ကွန်ဂရက်ပါတီဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်နေသူ အင်ဒိုရာအား ကွန်ဂရက်ပါတီမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အင်ဒိုရာသည် ကွန်ဂရက်(အာရ်) Requisition ဆိုသော ပြိုင်ဘက်ပါတီကို တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် ဝဋ်းကမ်းပိုင်ကွဲသွားသည်။ မူလ ကွန်ဂရက်ပါတီ ဂေ့ဒ်ဇ်တီ

အဖွဲ့ဝင် ၇၀၅ ဦးမှ ၄၄၆ ဦးသည် အင်ဒီရာတည်ထောင်သော အဖွဲ့ဝင်ရက်ပါတီအသစ် နယူးကွန်ဂရက်ပါတီသို့ ပြောင်းရွှေ့ထားခဲ့သည်။

- ၁၉၈၀ ဇန်နဝါရီလတွင် အင်ဒီရာသည် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ဆက်မြက်သော သားငယ်ဖြစ်သူ ဆန်ဂျေးသည် တရားဝင် ဝန်ကြီးမဟုတ်သေးသော်လည်း တန်ခိုးပါဝါ အပြုကောင်းခဲ့သဖြင့် အဆင့်မြင့်ဝန်ကြီးများ၊ ကက်ဘီနက် ဝန်ကြီးများစွာ ဆို အင်ဒီရာအနေဖြင့် မိမိတို့ မပျော်ပိုက်ကြောင်း သိစေရန် ဆန္ဒပြသည့်အနေဖြင့် ရာထူးများမှ နုတ်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ သာသနာ့ ဆန်ဂျေးသည် ၁၉၈၀၊ ဇွန်လ ၂၃ ရက်တွင် သေဆုံးပျက်ကျပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

- ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပန်ဂျပ်ပြည်၊ ရွှေကျောင်းအရေးအခင်း ကိုင်တွယ်ပုံနှင့် ဆက်သက်၍ မကျေနပ်သော သူမ၏ ဆစ်ခီလူမျိုးကိုယ်ရံ ဆော်နစ်ဦးမှ သူမအား ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၁ ရက်တွင် ပူးပေါင်းလုပ်ကြံခဲ့ကြ၏။

ဤသည်ကား အင်ဒီရာဘဝမှ အချက်အလက်အချို့ ဖြစ်၏။

ပရိဝတ္တယုဂ်နှင့် အင်ဒီရာ ဂန္ဓီ

ပြီးခဲ့သော ဆောင်းပါးတစ်ခုဖြစ်သော “ယုဂ် (သို့မဟုတ်) ကံကြမ္မာကို စစ်ဆေးသော ပုံသေနည်းများ” ဆောင်းပါးနှင့် ပရိဝတ္တယုဂ်အကြောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ပရိဝတ္တနယောဂကို အသေးစိတ်လေ့လာမည်ဆိုလျှင် အစားအစားပေါင်း ၆၆ မျိုးအထိ ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့ကို အုပ်စုအဖြစ် ရိုးရိုးလေး ခွဲစိတ်သုံးသပ်မည်ဆိုပါက အောက်ပါအတိုင်း အုပ်စုသုံးမျိုးကို တွေ့ကြရပါမည်။

- (၁) ကောင်းသော ဘာဝဒီမ်ရှင်များ အချင်းချင်း အိမ်ဖလှယ် ရပ်တည်နေကြခြင်း။ ဥပမာ-ဤဂေါဏဒီမ်ရှင်များနှင့် ကိန်းအိမ်ရှင်များ။ (အကောင်းဆုံး အကျိုးပေးသော အနေအထား)
- (၂) ကောင်းသော ဘာဝဒီမ်ရှင်များနှင့်က

မကောင်းသော ဘာဝဒီမ်ရှင်များ အိမ်ဖလှယ်ရပ်တည်နေကြခြင်း။ (ကောင်းကျိုးနှင့် ဆိုးကျိုးတို့ကို ယှဉ်တွဲပေးတတ်သော အမျိုးအစားအနေအထား)

- (၃) ဗုဒ္ဓာန ဘာဝဒီမ်ရှင်အချင်းချင်း အိမ်ဖလှယ်ရပ်တည်နေကြခြင်း။ ရှင်းလင်းအောင်ဆိုရလျှင် အချို့သော ယုဂ်ရှင်များ ပြောလေ့ရှိတတ်သည့် မကောင်းသောဂြိုဟ်များ မကောင်းသော အတန်တွင် နေလျှင် ကောင်းသည်ဆိုသော တစ်နည်းအားဖြင့် “ဝိပရိတ္တ ရာဇ ယောဂ” အနေဖြင့် နှစ်ထပ်ကွမ်းဖြစ်နေခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ မိုးတား MOTAA မှအနေဖြင့် “ဝိပရိတ္တ ရာဇ ယောဂ” ကို အသိအမှတ်မပြုပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂြိုဟ်ဆိုးတစ်လုံးသည် မိမိအနေဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ထားသော အိမ်တွင် ရပ်တည်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အခြား အတန်ဘာဝ (အခြားဗုဒ္ဓာန ဘာဝပင် ဖြစ်လင့်ကစား) တစ်ခုခု၏ အလယ်မှတ်နှင့် နီးစပ်ပါက ထိုဘာဝအတန်အား ဖျက်ဆီးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မိမိအနေဖြင့် သခင်အဖြစ် ပိုင်ဆိုင်သော ဘာဝကိုမူ မဖျက်ဆီးပါ။

ပြီးခဲ့သော ဆောင်းပါးများနှင့် သင်ခန်းစာများတွင် ထိုအချက်ကို ရှင်းပြထားချက်များ ပါစင်ပါသည်။ (ကျွမ်းမူများမှ တိုက်ရိုက်ယူသော အဆိုများအရမူ ထိုယောဂပိုင်ရှင်သည် အစပိုင်းတွင် အခက်အခဲတို့ကို ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း အလွန်ကောင်းသော အကျိုးများပေးသည်ဟု ဆိုထားပါသည်။)

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ခဲ့သူ အင်ဒီရာဂန္ဓီ၏ ဇာတာတွင် အလွန်ထူးခြားသော အနေအထား ရှိပါသည်။ ထိုအချက်မှာ ပရိဝတ္တနယောဂ သုံးထပ်ကွမ်း ပါရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ အောက်တွင် ကြည့်လိုက်ပါ။

Ke 08:12	JuR 15:00	
Sa 21:47 As 22:22	ဆင်ဒီရာ ဝန် ရှင် ယုဂ်အစားအစား (ရာဇီဝေဏ်)	MO 05:35
Ma 16:22		Su 04:07 Me 13:13
		Ra 09:12 Ve 21:38

ပရိဝတ္ထန ယောဂ အမှတ်(၁) (မဟာပရိဝတ္ထန ယောဂ အမျိုးအစား ဖြစ်သည်။)

လက်မှ ၇ တန့်ဘာဝ အိမ်ရှင် (သခင်မဟုတ်ပါ) ဖြစ်သော စနေသည် ထက်သခင်ဖြစ်သော တနလာ်ဂြိုဟ်နှင့် ပိုင်ဆိုင်သော ရာသီအိမ်ချင်း ဖလှယ်၍ ရပ်တည်နေကြခြင်း ဖြစ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ၇ တန့်ဘာဝသည် ကိန်းအိမ်ဖြစ် ပြီး ၁ တန့်ဘာဝသည် ကိန်းအိမ်လည်းဖြစ်၊ ဤဂေါဏအိမ် လည်း ဖြစ်သော အိမ်ဖြစ်သည်။

ကိန်းအိမ်ရှင်နှင့် ဤဂေါဏအိမ်တို့ ဖလှယ်ခြင်းကို ဗြဟ္မင်္ဂဏတက ပရာသျှရ ဟောရ သျှတ္တရကျမ်း အခန်း ၃၇ ဂါထာ ၁-၁၇ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

If there be an exchange between a Lord of a Kendra and a Lord of a Kona, or if a Lord of a Kendra is yuti with a Lord of a Kona is a Kendra or in a Kona, or if a Lord of a Kona is in Kendra, or vice versa, or if there happens to be a full Drsti between a Lord of a Kendra and a Lord of a Kona, they cause a Yoga. One born in such a Yoga will become a king and be famous.

အံသာကို မစစ်ဆေးသော သမားရိုးကျ စစ်ဆေးနည်း များအရဆိုလျှင် စနေသည် တနလာ်ဂြိုဟ်နှင့် သမသတ် ရပ်တည်နေခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့အချင်းချင်း မြင်နေသကဲ့သို့ပင် ရှိနေသေး၏။

(ဤစစ်ဆေးချက်သည် သမားရိုးကျ နက္ခတ်စစ်ဆေး သောမူအရဖြစ်၍ မိုးတား MOTAA မှ မဟုတ်ပါ။ အံသာ အနေအထား ကွာဝေးခြင်းဖြင့် သမသတ်တည်တိုင်း မမြင် သကဲ့သို့ ရာသီတစ်ခုတည်း ကျတိုင်းလည်း မပူးပါ။ ထိုအပြင် မိုးတားအနေဖြင့် ဂြိုဟ်တို့၏ စရိုက်သဘာဝကို ဆုံးဖြတ်ရာ တွင် သခင်ဖြစ်သော ဘာဝအရသာ ယူ၍ အိမ်ရှင်အနေဖြင့် မယူပါ။ ယခုအနေအထားတွင် စနေကို ဂ တန့်သခင်အဖြစ် သာယူပါသည်။)

ပရိဝတ္ထန ယောဂ အမှတ်(၂) (မဟာပရိဝတ္ထန ယောဂ အမျိုးအစား ဖြစ်သည်။)

လက်မှ ၅ တန့်ဘာဝ အိမ်ရှင် (သခင်မဟုတ်ပါ)

ဖြစ်သော အင်္ဂါသည် ၂ တန့်ဘာဝ အိမ်ရှင်လည်းဖြစ် (သခင်လည်းဖြစ်သော)သော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နှင့် ပိုင်ဆိုင်ရာ ရာသီအိမ်ချင်း ဖလှယ်၍ ရပ်တည်နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

အံသာကို မစစ်ဆေးသော သမားရိုးကျ စစ်ဆေးနည်း များအရဆိုလျှင် အင်္ဂါသည် ၄ တန့်ဘာဝကို မြင်သည်ဆို သောကြောင့် အင်္ဂါမှ တနင်္ဂနွေကို မြင်နေသကဲ့သို့ပင် ရှိနေ သေး၏။ (မိုးတား MOTAA မှ မဟုတ်ပါ။ အံသာအနေ အထား ကွာဝေးခြင်းဖြင့် သမသတ်တည်တိုင်း မမြင်သကဲ့သို့ ရာသီတစ်ခုတည်း ကျတိုင်းလည်း မပူးပါ။ အင်္ဂါသည် မိဿ ရာသီ ၁၀ တန့်ဘာဝ၏ သခင်သာ ဖြစ်ပါသည်။)

ပရိဝတ္ထန ယောဂ အမှတ်(၃) (တိည ပရိဝတ္ထန ယောဂအမျိုးအစား ဖြစ်သည်။)

လက်မှ ၆ တန့်ဘာဝ အိမ်ရှင်လည်းဖြစ်(သခင်လည်း ဖြစ်သော) ဖြစ်သော ကြာသပတေးသည် ၁၀ တန့်ဘာဝ အိမ်ရှင်ဖြစ်သော (သခင်မဟုတ်ပါ)ဖြစ်သော သောကြာဂြိုဟ် နှင့် ပိုင်ဆိုင်ရာ ရာသီအိမ်ချင်း ဖလှယ်၍ ရပ်တည်နေကြ ခြင်းဖြစ်၏။

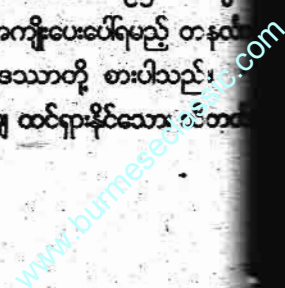
ပရိဝတ္ထန ယောဂတို့အား အသေးစိတ်လေ့လာခြင်း

ဦးစွာပထမ ပရိဝတ္ထန ယောဂ အမှတ်(၁)ကို လေ့လာကြပါစို့။ လက်မှ ၇ တန့်ဘာဝ အိမ်ရှင် စနေနှင့် လက်သခင် တနလာ်ဂြိုဟ် ပိုင်ဆိုင်ရာ နေရာချင်းဖလှယ်နေ ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ယောဂဖြစ်ပါ၏။

ဤယောဂအနေဖြင့် ကောင်းစွာအလုပ်လုပ်မည်ဆိုပါ က စနေနှင့် တနလာ်တို့ ဒဿာစားသောကာလများတွင် ကောင်းကျိုးတို့ကို ထင်ရှားစွာ ရရှိရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဦးစွာ အင်ဒီရာ နှစ်နှစ်မပြည့်မီ ကလေးအရွယ် (နိုင်ငံဘာလ၊ ၁၉၁၉ မှ စက်တင်ဘာလ၊ ၁၉၂၀ အတွင်း ကာလ)တွင် ပထမ ပရိဝတ္ထန အကျိုးပေးပေါ်ရမည် တနလာ် ထူလဒဿာနှင့် တနလာ်အန္တရဒဿာတို့ စားပါသည်။

သူ့အနေဖြင့်လည်း ဘာမျှ ထင်ရှားနိုင်သော ဝိတင်

သော အရွယ်မဟုတ်သေးသကဲ့သို့ ဖခင်မှာလည်း မဟာတ္ထအနိ
ဩနှင့် ပူးပေါင်းကာ နယ်ချဲ့တို့အား တော်လှန်ရန် နိုင်ငံရေး
ဆောင်ရွက်နေသော ကာလဖြစ်ပါသည်။ နေ့စဉ်သည် ၁၉၂၁
တွင် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုအတွက် ထောင်ဒဏ်ကို ပထမဆုံး
ကျခံခဲ့ရပါသည်။

ဒုတိယအနေဖြင့် . . .

အင်ဒီရာ ၆ နှစ်ကျော် ကလေးအရွယ် (ဖေဖော်ဝါရီ
၁၉၂၄ မှ စက်တင်ဘာ၊ ၁၉၂၅ အကြားကာလ)တွင်
ပရိဝတ္တန အမှတ်(၁) အကျိုးပေးပေါ်ရမည့် တနင်္လာနှင့်
စနေတို့ ထူလဒဿာနှင့် အန္တရဒဿာတို့ စားပါသည်။

သုမဘဝတွင် ထင်ရှားသော ကောင်းကျိုးတစ်စုံတစ်
ရာ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ သို့သော် ဖခင်ဖြစ်သူ နေ့စဉ်အနေဖြင့် ၁၉၂၄
တွင် အလာဟာဘတ်မြို့ စည်ပင်သာယာ(ကိုလိုနီအခေါ်
မြို့စပယ်တွင်) ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

တတိယအနေဖြင့် . . .

၁၉၇၀၊ နိုဝင်ဘာလမှ ၁၉၇၃၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း
အင်ဒီရာအနေဖြင့် အသက် ၅၂ မှ ၅၃ နှစ်ကျော်အရွယ်တွင်
ပရိဝတ္တန အမှတ်(၁) အကျိုးပေးပေါ်ရမည့် တနင်္လာနှင့်
စနေတို့ ထူလဒဿာနှင့် အန္တရဒဿာတို့ စားပြန်ပါသည်။

သို့သော် ထိုကာလမတိုင်မီ နိုဝင်ဘာလ၊ ၁၉၆၉
တွင် ပါတီ၏ စည်းကမ်းများကို မလိုက်နာမှုဖြင့် ထိုအချိန်က
ကွန်ဂရက်ပါတီဥက္ကဋ္ဌဖြစ်နေသူ အင်ဒီရာအား ကွန်ဂရက်ပါတီ
မှ ထုတ်ပယ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အင်ဒီရာသည် ကွန်ဂရက်(အာရ်)
Requisition ဆိုသော ပြိုင်ဘက်ပါတီကို တည်ထောင်ခဲ့ခြင်း
ဖြင့် ကွန်ဂရက်ပါတီကြီး နှစ်ပိုင်းကွဲသွားသည်။ မူလကွန်ဂရက်
ပါတီကော်မတီမှ အဖွဲ့ဝင် ၇၀၅ ဦးမှ ၄၄၆ ဦးသည် အင်ဒီရာ
ထည်ထောင်သော ကွန်ဂရက်ပါတီအသစ် နည်းကွန်ဂရက်
ပါတီသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပရိဝတ္တနအမှတ်
(၁) အကျိုးပေးပေါ်ရမည့် ထိုကာလသည် ၁၉၇၅ မတိုင်မီ
အထိ အင်ဒီရာ အနေဖြင့် မိမိ၏ ပါတီသစ် ရပ်တည်နိုင်ရန်
အသည်းအသန် ရုန်းကန်နေရသော ကာလဖြစ်သဖြင့်
အောင်းကျိုးများ ပေါ်လွင်သည့်ကာလဟု မဆိုနိုင်ပါ။

စတုတ္ထအနေဖြင့် . . .

၁၉၈၁၊ အောက်တိုဘာလမှ ၁၉၈၃၊ မေလအတွင်း

အင်ဒီရာအနေဖြင့် အသက် ၆၃ နှစ်ကျော်အရွယ်တွင်
ပရိဝတ္တန အမှတ်(၁) အကျိုးပေးပေါ်ရမည့် စနေနှင့် တနင်္လာ
တို့ ထူလဒဿာနှင့် အန္တရဒဿာတို့ စားပြန်ပါသည်။

ထိုကာလမတိုင်မီ ၁၉၈၀၊ ဇန်နဝါရီလတွင် အင်ဒီရာ
သည် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်။
(ထိုကာလအတွင်း မဟုတ်ပါ။) သို့သော် ထက်မြက်သော
သားငယ်ဖြစ်သူ ဆန်ဂျေးသည် တရားဝင်ဝန်ကြီး မဟုတ်သေး
သော်လည်း တန်ခိုးပါဝါ အပြုကောင်းခဲ့သဖြင့် အဆင့်မြင့်
ဝန်ကြီးများ ကက်ဘီနက်ဝန်ကြီးများစွာတို့ အင်ဒီရာအနေ
ဖြင့် မိမိတို့မပျော်ပိုက်ကြောင်း သိစေရန် ဆန္ဒပြသည့်အနေဖြင့်
ရာထူးများမှ နုတ်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၈၀၊ ဇွန်လ ၂၃ ရက်
တွင် လေယာဉ်ပျက်ကျပြီး ဆန်ဂျေး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ပထမ ပရိဝတ္တန အကျိုးပေးပေါ်ရမည့် ၁၉၈၁၊
အောက်တိုဘာလမှ ၁၉၈၃၊ မေလအတွင်း သားအတွက်
လွှမ်းမိုးစိတ်ဆင်းရဲစရာများ ရှိခဲ့ရသည်မှအပ ထူးခြားသော
မည်သို့အောင်မြင်မှုများမှ မရရှိခဲ့ပါ။

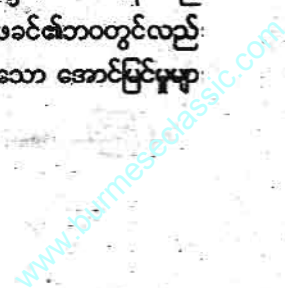
ဆက်လက်၍ ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၂) ကို
လေ့လာကြပါစို့ . . .

၅ တန်ဘာဝ အိမ်ရှင် အင်္ဂါနှင့် ၂ တန်ဘာဝအိမ်ရှင်
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တို့ ပိုင်ဆိုင်ရာ ရာသီအိမ်ချင်း ဖလှယ်၍
ရပ်တည်နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

သို့ဆိုလျှင် အင်္ဂါနှင့် တနင်္ဂနွေဆိုင်ရာ ထူလ၊ အန္တရ
ဒဿာများတွင် အကျိုးပေးများ ထင်ရှားရမည်ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေထူလဒဿာ အများစုသည် မပေးခင်ကပင်
လွန်မြောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် စာနင်္ဂနွေထူလ၊ တနင်္ဂနွေ အန္တရ
ဒဿာကိုလည်းကောင်း၊ တနင်္ဂနွေ ထူလ၊ အင်္ဂါ အန္တရဒဿာ
ကိုလည်းကောင်း မဟောပြောနိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် အင်္ဂါ ထူလ၊ အင်္ဂါ အန္တရဒဿာနှင့်
အင်္ဂါ ထူလ၊ တနင်္ဂနွေ ဒဿာကိုသာ လေ့လာရမည် ဖြစ်ပ
သည်။ ထိုကာလသည် နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၂၉ မှ ဧပြီ ၁၉၃၀
အတွင်းဖြစ်သည်။ ဤကာလများတွင် အင်ဒီရာသည်
ကျောင်းသူအရွယ်သာဖြစ်သေးပြီး ဖခင်၏ဘဝတွင်လည်း
သက်ဆိုင်ရာ ကာလအတွင်း ထူးခြားသော အောင်မြင်မှုများ
ကို မရရှိခဲ့ပါ။

တစ်ခုတော့ ပြောစရာရှိပါသည်။ ၁၉၂၉ အတွင်း (အင်္ဂါ ထုလု၊ အင်္ဂါ အန္တရ ဒဿာမတိုင်မီ)တွင် ဖခင်ဖြစ်သူ နေရူးသည် ကွန်ဂရက်ပါတီ၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်း ခံခဲ့ရသဖြင့် ထိုဒဿာကာလများတွင် ဖခင်အရှိန်အင်္ဂါ ထင်ရှား သော ကာလတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

အင်္ဂါ-တနင်္ဂနွေဒဿာစားသော ကာလဖြစ်သည့် ၁၉၃၅၊ ဒီဇင်ဘာလမှ ၁၉၃၆၊ ဧပြီလအတွင်းကို လေ့လာ သောအခါ...

၁၉၃၄-၃၅ ခုနှစ်တွင် အခြေခံပညာအောင်မြင်ပြီး အိန္ဒိယစာဆိုတော်ကြီး ရာဘီမြို့ နတ်သိမ်း တည်ထောင်ခဲ့ သော ကျောင်းတွင် ဆက်လက်ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ထို နောက် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ အောက်စ်ဖို့ဒ်တက္ကသိုလ် ဝင်ခွင့် စာမေးပွဲကို ဖြေဆိုခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် ဝင်ခွင့် မရခဲ့။

၁၉၃၇ တွင်မှ အောက်စ်ဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်၊ ဆိုမာဗီလီ ကောလိပ်တွင် ပညာသင်ခွင့်ရခဲ့၏။ ဤကာလတွင်ပင် နောင်တွင် ခင်ပွန်းဖြစ်လာမည့် ဖာရိုးဒီဂနီနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့၏။

ပရိဝတ္တန သီအိုရီအရဆိုင်လျှင် ကောင်းသောအကျိုး ပေးရမည့် ကာလဖြစ်သည့် အင်္ဂါ ထုလု၊ တနင်္ဂနွေ အန္တရ ကာလတွင် ကျောင်းဝင်ခွင့်ပင် မရခဲ့ရသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

**ဆက်လက်၍ ကြာသပတေး ထုလု၊
သောကြာ အန္တရကာလဖြစ်သည့်
၁၉၆၂၊ စက်တင်ဘာလမှ ၁၉၆၅၊
မေလ ကာလအတွင်းတွင် ထင်ရှား
သောအခြေအနေ မဖြစ်ခဲ့ဘဲ ထိုကာလ
လွန်မြောက်ပြီး၊ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊
ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်တွင်မှ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး အမျိုးသမီး
ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။**

ဆက်လက်၍ ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၃) ကို လေ့လာကြပါစို့...။

ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၃) (တိည ပရိဝတ္တန ယောဂ အမျိုးအစားဖြစ်သည်။)

၆ တန်ဘာဝ အိမ်ရှင် ကြာသပတေးနှင့် ၁၀ တန် ဘာဝအိမ်ရှင် သောကြာဂြိုဟ်တို့ ပိုင်ဆိုင်ရာ ရာသီအိမ်ချုံး ဖလှယ်၍ ရပ်တည်နေကြသော ယောဂဖြစ်သဖြင့် ဤယောဂ ၏ အကျိုးသည် ကြာသပတေးနှင့် သောကြာတို့ ထုလု ဒဿာ၊ အန္တရဒဿာများတွင် အကျိုးပေးရမည်ဖြစ်ပါသည်။

သောကြာ ထုလုတိုင်အောင် အသက် ၉၅ နှစ်အထိ မရည်ခဲ့သဖြင့် ကြာသပတေးထုလုကိုသာ လေ့လာခွင့်ရ ပါသည်။

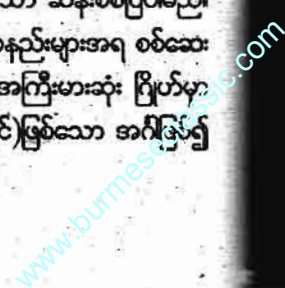
ပထမဦးစွာ ကြာသပတေး ထုလု၊ ကြာသပတေး အန္တရကာလဖြစ်သည့် ၁၉၅၄၊ နိုဝင်ဘာမှ ၁၉၅၇၊ ဇန်နဝါရီလ ကာလအတွင်းတွင် အဆိုးအကောင်း၊ ထူးခြားသော၊ ထင်ရှား သော ဖြစ်ရပ်များ မဖြစ်ခဲ့ပါ။

ဆက်လက်၍ ကြာသပတေး ထုလု၊ သောကြာ အန္တရ ကာလဖြစ်သည့် ၁၉၆၂၊ စက်တင်ဘာလမှ ၁၉၆၅၊ မေလ ကာလအတွင်းတွင် ထင်ရှားသော အခြေအနေ မဖြစ်ခဲ့ ဘဲ ထိုကာလလွန်မြောက်ပြီး ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်တွင်မှ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး အမျိုးသမီးဝန်ကြီး ချုပ် အဖြစ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

မိုးတား MOTAA နည်းစနစ်ဖြင့် လေ့လာခြင်း

ဤဇာတာအနေအထားအရ အင်ဒီရာဂန္တီသည် လက် သည် အသိလိဿနက္ခတ်ကို စီးနင်းလျက် စန်းခေါ် တနင်္လာ သည် ဥက္ကရာသဋ်နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်၍ မွေးဖွားလာခဲ့သည်။ ဂြိုဟ်တစ်လုံးချင်း စစ်ဆေးခြင်းကို မဖော်ပြတော့ဘဲ အရေး ပါသော ထူးခြားသည့် အချက်များကိုသာ ဆန်းစစ်ပြပါမည်။

MOTAA အင်အား တိုင်းတာနည်းများအရ စစ်ဆေး လိုက်ပါက ဤဇာတာတွင် အင်အားအကြီးမားဆုံး ဂြိုဟ်မှာ ၁၀ တန်သင်(မုလ တြိဂေါဏအိမ်ရှင်)ဖြစ်သော အင်္ဂါဖြစ်၍

အင်အားအနည်းဆုံးပြုတ်မှာ လက်သခင် စန်းခေါ် တနင်္လာ ဂြိုဟ် ဖြစ်နေသည်။

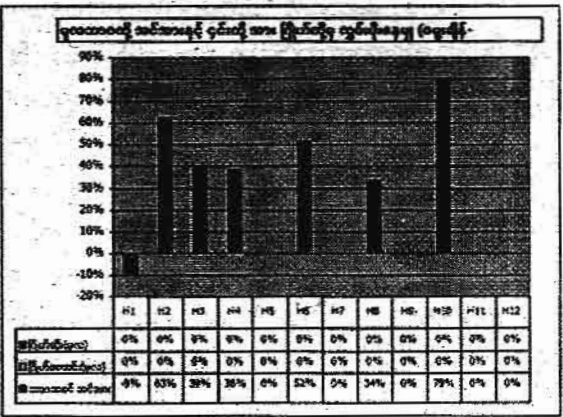
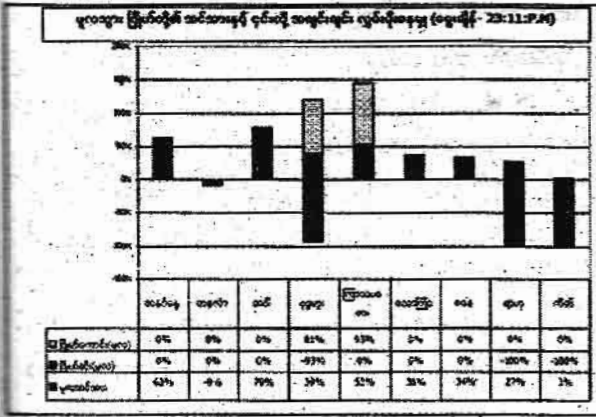
တနင်္လာသည် လက်သခင်ဖြစ်၍ ဖာတာရှင်၏ ကိုယ် ထာယအခြေအနေကို ဖော်ပြသည်။ စိတ်ကို အနိရသော ဂြိုဟ်လည်း ဖြစ်သည်။

တနင်္လာသည် သူ့ကို ရန်ပြုသော စနေပိုင်ဆိုင်သော အာကာရရာသီတွင် တည်၍ တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း ဘာဝ အားဖြင့် ၆ တန်ဘာဝခေါ် ရန်သူနှင့်ဆိုင်သော ဘာဝတွင် ထည့်သည်။

တကာနှင့် အမြဲတမ်း ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသော သူမျိုး ဖြစ်သည်။

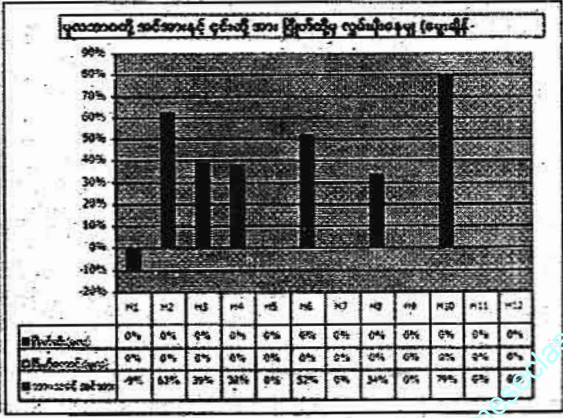
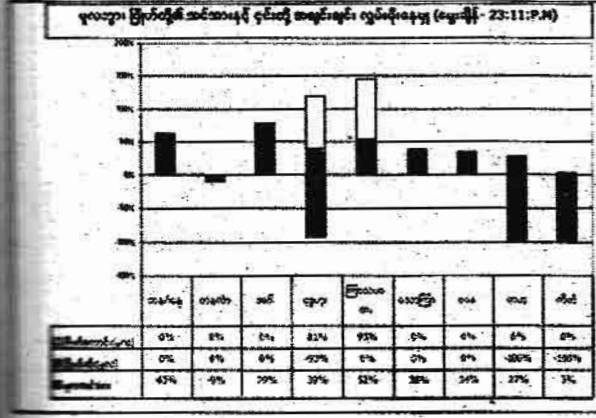
ထိုစိတ်ဓာတ်တို့ကြောင့်လည်း ကွန်ဂရက်ပါတီဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်နေသူ အင်ဒီရာအား မိခင်ကွန်ဂရက်ပါတီမှ ထုတ်ပယ် ခြင်း ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ထိုစိတ်ဓာတ်တို့ကြောင့်လည်း ပန်ဂျပ်ပြည် ရွှေကျောင်းကိစ္စတွင် အစွန်းရောက်အကြမ်းဖက် ဆစ်ဒ်လူမျိုး များအား အိန္ဒိယစစ်တပ်မှ ပစ်ခတ်စေခဲ့သဖြင့် တရားဝင်စာရင်း များအရ လူပေါင်း ၄၉၂ ဦး တရားမဝင်စာရင်းများအရ

၆ တန်ဘာဝသည် အပြိုင်အဆိုင်စိတ်ဓာတ်၊ မည်သူ နှင့်မျှ မတူအောင် ပြုလိုသော စိတ်ဓာတ်၊ အတိုက်အခံ စိတ်ဓာတ်ကို ဖော်ဆောင်သော ဘာဝလည်း ဖြစ်သဖြင့် အာကာရအနေဖြင့် မည်သည့်အလုပ် လုပ်လုပ် တွန်းတွန်း ဖျိတ်တိုက် လုပ်မည်ဆိုသော စိတ်ဓာတ်ကြောင့် အများ

လူပေါင်း ၁၅၀၀ အထိ သေဆုံးခဲ့ရသော သမိုင်းဝင် Operation Blue Star ဖြစ်ရပ်ကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ အင်ဒီရာအနေဖြင့် လုပ်ကြံခံရ၍ သေဆုံးပြီး နောက်ပိုင်း လူမျိုးရေးအထိကရုဏ်းများကြောင့် နောက်ထပ် လူပေါင်း ၅၀၀ ခန့် ဆက်လက်သေဆုံးခဲ့ရသေးသည်။

အသက်ရှည်နိုင်မှု အနေအထားအရလည်း...

လက်သခင်ဖြစ်သော တနင်္လာကိုယ်တိုင် အားနည်းနေမှု၊ အသက်ရှည်မှုကို ကာရကပြသော စနေဂြိုဟ် အင်အားနည်းပါးနေမှု ထင်(၁ တန်ဘာဝ) ကိုယ်တိုင်လည်း အားနည်းနေမှု ရင်သန်မှုအင်အားဖြစ်သည့် ၃ တန်ဘာဝ အင်အားနည်းပါးနေမှုတို့ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခြေအနေများသည် သက်တမ်းပြည့်နေထိုင်နိုင်ရေးအတွက် အထောက်အကူမပြုသော အခြေအနေများ ဖြစ်နေ၏။

ဘဝကံကြမ္မာ အနိမ့်အမြင့်မှာ...

ပရိဝတ္တန ယောဂကို အမှီမပြုဘဲ သက်ဆိုင်ရာ သောဂြိုဟ်တို့ အင်အားကောင်းသော ကာလတွင် အကောင်းဆုံး အကျိုးပေးမည်ဆိုသော မှုကို မိုးတားမှ အသုံးပြု၏။

● ၂၁-၅-၁၉၆၅ မှ ၉-၃-၁၉၆၆ အတွင်း ကြာသပတေး ထူလ၊ တနင်္ဂနွေ အန္တရ ဒဿာစားနေ၏။ ကြာသပတေးသည် မူလအင်အားရှိသည့်အပြင် ကာရကဂြိုဟ်ကောင်းဖြစ်သော ၃ တန်သခင် ပုဒ္ဒဟူး၏ ထွမ်းမှီမှု အထောက်အကူကို ကောင်းစွာရထား၏။ ပုံတွင်ဖော်ပြထားသည်မှာ ကာရကဂြိုဟ်ကောင်း၏ ထောက်ပံ့မှုပမာဏအင်အား

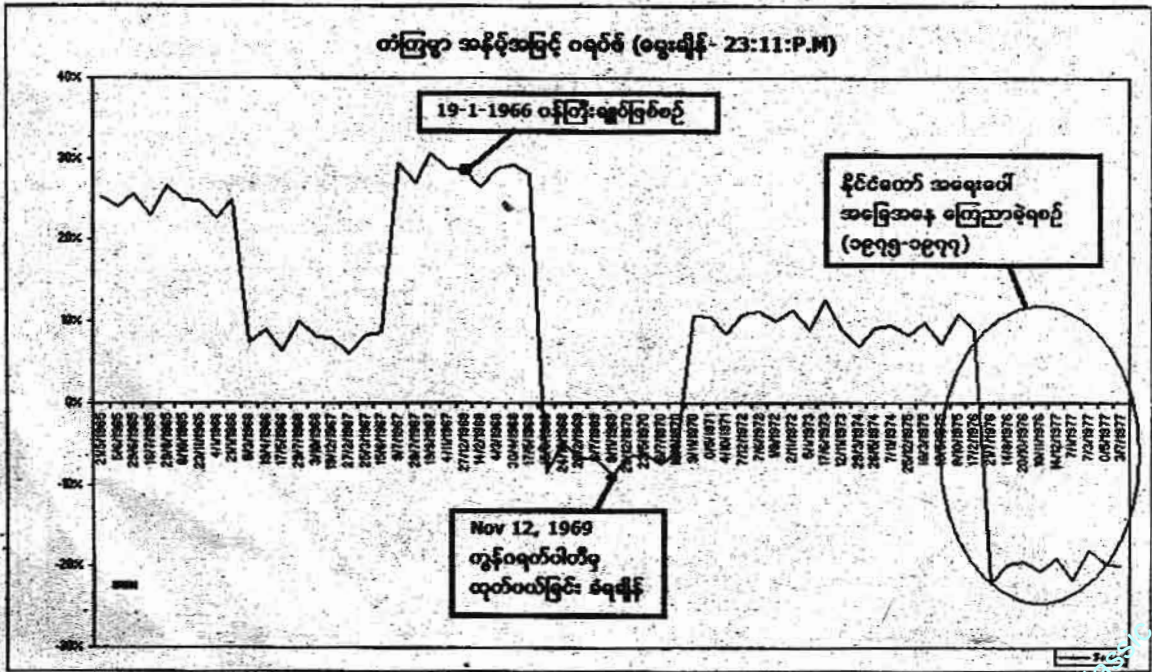
ဖြစ်သည်။

● ထိုအပြင် တနင်္ဂနွေသည်လည်း အင်အားရှိသော ဂြိုဟ်အနေအထားတွင် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကာလအတွင်း ဖြစ်သော ၁၉ ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၆၆ တွင် ဝန်ကြီးချုပ်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

● ၁၅ ဇွန်လ၊ ၁၉၆၈ မှ ၉ နိုဝင်ဘာ ၁၉၇၀ အတွင်းသည် ကြာသပတေး ထူလ၊ ရာဟု အန္တရ ဒဿာကာလဖြစ်သည်။ အန္တရဒဿာသည် ပို၍အရေးပါသော အနေအထားဖြစ်သောကြောင့် ကာရကပါပဂြိုဟ်ဖြစ်သော ရာဟု ဒဿာကာလအတွင်းတွင် ကံကြမ္မာနိမ့်ကျသော ကွန်ဂရက် ပါတီမှပင် ထုတ်ပယ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

● ၂၁-၇-၁၉၇၆ မှ ၃၀-၈-၁၉၇၇ ကာလအတွင်းတွင် စနေ ထူလ၊ ကိတ် အန္တရဒဿာ စားနေ၏။ တိုင်နိုပြည်တွင်ဖြစ်ပေါ်လာသော အခြေအနေများကြောင့် ၁၉၇၇ အထိ နိုင်ငံတော် အရေးပေါ်အခြေအနေကို ကြေညာခဲ့ရသည်ကို မြင်နိုင်ပါသည်။

● ၁၇-၁၁-၁၉၈၀ မှ ၁၂-၁၀-၁၉၈၁ ကာလအတွင်းသည် စနေ ထူလ၊ တနင်္ဂနွေ အန္တရဒဿာ ကာလ

ဖြစ်ပြီး ထိုကာလအတွင်းတွင် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဒုတိယ အကြိမ် ရွေးချယ်ခံခဲ့ရသော ကာလဖြစ်သော်လည်း ကံကြမ္မာအနိမ့်အပြင် အဆိုးအကောင်းများ ခွန်တွဲနေခဲ့သည်။

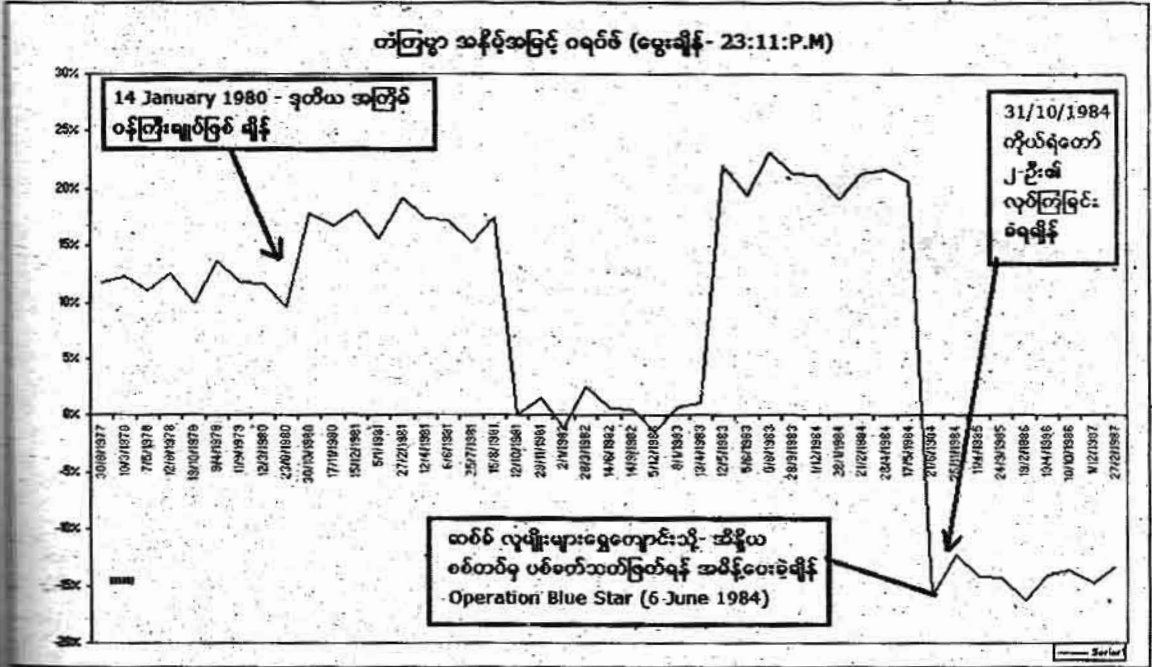
- အဆိုးဆုံးဖြစ်သော စနေ ထူလ၊ ရာဟု အန္တရ ဒဿာ ကာလအတွင်းတွင် မရဏသေခြင်းတရား၏ တာဝန် ကို ယူဆောင်သည့် ဂ တန်ဘာဝသခင်၊ မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များကို ဖြစ်စေသည့် ရာဟုတို့က မိမိ၏ ကိုယ်ရံတော် တို့ကပင် မိမိအား လုပ်ကြံစေသည်အထိ ဖြစ်လာစေရန် ဦးဆောင်ပေးလိုက်ပါတော့သည်။ အသေးစိတ်သုံးသပ်ချက်ကို အောက်တွင် ဆက်လက်လေ့လာပါ။

ကျည်ဆန် ၁၆ တောင်ကို ခွဲထုတ်ရရှိခဲ့သည်။

- ထိုသို့ သက်တော်စောင့် ကိုယ်ရံတော်တို့ ကိုယ် တိုင်မှ ဇာတာရှင်ကို လုပ်ကြံခြင်းကို ဖြစ်စေခဲ့သည့် ပန်ဂျပ် ပြည်၊ ရွှေကျောင်းအရေးအခင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ကာလများ ကား ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့ဖြစ်၍ ထိုအချိန်က သူမအနေဖြင့် စနေ ထူလ၊ အင်္ဂါ အန္တရဒဿာ စားနေခဲ့၏။

- စနေဂြိုဟ်သည် သူမအတွက် မရဏဘာဝခေါ် ဂ တန်ဘာဝသခင် (မူလကြိမ်ဂါဏအိမ်ရှင်)ဖြစ်၍ မူလဇာတာ တွင် အင်အားနည်းသော ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။

- အင်္ဂါသည် လုပ်ရဲကိုင်ရဲ ဆောင်ရွက်ရသည့်

လုပ်ကြံခြင်း ခံရချိန် ဒဿာ

အင်ဒီရာ ဂန္ဒီအား သူမ၏ ဆစ်ခဲလူမျိုး ကိုယ်ရံတော် သူမအား ပူးပေါင်းလုပ်ကြံခြင်း ခံရချိန် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်တွင် စနေ ထူလ၊ ရာဟု အန္တရ ဒဿာ ရာဟု ပြတန္တရဒဿာ စားနေ၏။

- သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာတွင် ကျည်ဆန်ဝင်ရောက် ထိခိုက်သွားသော နေရာ ၁၉ နေရာရှိ၍ ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှ

ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်သာမက ၂ တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်သော ၁၀ တန်သခင် ဂြိုဟ်လည်း ဖြစ်၏။

- ၂ တန်သည် ဂုဏ်သိက္ခာ၊ အဆင့်အတန်းတို့ ကို ပြဆို၍ ၁၀ တန်သည် ဇာတာရှင်၏ အလုပ်အကိုင် Career ကိုလည်းကောင်း၊ Public Image ကိုလည်းကောင်း ပြဆိုသော ဘာဝဖြစ်၏။

- ထိုအင်္ဂါ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြတ်သားရက်စက် စွာ ဆောင်ရွက်ရသော၊ အများပြည်သူနှင့်ဆိုင်သော၊ ငြိမ်

သိက္ခာအလုပ်နှင့် သက်ဆိုင်သော အင်္ဂါသည် ဇာတာရှင် အနေဖြင့် အင်အားကောင်းသော ဂြိုဟ်တစ်ခုဖြစ်ကာ ၁၇-၅-၁၉၈၄ မှ ၂၁-၆-၁၉၈၄ အတွင်း ဒဿာစားနေခြင်းဖြင့် ထိုကာလတွင် အများနှင့်ဆိုင်သော ပြတ်သားသော လုပ်ဆောင်မှုတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါ၏။

သို့သော် ထိုကာလ လွန်ပြောက်ခဲ့ပြီးနောက် ၂၁-၆-၁၉၈၄ မှ ၂၅-၁၁-၁၉၈၄ အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ တွင်းကား ၈ တန်းဘဝ၏သခင် စနေ၏ ထူလ ဒဿာ၊ မဲသင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များကိုဖြစ်စေသည့် ဂြိုဟ်ဆိုဖြစ်သော ရဟု၏ အန္တရာဒဿာ၊ ထိုရဟု ပြတန္တရာဒဿာသို့ ရောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကောဇာရှုထောင့်မှ လေ့လာကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကောဇာရဟုနှင့် ကိတ်တို့သည် မူလ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်အား အံသာ အတိအကျနီးပါးဖြင့် လွှမ်းမိုးဖျက်ဆီးလိုက်၏။ မူလကတည်းက လွန်စွာအားနည်းသော တနင်္ဂလာဂြိုဟ်အား ကော်ဇာရဟုသည် ၉ တန်း အမြင့်ဖြင့် ဆက်လက်ဖျက်ဆီး

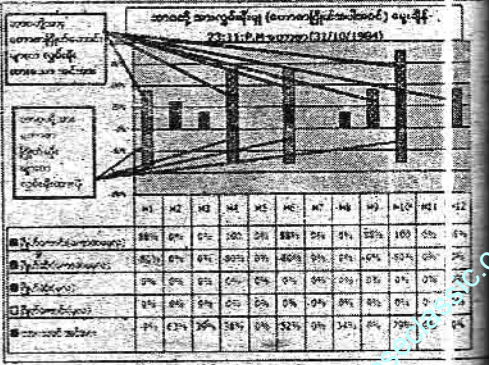
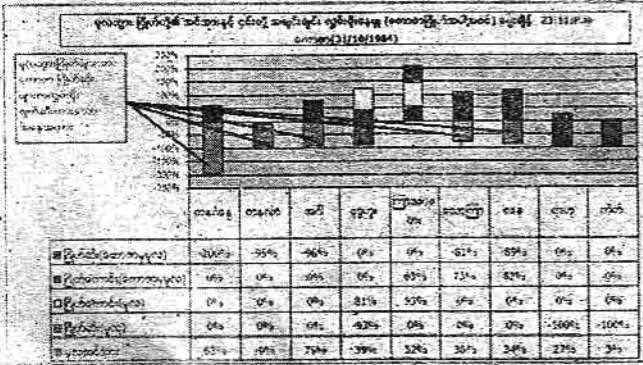
လိုက်ပြန်၏။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မရဏဘာဝခေါ် ၈ တန်းသခင် ကောဇာ စနေသည် မူလသောကြာအား ၃ တန်း အမြင့်နှင့် ၈၁%နှင့်လည်းကောင်း၊ မူလ စနေကို ၁၀ တန်းအမြင့် ၈၉%ဖြင့်လည်းကောင်း ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပြန်သည်။

မရဏဘာဝသခင် ကောဇာစနေသည် ထိုမှမက သေး ၁-၄-၆-၁၀ အတန်းများကို ဆက်လက် ဖျက်ဆီးထား ပြန်သေးသည်။ ဘာဝတို့၏ အလယ်မှတ်များသည် ၂၇.၂၂ ဖြစ်၍ ကောဇာစနေ၏ ရပ်တည်ချက်သည် ၂၄.၀၆ ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းမှ အပူ၊ အမြင်တို့ဖြင့် အရေးပါသော ဘာဝများကို ဖျက်ဆီးထားခြင်းကို မြင်နိုင်ပါ၏။

အထူးသဖြင့် ကိုယ်ကာယ ၁ တန်းနှင့်က ရန်သူ၏ အတိုက်အခိုက် ခံရခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ၆ တန်းဘာများ ထိခိုက်ပျက်စီးသွားခြင်းသည် ဥပစ္စေဒကဖြင့် သေဆုံးခြင်း၏ သင်္ကေတတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

Ke ၁၈:၁၂		JuR ၁၅:၀၀		Ra ၁၅:၁၈			
Sa ၁၁:၁၇		ဆင်ဒီရာ ဝန် ဖူလ သာအာတာ (ရာဘီဇတ်)		Mo ၁၂:၁၈		လွင်ကြဲခံရချိန် ကောဇာ ရာသီဇတ်	
As ၁၁:၁၂				Me ၁၂:၁၅		Mo ၁၁:၁၇	
Ma ၁၃:၁၁				Su ၂:၁၇		Su ၁၂:၁၁	
				Ra ၁၅:၁၁		Ke ၀၃:၁၅	
				Ve ၁၅:၁၀		Ma ၁၅:၁၇	
						Ve ၁၅:၁၅	

အဆိုးဆုံးဖြစ်သော စနေထူလ၊
 ရာဟု အန္တရဒဿာ ကာလ
 အတွင်းတွင် မရဏသေခြင်း
 တရား၏ တာဝန်ကိုယူဆောင်
 သည် ၈ တန့်ဘာဝသခင်၊
 မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များကို
 ဖြစ်စေသည့် ရာဟုတို့က
 မိမိ၏ကိုယ်ရံတော်တို့ကပင်
 မိမိအား လုပ်ကြံစေသည်အထိ
 ဖြစ်လာစေရန်
 ပို့ဆောင်ပေးလိုက်ပါတော့သည်။

ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၁) အကျိုးပေးခွင့်မရခြင်း အကြောင်း

ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၁) အနေဖြင့် အကျိုးပေး နေသည့် ကာလဖြစ်သော တနင်္လာ ထူလ၊ စနေ အန္တရဒဿာ ကာလတွင်လည်းကောင်း (အသက် ၆ နှစ်ကျော် အရွယ်) စနေ ထူလ၊ တနင်္လာ အန္တရဒဿာကာလ (အသက် ၂၂ နှစ်မှ ၅၃ နှစ်ကျော်အရွယ်)တွင်လည်းကောင်း အကျိုးပေးခြင်း မသာခံရသည့် အနေအထားမှာ အင်အားအနေအထားအားဖြင့် အနတ်တန်ဖိုးပြနေသည့် တနင်္လာကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖန် စနေသည် ၇ တန့်အိမ်ရှင်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ထိန်းအိမ်ရှင် ဆိုခြားသော်လည်း အမှန်အားဖြင့် ၈ တန့်ဘာဝ၏ မူလကြိဂေါဏအိမ်ရှင် (သခင်) ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၁)သည် သက်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်တို့၏ ဒဿာတွင် အကျိုးပေးခွင့် မရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၂) အကျိုးပေးခွင့်မရခြင်း အကြောင်း

ပရိဝတ္တနယောဂ အမှတ်(၂)သည် အင်္ဂါနှင့် တနင်္ဂနွေ တို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ယောဂဖြစ်သည်။ ထိုဂြိုဟ်နှစ်လုံး တို့သည် အတိုင်းအတာတစ်ခုအားဖြင့် အင်အားရှိသော်လည်း ကြာသပတေးနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးတို့ကဲ့သို့ အလောက်အကူအင်အား များ မရထားပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုကာလတို့တွင်လည်း ထင်ရှားသော အကျိုးမရခဲ့သော ကာလများ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

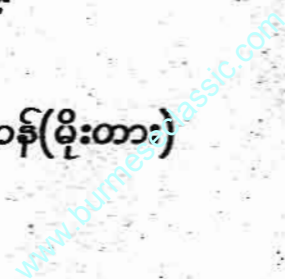
ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၃) အကျိုးပေးခွင့်မရခြင်း အကြောင်း

ပရိဝတ္တန ယောဂ အမှတ်(၃) သည် ၆ တန့်ဘာဝ အိမ်ရှင် ကြာသပတေးနှင့် ၁၁ တန့်ဘာဝ အိမ်ရှင် သောကြာ ဂြိုဟ်တို့ ပိုင်ဆိုင်ရာ ရာသီအိမ်ချင်း ဖလှယ်၍ ရပ်တည်နေကြ သောကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ယောဂဖြစ်သည်။ ကြာသပတေးအနေဖြင့် အင်အားရှိထားပြီး ဂြိုဟ်ကောင်း၏ ထောက်ပံ့မှုကို ရထားသော်လည်း သောကြာအနေဖြင့် အင်အားနည်းနေသောကြောင့် ထိုကာလများအတွင်း ထူးခြားသော ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းတို့ မဖြစ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

အချုပ်ဆိုရပါလျှင်... ပရိဝတ္တနယောဂသည် ယေဘုယျအားဖြင့် အဆိုးများ ပတ်သက်မှုမရှိလျှင် ကောင်းမြတ်သော ယောဂအမျိုးအစား ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် ကောင်းမြတ်သော ယောဂတို့ အကျိုးပေးနိုင်ချိန်တို့တွင် သက်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်များသည် အင်အားပျက်နေပါလျှင် ထိုယောဂ၏ အကျိုးကို ရသင့်သလောက် မရနိုင်ပါပေ။ ထိုနည်းတူ ဆိုးသော ယောဂများ ပါရှိသူများ အနေဖြင့်လည်း ထိုယောဂတွင် ပါဝင်သော သက်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်တို့သည် ဂြိုဟ်ဆိုးများ ဖြစ်နေခြင်း၊ အင်အားချော့ပျက်စီးနေခြင်း ဖြစ်နေပါမှ ထိုဆိုးကျိုးတို့သည် ထင်ရှားမည် ဖြစ်သည်ကို ဗေဒင်ပညာရှင်၊ ဝါသနာရှင်၊ လေ့လာသူများ သတိချပ်သင့်ကြပါသည်။

အားလုံး ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

နုပျိုမာန်(မိုးထား)

ဖိတ်မန္တက ဖြူခံရ သုံးထောင်ကျော်က ခိုပုဂ္ဂိုလ်

ရှင်မဟော်

အခန်း(၁)

ဘဝရေစက် ပဗ္ဗန်းဆက်

တစ်နေ့သ၌ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်ကာလများက ရှင်ဘော်ရဲဘက်၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် အတူလက်တွဲခဲ့ကြဖူးသည့် “စာရေးဆရာ ဖင်ဒူဝါ” အမည်ခံ ဗိုလ်ကြီးဇော်ဝင်းစိုး(ငြိမ်း)နှင့် မျှော်မျှော်လင့်လင့် တွေ့ဆုံဖြစ်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ယင်းသို့သောအခါတွင် ရှေးဖြစ်၊ နောက်ဟောင်း ပြန်ပြောင်းပြောစရာ ကြောင်း

ခြင်းရာများစွာကလည်း မြန်မာ့မူညွှန်ခံလက်ဖက်ပန်းကန်တစ်ပွဲကဲ့သို့ မပါမပြီး ပါလာပြန်ပါတော့သည်။ ဇနီးချင်း စကားပိုင်းဘက်သို့ လှိုင်းအထပ်ထပ် ပိုင်းပတ်လိုက်သည့်နယ် လိုရင်းသို့မရောက် “တိုးရှင်း” တွေ ပျောက်ဆုံးကုန်ပါလေရော။
“မင်းကို တာဝန်တစ်ခု ပေးအပ်မလို့ကွ”
“ဟာ... ဗိုလ်မှူးကလည်း စကားလုံးတွေ ခမ်းနားနေပြန်ပါပြီ။ ဘာခိုင်းမလို့လဲ၊ ဘာမဆို ဗိုလ်မှူးလောက်

ကျွမ်းတာမဟုတ်ဘူးနော်”
“အေးပါကွာ... ရပါတယ်။ ကိစ္စက ဒီလိုကွ။ မင်္ဂလာကိစ္စဆိုပါတော့၊ သိပ်လည်း လန့်ဖျပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ ငါငါပေါ်လှောင် စင်တော်က ကောက်ရတာပဲ”
“ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပါပြီ။ ဗိုလ်မှူးကိုတော့ ဘယ်လိုမှ နိုင်အောင်ပြောနိုင်မှာမှ မဟုတ်တာ”
“ရှင်ကလည်းလေ၊ အင်မတန်နဲ့ပဲ လေရှည်တော်မူတယ်။ နားထောင်ကြည့်ပါဦးတော့လား။”

၎င်း၏နိမိတ်သို့ ကျောင်းဆရာမ
က ဝင်ပြော၏။

“လိုတိုရှင်း ပြောရရင်တော့ မင်း
တူမအကြီးကို စေ့စပ်ပွဲလုပ်ပေးဖို့ရှိ
တယ်။ အဲဒါ မင်းအနေနဲ့ အခမ်းအနား
ပျော်ပျော်ပျော်ပျော်၊ မင်္ဂလာဩပါဒ်စကား ချီးမြှင့်
ခြင်းကြားမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မင်းတို့
ထံတို့ဆရာ အဘလေးပေါ့ကွာ။ ငါတင်ပြ
ဖိတ်ကြားထားပြီးပါပြီ”

“ဗိုလ်မှူးတို့ကတော့ လုပ်ချလိုက်
ပြန်ပါပြီ။ ဆိုင်းမဆင်း ဗုံပေါ် ကျွန်တော့်
တို့ ပြင်ဆင်ချိန်လေးလည်း ပေးပါဦး။
ပြီးတော့ ဟိုဘက်က ဘယ်သူ့ ဘယ်ဝါ
ဒီဘာ အလုပ်အကိုင် စတာတွေ၊ နောက်
ပြီး မင်္ဂလာနေ့ရက်၊ အချိန် ဘာညာ
စတာတွေလည်း မသိရသေး။ နောက်ပြီး
တော့ ကာယကံရှင်တွေ(နှစ်ဖက်စလုံး)
က လိုချင်၊ ဖြစ်ချင်တဲ့ အစီအစဉ်တွေ
ထည့်ပေးပါ”

ဟု ရေပက်မဝင် အမောတကော
ပြောလေ၏။

“အောင်မယ်လေးလေးကွာ...
အသက်လေးဘာလေး ၀၀လင်လင်
ချုပ်ဦးတော့၊ ပြောမှာပါ။ ရက်က ရှေ့
ထာမယ့် ရုံးပိတ်ရက် စနေနေ့ကွာ။
အချိန်က မင်္ဂလာအခါ ၀၉:၀၀ နာရီမှာ
အိုင်တယ်ကွာ။ ညှပ်ညှပ်တော်တွေက
ညည်း နှစ်ဖက်စလုံးက အကျဉ်းချုံး
မိတ်ရင်း ဆရာရင်း ၁၅/၂၀ မကျော်
အသက်ပါကွာ။ နေရာကတော့ ဤ
အိမ်ထာအိမ်တော်ပေါ့။ သတို့သမီးဘက်
က မင်းသိပြီးသား။ သတို့သားဘက်က
အချက်အလက်တွေက ဟောဒီမှာ ပြုစု
အိမ်ထာပျော်”

ဟု ရှင်းလင်းပြောဆိုပြီး အစီ
အစဉ်ဆိုင်ရာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ လိုရှင်း
အချက် အသေးစိတ်ကို ပေးလိုက်ပါသည်။
ထိုအခါ မောင်မင်းကြီးသားလည်း
အသက်ရှူချောင်သွားကာ -

“ဒါလောက်ဆိုရင်တော့ တော်
တော်ပြည့်စုံပါပြီ။ မင်္ဂလာဩပါဒ်စကား
မြွက်ကြားမယ့် အဘလေးကိုတော့
ကျွန်တော်ထပ်ပြီး ဆက်သွယ်လိုက်ပါ
မယ်။ တစ်ဖက်က ပြောမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်၊
သူတို့မန်နေဂျာကိုတော့ ဗိုလ်မှူးကပဲ
ကြည့်ပြောထားပေးပေါ့။ အစီအစဉ်ဆွဲ
ပြီးရင် ကျွန်တော် တစ်ခေါက်လာပေး
ထားမယ်။ လိုတာရှိရင် ပြင်ဆင်နိုင်
အောင်လိုပါ”

“အေး... ယုံပါတယ်ကွာ။ မင်း
အရည်အချင်းကို ဒီလိုမှမသုံးရင် ဓားမ
ဆုံး ဖြစ်သွားမယ်။ ပညာရဲရင့် ပွဲလယ်
တင့်တဲ့။ မင်္ဂလာခန်းတွေကော သိရဲ့
လား။ မင်းသိခံရဲ့ မြိုင်ရာဇာတာတေ
ဝတ္ထုမှာပါတယ်။ ဇာတ်လိုက် မောင်သံ
ဟိတ်က မင်္ဂလာ ၁၂ ခန်းနဲ့အညီ
မွေးဖွားကြီးပြင်းလာတယ်ဆိုပဲ”

ဟု အတည်ပေါက် နောက်ပြော
ပြောလိုက်ရ၏။

“ကောင်ပါပြီ ဗိုလ်မှူးရယ်။ ဆရာ
ကောင်းတပည့် ပန်းကောင်းပန်းရမှာပေါ့။
တန်းဝင်အောင် ကျွန်တော်ဆောင်ရွက်
ပါမယ်”

ဟု အာမာန္တ ဝန်ခံလေ၏။

“ကဲ... ကဲ... မုန့်တွေလည်းစား
လက်ဖက်ရည်လည်းသောက်၊ အအေး
လည်းရှိပါဗျာ။ သန့်သန့်ရေး...
ညည်းမောင်တော် စာရေးဆရာကြီးကို

ကျောင်းဆရာမပီ စကားဖို့၊ စကားမ
ဥပမာ၊ အလင်္ကာ၊ စကားပုံ၊ စကားထား၊
ဥပမေယူ၊ ထုံးတမ်းဓလေ့ ဆိုင်ရာတွေ
ရှာဖွေကာ ပါရမီဖြည့်လိုက်ပေတော့”

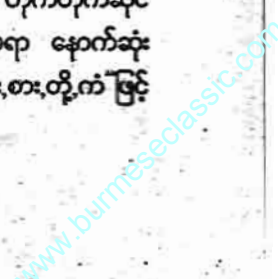
ဟု လှဲအပ်မှာကြားကာ ၎င်းတို့
မပြန်မီ သာကြီး၏ မင်္ဂလာမော်ကွန်းဝင်
ကမ္မည်းတင်လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းပွဲ
ကျင်းပစဉ်က |ရဲမှူးကြီး မောင်ကျော်
(ငြိမ်း) (သီဟ-၆၇ မှ ငယ်မိတ်ရင်း)၏
ဆောင်ရွက်ပုံနမူနာ CD ခွေ့ကို ပေး
လိုက်ရပါ၏။

အခန်း(၂)

အမြို့စုစုတ်

မြန်မာမှုရေးရာ မင်္ဂလာကိစ္စများ
ဆောင်ရွက်ကြရသောအခါ ရက်
ကောင်း၊ ရက်မြတ် ရွေးချယ်ရခြင်း
လုပ်ငန်းမှာ မလွဲမရှောင်သာ ပါဝင်လာရ
ပါသည်။ အချို့ကလည်း “မင်းတို့ထွက်
ရက်ရာဇာ”ဟု လွယ်လွယ်တိုတို ဆို
တတ်ကြပြန်ပါသည်။ လောကီရေးရာ
ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ကြရသောအခါ
“တန်ခူးသာလှ၊ ထွန်းပကဆုန်” စသည်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ “ဦးဝေစံကူး”၊
“အက္ကော၊စေတ” စသည်တို့နှင့် ညှိနှိုင်း
၍လည်းကောင်း၊ “နာ၊ သက်၊ ပန်း လုံး”
စသည်တို့ကို ရှောင်၍လည်းကောင်း
တွေးတောစဉ်းစား ဆင်ခြင်ဖွယ်ရာများ
က များပြားလှပေစွာ။

မလွဲမရှောင်နိုင်သာသော အခြား
လူမှုကိစ္စများကလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်
ဆိုင် ကြုံလာရပြန်ပေရာ နောက်ဆုံး
အခြေအနေတွင် “ဝိုးစားတို့က မြင့်

တိုက်ဆိုင်စိစစ်၍ အကောင်ဆုံးဖြစ်နိုင်
မည်ဟု ယုံကြည်မိသော "ပထမဝါဆို
လဆန်း ၅ ရက်၊ စနေနေ့" ကိုပင် သမီး
ကြီး၏ စေစပ်ကြောင်းလမ်း မင်္ဂလာနေ့
၂၃.၆.၂၀၁၂ အဖြစ် ရွေးချယ်သတ်
မှတ်ဆုံးဖြတ်ကာ အတည်ပြုလိုက်ရပေ
တော့သည်။

နေပြည်တော်၊ ဝန်ထမ်း(အမှု
ထမ်း အရာထမ်းငယ်)အိမ်ရာ အခန်း
ဖွဲ့စည်းပုံများမှာလည်း သာရေး၊ နာရေး
ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက်
လွန်စွာ ကျယ်ဝန်းလုံလောက်ခြင်း မရှိ
ပေရာ "နည်းနည်းနှင့် ကျဲကျဲပိုင်း" ဟု
သော ရှေးဆိုထုံးကို နှလုံးမူလျက် သပ်
ရပ်သန့်ရှင်းအောင် ပြင်ဆင်ဆောင်ရွက်
ရခြင်း သမီးကြီး၏ အံ့အားလျော်စွာပင်
၎င်းတို့ဟိုတယ်မှ ပရိဘောဂများ၊ ဝန်
ဆောင်မှုများ ကူညီပေးမှု ရရှိခဲ့ခြင်း
နှစ်ဖက်သော ဆွေမျိုးတစ်လိုက်၏ လုံ့လ
ပီရိယာစိုက်ထုတ်မှုတို့ဖြင့် ပိုင်းဝန်းကူညီ
လက်တွဲဆောင်ရွက်ကြရပေတော့သည်။

ထိုမင်္ဂလာရက်ခြတ် ကျရောက်
လာသော သကာလ၊ နံနက်စောစော
ဝဂ္ဂဝေ နာရီ မတိုင်မီပင် အဘလေး
ဦးတင်မောင်ကြည်(ငြိမ်း) DD(G)နှင့်
မမတို့ ဇနီးမောင်နှံသည်လည်းကောင်း၊
မင်္ဂလာအခမ်းအနားပျား တာဝန်ယူ
ဆောင်ရွက်မည့် ဖျင်ဒါဝါနှင့် ဆရာမ
သန်းသန်းတို့ ဇနီးမောင်နှံသည်လည်း
ကောင်း ဝတ်ကောင်းစားလှ တောက်ပ
စွာဖြင့် မင်္ဂလာပွဲ ဆင်နွှဲကျင်းပမည့် အိမ်
အဝသို့ ဆိုက်မြိုက်စွာ ရောက်ရှိလာကြ
တော့ရာ ခရီးဦးကြိုဆို၍ "မင်္ဂလာပါ" ဟု
နှုတ်ခွန်းဆက်သ ဂါရဝပြုလိုက်ပြန်

ပါ၏။
"အဘလေး...ခင်ဗျား ကျွန်တော်
ဆွဲထားတဲ့ အစီအစဉ်လေးလည်း ကြည့်
ပါဦး။ လိုတာရှိရင်လည်း ဖြည့်စွက်
အတည်ပြု ညွှန်ကြားပေးပါခင်ဗျာ"

ဟု အစချီ၍ ဗိုလ်ကြီးတော်ဝင်းစိုး
(ငြိမ်း)မှ ပေးအပ်တင်ပြပါသည်။

အဘလေးလည်း စေ့စပ်သေချာ
စွာ ဖတ်ရှုပြီးနောက် "စေ့စပ်မင်္ဂလာ
စကားကမ်းလှမ်းခြင်းကို ဘယ်သူပြောဖို့
စီစဉ်ထားလဲ" ဟု သိလိုရာကို ဖြတ်၍
မေးပါသည်။

"အစကတော့ သတို့သားနဲ့ သတို့
သမီးတို့ ဆရာ ဟိုတယ်မန်နေဂျာက
ပြောဖို့ စီစဉ်ထားခဲ့ကြတာပါ။ ဒါပေမယ့်
အခုနောက်ဆုံး ညှိနှိုင်းပြီးတော့ သတို့
သားမိဘများထဲကပဲ ကမ်းလှမ်းပြော
ကြားကြမှာပါ"

ဟု ဖြည့်စွက်ပြောလိုက်ပါသည်။

"အေး...ဒါလည်း ကောင်းတာပါ
ပဲ။ အစီအစဉ်ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့
စာရေးဆရာက သေချာလုပ်ထားတာပဲ။
မင်္ဂလာခန်းတွေနဲ့ မွှမ်းထားလိုက်တာ။
ကိုယ်ပြောဖို့မှ ကျန်သေးရဲ့လားလို့
တောင် စဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေတယ်။
ဘယ်က ရှာဖွေထားတာလဲ"

ဟု အဘလေးက ချီးမွမ်းစကား
နှင့် မေးမြန်းပြောကြားလိုက်ပေသည်။

"ဘယ်ရမလဲ အဘလေးရယ်။
ကျွန်တော်လည်း အရေးကြုံတော့ သက်
လုံကောင်းဆိုတာလို သုခမှတ်စုထဲ လှန်
လှောရှာဖွေရတာပေါ့။ နို့စို့ဆို အန်ကယ်
ချစ်မမ(ငယ်စဉ်က CODE အခေါ်)က
သိပ်လွယ်တာ မဟုတ်ဘူး အဆင့်မမီ

ဘူးဆိုပြီး အနှာခံရမှာ"

ဟု ဖြေရှင်းတင်ပြလေသည်။
ဤသို့ဖြင့် ဖိတ်မန္တက ပြုထား
သော လူကြီးမင်းများ၊ ညွှန်သည်တော်
များ သီးသီး စုံညီစွာရောက်ရှိလာကြပြီး
နောက် မင်္ဂလာချိန်ခါ သင့်သောအခါ
ဖျင်ဒါဝါက အခမ်းအနား အစီအစဉ်များ
ကို အောင်မြင်ခံ့ညားသော အသံဝါဝါ
ကြီးဖြင့် ဟန်ပါဝါ ဖတ်ကြား၍ မင်္ဂလာ
အခမ်းအနားကို ဖွင့်လှစ်လိုက်ပေသည်။

ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာကိစ္စများအရ
မင်္ဂလာဖြစ်မြောက်ရေး နှစ်ဖက်အကျိုး
တော်ဆောင်က သတို့သားမိဘများ
အနေဖြင့် စေ့စပ်စကား ကမ်းလှမ်းပြော
ကြားစေခြင်း သက်ဆိုင်သော ကလေး
နှစ်ဦးတို့အား သဘောထားမေးမြန်း
အတည်ပြုခြင်း သတို့သမီး မိဘနှစ်ပါး
သို့ ခွင့်ပြုရန် ပန်ကြားခြင်း အတည်ပြု
ခြင်း အဘလေးက ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်နား
လိုအပ်သည်တို့ကို ညှိနှိုင်းအတည်ပြုကာ
သတို့သား၊ သတို့သမီးတို့ကို မင်္ဂလာ
ဩဝါဒစကားဖြင့် ဘဝတစ်လျှောက်
အေးအတူ ပူအမျှ ယှဉ်တွဲရင်ဆိုင်ရေးတို့
နှင့် "သိဂီလောဝါဒဗုဒ္ဓ" လာ သက်
ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို နားလည်လွယ်
အောင် အကျယ်တဝင့် ချီးမြှင့်ဆိုဆုံးမ
ခြင်း၊ သတို့သားမိဘများက မင်္ဂလာ
အခမ်းအနားသို့ ကြွရောက်ချီးမြှင့်ပေးကြ
ပါသော ညွှန်ကောင်းစောင်ကောင်း ဂုဏ်
သရေရှိ လူကြီးမင်းအပေါင်းတို့နှင့် တက်
ရောက်လာကြကုန်သော မိတ်ရင်းဆွေ
ရင်း ညွှန်ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား အလှူ
ပင် ကျေးဇူးဥကာရ တင်ရှိပါကြောင်း
ထပ်လောင်းပြောကြားပြီးနောက် "ဖျင်

ကေားချပ်

ရက်ကောင်းအမြဲကြွစုတ်	ရိုး	စား	တို့	ကံ	လွမ်း	အောင်	ဖန်
လဆန်း/လဆုတ်	၀	၃	၇	၂	၄	၁	၅
နေ့	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ

ဒုဝါ၏ စေ့စပ်မင်္ဂလာပွဲ အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံး၍ နိဂုံးကမ္မိတ် အဆုံးသတ်အနေဖြင့် တည်ခင်းညှိခံကျွေးမွေးပေသော မင်္ဂလာအာဟာရများကို နှစ်သက်ရွှင်လန်း သုံးဆောင်ခန်းသို့ ရောက်ပါပြီဖြစ်ကြောင်း အားရဝမ်းသာ ကြေညာလိုက်ပေတော့သည်။

အခန်း(၃)
တွေ့ရာလေးပါး

“ဖျင်ဇူဝါ” နှင့် တွေ့ဆုံဖြစ်ပုံများကို ပြန်လည်တွေးပွား၊ စိတ်ကိုစေစားသော အခါ ထူးခြားမှုများကို ပုံရိပ်ပီပြင် ထင်ထင်ရှားရှား ဖြင်ချပြန်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်လွန်ကာလ တစ်ခု၊ ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၉ ရက် ညနေပိုင်းက ဖြစ်ပါသည်။ အမေ(-) တောင်ကြီးမြို့သို့ ယာယီခွဲဖျား/ခိုင်မှုအဆင့်တိုးဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ ရွှေညောင်ဘူတာသို့ မိသားစုနှင့်အတူ ဆိုက်ရောက်ပြီးနောက် နီးစပ်ရာ တယ်လီဖုန်းမှ တစ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ သတင်းပို့ပြီး အိမ်ထောင်ပြောင်းပစ္စည်းများပါ တစ်ပါတည်း ပါရှိလာကြောင်း နှင့် ယာဉ်ကြိုစေလွှတ်ပေးရန်တို့ကိုပါ အကြောင်းကြားလိုက်ပါသည်။

ထိုရောအခါ ဖုန်းသတင်းလက်ခံသူ အနီသူကောင်းသား ဆက်သွယ်ရေးတာဝန်ခံ Phone Operator က ထိုစဉ်

က ဌာနချုပ်တပ်ခွဲဖျားတာဝန် ထမ်းဆောင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်(အမည်မဖော်ပြတော့ပါ)အား ဆက်လက်သတင်းပို့ရာတွင် မည်ကဲ့သို့ ချော်တောငေါ့ခဲ့သည်မသိ။ ကျောင်းဆင်းဒုတိယဗိုလ်တစ်ဦး ဘူတာသို့ရောက်၍ ယာဉ်ကြိုတင်ပြကြောင်းဟု အနက်ကောက်လွဲမှားခြင်းက တစ်ကြောင်း၊ သုံးတန်းယာဉ်ဆို၍ ကျောင်းကြို/ပို့ ယာဉ်တစ်စီးသာ ရှိသည့်အပြင် တိုက်ဆိုင်စွာပင် ထိုနေ့က ကျောင်းသားတစ်ဦးကလည်း ကျောင်းကြိုယာဉ်သို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိသတင်းပို့ရန် ဖျက်ကွက်ခဲ့ခြင်း (ထိုကျောင်းသားမှာ ကျောင်းလစ်ပြီး ၎င်းကိုယ်ပိုင် အစီအစဉ်ဖြင့် လှုပ်ရှားနေသူ) ထိုပြင်တစ်ဝ အနိစ္စသဘောဖြင့် အဆိုပါယာဉ်တော်မှာ “ဇရာချင်းနင်း စက်ရွတ်ယွင်းခြင်း စသည် စသည်တို့ကြောင့် နေရောင်ပျောက်ဆုံး အမှောင်ကြီးလုံးလုံး ဖုံးတော့သည့် ချိန်ခါကျော်လွန်ပြီး ည ၂၁:၀၀ နာရီအချိန်ခန့်မှ မိသားစုများနှင့် အောင်မြေနှင်းခဲရပါတော့သည်။

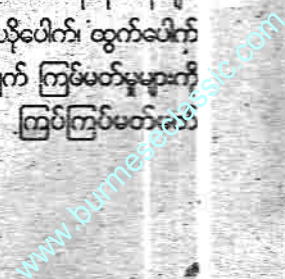
ထို အနက်ကောက်ခြင်း လွှဲမှားခံခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဗိုလ်ဇော်ဝင်းစိုး ခေါ်ဆိုသော အနီ “ဖျင်ဇူဝါ”ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

နည်းပါးသော အရာရှိအိမ်ထောင်သည်များ ဖြစ်ကြသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိ မတိုင်မီကာလ ဘဝ

အခြေခံတူညီသည်က တစ်ကြောင်း၊ ရှမ်းပြည်နယ်(တောင်ပိုင်း)၏ စရိုက်သဘောသဘာဝ၊ နယ်မြေနှင့် စစ်အင်္ဂါစဉ်များကို အချိန်ကာလတစ်ခု ပိုမိုစောစီးစွာ ထိုတွေ့မြင်သိ ခြုံငုံမိသည်ကတစ်ကြောင်း၊ အထက်/အောက်ဝတ္ထုရားရှိသည်ကတစ်ကြောင်း . . . စသော အကြောင်းပေါင်းပြောက်ပြားစွာ တို့ဖြင့် သွန်သင်ထိန်းမရင်း မိသားစုချင်းပါ လွန်စွာ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြပါသည်။

ကျင်းခမ်းကြီးနယ်မြေခွင်၌ လှုပ်ရှားနေကြစဉ်ကလည်း ၎င်း၏တပ်ခွဲမှာ ရိက္ခာဆန် စားရင်းပြတ်လပ်ခဲ့သဖြင့် အဘလေးနှင့် စာရေးသူတို့မှ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ မုအာစ ဖရုံသီး၊ ဖရုံရွက်၊ မုန်ညင်း၊ ပဲပုပ်၊ သင်္ဘောသီး၊ အစိမ်း ရနိုင်သမျှ အသီး/အရွက်များအပြင် ရိက္ခာစို(အသား)ပါ စီစဉ်၍ ထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည့် “ကြည်နူးမှုနှင့်တကွ လေးစားဂါရဝတရားတို့မှာ ယနေ့တိုင် မေ့နိုင်စွမ်းမရှိ” ဟု ထင်ပါသည်။

၎င်းတပ်ရေး/တပ်ထောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်လည်း မူရင်းလုပ်ငန်းတာဝန်များအပြင် အခါအားလျော်စွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရသည့် အလွတ်သဘော တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ၏ ထဲထဲဝင်ဝင် ယှိပေါက်၊ ထွက်ပေါက်များ စိစစ်တွက်ချက် ကြမ်းမတ်မှုများကို မဝင်ဝင်အောင် ကြပ်ကြပ်မတ်မတ်

သွန်သင်လမ်းညွှန်ပေးခဲ့ပြန်သည်။

ယခုအခါသမယတွင်မူ အထိုက်အလျောက် ဘဝတည်ငြိမ်အေးချမ်းလျက်ရှိပြီး ဝိသနာအရ ဘဝအတွေ့အကြုံများကို တင်ပြနေသော (စာရေးဆရာ)တစ်ဦး ဖြစ်နေပေပြီ။ အခါအားလျော်စွာ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး ရောက်ရှိလာတတ်ကြပြီး လူမှုရေးအာလာပသတ္တဝါ ပြောကြားခြင်း၊ ဆရာမ၏ အခက်အခဲအချို့ ရှိပါကလည်း တတ်နိုင်သမျှ ဝိုင်းကူပေးရပါသည်။ “ဖျင်ဒူဝါ” မူထား ကုန်ကြမ်းလိုအပ်လျက် ရှိ၏။ ပေးသော်လည်း ပေးတိုင်းမရ။ ၎င်းကလည်း လူငယ်ပေမယ့် အလုပ်ကများသား။

ခန့်သွားရတာကလည်း “လွင်ဝို” ထက် သာသည်။ ထုံးစံလိုလိုဖြစ်နေသော ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ်ကို စွဲပါလာသောအခါ ပမထာနှင့် အကြိမ်ရေ နည်းပင် နည်းပါးစေကာမူ အိမ်သူတို့က မနှစ်သက်တတ်။ တွေ့ကြုံလတ်သော အခါ ရင်ဖွင့်တိုင်ကြားလေ၏။

“ဗိုလ်မှူးညီကတော့ မလွယ်ဘူး။ ယစ်ရွှေရည်တွေ ပြုဆိုမှဖြင့် သားမေ၊ မယားမေ၊ အိမ်မေ၊ ယာမေ၊ အဲဒါ ဗိုလ်မှူး စပေးခဲ့တာ လုပ်ပါဦး”

ဟု ကျောင်းဆရာမဝိသစ္စာ ဝေဝေဆာဆာ ဝေဒနာကို ကြေညာ၏။

“မင်းကလည်းကွာ မဟုတ်တာ တွေ လွန်လွန်ကျွဲကျွဲ မဆိုစမ်းပါနဲ့။ ကြမ်းသာ နတ်ရတာ၊ စကားက နတ်မရဘူး။ ပြောသလောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ နည်းနည်းပါးပါး ဆေးဖြစ်ပါးဖြစ်၊ မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပါ”

ဟု အတွန်တက် ဖြေရှင်း၏။

၎င်းတို့ပြောမည်ဆိုလည်း ပြောစရာပါ။ ငယ်စဉ်က ယမကာသောက်သုံးနည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဗိုလ်မှူးမောင်ဝ (ရမခ၊ ဥပဒေ)၏ ဥပဒေကြောင်းအမြင်၊ ဆရာဝန်များ၏ ဆေးသောက်အမြင်၊ ဆရာဆရာများ၏ သဘောထား လက်တွေ့ဘဝတို့ ပေါင်းစပ်ကာ နားသွင်းပြီး သကာလ စပ်နည်း၊ သောက်နည်း၊ အာဟာရဖြည့်တင်းနည်း၊ အနားယူနည်း၊ အားဖြည့်နည်းတို့ကို တတ်စွမ်းသမျှ အမြည်းကောင်းကောင်းနှင့် လမ်းကြောင်းပေးခဲ့ဖူးလေ၏။ ထိုစဉ်က ဖျင်ဒူဝါ မသောက်တတ်သေးပါချေ။ ပြောရမည်ဆိုပါက အဘလေးနှင့် ဆုံဖြစ်သည့်အခါ ၎င်းရောက်လာတတ်ခြင်းကလည်း တစ်ကြောင်းပါတည်း။

“လုပ်ငန်းသဘောအရ အနည်းအကျဉ်းပါကွာ။ အဘလေးလည်း မကင်းပါဘူး”

ဟု မိုးကြိုးပစ် ထန်းလက်ကာ၏။

“အရင်တုန်းက ဗိုလ်မှူးတို့ ဘယ်လိုသောက်လဲ၊ မင်းလည်းအသိသားနဲ့”

ဟု မဲတင်းဖာထေး၏။

“ဖျင်ဒူဝါ . . . မင်းရဲ့ကလောင် အမည်ကိုက နှစ်သက်သံပါနေတယ်။ ရစ်သစ်မိနေတာပေါ့ကွာ။ အေး . . . ဒါပေမယ့်လို့ ပိန္နဲပင်တော့ ဆွဲမထည့်ပါနဲ့ကွာ။ ဒါယိကာမဆိုတာ ရိုးရိုးပေါ့နော်”

ဟု လမ်းလွှဲပေးလိုက်ရပါသည်။ မြန်မာ့ရိုးရာ ဟာသဖြစ်သော်လည်း ၎င်းနှင့် အလှမ်းကွာနေပြန်သဖြင့် ပုံတိပတ်စကို ပြောပြရပြန်ပါသည်။ “မနေ့တုန်းကတော့ သျှောင်၊ ပိန္နဲပင်ထောင်ကာမှ ခေါင်းတုံးဖြစ်ရတယ်

လေ” အဆုံးရှိပြီး “ဟေ့ . . . ဟေ့၊ ဒါယိကာမ၊ နင့်ဟာနှင့် ရိုးရိုးပေါ့လား။ ဘောက်မဲ့ကြောင့် ငါ့ပိန္နဲပင် ဆွဲထည့်ပြီး ငိုရတာတုန်း” ဟု ဘုန်းဘုန်းကြမ်းရသော ဟူ၏။

“မင်းသိပြီးသားပဲ စာရေးဆရာရယ်။ ကိုယ်ကဖြတ်ပြီးဆိုရင် အပြတ်” ဟု သတိပေးသည်။

“တွေ့လား၊ အန်တီစန်းက ဘာသလောက်ကံကောင်းလဲ။ ဒီခုကွဲတွေက လွတ်သွားပြီ။ ဗိုလ်မှူးက ဂရုစိုက်လိုက်တာ” ဟု အားကျတိုက်တွန်း၏။

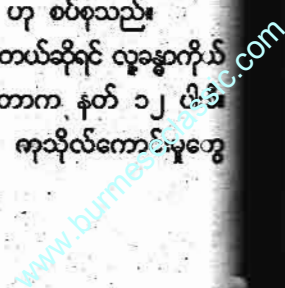
“ဒါကတော့ ဒီလိုရှိပါတယ် ညီမရယ်။ သူ့အချိန်တန်တော့လည်း ဖြစ်သင့်တာ ဖြစ်လာတာပဲ” ဟု အန်တီစန်းက အားပေးစကားဆိုသည်။

“တိုတိုပြောရမယ်ဆိုရင် ရွှေပေါ်ကျွန်းလည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက နှစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့တယ်”

မူလဆရာတော်က ဆုကြီးပန်ဦးဝိယမ၊ ကဲ့ကူလက်လှည့် ငယ်ဆရာက ဦးနန္ဒိယ၊ လက်ဦးဆရာက အဘဦးပဉ္စင်းထွက်၊ မွှားစရိယ၊ ဗေဒင်ဆရာ၊ ရှေးရိုးမြန်မာစစ်စစ်၊ မမြင်ရနိုင်တဲ့ အစောင့်/ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အကူအပံ့ . . . ဒါတွေပေါင်းလိုက်တော့ ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဦးဝိုင်းကတည်းက “ပါထုပေတံ ဝေရမထိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ” ပြတ်သွားခဲ့ပြီဟု ရှင်းပြသည်။

“မမြင်ရတဲ့ ဘယ်လိုအစောင့်တွေလဲ ဗိုလ်မှူး” ဟု စပ်စသည်။

“မင်းယုံတယ်ဆိုရင် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စောင့်နေတာက နတ် ၁၂ ငါးပါး ခြောက်ပါးက ဣသိုလ်ကောင်များတွေ

တိုက်တွန်းနှိုးဆော်တယ်။ ကျန်ခြောက်
မိနစ်က မကောင်းမှု အကုသိုလ်တွေ
တိုက်တွန်းနှိုးဆော်တယ်။ ဒါက အခြေ
ခံပေါ့။ အဆင့်မြင့်လာရင်တော့ ဘဝ
အဆက်ဆက်က ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့တဲ့
အချိုးအစားအတိုင်း ပစ္စန်းဆက်ရှိတဲ့
ထွက်ရပ်ပေါက်အတိုးတွေ ဆိုဆုံးမပုံပြင်
ဆယ် ဆရာသမားတွေ တရားဓမ္မ ဟော
ပြောနဲ့သင် နိဗ္ဗာန်လမ်းညွှန်မယ် ရဟန်း
သံဃာ၊ အရိယာသူတော်စင်တွေ စသည်
ထေ့ပြင် အဆင့်ဆင့်ပေါ့ ဟု အနည်း
ဆယ် ပိုင်းခြားဖြေကြားလေ၏။

“ပြီးတော့ အရင်က ပြောဖူးပါ
တယ်။ အကောင်းဆုံး ကင်းသမား(ဒါမှ
မဟုတ်) စိတ်အချရဆုံး နှိုးစက်၊ မှတ်
စိထား။”

“ဗိုလ်မှူးပြောတာ မှတ်မိပါတယ်။
အိမ်စောင့်နတ်လို့ ဟု ဖြေကာ “အတွေ့
အကြုံနဲ့ သာဝကရှိရင်လည်း သိပါရစေ”
တောင်ဆိုလာလေ၏။ စာရေးဆရာ
လေးတွေ။

ထိုရာအခါ ရှေးက ကိုယ်တွေ့
ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို
ပြန်ပြန်ပြန်ပါသည်။

အခန်း(၄)

နိဗ္ဗူဝါ လခရ

“လမ်းကြောင်းလုံခြုံရေးအဖွဲ့
အဖွဲ့အစည်းတန်းစီပြီးအသင့်” တပ်စု
အဖွဲ့ကြီးဝင်းသိန်း(ဘိုးတော်ချစ်စနိုး
အဖွဲ့အစည်း) နံနက် ၅ နာရီတွင် တပ်စု
အဖွဲ့အစည်း ဗိုလ်ကုလား (ချစ်စနိုး
အဖွဲ့အစည်း) တန်းအပ်သတင်းပို့ အမိန့်
အမည်။

“သတင်းပိုင်းအရတော့ ထူးထူး
ထွေထွေမှာဖို့ မရှိဘူး။ ပုံမှန်ပဲ။ ဘာပဲ
ဖြစ်နေနေ မူလတာဝန်ကို အလေးထား
ပါ။ သွားလာလှုပ်ရှားတဲ့နေရာ၊ ချီတက်
ရာလမ်းကြောင်း ခေတ္တ အခပ ဝန်းကျင်
အားလုံး လုံလေးလုံနဲ့အညီ ဂရုစိုက်ပါ။
အကြပ်တွေ့ ဝါရင့်စစ်သည်တွေက လူ
သစ်တွေ၊ အတွေ့အကြုံနည်းသူတွေကို
ပစ်မထားနဲ့။ သွန်သင်ကြပ်မတ် လက်
တွဲခေါ်ပါ။ အားလုံးရှင်းလား။”

“ရှင်းပါတယ် ဗိုလ်ကြီး”
သံပြိုင်ဖြေကြသည်။

“နောက်တစ်ပိုင်းကတော့ တာဝန်
ခွဲဝေမှုပဲ။ ဆရာကြီးနဲ့ တပ်ဖွဲ့တ ၂၀
ပိုင်ကုန်းမှာ အခပ နေတဲ့ ဆရာသိန်း
လွင်အဖွဲ့ကို တာဝန်လဲ။ ထူးခြားမှုကို
မေးပြီးရင် စခန်းကို အနောက်ဘက်
ကြောကရှင်းပြီး ပြန်ဝင်ဖို့မှာပါ။ ရှင်းလား။”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီး ရှင်းပါတယ်”

“ဗိုလ်စောစံနဲ့ (၂)စိပ်က ဆင်းင်
အရှေ့ခြမ်းကထွက်။ ဆန်ကျွန်းအဝင်ဝ
ဘက်ကို ပိုက်ပြီသွား။ ကွင်းပြင်တွေကို
ရှောင်။ တည်မဖြစ်နဲ့။ နှစ်နှောင်းအဝင်
အနောက်ဘက်ခြမ်းတွေရှင်းပြီးမှ လမ်း
ရှေ့ဘက် ကုန်းကြောမှာ နေရာချ။ ပြီး
ရင် နယ်စွန့်ဘက် လိုက်ပို့ပြီးမှ တစ်ဖွဲ့
ပြန်ခွဲပြီး ထားနဲ့။ ၁/၂ နာရီခြား အဖွဲ့ရှင်း
လှုပ်ရှားဆက်သွယ်မှုယူ။ လုံးဝငြိမ်မနေ
နဲ့။ မေးစရာရှိလား။”

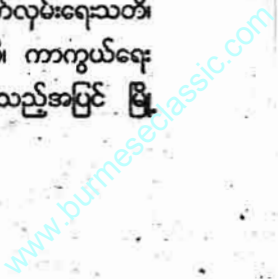
“ဟုတ်ကဲ့၊ အစ်ကိုကြီး။ ကမာ
ပုလဲအဖွဲ့ ဘယ်မှာထားခဲ့ရမလဲ”

“ဟုတ်တယ် ညီလေး။ အဖွဲ့
ညနေပြန်စင်ရင် Colourပျောက်အောင်
စောင်။ Target (၂)မှာ ဆရာထိန်ဝင်း

အဖွဲ့ကို သေချာမှာကြားချထားနဲ့။ စခန်း
က ညလှည့်ကင်းကို (T-1)ဘက်မှာ
လှုပ်ရှားမယ်။ ထူးခြားမှုရှိရင် သတင်းပို့။
ဆက်သွယ်ရေးအရင်အတိုင်းပဲ။ အား
လုံးရှင်းရင် ဆက်လုပ်” ဟု မှာကြားချက်
နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။

လှုပ်ရှားအဖွဲ့များ၏ တာဝန်ဆောင်
ရွက်ချိန် ချီတက်ချိန်မှာ ထူးခြားမှုမရှိပါ
က တစ်နာရီအတွင်း ပြီးမြောက်ပါသည်။
မြောက်ဘက်ခြမ်းမှာ ယာယီခြေကုပ်၌
အမြဲချထားသဖြင့် လွယ်ကူစွာ တာဝန်
လဲလှယ်ပြီးဆုံး၍ အခြေပြု လခရ
ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တောင်
ဘက်(ပင်လုံ)သို့ လခရ ဆောင်ရွက်
မည့် ဗိုလ်စောတို့အဖွဲ့မှာ ယခင်စံချိန်
မှတ်တမ်းများအရ ၄၅ မိနစ်ခန့်အတွင်း
ရှင်းလင်းဖြန့်ခွဲ အခပ၍ လမ်းကြောင်း
လခရ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ လတ်တ
လော ရန်သူလှုပ်ရှားမှုသတင်းများမှာ
မိမိနယ်မြေအတွင်း ဝင်ရောက်ဖြတ်သန်း
မှုများမရှိဘဲ ဆက်စပ်နယ်မြေ အဝေး
စည်းဘက်များတွင်သာ ရှိနေကြောင်း
သိရှိထားရပါသည်။ ဓားပြအန္တရာယ်
လောက်သာ ကာကွယ်ပေးရသည့် အနေ
အထားတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

တပ်ခွဲ(၆) အခြေပြုရာ နောင်လိုင်
ကျေးရွာကြီးမှာလည်း ကျေးရွာပြည်သူ
စစ်အဖွဲ့ (အမာခံ၊ ရန်သူ)ကို စိတ်ကြိုက်
ရွှေးချယ်၊ လေ့ကျင့်၊ လက်နက်တပ်ဆင်
ပေးထားသော အဖွဲ့ဖြစ်၍ သတင်းစုံစွာ
ရရှိရေး ဝန်းကျင်နယ်မြေတစ်ခုလုံး ဖြန့်
ကြက်နိုင်ခြင်း ထောက်လှမ်းရေးသတိ၊
အသိ၊ လုံခြုံရေးသတိ၊ ကာကွယ်ရေး
အသိတို့ရှိနေပြီး ဖြစ်သည်အပြင် မြို့

နယ် တာဝန်ရှိအဖွဲ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဝိုင်းဝန်းပံ့ပိုး ကူညီမှု စသည်တို့ကြောင့် လွန်စွာ အားထားရသည့် ဗိတ်ဖက်အဖွဲ့ လည်း ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိ၏ လဲချား ပင်လုံ အကြား နောင်လိုင်စခန်းကုန်း အခပ တပ်ခွဲ(၆)၏ နယ်မြေစိုးမိုးရေး လမ်း ကြောင်းစိုးမိုးလိုခြင်းအား တာဝန်မှာ ဝါန သူများ ကျောင်းဆင်းများကို အရာရှိ ဒါကြပ် ဝါရင်စစ်သည်တို့၏ ဦးဆောင်မှု ဖြင့် "တိုက်ရင်းလေကျင့်" ဆိုသကဲ့သို့ နောင်တစ်ချိန်တွင် သစ္စာစောင့်သိ၊ တာဝန်ကျေမည် သားကောင်းစစ်သည် များကို ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရာ ကျောင်း တော်ဟုလည်း သိနိုင်မည် ထင်ပါသည်။

အခန်း(၅)
စိတ်ဗန္ဓက

တစ်နေ့သောအခါ ဗိုလ်ကုလား ဦးစီးတပ်ဖွဲ့နှင့် တပ်စုတစ်စုလည်း ၂ ဝိုက်ကုန်း လိုခြင်းအဖွဲ့အား စစ်ဆေး တာဝန်လဲပေးခြင်း၊ လက်အောက်ခံ ပန်ဟုန်းရွာ တပ်စုစခန်းရှိ ဆရာကြီး တင်ဖိုးအဖွဲ့အား စစ်ဆေးရန်နှင့် လိုအပ် သည်များ ဖြည့်ဆည်းပေးရန်၊ လမ်း ကြောင်းရှင်းလင်းရန် စသော တာဝန် တို့ဖြင့် နောင်လိုင် တပ်ခွဲရုံးစခန်းမှ နံနက် ဝေလီဝေလင်းအချိန်တွင် စတင် ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အတိုင်း မြူးခိုးများ နင်းများကလည်း မြင်ကွင်းကို ကန့်သတ်ထားပြန်ပါ၏။ လျှို့ဝှက်ခင်တန်း ကုန်းကြော အတက်

အဆင်းများကလည်း ဘဝသရုပ်ကို ဖော်ဆောင်နေဘိအလား၊ ၎င်းချီတစ်ခါ ပေါ်ချီတစ်လှည့် "အဆင်းခက်ခက်၊ အတက်ကြမ်းကြမ်း" ဟု ဆိုမိန့်ချက်များ ကို အမြဲတစေ သတိပြုမိပြန်ပါစေ၏။

လက်လှမ်းမမီလှသော အဝေး တောင်ကြော (အထူးသဖြင့် SURA လှုပ်ရှားရာ အနောက်ခြမ်း)ကို အမြဲကု ပြနေရသော်လည်း မြေပြင်လူရောက် လှုပ်ရှားရန်မှာလည်း မူလလမ်းကြောင်း လိုခြင်းရေနယ်မြေကို စွန့်ခွာထားရမည် သဘောသက်ဝင်နေပြန်ရကား တပ်ခွဲ လက်နက် တစ်ကမ်းမျှမက ဝေးကွာလှ သော အဆိုပါတောင်ကြော (အချက် အချာနေရာမဟုတ်)ကို လက်လွှတ်ထား ရသည့် အနေအထားဖြစ်ပေတော့သည်။

သို့ရာတွင် "လူမတတ်သော် လည်း လက်ဖက်ထုပ်တတ်သည်" ဟု သော ဆိုရိုးစကားကို ဗိုလ်ကုလား နှလုံး သွင်းပြီး ဘိုးတော်ဝင်သိန်းကို အကြောင်း ပြ၍ ကန္တီရလိုင်း ဝင်ရောက်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ "မာရ ဣဝက" အစချီဂါထာကို ရတနာသုံးပါး အာရုံ ကပါ စိတ်တွင်းက ရွတ်ဖတ်ပြီး ဆရာ အာဇာဝက ပင့်ဖိတ်ကြား၍ အဆိုပါ လက်လှမ်းတစ်တောင်လျှင် ခြေတစ် လှမ်း မြန်းကြွရှင်းလင်းပေးပါရန် အကူ အညီတောင်းခံလိုက်လေသည်။ မည်သူ မျှ မကြားမသိလိုက်ကြပါ။

ပန်ဟုန်းစခန်းကုန်းသို့ ရောက်ရှိ ပြီး ဆရာကြီးတင်ဖိုးအား တွေ့ဆုံကာ လခရ နယ်မြေစိုးမိုးရေး စည်းရုံးရေး ထူးခြားဖြစ်စဉ် စသည်တို့ကို မေးမြန်း ခြင်း စစ်သည်များကို တွေ့ဆုံ၍ ကျန်း

မာရေး စစ်ဆေး/ကုသပေးခြင်း၊ ခံစစ် တည်ဆောက်မှု မှာကြား၊ ဆက်စစ် ဖြည့်ဆည်းခြင်း၊ အုပ်ချုပ်မှုကိစ္စများ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်း ၎င်းနောက် ကေး ရွာလူကြီးနှင့် အဖွဲ့များ တွေ့ဆုံ၍ လိုအပ် သည်များ ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ပေး ကာ မိမိစခန်းသို့ ပြန်လည်ချီတက် ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

စခန်းသို့ ပြန်ရောက်ပြီးသောအခါ လမ်းကင်းအဖွဲ့ လှုပ်ရှားအဖွဲ့တို့ တားနေ တာ ဆောင်ရွက်မှုများ စစ်ဆေးကြပ် မတ်ခြင်း ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့ တာဝန်ခွဲစေ ခြင်း၊ အခမ ကိစ္စများနှင့် ကိုယ်လက် ကြံ့ခိုင်ရေး အားကစား စီမံပေးခြင်း အထက်ဌာနသို့ အစီရင်ခံတင်ပြခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ပြီးသောကလေး အနည်းငယ် တော့ ကိုယ်စိတ်ပန်းမိလေတော့၏။

တပည့်ကျော် မြင့်ဖော် ပြင်ဆင် ပေးသော ထမင်းပွဲနှင့် ယမကာ ဖိုဝါ အချီတည်းပြီးနောက် ညစဉ်လုပ်ငန်း တစ်ရပ်ဖြစ်သော ဝတ်ပြုခြင်း ဆေးတစ် သား ဆရာသိန်းစိုးဦးနှင့် စကားလက်ဆုံ ကျခြင်း တပ်တွင်းကွင်းများစစ်ဆေးခြင်း နောက်တစ်နေ့ ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာ ကြို တင်မှာကြားခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရပြန်သည်။

ည ၂၂၀၀ နာရီ ကျော်လွန် သောအခါ ဆရာသိန်းစိုးဦးလည်း ၎င်း အိပ်ရာသို့ပြန်ရန် (ဗိုလ်ကုလား၏ အိပ်/ ညှော်တည်းဆောင်မှ) နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာ သွားလေ၏။ ခြေလှမ်း လေးငါးလှမ်း ခန့်သာ တဲတဲဆက်မြိတ်မှ ကွာသွား သည် အကြောင်းတရားက ပေါ်လာတော့ တော့သည်။

အခန်း(၆)

လာပြီ၊ လာပြီ

“ဝန်း... ဗန်း... ဗန်း”

လဲပြီကျား၊ တစ်ဆက်တည်းပင် “ဗိုလ်ကြီး ကျွန်တော်မရတော့ဘူး။ ဘာတွေလဲမသိဘူး။ နီးလာလိုက်၊ သေးသွားလိုက်၊ မျက်လုံးကြီးတွေက ထည်း လင်းကွင်းလောက်ရှိတယ်။ ရဲရဲ တောက်လို့”

“အေး... အေး၊ ငါလာပြီတပည့်။ ဘာမှ စိတ်ပူမနေနဲ့”

ဗိုလ်ကုလားလည်း ကျောမှမဆန့် နှင် တံအပြင်သို့ အမြန်ပြေးထွက် ကာ တပည့်ကျော်အား တွဲထူမ၍ အိပ်ခန်း ဘုရားစင်ရေသို့ ခေါ်ခဲရလေ၏။

တံတည်ဆောက်ပုံအရ အတွင်း အိပ်ခန်းခေါင်းရင်း၌ ဘုရားခန်းရှိကာ ဝဲယာနစ်ဖက်ခြမ်း၌ အိပ်ရာခုတင်နှင့် ထပ်ပြနေရာ ခွဲခြားထား၏။ အပြင်ခြမ်း တွင် ဧည့်တံ(ရှင်းလင်းဆောင်သေး) ပုံသဏ္ဍာန် တည်ဆောက်ထားပါသည်။

“ဗိုလ်ကြီး... ကျွန်တော်စိတ်တွေ ထိန်းမရဘူး။ အနီးအနားမှာ အန္တရာယ် ရှိနိုင်တဲ့ လက်နက်တွေသိမ်းပေးပါ”

ဟု အမောတကော တောင်းဆို ပြန်ပါသည်။

“စိတ်ချတပည့်၊ ဘာမျှမရှိဘူး။ ဘုရားသာ အာရုံပြု ဟုတ်လား။ ဆီမီး နဲ့သာတိုင်လည်း ပူလော်ထားပြီးသား” ဟု နှစ်သိမ့်ဖြေကြားရင်းပင် “မြင့်လော်ရေ အမြန်လာပါဦးကွ” ဟု တပည့်ကျော်ကို အော်ခေါ်လိုက်သည့်တစ်ခဏ အလိုက် သိစွာ ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာသိန်းစိုးဦး

ကို ခုတင်ဝတ်ပြုရာသို့ သပ်ရပ်စွာ ဆွဲ တင်နေရာချခြင်း မလိုအပ်သော ပစ္စည်း များ ဖယ်ခွာရှင်းလင်းခြင်း အနီးကပ် စောင့်ကြပ်ခြင်းတို့ကို စက်ရပ်သဖွယ် တရစပ် ဆောင်ရွက်ပြီးစီးလေ၏။

ဗိုလ်ကုလားလည်း ဘုရားပင့်ပြီး ရသမျှသော ဂုဏ်တော်များ သမ္မုဒ္ဓေနှင့် တကွ ဂါထာတော်များ အလျှင်အမြန် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကာ အထက်ပုဂ္ဂိုလ် များကို တိုင်တည်၍ ကြွရောက်လာ သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ကုသိုလ်အမျှပေးစေ ခြင်း၊ မေတ္တာပို့သခြင်းတို့ကို အဆော တလျှင် ပြုလုပ်ပေးသည်။ ပြီးနောက်

“ယခု ကြွရောက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ခင်ဗျား။ အမျိုးအမည် ခွဲခြား၍ ကိုယ် လုံးခြုံစီး နှုတ်တော်က မြွက်ကြားမှသာ အကြောင်းအကျိုး သိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သားတော်တို့ အမှားတစ်စုံတစ်ရာ ရှိပါ ကလည်း ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်ထား၍ ခွင့်လွှတ်သည်ခံပါရန် တောင်းပန်အပ် ပါတယ်။ သားတော်မှာ စစ်သူကြီးအရာ အကြီးအကဲလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ လိုအပ် သည်များ မိန့်ကြားတော်မူပါ” ဟု လမ်း ဖွင့်ဖြေသိမ့်စကား ကမ်းလှမ်းလိုက်လေ သည်။ ထိုအခါ -

“မင်းတို့တွေ ပင့်တုန်းကတော့ ပင့်ပြီး ကိစ္စပြီးတော့ ငါ့ပြန်မပို့ဘူး။ ငါ မှာလည်း အလုပ်တွေ ရှိသေးတယ်” ဟု ဒေါမာန်မပြေသည့် လေသံဖြင့် ပြန် ကြားလေ၏။

ဗိုလ်ကုလား ဖျပ်ခနဲဆို ရိပ်မိ လိုက်လေပြီ။ တတ်စွမ်းသမျှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကို လက်၌ ကြွရောက်ပေးပါရန် စိတ် ကြားပြီး ကြွရောက်ပုဂ္ဂိုလ်အဆင့်ကို

ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၊ အတည်ပြုကြည့်လေရာ သေချာပါပြီ “ဆရာအာဠာဝက” မှတ်စပ်၊ အခြားမရှိ။ လေပြေတိုးလေရော့။

အရိပ်အကဲ ပါးနပ်ပြီးဖြစ်သော ဗိုလ်ကုလားသည် လုပ်ငန်းတာဝန်က များပါကြောင်း၊ လူလည်း လူ့အလျောက်၊ နတ်လည်း နတ်အလျောက် တာဝန် ကိုယ်စီ *ရှိကြလေရာ ကိစ္စများပြောင် လူတို့ဘောင်သားတစ်ဦးသာဖြစ်ပါသော ကြောင့် မေ့လျော့မိပါကြောင်း၊ ညီဘွား တို့ ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အရာ တို့၏ အဖို့ဘာဂကို အမျှပေးစေပါ ကြောင်း၊ ကျန်းမာချမ်းသာ၍ သာသနာ အကျိုး ဆက်ထက်ထမ်းပိုး တိုးပွား ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေကြောင်း၊ မေတ္တာ ပို့သပါကြောင်း စသည်... စသည် ဖြင့် မရဏာပီတိ ဝှမ်းဆီထိအောင် အကြောင်းကံဖြင့်တောင်းပန်ပြီးသကာလ

“ယသာနဘာဝါတောယက္ခာ” မေတ္တာသုတ်၊ “ဒါနံဒဒန္တ သဒ္ဓါယ” နတ် ပို့ဖြင့် ဆရာအာဠာဝက အလိုရှိရာ၊ စံမြန်းရာ ဘုံစိမာန်နန်းသို့ ဘေးမသီ၊ ရန်မခ အေးချမ်းစွာဖြင့် ပြန်လည်ကြွ မြန်းတော်မူပါလော့” ဟု မေတ္တာရေးရှ ပို့ဆောင်မှုကို ဆောင်ရွက်လိုက်ရပါ တော့သည်။

စကားချပ် ။ “မာရာဠာဝက နာဠာဂိ၊ အင်္ဂုလိ စိဉ္စ သစ္စကံ၊ နဒ္ဓေါ ပနန္ဒ ဗြဟ္မဉ္စ၊ ဇေယျတု ဟောတု တတောပရံ ဗုဒ္ဓေါမေ ရက္ခတနိဗ္ဗံ၊ ဓမ္မော မေရက္ခတု သဒ္ဓါ၊ သံယောမေ ရက္ခတု ဒိနော၊ အာယုဒိယောသုခံဘဝေ” (ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ၏ အပြင်အောင်ခြင်းရစ်ပါး ပူလော်ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။ သက်ဝင်

ယုံကြည်ရွတ်ဖတ်၍ လိုရာပင့်နိုင်ကြပါသည်။

အခန်း(၇)

အမျှဝေကာ ပို့ဆောင်ရာ

နောက်တစ်နေ့ အားလပ်ချိန်၌ ဘိုးတော်ဝင်းသိန်းနှင့် ပြန်ပြောင်း၍ ရှင်းလင်းစကား ပြောကြားဖြစ်ပါသည်။

“ဆရာကြီးရေ... မယုံရင် ပုံပြင် မှတ်ပေါ့ဗျာ။ ပင့်စဉ်တုန်းက ကျွန်တော် ဘာသာ တစ်ဦးတည်းဗျာ။ အသံတောင် မထွက်ဘူး။ ပြောရရင် ဘယ်သူမှမသိ ဘူးဗျာ။ အဲ... ညရောက်ပြီး အိပ်ရာဝင် တော့မယ်ဆိုမှ ထဖြစ်တာ”

“အဲဒါပဲ ဗိုလ်ကြီးရေ ကျွန်တော် လည်း သတိပေးဖို့ မေ့ခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့် တကွ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့ကို သည်း ကိစ္စရှိရင် ပင့်ဖိတ်ကြတယ်။ ကိစ္စ ပြီးရင် ပြန်လည်ပို့ဆောင်တော်မူကြ တယ်။ ခေတ်ကာလ ပြောင်းလဲလာတာ နဲ့အမျှ အခုကျတော့ ယာဉ်ကြိုတွေ ဆိုပါတော့ဗျာ”

“ဟုတ်တယ် ဆရာကြီးရေ။ လက် တွေနယ်ပယ်မှာတော့ မြင်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေကို။ ဒီတော့ ပင့်၊ ပို့ ကိစ္စရှင်း တယ်ဗျာ။ မမြင်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတော့ အခမ်းအနားတို့ ဝတ်ရွတ်စဉ်တို့ ကျွင်းပ ဆောင်ရွက်တဲ့အခါ ပင့်/ပို့ပါရှိတာကို ဂရုမပြုမိလိုက်တာ ဆိုပါတော့ဗျာ”

“ဗိုလ်ကြီးသိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဆရာ သိန်းစိုးဦးက အင်မတန် လိပ်ပြာလှ တယ်လေ။ ပြီးတော့ ဗိုလ်ကြီးပဲ သူ

အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ပြန်ဆက်ပေးခဲ့ တာမဟုတ်လား။ ဘယ်ကန်တော့ပွဲ၊ အလင်းတိုင်း နံ့သာစိုက်မှ မလိုဘူး။ ကိစ္စ ထူးတာနဲ့ မပင့်လည်း ချက်ချင်းကြွလာ တတ်တာ မျက်မြင်ပဲဗျာ”

“ဟုတ်ပဲဗျာ။ ဒီလို သိပ္ပံဦးစားပေး ခေတ်ကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့က သွားပြော မိရင်တော့ အရှူးဆိုကြမှာဗျာ။ တကယ် တော့ ပုထုဇနော ဥမ္မတကောချည်းပဲ။ ဘုရားဟောထားတာဗျ”

“အမှန်ပေါ့ ဗိုလ်ကြီးရယ်။ လိုရင်း အချက်ကတော့ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါ စေ၊ လိုအပ်လို့ ပင့်ဖိတ်ဆောင်ရွက် ပြီးတဲ့အခါ မမေ့မလျော့ မေတ္တာပို့ အမျှ အတန်းဝေပြီး သက်ဆိုင်ရာကို ပြန် လည်ပို့ဆောင်ပေးကြပါလို့ အကျိုးမျှော် ပြီး နှိုးဆော်လိုက်ချင်ပါတယ်ဗျာ” ဟု ဘိုးတော်ဝင်းသိန်းက အလေးအနက် ပြောကြားလေသည်။

အခန်း(၈)

မုန်စွာမသွေ

အဲဒါပဲလဲ ညီလေးရယ်။ ၁၉၈၈/ ၈၆၊ ခွဲ(၆)ခေတ်က ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း လဲချားမြို့နယ်အတွင်းက နောင်လိုင် စခန်းမှာ ကြုံခဲ့ရတာပေါ့။ အဲဒီ ဘိုးတော် ဝင်းသိန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်လည်း ဘာသာရေးကို ပိုမိုဂရုပြုတယ်။ သာသ နာအကျိုးကိုလည်း အလေးထားဆောင် ရွက်တယ်။ အားလုံးကိုလည်း တတ်စွမ်း သမျှ ကူညီဆောင်ရွက်တယ်။ ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်တာတော့ မင်းသိပြီးသား။ အကျိုးများပြီး လက်တွေ့သာကတစ်ခု

တောင်မှ “ဖျင်ဇူဝါရဲ့ ကံကောင်းလို့ မသေ၊ သံချောင်းတို့အဖေ” (ဂန္ထီရ အမှတ် ၁၆၈၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ) မှာ မင်းဇာတ်ကောင် အစားထိုး ရေးခဲ့ ပြီးပြီ။

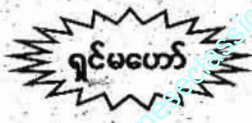
“ကျွန်တော်လည်း ဗိုလ်ကြီးပြော ထားတာတွေ ရေးဖို့ပါပဲ။ ထုံးစံအကိုင် အလုပ်ပျားပြီး မေ့တာလည်း ပါတာပေါ့။ ပြီးတော့လည်း ပြေပုံတို့၊ ပုံကြမ်းတို့ အထောက်အထားတို့ အဲလိုဝေဆော ဆာလေးနဲ့မှ မွမ်းလို့ကောင်းတာ” ဟု ဆိုပြန်၏။

“ကဲ . . . ကိုယ့်ဘက်ကဘော ပေးပြီးပြီ။ မင်းမယူတတ်ရင်တော့ ချမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းမရေးဖြစ်ရင်တော့ ကြံ ကြိုက်ခဲ့ရင် ကိုယ်ရေးဖြစ်မယ် ဝင်ပါ တယ်”

“စားလို့လည်း ဝပြီ။ သောက်လို့ လည်းဝပြီ။ နားထောင်လို့လည်း အား ရပါပြီ။ လူမှုကိစ္စလေးတွေများဘော့ (ဆရာမ ကျူရှင်ချိန်၊ ချက်ပြုတ်သျှော် ဖွပ်ချိန်) အချိန်တန်ပါသဖြင့် အိမ်ပြန် လိုက်ပါဦးမယ်။ ခွင့်ပြုပါ။ အန်တီစန် သွားပြီနော်” ဟု ဇနီးမောင်နှံ စာရေး ဆရာလေသံ ဇာတ်ဟန်ပါပါဖြင့် နတ် ဆက်လေ၏။ အားကျမခံပင် . . .

“မြရေ . . . ညွှန်သည်ပြန်ပို့လိုက် ကို မောင်တော့ မပို့တော့ဘူးနော်” ဟု ပေါက်ဖော်တရုတ်ကြီးစတိုင်ဖြင့် မိန့် ကြားလိုက်ရပေတော့သည်။

သူခချမ်းသာ ပြည့်ကြပါစေ။

ကြေးပြားဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တိုင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈ တဆထလ (တို)-၁၃၀၂

အဆိကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်ဝေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်သေး

ကြေးပြားပြုလုပ်ထုတ်ဝေကတ (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၀၀၀၇

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်သေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့် တကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒီတာနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်သေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာ လား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်သေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်း လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို တာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်း နိုင်ပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက် ထင်စေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံ မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်း တာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်သေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေး ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်း ဒီ အခေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

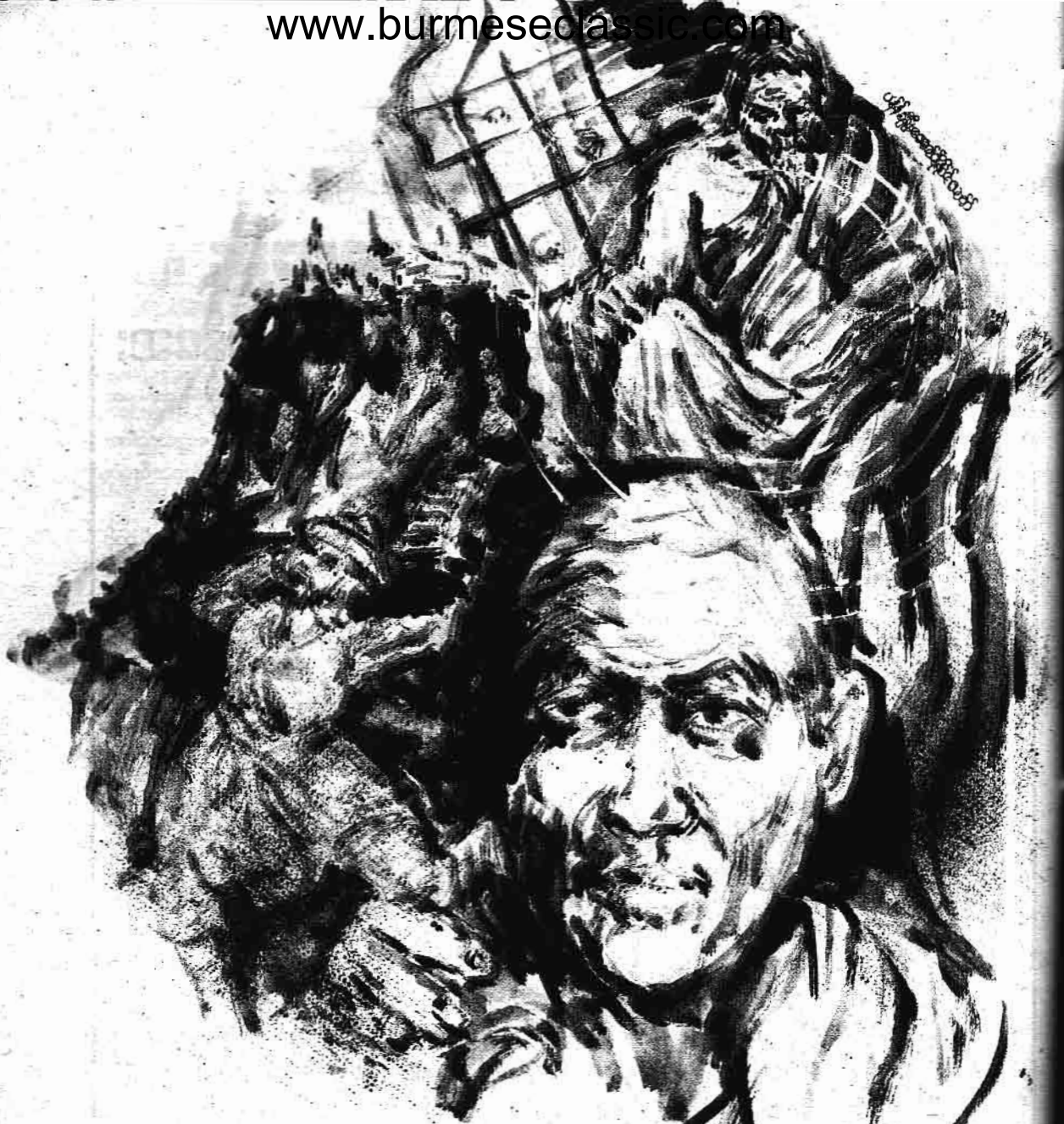
ဆေးကုန်ပြီး မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးချိတ်ဖြန့်ဖြူးရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ဖြူးပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - **မုံရွာ-ဆရာမိုး** တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း၊

မုံရွာ-၅/၃၅၆၊ ပေအိမ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၅

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၁၄၇)၊ ၆၉၀၅၆ လိုင်းခွဲ (၁၄၇)

ဝေပံလင်းခေါင်
သူတော်တော်နှင့်
ပန်းပဲဆရာ

သူတော်ငတေ

ပန်းပိဆရာ

■ ဝေယံလင်းခေါင်

ရှေးဦးစကား

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာမှုဟု ဆိုရမည့် မြန်မာ့နယ်ပယ်တွင် ဂန္ထီရနှင့် ဂန္ဓာရီ ဟူသော ဝေါဟာရနှစ်ခု ရှိ၏။ ထိုဝေါဟာရနှစ်ခုသည် အစဉ်ဒွန်တွဲလျက်ရှိ ၏။ ဂန္ထီရနှင့် ဂန္ဓာရီတို့မှ ဆက်နွယ်ပေါ် သက်လာသော အခြင်းအရာတို့မှာ အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ ကြွင်း၊ သိုက်မှသည် အယူတော်မင်္ဂလာတို့ထိ ဆက်နွယ်ဖြစ်တည်လာသည်ဟု ယူဆ ရသည်။

ထို့ပြင် မန္တန်၊ မန္တရာ၊ ဆေးဝါး အထတ်၊ သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိမှသည် ထွက်ရပ် သက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် အင်းဝိဇ္ဇာ၊ သံ နိဗ္ဗာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ စသည်ဖြင့် ဆက်နွယ်ထိုက်တို့သည်လည်း ဂန္ထီရ ဟူသော ဆက်နွယ်ပတ်သက်၍ ဖြစ် တည်လာကြသော အကြောင်းခြင်းရာ များပင်။

ဂန္ထီရကို နက်နဲခြင်းဟူသော ရိုးရိုး ဝေါဟာရ ခြင်းရှင်းမှသည် ရှုပ်ထွေးခြင်း၊ သို့မဟုတ်ခြင်း၊ ခက်ခဲခြင်း စသည်ဖြင့်

အမျိုးမျိုးဖွင့်ဆိုကြသည်။

ဂန္ထီရ၏ ပါဠိအဓိပ္ပာယ်မှာ ပညာ (အတတ်)နှင့် ဒွန်တွဲ၍ (ပရိတ်ကြီး၏ ရတနာသုတ်အဖွင့်တွင် 'ဂန္ထီရပညေန သုဒေသိတာနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂန္ထီရညာဏ်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူအပ် ကုန်သော)ဟု ပါရှိသည်။ တစ်နည်း ဂန္ထီရပညေန-နက်နဲသော ပညာရှိ သည်ဟု ရိုးရိုးစင်းစင်း ဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဂန္ထီရဆိုသည်မှာ နက်နဲသော ပညာရပ်ဟုပင် အတိအကျ ဆိုရပေ တော့မည်။

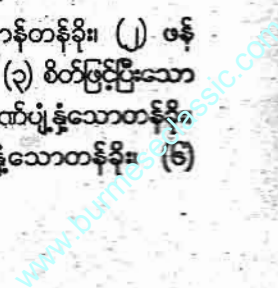
စာရေးသူ ယခုရေးသားတင်ပြ မည့် အကြောင်းအရာတို့မှာ ရာဇဝင် သမိုင်းလာ မြန်မာနိုင်ငံက ဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များကို မတင်ပြမီ ဂန္ဓာရီ အတတ်နှင့် ပတ်သက်၍ သီလကွန်ပါဠိ တော်၌ ညွှန်ပြသည်မှာ ဂန္ဓာရီအတတ် သည် ဂန္ဓာရတိုင်း၌ ဂန္ဓာရီအတတ်ကို တတ်မြောက်ကြသော ရသေ့များစွာထဲ က တစ်ဦးသော ရသေ့၏ စီရင်အပ် သော အတတ်ဖြစ်သောကြောင့် ဂန္ဓာရီ အတတ်ဟု ဆိုလေသည်။

ဂန္ဓာရတိုင်းသည် ပန်ဂျပ်နှင့် ကသာပီရတိုင်းတို့၏ အနောက်မြောက် ဘက်၌ ကပ်လျက်တည်ရှိသော တိုင်း ဖြစ်သည်။ စုန်း၊ နတ်၊ ပယော၊ မန္တန်၊ မန္တရာ၊ အတတ်တို့၌ အလွန်ထင်ပေါ် ကျော်စောခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကျော်စော ကြောင်းကို တရုတ်ရဟန်းတော် တိယန် ဆိုင်နှင့် မာကိုဂိုလိုတို့၏ ခရီးသွားမှတ် တမ်းများ၌ တွေ့ရသည်။

ထိုဂန္ဓာရတိုင်း၌နေကြသည့် ရသေ့စီရင်သော 'ဂန္ဓာရီ'အတတ်၌ မဟာဂန္ဓာရီနှင့် စူဠဂန္ဓာရီဟူ၍ နှစ်မျိုး နှစ်စား ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ယင်း အတတ်နှစ်မျိုးစလုံးသည် မန္တန် အတတ်ချည်း ဖြစ်၏။

ဤနေရာတွင် တန်ခိုးနှင့်ပတ် သက်၍ ၁၀ မျိုးရှိကြောင်းကို ပဋိသန္တိ ဒါမဂ် ပါဠိတော်၌ အောက်ပါအတိုင်း ပြထားလေသည်။

- (၁) အဓိဋ္ဌာန်တန်ခိုး၊ (၂) ဖန် ဆင်းခြင်းတန်ခိုး၊ (၃) စိတ်ဖြင့်ပြီးသော တန်ခိုး၊ (၄) ဉာဏ်ပျံ့နှံ့သောတန်ခိုး၊ (၅) သမာဓိပျံ့နှံ့သောတန်ခိုး၊ (၆)

အဓိပ္ပာယ်တန်ခိုး၊ (၇) ကံကြောင့်တန်ခိုး၊
(၈) ဘုန်းတန်ခိုး၊ (၉) ဝိဇ္ဇာအတတ်ဖြင့်
ပြီးသောတန်ခိုး၊ (၁၀) အားထုတ်မှု
ကြောင့်တန်ခိုးဟု ဆိုသည်။

တန်ခိုး ၁၀ မျိုးတွင် နံပါတ် ၉
၌ 'ဝိဇ္ဇာအတတ်ဖြင့်ပြီးသော တန်ခိုး'
ဆိုခြင်းကို ပဋိသန္ဓိအိမ်မှ ပါဠိတော်၌
အောက်ပါအတိုင်း ညွှန်ပြထားသည်။

“ဝိဇ္ဇာစိုရ်သည် မန္တန်ကိုစုပ်၍
ကောင်းကင်သို့ သွားကုန်၏။

ရေးခြစ်၍ မထင်နိုင်သော
ကောင်းကင်၌ ဆင်တပ်ကို ပြကုန်၏။
မြင်းတပ်ကိုလည်း ပြကုန်၏။ ရထား
ထပ်ကိုလည်း ပြကုန်၏။ မြင်းတပ်ကို
လည်း ပြကုန်၏။ ရထားတပ်ကိုလည်း
ပြကုန်၏။ ရေသည်ရဲမက်တို့ကိုလည်း
ပြကုန်၏။ အမျိုးမျိုးသော စစ်သည်
အပေါင်းကိုလည်း ပြကုန်၏။ ဤကား
ဝိဇ္ဇာအတတ်ဖြင့်ပြီးသော တန်ခိုး
တည်း။”

“ဝိဇ္ဇာစိုရ်တို့သည် မန္တန်ကိုစုပ်၍
ကောင်းကင်၌ သွားကုန်၏” ဟူသော
စကားကို ထောက်ခြင်းဖြင့် မန္တန်သည်
ပင် ဝိဇ္ဇာအတတ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား
သည်။ မန္တန်အတတ်သည် လောက၌
မုချရှိကြောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်ဖြစ်
ကြောင်းကို ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ညွှန်ပြတော်
မူခဲ့သည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ -

“အချင်း ကေဝဠု ... ဂန္ဓာရီ
မည်သောအတတ်သည် စင်စစ်ရှိ၏။
ထိုဂန္ဓာရီအတတ်ဖြင့် ရဟန်းသည်
များပြားကုန်သော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း
ကိုလည်း ပြီးစေ၏။ တစ်ယောက်တည်း
ဖြစ်လျက် အများဖြစ်သွား၏။ အများ
ဖြစ်လျက် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ပါ၏။

ပြဟောပြည်တိုင်အောင်လည်း ကိုယ်ကို
(မိမိ)အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေနိုင်၏”

“အချင်းကေဝဠု ... ဂန္ဓာရီ
မည်သော အတတ်သည် စင်စစ်ရှိ၏။
ထိုဂန္ဓာရီအတတ်ဖြင့် သင်၏စိတ်
သည် ဤသို့သဘောရှိ၏။ သင်၏စိတ်
သည် ဤသို့အခြင်းအရာရှိ၏။ သင်၏
စိတ်သည် ဤသို့အကြံဖြစ်၏ဟု တစ်
ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကိုလည်း
အတတ်ဟောနိုင်၏”

ဟု ညွှန်ပြတော်မူသည်။

သာဝတ္ထိပြည်တွင် ပိလိန္ဒဝစ္ဆ
ထေရ်အလောင်းသည် ဗုဒ္ဓနှင့် မတွေ့မီ
စူဠဂန္ဓာရီမန္တန်ကို တတ်လေသဖြင့်
ကောင်းကင်သို့ ပျံနိုင်၏။ သူတစ်ပါးတို့
၏ စိတ်ကို သိနိုင်၏။ မဟာဂန္ဓာရီ
မန္တန်ကား ထိုထက်ပင် တန်ခိုးကြီးလေ
သည်။

ဓမ္မပဒပါဠိတော် ဧဋီလသူဌေး
ဝတ္ထု၌ ကောင်းကင်မှ ဝိဇ္ဇာစိုရ်ပျံ၍
ပြာသာဒ်ဘုံခုနစ်ဆင့်၌ ထားသော
သူဌေးသမီးထံသို့ ရောက်လာကြောင်း
ဆိုသည်။ အပါဒါနိပါဠိတွင် သုမေဓာ
ဘုရားရှင်လက်ထက် အရှင်ကစ္ဆည်း
မထေရ်အလောင်းသည် ဝိဇ္ဇာစိုရ်ဖြစ်၍
မဟာလှေခါးပွင့်ကိုဆောင်ပြီး ကောင်း
ကင်ခရီးဖြင့်သွားစဉ် မြတ်စွာဘုရားကို
တွေ့မြင်၍ ပူဇော်လိုက်သည်ဟုဆို၏။

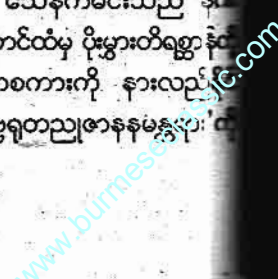
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဥတ္တရသာမ
ဏေအလောင်းသည် သုမေဓာဘုရား
လက်ထက်တွင် ဝိဇ္ဇာစိုရ်လုလင်ဖြစ်၍
ကောင်းကင်၌ ပျံသွားစဉ် မြတ်စွာ
ဘုရားကိုမြင်၍ ပန်း၊ ထီးတို့ဖြင့် ပူဇော်
လိုက်သည်ဆို၏။ ဆက္ကနိပါတ်တော်
ဇာတ်၌ ဗာရာဏသီပြဟောဒတ်မင်း၏
မိဖုရားကို ဝိဇ္ဇာစိုရ်ဝင်ထွက်နေ၍ ရှာဖွေ

သော် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွား
သည်ဆို၏။

နဝနိပါတ် သမုဂ္ဂဇာတ်၌လည်း
ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်လာသော ဓမ္မ
သာယုတ္တဝိဇ္ဇာစိုရ်သည် ကြွတ်တွင်ထား
သော မိန်းမငယ်ထံရောက်သည်။ ဧနဝ
ဘီလူးလာသော် ကာလမသိ၍ ဝိဇ္ဇာစိုရ်
ဝင်နေသောကြွတ်ကို ငုံ၍သွားလေ
သည်။ ဘီလူးသည် ဝံ့ထားသောကြွတ်
ကိုဖွင့်လေလျှင် ဝိဇ္ဇာစိုရ်သည် သန်
လျက်ကိုပိုက်လျက် မန္တန်ကိုရွတ်ကာ
ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားလေသည်။
အလ္လကပ္ပမင်း၊ ဝေဠုဒီပမင်း၊
ဥဒေနမင်းတို့သည် ဆင်များကို လာစေ
သွားစေနိုင်သော ‘ဟတ္ထိဂန္ဓမန္တရား’
ရှိကြောင်းကို ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ ပြ
လေ၏။

သာဝတ္ထိပြည်သား ဝီရိလုလင်
သည် ဆသသီသမန္တန်ကို တတ်သဖြင့်
သေလွန်သွားသောသူများ၏ ဦးခေါင်းခွံ
ကိုယူ၍ မန္တန်ကိုရွတ်ခြင်းဖြင့် တို့သူ
သည် မည်သည့်ဘုံဌာနတွင် ရောက်ရှိ
နေကြောင်းကို သိရှိနိုင်သည်ဟု ဓမ္မပဒ
အဋ္ဌကထာ အပုတ္တိုရ်အပါဒါနိတို့၌ ဆို
လေသည်။

နက္ခတ်ကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဖတ်
သော ဝေဠုမန္တန်သည် ရတနာခုနစ်မီး
မိုးကိုရွာစေကြောင်း ကေနိပါတ် ဝေဠု
ဇာတ်၌ ဟောတော်မူသည်။ လူ့သ
ကောင်များကို ထလာစေသော မန္တန်
ရှိကြောင်းကို ကေနိပါတ်သဒ္ဓိဝဇာတ်
တော်၌ ဟောတော်မူလေသည်။ ဗာရာ
ဏသီပြည် သေနကမင်းသည် နဂါး
မင်းတစ်ကောင်ထံမှ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်တို့
၏ ဘာသာစကားကို နားလည်
သော ‘သဗ္ဗရုတညုဇာနနမန္တရား’ တို့

ရရှိကြောင်း ဆက္ကနိပါတ် ခရုပုတ္တဇာတ်တွင် ဟောတော်မူသည်။

ဆေးဝါးမန္တရားအစီအရင်ဖြင့် အလမ္ဘာယံဆရာပုတ္တားသည် စကစပေယျနဂါးမင်းကို ဖမ်းကြောင်း ဒီသတိနိပါတ်စမ္မေယျဇာတ်၌ ဟောတော်မူသည်ကို ဘူရိဒဇာတ်တော်၌ လာလေသည်။

မြေ၌ပြုပုံထားသော ပစ္စည်းများကို မြင်နိုင်စွမ်းသော မန္တရားရှိကြောင်း တိုလည်း စတုကနိပါတ် ဗြဟ္မာဆက္ကဇာတ်၌ ဟောတော်မူသည်။

ထိုအကြောင်းများစွာတို့ကို လေ့လာလိုက်သောအခါတွင် ဂန္ဓာဓိတည်းဟူသော ဂန္ဓိရသည် လောကတွင် ထင်ရှားရှိသော ဝိဇ္ဇာပညာရပ်တစ်ခု ရှိကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။

ဤသည်တို့မှာ ဝါဠိပိဋကတ်လာ ဗုဒ္ဓ၏ ကျမ်းစာများထဲမှ ဂန္ဓာဓိ၊ ဂန္ဓိရဏ္ဍာများပင် ဖြစ်သည်။

ရှေးရှေးမြန်မာကြီးတို့၏ ဂန္ဓာဓိဏ္ဍာ ခရီးစဉ်သည်ကား ရှည်လျားထွေပြားလှပေသည်။ တကောင်းခေတ်၊ သရေခေတ္တရာခေတ်၊ ပုဂံခေတ်၊ စစ်ကိုင်းအင်းဝခေတ်၊ ကေတုမတီဘိသာဝတီခေတ်၊ ညောင်ရမ်းအင်းဝခေတ်၊ ကုန်းဘောင်ခေတ် စသည်စသည် ခေတ်ကာလသမယထိ၌ မှန်ဦးမှန်တိုင် ပန်းတုံးတိုင်များ စိုက်ထူထားကြသည်ကို အထင်အရှား တွေ့ကြရသည်။

တကောင်း၊ သရေခေတ္တရာ၊ သန်ထမ်း၊ ဗိဿနိ၊ ပေါက္ခရာဝတီ၊ အနန္တ ဥဿာ၊ သုဝဏ္ဏကုမ္ဘိ၊ သုဓမ္မဝတီ၊ သုဓမ္မ ညေဝတီ၊ ဝေသာလီ၊ ပဉ္စာ၊

စက္ကဝတံ၊ နေရဋ္ဌနာ၊ လောင်းကြက်၊ ပုဂံ၊ စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ မြင်းစိုင်း၊ မြောက်ဦး၊ ပြည်၊ ပုသိမ်၊ ကေတုမတီ၊ ဟံသာဝတီ၊ ညောင်ရမ်း၊ ရတနာသင်္ခ၊ ရွှေဘို၊ အမရပူရ၊ ရတနာပုံစသည် စသည် ရတု၊ ပူရ၊ နာရ၊ မြို့ပြ၊ မြို့တော်၊ နေပြည်တော်များ ထိုထိုဤဤ အလီလီသော ကာလဒေသ တစ်နံတစ်လျားတို့တွင် ယုံချွံဖြတ်သန်းလျက် မြန်မာ့ဂန္ဓာဓိပညာသည် ရှင်သန်ဖြစ်ထွန်း အလှမ်းကျယ်စွာ ပွားများလာခဲ့သည်။

ဂန္ဓာဓိပညာဆိုရာ နည်းနိဿယ၊ အတတ်၊ အသိ၊ ဒဿနိက၊ တက္ကဗေဒ၊ ယောဂ၊ သမထ၊ စူဠ၊ မဟာ၊ မဇ္ဈ၊ နေပဒ၊ လက်ထဲ၊ လက်ယာ၊ အဖြူအမည်း စသည် စသည်တို့သည် များပြောင်ပွေလီစွာဖြင့် ကာလစာရီ ဒေသစာရီ တစ်နံတစ်လျားတွင် ဖြန့်ဆန့်စည်ပင်နေခဲ့ပေသည်။

မြန်မာ့နယ်ပယ်၊ မြန်မာ့သမိုင်းစဉ် တစ်လျှောက်တစ်ခွင်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သော ဂန္ဓာဓိ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်များကို လေ့လာစိစစ်သောအခါ တိုက်ဆိုင်တူညီမှုများ၊ ထပ်တူရိုးစွဲ ဖြစ်ပျက်မှုအချို့ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တွေ့ကြရ၏။ ယင်းတို့ထဲတွင် ထူးခြားတွေးတောဖွယ်ကောင်းသော အဖြစ်သနစ်အချို့ကို ဖော်ပြရလျှင် -

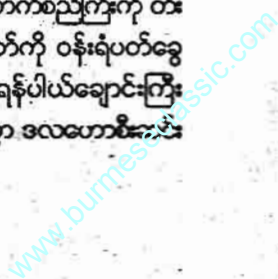
ရမ်းပြမြို့ တောင်ကျောင်းဆရာတော် အရှင်စန္ဒမာလာလင်္ကာရ ပြုစုရေးသားအပ်သော ရခိုင်ရာဇဝင်(ဒုအကြိမ်)မှ ရှင်စိတြနှင့် ရှင်နရဒတို့၏ ဂန္ဓာဓိ၊ ဂန္ဓိရပညာအတတ်ကို တွေ့ရ၏။ ရှင်ငယ်နှစ်ပါးသည် ဂန္ဓာဓိခရီးမှ ရရှိလာခဲ့သော ကိုယ်ပျောက်အတတ်၊

ရှစ်ပြောင်းရှစ်လွှဲအတတ်တို့ဖြင့် သက္ကရာဇ် ၆၃၅ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်သော နန်းကျားကြီးမင်းလက်ထက်တွင် ထိုဂန္ဓိရအတတ်နှင့် နန်းကျားကြီး၏ မိဖုရားတစ်ပါးဆီ ညအခါ ဝင်ရောက်ပြီး ကာမေသုမိတ္တာစာရကို ပြုကျင့်ခဲ့ကြောင်း ရာဇဝင်သမိုင်း အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်လုံလုံရှိခဲ့၏။

ထို့နောက် မြန်မာမူနယ်ပယ် မြန်မာ့သမိုင်းစဉ်တစ်လျှောက်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ဂန္ဓာဓိဖြစ်စဉ်များကို လေ့လာစိစစ်သောအခါ တိုက်ဆိုင်တူညီမှုများ၊ ထပ်တူရိုးစွဲဖြစ်ပျက်မှုအချို့ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပြန်လေသည်။

သာသနာနှစ် ၁၀၁ ခုတွင် သရေခေတ္တရာပြည် မြို့တည်နန်းတည် ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးနှင့် ထီးမြိုင်နန်းမြိုင် ပန်ထွာဘုရင်မသည် ဗိဿနိပြည်ကို အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်၏။ ပန်ထွာဘုရင်မ၏ အဘိုးတော်စပ်သူ ဆရာရှင်ရသေ့ကြီးက ပန်ထွာဘုရင်မအုပ်ချုပ်သော ဗိဿနိပြည်ကို ရန်သူတို့ လာရောက်တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်မှု မပြုနိုင်ရန် အတွက် မြို့ပတ်လည်ကို အင်း၊ အိုင်၊ မန္တရားအပါအဝင် လောကီအစီအရင်များဖြင့် အရံအတားပြုလုပ်ပြီး၊ ပိတောက်စည်ကြီးတစ်လုံးကိုလည်း ထိုသို့သော လောကီအစီအရင်များနှင့် ပြုလုပ်ပေးထားလေသည်။

ဗိဿနိမြို့တော်ကို ရန်သူများ သိမ်းပိုက်ရန် ဝိုင်းရံချီတက်လာကြသည့် အခါတိုင်း ထိုပိတောက်စည်ကြီးကို တီးလိုက်လျှင် မြို့တော်ကို ဝန်းရံပတ်ခွေစီးဆင်းနေသော ရန်ပါယ်ချောင်းကြီးသည် အဟုန်ပြင်းစွာ ဒလဟောစီးဆင်း

ရေလျှံလာကာ ရန်သူများကို တံမြက် စည်းနှင့် လှည်းသိမ်းသပ်ချလိုက်သလို အကုန်ရေထဲပျော်ပါကုန်ကြသည်ဆို၏။

ဤအကြောင်းကြောင့် ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးသည် ပန်ထွာဘုရင်မကို သိမ်းပိုက်ရန် မစွမ်းသာသဖြင့် ထိုအစီအရင်များကို ဖျက်ဆီးရန် ရှင်ယောင်တစ်ဦးအား လျှို့ဝှက်စေလွှတ်လိုက်သည်။

ထိုရှင်ယောင်သည် ဗိဿနိပြည်ရှင် ပန်ထွာဘုရင်မကို ဥပါယ်တံမုည့်နှင့် လှည့်ဖြားအယုံသွင်းပြီး ပိတောက်စည်ကြီးနှင့် မြို့အရံအတား လောကီအစီအရင်များကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးမှ ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးသည် ပန်ထွာဘုရင်မကို လွယ်လင့်တကူ သိမ်းပိုက်ရယူသွားလေသည်။

ရခိုင်ပညာ မြို့တည်နန်းတည် ငတံမင်း သက္ကရာဇ် ၁၅၆ တွင် ရန်သူအပေါင်းဝေးစေရန်အတွက် ပိတောက်စည်တစ်လုံးအား လောကီအစီအရင်အစီအစဉ်နှင့် စီရင်လျက် မြို့တော်ဦး၌ ချိတ်ဆွဲထားပြီး တစ်နေ့သုံးကြိမ် ပိတောက်စည်ကြီးကို တီးခတ်လေ့ရှိသည်ဆို၏။

ထိုသို့တီးခတ်လေတိုင်း အရှေ့ဘက်ရှိ ပေါက္ကံရာမ ပုဂံပြည်သည် ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါက္ကံရာမရွှေနန်းရှင်က ရှင်ယောင်နှစ်ပါးအား ထိုပိတောက်စည်ကြီးကို ဖျက်ဆီးရန် လျှို့ဝှက်စွာ စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုရှင်ယောင်နှစ်ပါးသည် ပညာဘုရင်အား လိမ္မာပါးနပ်စွာ ချဉ်းကပ်ပြီး ပရိယာယ်ဝေပုစ်များစွာဖြင့် လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းလျက် ထိုပိတောက်စည်ကို

ဖျက်ဆီးရုံသာမက ပညာနေပြည်တော်အနီး ရေကန်ကြီး၌ နေထိုင်သော မြို့စောင့်နဂါးကြီးကိုလည်း နှင်ထုတ်လျက် ပညာဘုရင်ကိုလည်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပြီး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြသည်။

ထို့ပြင်တစ်ဝ အလားတူ ဆင်တူကြောင်းကဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုမှာ ရခိုင်ဘုရင် နေပြည်တော်မှ အင်း၊ အိုင်၊ မန္တရား လောကီယတြာအတတ်၌ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပုဂံပြည်ရှင်က ပင့်ဆောင်သဖြင့် ပုဂံပြည်သို့ ကြွလေသည်။ ထိုရဟန်း၏ အလုပ်အကျွေး တပည့်ငယ်လေးကို ပုဂံပြည်ရှင် အလိုတော်ရှိလျှင် အခေါ်လွှတ်မည်ဟု မှာကြားထားခဲ့လေသည်။

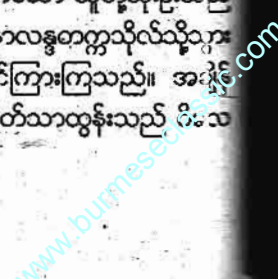
နှစ်လည်ပတ်လုံး ကြာလာသည့်တိုင်အောင် တပည့်ရှင်ငယ်ကို ပုဂံသို့ မခေါ်သောကြောင့် တပည့်ရှင်ငယ်သည် ဒေါသဖြစ်ကာ ရခိုင်ပြည်ရှိ ကမ်းဘဲအရပ်၌ အရှေ့ဘက်ကို ဖျက်နှာမှုပြီး လောကီအစီအရင်နှင့် ဘုရားဂူတစ်လုံးကို တည်လေသည်။ ထိုအခါ ပုဂံပြည်သည် တစ်နေ့သုံးကြိမ် ချောက်ချားရလေသည်။

ဤသည်ကို ပုဂံရောက် ရခိုင်ရဟန်းက တပည့်ရှင်ငယ်လက်ရာဟု အတပ်သိသဖြင့် သူ့တပည့်ရှင်ငယ်အား ခေါ်ရန်သင့်သည်ဟု မိန့်ကြားပြီး တပည့်ရှင်ငယ်ကိုလည်း ဒေါသအလျောက် ထိုသို့မလုပ်သင့်ကြောင်း၊ ဘုရားသခင် သာသနာကို ငဲ့ညှာသင့်ကြောင်း စသည်ဖြင့် တမန်စေ သဝဏ်ကမ်းလေသည်။ သို့မှ တပည့်ရှင်ငယ်လည်း ဒေါသမာန်ပြေကာ ထိုဂူဘုရား

ကို ဖျက်လျက် အနောက်ဘက်လှည့်ပြီး သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများကို စည်ပင်အောင် စိုက်ပျိုးပြီး 'ကံပဲ့'ဟု အမည်ပေးလေသည်။ သို့မှသာ ပုဂံပြည်သည် တည်ငြိမ်အေးချမ်းသွား၏။

မြန်မာ့ဂန္ထဝင်ပညာလောကတွင် အထွတ်အထိပ်ထင်ရှားသော ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် ဘိုးဘိုးအောင်၏ ကံ့ယံရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ငယ်နစဉ် ကျောင်းသားဘဝက အလွန်ရင်းနှီးလာသူငယ်ချင်းနှစ်ဦး ရှိခဲ့လေသည်။ ယင်းတို့မှာ မောင်ပိုင်၊ မောင်မြတ်ကြည်တို့ဖြစ်သည်။ ဘိုးဘိုးအောင်၏ ငယ်မည်မှာ မောင်ဘိုးအောင်ဖြစ်သည်။ ရောင်ကြီးပြင်းလာသည့်အခါတွင် မောင်ဘိုးအောင်သည် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် ဘိုးဘိုးအောင် ဖြစ်လာ၏။ မောင်ပိုင်သည် အမရပူရ မြို့တည်နန်းတည် ဘိုးတော်ဆန်မင်းတရား(ကောဇာ ၁၀၄ ခုနှစ်) ဖြစ်လာ၏။ မောင်မြတ်ကြည်သည် တောထွက်ရဟန်း ဖြစ်လာသည်။ ဘိုးဘိုးအောင်တို့ သူငယ်ချင်းသုံးဦးအကြောင်းကို စစ်ကြိုခေတ်က အဆိုတော် ခင်မောင်ရင်က တခမ်းတဖား သီဖွဲ့ တေးဆိုခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် ရခိုင်မြောက်ဦးပြည် ကောင်းစားစဉ်ကလည်း မြဝါ၊ ဘဇာသီရိ၊ မြတ်သာထွန်းဟူသော သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ရှိခဲ့လေသည်။ သူတို့သည် ကလေးငယ်ဘဝက တောင်သို့ တိုက်ဆရာတော် အရှင်အဂ္ဂမုနိထံ စာပေပညာ သင်ကြားခဲ့ကြသည်။ အရွယ်ရောက်သော် သူတို့သုံးဦးသည် မစ္စိမဒေသ နာလန္ဒတက္ကသိုလ်သို့သွား၍ ပညာသင်ကြားကြသည်။ အနောက်တန်သော် မြတ်သာထွန်းသည် ဝိသ

အမတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာမည် ထင်ရှားလျက် မြောက်ဦးရွှေနန်းတော်၌ အမှုထမ်းပညာရှိအမတ် ဖြစ်လာခဲ့ သည်။ မြန်မာစာပေလောက၌ ထင်ရှား သော မဟာပညာကျော် လျှောက်ထုံး သည် သူ့ကို အကြောင်းပြု၍ ပေါ် ခေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဘစောသီရိသည် ဒုတိယမြောက် ခြံ့တည်နန်းတည် မင်းဗာကြီးမင်း (သက္ကရာဇ် ၈၉၃) ဖြစ်လာ၏။ မြဝါ သည် ဓာတ်ပြောင်း၊ ဓာတ်ပြန်၊ ဓာတ် နိုက်၊ ဓာတ်ဆင် ရုပ်ဓာတ်လေးပါး ခြုံလေးပါးနှင့် ခွဲခြားစိတ်ဖြာတတ်၏။ ယတြာလေးဆယ်၊ ဝိကြမ္မာသုံးဆယ် သော ဂန္ဓာရီအတတ်များကို ကုံလုံ ဖြည့်လျှံ ဂန္ဓာရီထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။ ဦးမြဝါ၊ ရှင်မြဝါ၊ ရှင်သူငယ်မြဝါဟူသော အမည်နာမနှင့် သမိုင်းစဉ်တစ်လျှောက် ကျော်စောခဲ့ သ၏။

ဘိုးဘိုးအောင်သည် ထွက်ရပ် ခေါက်ပြီး အမရပူရရွှေနန်းတွင် မင်း ဝန်ထောက်အစုံအလင်နှင့် ညီလာခံနေ သော မောင်ဝိုင်းငယ်မည်ရှိ ဗဒုံမင်းထံ ဆင်ရောက်ပြီး တရားသောမင်းတို့ လုပ် ဆောင်လုပ်သင့်သည်ကို လုပ်ဆောင်ရန် သစ်ဟင်းနေခြင်းအား ပြစ်တင်ကြိမ်း ဆောင်းလျက် ညွှန်ပြခဲ့သလိုပင် ...

ဦးမြဝါသည်လည်း ဂန္ဓာရီလမ်း၌ အထွတ်အထိပ်ရောက်ပြီးနောက် မြောက်ဦးရွှေနန်းတော်တွင် များမတ် နည်းပါ အစုံအလင်နှင့် ညီလာခံကျင်းပ သော ဘစောသီရိငယ်ရှိ မင်းဗာကြီး ကို အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် လုပ်ဆောင်ရန် ပျက်ကွက်နေသည်ကို သောက်ပြု၍ ရှုတ်ချပြစ်တင် မာန်မဲ

လျက် အမြန်ဆုံးလုပ်ဆောင်ရန် တိုက် တွန်းခဲ့လေသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်၏ မွေးသက္ကရာဇ် ကို အသေအချာ မပြောနိုင်ပေ။ ဘိုး တော်မောင်ဝိုင်းမွေးဖွားသော မြန်မာနှစ် ၁၁၀၆ ခုနှစ်နှင့် မတ်မင်းမယ်မီးရီပေမည် ဟု ယူဆရပေသည်။ ဦးမြဝါ၏ သက္က ရာဇ် ၈၅၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြာသ ပတေးနေ့ ဥတ္တရာသာဠ်ကွတ်နှင့် ယှဉ် လျက် အရုဏ်တက် ဗဟိုနာရီ ၄ နာရီ ၂ မတ်၊ ၃ ဝိနော၊ ၂ ပြန်၊ ၂ ခရာ တွင် မြောက်ဦးနန်းတော်၏ တတိယ ဝင်းတော် အပြင်ဘက် အိမ်တော် မင်္ဂလာ၌ မွေးဖွားသည်ဟု ဖော်ပြထား မှုကို တွေ့ရသည်။ ဘစောသီရိမင်းကို လည်း သက္ကရာဇ် ၈၅၄ ခုနှစ်တွင် မီး ရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်ခဲ့၏။ ဦးမြဝါနှင့် လကြီးလငယ် ဖြစ်၏။

ဂန္ဓာရီပညာဆိုင်ရာ အရောင်တူ အဆင်ကွဲ တိုက်ဆိုင်တူညီမှု နောက် တစ်ခုမှာ ကပ္ပလင်္ကာရ ကျမ်းပြုဆရာ တော် ရှင်ဥတ္တမသီရိ၊ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ် ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဗားမဲ့ဆရာတော် အရှင်နန္ဒသာရတို့၏ ပညာရရှိပုံ အသွင် အဆင်တို့ပင် ဖြစ်၏။

သီရိခေတ္တရာပြည် နောက်ဆုံး ဘုရင် သုပညာနရဘိန္ဒမင်းလက်ထက် သာသနာနှစ် ၆၂၉ ခုနှစ်လောက်က အမတ်ရာဇသေကြံ လျှာသော ပြာသာဒ် ကျောင်းဆရာတော် ရှင်ဥတ္တမသီရိ မထေရ်သည် ထိုကျောင်းတိုက်နှင့် မနီး မဝေးရှိ တစ်ခါတုန်းက ဒိပ္ပစက္ခု ရှင် ရသေ့နေထိုင်ခဲ့သော ကျောက်ဂူပြုပျက် ရာမှ ကျောက်သေတ္တာတစ်လုံးကို ရရှိ ခဲ့လေသည်။ ရှင်ဥတ္တမသီရိမထေရ် သည် မိမိသီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတိုက်

သို့ ထိုကျောက်သေတ္တာကို လျှို့ဝှက်စွာ ယူဆောင်ခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ကျောင်းတိုက်တွင် တစ်ပါးတည်းရှိနေစဉ် ထိုကျောက် သေတ္တာကို ရိုက်ဖွင့်ရာ ထူးဆန်းသော ကြေးနီပုရပိုက်အား စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ရှုပြီးစီးလှခါနီးတွင် ရုတ်တရက် မိုးမှောင်ကြီးကျပြီး လေပြင်းကြီးလည်း တိုက်ခတ်လာသည်။ ဖတ်ရှု၍ ပြီးစီး သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကြောက်မက် စဖွယ် အသံနက်ကြီးပေါ်လျက် ကြေးနီ ပုရပိုက်သည် ရှင်ဥတ္တမသီရိ လက်ထဲ က ရုတ်ချည်းပျောက်ကွယ်သွားလေ သည်။

သို့သော် ရှင်ဥတ္တမသီရိသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဖတ်ရှုလိုက်ရုံနှင့် နှုတ် ငုံဆောင်နိုင်သူဖြစ်ရကား မိမိဖတ်ရှု လိုက်ရသော ကြေးနီပုရပိုက်ထဲက စာ များကို ပေပုရပိုက်ထဲ၌ ကူးပြောင်းရေး သားမှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ယင်းမှတ်တမ်းတင်စာသည် မြန်မာဂန္ဓာရီလောက၌ ယခုတိုင် နေ တစ်ဆူ၊ လတစ်ပါးလို ကျော်စောထင် ရှားနေသော ကပ္ပလင်္ကာရကျမ်းပင် တည်း။

ထိုကျမ်းကို ကုန်းဘောင်ခေတ် ဦး၌ တောင်ဂူမြို့ ရှင်ဝရသာမိ တောင်း ပန်လျှောက်ထား၍ မ၊တစ်လုံးကျေ တောင်တွင်းဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော် ရှင်ဉာဏစာရက နိဿယအနက်ထုတ် ခဲ့ပြီး မတ္တရာဆရာတော် သဒ္ဓမ္မနန္ဒက လင်္ကာစကားပြေဖြင့် ရေးသားခဲ့လေ သည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦး မြန်မာနှစ် (၁၁၀၀)ပြည့်နှစ်ကျော်လောက်က တော တွင်းကြီးမြို့၊ လက်ပံရှည်ရွာမှ ဘိုးမြတ်

ညှိစုံ၊ မယ်ငြိမ်းရာတို့မှ မွေးသော မောင်ဘိုးအောင်သည် အရွယ်ရောက် သော် တောင်တွင်းကြီးမြို့ ရွှေအင်း တော်စေတီ အရှေ့ဘက် ဇေယျာမင်္ဂလာ ကျောင်းတိုက်ခေါ် ကြေးနီကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ထံ ကျောင်းလာနေသည်။ ယင်း၌ စစ်သာမြို့သူကြီးသား မောင်မြတ် ကြည်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။ နောင်တွင် ဗုဒ္ဓမင်းပြစ်လာမည့် မောင်ဝိုင်း နှင့်လည်း ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြ၏။

မောင်ဘိုးအောင်၏ ငယ်ဆရာ ဖြစ်သော ကြေးနီကျောင်းဆရာတော် သည် အင်း၊ အိုင်၊ မန္တရာ၊ ဆေးဝါး၊ အင်္ဂုရတ်အတတ်၌ ဝါသာနာခံမင်သည်။ ဆရာတော်သည် အိမ်မက်ထဲ၌ ဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ညွှန် ကြားချက်အရ ကြေးနီကျောင်းအနောက် ဘက်ရှိ ရေကန်အနီးတွင် ရှာဖွေရာ ကန်ပေါင်ရှိ သီးပင်တစ်ပင်၏ ခြေရင်း တွင် တစ်ဝက်တစ်ပျက် မြေဥမြုပ်နေ သော ကြေးနီပုရပိုက်တစ်ခုကို ရရှိလေ သည်။

ဆရာတော်သည် ထိုကြေးနီ ပုရပိုက်ကို လျှို့ဝှက်စွာ လေ့လာပြီး လောကီထွက်ရပ်ပေါက် ကိစ္စများကို စိရင်ဆောင်ရွက်ရင်း ပျံတော်မူခဲ့လေ သည်။ ဆရာတော် ပျံတော်မူပြီးနောက် ရဟန်းတပည့်များက ဆရာတော်၏ အမွေကို ခွဲဝေယူကြရာ မောင်ဘိုး အောင်သည်လည်း ဆရာတော်၏ ခေါင်းအုံးကို အမွေအဖြစ်ရလေသည်။

ပထမ၌ တန်ဖိုးမဲ့ ခေါင်းအုံးကို သာ ရသည်ဟု ဝမ်းနည်းခဲ့သော်လည်း နောင်တွင် ဆရာတော်လက်သုံး ကြေး နီပုရပိုက်သည် ထိုခေါင်းအုံးထဲ၌ ရှိနေ သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုကြေးနီပုရ

ပိုက်မှ အင်းစမအတတ်၊ ဝိဇ္ဇာဓရ အတတ်၊ ဝိဇ္ဇာမယ်ဒိအတတ်များကို သေချာကျေညက်စွာ လေ့လာဆည်းပူး ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းဖြင့် မောင်ဘိုး အောင်သည် ဘိုးဘိုးအောင်အမည်ဖြင့် အကျော်ဇေယျ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့လေ သည်။

သက္ကရာဇ် ၉၅၃ ခုနှစ်ဝန်းကျင်၌ ဟံသာဝတီပြည် ကောင်းစားစဉ်ကာလ ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာ ရှင်သူ ငယ်နန္ဒသာရသည် တစ်နေ့သ၌ ဟံသာဝတီမြစ်ကမ်းပါးတစ်နေရာသို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် သူ့ရွာတစ်ယောက် နှင့် တွေ့ဆုံခိုက် မြစ်လယ်၌ မိကျောင်း တစ်ကောင်သည် ကြေးနီပုရပိုက်တစ်ခု ကို ကိုက်ချီလျက် သူတို့ရှိရာ မြစ်ကမ်း ပါးဘက်သို့ ကူးလာနေသည်ကို မြင်ရ သည်။

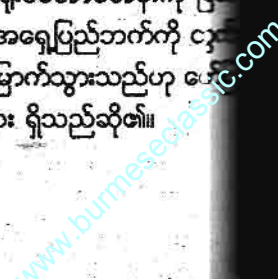
ရှင်သူငယ်က သူ့အား မိကျောင်း ပါးစပ်က ကြေးနီပုရပိုက်ကို လှယူပေး ရန် ပြောလိုက်သောအခါ သူ့ရှူးလည်း မြစ်ထဲကို ကပျာကယာဆင်းပြီး၊ မိကျောင်းပါးစပ်ထဲက ကြေးနီပုရပိုက် ကို လှယူကာ ရှင်သူငယ်အား ပေးလေ ၏။ ရှင်သူငယ်သည် ထိုကြေးနီပုရပိုက် ကို သေချာစေ့စပ်စွာ လေ့လာဆည်းပူး သည်မှစ၍ အင်း၊ အိုင်၊ မန္တရာ၊ ဆေး ဝါး၊ အင်္ဂုရတ်အတတ်၌ အထွတ်အထိပ် ရောက် ထွက်ရပ်ပေါက်ခဲ့ပြီး ဗားမဲ့ဆရာ တော် အရှင်နန္ဒသာရအဖြစ် အကျော် တစော ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

မြန်မာဂန္ဓာဓိ နယ်ပယ်၌ ဗားမဲ့ ဆရာတော်၏ အမည်နာမနှင့် သူလုပ် ရပ်များသည် လမ်းပြကြယ်သဖွယ် အားကိုးအားထားရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရတနာပူရ အင်းဝဇာတိ မဟာ မြိုင်ဆရာတော် အရှင်ဝဏ္ဏဇေ ရေး သားစီရင်သော ဗားမဲ့ဝိဇ္ဇာ မဟာသိဒ္ဓိ ကျမ်းရင်း ဆယ်ကြောင်းရေး ပေမူထဲ တွင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကို ရခိုင်ဒေသ ဗားမဲ့တောင်ခြေရာတွင် မြန်မာနှစ် ၉၃၃ ခုတွင် မြင်သည်ဟု ရေးသားထား လေသည်။ (ဗားမဲ့ဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး ပထမတွဲကို ဝိဇ္ဇာကတ်တော်ပြန်ပွားရေး ပုံနှိပ်တိုက်၊ အောင်ဆန်းလမ်း၊ မန္တလေးမြို့၊ ၁၂၂၄ ခု၊ ကဆုန်လ၊ အဘိုး ငို ကျမ်း)။ ဗားမဲ့ ဆရာတော်ဆိုင်ရာ နောက်ရေးစာအုပ် သစ်၌မူ ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် ပဲခူး တောင်ရိုး ညောင်တီရွာတွင် မွေးဖွား သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ညောင်တီ၊ ဝေသာလီ၊ လောင်း ကြက်၊ မြောက်ဦး စသော ရှေးဟောင်း မြို့တော်များ ထွန်းကားခဲ့သော ရခိုင် ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း မြောက်ဦး ကျောက်တော်၊ မင်းပြားနယ်တစ်ခွင် တွင် ဗားမဲ့ပူ၊ ဗားမဲ့စေတီ စသည်ဖြင့် ဗားမဲ့ဆိုင်ရာ နေရာဌာနများသည် ယခု ထက်တိုင် အထင်အရှားရှိနေသေး၏။

ရခိုင်ရာဇဝင်နှင့် မှတ်တမ်းများ အချို့၌လည်း ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်း လျာသည် မိမိလေ့လာဆည်းပူး ဇာတ် မြောက်သော လောကီအတတ်ပညာ နှင့် လက်တွေ့စမ်းလွန်းသဖြင့် ငြောက် ဦးရွှေနန်းတော်က ယုံမှားသံသယဖြစ် ကာ ရှင်သူငယ်အား ဖမ်းဆီးကွပ်ကဲ ရန် အားထုတ်လာသဖြင့် ထိုရှင်သူငယ် သည် ရခိုင်ရိုးမတောင်တန်းကို ခြံထိ ကျော်ကာ အရှေ့ပြည်ဘက်ကို ငှား ဖြေးလွတ်မြောက်သွားသည်ဟု ဖော်ပြ ထားခြင်းများ ရှိသည်ဆို၏။

ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာ
အနွားသော သက္ကရာဇ် ၉၃၃ ခုနှစ်
တွင် မြောက်ဦးရွှေနန်းတော်ကို မင်း
လောင်းမင်း စတင်စိုးစံ၍ ခေတ်ပြိုင်
သောဝတ်ပြုသည်၏ ဘုရင်နောင်မင်း
နောင်နောင် နောက်ပိုင်းကာလဖြစ်
သည်။

ထို့နောက် ပုဂံပြည်ရှင် သိုက်တင်
မင်းနှင့် ထီးပြိုင်နန်းပြိုင် ရခိုင်ဝေသာ
မင်း ရွှေနန်းရှင်သီရိဓမ္မစန္ဒြားမင်း (သက္က
ရာဇ် ၅၁၇ ခုနှစ်)လက်ထက်တွင်
ဗားမဲ့ဆရာတော် အဂ္ဂသမာဓိနှင့်
အဘရားဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသာမိ
တို့သည် ဗျည်း ၃၃ လုံး ဘုရားရှိခိုးကို
ပူဇော်သရဇ္ဈာယ်ပူဇော်လျက် ဗျည်း
၃၃ လုံးကို အင်းဆံအင်းကွက်သွတ်
ပျင်းကာ အိုင်၊ အိုင်၊ မန္တရား အစီ
ပျင်းကို သုံးစွဲခဲ့ကြပုံ ဖော်ပြထားသော
ဗားမဲ့ရခိုင် စာဟောင်းပေဟောင်း
အထောက်အထားများ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် သင်္ဃာစဉ်တစ်လျှောက်
တွင် ဗားမဲ့၊ ဗားကရားဆရာစဉ်
အထောက်အထားများ ရခိုင်ဒေသ၌ ရှိနေခဲ့
သည် လက္ခဏာများကို တွေ့ရသည်။
ဗားမဲ့ဆရာတော် ရှင်နန္ဒာသာရ
တို့ထံသက်၍ ထူးခြားချက်တစ်ခုကို
တွေ့ရသော် ...

ရှင်နန္ဒာသာရသည် မိကျောင်း
ထဲသို့ သူရူးလုယူပေးသော ကြေးနီ
တို့ကို လေ့လာဆည်းပူးရာ တချို့
တစ်စုံကို နားလည်တတ်မြောက်
သည်။ တချို့တစ်ဝက်ကိုကား နား
လည်သောမပေါက်နိုင် ရှိနေသဖြင့်
အခြားတတ်စွမ်းမည်ဟု ထင်သူများ
သည်လည်းစွမ်းမေးမြန်းခြင်းနှင့်
အထောက်အထားကြောညောင်းခဲ့လေသည်။

သည်လိုနှင့် ရှင်နန္ဒာသာရသည် ပဉ္စင်း
ပျိုပင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

တစ်ည၌ ရှင်နန္ဒာသာရသည် ပါး
ကျောင်းတစ်ခု၌ တစ်ပါးတည်း သီတင်း
သုံးနေတော်မူစဉ် ဟိမဝန္တာတောက
မဟာသိဒ္ဓိအမည်ရှိ ဝိဇ္ဇာမိုရ်တစ်ပါး
ရောက်ရှိလာပြီး ကန်တော့ကာ ရွှေပေ
လွှာတစ်စောင်ကို ဆက်၏။ ရွှေပေလွှာ
ပါ လောကီပညာများကို လိုက်စားပါက
အလိုရှိသမျှ ပြည့်စုံမည်အကြောင်း
လျှောက်ထား၏။

ကြုံတုန်းကြုံခိုက် ရှင်နန္ဒာသာရ
သည် ကြေးနီပုရပိုက်ပါ နားမလည်
သော ပညာရပ်များကို ရှင်းပြပေးရန်
ထိုမဟာသိဒ္ဓိ ဝိဇ္ဇာမိုရ်အား မေး၏။
ဝိဇ္ဇာမိုရ်က သူ့အားရှင်းပြနေရန် အချိန်
မရှိသဖြင့် တကယ်တတ်သလိုက ပုပ္ဖား
တောင်အရှေ့ဘက် ကျောက်ဂူထဲက
အင်းဘီလူးကြီးထံသို့သွားရောက်၍
မေးမြန်းရန် ဤသို့လမ်းညွှန်လေသည်။

“အရှင်ဘုရား ... အင်းဘီလူး
ထံ ကြွချီတော်မူလျှင် အမဲသားတုံးငယ်
များကို လှီးဖြတ်၍ ယူဆောင်သွားပါ။
ထိုအင်းဘီလူးနှင့်တွေ့လျှင် ‘အသင်
အင်းဘီလူး၊ အမဲသားစားလိုပါသလား။
စားလိုက ပါးစပ်ဟပါ’ ဟု မိန့်ကြားပါ။
အင်းဘီလူးက ပါးစပ်ဟပေးပါလိမ့်မည်။
ထိုအခါ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေပြီး အမဲ
သားတုံးလေးများကို တစ်တုံးချင်း အင်း
ဘီလူးပါးစပ်ထဲသို့ ရောက်အောင်ထည့်
ပေးပါ။ အင်းဘီလူးပါးစပ်ထဲ အမဲသား
တုံးရောက်၍ ဝါးစားနေစဉ် အရှင်ဘုရား
သိလိုသမျှကို မေးမြန်းပါ။ အင်းဘီလူး
ကြီးက အကုန်အစင် ဖြေဆိုပါလိမ့်မည်။
မေးလိုသမျှ ပြီးစီးပြီးနောက် အင်း
ဘီလူးကြီးပါးစပ်ထဲကို အမဲသားတုံး

ခပ်ကြီးကြီးကို အင်းဘီလူးကြီး ဝါးနေ
စဉ် ထိုနေရာက အမြန်ဆုံး ပြန်ကြွ
တော်မူလာပါ။”

ဟု လမ်းညွှန်လျှောက်ထားလေ
၏။

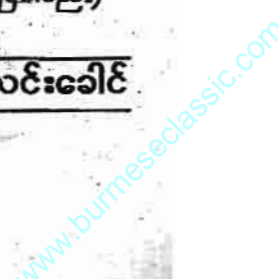
မကြာမီအတောအတွင်းမှာပင်
ရှင်နန္ဒာသာရသည် ရှင်မုန်ယိုအမည်ရှိ
သော တပည့်သာမဏေတစ်ပါးအား
ခေါ်လျက် ပုပ္ဖားတောင်အရှေ့ဘက်
ကျောက်ဂူရှိ အင်းဘီလူးထံ သွား
ရောက်ပြီး မဟာသိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာမိုရ်၏ အမှာ
စကားအတိုင်း သွားရောက်ဆောင်ရွက်
ရာ အလိုတော်ပြည့်လေ၏။

ဤကား ဂန္ဓာရီ၊ ဂန္ဓီရနှင့် ပတ်
သက်၍ အကျော်အမော် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏
အတ္တပ္ပတ္တိအကျဉ်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခု
ကျွန်ုပ် ဖော်ပြလတ္တံ့သည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့
ရခိုင်ပြည်ဒေသ၌ သက္ကရာဇ် ၅၁၇၊
၆၃၅၊ ၉၃၃ တို့တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြ
သော ပထမဗားမဲ့နှစ်ပါး။

ထွက်ရပ်ပေါက် ရှင်သူငယ် မြဝါ၊
ထွက်ရပ်ပေါက် ဗားမဲ့၊ ဗားကရား၊
ကဝါလမိုင်း၊ ကဝါလမဲမှသည် ဆရာ
မင်းဟိန်းထိပ် ရေးသားသော ဘိုးဩ
ဘာမှသည် သက်ကြီးစကား သက်ငယ်
ကြား ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ပြောလာကြ
သော ဂန္ဓီရ၊ ဂန္ဓာရီနှင့် ပတ်သက်၍
သူတော်ငတေ၏ ဂန္ဓာရီ၊ ဂန္ဓီရ၊ ဒဿန၊
တက္ကဗေဒ၊ ယောဂ၊ သဗေဒ၊ အတတ်
အသိ စသည်တို့ကို တင်ပြရသော် ...

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

ဝေယံလင်းခေါင်

ဘူးဒိုးမြေ

ခိုင်ခင်အင်ကြင်း

နတ်ကိုစိတ်ဝင်စားသူများအတွက် မြန်မာပြည်က နတ်များနဲ့ ဂျပန်ပြည်က နတ်များ တူတာတွေလည်း ရှိတာ က ဥပမာ အိမ်စောင့်နတ်၊ ရေစောင့်နတ်၊ ပင်လယ်စောင့် နတ်(ဦးရှင်ကြီးလည်းပါလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်)၊ တောစောင့် နတ်၊ ဇာတင်စောင့်နတ်နဲ့ သစ်ပင်စောင့်နတ်တွေ တူကြ ပါတယ်။ ဂျပန်ပြည်က နတ်တွေပိုများနေသလို စုံနေအောင် ကိုးကွယ်ပူဇော်ပသကြတဲ့ထဲက 'ဘူးဒိုးမြေ' နတ်ဆိုတာကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ပုံ ဆန်းပြားနေတာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း လို့ ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါမယ်။

ဘူးဒိုးမြေနတ်ကို ခိုင်ခင်အင်ကြင်း စတင်စိတ်ဝင် စားခဲ့ပုံက အဲဒီနတ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အခန်းအပါအဝင် ရုပ်ရှင် ကားတစ်ကား ကြည့်ဖူးရာက ဖြစ်ပါတယ်။

ဇာတ်လမ်းဟာ သူဌေးသားတစ်ယောက် အရက် သောက်လွန်းပြီး အလုပ်မရှိပေမယ့် နောက်မယားတစ် ယောက် ကောက်ယူထားပါတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း နောက် အသစ်နဲ့ နေတာပေါ့လေ။ စားဝတ်နေရေးကို နောက်မိန်းမ က ရုန်းကန်ဖြေရှင်းရရှာပါတယ်။ ယောက္ခမ သူဌေးကြီးကို သွားပြီးအကူအညီတောင်းပေမယ့် တောင်းစုတ်၊ ပလုံးစုတ် သာ ပစ်နိုင်မယ်ဆိုသလို မဟုတ်ဘဲ ပစ်ထားပါတယ်။ ဒီကြားထဲ ယောက်ျားက တစ်ခါတလေ အလုပ်ရှိတယ်လို့ လိမ်ပြောပြီး အပြင်မှာ လေလွင့်နေတတ်ပါသေးတယ်။ အဲဒါ ကို သည်းခံနေရင်း စိတ်ညစ်လို့ ဘူးဒိုးမြေနတ်ကွန်းရှိရာ သွားကာ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ထပ်ကာထပ်ကာ ဆုတောင်း နေလေ့ရှိပြီး လင်ပါသမီးလေးလာလည်တဲ့အခါလည်း ပြုစု ဧည့်ခံပါသေးတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဆုတောင်းတာတွေ ပြည့်သွားတာက ယောက္ခမသူဌေးကြီးက ပြန်ခေါ်ထားရုံ မက ယောက်ျားကိုလည်း အလုပ်ပေးတာနဲ့ အဆင်ပြေသွား ကြောင်းလေးပါပဲ။

ပုံ(၁) ဘူးဒိုးမြေခေါ် ခိုအာကာမှ သာသနာတော်စောင့်နတ်မင်းအကြီးဆုံးရုပ်တုတော်

အဲဒီရုပ်ရှင်အတိုင်း တကယ့်အဖြစ်အပျက်ဆို သိရတာကြောင့် ဘူးဒိုးမြေနတ်အကြောင်း လေ့လာပေ မဟာယာနုဒ္ဒဘာသာကျမ်းလာအရ ဒိုင်းနိုချိုနိုယော့ ခေါ် ဘုရားဆိုတာက သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက် နတ်မင်းကြီးငါးပါးကို ဖန်ဆင်းလိုက်တယ်လို့ ဆိုပုံ တကယ် အသေးစိတ် တစ်ပါးစီ မသိရသေးပေမယ့် မီးနတ်လေး ပါတယ်ဆိုတာကတော့ အသေအချာဖြစ်ကြောင်း သိရ ရှိပေမယ့် ရုပ်တုအပါအဝင် ရုပ်တုငယ်များ ဖူးရလို့ပါပဲ။ နတ်မင်းကြီးတွေမျက်နှာသဏ္ဍာန်ဟာ ရှေးခေတ်

2011.07.10

ပုံ(၃) ဂျပန်ပြည်တွင်း ဘုရားစေတီ ၃၃ ဆူအား တစ်ဆက်တည်း လှည့်လည်ဖူးမြော်ကြသူတစ်စု ဘူးဒိုးမြောနတ်ကွန်းသို့ လာရောက်ပူဇော်ကြပုံ

ပျော့ပျောင်းနူးညံ့ဟန် ရှိခဲ့ပါတယ်တဲ့။ နောက်ပိုင်း ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ဟွန်ရှူးကျွန်းမကြီးရဲ့ ဝါကာယာမခိုင်က ဒီယာတောင်ပေါ်ကို ဗုဒ္ဓသာသနာပြုခဲ့သူ 'ကုကိုင်း'ခေါ် ဆရာတော်က မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများကို ခြိမ်းခြောက်ပုံအဖြစ် ခက်ထန်တရားအမူအရာ ထုလုပ်ခိုင်းခဲ့လို့ ဖူးမြင်ရသူတွေလည်း ကြောက်စိတ်ဝင်သလို ယုံကြည်ကိုးစားနေကြပါတယ်တဲ့။

ယုံကြည်ချက်များမှာ ဘူးဒိုးမြောနတ်ကို ဖူးတွေ့ရသူဟာ ပါရမီရှိရင် နတ်မင်းရဲ့အလိုကို ချက်ချင်းသဘောပေါက် တရားရသွားနိုင်မယ်။ မကောင်းတဲ့စိတ်တွေပြတ်ပြီး စိတ်ကောင်းဝင်လာမယ်။ နတ်ကွန်းကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာသူဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်လို့ စိတ်ပေါ်လာမယ်။ နတ်မင်းကြီးထံ ဆုတောင်းတာတွေ ပြည့်ဝပြီး နတ်မင်းကြီးရဲ့ စောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူရမယ်လို့ အလေးအနက်ယုံကြည်ကြပါတယ်တဲ့။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာလည်း သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီးလေးပါး ရှိနေတာဖြစ်တဲ့အတွက် အများယုံကြည်နေကြတဲ့ ဘူးဒိုးမြောနတ်ကွန်း အိုဆာကာမြို့မှာ ရှိကြောင်း သိရပြီး သွားရောက်ပူဇော် ဆုတောင်းဖူးပေမယ့် စာဖတ်ပရိသတ်ကို ရေးသားဖော်ပြပေးဖို့ နှောင့်နှေးသွားပါတယ်။

၂၀၁၁ ခုမှာ တိုကျိုမြို့နဲ့ အိုဆာကာမြို့မှာ ပညာရေးတာဝန်များ အသီးသီးထမ်းဆောင်ပြီးခဲ့လို့ မြန်မာပြည်ပြန်ကြမယ့် ဝါမောက္ခမလေးဦးအတွက် ထူးထူးခြားခြား အမှတ်

ပုံ(၂) တောတောင်တို့တွင် တရားကျင့်ကြံပွားများကြသူ ရှူဂင်ရှင်(SHUGINSHA)များ ဘူးဒိုးမြောနတ်ကွန်းရှိရာတွင် ဆုတောင်းပူဇော်ကန်တော့နေကြပုံ(ယခုပုံမျိုးရရန် ကြံခဲ့၏)

www.burmeseclassic.com

ပုံ(၄) အိုဆာကာမြို့ ရှိတင်းနိုဂျီဘုရားကျောင်း
ဝန်းတော်အတွင်းမှ ဘူးဒိုးမြောနတ်ငါးပါးလုံး
အပါအဝင် ရုပ်တုတော်ငယ်လေးပုံ

တရဖြစ်သွားစေအောင် ဘူးဒိုးမြောနတ်ကွန်းကို ပို့ဆောင်ပေးတော့ အံ့သြစိတ်ဝင်စား။ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုကြတာနဲ့ အခုလို ရေးသားဖြစ်သွားပါတယ်။

ပုံ(၁)ဟာ အိုဆာကာမြို့တစ်နေရာက အကြီးဆုံး ဘူးဒိုးမြောနတ်မင်းကြီးတစ်ပါး ရုပ်တုတော်မှာ စိမ်းညိုနေအောင် ရေညှိစမ်းများ အထပ်ထပ်ကပ်နေကြောင်း မြင်ရပါမယ်။

ရုပ်တုတော်ကို ရှေးကတည်းက လာရောက်ဖူးမြော်ဆုတောင်းကြသူတွေက ကျောက်ခွက်ကလေးထဲက ရေများနဲ့ မပြတ်ပက်ပုဖော်ကြတော့ ရေညှိစမ်းများ အထပ်ထပ်ကပ်နေသည့်တိုင်အောင် အသန့်အရှင်း အလှအပကြိုက်တတ်လွန်းလို့ ဘယ်နေရာဖြစ်ဖြစ် ပြောင်လက်သန့်

စင်နေအောင် ပွတ်တိုက်သန့်ရှင်းနေတတ်သူ ဂျပန်လူမျိုးများအနေနဲ့ ဖယ်ရှားရှင်းလင်း သန့်ရှင်းပွတ်တိုက်ဖို့ မထိမတိခုံ့လောက်တဲ့ ရုပ်တုတော်ဆိုလို့ ဘူးဒိုးမြောနတ်ရုပ်တုတော်သာ ရှိတယ်လို့ သိရတာ အကြောင်းထူးရှိနေခဲ့မယ် အဖြစ်အပျက်ကြောင့် ဖြစ်မှာပါ။

ပုံ(၂)က တစ်ကြိမ်မှာ ညဦးပိုင်း တောတောင်တွေမှာ လိုက်လံတရားကျင့်ကြနေသူ ရှူးဂင်းရှူး(SHUGINSHA) များ ရုပ်တုတော်ကို အထူးလာရောက် ပူဇော်ပသ ဆုတောင်းဆုယူပြုနေကြပုံကို စာဖတ်ပရိသတ်မြင်ဖူးအောင် ကြိုကြိုက်တာနဲ့ ရိုက်ယူဖော်ပြပေးပါတယ်။

ပုံ(၃)ဆိုရင်လည်း ဂျပန်ပြည်ရှိ ဘုရားစေတီပေါင်း ၃၃ ဌာနရှိရာကို လှည့်လည်သွားလာ ဖူးမြော်နေကြသူတွေ အုပ်စု လာရောက်ဖူးမြော်ကြပုံကို မြင်ဖူးစေချင်တဲ့အတွက် ပူးတွဲဖော်ပြပေးရပါတယ်။

ပုံ(၄)မှာ အိုဆာကာမြို့မှာ ဘူးဒိုးမြောနတ် တစ်စုတစ်ဝေးလုံး ပါဝင်တဲ့ ရုပ်တုငယ်လေးရဲ့ ပုံတော်ဖြစ်ပေးမယ့် အရန်နတ်မင်းပုံများကတော့ ရုပ်တုတော်ကြီး ပတ်ပတ်လည်အတိုင်း မထင်မရှားသေးငယ်နေတဲ့အတွက် မပေါ်မလွင်ဘဲ အလင်းရောင်လည်း မလုံလောက်ခဲ့လို့ အခုလောက်သာ ဖော်ပြနိုင်ပါတယ်။

ဘူးဒိုးမြောနတ်ရုပ်တုတော်အကြီးဆုံးကို သူ့ဘုရားကျောင်းပေါ်ရှိ အိုဆာကာမြို့လယ်ဖြစ်ပေမယ့် ချောင်းကြားလေးတစ်နေရာ ဖြစ်နေတာမို့ လမ်းညွှန်ဖို့မလွယ်ဘဲ အတွက် ခိုင်ခင်အင်ကြင်းပိုမိုသာ ရနိုင်မယ့်သဘော ရှိနေပါတယ်။

ရုပ်တုတော်အငယ်ရှိရာ တစ်နေရာဟာ တနီးချီရထားလိုင်း(မရန်းရောင်)နဲ့ ခိုင်းနိုချီရထား သို့မဟုတ် ယာအိုမိနာမီ မြေအောက်ရထားစီးလို့ ရှိုးတင်နိုဂျီဘူတာ (SHITEN NOJI) ကဆင်းပြီး အရှေ့ဘက်ထွက်ပေါက်ကနေ တန်းတန်း ဆယ်မိနစ်လောက် လျှောက်သွားရုံဖြစ်ကြောင်း ဂျပန်ပြည်ရှိ မြန်မာများနှင့် ဂျပန်ပြည်ကို လာရောက်လည်ပတ်ကြမည့်သူများအတွက် စေတနာထားပြီး လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ပါတယ်။

အစဉ်မွန်မြတ်သော မေတ္တာရည်လျက် ...

ခိုင်နင်းအင်ကြင်း

ကြေးခေတ် သင်္ချိုင်းဟောင်းတစ်ခုသို့

တိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သု)

လူတို့သည် မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းမှတ်တိုင်ကြားတွင် ခရီးသွားနေကြသူများဖြစ်ကြ၏။ လူတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ ထိုမွေးခြင်း သေခြင်းကိစ္စများကို ပိုမိုအဆင့်မြင့်စွာ စီမံတတ်လာကြလေသည်။

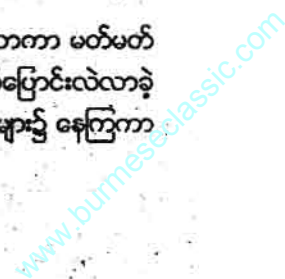
အသုဘချခြင်း၊ မြုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ ဂူသွင်းခြင်း၊ ဇီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ အရိုးကောက်ခြင်း၊ အရိုးပြာများကို ဇွန်ပစ်ခြင်းစသော ရွာပုဒ်အမှုများကိုလည်း ရိုးရာဓလေ့များအလိုက်ဆောင်ရွက်ကြလေ၏။ သင်္ချိုင်းဟူသည် ဆောက်ချားဖွယ်နေရာတစ်ခု ဖြစ်သလို၊ တရားသံဝေရစရာ နေရာတစ်ခုလည်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသော ခေတ်ဟောင်းတစ်ခုကိုလည်း ပြန်လည်အသက်ဝင်စေသော နေရာတစ်ခုဖြစ်တတ်ပါသေးသည်။ ညင်ညိုဖြစ်စေ လူများရွာတို့ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ရှောင်တွင်းတတ်ခဲ့သော ထိုသင်္ချိုင်းဆိုသည့်နေရာတစ်ခုသို့ ကိုယ်တို့ တကူးတကန့်သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ညောင်ကန်ရွာသည် မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း၊ ခေတ်တိုင်းတိုင်း၊ မုံရွာခရိုင်၊ ဘုတလင်မြို့နယ်မှ ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရွာလေးနှင့်မနီးမဝေးတွင် ရှေးဘာသာသုတေသနက “ညောင်ကန် ကြေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှုဒေသ” ဟု ခေါ်သော ရှေးခေတ်သင်္ချိုင်းဟောင်းရှိနေ၏။ ထိုနေရာ၌ ကိုယ်တို့လေ့လာသူတစ်သိုက်သည် ကြေးခေတ်သင်္ချိုင်းများတွင် လူသေမြုပ်နှံကြသည့် ဓလေ့ကိုလေ့လာခဲ့ရပါသည်။

ညောင်ကန်ရွာလမ်းမမှ သစ်ပင်အုပ်အုပ်ကြီးများကို အနှိပ်ခိုကာ ရွာပြင်သို့ထွက်ခဲ့ကြ၏။ ရွာထဲတစ်နေရာတွင် အဆောက်အဦငယ်တစ်ခုကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။ “ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓ မွေးဖွားရာအောင်မြေအထိန်းအမှတ်ဌာန၊ ဝဗ္ဗဗိမာန်တော်” ဟူသော မြေစိုက်တိုက်ငယ်ကလေးဖြစ်၏။ ယင်း၏ ခြံဝင်းအတွင်းတွင် စိုက်ထူထားသော ကမ္မည်းကျောက်စာကို သပ်သပ်အချိန်ယူကာ ဝင်ရောက်ဖတ်ကြည့်ဦးမည်ဟု တေးမှတ်လိုက်သည်။ ရွာသာရွာ ရွာတန်းရှည်တစ်လျှောက်တွင် ကျေးလက်ဆန်သော မြန်မာအိမ်ကလေးများကိုတွေ့ရ၏။ သက်ငယ်မိုး၊ သစ်သားအိမ်လေးများ၊ ထို့နောက် တောလမ်းလေးများ၊ ယာခင်းများ၊ လျှိုမြောင်များ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းပျက်များကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ရွာသာယာ၏ အနောက်မြောက်ဘက်တစ်ဖိုင်ခွဲခန့် တောလမ်းကွေ့လေးတစ်နေရာတွင်မူ “ညောင်ကန် ကြေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှုဒေသ”(Bronze Age Cultural Heritage Zone-Nyaung Kan Village) ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကို ဘွားခနဲတွေ့လိုက်ရ၏။ ဆီးပင်၊ ငှက်ပျောပင်များအကြားမှ ဝင်ရောက်သွားသောအခါတွင် ကား သင်္ချိုင်းမြေသို့ ရောက်လေတော့သည်။

ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာရှိသည်မှာ

လူသားတို့သည် လူဟူ၍ဖြစ်ပေါ်လာကာ မတ်မတ်ရပ်နိုင်ပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ လူခေတ်ဦးတွင် သဘာဝကျောက်ဂူများ၌ နေကြကာ

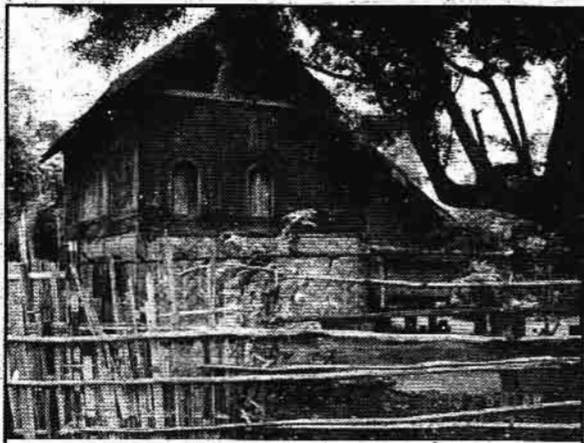

ညောင်ကန်သင်္ချိုင်းဟောင်းသို့အသွားလမ်းမှ
စေတီငယ်လေးများ

အသိဉာဏ်ကိုအသုံးပြုကြည့်ရင်း ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲများကို လက်နက်ပြုလုပ်သုံးစွဲခဲ့ကြ၏။ ယင်းကို 'ကျောက်ခေတ်' ဟုခေါ်ကြသည်။ ကျောက်ခေတ်အစပိုင်း (ကျောက်ခေတ်ဟောင်းကာလ-Paeliolithic) တွင် အဆင့်နိမ့်သေးသဖြင့် ကြမ်းသောကျောက်လက်နက်များကိုသာ သုံးတတ်ကြသေး၏။ ထို့နောက် အနည်းငယ်ချောမွတ်သော ကျောက်လက်နက်သုံးသည့်(ကျောက်ခေတ်လယ်ကာလ-Mesolithic)၊ ထိုမှ ကျောက်လက်နက်ကို ပြောင်လက်ချောမွတ်အောင် သွေးယူနိုင်သော (ကျောက်ခေတ်နှောင်းကာလ-Neolithic) များကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြသည်။ ထို

ကျောက်ခေတ်များကိုကျော်လွန်သောအခါ ကြေးသုံးစွဲလာလာသည်(ကြေးခေတ်)၊ သံကိုနိုင်နင်းလာသည်(သံခေတ်) များသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ထို့နောက် စာပေပညာပေါ်ပေါက်လာကာ သမိုင်းတွင် ကမ္ဘာ့တင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ လူပေါ်ဦးစအချိန်မှစပြီး သမိုင်းမတင်မီ အချိန်ခေတ်သော လူ့ယဉ်ကျေးမှု၏ ရှေးဦးကာလဖြစ်စဉ်များကို ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာ(Archaeology)ဖြင့် လေ့လာဖော်ထုတ်ရပါ၏။ စာပေဖြင့်မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့သော ခေတ်ကာလများကိုမူ သမိုင်းဘာသာရပ်(History)က ဖော်ထုတ်လက် လေ့လာတင်ပြသွားပါတော့သည်။

ထို့ပြင် လူသေတို့၏ ရုပ်ခန္ဓာပိုင်းဆိုင်ရာများကို ရုပ်ပိုင်းမနုဿပညာရပ်ခွဲ(Physical Anthropology) ဖြင့် သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာတင်ပြနိုင်၏။ သက်ရှိတို့ ဆင့်ကဲပြောင်းလဲဖြစ်စဉ်-ဒါဝင်သီအိုရီ(Darwin's Theory of the

ညောင်ကန်တစ်ဝိုက်မှ
မြန်မာကျေးလက်အိမ်ကလေး

ညောင်ကန်ကျေးစေတီယဉ်ကျေးမှုဒေသ
အမှတ်တရ

Evolution of Species)ကို အခြေခံပြီး လေ့လာကြသည်။
ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း မနုဿဗေဒ(Paleoanthropology)
အရ မြန်မာပြည် ပုံတောင်ပုံညာအရပ်ရှိ Amphipithecus
နှင့် Pondaungia ပရိုင်းမိတ်များကဲ့သို့သော ကမ္ဘာ့ရှေးဦး
ဆူများမှ ယခုခေတ် အဆင့်မြင့်ဉာဏ်ရှိသူ(Homo
sapiens)များအဖြစ် မည်သို့ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲ ရောက်
ရှိလာပုံကိုလည်း လေ့လာကြ၏။ ရှေးဦးလူတို့သည် ကြိုးစား
ရုန်းကန်ရင်း ကိုယ်ခန္ဓာအဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲကာ ထူးထွေ
တွဲပြားသော ကမ္ဘာ့လူမျိုးများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပေ
သည်။

မြန်မာ့ကြေးခေတ်ကာလများ ရှိ၊ မရှိ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အခေါင်းပါသော ကြေးပုဆိန်များ
(Socket Bronze Axes) ကြေးလုံသွားများကို ၁၉၃၈
နှစ်မှစ၍ တွေ့ခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှဘူမိဗေဒပညာရှင် မစ္စတာ
ထီအိုမောရစ်က မြန်မာဒေသအသီးသီးမှတွေ့ရသော ရှေး
ဟောင်းကြေးလက်နက်များကို ထိုနှစ်ထုတ် မြန်မာနိုင်ငံ
သုတေသနအသင်းဂျာနယ်တွင်ဖော်ပြခဲ့၏။ ထိုကြေးထည်
များကား မြေပေါ်တွေ့(Surface findings)များ ဖြစ်ကြ
သည်။ သို့ရာတွင် ကြေးခေတ်ထွန်းကားရာဒေသကို မတွေ့
နိုင်သေးဘဲရှိ နေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ပညာရှင်များက
မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကြေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားခဲ့ခြင်း
ဆိုဟုပင် ဆိုလာကြသည်။ တွေ့ခဲ့သော ကြေးပစ္စည်းများ
မှာလည်း နိုင်ငံရပ်ခြားမှသယ်ဆောင်လာခြင်းဖြစ်မည်ဟု
ယူဆကြ၏။

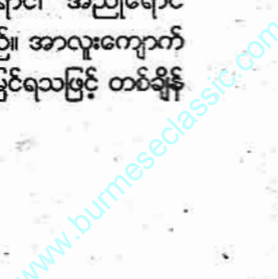
သို့သော် ယခုအခါ ညောင်ကန်ဒေသတွင် ကြေး
ထည်များတူးဖော်တွေ့ရှိလာသောကြောင့် ကြေးခေတ်တစ်
ဆတ် မြန်မာ့မြေတွင် ထွန်းကားခဲ့သလောဟု ယူဆနိုင်လာ
ပြီဖြစ်သည်။ ညောင်ကန်မှတူးဖော်ရရှိခဲ့သော ကြေးပုဆိန်၊
ကြေးလုံသွား၊ ကြေးမြားခေါင်းများမှာ ပြည်တွင်းဖြစ်များ
သာဖြစ်ပေမည်ဟု ဆိုချင်က ဆိုနိုင်၏။ သို့သော် ညောင်
ကန်မှ ကြေးပုဆိန်များ၊ အိုးများမှာ ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ပရာ
ဆိပ်မှ တူးဖော်ရရှိသော ကြေးပုဆိန်များ၊ အနီရောင်ပြောင်
ချော အိုးများ၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်လည်း ပုံစံဆင်တူနေလေ
ရာ ရှေးခေတ်ကာလကပင် ယဉ်ကျေးမှု ကူးလူးဆက်ဆံခဲ့

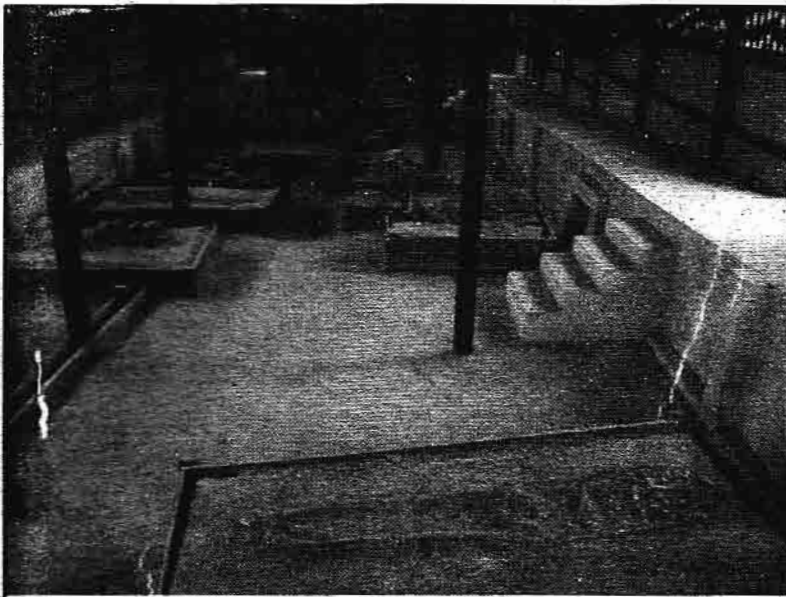
၏ဟု ခန့်မှန်းနိုင်ပြန်သည်။
ညောင်ကန်မှ မိုင် ၃၀ ခန့်အကွာ မုံရွာမြို့တစ်
ဖက်ကမ်း၊ ချင်းတွင်းမြစ်အနီးတွင် ကြေးနီများထွက်သော
ကြေးစင်တောင်နှင့် အမှတ်(၁)ကြေးနီစီမံကိန်း ရှိနေသည်။
ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်၊ မိုးကြိုးပြင်ကျောက်ခေတ်ဒေသသို့
သွားသော လမ်းတစ်လျှောက်မှ ရွာလေးများ၏ အိမ်ပိုင်း
တိုင်းတွင်လည်း ရိုးရာနည်းနှင့် ကြေးတုံးများရအောင်
ပြုလုပ်နေကြသော မြေကန်လေးများကို တွေ့ခဲ့ရ၏။
ကျောက်မျက်တောင်ကျေးရွာတွင်လည်း ကြေးကြိုးမီးဖို
အဟောင်းများဟုထင်ရသော နေရာများရှိသည်။ ထို့
ကြောင့် ညောင်ကန်တစ်ဝိုက်တွင် ကြေးသတ္တုများ ယနေ့
ခေတ်တိုင် ထွက်ရှိနေကြောင်း သိသာနေ၏။ ရှေးအခါက
ပင် သုံးနိုင်လောက်အောင် ကြေးထွက်ခဲ့သလော။

ညောင်ကန်ဒေသဆိုသော ထိုအရပ်

ညောင်ကန်ယဉ်ကျေးမှုဒေသ(Nyaung Kan Site)
သည် ညောင်ကန်ရွာ၏ အနောက်တောင်ဘက် တစ်မိုင်
အကွာတွင်ရှိသည်။ မြောက်လတ္တီတွဒ် ၂၂° ၁၀'၊ အရှေ့
လောင်ဂျီတွဒ် ၉၅° ၁'၊ ပင်းလယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက်
၅၀၀ ပေခန့်၌ တည်နေ၏။ တောင်ကုန်းစောင်း ဆင်ခြေ
လျှောတွင်တည်ရှိပြီး၊ အကျယ်အဝန်းအားဖြင့် အလျားပေ
၆၀၀၊ အနံ ၂၅၀ ပေရှိသော ယာခင်းတစ်ခုဖြစ်ကာ
ငှက်ပျောနှင့် ဆီးသီးများ စိုက်ပျိုးထား၏။ အရပ်က
'အရှိုးကုန်း'ဟုခေါ်ပြီး၊ ဆရာတော်ဦးသုဒဿန၏ 'ညောင်
ကန်သာသနာဝင်'စာအုပ်တွင် 'ရှိုးတော်ချောင်'ဟု ဖော်ပြ
ထားသောနေရာဖြစ်သည်။ ထိုကုန်းစောင်း၏ အရှေ့ဘက်
တွင် အနက်ပေ ၃၀၀-၅၀၀ ခန့်ရှိသော မီးတောင်ဟောင်း
ကြီးတစ်ခုရှိပြီး၊ ယင်းကို 'ရှင်မချောက်'ဟု ခေါ်ပါသည်။
ထိုယာခင်းတွင် လူအရိုး၊ မြေအိုးနှင့် ကြေးစကြေးနု စသော
ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအချို့ တွေ့ရှိခဲ့ရာမှ တူးဖော်ရန်
အကြောင်းဖန်လာတော့၏။

ယင်းနေရာတွင် မီးတောင်ကျောက်များ ရောနှော
နေသော မြေဆီလွှာများနှင့် အဝါရောင်၊ အညိုရောင်
သဲဆန်သော နန်းမြေ နှစ်မျိုးသာရှိသည်။ အာလူးကျောက်
အသေးစားလေးများ နေရာအနှံ့ တွေ့မြင်ရသဖြင့် တစ်ချို့

**တူးဖော်ပြီး ပြန်လည်ဖြိုပြင်ထားသည့်
ညောင်ကန်ကြေးခေတ်သင်္ချိုင်းဟောင်း**

ထိုသို့တူးဖော်ရာတွင် အကွက်ချစနစ် (Grid System)ဖြင့် ၁၅ ပေပတ်လက် ကျင်းကွက်ငယ်ပေါင်း ၂၃ ကျက် စနစ်တကျ တူးဖော်ခဲ့ကြသည်။ နောက် ဆက်လက်ပြီး အလွယ်တကူ လေ့လာနိုင်စေရန် ထိုကျင်းကွက်များကိုခြုံကာ ကျင်းရှည်စနစ် (Long Trench)ဖြင့်(၄၀x၂၄)ပေ၊ (၄x၁၀)ပေ၊ (၈၀x၂၄)ပေအရွယ် ကျင်းများကို တူးဖော်ခဲ့ပြန်သည်။ ငြိမ်းခြောက်မှုများပြုလုပ်ကာ လေဒဏ်ဒဏ်လျှော့နှင့် တိရစ္ဆာန်များအန္တရာယ်မှ ကွယ်ရန် အဆောက်အဦး ဒီဇိုင်းဆောက်လုပ်အုပ်စိုးပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် ၁၉၉၈ ခုနှစ်အတွင်း နှစ်ပတ်လည်မျှသာ လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ မြေစုံမှုမရှိလှသေးပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေ

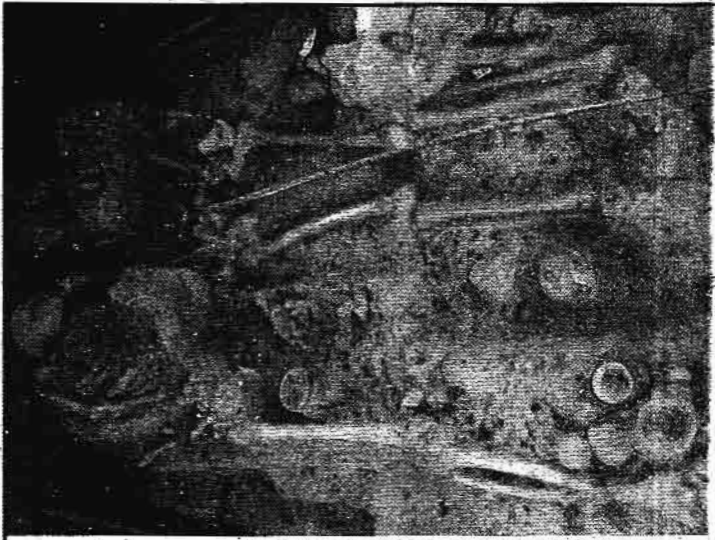
က ရေလွှမ်းမိုးခဲ့ဟန်လည်းရှိသည်။ လူတို့နေထိုင်ခဲ့ဟန် တူသော ပိုကျမြေလွှာ(Habitation Layer)ကိုမူ လုံးဝ မတွေ့ခဲ့ရ။ ထို့ကြောင့် မြေလွှာခွဲခြားမှုမှာ မရှုပ်ထွေးလှ။ မီးတောင်ဟောင်းနှင့် မနီးမဝေးနေရာ များမှာ ကုန်းငယ်၊ ချောက်ငယ်များ ဝန်းရံနေသည်။ မီးတောင်အတွင်းချိုင်းနှင့် အောက်ဘက် လူနေချိုင်းဝှမ်းများတွင် နှမ်း၊ ပဲစင်းငုံ၊ ငရုတ်၊ ငှက်ပျောပင်နှင့် ကြံပင်များ စိုက်ထားကြသည်။

များတွင်ပါ တူးဖော်နိုင်မှ အထောက်အထား လုံလောက် ရပေမည်။

ထိုသို့ ညောင်ကန်ကြေးခေတ်ဒေသအား ဟောင်းသုတေသနဌာနမှ တူးဖော်မှုလေ့လာရာ လူ့ပုံကြ

ညောင်ကန်သင်္ချိုင်းဟောင်းပြေမှုအစိုးများ

ထိုညောင်ကန် ရှေးဟောင်းဒေသကို မန္တလေးရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနခွဲမှ ပဏာမစတင်တူးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မနုဿဗေဒဌာနနှင့် ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာဌာနတို့ တွဲဖက်ကာ ဆက်လက် တူးဖော်ပြီး သုတေသနပြုခဲ့ကြ၏။

**ကြေးခေတ်သင်္ချိုင်းဟောင်းတွင်
လူသေများကို အိုးများနှင့်အတူမြုပ်နှံထားပုံ**

ကြေးခေတ်သင်္ချိုင်းဟောင်းတွင် လူသေများကို အိုးများနှင့်အတူမြုပ်နှံထားပုံ

များ မြုပ်နှံရာနေရာဟောင်း၊ ရှေးဟောင်း အုတ်ရိုးနှင့် ဆောက်ခေတ်လယ်ယဉ်ကျေးမှု (Mesolithic culture) များ ပြည့်စုံလှနီးပါးလူအရိုးစုနှင့် အရိုးအပိုင်းအစများ၊ ဆင်ခြင်မြင်ကြေးလက်နက်ကြီး-ငယ် ပုံစံ ၁၀ မျိုးခန့်၊ ကြေးချောင်း လွန်ဘူစူး တစ်ခု၊ ခဲပြားလိပ် ၇ လိပ်၊ ကျောက်ချောကွင်းကြီးငယ် ပုံစံ ၁၀ မျိုးခန့်၊ အလယ်တွင်ဖောက်ထားသော ကျောက်ပုတီးစေ့(Cylinder)၊ မြေအိုး အကြမ်းအချော၊ လည်ပင်းတို-ရှည်၊ ကြီး-ငယ် ပုံစံ ၁၅ မျိုးခန့်၊ ခဲပွေးနှင့် အသားစားတိရစ္ဆာန်ရိုးများ၊ ယောက်သွားနှင့် ခုန်များကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။

တူးဖော်သည့် ကျင်းကွက်အားလုံးနီးပါးတွင် အရိုးစုနှင့်ဘေးပတ်လည်တွင် မြေအိုးများကိုတွေ့ရှိရ၏။ ဆင်ခြင်ချောကုန်းမြေ၏ မြေပြင်မှ အတိမ်ဆုံး ၇ လက်မအနက်နှင့် အနက်ဆုံး ၂ ပေ ၈ လက်မ အနက်တွင် အရိုးစုများကို တွေ့ရှိရသည်။ အများစုမှာ အရိုးအဆစ်ကြီးမားသူများ ဖြစ်ကြပြီး၊ အရပ်အပူဆုံး ၃ ပေမှ၊ အရပ်အရှည်ဆုံး ၅ ပေ ၉ လက်မအရွယ်အထိ ရှိကြ၏။ အရိုးခေါင်းအားလုံး နီးပါးတွင် သွားများအပြည့်အစုံပါရှိသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိရ၏။ ကြေးခေတ်တွင် သွားရောဂါကင်းကာ၊ သွားများလည်းကောင်းနေကြသည်။

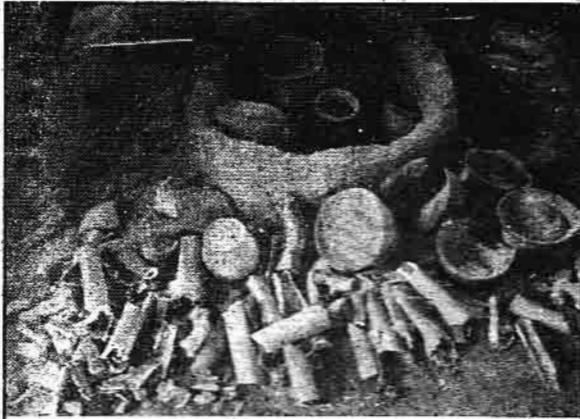
ကြေးခေတ်တွင် သေသူများအားမြုပ်နှံသင်္ချိုင်းပုံစံ

ညောင်ကန်ကြေးခေတ်လူများသည် သေဆုံးသူများအား မြုပ်နှံရာတွင် သင်္ချိုင်းနေရာသတ်သတ်မှတ်မှတ်ထား

ပြီး အတည်တကျမြုပ်နှံခဲ့ကြသည်။ နေရာအတည်တကျ ရှိသဖြင့် အရင်မြုပ်ထားသူအပေါ်မှ ထပ်၍မြုပ်နှံခြင်း၊ ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လည် သင်္ချိုက်ထားခြင်းများလည်းရှိရာ ထိုခေတ်လူများသည် ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် နှစ်ပေါင်းထောင်ချီပြီး အဆက်ဆက်စွဲမြဲစွာနေခဲ့ဟန်တူ၏။ ညောင်ကန်ရှေးဟောင်းသင်္ချိုင်းတွင် အလောင်းများကို တိုက်ရိုက် မြုပ်နှံမှုခလေ့ (Primary Burial)ဖြင့် မြုပ်နှံထားကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။ သို့သော် ဒုတိယအကြိမ် မြုပ်နှံသင်္ချိုက်ခြင်း ခလေ့ (Secondary Burial)ဖြင့် မြုပ်နှံခြင်းလည်း ရှိနေပါသေးသည်။ တောင်စောင်း၊ ဆင်ခြေလျှောနှင့် ကုန်းမိုမို များတွင် မြုပ်နှံလေ့ရှိကြ၏။ အများအားဖြင့် မြောက်ဘက်သို့ ခေါင်းထားပြီး အစီအစဉ်ကျကျ (alignment) မှန်မှန် မြုပ်နှံထားသည်။ ချွင်းချက်အနေဖြင့် တောင်ဘက်သို့ ခေါင်းပြုမြုပ်နှံထားသော အလောင်းနှစ်ခုကိုလည်း မြောက်ဘက်ခေါင်းပြုအရိုးစုများနှင့် တစ်နေရာတည်းတွင် တွေ့ရှိရ၏။ မြုပ်နှံရာတွင် လူသေအားလုံးနီးပါးကို ပက်လက်အနေအထားအတိုင်း လက်နှစ်ဖက်ဘေးချဆန့်တန်းပြီး မြုပ်ထားသည်။ အချို့ကို ဘေးတိုက်ယှဉ်လျက်၎င်း၊ အချို့မှာ အထက်အောက် ထပ်လျက်လည်းကောင်း၊ အချို့မှာ တစ်ပေခန့်ခွာပြီး ဘေးတိုက်အထက် အောက်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အချို့မှာ ကွေးခေါက်လျက်လည်းကောင်း မြုပ်နှံထား၏။ အချို့နေရာများတွင် အပေါ်မှနောက်ထပ် ထပ်ထပ်ပြီး မြုပ်နှံထားသည်များကိုလည်း တွေ့ရသည်။

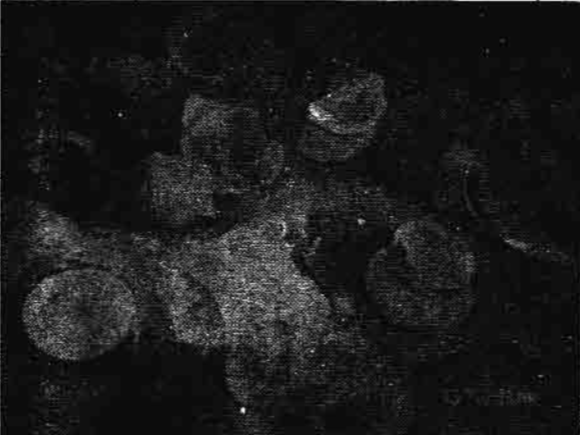

ကြေးခေတ်သင်္ချိုင်းဟောင်းတွင် လူသေများကို အိုးများနှင့်အတူမြုပ်နှံထားပုံ

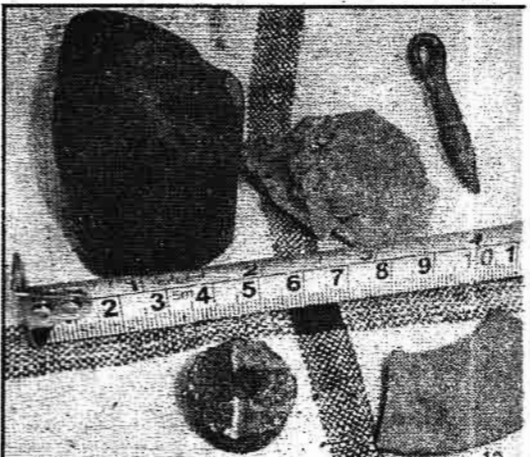

ညောင်ကန်ကြေးခေတ်သင်္ချိုင်းဟောင်းတွင်
တွေ့ရသည့် အရိုးအိုးများ

ကျင်းကွက်အမှတ် (၆-၁၄)တူးဖော်မှုတွင် မြေပြင်
မှ ၃ ပေခွဲအနက်၌ ကိုယ်ထည်မမီဘဲ ဦးခေါင်းတစ်ခုတည်း
အား မေးရိုးနှင့်တွဲလျက် အဝန်း ၃၉ လက်မခန့်ရှိသော
အိုးကြီးတစ်လုံးတွင်ထည့်ပြီး အပေါ်မှအိုးငယ်တစ်လုံးဖြင့်
ဖိပိတ်လျက် သီးခြားမြှုပ်နှံထားသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ယင်းအား
ပူဇော်ပသသည့်အနေဖြင့် ၆ ပေခန့်အကွာတွင် ဆေးနီ
သုတ်၊ လည်ပင်းရှည်၊ အောက်ခြေချိုင့်အိုးကောင်း ၅ လုံး
ကို စီတန်းလျက် အိုးကြီးတစ်လုံးဖြင့်ကပ်လျက် မြှုပ်နှံ
ထားသေးသည်။ ထိုသူသည် ယခင်ရှေးဦးက သေဆုံးထား
ပြီးဖြစ်သော လူမျိုးအကြီးအကဲ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်
တစ်ဦးဖြစ်နိုင်ပြီး သူ ခေါင်းနှင့်မေးရိုးကိုသာယူဆောင်ပြီး

ညောင်ကန်ကြေးခေတ်သင်္ချိုင်းဟောင်းတွင်
တွေ့ရသည့် အရိုးအိုးများ

ညောင်ကန် မြန်မာ့ကြေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှု
ဒေသမှ ကြေးပစ္စည်းများ

BURMESE
CLASSIC
.COM

ဒုတိယအကြိမ် သင်္ချိုင်းထားခြင်းဖြစ်နိုင်၏။ အဘယ့်ကြော
ဆိုသော် ထိုခေါင်းနှင့် မေးရိုးတွင်ပါသောသွားများသည်
အချိန်ကြာမြင့်စွာကပင် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ဖြစ်စေ
သည်ကိုတွေ့ရှိရာ အခြားရုပ်ကြွင်းများမှ သွားများထက်
များစွာရှေးကျနေကြောင်း သိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုခေါင်း
သည် အခြားရုပ်ကြွင်းများနှင့် သက်တမ်းတစ်ခုတည်းတွင်
ယဇ်ပူဇော်ထားခြင်းမဖြစ်နိုင်ပါ။ အိုးအမျိုးအစားများနဲ့
ထားရှိပုံအရလည်း ထိုသို့ယူဆနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အချက်များကြောင့် သံအသုံးအစော
မတွေ့ရခြင်းကြောင့် ကြေးခေတ်ကာလမှ လူများနေထိုင်
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ လူသေကို မီးရှို့ပြုချပြီး အိုးအ
တွင်ထည့်ကာ မြှုပ်နှံလေ့ရှိသော အိန္ဒိယယဉ်ကျေးမှု ဩစ
သက်ရောက်မှုမရှိသေးဟုလည်းကောင်း ခန့်မှန်းရပါသည်။

နောင်ဘဝယုံကြည်မှု

နောက်ဘဝတွင်လည်း ယခုဘဝကဲ့သို့ ပြည့်စုံစေ
ရည်ရွယ်လျက် သေသူအား ယခုဘဝတွင် မွေးမြူသုံး
စားသောက်ခဲ့သော တိရစ္ဆာန်များ(နွား၊ ခွေး၊ ဆတ်များ
ခေါင်း၊ ခြေး လက်များ)၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ
မြေအိုးများ၊ ကြေးလက်နက်ကိရိယာများ၊ ကျောက်သစ်
ကွင်းများ၊ ကျောက်ပုတီးစေ့များ၊ ခရုပုတီးစေ့များ၊ လည်
များနှင့် မှော်ပညာလက်ဖွဲ့ပြုလုပ်နိုင်သော ခဲပြားများကို

အတူယှဉ်တွဲလျက် ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံပေးလေ့ရှိပါသည်။ ကျောက်ကွင်းဝတ်ထားသည့် အချို့အရိုးစုများမှာ မိန်းမ အရိုးစုများ ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း ထူးခြားစွာတွေ့ရှိရသည်။

ကျောက်ချောကွင်းများကို လက်ကောက်ဝတ်တွင် ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် တပ်ဆင်ပေးထားခြင်းမှာ ရည်ရွယ်ချက် နှင့် ဖြစ်မည်။ သေသူသည် နောင်ဘဝတွင်လည်း ယခုဘဝမှာကဲ့သို့ လက်မှုပညာ ပြောင်မြောက်ကျွမ်းကျင်စွာ ပြုလုပ်ထားသော အဆင့်မြင့် ကျောက်ချောကွင်းများ ပြုလုပ်ပိုင်ဆိုင်စေရန်၊ လူမှုအဆင့်မြင့်မားစေရန်၊ မျိုးနွယ် ဆက်သတ်မှတ်ချက်ကို နောက်ဘဝအထိပါသွားစေရန်၊ ဘာသာရေးတန်ခိုးအရှိန် ရရှိသွားစေရန် ထည့်သွင်းပေး ခြင်းများဖြစ်နိုင်၏။ ယခုတူးဖော်တွေ့ရှိရသော အရိုးစုများမှာ အမျိုးသားများဖြစ်ကြောင်းလည်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသည်။ ထို့ပြင် နောင်ဘဝတွင် မှော်ပညာ လက်ဖွဲ့များကို ပြုလုပ် သုံးစွဲနိုင်စေရန်လည်း ခဲပြားလိပ်လေးများကိုပါ ထည့်သွင်း မြှုပ်နှံပေးလိုက်ကြသေး၏။

တူးဖော်မှုများတွင် ကျင်းကွက်အမှတ်(N4)၌ နွားခေါင်းကိုအိုးထဲထည့်ပြီးလည်းကောင်း၊ (G2)တွင် ခွေး ခေါင်းနှင့် (56)တွင် ခွာပါသော တိရစ္ဆာန်များ၏ အရိုးစုများ ကိုလည်းကောင်း သေသူနှင့်အတူ ဦးစားပေး၍ မြှုပ်နှံထား သည်ကိုလည်း တူးဖော်တွေ့ရှိရ၏။ သို့ဖြစ်ရာ သောင်ကန် ကြေးခေတ်လူများသည် သူတို့အသက်ရှင်စဉ်က အဓိက အသုံးဝင်သော အကျိုးပြုသည့်နွား၊ ခွေးများကို ကောင်း နှုန်စွာ ထည့်သွင်းသင်္ဂြိုဟ်ထားသည့်သဘော ဖြစ်နိုင်ပေ သည်။ သေသူနှင့်အတူ သူ့ခွေးကိုထည့်သွင်း မြှုပ်နှံရန်မှာ ထိုသူသေသည့်အချိန်တွင် ထိုခွေးပါ တစ်ပြိုင်တည်းသေခဲ့ သလား။ မ သူနှင့်အတူမြှုပ်နှံရန် သတ်ရမည်လား ဆိုသည်မှာတော့ စဉ်းစားစရာ။

တူးဖော်မှုများတွင် အရိုးစုတို့ကို အိုးများ၏အောက် မှာ အိုးများနှင့်ဝန်းရံလျက်၊ အိုးများဖြင့်ထိပြီး စသဖြင့်နည်း မျိုးစုံဖြင့် တွေ့ခဲ့ရ၏။ အချို့ကိုတော့ အိုးတစ်လုံးမှမပါဘဲ ထည်း မြှုပ်နှံထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ အိုးများမြှုပ်နှံရာတွင် ထည်း အိုးကြီးအတွင်း၌ အိုးငယ်လေးများ ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံ ခြင်းလည်းရှိ၏။ အိုးကြီးထဲတွင် လူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ နွားဦးခေါင်း များ ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံသည်လည်းရှိ၏။ အိုးကြီးနှင့်အိုးလတ် ထို့တွင် အရိုးစုများကို မြေသားနှင့် ရောနှောထည့်သွင်းမြှုပ်နှံ

သည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ (M2, SE1)တို့တွင်မူ လုံအရွယ် အိုးငယ်လေးများကို အရိုးစု၏ ဦးခေါင်းပိုင်းနှင့်ခြေခင်းပိုင်း များတွင်သာ မြှုပ်နှံထားကြောင်းပင်ရှိနေသည်။ အိုးများထဲ တွင် ခရုခွံကြီးများ၊ အရိုးစုများ၊ ပုတီးစေ့များနှင့်တစ်ခါတစ်ရံ ကြေးပုဆိန်၊ ကြေးမြားသွားများပင် ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံထား သည်ကိုလည်း တွေ့နိုင်၏။

သောင်ကန်သင်္ချိုင်းဟောင်းမှ အရိုးစုများ

ယင်းတို့အနက်မှ လူသားရုပ်ကြွင်း အရိုးစုများတွင် အရိုးစု ၁၆ စုံမှာ အတော်ပြည့်စုံပြီး၊ ကျန်အရိုးစုများမှာ မပြည့်စုံပါ။ အရိုးများသည် အပေါ်မြေသားဖိအား၊ အောက် ဘက်မြေ၏ တွန်းကန်အားများကြောင့် ကွဲအက်ကာ မိုးရေ စိမ့်ဝင်မှုနှင့် ကြွက်တွင်းများကြောင့် ရွေ့လျားနေခဲ့ပေပြီ။ ထိုအရိုးစုများကို လေ့လာတိုင်းထွာကြည့်ရာ ခေါင်းပုံ သဏ္ဍာန်မှာ စံနှုန်း(၇၅-၈၀)အတွင်းရှိသဖြင့် ခေါင်းလုံးမျိုး ဖြစ်ပြီး၊ မျက်နှာပွင့်မှာ မပိုင်းမရှည်ဖြစ်၏။ ဦးနှောက်ခန်း ပမာဏမှာ ၁၅၀၀ စီစီခန့်ရှိရာ အသိဉာဏ်မြင့် လူအဆင့် ဖြစ်သော ယခုခေတ်လူ(Homo sapiens)ပင်ဖြစ်၏။ ဦးနှောက်ပမာဏ ၁၀၀၀ စီစီသာရှိသော ပီကင်းလူ(Peking Man)၊ ဂျာဗားလူ(Java Man)တို့ထက် သာပါသည်။ သွား များအားလုံးနီးပါး ပြည့်စုံကြ၏။ အရပ်အပုဆုံးမှ အရှည်ဆုံး အရိုးအထိ သွားကောင်းသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ကြိတ်ဝါး ပွန်းတီးနေမှုကိုသာ တွေ့ရှိရသဖြင့် အသက်ကြီးမှ သေဆုံး ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ အသက် ၁၃ နှစ်ရွယ် ကလေး ရုပ်ကြွင်းနှစ်ခုကိုလည်း တွေ့ရ၏။ တစ်ဦးမှာ မိဘဟုယူဆရ သော မိန်းမ၊ ယောက်ျား စုံတွဲအလောင်းနှင့် ဘေးခြင်း ယှဉ်လျက် ၆ လက်မစီ နိမ့်မြင့်အကွာတွင် တွေ့ရ၏။ တစ်ချိန်တည်းသေဆုံးကြခြင်း ဟုတ်မဟုတ်ကိုမူ အရိုးများ၏ သက်တမ်းကို မစစ်နိုင်သဖြင့်မသိရပေ။

အရပ်အမောင်းမှာ ၅ ပေ ၉ လက်မ ဝန်းကျင်နှင့် ရင်အုပ်အကျယ် ၁၅ လက်မခန့် ရှိကြသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ပြေပြစ်ပြီး၊ ထွားကျိုင်းသန်စွမ်းကြသဖြင့် အသားဝါမျိုးနွယ် များ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀-၅၀၀၀)အတွင်းမှ သောင်ကန်ကြေးခေတ်လူများ သည် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး တီထွင်ကြံဆတတ်သည်

ဦးနှောက်အသိဉာဏ်နှင့် စွမ်းဆောင်နိုင်အား မြင့်မားကြောင်း သုံးသပ်ကြည့်နိုင်၏။

အုပ်အိုင်ရွာတူးဖော်မှုတွင် တွေ့ရသည့် စားကြွင်းစားကျန်များအရိုးများတွင် မူလစားသောက်စဉ်ကပင် ခွဲထားဟန်တူသော တိရစ္ဆာန်ရိုးများကိုတွေ့ရသည်။ အရိုးကိုထုခွဲပြီး ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို ထုတ်ယူစားသောက်သော ဓလေ့ရှိသည့် လက္ခဏာများပင်။ အစားအစာစားသောက်ရာတွင် အာဟာရဖြစ်ရေးကို အလေးပေးတတ်သည့် နားလည်မှုရှိသော သဘောကိုပြနေသည်။

ညောင်ကန်သင်္ချိုတွင် လူရိုးများနှင့်အတူ ရောမြှုပ်ထားသည့် ဆတ်၊ နွားပေါင်ရိုးများဟု ယူဆရသည့်အရိုးများလည်း တွေ့ရှိရသေးသည်။ ထိုခေတ်လူများသည် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်၊ နွားများအပြင် အိမ်မွေးမဟုတ်သော ဆတ်၊ သမင်တို့ကိုလည်း စားသောက်တတ်ကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်၏။ နွားကို အနောက်အာရှတွင် လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၆၀၀၀ ခန့်၊ တရုတ်ပြည်တွင် အနှစ် ၃၄၀၀ ခန့်ကပင် အိမ်မွေးအဖြစ် မွေးခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ ဆိတ်နှင့် သိုးတို့ကို အနောက်အာရှတွင် အနှစ် ၇၀၀၀ ခန့်ကပင် အိမ်မွေးအဖြစ် မွေးခဲ့ကြသည်။ အိမ်မွေးဖြစ်မွေးရာတွင် ခွေးကို အမဲလိုက်ရာတွင် အကူအညီရစေရန်ဖြစ်ပြီး၊ နွား၊ ဆိတ်နှင့် သိုးတို့ကို အသား၊ နို့နှင့် သားရေအတွက်သုံးခြင်း ဖြစ်၏။ နောင်တွင် နွားသည် ဆွဲအားအတွက် သုံးနိုင်သည့် အဓိကသတ္တဝါဖြစ်လာကာ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးတွင် အရေးပါလာ၏။

ညောင်ကန်ယဉ်ကျေးမှုဒေသ၏ ခေတ်ကာလ

ညောင်ကန်မှ တူးဖော်ရရှိသော ပစ္စည်းများကို ခုနစ်၊ ကာလ၊ ပိုင်းခြားပေးရန် ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုများ မလုပ်နိုင်သေးပေ။ ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားသော ကာလတစ်ခု၏ တိကျသောသက်တမ်းသတ်မှတ်မှု (Absolute dating) ရရှိရန်အတွက် အရိုးစများကို ရေဒီယိုကာဗွန် ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်ခြင်း(Radio-Carbon Method) အိုးခွက်များကို (Thermoluminisence Method)ဖြင့် ခေတ်ပိုင်းခြားခြင်းများ စစ်ဆေးပြုလုပ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ သက်တမ်းတိတိကျကျကို သိပ္ပံနည်းကျ စမ်းသပ်ဖော်ထုတ်နိုင်သော ကာဗွန်-၁၄ နည်းလည်း ညောင်ကန်မှာ မသုံးရသေးပါ။

သို့ဖြစ်ရာ ညောင်ကန်ယဉ်ကျေးမှုဒေသ၏ သက်တမ်းကို ညှိနှိုင်းသက်တမ်း(Relative dating)အရသာ ခန့်မှန်းပြောရတော့သည်။ အိန္ဒိယပြည်တောင်ပိုင်း ကြေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှုဒေသအချို့၏ ခေတ်ကာလအပိုင်းအခြားမှာ (၁၇၀၀ နှင့် ၁၅၀၀ ဘီစီအတွင်း)ဖြစ်ပြီး၊ ထိုင်းနိုင်ငံ ကြေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှုဒေသအချို့(ဘန်ချင်း၊ နွမ်နော့ထာ၊ ဘန်ပရာဆပ်)မှာမူ (၂၀၀၀ မှ ၅၀၀ ဘီစီအတွင်း)ဖြစ်သည်။ တောင်အာရှနှင့် အရှေ့တောင်အာရှဒေသရှိ ကြေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားပျံ့နှံ့မှု၊ ကြေးသွန်းအတတ်ပညာများ ထွန်းကားခဲ့မှုတို့ကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာခြင်းအားဖြင့် ညောင်ကန်ကြေးခေတ် ထွန်းကားသောကာလမှာ (၁၅၀၀ မှ ၅၀၀ ဘီစီအတွင်း)ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရ၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကျောက်ခေတ်သစ်အလွန် သံခေတ်မရောက်မီ ကြားကာလမှာ ကြေးခေတ်ဖြစ်ပြီး၊ သက်တမ်းအားဖြင့်လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ မှ ၅၀၀၀ ခန့်အတွင်း (နှစ် ၃၅၀၀ ဝမ်းကျင်ခန့်) ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မြန်မာ့ညောင်ကန်ကြေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှုသည် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများဖြစ်သော ယိုးဒယား(ဘန်ချိုင်းယဉ်ကျေးမှု)၊ ဗီယက်နမ်(ဒုံဆုန်ယဉ်ကျေးမှု)များနှင့် အခြေခံအားဖြင့် ဆင်တူ၏။ သို့သော်လည်း ပိုမိုအဆင့်မြင့်ကြောင်း ဒေါက်တာအယ်လီဇဘက်မိုး(လန်ဒန်တက္ကသိုလ်)က ကောက်ချက်ချပါသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ကိုယ်တို့မြန်မာ့မြေပေါ်တွင် ကျောက်ခေတ်ဟောင်း(ရောဝတီမြစ်တကြော၊ ပြဒါးလင်းစု။ ကျောက်ခေတ်လယ်(ချင်းတွင်းမြစ်ဝှမ်း)၊ ကျောက်ခေတ်သစ်(လက်ပံခြေပေါ်)၊ ကြေးခေတ်(ညောင်ကန်)၊ သံခေတ်၊ ယခုမျက်မှောက်ခေတ်စသည်ဖြင့် ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်ဆင့်ကို ကွင်းဆက်မိမိရှာဖွေတွေ့ရှိဖို့မှာ မဝေးတော့ပြီဖြစ်ပါကြောင်း သင်္ချိုင်းကုန်းကအပြန်မှာ စဉ်းစားနေမိပါတော့သည်။

ကိုအေးမြင့် (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သု)

ဇီဝဓာတ်

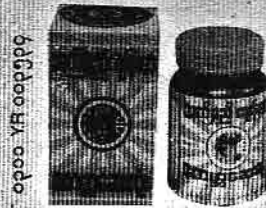
မှ
ဖော်စပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိသောဆေးများ

လေးနဲ့ပတ်သက်သမျှ
တက်လေးဆေး မှ ရသမျှ

အား၊ ဦးနှောက်၊ သား
စတုဓဉ် ကိုစား

သက်ရှည်လျှော့သုံးစွဲတာက ဦးမောင်ရဲ့
သက်ရှည်ကျန်းမာ ကော့စွာ ဆေးထုံးပါ

မြင်းခွာဆေးသုံး အစဉ်သုံး
မျက်စိအကျိတ်အတွက် ထန်နီထက်

မြို့ကြွတ်သွန် နဲ့ နှစ်လွန်ပျား
ကျန်းမာလိုလှပျား အပြီစား

သွေးတိုးလေငန်းကာကွယ်ထား
နှုတ်ဆေးသုံး ဆေးပွင့်စား

ကျန်းမာရေး မြန်မာ့ဆေး

ဇီဝဓာတ်

မှ
အစဉ်ပေး

ပျို့လေတို့တွေ
အသားအရေ
ဝိဝင်မို့
ကော့စွာ
သန္ဓ်ငယ်ကဲ့
သုံးကြမို့

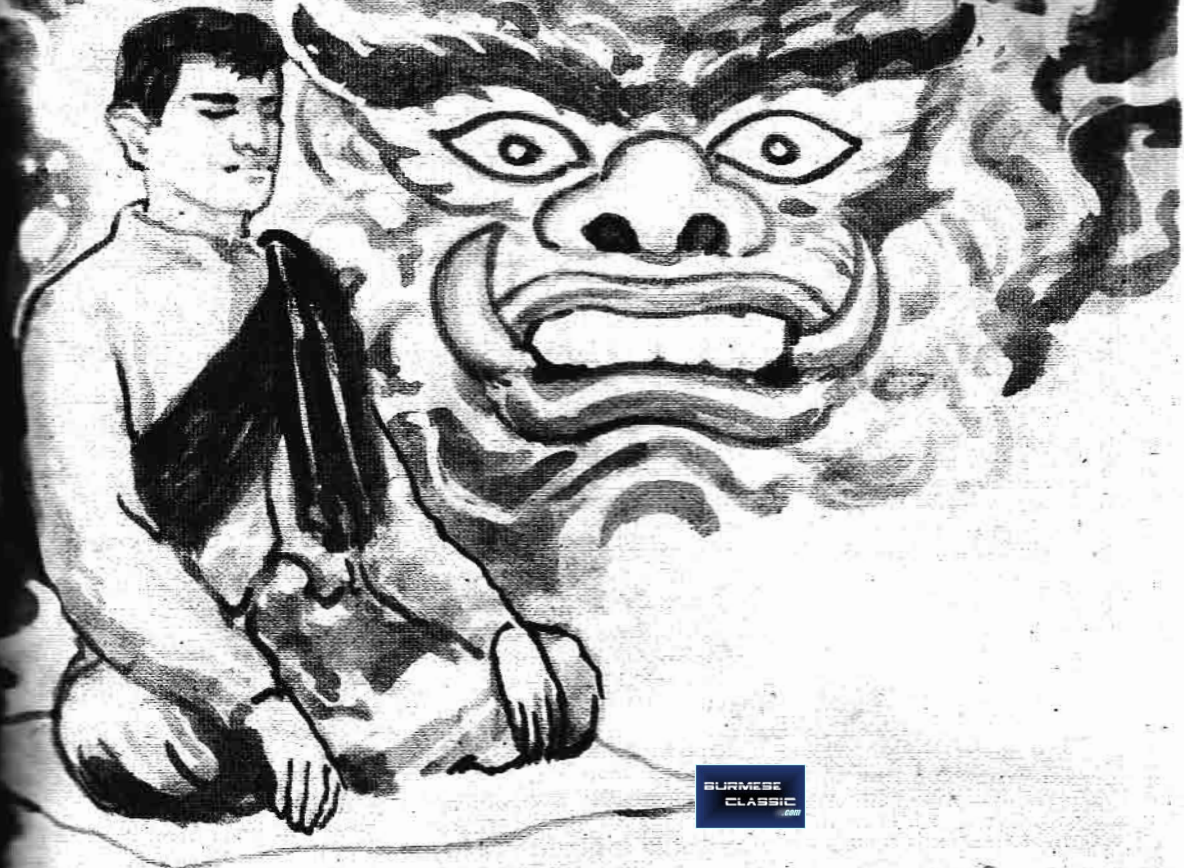
ဇီဝဓာတ်ဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သည်။

❖ ၁၃၄ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းသစ်၊ တုတ္တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဇွန်း - ၅၄၉၁၁၆၊ ၅၉၂၂၃၇
❖ ၂၈၊ ဝိုလ်ချပ်စေး (မြောက်ဘက်တန်း အပေါ်ထပ်)၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဇွန်း - ၇၊ ၂၇၆၅၂၊ ၂၀၀၉၆၆-ထိုင်း-၄၁၅

BURMESE
CLASSIC
.com

ကမ္ဘာ့အမွေအနှစ်
ပစ္စည်း

ယခင်လမှအဆက်

ဤတော ဤတောင်ထဲမှာ လူဟူ၍ နှို ဟိုသူမှာ မည်သူဖြစ်ပါမည်နည်း။
 “အရှင် ကျောင်းပေါ်တက်ခွင့်ပြုပါ”
 ဟိုသူသည် ကျောင်းရှေ့ရောက်
 သည်နှင့် သုမနထံ ကျောင်းပေါ်တက်
 နှင့်တောင်းလေ၏။
 “တက်လာခဲ့ကော”
 ဟိုသူတက်လာခဲ့၏။
 ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်လာ၏။
 သုမနအား ဖက်ဖြင့်ထုပ်လာခဲ့
 သော စားစရာကို ကပ်လှူသည်။ ဟို
 စားစရာမှာ မုန့်ဆီကြော် တစ်ချပ်သာ
 ဖြစ်လေ၏။ ပူပူနွေးနွေးရှိနေသေးသည်

မှာ အံ့ဩစရာဖြစ်ပေသည်။ ဤတော
 ထဲ၌ မည်သည့်နေရာတွင် မုန့်ဆီကြော်
 အား သွားကြော်ပါလေသနည်း။
 သုမနသည် ဟိုသူကိုအသေအချာ
 ကြည့်သည်။ နိမိတ်ပြချက်အရ ဘုမ္မိက
 ပေးပို့သောဆွမ်းကို သုံးဆောင်ရမည်။
 ဟိုသူသည် လူစင်စစ်လား။ ဘုမ္မိလား။
 ဘုမ္မိလက္ခဏာပါမပါ စူးစမ်းကြည့်၏။
 ဟိုသူသည် သုမနအား ရှိခိုးကန်တော့
 ခြင်းမပြုသည်ကိုက ထူးခြားမှုတစ်ခုဖြစ်
 သည်။
 မျက်တောင်ခတ်ခြင်းရှိမရှိ တစ်စေ့
 တစ်စောင်းကြည့်သည်။
 အတော်ကြာသည် တိုင်အောင်
 မျက်တောင်ခတ်ခြင်းမရှိ။

ဥပဓိရုပ်ကို စူးစမ်းကြည့်ပြန်သည်။
 နဖူးမောက်တုံရှိသည်။ ခြေတစ်
 ဖက်ထောင်ကာ ခြေတစ်ဖက်ကို ချထား
 သည်။ ချထားသော ခြေထောက်မှ ခြေ
 ဖဝါးကိုမြင်ရသည်။ ဖနောင်နည်းနည်း
 တို၏။
 ပြီးတော့ အရိပ်မထွက်၊ ဘုမ္မိလက္ခ
 ဏာအပြည့် တွေ့ရသည်။
 သုမနသည် သူ၏နိမိတ်ကောက်
 ချက် ရာနှုန်းပြည့်မုန့်သွားသောကြောင့်
 ဝမ်းသာသွား၏။ ဆရာသခင်သာရှိနေ
 လျှင် ဤလို ကိုယ်နိမိတ်ကိုယ်ကောက်
 မိမည်လည်း မဟုတ်။ ဤလို ထူးခြား
 သောအတွေ့အကြုံမျိုးကိုလည်း ရရှိလိမ့်
 မည်မဟုတ်ပါချေ။

ဆရာသခင်ကို ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်
စိတ်တွင်းမှ အခါခါဦးချနေမိ၏။

သူ့အား ကပ်လှူလာသော မုန့်ဆီ
ကြော်အား သုံးဆောင်လိုက်သည်။
မကြာမီ မွန်းတည့်လေတော့မည်။ ဆာ
လောင်မှုများ ပြေပျောက်သည့်အပြင်
အားအင်ပါပြည့်ဝလာသကဲ့သို့ ခံစား
ရ၏။ မုန့်ဆီကြော် ကပ်လှူသောဒကာ
မှာ ကျောင်းပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသွား၏။

တကယ်ဆိုလျှင် သူသည် သူ့အား
မုန့်ဆီကြော် ကပ်လှူသောဒကာ၏
အမည်ကို မေးသင့်သည်။ နေသော
နေရာကို စုံစမ်းသင့်သည်။

သုံးစားပြီးနောက် သုမန လမ်း
လျှောက်၏။

အတိတ်မှ အရိပ်တို့ ပြန်လည်လွှမ်း
မိုးလာသည်။

ဆရာသခင်အား ဤကိစ္စကို မေး
မြန်းခဲ့ဖူးသည်။

ပရလောကတစ်ရပ်ရှိလေ၏။ ထို
ပရလောကသားတို့မှာ မြင်တွေ့ခွင့်မရ
နိုင်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့မြင်
တွေ့နိုင်ခြင်းမရှိသော ပရလောကသား
တို့အား သုမန မြင်တွေ့လိုချင်၏။ ထိုပရ
လောကသားတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
စကားပြောလိုခဲ့ပေသည်။

ပရလောကဟူသည် အမှန်
တကယ် ရှိပါလေသလား။

ဤအရာတို့သည် လောက၏စည်း
တစ်ဖက်မှာရှိနေကြသည်။ လက်လှမ်း
မမီသောအရာများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

“အဘ”

သုမနသည် ဝတ်ဖြည့်ရင်းမရဲတရဲ
ခေါ်၏။

ဆရာသခင်သည် လဲလျောင်းနေ
ရာမှ “ဘာတုန်း”ဟု မေးနေသကဲ့သို့
သုမနကို မျက်လုံးလှန်ကြည့်သည်။

“တပည့်တော်အနေနဲ့ ညစဉ်
မေတ္တာဖြန့်လွှမ်းတဲ့အခါမှာဖြစ်စေ၊ အမျှ
ဝေပို့တဲ့အခါမှာဖြစ်စေ၊ နတ်ဗြဟ္မာတွေ
ဒါကလေးလွန်းပါတယ်ဘုရား။ ထားပါ
တော့၊ တောပိုင် တောင်ပိုင်တွေ၊ နယ်
ပိုင်ရပ်ပိုင်တွေကို မေတ္တာဖြန့်လွှမ်းတယ်
အမျှဝေပို့တယ်”

သုမနစကားကို ခေတ္တရပ်ပြီး
နောက်ထပ်စကား ဆက်သင့်မသင့်
ဆရာသခင်၏ အရိပ်အကဲကိုကြည့်၏။
ဆရာသခင်က ကန့်ကွက်မှု မပြု၍
စကားဆက်၏။

“သိုက်ချုပ်တွေ၊ သိုက်နန်းရှင်တွေ၊
ရုက္ခာတွေ၊ အာကာသရိုးကအစ သုမန
၏ စကားမဆုံးလိုက်ပါ။

“တော်ပြီ သုမန”

ဆရာသခင်၏ နှုတ်မှထွက်လာ
သောစကားလုံးက ပြတ်တောက်၏။

“အဲ့ဒါတွေကို သုမနရဲ့စိတ်ထဲမှာ
ဝီစီ ကိစ္စာဖြစ်နေတယ်မဟုတ်လား။
တကယ်ရှိမရှိ သိချင်နေတယ်မဟုတ်
လား။ အဲ့ဒါထက် ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့လို
တယ်မဟုတ်လား”

ဆရာသခင်ပြောသောစကားများ
မှန်နေ၍ ဆရာသခင်ကို လေးစားသွား

ရ၏။ ထိုသို့လေးစားခြင်းနှင့်အတူ
ပြောမည့်စကားများ ကြက်ပျောက်ထု
ပျောက်ဆိုသလို ပျောက်ကုန်၏။
ပြောလိုသည်ကို ဆရာသခင်ကကြိုတင်
ရိပ်မိသိရှိနေသည်။

“မှန်ပါတယ်အဘ”

သုမနသည် ဟုတ်မှန်ကြောင်းထိ
လိုက်ရ၏။

“သုမန”

မသိသင့်သေးတဲ့အချိန်ထက်
ပြီး ကြိုတင်သိရှိခြင်းဟာ အဆိပ်
သောက်မျိုးခြင်းတစ်မျိုးပဲ။ အဲ့ဒီသိရှိထာ
မှုကို တစ်ပါးသူအား ဖွင့်လှစ်ပြောကြ
ခြင်းအတွက် စောင့်စည်းထိန်းသိမ်း
စွမ်းမဲ့တဲ့အခါ ကိုယ်ရဲ့သိရှိထာမှုဟာ
အန္တရာယ်တစ်ခုကို ပိုက်လွယ်ထားခြင်း
နဲ့အတူတူပဲ”

သုမနသည် ဆရာသခင်
အကြောင်းအားသိ၏။ ဆက်၍ ငါ့စိတ်
မျှထပ်မကွန့်ရဲတဲ့ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်တာ
ပဲ။

“သုမနရဲ့ အသိတွေကို ထိန်း
နိုင်ရမယ်”

ကိုယ်သိထားတဲ့ အသိတွေ
ဘယ်လောက်ပဲမှန်မှန် တိကျနေပေမယ့်
သူတစ်ပါးလက်ခံနိုင်မှု၊ ယုံကြည်မှု
မရှိရင်မပြောအပ်ဘူး။

ကိုယ်ကပြောလို နားလည်ထာ
တဲ့သူဖြစ်တာတောင်မှ အေးအေးအေး
အေးအစမ်းမရောက်ရင် မပြောရ
ဒါကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ရမယ်။

ဆရာသခင်သည် လဲလျောင်းနေရာမှ ထထိုင်လိုက်၏။

သုမနသည် ဆရာသခင်နှင့် မနီးမဝေးနေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းကာ ခပ်ကျ့ကျ့လေးထိုင်လိုက်၏။ ဆရာသခင် ထပ်မံပြောကြားလာမည့် စကားတို့ကို နားစွင့်နေ၏။

အခုပြောတဲ့အချက်နှစ်ချက်ဟာ လောကရဲ့ဥပဒေသပဲ။

ဒီဥပဒေကို မလိုက်နာဘူး။ ကိုယ်သိတာကို သိတဲ့အတိုင်း မထားဘဲ သူတစ်ပါးအထင်ကြီးလိုမှုအတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်သိထားတာကို သူတစ်ပါးသိစေလိုတဲ့အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်နှုတ်ကို စောင့်စည်းမှုမရှိဘဲ ပြောကြားတတ်သူဆိုရင် ရည်ရွယ်ချက်တွေ ယိမ်းယိုင်သွားတတ်တယ်။ ပြောသင့်တဲ့အချိန်အခါကို စောင့်ရတယ်။

ဟောဟိုမှာ ဝေဝဲကျနေတဲ့ နင်းကလေးတွေတောင်မှ လောကရဲ့ဥပဒေထို လွန်ဆန်လို့မရဘူး။

အားလုံးဟာ လောကရဲ့ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှာ ရှင်သန်လျှပ်ရှားနေကြရတယ်။ လောကကြီးကတော့ ဒီလို နို့ဥပဒေပညတ်ချက်တွေ ရှိတယ်လို့ ဆိုနေဘူး။ ကိုယ်ကသာ လောကရဲ့ဥပဒေတွေ ပညတ်ချက်တွေဟာ ဘာတွေလဲဆိုတာသိအောင် ကြိုးစားရမယ်။ သိတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် လိုက်နာကျင့်သုံးနေရမယ်လို့တယ်။

ဆရာသခင်၏ စကားများက အနှစ်ဩဇာပြည့်ဝလှ၏။ စကားလမ်းကြောင်း နင်းလာသည်က သုမန၏ အမေးကို ဖြေဖို့ဖြစ်၏။ သုမန၏အမေးကိုမဖြေမီပြောသောစကားလမ်းကြောင်းမှာကိုက မှတ်သားနာယူထိုက်စရာများပါနေ၏။

“ပရလောကဆိုတာ တကယ်ရှိတယ်လူလေး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ အကြောင်းကို မသိသင့်ဘူး။ သိအောင်လည်း ကြိုးစားမနေစေချင်ဘူး။”

“အခု သုမနလျှောက်လှမ်းနေတဲ့ လမ်းစဉ်က ဘာလမ်းစဉ်လဲ”

“ဂန္ဓာရီလမ်းစဉ်ပါအဘ”

“ဂန္ဓာရီလမ်းစဉ် အလျှောက်မှန်ကန်ရင် အဲဒါတွေနဲ့ ဆုံကောင်းဆုံနိုင်ပါရဲ့”

သုမနသည် စိတ်ဝင်စားလွန်းသောကြောင့် ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေ၏။

“ရှေ့ကို အဲဒါတွေနဲ့ အများကြီးကြုံဆုံဖို့ရှိတယ်။ ဒီလမ်းစဉ်ခရီးမှာတော့ ဒါတွေဟာ ရှောင်ဖယ်လို့မရဘူး။ ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ပရလောကသားတွေဟာ

ကိုယ်ရဲ့လုပ်ငန်းစဉ်တွေ တိမ်းချော်သွားအောင် ပရိယာယ်ကြွယ်ဝစွာနဲ့ နောင်ယုက်တတ်သလို ကိုယ်ရဲ့လုပ်ငန်းစဉ်တွေ တည်မတ်ပြီး ထွန်းတောက်လာစေဖို့အတွက် ပရိယာယ်ကြွယ်ဝစွာ ပါရမီဖြည့်တတ်ကြပြန်တယ်။ သူတို့ဟာ

ရန်သူဖြစ်တတ်သလို မိတ်ဆွေလည်း ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ဒါဟာ ထူးဆန်းမှုတစ်ခုတော့ မဟုတ်ဘူး။

ဂန္ဓာရီလှည့်တဲ့အခါ ကိုယ်ရောက်ရှိစခန်းချတဲ့နေရာမှာ သူတို့ရှိနေကြတယ်ဆိုပါတော့၊ အစကနဦးမှာ ကိုယ့်ကို ရန်သူလို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းဆက်ဆံတတ်ကြတယ်။ မူးအောင် ဝေအောင် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့အောင် ကြိုးစားကြတယ်။

ကိုယ်ရဲ့ စရထာနဲ့ သမာဓိအကျင့်တရားကောင်းနေတဲ့အခါ သူတို့ရဲ့ နောင်ယုက်မှုတွေဟာ အရာမထင်ဘူးဖြစ်သွားကြတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကိုယ်ကိုညီညွတ်လာကြတော့တယ်။ လေးစားကြည်ညိုမှုနဲ့ အကူအညီတွေ ပေးလာကြတယ်။ မိတ်ဆွေမှ ဆွေမျိုးသားချင်းလိုဖြစ်လာကြတယ်။ အဓိက ကတော့ မေတ္တာဓါတ်ရဲ့ စွမ်းအင်ပဲ။

အကျင့်စရထာနဲ့ သီလမရှိတဲ့ သာမန်လူတွေ လက်လှမ်းမမီတဲ့ ကိစ္စမို့ ထူးဆန်းနေတာပါ။ အမှန်တော့ ဒါတွေဟာ အမှန်တကယ်ရှိတဲ့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တွေပါပဲ။

တောင်ပိုင် ရုက္ခစိုနဲ့ ဘုမ္မိယတို့ဟာ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ခု ရှိတဲ့အခါ လူအသွင်ယူပြီး လူတွေကြားထဲ သွားလာလေ့ရှိကြတယ် လူလေး။

ဒါပေမယ့် လူတွေရဲ့အသွင်ယူပြီးတော့ လူတွေကြား အတွေ့ခံသွားလာ

ကြတဲ့နေရာမှာ တစ်ဘဝလုံးတော့ မရဘူး။ တစ်နှစ်တာအချိန်ကာလလည်း မရဘူး။ တစ်လတစ်ရက် စသည်အားဖြင့်လည်းမရဘူး။ သူတို့အဖို့ ဖန်တီးရပ်နဲ့သွားလာတဲ့နေရာမှာ သူတို့ရဲ့ အရေးကိစ္စခွင့်တစ်ခွင့်အတွက် ကြာရှည်နိုင်မယ့်အချိန်အတွင်းမှာ လှုပ်ရှားကြရတယ်။

သူတို့ဟာ လူတွေကြားမှာ လူအသွင်နဲ့ လှုပ်ရှားတော့မယ်ဆိုရင် တစ်အချက်က သူတို့ရဲ့ မူလဘူတကို လူတွေမရိပ်မိအောင် နေရတယ်။ နှစ်အချက်က ကိစ္စတစ်ရပ်ပြီးစီးနိုင်မယ့်အချိန်အတွင်းမှာပဲ လှုပ်ရှားခွင့်ရကြတယ်။

သုံးအချက်က ကန့်သတ်နယ်မြေထက်ကျော်ပြီး သွားလို့မရဘူး။

ဆရာသခင်က ပြောလက်စကားကို ခေတ္တရပ်နားလိုက်ပြန်၏။ သုမနမှာ စိတ်ဝင်စား၍ကောင်းတုန်း ဖြစ်သောကြောင့် မချင်မရဖြစ်သွားရ၏။

ဆရာသခင်သည် ကန့်လန့်ကာ နောက်ကွယ်မှအရာကို လှစ်ပြ၏။ နက်ရှိုင်းမှုတစ်ခုကို တစ်စချင်းဆွဲထုတ်ပြလေ၏။

ဆရာသခင်၏ အတွေ့အကြုံ။ စရဏအသိတရား ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုတို့မှာ ထူးဆန်းမှုများ ရှိနေလေ၏။

“သူတို့လှုပ်ရှားတဲ့ ခွင့်တွေဆိုတာက ဘယ်လိုခွင့်မျိုးတွေလဲအဘ”

သုမနက ထပ်ဆင့်သိလို၍ မေးလိုက်လေ၏။

လှုပ်ရှားခွင့်ဆိုတာ အမျိုးမျိုးရှိတယ်။

ဥပမာပြောရမယ်ဆိုရင် ကျင့်ဝတ်သီလနဲ့ သမာဓိအားကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးက သာသနာထွန်းလင်းဖို့ စေတီတစ်ခုတည်တဲ့အခါ စေတီစောင်းကို ဖြူပြင်နေတဲ့အခါ အဲဒီလူကလည်း ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ပြီး ယုံကြည်စိတ်ချတယ်ဆိုရင် ဘုမ္မိယက သူတို့စောင့်ထိန်းနေတဲ့ ရတနာထဲက လှူဒါန်းချင်တယ်ဆိုတဲ့အခါ သွားရောက်လှူဒါန်းလေ့ရှိကြတယ်။

ဒီလိုလှူဒါန်းတဲ့ နေရာမှာ အဲဒီလူကိုအိပ်မက်ပေးပြီး ပစ္စည်းရှိရာ ညွှန်ပြလှူဒါန်းတတ်ကြတယ်။ ကြားခံလူတစ်ယောက်ကို ညွှန်ပြပြီး လှူတာလည်း ရှိတယ်။

အချို့ ဘုမ္မိတွေကျတော့ အယုံအကြည်နည်းတာရယ် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျလှူဒါန်းချင်တာရယ်။ ကိုယ်တိုင်ပဲ ကိုယ်ပစ္စည်းကို ဌာပနာသွင်းနဲ့ဖို့ လှူချင်တာရယ်ကြောင့် စေတီတည်တဲ့နေရာကို ကိုယ်တိုင်သွားရောက် လှူဒါန်းတတ်ကြလေရဲ့။

ပြီးတော့ အဲဒီလို ကိုယ်တိုင်သွားလှူနိုင်ကြတဲ့ အစွမ်းရှိကြလို့ပဲ။

ဆိုလိုတာက ဘုမ္မိချင်းတူပေမယ့် ကမ္မဒိန္နိတန်ခိုးချင်း မတူကြဘူး။ တချို့

ကလူတွေကြားထဲ သွားလာနိုင်တဲ့ အေးအထားမှာရှိကြပေမယ့် တချို့က လူတွေကြားမှာ သွားလာနိုင်ကြတဲ့ ကမ္မဒိန္နိတန်ခိုးမျိုးမရှိကြဘူး။

အဲဒီလိုလူတွေကြား သွားလာနိုင်တဲ့ အနေအထားမှာ မရှိကြတဲ့ သူတွေဟာ ကိုယ်ပြုလုပ်ချင်တဲ့ အမှုကိစ္စကို ဆေးရွက်ပေးနိုင်မယ့် သူတစ်ဦးဦးကို အိမ်မက်ပေး လုပ်ဆောင်စေရတာပဲ။

လှုပ်ရှားခွင့်ဆိုတာ ဘုမ္မိရှင်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ပစ္စည်းကို လှူတယ်။ လှူပြီးရင်ပြီပဲ လူအသွင်နဲ့ လူတွေကြားထဲမှာ ရောနှောပြီးလှူတယ်။ လှူပြီးရင်ပြန်တယ်။ ဒါဟာ ခွင့်တစ်ခွင့်ပဲ။ အခြားအပိုအလုပ်မရှိဘူး။ ဒီတစ်ခွင့်အတွင်းမှာပဲ လှုပ်ရှားရတယ်။

သုမနသည် ဤမျှသိခွင့်ရလျှင် အတော်အသင့် ကျေနပ်သွားလေ၏။ သို့သော်လည်း ဤထက်မက သိချင်နေသေးသည်။ ဘုမ္မိယက လူအသွင်နဲ့ ဝတ်ပြီပဲ သူတို့တွေဟာ လူတွေပဲလား။ ဘုမ္မိယလားဆိုသည်ကို မည်သို့ သိနိုင်ပါမည်နည်း။ သိနိုင်ကြောင်း အကဲခတ်များကို တစ်ဆင့်တက်ပြီး မေးလိုက်။

“လူနဲ့ လူမဟုတ်တဲ့ ပရလောကသား ဘယ်လိုခွဲခြားမလဲအဘ”

ဘုမ္မိယဆိုတာ ပစ္စည်းစောင့်ထိန်းသူပဲ။

ဘုမ္မိယကလည်း အဆင့်အတန်းအစားစားရှိတယ်။ သူတို့ကို ပြိတ္တာ

အနွယ်သားတွေလို ခေါ်တယ်။ တချို့က ပစ္စည်းစောင့်သူရဲ့အဆင့်မှာရှိတယ်။ တချို့က နှုတ်ပြဋ္ဌာန်လို ခေါ်ရတဲ့အဆင့်မှာရှိတယ်။ အချို့က ဘီလူးမျိုးနွယ်အဖြစ် တည်ရှိတယ်။

ယေဘုယျအားဖြင့် လူနဲ့ လူအသွင်ကို ယူထားတဲ့ ဘုမ္မိယတို့ရဲ့ ထူးခြားချက်ကတော့ လူအသွင်ယူထားတဲ့ ဘုမ္မိယဟာ အရိပ်မထွက်ဘူး။ မျက်စောင်မခတ်ဘူး။ တချို့ ဘီလူးအစွယ်ဆိုရင် မျက်စောင်နည်းနည်းနီမယ်။ နားမောက်ယောင်ရှိမယ်။ ဖနောင့်တိုယောင်ရှိမယ်။

အဘအနေနဲ့ အခုလောက်သိခွင့်ပေးတာပဲများလှပြီ။ လိုတာထက် ပိုသိလို့လည်း မသင့်တော်ဘူး သုမနဿေ။

သုမနအနေဖြင့် ပရလောကအကြောင်း သိသင့်သလောက် သိသွားလေပြီ။

“ဒါတွေဟာ သိရုံပဲသိတာ။ အကျိုးကျေးဇူးတစ်စုံတစ်ရာ ရှိလာတာမှ ဖာတ်ဘဲ။ လောကီအရေးတွေက ရှုပ်ထွေးလှတယ်။ သုမနအနေနဲ့ ဒါတွေကို သိအောင် ကြိုးစားနေတာထက် ဓမ္မကို ခော်ဆောင်ဖို့ ကျင့်စဉ်တွေအပေါ် အခြာကြစိုက်ဖို့ လမ်းစဉ်ကို ပြောပြအောင်သွားဖို့တွေက အဓိကကျတယ်။

သုမနကိုယ်တိုင် ဘုမ္မိယတွေနဲ့ ဆုံဆုံမိမိမယ်။ ပရလောကနဲ့ ကြုံပါလိမ့်မယ်။ လောကကို ထိုးထွင်းဖောက်မြင်

ကြည့်တတ်ရင်၊ အကြောင်းတရားနဲ့ အကျိုးတရားကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်ရင် ခွဲခြားဖို့ မခက်လှပါဘူး။

တစ်ခါတစ်ခါမှာတော့ သူတို့ဟာ မကျေနပ်ရင် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ အိပ်မက်တွေပေးတတ်သည်။ ချောက်ချားဖွယ်ရာ ခြောက်လှန့်တတ်တယ်။

သုမနသည် ဆရာသခင်ပြောကြားခဲ့သော စကားများကို ပြန်လည်တွေးတောနေမိ၏။ ဆရာသခင်၏ စကားများသည် တစ်ခုမျှ တိမ်းယိမ်းချွတ်ချော်သွားခြင်းမရှိပေ။

ယခု သူကိုယ်တိုင် ကြံတွေ့ခဲ့ရပြီး ဖြစ်လေ၏။

လေတိုးသံ၊ သစ်ကိုင်းကျိုးကျသံ၊ တောတိုးသံ၊ သူ့ကိုခေါ်သံများ၊ လေမတိုက်ဘဲ သစ်ပုပ်ပင်ကြီး လှုပ်ယိမ်းနေမှုများ စသော ချောက်ချားဖွယ်ရာနှင့် ကြုံခဲ့ရဖူးပြီ။ ဒါက ဆရာသခင် ခွဲခွာသွားပြီး ပထမညမှာဖြစ်၏။

ယခု ဒုတိယနေ့ မွန်းမတိမ်းမီမှာ ဘုမ္မိကမ္ပိလာသော မုန့်ဆီကြော်ကို သုံးဆောင်ရပြန်၏။

သူနေသောနေရာက တောနက်တောခေါင် လျှိုတစ်ခု၏ထိပ်မှာ၊ လူသူကင်းဝေးသော နေရာမှာဖြစ်သည်။ ဤလိုလူသူရောက်ရန် ခက်လှသော နေရာမှာ မုန့်ဆီကြော်စားရခြင်းက ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်တော့ ကောင်းသည်။ မုန့်ဆီကြော်က ပူပူနွေးနွေး အငွေ့ဝဲဝဲ။

သီလသမာဓိသာ လုံပါစေ၊ ကျင့်စဉ် ကမ္မဋ္ဌာန်းသာ မုန့်ပါစေ၊ လမ်းစဉ်သာ ပြောပြပါစေ။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသားနဲ့ ရှုသွားတတ်သူမုန့်ပါက မည်သို့သော တောစခန်းမှာမှ ဆွမ်းငတ်စရာမရှိ။ အကြင်နတ်တို့သည် ရိုကုန်၏။ အကြင်ရုက္ခစိုးတို့သည် ရိုကုန်၏။ အကြင်ဘုမ္မစိုးတို့သည် ရိုကုန်၏။ သူတို့သည် သင်၏ ဒကာများ ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်တည်း။

စာစု (၃) တွေ့နယ်ခြေ

(၁)

အာရုံမှာ တောခွေးအုပ်တို့ ပြေးနေ မျရပ်တန့်သွား၏။

ဂျီ(ချေ)သူငယ်ကလေးကို အစာအလိုမှာ ကိုက်ဆွဲကြဖို့ ဝန်းရံနေကြသည်။

ဂျီသူငယ်သည် အားကိုးရာမဲ့နေ၏။ အသက်ဘေးအတွက် ထိတ်လန့်ကာ မျက်ဝန်းမှာ စိုးရိမ်စိတ်များ ပြည့်နက်နေသည်။

အချို့သော တောခွေးက ဂျီသူငယ်ကို နှုတ်သီးဖြင့် ပွတ်၏။ လျှာနှင့်လျက်သူလျက်ကြ၏။ အခြေအနေကပြောင်လဲသွားသည်။ ဆန်ကျင်ဘက်တို့၏ ပေါင်းစည်းမှုကို ပြနေပြီ။

အတန်ကြာသောအခါ ဂျီသူငယ်
အမောပြေလာ၏။

တောခွေးများလက်မှ လွတ်မြောက်
ရန်မကြိုးစားတော့။

ပြီးပြီ။

သုမနအဖို့ ဤလိုဖြစ်သွားဖို့ပဲ လို
အပ်သည်။

သုမန စက္ကူကိုဖွင့်ပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
ဖြုတ်သိမ်းလိုက်သည်။

ရောင်နီပင်လာနေပါပေါ့လား။

တောခွေးများနှင့် ဂျီသူငယ်တို့ ချစ်
ခင်စွာ ဆော့ကစားနေခြင်းကို သုမန
မြင်ရသည်။

ဂျီသူငယ်သည် မိမာတာစမ်းမှာ
တွေ့ခဲ့ရသော ဂျီသူငယ်ဖြစ်နေမှန်း သေ
ချာသည်။

မေတ္တာနယ်မြေကို သူ သတ်မှတ်
ပိုင်းခြားနိုင်ခဲ့ပြီ။

ဤနယ်မြေသည် မေတ္တာနယ်မြေ။

(၂)

မိမာတာစမ်းတွင် ရေချိုးသုံးသပ်
ရန်အတွက် သုမန၏ ခြေလှမ်းတို့ ခပ်
မှန်မှန် ရွေ့လျားနေသည်။

ခြေတစ်လှမ်း ရွေ့လျားတိုင်း ခြေရာ
တစ်ခုထင်ကျန်ရစ်၏။

ခြေရာတို့က ချိုင့်၍ခွက်၍ပင်နေ
သည်။

မိမိသည် သံသရာခရီးသွားတစ်ဦး
ဖြစ်၏။ မိမိ၏ ခြေရာများစွာတို့လည်း*
ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။

တစ်ခါတစ်ရံမိမိ၏ အတိတ်ခြေရာ
ကို ပြန်ကောက်ကာ ဆင်ခြင်မိရစမြဲ
ဖြစ်၏။ ဂန္ဓာရီကျင့်စဉ်အတွက် အထွတ်
အထိပ်ရောက်ရန် အချိန်များစွာပေး
ဆပ်နေရသည်။ အရင်းအနှီးများစွာ
စိုက်ထုတ်ခဲ့ရသည်။ အခက်အခဲများစွာ
ကြုံရသည်။

မိမာတာစမ်းဆီသို့ ရောက်ခဲ့ပြန်ပြီ။
စမ်းရေက ကြည်စိမ်းနေ၏။ ပြာ၏။
ဖန်သားကဲ့သို့ ထွင်းဖောက်ပြင်နိုင်၏။
အောက်ခြေရှိ သဲလုံးကလေးများ။
ကျောက်ခက်မှော်ပင်များက ထင်ရှားစွာ
စက္ကူအမြင်မှာထင်၏။

ဤနယ်မြေသည် မေတ္တာနယ်မြေ
သာဖြစ်ရမည်။

မေတ္တာနယ်မြေ။

အေးချမ်းနယ်မြေ။

ချမ်းမြေ့နယ်မြေ။

ဤနယ်မြေကို ဤသို့ပညတ်ဂုဏ်
ဝိသေသများ တင်နိုင်ရန်အတွက် ဝါယမ
စိုက်ထုတ်ရန် စိတ်ထက်သန်နေ၏။

သတ္တဝါတစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး အနိုင်
ကျင့်သတ်ဖြတ်မှု၊ ညှဉ်းဆဲမှုတို့ ဤ
နယ်မြေမှာ မရှိစေရ။ သုညမှတ်တိုင်
ရောက်အောင် ရှင်းပယ်ရမည်။

အားလုံးသည် တည်ငြိမ်စွာ၊ သန့်
သက်စွာ။

ဆရာသခင် ဖယ်ကြည့်သွားသည်။
နောက်၌ မေတ္တာကျင့်စဉ်ကို ဖိမိစီး
ကျင့်ဆောင်နေမြဲဖြစ်၏။ မေတ္တာဓာတ်
အားဖြင့် ဤနယ်မြေရှိ မြေမဟီလွှာက
လိမ်းကျံနေခဲ့သည်။ ရကွတို့အပေါ်
လွှမ်းနေခဲ့သည်။ ရေထဲ လေထဲ မေတ္တ
ဓါတ်များ စိမ့်ဝင်စေးကပ်နေအောင် ဂ
တစိုက်ဖြင့် သုမန၏ မေတ္တာမနော
စီးပျောစေခဲ့ပြီ။

မေတ္တာဓါတ်စွမ်းအား၏ သက်
ရောက်မှုကို တိတိပပထင်ထင်ရှားရှား
မတွေ့ကြုံရသေးပေ။

မိမာတာစမ်းနံ့ဘေး ဝန်းကျင်တ
ခိုအား မျက်လုံးအကြည့်ဝှေ့ယမ်းလိုက်
သောအခါ သုမနရေချိုးဆင်းမည့်နေရာ
နှင့် ဝါးနှစ်ရိုက်ခန့်အကွာမှာ ဂျီတ
ကောင်သည် သွေးရူးသွေးတန်း ငြေ
လွှားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဂျီသူငယ်၏နောက် မလှမ်းမကင်း
မှာတော့ ခွေးတစ်အုပ်။

မကြာခင်မှာ ဂျီသူငယ်လေးသည်
တောခွေးတို့၏ အစာဖြစ်ချေတော့မည်
ဤမြင်ကွင်း အဖြစ်အပျက်မျိုးက
ဤနယ်မြေမှာ မဖြစ်သင့်သော အ
အထားတစ်ရပ်ဖြစ်၏။ သုမန၏မျက်နှာ
ကြည့်လင်မှု၊ မဲ့သွားသည်။ ဆရာသခ
ပေးသောတာဝန်ကို သူ့စွမ်းဆောင်နိုင်
မရှိသေးကြောင်း အသိက နုလုံးအိမ်တ
လေးလံသောအရာဖြင့် ဖိညှစ်သက်ခ
ခံစားရ၏။

ဂိုသုဿလေးကို လှမ်းမြင်ရချိန်မှာ
ဂိုသုဿလေးက ကြောက်လန့်တကြား
အသက်ဘေးမှလွတ်မြောက်ရန်အတွက်
ပြေးလွှားရင်းသူ့ကိုအားကိုးသောအကြည့်
ဖြင့်ကြည့်သွားခြင်းအား မြင်လိုက်ရသလို
ခို၏။ ဤမြင်ကွင်းသည် သုမန၏ မျက်စိ
အကြည်မှာ စွန်းထင်းနေ၏။

ဆရာသခင်ရှိနေစဉ်က ထိုအဖြစ်
အပျက်မျိုး မပေါ်ပေါက်ခဲ့ချေ။

ဆရာသခင်ရှိစဉ်က ဤနယ်မြေ
သည် အမှန်ပင် အေးချမ်းနယ်မြေဖြစ်
နေခဲ့သည်။

သုမနတစ်ဦးတည်းသာရှိမှ ဤသို့
သော ဂိုသုဿလေး၏ အသက်အန္တ
ဇာယ်ရှိမှုမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ဆရာ
သခင်ထွက်သွားသည်မှာ အချိန်ကာလ
တိုတိုလေးသာရှိသေးသည်။ ရက်သတ္တ
ဖတ်ပင် မပြည့်သေးချေ။

သူသည် ခေတ္တမျှ မှတ်တက်မိငေး
နိုင်သွားရ၏။

ယခု သူ၏အလှည့်၊ သူ၏မေတ္တာ
စွမ်းအားအဟုန်ကို အသုံးချရမည်
အလှည့်ဖြစ်၏။

သူ၏မေတ္တာဓါတ်အားတို့က ပြယ်
မုတ်ကောင်းမဲ့စွာစွဲမြဲစိုက်တည်နေရဲ့လား။
ပညတ်သဘောဖြင့် စူးစမ်းသည်။
ဒြပ်သဘောဖြင့် သူ့လေ့လာသည်။
ဓါတ်သဘောဖြင့် သူ့ထောက်
ကြံ့သည်။

သုမနသည် စိတ်လျော့တတ်သူ
မဟုတ်။ ရေမိုးသန့်စင်ခြင်းပင်မရှိဘဲ
မိမိတာစမ်းကို ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

တောခွေးတို့၏ အာသာဆန္ဒကို သူ
ဖျောက်ပယ်ရမည်။

တောခွေးတို့၏ အရိုင်းစိတ်ကို သူ
ယဉ်ပါးစေရမည်။

ကျောင်းသင်္ခမ်းဆီသို့ ရွှေ့လှမ်းနေ
သော ခြေလှမ်းကသွက်လက်သည်။

ဆရာသခင်သည် သူ့အား မေတ္တာ
ရှင်ဟု ချီးမွမ်းခဲ့သည်။

တကယ်တော့ ဤပုံမျိုးနှင့်ဆိုလျှင်
သူသည် မေတ္တာရှင်မဟုတ်သေးပေ။

သူသည် မေတ္တာရှင် ဟုတ်ရိုးမှန်
ပါက မိမိတာစမ်းမှာ မြင်တွေ့ခဲ့ရသော
မြင်ကွင်းမျိုးနှင့် တွေ့ဆုံစရာမရှိချေ။

သပြေနီပင်အောက်သို့ သူ့လျှောက်
ခဲ့သည်။

မေတ္တာရှင်အပြည့်အဝ ဖြစ်ရေး
အတွက် သူကြိုးစားရမည်။

ကြိုးစားရပါလေဦးမည်။

(၃)

စက္ခုကို မှိတ်ထားသည်။
အမှောင်ဓါတ်က အမြင်အာရုံကို
ချို့တဲ့စေ၏။

ခေါင်းကိုမတ်မတ်၊ ဓါးကိုဖြောင့်
ဖြောင့်ထားပြီး ပရိတ်ပြုသည်။

ဝင်သက်လေကို ပြင်းပြင်းတစ်
ချက်ရှိက်သွင်းသည်။

ထွက်သက်လေကို ပြင်းပြင်းတစ်
ချက်မှတ်ထုတ်သည်။

ရှည်လျားသော ဝင်သက်။

ရှည်လျားသော ထွက်သက်။

ကိုးကြိမ်မျှပြုလုပ်လိုက်သည်။

မိမိတာစမ်းမှရခဲ့သော ဝေဒနာတို့
လျော့ပါးသွားသည်။

သည်တော့မှ သူ၏လုပ်ငန်းကို
စတင်၏။

* ပညတ်သမုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍
ကြည်သာရွှင်လန်းနိုင်ပါစေ။

* ပညတ်သမုတ်၊ အကျွန်ုပ်ကို စောင့်
ကြပ်ပေးလတ်၊ ဒေဝါနတ်တို့ ကျန်းမာ
ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍ ကြည်သာရွှင်
လန်းနိုင်ပါစေ။

* ပညတ်သမုတ်၊ အကျွန်ုပ်ကို ချစ်
မြတ်နိုးစွာ၊ စောင့်ကြပ်ပါသော ပုဂ္ဂိုလ်များ
စွာဘေးကင်းကွာ၍ ကြည်သာရွှင်လန်း
နိုင်ပါစေ။

* မြေမှာကျက်စား၊ သတ္တဝါများ
ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍
ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

* လေမှာကျက်စား၊ သတ္တဝါများ
ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍
ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

* ရေမှာကျက်စား၊ သတ္တဝါများ
ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍
ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

- * အခြေရှိရာများသတ္တ၊ အခြေမရှိ ရာများသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာဘေး ကင်းကွာ၍ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * အဆိပ်ရှိရာများသတ္တ၊ အဆိပ်မရှိ ရာများသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာဘေး ကင်းကွာ၍ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * ဆင်းရဲချမ်းသာ သတ္တဝါ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍ ကြည်သာ ရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * ကြောက်တတ် မကြောက်တတ် နှစ်ရပ်သတ္တဝါ ကျန်းမာချမ်းသာဘေး ကင်းကွာ၍ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * ရိုင်းသောသတ္တဝါ၊ ယဉ်သော သတ္တဝါ ဤနှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍ ကြည်သာရွှင်လန်း ကြပါစေ။
- * အသီးစားသတ္တဝါ၊ အရွက်စား သတ္တဝါ၊ အမြစ်စားသတ္တဝါများ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍ ကြည်သာ ရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * သားစားသတ္တဝါ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြ ပါစေ။
- * ဒေါသရှိသောသတ္တဝါ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင် လန်းကြပါစေ။
- * လောဘရှိသောသတ္တဝါ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင် လန်းကြပါစေ။

- * မောဟရှိသောသတ္တဝါ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင် လန်းကြပါစေ။
- * ကြီး၊ ငယ်၊ ရွယ်၊ လတ် သတ္တဝါ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည် သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ဗိုက်စားသောက် ကြသောသတ္တဝါများ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြ ပါစေ။
- သုမနသည် သတ္တဝါများ ငြိမ်းအေး ချမ်းသာကြစေရန် မေတ္တာပို့၏။
- မေတ္တာပို့ခြင်းမှာ အားလုံးထပ်တူ ထပ်မျှဖြစ်ရန်လို၏။
- သုမနမှာ ဂျီသူငယ်အပေါ် မေတ္တာ ပို့လွန်နေသည်။
- မေတ္တာဟူသည် ချစ်သူ၊ ခင်သူ၊ မုန်းသူ၊ ရန်သူမဟု တန်းတူထား၍ မေတ္တာ ပွားနိုင်ရပေမည်။
- သို့မှသာ စစ်မှန်သောမေတ္တာဖြစ် ပေမည်။
- တူရာအစုဖွဲ့၍ သတ္တဝါတို့အား မေတ္တာဆက်ပို့လေ၏။
- * ကုန်းမှာကိုးကုဋေ၊ ရေမှာဆယ် ကုဋေကုန်သော သတ္တဝါများ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင် လန်းကြပါစေ။
- * ၃၁ ဘုံမှာ ကျင်လည်ကြကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်း ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြ ပါစေ။

- * သတ္တလောကကြီး တစ်ခုလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * စကြဝဠာအနန္တမှာ ရှိကြကုန်သော သတ္တဝါများ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ဘေး ကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- သတ္တဝါမှန်သမျှ သိမ်းကျုံးဆွဲငဲ့၍ မေတ္တာကို လွှမ်းခြုံလိုက်၏။
- * အရပ်ဆယ်မျက်နှာမှာ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှာ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * အရပ်လေးမျက်နှာမှာ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * ဤစကြဝဠာအတွင်းမှာ များ သတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်း ကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * ဤကမ္ဘာတွင်းမှာ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * မြန်မာနိုင်ငံတွင်းမှာ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည် သာရွှင်လန်းကြပါစေ။
- * တောတောင်တွင်းမှာ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည် သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

သုမန၏ မေတ္တာပို့မှုက အသေးစိတ်ကျသည်။ လပ်ဟာမုမရှိ။

သူ၏မေတ္တာကို ဦးစွာအကျယ် ဖြန့်ပို့သည်။

နောက်ပိုင်း သူပိုလိုသော အဓိကနေရာဆီသို့ရောက်အောင် မေတ္တာကို နယ်ပယ်ကျဉ်း၍ ပို့လာ၏။

သုမန၏ နလုံးသားတို့မှာ နောက်ကျိမ့်ပျံ့ပြီး ကြည်လင်နေပြီ။

မနောအိမ်သည်လည်း တည်ကြည် ငြိမ်သက်နေပြီ။

* ဤဂစ္ဆာရီတောင်မှာ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

* ဤဂစ္ဆာရီတောင်၏ ရေလေမြေ အသီးသီးမှာ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

* ကျွန်ုပ်သီတင်းသုံးရာ နယ်မြေရှိ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

မေတ္တာပေးပို့ခြင်းမှာ သူ၏နယ်မြေအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာလေပြီ။

သုမန၏ နယ်မြေ

သုမန၏ နယ်မြေကား မေတ္တာ နယ်မြေသာဖြစ်ရမည်။

သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို နည်းလမ်းစုံစွာ လပ်ဟာမုမရှိအောင် မေတ္တာပွားပို့ပြီးနောက် သူ၏နယ်မြေ အဝန်းအဝိုင်းအတွင်းရှိ သတ္တဝါတို့ထံ စူးနစ်သော မေတ္တာဓါတ်ကို ပို့လွှတ်နေပြီ။

* ကျွန်ုပ်သီတင်းသုံးရာ နယ်မြေရှိ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

* ကျွန်ုပ်သီတင်းသုံးရာ နယ်မြေရှိ များသတ္တ ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ၍ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

သုမနသည် သူ၏နယ်မြေတွင်းမှာ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်မေတ္တာပို့၏။

သုမနသည် သူ၏နယ်မြေအား မေတ္တာနယ်မြေအဖြစ် ထပ်ထပ်တည်ဆောက်၏။ ဝိုင်းမာသထက်ဝိုင်းမာလာပြီ ဟုထင်၏။ ထို့နောက် အဓိကကျသော တောခွေးနှင့် ရှိသူငယ်တို့ကို မေတ္တာပေးပို့ရန်အတွက် အာရုံကို အထူးစိုက်လိုက်၏။

တောခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှိသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ ကြည်သာရွှင်လန်းကြပါစေ။

သုမန၏ မေတ္တာပို့မှုအစီအစဉ် ပြီးဆုံးပါတော့မည်။

မိမာတာစမ်းမှာ မြင်တွေ့ခဲ့ရသော တောခွေးအုပ်သည် စက္ခုအာရုံမှာ လှုပ်ရှားပြေးလွှားနေကြ၏။

တောခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှိသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ခိုက်ရန်မရှိကြသည်ဖြစ်ကြပါစေ။

ဤစကားစုကိုမူ မနောတွင်းမှ ရွတ်ပွားရုံသာမက နှုတ်ခမ်းတို့ကိုပင် လှုပ်ရွ

၍တိုးသက်သော အသံထွက်မိသည် အထိရွတ်၏။ အကြိမ်ပေါင်းရာထောင် မက မည်မျှရှိသည်ပင်မသိတော့။

အာရုံတို့က ယင်းရွတ်ပွားမှုအပေါ်မှာ သိပ်သိပ်သည်းသည်းရှိနေသည်။ ဝန်းကျင်တစ်ခုသို့ စိတ်ပျံ့လွင့်မှု မရှိ။

မေတ္တာပွားပို့မှု တစ်ခုတည်းမှာ အာရုံကနစ်နေသည်။

တောခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှိသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း အချင်းချင်းညှဉ်းဆဲခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်း ကင်းကြပါစေ။

တောခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှိသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း အချင်းချင်း သင့်မြတ်ကြပါစေ။ အချင်းချင်း မိတ်ဆွေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ညီအစ်ကိုရင်းချာကဲ့သို့လည်းကောင်း အမိနှင့်သားသူငယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း ချစ်ခင်မုရိုကြပါစေ။

သုမနသည် မျက်စိကို ဖွင့်လိုက်၏။

တောခွေးများနှင့် ရှိသူငယ်တို့ ချစ်ခင်စွာ ပြေးလွှားနေသည်ကိုမြင်ရ၏။

မေတ္တာနယ်မြေကို သူ သတ်မှတ်ပိုင်းခြားနိုင်ခဲ့ပြီ။

ရှေ့လဆက်ရန်

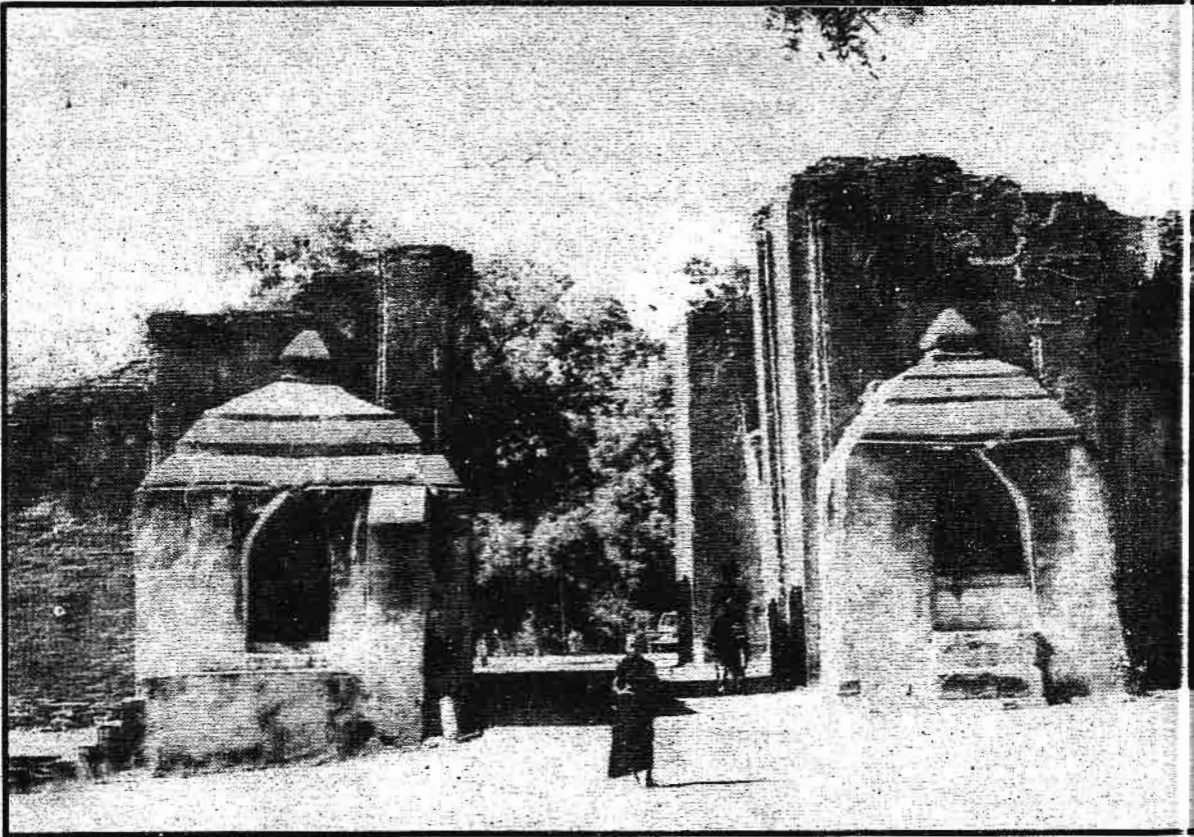
ဘုန်းပွင့်တေဇာ

အရိမဒ္ဒနပူရ

နှင့်

သရပါ

မောင်မိုးဦး

နံနက် မြဝတီရပ်သံ အစီအစဉ်စသည်နှင့် ကျွက်သရေ ရှိစွာ ထုတ်လွှင့်ပြသသော အစီအစဉ်မှာ ဘုရားစေတီပုထိုး များအကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခရီးစဉ်အစအဆုံး သွားရောက် ပြီး ဘုရားစေတီပုထိုးများ၏ သမိုင်းနှင့် ရေမြေတောတောင် သဘာဝအလှအပများကို ပြောပြ ရိုက်ကူးပြသခြင်း ဖြစ် သည်။ ထိုအခါ မိမိရောက်ဖူးသည့် ဘုရားဖြစ်ပါက သွား ရောက်ဖူးမြော်ချင်စိတ် ဖြစ်မိ၏။ ထိုအတူ ရောက်ဖူးသော

ဘုရားစေတီပုထိုးများကို ပြန်လည်ဖူးမြော်ရလျှင် ၎င်း ချင်သည်။ ရောက်ခဲ့ဖူးသော နေရာများကို လွှမ်း သူ့စိတ်ကူးရလျှင်လည်း ပြန်ရေးဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့် သုံးလေးရက်က ခင်မင်ရသော ဆရာမ မနွေ(ကွန်ပျူတာဂျာနယ်)ထံမှ မြန်မာပြည်ရှိ ကြီးဘုရားများကို ရိုက်ကူးထားသော VCD တစ်ချုပ်ကို ထိုအခွေထဲမှ ဘုရားပေါင်းစုံကို ဖူးရသည်။ စစ်တွေမြို့

မကွေးကျောင်းတော်ရာ၊ အင်းလေး ရွှေမဉ္ဇူ၊ တောင်ကြီး၊
မော်လမြိုင်၊ မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်း၊ မုံရွာ၊ ပြင်ဦးလွင်နှင့် ပုဂံရှိ
ဘုရားစေတီများ ပါဝင်သည်။ ထိုအခါ ပုဂံကလွဲပြီး တခြား
ပြည်နယ်တိုင်းများရှိ ဘုရားများကို မရောက်ဖူးသော ကျွန်
တော်က ရောက်ဖူးချင်သော်လည်း အခြေအနေရ မသွား
ရောက်နိုင်သောအခါ မိမိရောက်ခဲ့ဖူးသော နေရာဒေသနှင့်
ဘုရားစေတီပုထိုးများကို ပြန်လည်အမှတ်ရနေမိသည်။

ထိုအခါ အနော်ရထာမင်း သန်းခေါင်စာရင်းရှိရာအရပ်
ထို သတိရသည်။ “ပုဂံရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ”ဆို
သည့် ဆိုင်းဘုတ်ကို အမှတ်ရမိသည်။ “သရဲတံခါး”ကိုဖြတ်
ပြီး ပုဂံမြို့ထဲသို့ ဝင်ရောက်စဉ်က ခံစားမှုကို ပြန်လွမ်းသည်။
ဘုရားစေတီပုထိုးများကို ပြန်လည်ဖူးမြော်ချင်သည်။ ထို့အတူ
အကြိမ်ကြိမ် ဖြတ်သန်းသွားခဲ့ရသော သရဲတံခါးအကြောင်း
ဆို ဝါကျဖွဲ့ချင်သည်။ ထို့ကြောင့် သရဲတံခါးနှင့် ပတ်သက်
သော မှတ်ဉာဏ်တချို့ကို ပြန်တွေးကြည့်နေမိသည်။

တရားငယ်မှန်
ရှင်မြတ်ကယ် ထေရ်အရဟံနဲ့
ပြည်ပုဂံ နော်ရထာဘုန်းငဲ့ပြင်
ပြည်လုံးညီညာတော့...
ဤကမ္ဘာမှာ ပြည်မြန်မာရယ်လို့ ဝင်းခဲသတဲ့
သည်မင်း သည်ပြင်ထောင်မြင့်
မလေးမောင်ချစ်မငြီးနိုင်ဘု
ရွှေစည်းခုံခြေတော်ရင်းဆီက
ခေတ်ဟောင်းစံ ပုဂံသီချင်းကိုဖြင့်
ညှင်းဆိုခဲ့ကြောင်း...။

(ဇော်ဂျီ)

ပုဂံခေတ်သည် မင်းဆက်ပေါင်း ၅၅ ဆက် အုပ်စိုးခဲ့
နိုင်သက်တမ်းမှာ နှစ်ပေါင်း ၁၂၆၁ နှစ် ရှည်ကြာခဲ့ပေ
သည်။ တရုတ်ပြည်အနောက်မြောက်၊ တိဘက်ပြည် အရှေ့
မြောက်ဒေသသည် ချီအင်တို့ နေထိုင်ရာ ဒေသဖြစ်၏။
ခေတ်တို့သည် ဘီစီ ၂၀၀၀ ခန့် ကျန်စုနယ်၊ ထောင်မြစ်ဝှမ်း

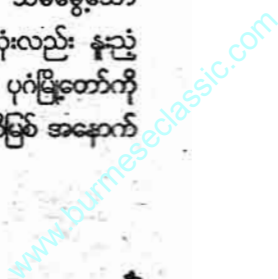
တွင် နေထိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ တရုတ်တို့က မကြာ
ခဏ လာရောက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ကျွန်အဖြစ် ခိုင်းစေရန်၊
ယင်ပုလော်ရန် ဖမ်းကြသည်။ ကြာသော် ချီအင်တို့သည်
တောင်ဘက်အရပ်သို့ တိမ်းရှောင်လာကြလေသည်။

သူတို့သည် ရောဝတီမြောက်ဘက်ဖျားနှင့် အရှေ့ဘက်
မဲခေါင်မြစ်တိုင်အောင် ရောက်လာကြသည်။ ရှေးဦးပိုင်း
ထွက်လာသူတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း မြေပြန့်ဒေသ
များသို့ (၈)ရာစုမတိုင်မီ ရောက်လာကြ၏။ နောက်ပိုင်းမှ
ထွက်လာသူတို့သည်ကား ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းနှင့် ယူနန်
နယ်တို့တွင် ကျန်ရစ်ကြသည်။ ထိုကျန်သောလူများကို
မင်စောဟု တရုတ်တို့က ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

မင်စောတို့သည် ယူနန်နယ်တစ်ဝိုက်တွင် မြင်းမွေးခြင်း
အလုပ်ကို အဓိကထားလုပ်သည်။ အေဒီ ၇၁၃ ခုနှစ်
နောက်ပိုင်းတွင် နန်စောတို့ ဩဇာကြီးမားလာသောအခါ
မင်စောတို့ကို လက်အောက်ခံအဖြစ် လွှမ်းမိုးအုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။
ထို့ကြောင့် နန်စောတို့လက်အောက်မှ ရုန်းထွက်ကာ ကျောက်
ဆည်သို့ ရောက်ပြီး အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ထို့နောက်
မင်စော(ရှေးမြန်မာကြီးများ)တို့သည် ဇော်ဂျီ၊ ပန်းလောင်မြစ်
ရေ အားကိုးဖြင့် စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်နေထိုင်ကြသည်။ ထိုမှ
မင်းဘူးနယ်ဘက်ကို တိုးချဲ့ခဲ့ကြလေသည်။

ပုဂံမင်းနေပြည်တော် တည်သောနေရာမှာ ကျောက်
ဆည်မှ မိုင် ၁၀၀ ဝေးပြီး မင်းဘူးမှ မိုင် ၈၀ ဝေးသည်။
ရောဝတီမြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်း၌ တည်ထားသည်။ ပုဂံ
စတင်စဉ်က ရွာ ၁၉ ရွာကို စုပေါင်းတည်ထားရုံမျှသာ
ရှိသည်။ သို့သော် ကာလတစ်ခုတွင် အင်အားကြီးသော
ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးအဖြစ် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့လေသည်။

ပုဂံရောက် မြန်မာတို့အစ မင်စောတို့သည် စစ်သုံးမြင်း၊
စီးမြင်း၊ လယ်ယာသုံးမြင်း စသည့်မြင်းများကို မွေးမြူကြသည်
ပြင် မြင်းစီးကျွမ်းကြသည်။ ဖိနပ်ခဲဘဝမှ ရုန်းကန်ခဲ့ရသူပီပီ
လူကြမ်းကြီးများ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ရှင်အရဟံ၏ ပုဒ္ဓ
သာသနာ အဆုံးအမနှင့် တွေ့သောအခါ သိမ်မွေ့သော
လူယဉ်ကျေးများ ဖြစ်လာကြသည်။ စိတ်နှလုံးလည်း နူးညံ့
လာကြသည်။ အနော်ရထာမင်း စိုးစံခဲ့သော ပုဂံမြို့တော်ကို
ပျဉ်ပြားမင်းက တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ရောဝတီမြစ် အနောက်

မျက်နှာပြုပြီး အုတ်တံတိုင်း မြို့ရိုးသုံးဘက် ကာထားသည်။ ကျုံးလည်း သုံးထပ်ပတ်ရံထားသည်။ မြို့တော်၏ အကျယ် အဝန်းမှာ စတုရန်း ၁၆ မိုင်ခန့်ရှိသည်။

ပုဂံမြို့၏ အမည်များမှာ ပေါ်တက္ကရာဇ် အရိမဒ္ဒနပူရ၊ ပုဏ္ဏကာမ၊ ပုဏ္ဏဂါမ၊ ပြုဂါမ၊ တမ္ပဝတီ၊ သီရိပစ္စယာ၊ သမ္မာက္ခန္တဂါမ၊ ပဏ္ဏပလာသာ၊ နဂဂုတ္တမ၊ အရမပူရ၊ သမာဓိ နာဂရ၊ ကမ္မဒေသ၊ ဝေလုကာရာမ၊ ပုဂံ စသည်ဖြင့် မြို့ အမည် ၁၅ ခု ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော် ပုဂံသို့ နောက်ဆုံးရောက်သည့်အခေါက်မှာ သရပါတ်ခါးကို လှမ်းမြင်ရသော အာနန္ဒာဘုရားဘေးရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ညအိပ် တည်းခို ခဲ့ကြသည်။ ထိုဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသည် သရပါတ်ခါးနှင့် မျက်စောင်းထိုးဖြစ်သဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းရှေ့ထွက်သည်နှင့် သရပါတ်ခါးကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ထို့အတူ သရပါတ်ခါးမှ ပုဂံသို့၊ ပုဂံသားတွေ ဝင်ရောက်သွားလာခဲ့သည်ကို စိတ်ကူး နှင့် မှန်းကြည့်မိသည်။ ထို့ပြင် ဗူးဘုရားနှင့်လည်း နီးသဖြင့် နေဝင်ချိန်မှ မိုးချုပ်သည်အထိ ဗူးဘုရားသို့ ရောက်ရောက်နေ တတ်သည်။ သရပါတ်ခါးရှေ့မှာ အတူပါသွားသော ဆရာမ နှစ်ယောက်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးဖြစ်သည်။ ကိုယ်တိုင်တော့ အရိုက်မခံခဲ့ပေ။

သမိုင်းအချက်အလက်များအရ ပုဂံတွင် တံခါး ၁၂ ခုရှိကြောင်း မှတ်သားဖူးသည်။

- (၁) သာရဝဏ်၊ (၂) သာရပါ (သရပါ-သဗ္ဗရန်ကာ)
- (၃) သာရပေ (အရှေ့ဘက်တွင်ရှိသည်)၊ (၄) သာတန်း
- (၅) ငါးဗြူးခက်၊ (၆) ညောင်ဖြူ (မြောက်ဘက်တွင်ရှိသည်)
- (၇) သာစည်၊ (၈) မင်္ဂလာတံဆိပ်၊ (၉) မကြည်သာ (အနောက်ဘက်တွင် ရှိသည်)၊ (၁၀) ဝင်မနား၊ (၁၁) မတောင်းတ၊ (၁၂) ကလေး (တောင်ဘက်တွင်ရှိသည်)

ပုဂံတွင် တံခါး ၁၂ ပေါက် ရှိသကဲ့သို့ နတ် ၁၂ ပါး စောင့်သည်ဟုလည်း “ရာဇဝံသဇာတိနိကျမ်း”၌ ဖော်ပြ ထား၏။

သာရဝဏ်တွင် ဘက်သန်းပင်နတ်၊ သရပါတ်တွင် နတ်

မောင်နှမ၊ သာရပေ - ရွှေပေသင်နတ်၊ သာတန်း - ဇေယျဘန် ဆောင်နတ်၊ ငါးဗြူးခက် - ကုဝေရနတ်၊ ညောင်ဖြူ - ဇေယျ သပြေနတ်၊ သာစည် - ဇေယျတမ္ပတ်နတ်၊ မင်္ဂလာတံဆိပ် - ဝိဂ္ဂဟနတ်၊ မကြည်သာ - မြင်းဖြူရှင်နတ်၊ ဝင်မနား - ငန္ဒသင်နတ်၊ မတောင်းတ - ဝိဂ္ဂဟနတ်၊ ကလေး - ဦးဆွဲ သင်နတ်တို့ ဖြစ်သည်။

မင်းဆက် ၃၉ ဆက်မြောက်ဖြစ်သော “ပျဉ်းပြားမင်း” သည် ၈၄၉ ခုနှစ်တွင် ကျုံးမြို့ရိုး အပြည့်အစုံဖြင့် ပုဂံမြို့ ကို စတုတ္ထအကြိမ် တည်ခဲ့သည်ဟု ရှေးစာပေဟောင်းများ တွင် တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ရောဝတီမြစ်၏ တိုက်စာမှ ကြောင့် အနောက်မျက်နှာပြုရိုး၊ မြောက်မျက်နှာပြုရိုး၏ အနောက်ဘက်ပိုင်းမှာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း မရှိတော့ပေ။ ပုဂံ မြို့ တည်စက တံခါးပေါက် ၁၂ ခု ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ အရှေ့ဘက်တံခါးပေါက်ဖြစ်သော သရပါတ်ခါးသာ သမိုင်းထင် ထင်ရှားစွာ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

သရပါဆိုသည်မှာ သရပါကာရဆိုသော ပါဠိစကား ဆင်သက်လာသည်။ မြားကို ဆီးကာထားသော တံခါးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထိုသရပါတ်ခါးသည် ဟောင်းနွမ်းယံယွင်း နေသော်လည်း အပြင်နံရံ အထက်ပိုင်းပတ်လည်တွင် ဘီထူး ပန်းဆွဲနှင့် ပုလဲကုံး အင်္ဂတေလက်ရာများကို မြင်နိုင်သေး သည်။ တံခါးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မဟာဂီရိ(တောင်ကြီး ရှင်)နတ်မောင်နှမ နတ်ကွန်းရှိသည်။ လက်ဝဲဘက်တွင် မောင်တော်နတ်ရုပ်ရှိပြီး လက်ယာဘက်တွင် နမတော်နတ် ရုပ်ရှိသည်။

ရှေးပုဂံမင်းများသည် အမတ်ဗိုလ်ပါများနှင့်အတူ နှစ် နတ်တော်လတွင် ပုပ္ဖိုးတောင်၌ နတ်မောင်နှမ နတ်မိတ်တို့ ဆောက်လုပ်ပူဇော်လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ဖြင့် သရပါတ်ခါးကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူတို့မှာ မဟာဂီရိ နတ်မောင်နှမပင် ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ပုဂံ၏အရှေ့ဘက် တွင်ရှိသော သရပါတ်ခါးတစ်ခုသာ ထင်ထင်ရှားရှား ကျန်ရစ် ခဲ့လေသည်။

မောင်မိုး

မပယ်နှိပ်ငြိမ်း ရှေးရိုးထုံးတမ်းစဉ်လာများ

ဆရာမင်းသုန္ဒြ(မန်းတက္ကသိုလ်)

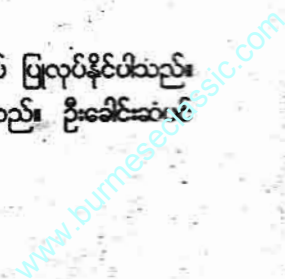
မြန်မာ့ရိုးရာစကားတွင် “ရှေးထုံးကိုမပယ်နှင့်”ဟု
သော စကားအဆိုအမိန့် ရှိသည်။ ရိုးရာအယူအဆအရ
ဤနေ့ ဤရက်တွင် ဤအကြောင်းအရာ လုပ်သင့်သည်ဟု
သော ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများ ဖြစ်သည်။ အချို့သော
စိစစ်မှုများသည် ထိုစနစ်တကျ လူအများသိကြကုန်သည်ရှိ
သလို အချို့ကား အလေးမထားသင့်သည့် အသေးအမွှားကိစ္စ
တို့သာ မေ့မေ့လျော့လျော့ ရှိကြကုန်သည်။ ဆန်ဝယ်၊ ဆား
ထယ်၊ ကြက်သွန်ဝယ်၊ ခရီးသွား၊ ငွေချေး၊ အထည်ချုပ်၊
အဝတ်ဖာထေး၊ လက်သည်းလှီး စသော အသေးအမွှားကိစ္စ
များကို မည်သည့်နေ့တွင် လုပ်သင့်သည်၊ မလုပ်သင့်သည်ကို
နိမ့်ရာအယူအဆအရ သတ်မှတ်ထားသည်ကို ဖော်ပြလိုပါ
သည်။ မည်သူမဆို နေ့အလိုက် လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့်အရာ
များကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ခေါင်းရိတ်ခြင်း၊ ဆံပင်ညှပ်ခြင်း
ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ခေါင်းလျှော်ရန် ကောင်းသော်လည်း
အဆင်မပြေဘဲ ဆံပင်တွင် ဆီမလူးသင့်။ လက်သည်း ခြေသည်း
ဆီနှင့် ရေစတင်ချိုးရန် ရက်ကောင်းဖြစ်သည်။ စပါး
ခဲ နှမ်း အစရှိသော ဝမ်းစာအတွက် စားသုံးမှုပြုလုပ်ရန်
အထူးသင့်သော်လည်း ကုန်ရောင်းရန်၊ စီးပွားလုပ်ရန်နှင့်
အသက်၍ မဝယ်သင့်။

တစ်ပါးသူ ပြောသော ကတိစကား၊ သတင်းအချက်
အလက်များ IT (အိုင်၊ တီ) နည်းပညာများမှရသည်ဖြစ်စေ
ယုံကြည်နိုင်သည်လုပ်ငန်း၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စရပ်များ
ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် တစ်စုံတစ်ရာရှိပါက ငါးပိဖတ်နှင့် ထမင်း
စားသွားပါ။ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

တနင်္လာနေ့မှာ ခေါင်းရိတ်၊ ဆံကေသာ မဖြတ်ရ၊
မကိုက်အပ်ပါ။ ဦးခေါင်းဆံပင် ဆီလူးနိုင်သည်။ ခေါင်းလျှော်
ခြင်းမပြုရ။ ကြာမြင့်စွာ ရေမချိုးရ။ ထစ်ပါးသူစကားကို
မယုံအပ်ပါ။ ပြောစကား၊ ဆိုစကားများ မမှန်တတ်ပါ။ ငွေ
မချေးရ။ ကုန်လှောင်ခြင်းမပြုလုပ်သင့်ပါ။ လှောင်ပါက ရုံး
မည်၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း မလှီးရ။ အင်္ကျီအဝတ်အစား
လိုက်ကာ၊ ယင်းလိပ်၊ အထည်ချုပ်၍ ရသော်လည်း ပုဆိုး
ဘောင်းဘီမချုပ်ရ။ တနင်္လာနေ့မှာ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ
ပြုလိုပါက ရေချိုးပြီးနောက် ဆားကို လျှာနှင့် အနည်းငယ်
စတီလျက်ပြီး စား၍ အိမ်မှထွက်ခွာမှုပြုလျှင် အလိုဆန္ဒများ
အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

အင်္ဂါနေ့မှာ ဆံပင်၊ ခေါင်းညှပ် ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။
ခေါင်းလျှော်၊ ရေချိုးလည်း ကောင်းသည်။ ဦးခေါင်းဆံပင်

ဆီလူးခြင်း၊ ခေါင်းလိမ်းဆီ လူးနိုင်သည်။ ခြေသည်။ လက်သည်း လှီးနိုင်သည်။ ပြောရေးဆိုရေး ကိစ္စအဝဝ အောင်မြင်မည်။ ထိုအင်္ဂါနေ့မှာ ကြားရသော တစ်ပါးသူစကားကို ယုံသင့်သည်။ အင်္ဂါနေ့မှာ ဆန်၊ ဓား၊ ကတ်ကြေး စသည့် အသုံးအဆောင်ဝယ်ရန် ကောင်းသည်။ ဆေးထိုး၊ ဆေးစား၊ ဆေးဖော်ရကောင်းသောနေ့ ဖြစ်သည်။ ကုန်ဝယ်၊ ကုန်ရောင်းခြင်း မပြုအပ်ပါ။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စအတွက်ဖြစ်စေ၊ ငွေကြေးကိစ္စအတွက်ဖြစ်စေ သွားလာလိုပါက ထန်းလျှက်အနည်းငယ်စား၍ အိမ်မှ စတင်ထွက်ခွာသွားပါက အရာရာအောင်နိုင်မည်။ အမြတ်အစွန်းရမည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ခေါင်းရိတ်၊ ဆံပင်ဖြတ်၊ ဆံပင်ကောက်၊ ဆံပင်ဆေးဆိုးခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ခေါင်းမလျှော်ရ။ ခေါင်းမဆေးရ။ ဦးခေါင်းဆံကေသာ ဆီလူးနိုင်သည်။ ကြာမြင့်စွာ ရေစိမ်ခြင်း၊ ရေကူးခြင်း မသင့်လျော်ပါ။ ခြေသည်။ လက်သည်း မလှီးရ။ အင်္ကျီချုပ်ခြင်း ဖာထေးခြင်း၊ ခေါင်းအုံး၊ မွေရာချုပ်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ မြေ၊ ယာ၊ လယ် ကိစ္စရပ်များ စာချုပ်ခြင်း၊ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ပေါင်နံ့ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။ တစ်ဖက်သားထံမှ ပြောစကား၊ ဆိုစကား၊ ကြားစကားရပ်များ မှန်ကန်မည်။ တစ်ပါးသူ ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ကတိစကား မယုံသင့်ပါ။ သူတစ်ပါးကို ဆေးမတိုက်ရ။ ကုန်ဝယ်ကုန်လျှောင့်ရန် အားလုံးကောင်းသည်။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ၊ ငွေကြေးကိစ္စရပ်များ အားလုံးဆောင်ရွက်လိုပါက ရှောက်ယိုအနည်းငယ်စားပြီးမှ အိမ်ကထွက်ခွာပါ။ အောင်မြင်မှုများ တိုးတက်မည်။

ကြာသပတေးနေ့မှာ ခေါင်းရိတ်ခြင်း၊ ဆံပင်ညှပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဆေးဆိုးခြင်း၊ ဆံပင်ကောက်ခြင်းများ မပြုအပ်ပါ။ ခေါင်းမလျှော်ရ။ ဆီမလူးရ။ စပရေးမဖွန်းရ။ လက်သည်း ခြေသည်း မလှီးရ။ ကိုယ်လက်သန့်စင် ရေချိုးခြင်းကို ဆောင်ရွက်ပါ။ သူတစ်ပါး ကတိစကား မယုံရ။ ကြောင်မွေးခြင်း၊ ကြက်မွေးခြင်း မပြုအပ်ပါ။ ရွှေငွေရတနာပစ္စည်း ဝယ်လျှင် အထူးကောင်းသည်။ ပညာသင်၊ သင်တန်းအပ်နှံခြင်း၊ ကျောင်းအပ်ခြင်း ကောင်းသည်။ ကုန်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး သိုလှောင်ခြင်း

ပြုနိုင်သည်။ အဝတ်အစား၊ အထည်အလိပ် ချုပ်လုပ်အပ်နှံခြင်း၊ ဖာပေးအယူပြုခြင်း ပြုနိုင်သည်။ မွေရာ၊ ခေါင်းအုံးစွပ်၊ ခောက်စော၊ လိုက်ကာ၊ အထည်ဟောင်း၊ အထည်သစ်များ ချုပ်လုပ်နိုင်သည်။ ငွေကြေးကိစ္စ၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန်ရှိပါက ငှက်ပျောသီးကိုစား၍ အိမ်မှထွက်ခွာပါ။

သောကြာနေ့မှာ ခေါင်းမရိတ်ရ။ ဆံပင်မဖြတ်ရ။ ခေါင်းမလှော်ရ။ ခြေသည်း လက်သည်း မလှီးရ။ သူတစ်ပါးစကား မယုံစားရ။ ငွေမချေးရ။ ဦးခေါင်းဆံကေသာ ဆီလူးရန်၊ ကျွက်သရေနှင့် ပြည့်စုံမည်။ သူတစ်ပါးအား ဆေးငိုက်ခြင်း မပြုရ။ ပုလဲ၊ ကျောက်မျက်ရတနာ ဝယ်ယူနိုင်သည်။ အရေးကြီးသည့်စာများ ပေးပို့ခြင်းပြုနိုင်သည်။ အဝတ်အစားဟောင်း၊ သစ် အားလုံးဝယ်ဆင်နိုင်သည်။ ဖာထေးချုပ်သုပ်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။ လှေခရီး၊ ရေလမ်းခရီး ခရီးရှည် စတင်ထွက်ခြင်း မပြုအပ်ပါ။ အရောင်းအဝယ်၊ ငွေကြေးမွှေးဆိုင်ရာကိစ္စများအတွက် သင်္ဘောသီးစား၍ အိမ်မှထွက်ကာ လိုရာဆောင်ရွက်ပါ။

စနေနေ့ ဆံပင်ခေါင်းရိတ် ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ခေါင်းမလျှော်၊ ခေါင်းဆေးရန် ကောင်းသည်။ ဦးခေါင်း ဆီလိမ်းပါ။ လက်သည်း လှီးဖြတ်နိုင်သည်။ ချောင်း၊ မြောင်း၊ ကင်းအိုင်မှာ ရေမချိုးအပ်ပါ။ ခရီးဝေးမသွားရ။ ငွေမချေးရ။ ကုန်ပစ္စည်းလှောင်ခြင်း မပြုသင့်။ ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက် မွေးနိုင်သည်။ ဤနေ့ ဤရက်တွင် သူတစ်ပါးစကား ယုံသင့်သည် မှန်ကန်မှု ရှိပါသည်။ ဈေးရောင်းဝယ်ကိစ္စဖြစ်စေ၊ ငွေကြေးဆိုင်ရာကိစ္စဖြစ်စေ ခံတက်ချင်နှင့် ထမင်းစားပြီးမှ အိမ်ကထွက်ခွာဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်မည်။

အထက်ပါတို့ကား မြန်မာမှုနယ်ပယ်မှ ရှေးရိုးစဉ်ထာထုံးတမ်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။
လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝကြပါစေ . . .

ဆရာမင်းသုန္ဒြီ(မန်းတက္ကသိုလ်)

ဘုန်းကံတိုးတက် ဩဇာထက်ရန်

သေးသေးတင်ဂါထာတော်

မစိမ်းဇော်(ဝါးခယ်မ)

စာရေးသူသည် ဝါးခယ်မမြို့ အမှတ်(၂) အလယ်တန်း ကျောင်း (ဦးစိုလ်ကြီးကျောင်း)တွင် အလယ်တန်းပြဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းပါသည်။ ထိုကျောင်းသည် ကျောင်းအုပ်ကြီးနှင့် လက်ထောက်များ၊ ဝန်ထမ်းများအချင်းချင်း အလွန်ချစ်ခင်ရင်းနှီးကြပါသည်။ အလုပ်လုပ်ကြရာတွင် စိတ်တူကိုယ်တူ ညီညွတ်ကြသဖြင့် အောင်မြင်မှုများပါသည်။ အလယ်တန်းကျောင်းဖြစ်သော်လည်း ကျော်ကြားပါသည်။

အပြောင်းအရွှေ့ ရာထူးတိုးခြင်းကြောင့် ခွဲခွာသွားကြရသော်လည်း ဆရာ၊ ဆရာမအချင်းချင်း အဆက်မပြတ်၊ အခင်အဖျက်ကြပါ။ အချိန်ယူ၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့ဆုံတတ်ကြပါသည်။ စာရေးသူလည်း ထိုကျောင်းနှင့် ခွဲခွာသွားရသော်လည်း အစ်နေ့တွင် ကျောင်းမှ အငြိမ်းစားယူထားသော ချစ်မိတ်ဆွေ ဆရာကြီးဦးထွန်းရင်အိမ်သို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံပါသည်။

ဆရာကြီးမှာ စာပေဝါသနာရှင်၊ ဗဟုသုတကြွယ်ဝသူ၊ စာရာသမားကြီး ဖြစ်ပါသည်။ စကားပြောကောင်းသူ၊ စိတ်ပျော်ရွှင်၍ တပည့်များအလွန်အချစ်ခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ ဦးလေးအရွယ်ဖြစ်သော်လည်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံပါသည်။

အချိန်အတန်ကြာအောင် ဆရာကြီးနှင့် စာရေးသူတို့ အထုပ်အကိုင်အကြောင်း၊ ဘုရား၊ တရားအကြောင်း၊ သူ့အကြောင်း ကိုယ်အကြောင်း ပြောကြပါသည်။ ပြန်ရန် ဆရာကြီးအား နှုတ်ဆက်ပါသည်။ ဆရာကြီးက -

“နေဦး၊ ကျောင်းအုပ်ဆိုတော့ သေးသေးတင်ဂါထာ သီအယ်”ဟု ပြောပါသည်။ မှတ်စုမှတ်ရာများ ပေးလေ့ရှိသော ဆရာကြီးအား လေးစားယုံကြည်စွာ “ရေးပေးပါ”ဟု ဆော်စာအုပ် ထုတ်ပေးပါသည်။

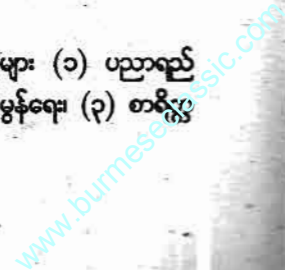
ဆရာကြီးက စာလုံးများ အထက်အောက် ရှည်ရှည် ဆွဲချရေးထားသော ရှေးလက်ရေးဖြင့် “သုဂတံ သုဂတံ သေဌ” အစချီသော ဂါထာတော်ကို ရေးပေးပါသည်။ ရွတ်ဆိုတတ်ရန်လည်း သင်ပေးပါသည်။ တစ်နေ့ ၉ ခေါက်ရွတ်ဟု ဆိုပါသည်။ ဝမ်းသာစွာ ဂါထာတော်ကို သင်ယူခဲ့သော်လည်း ဂါထာပေါ်ပေါက်လာပုံနှင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မမေးခဲ့ပါ။

ထိုစဉ်က ကျေးရွာတစ်ရွာတွင် အလယ်တန်းကျောင်းအုပ် လုပ်နေသော စာရေးသူကို ကျောင်းကို နိုင်နင်းနင်းနှင့် အုပ်ချုပ်နိုင်ရန် သေးသေးတင်ကဲ့သို့ လက်အောက်ငယ်သားများအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်ရန် စေတနာဖြင့် ပေးသည်ဟုပင် ယုံကြည်စွာ တစ်နေ့ ၉ ခေါက်ရွတ်ပါသည်။ အခြားသူများ တတ်သိစေရန် မေ့မိနလည်း ပြုပါသည်။

စာရေးသူသည် အလက(၂)ကျောင်း၊ အထက(၂)ကျောင်း၏ ကျောင်းအုပ်ဖြစ်ဖူးပါသည်။ အုပ်ချုပ်ရသော ကျောင်းများသည် လုပ်ရကိုင်ရခက်သော ကျောင်းများဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးသားကျောင်းအုပ်များပင် လုပ်ငန်းမအောင်မြင် မှုရှိခဲ့ပါသည်။ စာထုပ်ပစ်တတ်၊ တိုင်စာပိုတတ်သော နာမည်ကြီးကျောင်းများ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူလည်း ကြောက်ရွံ့လှသဖြင့် ဘာသာရေးကိုလည်း အထူးကြိုးစား ကျင့်ပွားပါသည်။ ဂါထာတော်ကိုလည်း အထူးသဖြင့် ရွတ်ပါသည်။ အလုပ်လုပ်ရာတွင် လက်ထောက်ဆိုများနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။ နောင်ယုက်မှုများ ကြုံရသည်။ ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် လုပ်ရသည်။ လူဆိုးများကို ချောမော ဥပေက္ခာပြုထားရပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကျောင်းသား/သူများ (၁) ပညာရည်မြင့်မားလာရေး (၂) စည်းကမ်းကောင်းမွန်ရေး (၃) စာရိတ္တ

ကောင်းမွန်ရေး (၄) ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများ တိုးတက်အောင်
မြင်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကျောင်း၏ကောင်းကျိုး
လိုလား စေတနာရှိသူများနှင့် စုစည်းဆောင်ရွက်သဖြင့် အခက်
အခဲကြားမှ အောင်မြင်ပါသည်။

ဦးဆောင်သူအနေနှင့် တစ်ခေါင်းတည်းသာ လုပ်ကိုင်ရ
သော်လည်း (၁) အတွေးအကြံကောင်းသူများ ရရှိခြင်း၊ (၂)
အမှုထမ်းအများစု၏ လေးစားမှုခံယူရရှိခြင်း၊ (၃) အခက်
အခဲမည်မျှပင် တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရသော်လည်း ကူညီသူများပေါ်
ပေါက်၍ အခက်အခဲများ လွယ်ကူအောင် မြင်ရသည်ချည်း
ဖြစ်ပါသည်။

ပင်စင်ယူခဲ့ရသော ကျောင်းမှာ ကျောင်းသားများ၊
ဝန်ထမ်းများ များလှပါသည်။ အလုပ်လည်းများပါသည်။ အလွန်
ကြီးစားရပါသည်။ နောက်ဆုံး အောင်မြင်မှုရသည်ချည်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုကျောင်းမှ ဆရာ၊ ဆရာမနှင့် ဝန်ထမ်းအချို့က "အရင်
လူတွေ မနိုင်တဲ့လူတွေကို တီချယ်ကြီးက နိုင်တယ်။ ကျောင်း
ကိုလည်း တိုးတက်အောင် လုပ်နိုင်တယ်။ တီချယ်ကြီးက ဘုရား
တရား ကြည်ညိုတာကိုး" လို့ ခိုးကျွန်းခံရ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ဖြစ်ရပါသည်။ တိုင်တတ်သော ကျောင်းများ၏ တိုင်စာ၊ ပစ်စာ
ဘေးမှ ကွင်းလုံးကျွတ်လွတ်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးထွန်းရင်၏ ဂါထာတန်ခိုးဖြစ်သည်ဟု
လေးနက်စွာ ယုံကြည်ပါသည်။

ဂါထာရွတ်ရာတွင် အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့် ဆင်းသက်
လာပုံ၊ ပေါ်ပေါက်လာပုံလည်း လေ့လာခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မာစရိယဦးပဋ္ဌင်းတစ်ပါးထံမှ ထိုဂါထာတော်သည်
ဣန္ဒာသယဇာတိတွင် စာမျက်နှာ(၄၈-၅၆) နမက္ကာရာဘုရား
ရှိခိုးမှ ဖြစ်သည်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာလည်း ဖော်ပြထားသည့်
အတိုင်း ဖြစ်သည်ဟု မိန့်ကြား၍ သိရှိရပါသည်။

သေးသေးတင်ဂါထာတော်

ပိဋ

- သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊
- ကုသလံ ကုသလံ ဇတံ။
- အမတံ အမတံ သန္တံ၊
- အသမံ အသမံ ဒဒံ။

- သရဏံ သရဏံ လောကံ၊
- အရဏံ အရဏံ ကရံ၊
- အဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊
- နာယကံ နာယကံ နမေ။

အနက်

သုဂတံ - ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူ
တတ်ထသော၊ သုဂတံ - ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း ဩ
သွားတော်မူတတ်ထသော၊ သေဋ္ဌံ - အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်
မြတ်တော်မူထသော၊ ကုသလံ ကုသလံ - ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်
ကို၊ ဇတံ - စွန့်တော်မူပြီးထသော၊ အမတံ - သေခြင်းလည်း
ကင်းတော်မူထသော၊ အမတံ - အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း
ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော၊ သန္တံ - ငြိမ်သက်စွာထသော၊ အသမံ
- (အတု)မရှိသော၊ အသမံ - အတုမရှိသော၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို
ဒဓံ-ပေးတော်မူတတ်ထသော၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာလည်း
ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော၊ လောကံ-လောကကို၊ သရဏံ -
သိတော်မူထသော၊ အရဏံ - ကိလေသာတည်းဟူသော
မြို့လည်းကင်းထသော၊ အရဏံ - ကိလေသာမြို့ကင်းခြင်းကို
ကရံ-ပြုတော်မူတတ်ထသော၊ အဘယံ - ဘေးလည်းမရှိသ
သော၊ အဘယံ - ဘေးမရှိသော၊ ဌာနံ - နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့
နာယကံ - ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ နာယကံ - လူပုဂ္ဂို
တို့၏ အမှုဖြစ်တော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားကို အဟံ - အကျွန်
သည်၊ နမေ - နမာမိ - ရိုခိုးပါ၏။

တစ်နေ့ ၉ ခေါက်၊ အရေးကြီးကြံ့က သက်စေရွတ်နေ

ထိုဂါထာတော်ကို အာစိဏ္ဍကံ ရွတ်ဆို၍ နာယကဂုဏ်
ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အရပ်ချုပ်သူသည် သေးသေးတင်
နိုင်မှာ မလွဲအကန်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အခြားကောင်းကျိုးချုပ်သော
လည်း ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

(ဂါထာသင်ပေးသူ ဆရာကြီးဦးထွန်းရင် (ကွယ်လွန်)
အား ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ကို အပ္ပ အပ္ပ အပ္ပ ဝေဌကျေးဇူးဆင်
သည်။ ရောက်ရာဘုံဘဝမှ သာဓုခေါ်နိုင်ပါစေသတည်း။ ဂါထာ
အကြောင်း သိကောင်းစရာ ပြောပြသော ဦးဋ္ဌင်းအားလည်း
ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

မစိမ်းလော်(ဝါးခယ်)

ချစ်နို့ထုံသင်း ခါးလှည့်အင်းတော်

အေးရွှေ(ဇီးကုန်း)

ယခုရေးသားတင်ပြမည့် အင်းတော်ကို အဘိုး၏ ပေမူ နှင့် ချစ်နို့ထုံသင်း ခါးလှည့်အင်းတော်ဟူသော အမည်ဖြင့် တွေ့ရ ဖြီး သက္ကရာဇ် ၉၅၅ ခုနှစ်၌ ညောင်ရမ်းပင်း မင်းရဲနန္ဒမိတ်အား အင်းဝနေပြည်တော်သို့ ချီတက်လုပ်ကြံရာ၌ မှူးမတ်၊ စစ်သည် နှစ်ထောင်များနှင့် တိုင်းသူပြည်သား လူရှင်များတို့ ညောင်ရမ်းပင်း မင်းရဲနန္ဒမိတ်အပေါ် မေတ္တာထား ချစ်ခင်ပွားများ၍ သစ္စာဖြင့် အမှုတော်များ ထမ်းကြစေရန် စီမံပေးတော်မူသည့် အင်းတော် ဖြစ်ကြောင်း ပေမူ၌ ရေးသားထားပါသည်။

ဤအင်းတော်၏ ကျေးဇူးကြောင့်ပင် ထောက်ခံသူ ငြည့်သူအများနှင့် သစ္စာရှိ၍ အမှုတော်ကို ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ထမ်းကြ သော မင်းမူထမ်းများ ပေါ်ပေါက်လာပြီး အင်းဝနေပြည်တော်သို့ အထွယ်တကူ အောင်နိုင်ခဲ့သည်ဟုလည်း ရေးသားဖော်ပြထား သည်ကို တွေ့ရပါ၏။

အင်းမှာ ရိုးရိုးအဆောင်အယောင် အရံအတားပြုလုပ် မည့် အင်းဖိုးမဟုတ်ဘဲ လက်ဖွဲ့လုပ်၊ ကြိုးနှင့်သိက္ခာ၍ ခါးတွင်

ချည်နှောင်ကာ ဆောင်ရသော “ခါးလှည့်” လက်ဖွဲ့ ဖြစ်ပေသည်။ အောက်ဖော်ပြပါ “အင်းဆံ” ဂါထာခုနစ်ပုဒ်ကို ရွှေပြားငွေပြား တစ်ခုခု၌ အင်းပုံစံ တစ်ပုဒ်စီ ပုံစံပါအတိုင်း သွင်း၍ လက်ဖွဲ့ လုပ်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ဤလက်ဖွဲ့ကို ခါးစည်းဆောင်ထားခြင်းဖြင့် တန်ခိုးကြီး ခြင်း၊ ကျော်စောထင်ရှားခြင်း၊ အကြံအစည်အောင်ခြင်း၊ လာဘ် ပေါများ၍ နတ်လူတို့ ချစ်ခင်ခြင်း စသော အကျိုးအနန္တတို့ကို သူမတူအောင် ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်းပြထားပါသည်။ အထူး သဖြင့် “ဝိယ” အရာ၌ အလွန်တရာ စွမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း၊ သစ္စာရှိဖို့လိုကြောင်းလည်း ဖော်ပြထားပါသည်။ အမည်ကိုလည်း အထက်၌တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း “ချစ်နို့ထုံသင်း ခါးလှည့်အင်း တော်” ဟူသော အမည်ဖြင့် ရေးသားထားပါ၏။

ထိုအတူ ကုန်များမစွဲပါက မိမိရောင်းလိုရာကုန်ကို လက်ဖွဲ့ရေစိမ်ပြီး အင်းဆံဂါထာကိုရွတ်၍ ပက်ဖျန်းပေးပါက သေချာပေါက် စွဲနိုင်ကြောင်းလည်း ရေးသားထားပါသည်။

အရောင်းအဝယ်ကိစ္စမှန်သမျှတို့၌လည်း လွယ်ကူချောမောလို၍ အလိုရှိသမျှ ပြည့်ဝနိုင်ကြောင်းလည်း ဆိုပါသည်။

ဤအင်းကို စီရင်မည့်သူသည် အမြတ်တစုတ်ရက်၌ ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါးသီလတစ်ခုခုကို ခံယူ၍ စီမံဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးဦးစွာ ဘုရား၌ အလင်းတိုင်း၊ အမွှေးတိုင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းများ ကပ်လှူပူဇော်ကာ သီလခံယူပြီးမှ ဆောင်ရွက် ရကြောင်းလည်း “ပေ”၌ အတိအလင်းရေးထားပါ၏။

အင်းဆံဂါထာများ

- ၁။ ဤ ဘုမ္မာဒေဝါစ အန္တလိက္ခေ မမ သူရဿတီ၊ သူရဿတီ အာဂစ္ဆန္တ၊ စန္ဒိရဿ ဝဿဝရော။
 - ၂။ သူရဿတီစ မေမာတာ၊ မေမာတာစ သူရဿတီ၊ အနကမ္ပံ ဥပဒါယ၊ လာဘံ ဒေဟိ သူရဿတီ။
 - ၃။ စန္ဒိဒေဝီစ မေမာတာ၊ မေ မာတာစ စန္ဒိဒေဝီ၊ အနကမ္ပံ ဥပဒါယ၊ လာဘံ ဒေဟိ စန္ဒိဒေဝီ။
 - ၄။ စန္ဒာဒေဝီစ မေမာတာ၊ မေ မာတာစ စန္ဒာဒေဝီ၊ အနကမ္ပံ ဥပဒါယ၊ လာဘံ ဒေဟိ စန္ဒာဒေဝီ။
 - ၅။ မာတာဒေဝီစ မေမာတာ၊ မေ မာတာစ မာတာဒေဝီ၊ အနကမ္ပံ ဥပဒါယ၊ လာဘံ ဒေဟိ မာတာဒေဝီ။
 - ၆။ ဟိရ်ဒေဝီစ မေမာတာ၊ မေ မာတာစ ဟိရ်ဒေဝီ၊ အနကမ္ပံ ဥပဒါယ၊ လာဘံ ဒေဟိ ဟိရ်ဒေဝီ။
 - ၇။ မာယာဒေဝီစ မေမာတာ၊ မေ မာတာစ မာယာဒေဝီ၊ အနကမ္ပံ ဥပဒါယ၊ လာဘံ ဒေဟိ မာယာဒေဝီ။
- အင်းစီရင်ရာ၌ အောက်ဖော်ပြပါ ပုံစံအတိုင်း ပထမ အင်း၌ ထောင့်လေးထောင့်၌ (စစစစ)ဟု ထည့်၊
- ဒုတိယအင်း၌ (ဗဗဗဗ) ဟုထည့်၊
 - တတိယအင်း၌ (စစစစ) ဟုထည့်၊
 - စတုတ္ထအင်း၌ (ဝဗဗဗ) ဟုထည့်၊
 - ပဉ္စမအင်း၌ (ဝဝဗဗ) ဟုထည့်၊
 - ဆဋ္ဌမအင်း၌ (ဝစစစ) ဟုထည့်၊
 - သတ္တမအင်း၌ (ဋသညက) ဟုထည့်။

အင်းဆန်သွင်းရန်ပုံစံ (နမူနာ) ပထမအင်းပုံစံနှင့် ပထမဂါထာမန္တန်

ဤ ဘုမ္မာ ဒေဝါစ အန္တလိက္ခေ မမ သူရဿတီ၊ သူရဿတီ အာဂစ္ဆန္တ၊ စန္ဒိရဿ ဝဿဝရော။

၀	၁	၈	၁၅	၂၂	၆
၂၅	၁၄	၂၁	၂	၉	၁၆
၂၀	၇	၂၆	၂၃	၃၀	၃
၁၃	၂၄	၂၉	၃၂	၁၇	၁၀
၆	၁၉	၁၂	၂၇	၄	၃၁
၉	၂၈	၅	၁၈	၁၁	၀

၀	၉	၆	၁၁	၈	၆
၈	၇	အာ	ဘု	လိ	တိ
တိ	အ	နိ	စ္စ	ဿ	မ္မာ
သူ	န္တ	ဝ	ရော	သူ	က္ခေ
၈	ဿ	မ	၇	ဒေ	ဝ
၉	ဿ	ငါ	၇	မ	၀

အားလုံး နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

အေးရွှေ(ဝီးကုန်း)

ရွှေညွှန်း

- ၁။ အဘိုး၏ ပေမူ
- ၂။ မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး(ဒုတိယတွဲ)
- ၃။ ဗားလေးဗား ဝိဇ္ဇာကျမ်း။

ဧဟိ သိဒ္ဓိ န ဝ င်း ဝေဒာဆောင်

ပြေထက်ထွန်း(မြယမုံ)

လောကီဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာပညာသည် နိစ္ဆာမယသိဒ္ဓိ၊ စသော တန်ခိုးအစွမ်း သတ္တိတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟု ကျွန် ဆော်တို့ လက်ခံယုံကြည်ကြပါသည်။ ဤသို့ ယုံကြည်ကြသည့်အလျောက် ထို ပညာရပ်၏ အသီးအပွင့်ဖြစ်သော အင်း အဆောင်အရွက် အစီအမံတို့သည် နိုင်ရာဆိုင်ရာ တန်ခိုးသိဒ္ဓိများ ကိန်းဝပ် သက်ရှိသည်ကို သံသယမရှိသော်လည်း နိုင်ချက်အနေဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် သီလ၊ သမာဓိ၊ စရဏအရ ကွာခြားချက်ရှိနေ သည် ဖြစ်ပါသည်။

သီလ၊ သမာဓိ၊ စရဏ အတိုင်း အဆောင်အရွက် လောကီတွင် အောင် မြန်မှုကို ရနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဆရာသင်များ အစဉ်အဆက်အရ အင်း စေတီ စီရင်ရေးဆွဲမည်ဆိုလျှင် သီလ၊ သမာဓိ ပညာ အထိုက်အလျောက် ပြည့်

စုံရမည်ဖြစ်ပြီး စရဏအားမြဲမြံသူလည်း ဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုပါသည်။ မကောင်းသော၊ ယုတ်ညံ့သော စီရင်မှု မဖြစ်ရဘဲ (ဥပမာ အောက်လမ်းပညာရပ်တို့ဖြစ်သော စုန်း တိုက်၊ နတ်တိုက်၊ အင်းတိုက်၊ ကဝေ တိုက်၊ ကြောင်တိုက်၊ နွားတိုက်၊ ကျွဲတိုက် စတာများအပြင် ပြုစားခြင်းအဖို့ဖျိုး) ဗုဒ္ဓ သာသနာ၏အဆုံးအမနှင့်လည်း ကိုက်ညီ ညီညွတ်ရပါမည်။

အကျင့်စာရိတ္တ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းရန်လည်း လိုအပ်သကဲ့သို့ ပညာ ရပ်အပေါ် ယုံကြည်သက်ဝင်မှု ဆန္ဒပြင်း ပြရမည်ဟုလည်း ဆိုပါသည်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြစ်မှသာလျှင် အင်းကောင်း တစ်ကွက် ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မြန်မာ့ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာမယ လောကီပညာရပ်ဖြစ်သော အင်းပညာ ရပ်သည် သတ်မှတ်ထားသော အင်းပညာ

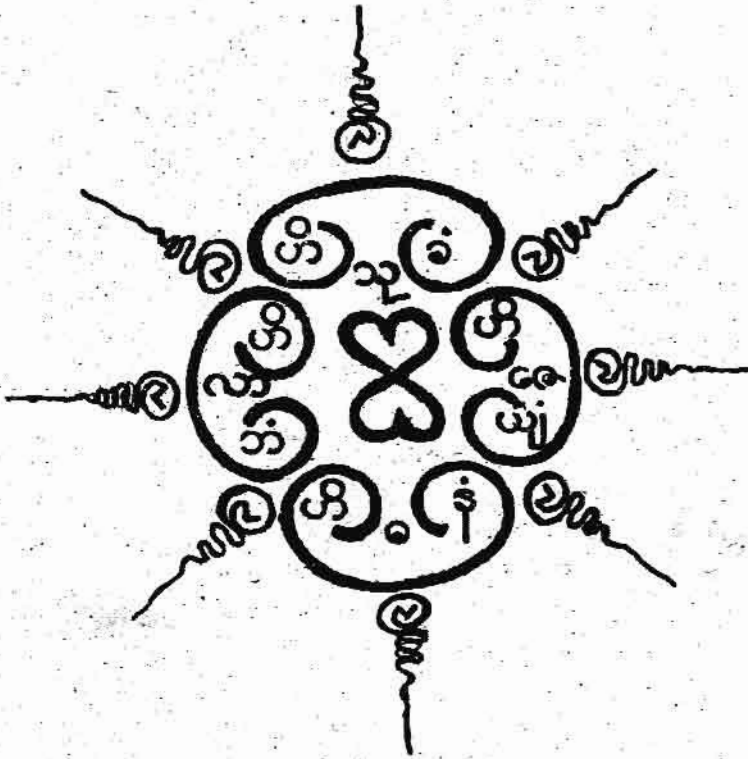
ရပ်ဆိုင်ရာ ဥပဒေသများ၊ နည်းစနစ်၊ လုပ် ထုံးလုပ်နည်း အလွန်တိကျသေချာသော လုပ်ရပ်များနှင့်အညီ ကြံဆလျက် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့် စရဏတို့ဖြင့် ပေါင်းပေါ် ပြည့်စုံပါမှ လိုရာအကျိုး တန်ခိုးသိဒ္ဓိတို့ကို ရရှိပြီးမြောက်အောင် စီရင်ပြုလုပ်ရသော ပညာရပ်ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ကျွန်တော်ဖော်ပြမည့် “ဧဟိ သိဒ္ဓိနဝင်းစမ” အဆောင်ကို စနစ်တကျ စီရင်ပြီး ဆောင်ထားလျှင် -

(၁) စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ အရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းတို့ အပြိုင်အဆိုင်အတိုက် အခိုက်များ ကြုံနေရသူများ ဆောင် ထားပါက အောင်မြင်မှုရနိုင်ခြင်း။

(၂) အပေါင်းအသင်း၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း ဆက်ဆံရာတွင် အပူအထစ် ဖြစ်၍ အမုန်းပွားမှုများ မဖြစ်စေတော့ဘဲ အဆင်ပြေလာစေခြင်း။

ဟေသိဒ္ဓိနဝင်းစမ

(၃) လာဘ်ပိတ်နေသူများ၊ ငွေကြေးအခက်အခဲကြုံတွေ့နေကြသူများအား ငွေရှာဖွေရာတွင် လွယ်ကူချောမွေ့၍ လုပ်ငန်းများကောင်းလာသဖြင့် လာဘ်ဝင်လာဘ်ရှင်လာစေခြင်း။

(၄) ဘေးရန်အန္တရာယ်ကင်းခြင်းအကျိုးသိဒ္ဓိများ ခံစားရနိုင်သဖြင့် လူအများ ကောင်းကျိုးအတွက် စီရင်ဆောင်ရွက်ပုံကို အောက်တွင်ဖော်ပြပေးပါသည်။

စီရင်ဆောင်ရွက်ပုံမှာ

(၁) ပုံတွင်ပြထားသည့်အတိုင်း "ဟေသိဒ္ဓိနဝင်းစမ" အဆောင်အား ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ စက္ကူဖြူသန့်သန့် ရရာဖြင့် စီရင်ပါ။ စက္ကူတွင် အစိမ်းန (သို့)

အပြာနုရောင်စက္ကူတွင် စီရင်၍ ပလတ်စတစ်လောင်း ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။ ဘုရားခန်းရှေ့တွင် စနစ်တကျ စီရင်နိုင်သကဲ့သို့ အရေးတကြီးလိုအပ်ပါက အချိန်မရွေး စီရင်နိုင်ပါသည်။

(၂) ရက်ကောင်းရက်မြတ်ရွေး၍ ဘုရားခန်းတွင် အနန္တောအနန္တ ငါးပါးကို ရိုသေစွာ ရှိခိုး ပန်၊ သောက်တော်ရေချမ်းဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်တို့ဖြင့် ပူဇော်ရပါမည်။

(၃) သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ၊ လောကီသိဒ္ဓိရှင်၊ မဟိဒ္ဓိရှင်တို့အား ပင့်ဖိတ်မေတ္တာပို့၍ နှစ်သက်ရာ သီလ၊ သို့မဟုတ် မိမိအမြုထ်နိဗ္ဗာန်သီလောသီလကို ခံယူဆောက်တည်နိုင်ပါသည်။

(၄) နဝင်းစမကို ရေးဆွဲရာတွင်

ဦးစွာပထမ "စ" အက္ခရာ လေးလေးနှင့်တော်သည့် အရွယ်အစားအတိုင်း "ဟေသုခံ" မှစ၍ ပတ်လည်ရေးဆွဲရပါမည်။ ပြီးလျှင် အတွင်းမှ (စ)ဟိ သုခံ (စ)ဟိဝေယျ၊ (စ)ဟိမနံ၊ (စ)ဟိလော အက္ခရာတို့ကိုလည်း အစဉ်အတိုင်း ရေးဆွဲပါ။

(၅) အလယ်မှ ကယုက်ယုက် ရေးသွင်းရာတွင် အသက်အောင်၍ "ဗြ" ကယုက်ယုက် အင်းတန်ခိုးကြောင့် သာဖယ်စေ၊ ဘေးအပေါင်းဖယ်စေ၊ ရန်အပေါင်းဖယ်စေ" ဟု တစ်ဆက်တည်း ရေးသည်နှင့် ရွတ်သည်တို့ တစ်ပြိုင်နက် ပြုဆုံးရပါမည်။ ပြီးလျှင် အပြင်မှ နဝင်းစမများ ပတ်လည်ရပါ။

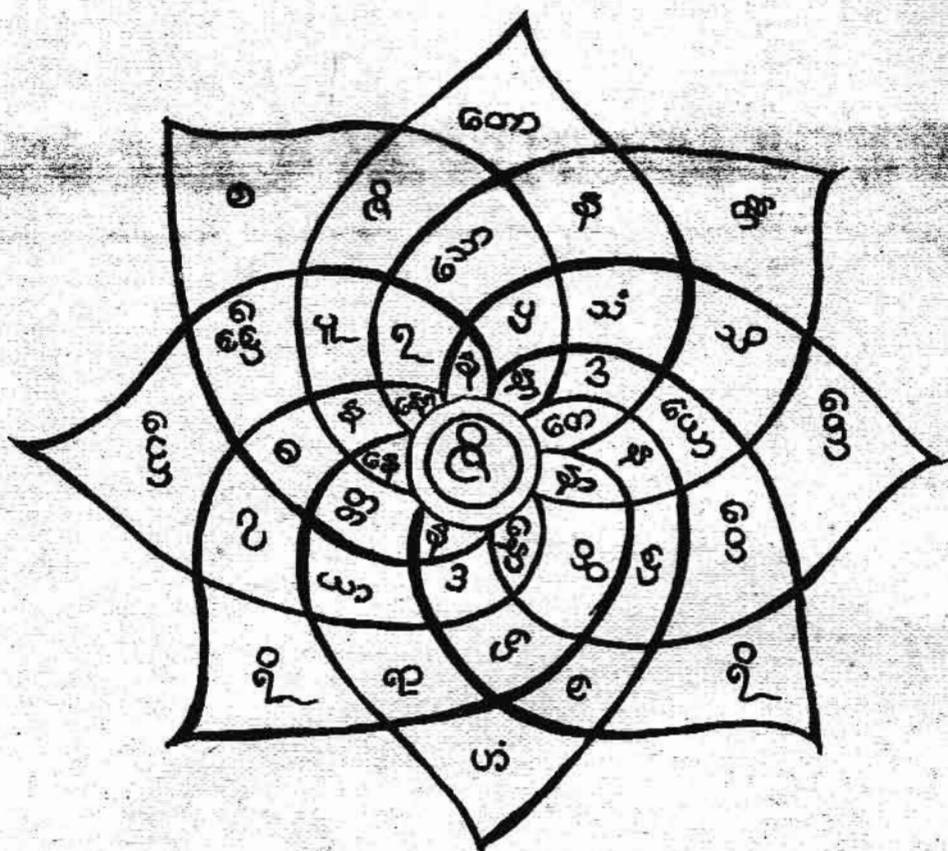
(၆) "နဝင်းစမ" ရေးဆွဲပြီးပါက "ဗြ" ဟေ၊ မိတ္တ၊ ဟိတ်ပုည၊ ယထာ ရာဇိ ဘဝ၊ ဖလံ၊ ဟေ၊ နန္ဒာ ဝိယံ ပုတ္တာ၊ ဝိယာ သီဝိ ဝိယာ ဝိယော၊ သုဝတ္ထုသာမဟံယျ၊ ဇွေထံ ကြောင်းကာယနမတ္ထိ၊ နမတ္တာယ၊ ငါယာ သာယံ ပရိဝါရာယ၊ သဗ္ဗနဂရေ သဒ္ဓ နောနံ၊ စိတ္တံ ဘဝတိ၊ မမ သန္တိ ခဏ ဟေ" ဂါထာဖြင့် ၃၇ အုပ် ရုတ်ပါ။ ဤဂါထာဖြင့် တစ်ပုဒ်ပုတီးတစ်လုံးချ (တစ်စိပ်နိုင်ပါသည်။

(၇) ၂၄ ပစ္စည်း ပစ္စယုဒ္ဓေငါး ၂၄ ခေါက် ရွတ်ပါ။ ပင့်ဖိတ်ထားသူများကို နေရာဌာန ပြန်ပို့ပါ။

ဤအစီအရင်အား စီရင်သည့်သူများ ရက်မပျက်စေရဘဲ ခုနစ်ရက် ဆောင်ရွက် စီရင်သွားမည်ဆိုပါက "ဟေသိဒ္ဓိ နဝင်းစမ" အဆောင်သည် ပို၍ သိဒ္ဓိတန်ဆီထက်မြက်နိုင်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါမည်။

ပြေထက်ထွန်း (ဗြဟ္မမု)

“ ၈၈ ” မာရ ဝိဇယ ပဒုမ ရွှေကြာအင်းဆန်

အထက်ပါ ပဒုမရွှေကြာအင်းဆန်နှင့် ဂါထာကို ဘုရင့်
 နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာသည် သမိန်တောရာမနှင့် တိုက်
 နှိတ်ဆဲတွင် အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သည်ပြင်
 ဆင်တော်ဦးကင်း၌ ၎င်းအင်းကို ဆုန်း(ဟင်္သာပြဒါး)နှင့် ရေး
 သာဆောင်ရွက်သည့်အတွက် စစ်မက်အောင်ပူးသည်ဟူ၍
 နှုတ်စာဟောင်း အမှာအထားတွေဖူးသည်။

ဒဿလဟော-မဟာကရုဏာတော်၏ တည်ရာဖြစ်
 ဆော်မှုထသော၊ ဇိနော-ဘုရားမြတ်စွာသည် မာရာနိဒေဝယုတ္တ
 သော မာရ်ဆသတ္တာရစသော ရန်တို့ကို၊ ဇိနာတိ-အောင်
 ဆော်မှု၏ ဇိနတ္ထ ဓမ္မောစ-ဘုရားမြတ်စွာဟော်တော်မူသော

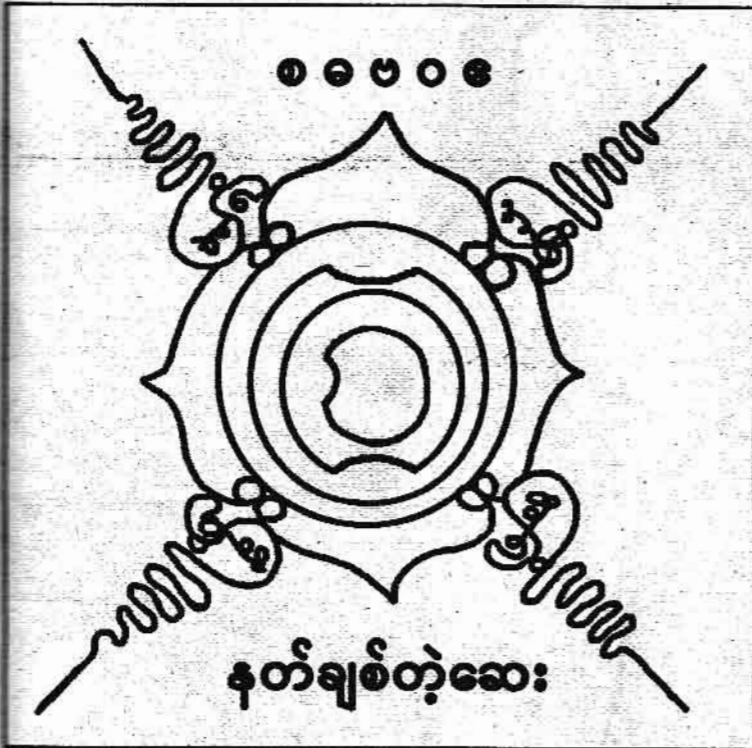
တရားတော်ကိုလည်း ဇိနော-ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ ပုဗိတော-
 ပူဇော်တော်မှု၏ ဇိနောရသော-ဘုရားမြတ်စွာ၏ သားတော်ဖြစ်
 သော အနိယပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကိုလည်း အနန္တဇိနပသံသိသော-
 အတိုင်းမသိသော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ဘုရားမြတ်စွာသည်
 ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ အနိဗိတော-ရန်သူတို့ကို အောင်ကုန်ပြီး
 သော၊ တေဇိနဒယော-ထိုဘုရားစသည်တို့ကို၊ အဟံ-ငါသည်၊
 နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

တင်မြင့်ကြွယ်(ပဲခူး)

www.burmeseclassic.com

စပေဝ နတ်တို့ချစ်တဲ့ဆေး

ဘုန်းပွင့်တေလာ

စပေဝအက္ခရာအသီးသီးတို့မှာ ဆိုင်
 ချာအစောင့်နှင့် ဆိုင်ရာစွမ်းအားများ ရှိ
 ကြသည်ဟု ရှေးလောကီပညာရှင်များ
 အားလုံး သက်ဝင်ယုံကြည်ကြကာ စပေ
 အစီအရင်အမျိုးမျိုး စီရင်ပြုချ သောက
 သုံး၍ ထွက်ရပ်လမ်းမြန်ကြသူများကို
 ဖော်စွာဟု ခေါ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသည် လောကသုံးမိ၌ အတု
 ချီး အနှိုင်းမဲ့လှသား ဖြစ်ပါသည်။

အရာအားလုံးသည် ဗုဒ္ဓစက်ဝန်း
 အတွင်းမှာ ဖြစ်တည်ပျက်နေကြသည်။

ဗုဒ္ဓစက်ဝန်းမှာ အဓိကအက္ခရာ
 ထေးလုံး ပါဝင်ပါသည်။

ပု - ဗ

ဒွ - ဝ

စက် - စ

ဝန်း - ဝ

ဗပေဝဟူသော စပေအက္ခရာလေး
 လုံးသည် ဗုဒ္ဓစက်ဝန်းကို ရည်ညွှန်းပါ
 သည်။ ဗုဒ္ဓစက်ဝန်းအတွင်းမှာ အန္တရာယ်
 ကင်းပါသည်။ အပြိုင်အဆိုင်ကိစ္စမှန်
 သမျှ အနိုင်ရစေပါသည်။ နတ်အပေါင်း
 တို့ ညွတ်ခစေပါသည်။

“ဧ”ဟူသော စပေအက္ခရာသည်
 နတ်ချစ်စေသော အက္ခရာတစ်လုံး
 ဖြစ်ပါသည်။ ဖော်ပြပါအဆောင်တွင်..

ဗုဒ္ဓစက်ဝန်းအက္ခရာဖြစ်သော
 “စပေဝ”အက္ခရာတို့ တစ်လုံးကိုတစ်လုံး
 ဝန်းရံနေပါသည်။ ယင်းဗုဒ္ဓစက်ဝန်း
 အက္ခရာ “စပေဝ”အက္ခရာလေးလုံး
 အပြိုင်မှာ “ဧ”အက္ခရာလေးလုံးကို ကြာ
 ဖတ်၊ ပွင့်ဖတ်အသွင် ထည့်ထားပါသည်။

ထပ်မံ၍ “အရဟံ”ဂုဏ်တော်
 စာလုံးကို နဝင်းအထွတ် ကိုးခုတင်၍
 စေတီလေးဆူ ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ဤ
 အဆောင်သည် “စပေဝ”အက္ခရာ စပေ
 ငါးလုံးဖြင့် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ပွင့်တော်မူ
 သော ဘုရားငါးဆူကို ရည်စူးစီရင်ထား
 သော အဆောင်ဖြစ်သောကြောင့် ဤ
 အဆောင်ကို ဆောင်ထားသူများမှာ
 နတ်တို့ချစ်ခင်၍ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုကို
 ရရှိပါမည်။

ဤအဆောင်ကို ဖြတ်၍ ဆောင်
 သူတို့မှာ...

ဗုဒ္ဓေါမေသရဏံ အညံနတ္ထိ ဗုဒ္ဓံ
 သရဏံဂစ္ဆာမိ။

ဓမ္မောမေသရဏံ အညံနတ္ထိ ဓမ္မံ
 သရဏံဂစ္ဆာမိ။

သံယောမေသရဏံ အညံနတ္ထိ
 သံယံသရဏံဂစ္ဆာမိ ဟူသော ဂါထာကို
 တတ်စွမ်းသမျှ ရွတ်ပွားပူဇော်ပါက ဝိ၍
 အကျိုးပေးမြန်ဆန်ပါလိမ့်မည်။

ကျေးဇူးရှင်စာရသူများကို ကျေးဇူး
 တုံ့ပြန်ရင်း...

ပေတ္တာမြိုင်
 ဘုန်းပွင့်တေလာ

လင်းရောင်တင် လူဝတ်ကလေး ကလေးလူဝတ်

ယခင်လမှအဆက်

အဘထွက်ပွဲ၊ ဒဲဟောက်ပျံနှင့် နဂါးများကိစ္စ

လွန်ခဲ့သော ၂၀၂၀-၂၀၂၁ ရက်နေ့သည် မြန်မာလို တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့ ဖြစ်၏။ ထိုနေ့သည် မြန်မာပြည်တစ်နံတစ်လျားတွင် "အဘထွက်ပွဲနေ့" ဟူ၍ ဝိဇ္ဇာ အယ်စဉ်လိုက်စားသူများ၊ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို ကြည့်ညှိသူ နားက သတ်မှတ်နားလည်ကြ၏။ အဘထွက်ပွဲဟူသည် ဝိဇ္ဇာ အယ်စဉ်ခေါင် အောင်မင်းခေါင်ကြီး ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မြန်းသော နေကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

ဝိဇ္ဇာအယ်စဉ်ခေါင် အောင်မင်းခေါင်ကို သိရှိနားလည်ကြ သူများတွင်လည်း အကြမ်းအားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိကြ၏။ ပထမ အယ်စဉ်မှာ အောင်မင်းခေါင်ကြီးကို တန်ခိုးသိခွဲများနှင့် ပြည့်စုံ သော ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအဖြစ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ဒုတိယတစ်မျိုးမှာ အောင်မင်းခေါင်ဟူသည် သာမန် သူသားမဟုတ်၊ အရိမေတ္တယူအလောင်းတော်နတ်သား၏ နှစ် အတ်ကိန်းအောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်သည်။ ရုပ်ကိုမသုံး နှစ် နှစ်သုံးလျက် မြန်မာပြည်သူပြည်သားများအကျိုး၊ ကမ္ဘာလူသား အကျိုးနှင့် သတ္တဝါတွေအကျိုးကို အစဉ်အမြဲ စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှု ကူညီနေသည်ဟု ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြသူများ ဖြစ်ပါ၏။

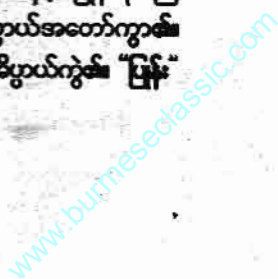
ကျွန်ုပ်အနေနှင့်ကား ဒုတိယယုံကြည်သူအုပ်စုဝင် ဖြစ် ပါ၏။ အဘအောင်မင်းခေါင်ကြီးဟူသည် အရိမေတ္တယူ၏ နှစ် အတ်ကူးဆက်လျက် လောကကြီးကို စောင့်ရှောက်ကူညီနေ သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်၏။ ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်း လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့က အဘအောင်မင်းခေါင် ထွက်ရပ်

လမ်းကိုမြန်းသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည့်အတွက် ယခုနှစ် ထွက်ပွဲဆိုလျှင် ၆၁ ကြိမ်မြောက် ရှိပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်းကြီးဖြစ်သော ဦးနေဝင်း(ရှမ်းဆရာ၊ ရဲဘော် ဟောင်း)သူတပည့်နှစ်ဦးနှင့်အတူ မိတ်ဆွေကြီး ညီတော်မောင် ဦးသန်း(လာဘ်မိုးရွေစာပေ)လည်း အတူလိုက်ပါလာခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်တွင် နှစ်စဉ် ရာသီအလိုက်ကျင်းပ သည့် ပွဲတော်များထဲတွင် ပုပ္ဖိုးအဘထွက်ပွဲသည်လည်း ထင်ရှား သော ပွဲသဘင်တစ်ခု ဖြစ်ပါ၏။ ယုံကြည်သူတို့ မြန်မာပြည် တစ်နံတစ်လျား (ကြုံကြိုက်လျှင် နိုင်ငံရပ်ခြားရောက်သူများပါ ပါဝင်ဆင်နွှဲကြ၏)ရှိ ပရိသတ်များ ထောင်နှင့် သောင်းနှင့် လာ ရောက်ခွဲပျော်ကြသော နှစ်စဉ်ပြုလုပ်နေကျ "တောင်ပြုံး"ပွဲနှင့် ယခု "အဘထွက်ပွဲ"တို့သည် ထင်ရှားသော အထိမ်းအမှတ် ပုဇွန်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။

ပုဇွန်ပွဲခေါင်းစဉ်နှစ်ခု မတူသကဲ့သို့ လာရောက် ဆင်နွှဲကြသည့် ယုံကြည်မှုခြင်းလည်း မတူညီကြချေ။ "တောင် ပြုံးပွဲ"တော်သည် မြန်မာတစ်ပြည်လုံးရှိ နတ်ကိုးကွယ်သူများ ၏ ကိစ္စဖြစ်ပါ၏။ အဘထွက်ပွဲကား ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ် လိုက်စား သူများ(အရိမေတ္တယူကို ကြိုဆိုပုဇွန်ပွဲကြည့်သူများ)အတွက် ကိစ္စဖြစ်ပါ၏။

"တောင်ပြုံး"ဆိုသော နေရပ်ဒေသဝေါဟာရအမှန်မှာ "တောင်ပြုန်း"ဟူ၍ ပစောက် ရရစ် နသတ်နှင့် ပြန်းရသည် ဟု ဆိုကြ၏။ "ပြုန်း"နှင့် "ပြုံး"မှာ အဓိပ္ပာယ်အတော်ကွာ၏။ အသံထွက်ချင်းတူသော်လည်း ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကွဲ၏။ "ပြုန်း"

မှာ ပြန်တီးခြင်းဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ "တောင်ပြန်" ဟု နာသတ်ဖြင့် ပြန်သော် ပြန်တီးနေသောတောင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွက်၏။ "တောင်ပြန်" ဟု ဝတ္ထုနှစ်လုံးပေါက်ဖြင့် "ပြန်" သော် ပြန်ပျော်၍ မြူးဖွယ်သောတောင်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ထွက်မည် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်ကမူ နှစ်စဉ် ဖျော်၍ကြည့်နူးဖွယ် ပွဲတော်ကျင်းပမည့်နေရာဖြစ်၍ "တောင်ပြန်" ဟု ခေါ်ရသည်ကို သဘောကျပါ၏။

တောင်တော်ရွှေပုပ္ဖိုးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ရှေးခေတ်စာများထဲတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖတ်ရူပါ၏။ အခြောက်ထဲက အနီ၊ အဝါထဲက အစိမ်း၊ အထက်အညာဒေသ၏ အိုအေစစ်သဖွယ်၊ စိမ်းညိုအေးချမ်းသော တောအုပ်၊ စိမ်းစိုလျှိုမြောင်များဖြင့် ပြည့်လှမ်းနေသော တောင်တော်မဟာဟူ၍ လူသိများ၏။

တစ်နှစ်ပတ်လုံး အလုပ်ပူ၊ မိသားစုအပူ၊ သောကအပူများနှင့် လုံးပန်းနေရာသူများအဖို့ တောင်တော်ရွှေပုပ္ဖိုး၏ အရိပ်ကို ခိုလှိုက်ရသည်နှင့် ဘဝအမောတွေ ပြေတန်သရွေ့ ပြေပျောက်သွားရ၏။ အားသစ်မာန်သစ်တွေ ဖြစ်ပေါ်ရ၏။ ကိုယ်ယုံကြည်ရာ အဘအောင်မင်းခေါင်(အရိမေတ္တယုအလောင်းတော်)ကြီးကို အုန်း၊ ငှက်ပျော့ပွဲများဖြင့် ကြည့်ညှိ ပူဇော်လိုက်ရသောအခါ၊ တစ်စုံတစ်ရာ ကျေနပ်မှုကိုရ၏။ ချင့်ရဲပြေ၏။ တာဝန်တစ်ခုခု ကျေနပ်သွားသလိုလည်း ခံစားရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ငါးဦးသား ပုပ္ဖိုးတောင်သို့ မသွားကြခင် မန္တလေးသို့ အလှိုင်တက်ခဲ့ကြ၏။ မန်းသူမန်းသားများက ဘုရားကြီးဟုခေါ်သော မဟာမြတ်ပုန်ဘုရားကြီးသို့ အလှိုင်ဦးခိုက်ကြ၏။ ရွှေသင်္ကန်းများ ကပ်လျှူပူဇော်ကြ၏။ သဒ္ဓါအားကြီးစွာဖြင့် ဘုရားကြီးအား ရွှေသင်္ကန်းကပ်လျှူရသည့် အရသာသည် မည်သည့်အရသာကမူ လိုက်၍မမီနိုင်ချေ။

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာပြီဖြစ်၍ မန္တလေးပြိုတွင် တစ်ထောက်နား၊ တစ်ညအိပ်ပြီးမှ ကျောက်ပန်းတောင်းသို့ ပြန်ဆင်းရခြင်းသည် ပို၍ခဏီလျော်သလို၊ အပန်းပြေသလို ခံစားရ၏။ ယခင်နှစ်များက ပုပ္ဖိုးတောင်တော်သို့ရောက်လျှင် "ရွှေပုပ္ဖိုး" တည်းခိုခန်းတွင် တည်းခိုလေ့ရှိသော်လည်း ယခုအခါ (ယမန်နှစ်နှင့် ယခုနှစ်)တွင် ပုပ္ဖိုးတောင်ခြေနားရှိ "ရွှေမန်းကျီးတော သာသနာ့ရိပ်သာ" တွင်သာ တည်းဖြစ်ခဲ့ကြပါ၏။

မနှစ်က အဘထွက်ပွဲခွက်များတွင် ဒါရိုက်တာမောင်သိတို့ အဖွဲ့နှင့်အတူ တစ်ဆောင်တည်း တည်းခိုခဲ့ကြရ၏။ လူရွှင်တော်ဦးစင်းနိုင်(အနုပညာ) ဒါရိုက်တာ အောင်ဗပိဝါတို့နှင့် စကားလက်ဆုံကျခွင့်ရခဲ့၏။ ဆရာဖျိုးအောင်ထက်မင်း၊ ဆရာနန္ဒဒီပ

(ဝင်းကျိက်)တို့နှင့်လည်း ပြန်လည်မွေးထွေးခွင့်ရခဲ့၏။ ပုပ္ဖိုးဘောင်ခြေရွှေမန်းကျီးတော သာသနာ့ရိပ်သာသည် ကျွန်ုပ်အတွက် စိတ်ရွှင်လန်းအပန်းဖြေစဖွယ်လည်း ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

မိတ်သစ်ဆွေသစ်အဖြစ် တရင်းတန်း ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့သည်ကား ဆရာကြီးမင်းသိမ်၏ တပည့်ရင်း ဆရာခန့်စည်သူ (ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြောက်ဘက်စောင်းတန်း)ပင် ဖြစ်၏။ ဆရာခန့်စည်သူသည် ဂိုသားမွှင်လင်းဦး ခင်မင်းဖွယ်ကောင်းသူဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်အားလည်း လွန်စွာ ခင်မင်လေးစားသူဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့ ကြည့်နူးဖွယ်မြောက်ဖွယ် ကာလကလေးများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ချမ်းချမ်းသာသာ ကျော်ဖြတ်နိုင်စေရန် အတူအညီပေးခဲ့သည့် ရွှေမန်းကျီးတော၏ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဆရာလေး၊ ဒေါ်ပညာနန္ဒီနှင့် ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်မြင့်မြင့်တို့ ဖြစ်ကြပါ၏။ အထူးသဖြင့် ဆရာလေး ဒေါ်ပညာနန္ဒီသည် ကျွန်ုပ်သမီး နန္ဒီနှင့် အသက်အရွယ် မတိုမားမယိမ်းဖြစ်နေသဖြင့် သမီးသဖွယ် သံယောဇဉ်ဖြစ်ရ၏။

"ဆရာလေးကလည်း အဖေ၊ အမေ မရှိတော့တာမို့ ဆရာကြီးကိုပဲ အဖေအမုတ်နဲ့ သဘောထားပါ့မယ် အဖေကြီးရယ်"

ဟု ဆိုလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကလည်း သမီးရင်းသဖွယ် ရင်မှာခံစားရ၏။ ရွှေမန်းကျီးတော သာသနာ့ရိပ်သာတွင် တည်းခိုနေစဉ် နေရေးထိုင်ရေး စားရေးသောက်ရေး ကိစ္စအဝဝကို သမီးသီလရှင် ဒေါ်ပညာနန္ဒီက မလစ်ဟင်းအောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ခဲ့ရပါ၏။

ယခုနှစ် ၂၀၁၃ ခုနှစ် အဘထွက်ပွဲသည် ၆၁ ကြိမ်မြောက် ထွက်ပွဲမှာလည်း ထုံးစံအတိုင်း ကျောက်ပန်းတောင်း မြို့မှ ပုပ္ဖိုးတောင်ခြေသို့ ရောက်လာပြီး ရွှေမန်းကျီးတော သာသနာ့ရိပ်သာမှာပင် တည်းခိုဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ရွှေမန်းကျီးတောသို့ရောက်ရောက်ချင်း ဆရာလေး ဒေါ်ပညာနန္ဒီပြာသည့် ဓာတ်ပုံလေးတစ်ပုံသည် လွန်စွာအံ့ဩဖွယ်ကောင်း၏။ ရွှေမန်းကျီးတော သာသနာ့နယ်မြေအတွင်း ကောင်းကင် မနိမ့်မမြင့်ထက်ကွင့် "ခမောက်"တစ်လုံး ပျံဝဲနေသည်ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းယူနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

"အဲဒါ အဘအောင်းတဲ့ ခမောက်ပဲ။ သူ့အလိုလို လေထဲမှာ ပျံဝဲနေပြီးမှ အဘအဆောင်ဘက် ပြန်ရောက်သွားခဲ့တာ။ အဲဒါကို ဆရာလေးတို့ အမိအရရှိက်ထားခဲ့ကြတာ"

ဆရာလေး ဒေါ်ပညာနန္ဒီက ရှင်းပြခဲ့၏။ ဖြစ်တောင့်

ဖြစ်ခဲ့ ကိစ္စရက်စွ ဖြစ်ပါ၏။ အဘဝိဗ္ဗာထိဝိဒ်ခေါင် အောင်မင်းခေါင် ငြိမ်းက ဘယ်သောအခါမျှ သေမသွားသည် “အရှင်ဇာတ်” ကို ဖြေလေသလောဟု ထင်မှတ်မိပါ၏။ “ခမောက်” ဟူသည် တနင်္လာ နှင့် ကြာသပတေးအတွဲ (ဂဗ္ဘေ)ဇာတ်ဖြစ်၍ နိုင်မာသော ပြယုဂ် တစ်ခုအနေနှင့် စိမ်းဖန်တီးပြုလေသလောဟူ၍လည်း တွေးမိပါ၏။

ရွှေမန်းကိုတောမှာ နောက်ထပ်ထူးခြားမှုတစ်ခုအနေ နှင့် တွေ့မြင်ရသည်က ကုန်းလေးတစ်ခုပေါ်တွင် နဂါးရံဘုရား ထည်နေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍားဆက် ဆွေတော်မျိုးတော်များ အတွက် ရည်ရွယ်ပြီးတည်ရသည် သဘောလည်းဖြစ်ပါ၏။ ထိုနဂါးရံဘုရားကို တည်ရာ၌ ဦးပွင်းအောင်(အရှင်ကျွန်ကြီး) ဆရာဝန်အမကြီး ခေါ်မြင့်မြင့်၊ ဆရာလေး ခေါ်ပညာနန္ဒီတို့ ဦးဆောင်၍ တည်နေကြခြင်း ဖြစ်၍ မကြာမီ အပြီးသတ်ကာ အနောက်တောင်တော့မည်ဟု သိခဲ့ရ၏။

မြန်မာပြည်၌ နဂါးရံဘုရားပေါင်း များစွာတည်ကြသည် တို့ ဖူးမြော်တွေ့ရှိရ၏။ မြန်မာပြည်သူပြည်သားအများစုသည် ဘာဂဝတီနဂါးပြည်မှ လူပြည်သို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ပါရမီ နှစ်ကြာရသည်ဟူ၍ ယုံကြည်သူများကြ၏။ အမှန်တကယ် ထည်း မြန်မာ့သမိုင်း၊ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များတွင်လည်း နဂါးမဗ၊ နဂါးလှလင်တွေ ပါဝင်သည်။ သမိုင်း ရာဇဝင်၊ ဒဏ္ဍာရီတွေ များအပြားရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးစေတီတော်သမိုင်း ဝင်းကျွန် တော်တော်သမိုင်း စသည့် စေတီဝင်သမိုင်းစာအုပ်များတွင် ခေါ်ဖွား ပါဝင်ကြ၏။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်သမိုင်းတွင်လည်း နဂါးများနှင့် မကင်း မကွာ အသိတန္တနတိုင်း(ရန်ကုန်)သားနှစ်ဦး ဖြစ်ကြသည်။ အထူးနှင့် ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ရှစ်ဆူကို ပင့်ဆောင်လာကြသည့်အခါ တိုင်းပြည် မြို့ရောက်ခါနီး ဘာဂဝတီနဂါးပြည်မှ နဂါးများက လှေပေါ်မှ ဆံတော်အချို့ကို သူတို့၏တန်ခိုးဖြင့် ခိုးယူကာ ဘာဂဝတီ မြို့ပြည်သို့ ဆောင်ယူသွားခဲ့ကြသည်ဟုလည်း ဖတ်ရှုဖူးပါ၏။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ၏ ဆုံးသားထဲတွင် နဂါး၊ နဂါးသိုက် စသည့် ဝေါဟာရများပင် မြင်လျက် ရှိနေကြ၏။ မနေ့တစ်နေ့ကပင် ကျွန်ုပ်ထံသို့ သူတို့သမီးတစ်ဦးရောက်လာ၏။ သူသည်လည်း နဂါးသိုက်စွဲ ဖြစ်၏။ ဘဝဟောင်းက နဂါးမောင်နှမတွေအတွက် ရည်စူး ချီးမြှင့်ဘုရား ကိုးတောင်ပြည့်တစ်ဆူတည်ရန် အဓိဗ္ဗာန်ပြု ကြောင်း ပြောပြလာ၏။ နေ့ကောင်းရက်သာရွေး၍ စတည်

ရန်သာ လိုတော့ကြောင်း၊ ကုန်ကျမည့်ငွေကြေးကိုလည်း စုပြီး ဆောင်ပြီးရှိနေကြောင်း ပြောသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိရ၏။

သို့သော် ထိုနဂါးရံဘုရား တည်ဆောက်ရာ၌ ကျွန်ုပ် အား ကမကထပြုလုပ်လိုကြောင်း ဦးဆောင်တည်စေလိုကြောင်း ပြောလာရာ၌မူ ကျွန်ုပ်များစွာစဉ်းစားရ၏။ ထိုကိစ္စဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်လျှင် တခြားလုပ်လက်စဖြစ်သော စာရေးခြင်းကိစ္စ၊ ဟောပြောပေးခြင်းကိစ္စ၊ ဆေးကုသခြင်းကိစ္စ စသည့် တခြား အရေးကြီးသော ကိစ္စများတွင် လစ်ဟင်းသွားနိုင်၏။ သို့တည်း မဟုတ် လက်လွတ်ဆုံးရှုံးသွားနိုင်၏။

သို့ဖြစ်၍ ထိုအချိန်သမီးအား နားလည်အောင် ပြောဆို ငြင်းပယ်ရန် ဆုံးဖြတ်ရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ “သတ္တဝါကယ် သာသ နာပြု”သည် လမ်းစဉ်သည် “စာရေးခြင်းဖြင့် သာသနာပြုသည့် လမ်းကို ရွေးချယ်ထားသဖြင့် များစွာစဉ်းစားရ၏။ တခြားကိစ္စ များကြောင့် စာမရေးနိုင်ခဲ့သော် ကျွန်ုပ်ကြီးပမ်းဖန်တီးထားရ သည့် စာရေးသက် နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကို လျှစ်လျူရှုရာကျလိမ့် မည် ဖြစ်ပါ၏။

နဂါးဇိကာ

- “နဂါးတို့မျက်စောင်း အကြောင်းသုံးပါးမရွေး”
- “နဂါးပုန်သိအောင် အမောက်ထောင်”
- “အိပ်လိုက်တာ ကာလနဂါးကျနေတာပဲ”

စသည်ဖြင့် နဂါးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုရိုးတွေ မြန်မာ စကားပုံ၌ ရှိ၏။ နဂါးဟူသော ဇာတ်ကောင်သည် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရှိစဉ်ကပင် ပါဠိတော်ထဲ၌ နေရာများစွာ ပါဝင်၏။ ဘုရားတစ်ဆူတစ်ဆူ ပွင့်တော်မူမှ အိပ်ရာကနိသည် “ကာလနဂါး”၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း စသည်ဖြင့် နဂါးတွေ အကြောင်း ပါဠိတော်များ၌ ဖတ်ရ၏။ ဓမ္မပဒ၊ ဝိနည်း၊ မဟာဝါ သုတ္တနိပါတ် စသည်တို့တွင် နဂါးများအကြောင်း ပါဝင်၏။

နဂါးတို့သည် လူ့ယောင်ဖန်ဆင်းနိုင်ကြောင်းလည်း စာထဲ မှာ နေရာများစွာ ဖတ်ရ၏။ သို့သော် နဂါးတို့ ပင်ကိုအသွင် မစွန့်နိုင်သည့် ဒုက္ခမျိုးငါးပါးဟူ၍လည်း ရှိ၏။ ထိုဒုက္ခမျိုးငါးပါး တို့မှာ (၁) နဂါးအချင်းချင်း မေထုန်ပြုသောအခါ၊ (၂) နဂါးများ ထုံးစံအိပ်မောကျသွားသောအခါ၊ (၃) ပဋိသန္ဓေယူစဉ်အခါ၊ (၄) အရေဟောင်းကို စွန့်သောအခါ၊ (၅) သေလွန်သောအခါ

မူလနဂါးခန္ဓာတို့ဖြင့် သေရသည်ဆို၏။

ထိုနောက် နဂါးမျိုး ခုနစ်ပါးဟူ၍လည်း ခန္ဓာပစ္စည်းယုတ်၊ သတ္တန်ပတ်တော်တို့၌ ပါရှိ၏။ ၎င်းနဂါးမျိုး ခုနစ်ပါးမှာ ဂဠုန် သတ္တဝါတို့က မနှိပ်စက်နိုင်သော၊ ဂဠုန်ဘေးမှ ကင်းဝေးသော နဂါးမျိုးများ ဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။

(၁) ပထဝီတရား-ဇောတုဗျာဒိတ်၊ ဂစ္ဆသေယျ၊ ဥပပါ တိကဟု ဆိုအပ်သည့် ဇာတ်သဘောအားဖြင့် မြင့်မြတ်သော နဂါးမျိုး။

(၂) အပ္ပမာဒတရား - နဂါးစစ်သူကြီး စစ်ဗိုလ်မှူး၊ စစ်ဘုရင်များ ဖြစ်ကြသော ကမ္မလနဂါး၊ အဿတရနဂါးမျိုး။

(၃) စတရတ္တ - တေရဠမည်သော နဂါးဘုရင်မျိုး။

(၄) သတ္တသီဒန္တရ ဝါသီနော - တောင်စဉ်သီဒါ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ နေကြကုန်သော နဂါးမျိုး။

(၅) ပထဝီဋ္ဌကာ - မြေတွင်း၌ ပိုတင်းပုန်းအောင်း ကာ နေလေ့ရှိကြကုန်သော မြေအောင်းနဂါးမျိုး။

(၆) ပဗ္ဗတဋ္ဌကာ - တောင်ခေါင်း၊ တောင်တွင်း၌ ပိုတင်းနေထိုင်ကြကုန်သော တောင်တွင်းနဂါးမျိုး။

(၇) ဝိမနဋ္ဌကာ - ဘောဂဝတီနဂါးပြည်၌ ရွှေဗိမာန်၊ ငွေဗိမာန် စံအိမ်ပုံဖြင့် ဝိမံခံဟော်ပါး၍ နေကြကုန်သော နတ် နဂါးမျိုး... စသည်ဖြင့် နဂါးမျိုးကွဲပေါင်း များစွာရှိကြ၏။

“သာရတ္ထသင်္ဂဟကျမ်း” နှင့် “ပကိတ္ထက ဝိသုဒ္ဓနာ” ကျမ်းတို့တွင် နဂါးအမျိုးပေါင်း ၁၀၂၄ ပါးရှိသည်ဟု ဆိုပြန်၏။ ကဋ္ဌမုခ၊ ပုတိမုခ၊ အဂ္ဂိမုခ၊ သတ္တမုခဟု ခေါ်သော နဂါးမျိုး လေးပါးကိုတည်လျက် ဒဋ္ဌဝိသ၊ ဒိဋ္ဌဝိသ၊ မုဋ္ဌဝိသ၊ ဝါတဒဝိသ ခေါ်သော အဆိပ်မျိုးလေးပါးနှင့်မြှောက်ကာ နဂါးမျိုး ၁၆ ပါးရ၏။

ထို ၁၆ ပါးကိုတည်၊ အဂဒဝိသ၊ နောယောရဝိသ၊ နောအာဂဒဝိသ ယောရဝိသ၊ အာဂဒဝိသစ ယောရဝိသ၊ နောအာဂဒဝိသစ နယောရဝိသ ခေါ် အဆိပ်မျိုးလေးပါးနှင့် ထပ်မြှောက်၊ ၆၄ ပါးရ၏။ ထို ၆၄ ပါးကိုတည် ယောနိမျိုး လေးပါးနှင့်မြှောက် ၂၅၆ ပါးရ၏။ ထို ၂၅၆ ပါးကိုတည်၊ ရေနေကုန်းနေ နှစ်ပါးနှင့်မြှောက် ၅၁၂ ပါးရ၏။ ထို ၅၁၂ ပါးကိုတည်၊ ကာမဂ္ဂုမီ၊ အကာမဂ္ဂုမီခေါ် စည်းစိမ်ရှိ၊ စည်းစိမ်မဲ့ နှစ်ပါးနှင့် မြှောက်သော် နဂါးအမျိုးပေါင်း ၁၀၂၄ ပါးရ၏။

သို့ဖြစ်၍ နဂါးဟူသော သတ္တဝါသည် လူတို့၏ဘဝ ထဲ၌ မဖြစ်မနေ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့် ထူးခြားသော သတ္တဝါ မျိုးဖြစ်၏။ နဂါးသည် မြန်မာနှင့်သာ ဆိုင်သည်မဟုတ်။ တစ်ကမ္ဘာ

လုံးနှင့်ဆိုင်သည့် သတ္တဝါဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် တရုတ်၊ ဂျပန်တို့ တွင် နဂါးနှင့်ပတ်သက်၍ ပုံပြင်အဏ္ဏာရီတွေ များစွာရှိ၏။ တရုတ် လူမျိုးများက နဂါးနှင့်ပတ်သက်လျှင် ပို၍ အသည်းအသန် ယုံကြည်ကြ၏။

တရုတ်တို့၏ နှစ်တစ်နှစ်စီ၏ အထိမ်းအမှတ် သတ္တဝါ သက်ဆိုင်ရာအရပ်များ ဖြစ်ကြသည့် ကျား၊ ယုန်၊ မြင်း၊ မောက် စသည်တို့ရှိရာတွင် “နဂါးနှစ်”ဟူ၍လည်း ထည့်သွင်း ပါရှိ၏။ အထူးသဖြင့် နဂါးနှစ်တွင် မွေးဖွားသူများသည် ကံကောင်း ကြသည်၊ ဉာဏ်ကောင်းကြသည်၊ ပါရမီထူးများ ရှိကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြပြန်၏။ နဂါးကို မင်္ဂလာရှိသောအကောင်း၊ လာဘ် ကောင်းအဖြစ် အထိမ်းအမှတ်ထားကာ သုံးစွဲကြ၏။

နဂါးရုပ်ပုံကို မင်္ဂလာဆောင်၊ နှစ်ကျားမင်္ဂလာတို့တွင် မပါမဖြစ် သုံးစွဲကြ၏။ တရုတ်နဂါးအကသည် တစ်ကမ္ဘာထုံး က ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည့် ကြည့်ချင်ပွဲတစ်မျိုးဖြစ်၏။ နဂါး အကကို ကချင်တိုင်း ဝင်က၍ မရချေ။ စနစ်တကျ လေ့ကျင့် ထားမှရ၏။ အချင်းချင်းအပေးအယူ အချိတ်အဆက်ဖြင့် ကြိမ်၊ များစွာ ဇာတ်တိုက်ထားမှ တရုတ်နဂါးအကကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကနိုင်၏။

တရုတ်တို့ နဂါးကို အမြတ်တနိုးထားကြသလိုပင် ငြိမ်း တို့မှာလည်း နဂါးကို အမြတ်တနိုးထား၍ ဘုရားစေတီ ဂေ့ပင် ကန်များတွင် နဂါးရုပ်များ ထုလုပ်ထားကြ၏။ နဂါးနှင့်ပတ်သက် သော နဂါးနီသီချင်းနှင့် နဂါးနီအသင်းတို့သည် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဂန္ဓဝင်ဖြစ်ပါ၏။ အထူးသဖြင့် နဂါးနီသီချင်းသည် အမျိုးသား သီချင်းအသွင်ဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ မြန်မာတို့ အသည်းနှုတ် ထဲတွင် စိမ့်ဝင်နေ၏။

“ဆင်းရဲခြင်းလွတ်ကင်းအောင် လမ်းပြဆောင်ပါးည်” ဟူသည့် စာသားသည် မြန်မာတို့၏ အင်အားဖြည့်ခံ ထိုသီချင်းကို အားပါးတရ သီဆိုမိသည်နှင့် အားမာန်တွေ ခြံ လာ၏။ မကြာခင် ဆင်းရဲတွင်းမှ လွတ်ကင်းတော့မည့်ထ ယုံကြည်လာ၏။ အမှန်တကယ်လည်း ယုံကြည်စွာ ထိုသီချင်း ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး သီဆိုလေ့ရှိပါက ရတနာရွှေငွေတွေ ငိုဝှဲ လာနိုင်သည့် သာဓကများလည်း ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ နဂါးနီသီချင်း သည် ဝိဇ္ဇာဓာတ်ဖြင့် ရေးစပ်ခဲ့လေသလောဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်မိပါ၏။

ကျွန်ုပ်တို့အစ်မတစ်ယောက်သဖွယ် ရင်းနှီးခင်မင်အောင် အိမ်အနားပြင်ဟုခေါ်သည့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်

အင်ဒီနို ပေါက်တောဝတွင်နေ၏။ သူ၏သားတစ်ယောက်မှာ
အခြားသင်္ဘော အကြီးတန်းအရာရှိဖြစ်၏။ (ချိပ်မိအော့ဖစ်
ဆ) သူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် တူဝရီးသဖွယ် ခင်မင်ကြလေရာ
အခြားထော တွေဖြစ်ကြ၏။ သူ့နာမည်မှာ ဦးမင်းသက်တင်
ဖြစ်၏။

မင်းသက်တင်သည် စာပေဖတ်ရှုရာ၌ ဝါသနာထုံ၏။
အခြားကြီးကျမ်းခိုင်များကိုပါ ဖတ်လေ့ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်ရေးသော
အလင်းပါးများကိုလည်း ဖတ်၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် စာအကြောင်း
အကြောင်း ဆွေးနွေးဖြစ်ကြ၏။ တစ်ချိန်တွင် ဆွေးနွေးရင်း
၌ ရေထဲတွင်နေထိုင်ကြသော ပင်လယ်နဂါးကြီးများအကြောင်း
ပြောဖြစ်ကြ၏။

“ပြောရင် ယုံမှာမဟုတ်ဘူး အဘ။ ကျွန်တော်ကိုယ်
အိုင် ပင်လယ်ထဲမှာနေတဲ့ ရေနဂါးကြီးတစ်ကောင် တွေ့ခဲ့
ဖူးတယ်”

“ဟုတ်လား... အတော်ကြီးသလား။ တကယ်နဂါး
အိမ်ထား။ စာအုပ်တွေထဲမှာတွေ့တဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးပဲလား”

“ဟုတ်တယ်။ မြွေလိုမဟုတ်ဘူး။ ရေထဲမှာနေတဲ့ နဂါး
ကြီးက အမောက်တွေပါတယ်။ အကြေးခွံတွေလည်း တွေ့ရ
တယ်အဘရဲ့။ အံ့ဩပြီး ကြက်သေသေသွားမိတယ်”

“ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း တွေ့သလား။ တခြားသင်္ဘော
တွေကော တွေ့ကြသေးလား”

“ကျွန်တော်နဲ့ တခြား ကျွန်တော်တပည့် သင်္ဘောသား
တစ်ယောက်ပဲ တွေ့လိုက်မိတာ အဘရဲ့။ မနက်မိုးလင်းခါစပဲ
နူးတယ်။ ဒါပေမယ့် အလင်းရောင်တော့ ကောင်းကောင်း
ပြုံး သင်္ဘောမှာထွန်းထားတဲ့ မီးအလင်းရောင်နဲ့ပဲ ကောင်း

ကောင်းတွေ့လိုက်ရတာပါ။ နည်းတဲ့အကောင်ကြီး ပေတစ်သွား
အဘရဲ့။ လူနစ်ဖက်စာလောက်ရှိပယ် ထင်တာပဲ။ ရေပြင်ကနေ
သင်္ဘောနားကို ကပ်ပြီး ဘွားခနဲ ရေပြင်ပေါ် တက်လာတာ။
သင်္ဘောတောင် နည်းနည်းယိမ်းသွားတယ် ထင်တာပဲ”

“သင်္ဘောကိုတော့ ဘာမှ အန္တရာယ်မပေးဘူးပေါ့”
“ဟုတ်တယ်။ ဘာမှလုပ်မသွားဘူး။ သူ့လမ်းကိုသူ
သွားရင်းနဲ့ တစ်ခါတည်း ပြန်ပေါ်မလာတော့ဘူး။ ကျွန်တော်
လည်း ကျွန်တော်တပည့်ကို ပြောထားရတယ်။ ဒီအကြောင်း
မင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန်မပြောနဲ့လို့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”
“ဪ... အဘရယ်။ ဘယ်သူက ယုံမှာလဲ။ ဆရာ
တပည့်နှစ်ယောက် မူးကြောင်ရူးကြောင်ဖြစ်လို့ တွေ့ကရာတွေ
လျှောက်ပြောတယ်ပဲ ထင်ကြမှာမဟုတ်ဘူးလား”

“အင်း... ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ”
လောကကြီးသည် လွန်စွာဆန်းပြား၏။ ပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီ
ဟု ထင်မြင်ရသော အကြောင်းအရာများကို မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ တွေ
ကြရသောအခါ ယုံကြည်ဖို့ ခက်ခဲလေ၏။ ရံဖန်ရံခါတွင်
မျက်မြင်တွေ့ရှိရသည့်အရာများသည် ပုံဝတ္ထုထဲကအကြောင်း
အရာများထက်ပင် ဆန်းပြားသည်လည်း ရှိပါသေး၏။

(ရှေ့လစောင်မျှော်ဖတ်စွမ်း)

ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလ

လင်းရောင်တင်

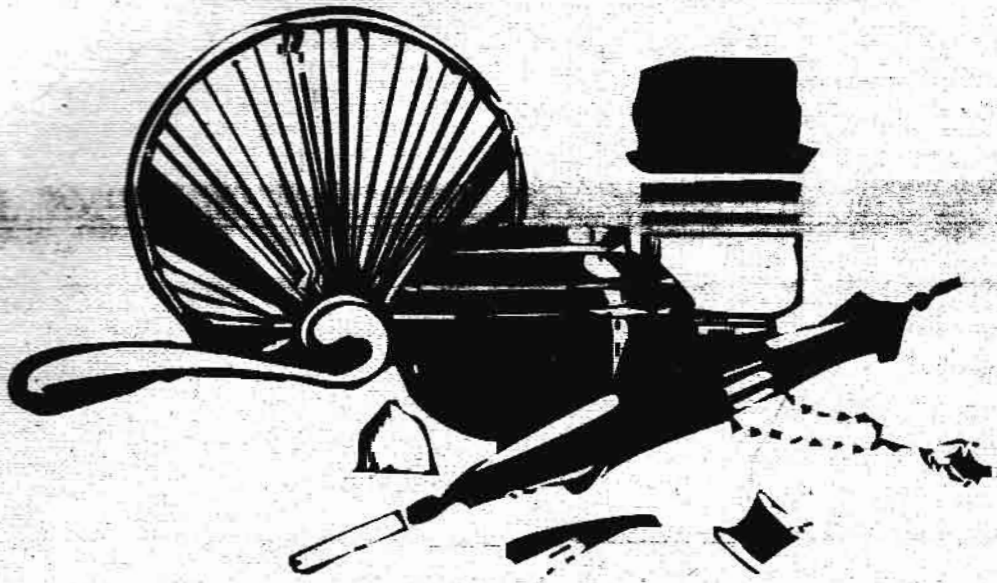
ဆရာကြီးလင်းရောင်တင်
နေလက္ခဏာယ လိုစာရလောကနိဗ္ဗာန်
ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး စသည့်
အရေးကိစ္စများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ။

နေ့စဉ်-နံနက်(၉)နာရီမှ (၁၂)နာရီအတွင်း။ ဥပုသ်နေ့တစ်ရက် နားသည်။

အခန်း(၃၀၆)၊ တိုက်အမှတ်(၁၀၀/B)၊ (၄)ဗွား၊ လမ်းသစ်လမ်း၊

လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ - 09 420014614

www.burmeseclassic.com

ကံထပ်, ရဟန်းခံ, ရှင်ပြု

အလှူ ဧတိ မဂ် လာ သိ မှ တ် စ ရာ

ဂမ္ဘီရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc)

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် ရန်ကုန်မြို့ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီးရှိ စာပေလောက(၅) စာအုပ်တိုက်သို့ ဘုန်းရောင်ဂျာနယ် မေတ္တာလက်ဆောင် ပေးရန် ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တွင် ဂျိုးဖြူသာသနာပြု စခန်းမှ ကြွရောက်အပူတော်ခံသော ရှေး

ဟောင်းသမိုင်းဝင် သိုက်ဘုရားများ အကြောင်း သတင်းဆောင်းပါး ပါလာ၍ သွားပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာပေလောက(၅) စာအုပ်တိုက်ပိုင်ရှင် ဦးနေမျိုးညွန့်၏ဇနီး ဒေါ်နင်းမြတ်သွယ်မှာ ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်ကို နှစ်ခြိုက်သဘော ကျပြီး သူ၏ စာရေးမကလေးအား

ဂျာနယ်ငါးစောင် ဝယ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ယခုအခါ အပတ်စဉ် ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တွင် ဘုရားသမိုင်း ဖော်ပြပေးနေကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။
ဒေါ်နင်းမြတ်သွယ်သည် ဘာရေးကို ကြည်ညိုလေးစားပြီး စာပေဝါသနာပါသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

သူတို့မိသားစုသည် စာအုပ်စာတမ်းများ ထိုထည်း မကြာခင် ခံနိုင်ကြပါသည်။ သူတို့သည် စာရေးသူအား သူတို့တိုက် ဖတ်ဝေသော ဖုန်းရွှေစာအုပ်နှင့် ထပ်ရဟန်းခံရင်ပြု ဝေါဟာရရှင်းတမ်း နှင့် ပစ္စည်းလေးပါး၊ ပရိက္ခရာရှစ်ပါး ဝါဒီအိန်းခြင်းအကျိုးတရားများစာအုပ် ဝါဒီအိန်းပြုလိုက်ပါသည်။ စာအုပ်ပြုရာ သူ အရှင်ကဝေရသာရ(သာသနတက္က သီထပေမ္မစရိယ) B.A. (Buddhism) ဖြစ်ပြီး အလှူမှာ ဦးနေမျိုးညွန့်အိန်းခြင်း ခြတ်သွယ်မိသားစု ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုမိသားစု ကံထပ်ရဟန်းခံအကြောင်း ရှင်းတမ်း ရေးသားဖော်ပြပေးပါသည်။

ကံထပ် ရဟန်းခံ ရှင်ပြု

အလှူတော်မင်္ဂလာ ဝေါဟာရရှင်းတမ်း

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ထံထပ်ဟူသော ဝေါဟာရကို သုံးနှုန်း မြေကြွသည်။ ကံထပ်ခြင်းသည် ရဟန်း ဖြစ်ပြီးသော ရဟန်းတော်များကို သိမ် ထဲသို့ ဝင်စေပြီး ဉာတ်ကမ္မဝါစာတို့ကို ရဟန်းပြုခံစဉ်က ရွတ်ဖတ်ခဲ့ကြသည့် အတိုင်း ပြန်လည်ရွတ်ဖတ်ကြ၍ ပြန်

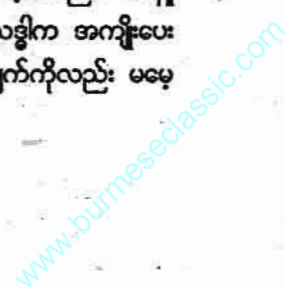
လည် ရဟန်းပြုခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ သို့သော် ပြန်လည်ရဟန်းပြုခြင်း ဆိုရာ ၌ ပထမ ရဟန်းပြုစဉ်က ရရှိလာသော ရဟန်းသိက္ခာ၊ ရဟန်းဝါတို့ကို မထိခိုက် ပါ။ မထိခိုက်သည့်အပြင် အကျိုးတရား ပင် ရလိုက်သေးသည်။ ရဟန်းခံစဉ်က ချွတ်ယွင်းခဲ့သောကြောင့် အကယ်၍ ရဟန်းမဖြစ်ခဲ့သော် သိက္ခာထပ်(ကံထပ်) အမှုကြောင့် ရဟန်းစစ်စစ်အဖြစ်သို့ ရောက်သွားရ၏။ ကံထပ်(သိက္ခာထပ်) အလှူကို ပြုလုပ်ကြသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများလည်း ရဟန်းဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအဖြစ်ကို ရရှိကြရ၏။

စာရေးသူ အဓိဋ္ဌာန်သွားရောက် ဝင်သော သာဓကတမြို့ တံခွန်တိုင် တောရကျောင်းတိုက်တွင် အပတ်စဉ် သိက္ခာထပ်ရှိ၏။ အောင်စေတီဆရာ တော်ဘုရားကြီးအား တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ သိက္ခာထပ်ပေးကြရာ ယခုအခါ အကြိမ် ၅၀၀ ကျော်ရှိနေပါပြီ။ ဆရာတော်ကြီး တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိ ကာမများ ရဟန်းဒါယကာ၊ ရဟန်းဒါယိ ကာမ ဖြစ်စေရေး ကောင်းကျိုးသုခရ ကြပြီး အသက်ရှည်ကျန်းမာရေး သိမ် ဆင်းလောင်း ပရိက္ခရာရှစ်ပါး လှူဒါန်း

ရခြင်း အကျိုးကျေးဇူးလည်း ရရှိနိုင် ကြောင်း ဟောဆိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဉာတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းဖြစ်ပြီးသော ရဟန်းတော်ကို တစ် ဖန် ဉာတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ထပ်ရွတ်ဖတ် ပြီး ရဟန်းပြုစေပြန်သောကြောင့် ကံ ထပ်ခြင်းဟု သုံးနှုန်းခေါ်ဝေါ်၍ ကုသိုလ် ပြုကြ၏။ ဤကံထပ်ခြင်းဟူသော ကုသိုလ်ပြုနည်းသည် ပေါ်ပေါက်လာ သည်မှာ သိပ်မကြာသေး။ ရှေးဆရာ တော်ကြီးများသည် လူ့ဘဝနှင့် သာသ နာတော် ကြံ့ခံ့ရသည့်ဘဝ၌ ရဟန်း ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအဖြစ် ခံယူစေ လိုသော မေတ္တာ၊ စေတနာ ကုသိုလ် အကျိုးတရားတွေကို မြှုပ်မြင်၍ ပြုလုပ် ထားခဲ့ကြဟန် ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာ တော်နှင့် ကြံ့ခိုက် သာသနာတော်နှင့် ထဲထဲဝင်ဝင်ရင်းနှီးပြီး ကုသိုလ်တိုးပွား စေရန် ရည်သန်မှု ပြုခဲ့ကြသည်။ ရိုးရိုး ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ အဖြစ်မှ ကံ ထပ် သိက္ခာထပ် ရဟန်းဒါယကာ၊ ဒါယိ ကာမများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြရ၏။ အချို့မှာ ကံထပ်စရာမလို၊ ဘုရားဟော မှာမပါဟု ဆိုကြသူအချို့ ရှိကြ၏။ ရဟန်းခံတုန်းက သိမ်တက်ပြီး ရဟန်း ပြုပြီးပြီ အပိုအလုပ်ဟု ထင်မှတ်မှား သူတွေ ရှိကြ၏။ ဆရာတော်များမှာ မိမိ အကျိုးထက် တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိ ကာမများ အကျိုးကိုကြည့်၍ ဆောင် ရွက်စေသော မင်္ဂလာရှိသော အလှူဒါန တစ်ခုဟု ယုံကြည်သင့်ပါသည်။ အလှူ ဒါနတွင် စေတနာသဒ္ဓါက အကျိုးပေး သည်ဟူသော အချက်ကိုလည်း မမေ့ သင့်ပေ။

ဒုလ္လဘာ ဟူသော စကားသည် (ဒု+လဘ)ပုဒ် နှစ်ပုဒ်ဖြင့် စပ်ထား၏။ ဒု-ကား ခက်ခက်ခဲခဲ၊ လဘ-ကား ရခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ “ဒုလ္လဘာ”ခက်ခဲသော ရဟန်းဘဝကို ရခြင်းဟု သိနားလည်ရမည်။ ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်းလောက် သင်္ကန်းဝတ်၊ ရဟန်းခံ၊ ရဟန်းပြုသူကို “ဒုလ္လဘာ”ဟု မှတ်ထင်ခြင်းမှာမဟုတ်ပေ။

ရဟန်းခံခြင်း၊ ရဟန်းပြုခြင်း

“ရဟန်းခံ”ဟူသော ဝေါဟာရကို ပါဠိဘာသာဖြင့် “ပဗ္ဗဋ္ဌ”ဟု ခေါ်၏။ “မင်္ဂလာ”ဟူသော စကားလုံးနှင့် တွဲစပ်၍ “ပဗ္ဗဋ္ဌမင်္ဂလာ”ဟု သုံးနှုန်းကြ၏။ “မင်္ဂလာ”ဟူသည် မြင့်မြတ်ခြင်း၊ ကြီးပွားခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်းများ ဖြစ်သည်။

“ပဗ္ဗဋ္ဌမင်္ဂလာ”ဆိုရာ၌ ပဗ္ဗဋ္ဌဟူသောစကားနှင့် မင်္ဂလာဟူသောစကား နှစ်မျိုးကို တွဲစပ်ထားသည်။

ယင်းနှစ်မျိုးတို့သည် ပဗ္ဗဋ္ဌဟူရာ၌ -

- (၁) ဘိက္ခုပဗ္ဗဋ္ဌ
- (၂) သာမဏေရပဗ္ဗဋ္ဌ
- (၃) ဣသိပဗ္ဗဋ္ဌ
- (၄) ပရိဗ္ဗာဏပဗ္ဗဋ္ဌဟု လေးမျိုးရှိသည်။

(၁) ဘိက္ခုပဗ္ဗဋ္ဌဆိုသည်မှာ ရဟန်းပြုခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

(၂) သာမဏေရပဗ္ဗဋ္ဌဆိုသည်မှာ ရှင်သာမဏေပြုခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

(၃) ဣသိပဗ္ဗဋ္ဌဆိုသည်မှာ ရသေ့ပြုခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

(၄) ပရိဗ္ဗာဏပဗ္ဗဋ္ဌဆိုသည်မှာ ပရိပိုင်ပြုခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

ပဗ္ဗဋ္ဌဟူသော စကားဝယ် ဗုဒ္ဓသာသနာတွင်း၌ ရသေ့ပြုခြင်းနှင့် ပရိပိုင်ပြုခြင်းများ ရှိသော်လည်း ပဗ္ဗဋ္ဌဟု မထင်မှတ်ကြကုန်။ ရဟန်းပြုခြင်းနှင့် ရှင်သာမဏေပြုခြင်းများကိုသာ ပဗ္ဗဋ္ဌဟု ထင်မှတ်နေကြသည်။ သာသနာပဉ္စကား ရဟန်းနှင့် ရှင်သာမဏေများ မပြုနိုင်

ကြသဖြင့် ရသေ့နှင့် ပရိပိုင်များသာ ပြုနိုင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရသေ့နှင့် ပရိပိုင်များကိုသာ ပဗ္ဗဋ္ဌဟု ထင်မှတ်နေကြသည်။ စင်စစ်မှာမူ ပဗ္ဗဋ္ဌလေးမျိုးလုံးကိုပင် ပဗ္ဗဋ္ဌဟု ခေါ်သည်။

“ပဗ္ဗဋ္ဌ”ဟူသောစကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ယုတ်ညံ့နိမ့်ကျသော လူ့အသွင်အပြင်ကို စွန့်ပယ်၍ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်၊ ရဟန်းအသွင်အပြင်ကို ယူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာဆိုသည်မှာ မြင့်မြတ်ခြင်း၊ ကြီးပွားခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်းများ ဖြစ်သည်။

“ပဗ္ဗဋ္ဌမင်္ဂလာ”ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကား လူ့အဖြစ်၊ လူ့အသွင်အပြင်ကို စွန့်ပယ်၍ ရဟန်းအဖြစ်၊ ရဟန်းအသွင်အပြင်ကို ယူခြင်းသည်ပင် မြင့်မြတ်ကြောင်း၊ ကြီးပွားကြောင်း၊ ချမ်းသာကြောင်း၊ ပြည့်စုံကြောင်း ဖြစ်သည်။

ရဟန်းပြုခြင်း၊ ရဟန်းခံခြင်းကို မြင့်မြတ်သောအလုပ်ဟူ၍ တန်ဖိုးထားကြပြီး အချိန်အားလျှင် အားသလို ဖိစိတို့တတ်နိုင်သလောက် ရဟန်းဘဝသို့ ကူးပြောင်း၍ နေကြသည်မှာ ယနေ့ခေတ်၌ “ဒုလ္လဘ”ဟူသောစကားဖြင့် တွင်ကျယ်နေ၏။ အမှန်ကား ဒုလ္လဘဟူသော စကားသည် (ဒု+လဘ)ပုဒ်နှစ်ပုဒ်ဖြင့် ဝပ်ထား၏။ ဒု-ကား ခက်ခက်ခဲခဲ၊ လဘ-ကား ရခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ “ဒုလ္လဘ”ခက်ခဲသော ရဟန်းဘဝကို ရခြင်းဟု သိနားလည်ရမည်။ ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်းလောက် သင်္ကန်းစတိ၊ ရဟန်းခံ၊ ရဟန်းပြုသူကို “ဒုလ္လဘ”ဟု မှတ်ထင်ခြင်းမှာ မဟုတ်ပေ။ ဒုလ္လဘနှင့် ပတ်သက်၍ နှစ်သစ်ကူးအထူးဆောင်း

ပါးတွင် စာရေးသူ အကျယ်သော ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ရဟန်းဟူသော ဝေါဟာရ

ရဟန်းဟူသော အမည်သည် အရဟန္တပါဠိမှ ဖြစ်လာသော ရဟန္တအတိုချုပ်ခေါ်သော အမည်ဖြစ်ဟန်တူသည်။

သို့ရာတွင် ဘိက္ခု၊ သာမဏ၊ ပဗ္ဗဋ္ဌိတ စသော ပါဠိတို့ကို ပြန်ဆဲထာသော မြန်မာအမည်လည်း ဖြစ်၏။ အသုံးအစွဲလည်း များလှ၏။ ပဗ္ဗဋ္ဌလေးမျိုးမှလာသော ရဟန်းအားလုံးနှင့် ဥပသမ္ဘဒါရစ်မျိုးမှလာသော ရဟန်းအားလုံးကိုရသည်။

ယခုအခါ ရဟန်းခံကြသည်ကား ဉာတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မုပသမ္ဘဒါဖြင့်သာ ရဟန်းခံကြသည်။ ရဟန်းပြုကြသည်

ဉာတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မုပသမ္ဘဒါ

ရဟန်းယောက်ျားသံဃာ၌ ဉာတ်တစ်ကြိမ်၊ ကမ္မဝါသနာကြိမ်အားဖြင့် ထောက်ကြိမ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်သော ရဟန်း (ရဟန်းယောက်ျားများ-ဘိက္ခု၊ ချား၊ ရဟန်းခံ ဆိုသည်မှာလည်း သိမ်ငှက်ငါးပါး၊ ငါးပါးထက်လွန်သော သံဃာစည်းဝေး၍ ရဟန်းလောင်းအား မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုပညတ်ထားသော သံဃာပုဒ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းကာ စနစ်ပေးအပ်ကာ သံဃာ့ဘောင်သွတ်သွင်းခြင်းကို ဉာတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် သံဃာအား သဘောတူ၊ မတူကြားလျှောက်ထားရာ ကန့်ကွက်ထု

ထွင် ကံပျက်၍ ရဟန်းမဖြစ်ဘဲ ကန့်
ထွက်သူမရှိလျှင် သဘောတူ သံဃာဆန္ဒ
ဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။
ရဟန်းပြုခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်
မလည်း ဝင့်ဆင်းရဲကုန်ဆုံးရာ အရဟတ္တ
နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်ရန် ဖြစ်
လေသည်။

သံဃာက ရဟန်းခံပေးရာ၌လည်း
ထူမြင့်တိုင်း ရဟန်းခံပေးရမည် မဟုတ်။
အပြစ်ဒေါသ ကင်းလွတ်စင်ကြယ်၍
အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောသူကိုသာ
ရဟန်းခံပေးရသည်။

၁။ ပဏ္ဍက-မဏ္ဍုက်၊ ဖို-မ လိင်
အင်္ဂါထင်ရှားမရှိသောသူ။

၂။ ထေယျသံဝါသက-ကိုယ်တိုင်
သင်္ကန်းဝတ်၍ ရဟန်းအသွင်ကို ခိုးယူ
သောသူနှင့် ရဟန်းစစ်မဟုတ်ဘဲ ရဟန်း
စစ်ယောင်ဆောင်ကာ ရဟန်းစစ်တို့နှင့်
ဆင်းသင်းနေထိုင်သောသူ။

၃။ တိတ္ထိယပက္ကန္တက-ရဟန်းစစ်
ဖြစ်လျက် ရဟန်းဘောင်မှစွန့်ခွာ၍
တိတ္ထိဘောင်သို့(ဘာသာခြားသို့ ကူး
ပြောင်းကာ)ဝင်ကာ ရဟန်းခံသောသူ။

၄။ တိရစ္ဆာန်-မြဟွာ၊ နတ်၊ ဂဠုန်၊
နဂါး စသော တိရစ္ဆာန်။

၅။ မာတုယာတက-အမိရင်းကို
သတ်သောသူ။

၆။ ပိတုယာတက-အဖရင်းကို
သတ်သောသူ။

(၇) အရဟန္တယာတက-ရဟန္တာ
ကို သတ်သောသူ။

၈။ လောဟိတုပ္ပါဒက-မြတ်စွာ
ဘုရားအား သွေးစိမ်းတည်အောင်၊ သွေး
ဆွတ်ဥအောင် ပြုသောသူ။

၉။ သံဃာဘောဒက-သံဃာကို
ဝိနည်းကံဖြင့် ဝိုင်းခွဲသောသူ။

၁၀။ ဘိက္ခုနီဒူသက-ရဟန်းမိန်းမ
ကို ပေါင်းဖော်ဖျက်ဆီးသူ။

၁၁။ ဥဘတောဗျူဟက-ဖိုမလိင်
အင်္ဂါ နှစ်မျိုးစလုံး ပါရှိသောသူ။ ဤ

၁၁ ယောက်တို့ကား အပြစ်မလွတ်
ကင်း၊ မစင်ကြယ်သော အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်
များ ဖြစ်၍ ရဟန်းမခံထိုက်။ ရဟန်းခံ
မပေးရ။ သံဃာက မသိ၍လည်းကောင်း၊
သိလျက်နှင့်လည်းကောင်း ရဟန်းခံပေး
သော်လည်း ရဟန်းမဖြစ်။

အပြစ်ဒေါသလွတ်ကင်း၍ စင်
ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း
ရဟန်းခံရာ၌ -

၁။ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ-အထက်ဖော်ပြ
ပါ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၁ မျိုးမှ ကင်းလွတ်၍
အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သဖြင့် ရဟန်း
လောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း။

၂။ သီမသမ္ပတ္တိ - သိမ်၏ ပြည့်စုံ
ခြင်း။

၃။ ဉာတ္တိသမ္ပတ္တိ - ဉာဏ်၏ပြည့်
စုံခြင်း။

၄။ အနုသာဓနသမ္ပတ္တိ - ကမ္မဝါ
၏ ပြည့်စုံခြင်း။

၅။ ပရိသသမ္ပတ္တိ - ရဟန်းစစ်
ငါးပါး၊ ငါးပါးထက်အလွန်ရှိသဖြင့်
ပရိသတ်၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍ အင်္ဂါအချက်
အလက် ငါးပါးရှိ၏။ ထိုအင်္ဂါငါးပါးပြည့်
စုံမှ ရဟန်းဖြစ်သည်။ ထိုအင်္ဂါငါးပါး
ပြည့်စုံခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းကို
ပင် "ပဉ္စင်း"ဟု ခေါ်ဆိုကြပြန်သည်။
ယနေ ဦးဝင်း၊ ဦးပဉ္စင်းဟု ခေါ်တွင်နေ
ကြ၏။

စာရေးသူလည်း အရှင်ဘုရား
သာရ ရှင်းပြု သဘောပေါက်ရမည်။
ပရိက္ခရာရှစ်ပါးမှာ လူသိများ၍ အထွယ်
မခွဲလိုသော်လည်း ရှင်သာမဏေ၊ ရဟန်း
ပြုရာတွင် မရှိမဖြစ်၊ မပါမဖြစ် အရေး
ကြီး၍ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ ယနေ့
ခေတ်တွင် အမှတ်မှားနေတာလည်း
တွေ့ရ၏။ ဥပမာ-အချို့ ဖိနပ်ကို ပရိက္ခရာ
ရှစ်ပါးတွင် ပါသည်ဟု ထင်ကြ၏။

ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါး

- (၁) ခါးဝတ် သင်းပိုင်သင်္ကန်း။
- (၂) ကိုယ်ဝတ် ကေသီသင်္ကန်း။ (၃)
- နှစ်ထပ်ချုပ် ဒုကုဋ်သင်္ကန်း (၄) သပိတ်။
- (၅) ပဲခွပ် (သို့မဟုတ်) သင်တုန်းဓား။
- (၆) အင်္ဂါ (၇) ခါးပန်းကြိုး။ (၈) ရေစစ်-
- ဓမ္မကရိုဏ်။

ရှင်ပြုရာတွင် ဆရာရဟန်းချပေး
သော သရဏဂုံသုံးပါး(ဗုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ)ကို ဋ္ဌာန်ကရိုဏ်းပီသစွာ
ရွတ်ဆိုနိုင်ဖို့ အဓိကဖြစ်သည်။ သင်္ကန်း
စည်းပြီးသောအခါ သရဏဂုံသုံးပါးကို
ဆရာရဟန်းရွတ်ဆိုသည့်အတိုင်း လိုက်
၍ ရွတ်ဆိုရ၏။ သရဏဂုံယူ၍ ပြီးဆုံး
လျှင် ပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာမြောက်၍ ရှင်အဖြစ်
သို့ ရောက်သည်။ ရှင်ပြုရာတွင် တတ်
နိုင်လျှင် နိုင်သလောက် ချဲ့၍ ကြီးကျယ်
ခမ်းနားစွာ ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြသည်။
ရှင်ပြုနှင့်အလှူ ကွဲပြားစေဟု ဆရာ
တော်တစ်ပါးမှ မိန့်ဆိုထားပါသည်။

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

ကိုယ်တွေ့အမေရိကား ဝင်ငွေနှင့် ကုန်ဈေးနှုန်း

■ မောင်ကောင်းမြင့်

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ မိမိထွက်ခွာမလာမီက ရန်ကုန်မြို့သို့ အလည်အပတ် ပြန်ရောက်လာကြသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် နေထိုင်ကြသည့် မြန်မာ မိတ်ဆွေများနှင့် စကားပြောဖြစ်ကြသည်။ သူတို့က အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် အစားအသောက်များ ပေါများပြီး သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်ကာ ဈေးနှုန်းသက်သာကြောင်း၊ နို့နှင့် ကြက်သားမှာ အခြေခံစားကုန်ဖြစ်ပြီး လူတိုင်း ဝဝလင်လင် စားသောက်နိုင်ကြောင်း၊ US 5 Dollars (၅ ကျပ်ဖိုးဟု မြန်မာတွေက အလွယ်ခေါ်ကြသည်)ဆိုလျှင် လူတစ်ယောက် တစ်နေ့စာ

ကောင်းကောင်းကြီး ဖုလုံကြောင်း၊ သို့သော် နေစရိတ်(အိမ်ငှားခ) ဈေးကြီးလှကြောင်း၊ တစ်ယောက်နေထိုင်နိုင်ရန် မိန်းကလေးကို US ၄၅၀ မှ ၅၀၀ လောက်ဝန်းကျင်ရှိကြောင်း (နယူးယောက်၊ ဝါရှင်တန် စသော မြို့ကြီးများထက် မြို့ငယ်လေးများ Upstate များတွင် သက်သာသည်။) တစ်ယောက်ခန့်ဆိုပါက ၁,၃၀၀ မှ ၁,၅၀၀ အကြား ပေးနေကြရကြောင်း ဆိုကြ၏။ စားရေးထက် နေရေးက ခက်သည်ဟု ဆိုကြသော် သို့သော် အလုပ်ရလျှင်မူ တစ်နေ့လျှင် ငါးနာရီ (သို့မဟုတ် ၈ နာရီအထိ အချို့လုပ်ကြသည်)လုပ်လျှင် တိုစား

www.burmeseclassic.com

စရိတ် ပေးနိုင်ကြောင်း ပြောကြသည်။

ယခု မိမိ အမေရိကားကို ရောက်သည်မှာ ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်တွင် သုံးလပြည့်ခဲ့ပြီ။ နယူးယောက်၊ ဝါရှင်တန်၊ ဟာရီလင်း၊ အယ်ဘာနီ၊ ရပ်စီလီယား စသော မြို့များတွင် တစ်ကြိမ်လျှင် ၁၀ ရက်မှ နှစ်ပတ်လောက်အထိ နေထိုင်ခဲ့ဖူး ပြီ။ ယခုတော့ နယူးယောက်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိရာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့သူတို့ တွေ့ကြုံခဲ့သောစကားကို ကောင်းစွာ နားလည်ပြီ။

မိမိနေထိုင်ခဲ့ပြီးသော ကာလတွင် တွေ့ကြုံသိရှိရ သော ကိုယ်တွေ့နေထိုင်မှုနှင့်အတူ အစားအသောက်က အနေအထိုင်ထက် သက်သာသည်ဟု ယေဘုယျဆိုနိုင်ခြင်း မှာ ဝင်ငွေ၊ ထွက်ငွေ သဘောအရသာ ဖြစ်သည်။ လူတစ် ယောက်လျှင် တစ်နေ့ စားစရိတ် (စား+အသေးသုံးအပါအဝင်) ၁၀ ဒေါ်လာမှ ၁၅ ဒေါ်လာခန့်ရှိသည်။ ခရီးစရိတ်က ခရီး တစ်ကြောင်း ၂.၅ ဒေါ်လာဖြစ်၍ ၅ ဒေါ်လာခန့် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အစား + အသွားအတွက် ပျမ်းမျှ တစ်လအတွက် ၄၅၀-၅၀၀ ခန့်ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ အိမ်ခန်းတန်းနေပါက ၄၅၀-၅၀၀ ရှိရာ တစ်လလျှင် ၉၀၀-၁,၀၀၀ ကြား အကုန် အကျ ခန့်မှန်းခြေ (အလျှော့အတင်းရှိမည်) ရှိသည်။

အလုပ် (ပုံမှန်ပျမ်းမျှ ဝင်ငွေရသူ တစ်ယောက်) ထုပ်ပါက တစ်နေ့ ၅ နာရီမှ ၈ နာရီ ဆိုကြပါစို့။ တစ်နာရီ ဝင်ငွေ ၈ ဒေါ်လာဖြင့်ဆိုလျှင် ၄၀ မှ ၆၀ အကြား ရနိုင် သည်။ တစ်လ (ပိတ်ရက် အလုပ်မလုပ်သောရက် ၈ ရက် ထားလျှင်) တစ်ဦးဝင်ငွေ ၉၀၀-၁,၂၀၀ ဝန်းကျင်ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် တစ်လ ၁,၀၀၀ မှ ၁,၃၀၀-၁,၄၀၀ ခန့်အောင် ကြီးစားရှာဖွေလုပ်ကိုင်နေကြရသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ဝင်ငွေ အနည်းအများအလိုက် အသုံးစရိတ် ဆင်ခြင် ရပါသည်။

ဝင်ငွေပုံမှန်ရသောအလုပ်ကို မပျက်အောင် ကြီးစား ထုပ်ကိုင်ကြရ၏။ နေ့စဉ်လုပ်မှ တစ်ပတ်စာ သောကြာနေ့တွင် ထုပ်ခရကြသည်က များသည်။ အချို့အလုပ်မှာ ငွေသားဖြင့် အကြွေးပေးပြီး အချို့မှာ ချက် check ဖြင့် ပေးကြသည်။

ထိုမျှဆိုလျှင် နေ့စရိတ်(အိမ်ဂှားခ)နှင့် စားသောက် စရိတ်မှာ ဆတူနီးပါးဖြစ်ကြောင်း တွေ့နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်

စားစရိတ်သက်သာသည် ဆိုသည်မှာ မဟုတ်နိုင်ကြောင်း တွေ့နိုင်သည်။ ထို့ပြင် စားစရိတ်သည် အမေရိကန်ငွေ US\$ ဖြင့် တစ်ကျပ်-နှစ်ကျပ်ဟုဆိုကာ သုံးကြသောငွေသည် (မြန်မာငွေဖြင့် တစ်ဒေါ်လာ ၈၅၀ အထက်နှုန်း) မည်မျှ တန်မည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ သို့သော် ဝင်ငွေက ထွက်ငွေ (အသုံးစရိတ်)ကို ကာမိအောင် ရကြသောကြောင့် အလုပ် ရှိသူတိုင်း ဝဝလင်လင် စားသောက်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤနိုင်ငံတွင် အလုပ်လုပ်သူများမှာ ခိုကပ်နေ၍မရ၊ ထိုင်စရာခုံမရှိသော အလုပ်ကများသည်။ တစ်နာရီနှုန်းနှင့် တွက်ချက်သောကြောင့် လုပ်နိုင်မှ ရကြသည်။ အလုပ် အပြုတ် မခံဝံ့ကြ။ တာဝန်မကျေလျှင် ချက်ချင်းရပ်နားခံရ မည်။ ဤနိုင်ငံတွင်ရောက်နေသော မြန်မာများ အလုပ်လုပ် နေကြပုံကိုကြည့်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှာသာ သည်လိုလုပ်ကြလျှင် ဟု တွေးမိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

မနက် ၇ နာရီလောက်ဆိုလျှင် အိမ်မှ စထွက်ပြီ။ ရထား(ကား)ဖြင့် အလုပ်ဝင်ချိန်မီအောင် သွားရ၏။ ရထား တွေ ပေါများသည့်တိုင် အလုပ်ဆင်းချိန် prime time/rush home ဆိုပါက (အမြန်ရထားတစ်ဖွဲ့လည်း ထပ်ခွဲပေးသည်) လူကျပ်သည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သွားချိန်ကို တစ်နာရီ+ ထားကြရသည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ခွင်သို့ ၈ နာရီမီအောင် ၈ရက်ကြာရ၏။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ချိန် ပျမ်းမျှ ၈ နာရီဆိုပါ က ညနေ ၄ နာရီ အလုပ်ပြီးမည်။ ပြန်ချိန် တစ်နာရီ + ဆိုလျှင် ညနေ ၅ နာရီကျော် ၆ နာရီမှ ပြန်ရောက်ကြသည်။ မနက် ၇ နာရီမှ ည ၇ နာရီဟု ဆိုနိုင်သည်။ (နောက်ကျဝင် ရသော ဝင်ချိန်ဖြစ်ပါက ဤအတိုင်းပင် ၁၂ နာရီနှုန်းဖြင့် ထွက်သွားပါက အိမ်ပြန်ချိန် မှန်းဆ၍ရသည်။)

လုပ်ခမှာ တာဝန်ကြီးသော၊ ပင်ပန်းသော အလုပ် များဖြစ်ပါက တစ်နာရီ ၁၀ ဒေါ်လာမှ ၁၅ ဒေါ်လာ အထက် ပင် ရကြသည်။ အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်ဖြစ်စေကာမူ ဝန်တင် ကားကြီးများ၊ စက်ကရိန်းကြီးများ မောင်းသူတို့ဆိုပါက ၂၀ အထက် ရကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။ (ကော်လာဖြူ လူတန်းစား မှာ အခွင့်အရေး ကောင်းပါသည်။)

ထို့ကြောင့် အလုပ်တာဝန်ကျေပွန်ခြင်း (အလုပ်ပြုတ် မခံနိုင်၍ ကြီးစားလုပ်ကိုင်နေကြရသည်ဖြစ်၍)ကြောင့် ဝင်ငွေ

မှန်သည်။ ဝင်ငွေက သုံးစရိတ်ကာမိအောင် ဖြစ်နေသဖြင့် လူတန်းစေ နေထိုင်နိုင်ကြသည်။ လူတစ်ယောက်အတွက် အခြားရနိုင်သော အခွင့်အရေးများလည်း ရှိနေပေရာ အလျဉ်း သင့်သလို ရေးပါဦးမည်။

မိမိကိုယ်တိုင် သာမန်သူတစ်ယောက် ဝယ်ယူနေရ သော စရိတ်အချို့ကို ရှေးပြုလျှင် ပိုနားရှင်းမည် ထင်၏။

ကြက်သား(အသားနေရာအလိုက် သီးသန့်ခွဲကိုင် ထားပြီး အသင့်ထုပ်ပိုးထားရာ)ဆိုလျှင် ၁ ပေါင်ခန့်ကို ၄-၅ ခေါ်လာ ဝန်းကျင်ရှိသည်။ နို့က ဂါလံဝက်တစ်ဘူးလျှင် ၂ ခေါ်လာခွဲနီးပါးလောက် ရှိသည်။ အသီးအနှံများက အချို့မှာ ၂-၃ လုံးလျှင် ၁ ခေါ်လာ၊ သို့မဟုတ် ၂ ခေါ်လာ။ အချို့က ပေါင်ချိန်ဖြင့်ဆိုပါက တစ်ပေါင်ကို ၉၉ ဆင့်မှ ၁ ခေါ်လာခွဲလောက်အထိ အသီးအနှံအမျိုးအစားအလိုက် ရှိ ကြသည်။ ဥပမာ-ပန်းသီး ၂ လုံး၊ ၃ လုံးကို ၁ ခေါ်လာမှ ၃ ခေါ်လာ။ ငှက်ပျောသီး တစ်ပေါင် ၉၉ ဆင့်မှ ၁ ခေါ်လာ အထက်၊ စပျစ်သီး တစ်ပေါင် ၁ ခေါ်လာ၊ ပန်းခက်ဖီ တစ်ထုပ် လျှင် ၂ ခေါ်လာခန့်၊ နာနတ်သီး တစ်ပေါင် ၃ ခေါ်လာ၊ အာလူး နှစ်ပိဿာလောက် ၂ ခေါ်လာ၊ ဆန်က ၁၀ ပေါင် ထုပ် တစ်ထုပ် ၇ ခေါ်လာခွဲမှ ၈ ခေါ်လာလောက်၊ ဆီက တစ်ပေါင်ဘူး ၃ ခေါ်လာခန့် အသီးသီးရှိသည်။ ထိုမျှဆိုလျှင် ဈေးနှုန်းသဘော ခန့်မှန်းနိုင်ကြပြီ။ တွက်ချက်ဝိသနာပါလျှင် မြန်မာငွေနှင့် မြန်မာအလေးချိန် ပြောင်းတွက်လျှင် ဈေးနှုန်း မည်မျှရှိကြောင်း သိပေလိမ့်မည်။ ဈေးပပေါ့ပါ။ သို့သော် ဝင်ငွေက ကာမိခြင်းဖြစ်သည်။

အထက်တစ်နေရာတွင် တွက်ပြထားသော ဝင်ငွေ အရ သာမန်အလုပ်သမားတစ်ယောက် အလုပ်ချိန် ၈ နာရီ ဆိုပါက ခေါ်လာ ၆၀ ဝန်းကျင် (၅ နာရီသာ လုပ်ပါက ခေါ်လာ ၄၀ ဝန်းကျင်) ဖြစ်ပေသည်။ (မြန်မာငွေဖြင့် ဆိုပါ က တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး ဝင်ငွေ ၃၅,၀၀၀ ခန့်မှ ၅၀,၀၀၀ ကျပ် ဖြစ်နေပေပြီ။) ကုန်ငွေကလည်း တစ်လလျှင် အိမ်လခ တစ်ခုတည်းဖြင့် (၄၅၀ x ၈၅၀ = ၃၈၂,၅၀၀၊ ၅၀၀ x ၈၅၀ = ၄၂၅,၀၀၀) ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

တစ်လလျှင် ခေါ်လာ ၁,၀၀၀ ဝင်ငွေသည် အနည်း သုံးမျှသာ ဖြစ်၏။ (မြန်မာငွေဖြင့် ဆိုပါက ကျပ် ရှစ်သိန်းခွဲ)

ဝင်ငွေနှင့်အသုံး ကာမိစေရန် ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခေါ်လာ ၁,၀၀၀ အထက် ဝင်အောင်ကြိုးစားနေကြရပေမည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အနည်းဆုံးဝင်ငွေမှာ ယခင် သုံးသောင်းခွဲမှ ယခုအခါ ခုနစ်သောင်းခန့် တိုးမြှင့်ထားသည်။ ထားပါစို့။ တစ်လ တစ်သိန်း အနည်းဆုံးဝင်ငွေ၊ အရာ လစာ တစ်သိန်းခွဲမျှသာ ဖြစ်သည်။ ထိုငွေသည် တစ်ယောက် စာမျှသာ ရှိသော်လည်း မိသားစုအတွက် ခွဲဝေသုံးခွဲရပေ သည်။ ကုန်ဈေးနှုန်းမှာ မြန်မာကုန်ဈေးနှုန်းသည် US ငွေ ဆိုခဲ့သော ဈေးနှုန်းတွေလောက် မရှိပါ။ သို့သော် ဝင်ငွေမှာ မြန်မာငွေလို ကွာလှ၏။ တစ်သိန်းခွဲဆိုသော ငွေသည် ခေါ်လာ ၂၀၀ မျှပင် မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် မြန်မာဝင်ငွေသည် မြန်မာ ပစ္စည်း (စားသောက်ကုန် + လူသုံးပစ္စည်း)များနှင့်စာလျှင် အလွန်နည်းလှသော အနေအထားဖြစ်သည်။ (ပင်စင်စားဖူး အတွက်ဆိုလျှင် မျှော်တွေး၍ပင် ရင်လေးဖွယ်ဖြစ်သည်။ ဆင့်ပိုးစပ် နှစ်ကြိတ်ပြီး အမှုန်ကလေးများဖြင့် ပက်နေသလို ဟုပင် တင်စားရပေမည်။)

ထို့ကြောင့် လာဘ်စားမှုပပျောက်ရေး အတော် အရမ်းမရှိစေရေး ပပျောက်ရန်ဆိုသည်မှာ လစာ(ဝင်ငွေ)နှင့် အသုံး(ထွက်ငွေ)မျှတစို့ လိုသည်။ US နှင့် စင်ကာပူကဲ့သို့ နိုင်ငံများမှ ဝန်ထမ်းများ လာဘ်မစားဆိုသည်မှာ ၁။ ဝင်ငွေ ကောင်းသည်၊ ၂။ အလုပ်ပြုတ်လျှင် ပြန်ရဖို့ မလွယ်၊ ၃။ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးအဖို့ အခြားရပိုင်ခွင့်များက ရှိနေသေးသည်။ ထို့ကြောင့် လာဘ်မစား (အလွန်နည်းပါးသော အရေအတွက် မျှလောက်သာ ရှိကောင်းရှိမည်)ခြင်း ဖြစ်သည်။

အလုပ်လုပ်သူတိုင်း လုံလောက်မှုတန်ဆာ ဝင်ငွေ ရဖို့ဆိုသည်မှာ စီးပွားရေးစနစ်နှင့် ဆိုင်သည်။ ထိုစီးပွားရေး စနစ်သည် နိုင်ငံရေးစနစ်ပေါ်တွင် မူတည်နေသည်။ နိုင်ငံ သည် ပြည်စုံချမ်းသာပါလျက် နိုင်ငံသားအများစုသည် မလောက်မငါ မပြည့်မဝ၊ နေထိုင်စားသောက်နေရခြင်း မိမိသည် အခြားနိုင်ငံရောက်သောအခါ ပိုမိုသိမြင် ခံစားလာ ရပါကြောင်း။

မောင်ကောင်းမြန်

မာတိတိုက်ယတြာ ရွှေပညာ

(၁၉)

■ ဘုန်းပွင့်ထွန်း

ကျန်းမာလာစေရန် တြိရန်း စတုရန်းကိုကြံ

မောင်သန်းဇော်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ မတွေ့ဆုံဖြစ်ကြသည်မှာ အတော်ကြာသွားကြလေ၏။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာ ဓာတ်ရိုက်ပညာခန်းကိုလည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မဆွေးနွေးဖြစ်ကြတော့ပေ။ မဆွေးနွေးဖြစ်သောကြောင့်လည်း အင်္ဂလိပ်စာဓာတ်ရိုက်ပညာအကြောင်း ဆောင်းပါးများကို ဆက်လက်ရေးသားခြင်းမရှိဘဲ ပျက်ကွက်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာလည်း မောင်သန်းဇော်ကလည်း သူ့အကြောင်းနှင့်သူ့ မကြာခဏ ခရီးထွက်နေရပြီး ကျွန်ုပ်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မောင်သန်းဇော်ကဲ့သို့ ဖင် ခရီးထွက်နေကြရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုမှ ဖင် မောင်သန်းဇော်လည်း ခရီးအထွက် ပြန်ကျသွားလေ၏။

“အစ်ကို... ဒီနေ့ ဘာအကြောင်းကို ဆွေးနွေးကြရင် ကောင်းမလဲ”

“မောင်သန်းဇော်က ဘယ်လိုအကြောင်း ဆွေးနွေးချင်လို့လဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးခဲ့ကြတာက တြိရန်းဂြိုဟ်နဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်တွေရဲ့ အာနိသင်အကြောင်းကိုပဲ ဆက်လက် ဆွေးနွေးခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား။ ဒီဂြိုဟ်တွေရဲ့ ဓာတ်

ရိုက်ပုံတွေ အတော်ကလေး စုံသွားပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ ဒီတော့ကာ... ကက်ကင်းတို့၊ ပံ့ပွတ်တို့၊ ဆပွတ်တို့၊ အမြစ်အညွန့်တို့နဲ့ ဆိုင်ရာ ဓာတ်ရိုက်ပုံအကြောင်းတွေဆီကို ဆွေးနွေးကြရင် မကောင်းဘူးလား။ အသစ်အဆန်း၊ အပြောင်းအလဲ ဖြစ်တာပေါ့”

“ကောင်းသားပဲလေ။ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုတို့ ဆွေးနွေးကြတဲ့ တြိရန်း၊ စတုရန်းအကြောင်းကို ဆက်မဆွေးနွေးဘဲ အခြားကဏ္ဍတွေကို ပြောင်းပြီး ဆွေးနွေးကြရင် ကျန်နေသေးတဲ့ တြိရန်း၊ စတုရန်းတွေရဲ့ အသုံးဝင်ပုံလေးတွေဟာ တော်ရုံနဲ့ ပြန်မဆွေးနွေးဖြစ်တော့တဲ့အပြင်၊ မေ့လျော့ပြီး ထပ်မဆွေးနွေးမိတော့ရင် ကျန်ရစ်ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ ဒီအကြောင်းတွေကို ဆွေးနွေးပြီးသမျှ ရောင်ပြန်မဝှင်းမှာ ဝါသနာရှင်တွေအတွက် ပြန်ရေးသား တင်ဆက်ပေးနေတာဆိုတော့ မကျန်ရစ်သွားစေချင်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ တြိရန်းနဲ့ စတုရန်းဂြိုဟ်ကလေးတွေရဲ့ အသုံးပြုပုံတွေကိုပဲ ဆက်ဆွေးနွေးကြရင် မကောင်းဘူးလား။ ကဏ္ဍတစ်ခုကို အစအဆုံး ဆွေးနွေးပြီးမှ နောက်ကဏ္ဍကို ဆက်ကြတာပေါ့။ နို့မဟုတ်ရင် အစ်ကိုလည်း မေ့ကျန်သွားမှာ စိုးလို့ပါ”

“ဒါလည်း ဟုတ်တာပါပဲ။ အစ်ကို့သဘောပဲလေ”

“ဒါဖြင့် သင်ခန်းစာကို ပြန်စကြရအောင်။ နည်းနည်း အစပြန်နေကြည့်ကြမယ်။ တြိရန်းဂြိုဟ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဂြိုဟ်မျိုးကို ခေါ်သလဲ မောင်သန်းဇော်”

“တြိရန်းဂြိုဟ်ဆိုတာ မွှေးနံဂြိုဟ်၊ ဒါမှမဟုတ် အလိုရှိတဲ့ ဂြိုဟ်ကနေ ရေတွက်ရင် တတိယမြောက်ဂြိုဟ်ကို တြိရန်းဂြိုဟ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် တနင်္ဂနွေသားရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဟာ တနင်္ဂနွေကနေ စရေတွက်ရင် တစ်ကတနင်္ဂနွေ၊ နှစ်က တနင်္လာ၊ သုံးက အင်္ဂါဂြိုဟ်ဖြစ်တာတွေ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ တနင်္ဂနွေသားရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဆိုတာ တတိယမြောက်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ် ဖြစ်ပါတယ်”

၁။ တြိရန်းဂြိုဟ် ကောက်ယူပုံ

“ဟုတ်ပါတယ်။ တြိရန်းဂြိုဟ်ကို အလွယ်တကူ သိနိုင်တဲ့ လင်္ကာလေး ရှိတယ်။ ဒီလင်္ကာကလေးကို မောင်သန်းဇော် မှတ်ထားလိုက်။ အစ်ကိုရွတ်ပြမယ်။

အောင်ဆုပေါ်ထွန်း၊ ငွေလသွန်းအံ့ ... တဲ့။ အဲဒီလင်္ကာသဘောကို မောင်သန်းဇော် ဖော်ကြည့်လိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို။

‘အောင် ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဟာ ‘ဆု’ ဆိုတဲ့ အင်္ဂါ ဖြစ်ပါတယ်။

‘ဆု’ဆိုတဲ့ အင်္ဂါရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဟာ ‘ပေါ်’ဆိုတဲ့ ကြာသပတေး။

‘ပေါ်’ဆိုတဲ့ ကြာသပတေးရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဟာ ‘ထွန်း’ဆိုတဲ့ စနေ။

‘ထွန်း’ဆိုတဲ့ စနေရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဟာ ‘ငွေ’ဆိုတဲ့ တနင်္လာ။

‘ငွေ’ဆိုတဲ့ တနင်္လာရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဟာ ‘လ’ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး။

‘လ’ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဟာ ‘သွန်း’ဆိုတဲ့ သောကြာ။

‘သွန်း’ဆိုတဲ့ သောကြာရဲ့ တြိရန်းဂြိုဟ်ဟာ ‘အံ့’ ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေ ဖြစ်ပါတယ် အစ်ကို”

၂။ စတုရန်းဂြိုဟ် ကောက်ယူပုံ

“ကိုင်း ... စတုရန်းဂြိုဟ်အကြောင်းလည်း ပြန်နွေးလိုက်ကြရအောင်။ လင်္ကာကတော့ ‘အောင်လံတေဇ

သကျမှီအုံး နန္ဒီသေနထုံး’ဆိုပြီး ကျမ်းရင်းမှာ ပြထားတယ်။ အဲဒီလင်္ကာအရ မွှေးနံဂြိုဟ်ပေါ် မူတည်ပြီး စတုရန်းဂြိုဟ်တွေကို ကောက်ယူပေးပါဦး”

“(အောင်) တနင်္ဂနွေရဲ့ စတုရန်းဂြိုဟ်ဟာ (လ)ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး။

(လ) ဗုဒ္ဓဟူးရဲ့ စတုရန်းဂြိုဟ်ဟာ (တေ)ဆိုတဲ့ စနေ။

(တေ) စနေရဲ့ စတုရန်းဂြိုဟ်ဟာ (ဇ)ဆိုတဲ့ အင်္ဂါ။

(ဇ) အင်္ဂါရဲ့ စတုရန်းဂြိုဟ်ဟာ (သ)ဆိုတဲ့ သောကြာ။

(သ) သောကြာရဲ့ စတုရန်းဂြိုဟ်ဟာ (ကျ)ဆိုတဲ့ တနင်္လာ။

(ကျ) တနင်္လာရဲ့ စတုရန်းဂြိုဟ်ဟာ (မိ)ဆိုတဲ့ ကြာသပတေး။

(မိ) ကြာသပတေးရဲ့ စတုရန်းဂြိုဟ်ဟာ (အံ့)ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေ ဖြစ်ပါတယ်”

၃။ ဘုမ္မိအရပ် ရှာပုံ

“အခု လက်ဆက်ပြီး သိရဦးမှာကတော့ ဘုမ္မိအရပ်ဆိုတာပဲ။ ဘုမ္မိအရပ်ဆိုတာ မကောင်းတာတွေ၊ အညစ်အကြေးတွေ၊ အဟောင်းတွေ စွန့်ပစ်စုတ်နေရာပေါ့။ မသန့်ရှင်းတဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ ထားရတဲ့ နေရာလည်း ဖြစ်တယ်။ ကုဋိဆောက်မယ်၊ သင်္ချိုင်းထားမယ်ဆိုရင် အဲဒီ ဘုမ္မိအရပ်မှာ ထားရတယ်။ အခု မောင်သန်းဇော် သိထားရမှာပဲ။ သင်ခန်းစာအသစ်ဖြစ်တဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဆိုတာ ပါလာပြီနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို”

“ဘုမ္မိအရပ်ကို ရှာတာ မခက်လှပါဘူး။ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ကို ချရမယ်။ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ထဲမှာ လိုသလို မွှေးနံကနေစပြီး ရေတွက်ရင် လေးခုမြောက် ဂြိုဟ်ခွင်အရပ်ဟာ ဘုမ္မိအရပ် ဖြစ်တယ်။ ဘုမ္မိအရပ်ကို လက်တွေ့သိသွားရလေအောင် ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ဇယားကို တစ်ခုချ၊ ပြီးရင် ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်တည်ရာ အရပ်တွေကို ဇယားကွက် တစ်ခုချ၊ အဲဒီဇယားကွက်နှစ်ခုကို ယှဉ်ကြည့်ပြီး နေသားအလိုက် ဘုမ္မိအရပ်တွေကို လက်တွေ့ရှာကြည့်လိုက်ကြရအောင်”

မောင်သန်းဇော်မှ ဇယားကွက်နှစ်ခုကို ရေးဆွဲလိုက်လေ၏။

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ
သောကြာ		ဗုဒ္ဓဟူး
ရာဟု	ကြာသပတေး	စနေ

ဂြိုဟ်တည်ပုံ

အရှေ့မြောက်	အရှေ့	အရှေ့တောင်
မြောက်		တောင်
အနောက်မြောက်	အနောက်	အနောက်တောင်

ဂြိုဟ်တည်ရာ အရပ်မျက်နှာ

“အစ်ကိုပြောသလို ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ယေးကွက်နဲ့ ဂြိုဟ်တို့ရဲ့ တည်ရာအရပ်ပြယေးကွက်တွေကို ရေးချပြီးပြီ။ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ အစ်ကို”

“ဘုမ္မိအရပ်ကို ရှာကြမယ်။ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ အဋ္ဌထက်ခွင်မှာ မွေးနံဂြိုဟ်ကနေပြီးတော့ လက်ျာရစ် ရေတွက်ရင် လေးခုမြောက်ဂြိုဟ်အရပ်ဟာ အဲဒီမွေးနံဂြိုဟ်ရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ တနင်္ဂနွေနေ့သားရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ကို နာမယ်ဆိုရင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ကွက်ကနေစပြီး လက်ျာရစ် ယေးကွက်ရေတွက်မယ်ဆိုရင် ဘယ်ဂြိုဟ်ကို ရောက်မလဲ။ ကြည့်စမ်း မောင်သန်းဇော်”

“တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်အိမ်ကနေ လက်ျာရစ် ရေတွက်မယ်ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်အိမ်ဌာနကို ရောက်ပါတယ်”

“ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်ဟာ ဘယ်အရပ်လဲဆိုတာ ယေးကွက်မှာ ကြည့်လိုက်ပါဦး”

“ဗုဒ္ဓဟူးရဲ့အရပ်ဟာ တောင်အရပ်ဖြစ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပြီ”

“တနင်္ဂနွေနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တည်ရာ တောင်အရပ်ဖြစ်တယ်။ ဒီအတိုင်းပဲ တနင်္လာ

နေ့သားသမီးနဲ့တကွ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ကို မောင်သန်းဇော် ရှာလို့တတ်ပြီပေါ့နော်”

“တတ်ပါပြီ”

“ဒါဆိုရင် ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေရဲ့ ဘုမ္မိအရပ် အသီးသီးကို မောင်သန်းဇော် ရှာဖွေပြီး ပြောပြပေးပါဦး”

ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့၏ ဘုမ္မိအရပ်များ

“နေ့အလိုက် ခုနစ်ရက်သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်တွေကို ရှာကြည့်ရင် ...

၁။ တနင်္ဂနွေနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်ဖြစ်တဲ့ တောင်အရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၂။ တနင်္လာနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ စနေအရပ်ဖြစ်တဲ့ အနောက်တောင်အရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၃။ အင်္ဂါနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ ကြာသပတေးအရပ်ဖြစ်တဲ့ အနောက်အရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ ရာဟုအရပ်ဖြစ်တဲ့ အနောက်မြောက်အရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၅။ စနေနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ သောကြာအရပ်ဖြစ်တဲ့ မြောက်အရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၆။ ကြာသပတေးနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ တနင်္ဂနွေအရပ်ဖြစ်တဲ့ အရှေ့မြောက်အရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၇။ ရာဟုနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ တနင်္လာအရပ်ဖြစ်တဲ့ အရှေ့အရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၈။ သောကြာနေ့သားသမီးရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ အင်္ဂါအရပ်ဖြစ်တဲ့ အရှေ့တောင်အရပ် ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒီလောက်အထိ သိလာပြီဆိုတော့ ဒီကြိရန်းရယ်၊ စတုရန်းရယ်၊ ဘုမ္မိအရပ်ရယ် တွဲဖက်ပြီး မကျန်းမာတဲ့သူကို ရောဂါဝေဒနာမှ လွတ်ကင်းချမ်းသာပြီး အမြန်ပျောက်စေတဲ့ ‘အောက်မှာနင်းကြမ်း လက်ဆောင်ပန်း’ လို့ အင်္ဂိဇ္ဇာပညာရှင်တွေ ဆိုထားတဲ့ ဓာတ်ရိုက်ယတြာနည်းလေးကို ဆက်ဆွေးနွေးလို့ ရပါပြီ”

“ကျွန်တော့်အဒေါ်တစ်ယောက် မကျန်းမာနေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ အခု အစ်ကိုပေးတဲ့နည်းလေးကို သုံးကြည့်ရမယ်”

“သုံးကြည့်ပါ။ ကံနား၊ ဝဋ်နားမဟုတ်ရင် အမြန်ဆုံး ပြန်လည်ကျန်းမာလာပါလိမ့်မယ်။ ဒါက ရှေးကတည်းက

ရှိနေတဲ့ ပညာတွေပဲ။ ဆရာအရှင်တွေအသုံးပြုခဲ့တဲ့ပညာပဲ”
 “ဘယ်လိုအသုံးပြုရမလဲ အစ်ကို”

“နောက်ဆုံး ကျန်းမာလာစေဖို့ တြိရန်း၊ စတုရန်း
 ဓာတ်ဆင်နည်းကို အလွယ်တကူ လေ့လာသိရှိသွားကြ
 အောင် မောင်သန်းဇော် ဇယားလေးတစ်ခုလောက် တီထွင်
 ပြီး လုပ်လိုက်ပါဦး”

**မကျန်းမာသူ ကျန်းမာလာစေရန် ဓာတ်ရိုက်
 ယတြာနည်း**

“ဘယ်နေ့သားမဆို ကျန်းမာရေး မကောင်းခဲ့ရင်
 အမြန်ပျောက်ကင်းချမ်းသာလာစေဖို့အတွက် အဲဒီနေ့သား
 သမီးရဲ့ တြိရန်း၊ စတုရန်း ဓာတ်နံ့အရွက်တွေကို အိပ်ရာ
 အောက်၊ တင်ပါးတည့်တည့်မှာ ဖြန့်ခင်းပြီး အဲဒီအပေါ်က
 နေ တက်အိပ်ရမယ်။

ရက်သတ္တပတ်ကြာတဲ့အခါ အဲဒီ ခင်းအိပ်ထားတဲ့
 တြိရန်း၊ စတုရန်း ဓာတ်နံ့သင့် အညွန့်အခက်တွေကို ဘုမ္မိ
 အရပ်မှာ သွားစွန့်ရမယ်။ အဲဒီလို ရက်သတ္တပတ်ကြာလို့
 ရက်စုတိုင်းမှာ အဟောင်းကို ဘုမ္မိအရပ်မှာ စွန့်ပြီး အသစ်
 ပြန်ခင်းအိပ်ရမယ်။ ဓာတ်ဟာ ခိုင်မာပြီး ကျန်းမာရေး
 ကောင်းလာလိမ့်မယ်”

မောင်သန်းဇော်က ကျွန်ုပ်ပြောသည်ကို ရေးမှတ်နေ
 လေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်သန်းဇော် ရေးမှတ်နေသည်ကို
 အချိန်ခဏစောင့်ပြီးမှ စကားပြန်ဆက်ရသည်။

“ကိုင်း... မောင်သန်းဇော်၊ တြိရန်းနဲ့ စတုရန်း၊
 စတုရန်းနဲ့ တြိရန်း တွဲဖက်နေတဲ့ နံသစ်ရွက် အညွန့်အခက်
 တွေကို ကြံစည်ကြည့်ပါဦး”

တြိရန်း၊ စတုရန်း အညွန့်အခက်၊ အရွက်များ

“၁။ တနင်္ဂနွေအတွက် တြိရန်း၊ စတုရန်း အရွက်
 အခက်ကတော့ စောင်းလျား၊ ဇလပ်၊ ဇီဝေါ။

၂။ တနင်္လာနေ့သားအတွက်ကတော့ လက်ပံ၊
 ရင်းမာ။

၃။ အင်္ဂါနေ့သားအတွက် မရသိမ်၊ ပျဉ်းတော်သိမ်၊
 ဖက်သန်း။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သားအတွက် သနပ်။

၅။ ကြာသပတေးနေ့သားအတွက် ဥန္တီး ထအောင်း။

၆။ သောကြာနေ့သားအတွက် အင်ကြင်း၊ ကျီးအာ။

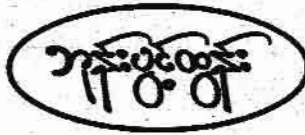
၇။ စနေနေ့သားအတွက် ကန်စွန်း၊ ကြက်ဆူ၊
 ကညင်တို့ ဖြစ်ပါတယ်”

မကျန်းမာလျှင် ဓာတ်ဆင်ပုံဇယား

နေ့	ခင်းအိပ်ရန် တြိ၊ စတု	စွန့်ပစ်ရန်အရပ် (ဘုမ္မိ)
တနင်္ဂနွေ	စောင်းလျား၊ ဇလပ်၊ ဇီဝေါ	တောင်အရပ်
တနင်္လာ အင်္ဂါ	လက်ပံ၊ ရင်းမာ ဖက်သန်း၊ ပျဉ်းတော် သိမ်၊	အနောက်တောင် အနောက်
ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသပတေး	သနပ် ဥန္တီး ထအောင်း	အနောက်မြောက် အရှေ့မြောက်
သောကြာ စနေ	အင်ကြင်း၊ ကျီးအာ ကန်စွန်း၊ ကြက်ဆူ၊ ကညင်	အရှေ့တောင် မြောက်

ရှင်းလင်းချက် ။ ။ ထိုဇယားအရ တနင်္ဂနွေ
 နေ့သားသမီး မကျန်းမာလျှင် စောင်းလျား၊ ဇလပ်၊ ဇီဝေါ
 အစရှိသော တနင်္ဂနွေ၏ တြိရန်း၊ စတုရန်းပါ ဓာတ်နံ့သစ်
 ရွက်ကို ထိုမကျန်းမာသော တနင်္ဂနွေသားသမီး၏ တင်ဖိ
 အောက်၌ ခင်းဖြန့်၍ အိပ်ပါ။ ခုနစ်ရက်ပြည့်လျှင် ထိုခင်း
 အိပ်ထားသော ဓာတ်နံ့သစ်ရွက်ကို ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော
 မိမိနေအိမ်၏ တောင်ဘက်ဘက်မှာ “ဘေးဥပဒ် အဇ္ဈာ
 ရောဂါကင်းလွတ်စေ” ဟူ၍ ပစ်လိုက်ပါ။ နောက်ထပ်
 အသစ်ပြန်ခင်းပြီး ထိုအတိုင်းပြုလုပ်လျှင် ကျန်းမာရေး လျှင်
 မြန်စွာ ကောင်းလာလိမ့်မည်။

အခြားနေ့သားသမီးများကိုလည်း ဇယားတွင်ကြည့်
 ၍ တနင်္ဂနွေနေ့သားသမီး ပြုလုပ်သောနည်းအတိုင်း ပြုလုပ်
 နိုင်ပါသည်။

ဘာဇာတ်တွေပျက်နေလဲ ဘယ်ယတြာ ချေမှားလဲ

◆ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာဆိုသည်ကား ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့ ပေါင်းစုဖွဲ့တည်ထားရာဆိုလျှင် မှား။

ထိုဓာတ်ကြီးလေးပါးကို ပထဝီဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ် ဟူ၍ သိနေကြပြီးသား ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆိုပါ ဓာတ်တစ်ပါးပါး ပျက်ယွင်းပြိုဆိုပါက ကာယကံရှင်အဖို့ သောကပင်လယ်ဝေဖို့သာ ရှိပါတော့သည်။ ထိုရောအခါဝယ် ဆေးရုံဆေးခန်းများကို အားကိုးရတော့၏။ နာတာရှည်ဖြစ်ပါက မြန်မာဆေးဆရာတို့အပေါ် အားကိုးအားထားပြုရမည်လည်း ရှိ၏။

ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းပြိုဆိုပါက ကာယကံရှင်နှင့်တကွ မိသားစုဆွေမျိုးသားချင်းတို့အဖို့ ဒုက္ခများရချေတော့၏။ ငွေကြေးစသော အခက်အခဲပေါင်းစုံတို့နှင့် ကြုံလာရတော့၏။ စိတ်မချမ်းသာစရာချည်းပါပေ။ ထိုရောအခါမှ ကျန်းမာခြင်းသည် တကယ်တို့ လာဘ်ကြီးတစ်ပါးပါးလားဟူ၍ သိလား၊ နားလည်လာရတော့သည်။ သည်တော့ ကျန်းမာရေးကိစ္စ စကားပြောလာပြီဆိုပါက လောကီရေးအရ မည်သည့်ဓာတ်ပျက်နေသည်ကို အဖြေရှာရပါမည်။ အဖြေထွက်လာသောအခါဝယ် ဝေဒနာလျော့ပါးရေး၊ နောက်ကင်းရေးအတွက် ယတြာချေခြင်းအမှုကို ပြုရပါတော့မည်။ သို့ဆိုလျှင် မည်သည့်ဓာတ်ပျက်နေသည်ကို မည်သို့ အဖြေရှာမည်နည်း။

ဦးစွာ မိမိရောက်နေသော အသက်ကို သိဖို့လိုပါသည်။ အသက်သိပြီဆိုလျှင် အသက်ကို ၂၀ နှင့် ပေါင်းရပါမည်။ ရလာသောပေါင်းလဒ်အား ၄ ဖြင့် စားရပါမည်။ အကြွင်းနံပါတ် ပြတ်သည်ဆိုပါက ပထဝီဓာတ် ပျက်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

အသက်ကို ၄ နှင့် ပေါင်းပြီး ပေါင်းလဒ်အား ၄ ဖြင့်စား၍ အကြွင်းမရှိ ပြတ်သည်ဆိုပါက တေဇောဓာတ် ပျက်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

အသက်ကို ၁၂ နှင့် ပေါင်းပြီး ပေါင်းလဒ်အား ၄ ဖြင့်စား၍ အကြွင်းမရှိ ပြတ်သည်ဆိုပါက အာပေါဓာတ် ပျက်သည်ဟု

မှတ်ယူရပါမည်။

အသက်ကို ၆ နှင့် ပေါင်းပြီး ပေါင်းလဒ်အား ၄ ဖြင့်စား၍ အကြွင်းမရှိ ပြတ်သည်ဆိုပါက ဝါယောဓာတ် ပျက်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

ထိုနည်းဖြင့် မည်သည့်ဓာတ်တွေ ပျက်နေကြောင်းကို အဖြေရှာထုတ်နိုင်ပါသည်။ အဖြေရပြီဆိုလျှင် မည်သည့်ယတြာကို ချေရပါမည်နည်း။ သည့်အတွက် လွယ်ကူသော၊ အကုန်အကျလည်း မများသော ဓာတ်ပျက်ယတြာချေနည်းကို ဖော်ပြလိုက်သည်။ ယုံကြည်မှုခိုင်မြဲစွာဖြင့် လုပ်ဆောင်ကြည့်ပါက အကျိုးထူးမည်မှာ သေချာပါသည်။

ပထဝီဓာတ် ပျက်နေသည်ဆိုပါလျှင် ဘုရားစေတီ၊ လမ်း၊ ဗောဓိညောင်ပင် အစရှိသော နေရာများ၌ သံပြည် ၂၀၊ သို့တည်းမဟုတ် အုတ်အလုံး ၂၀ ခင်း၍ ကျန်းမာပါစေကြောင်း ဆုတောင်းပါ။

တေဇောဓာတ် ပျက်နေသည်ဆိုပါလျှင် ဘုရား၌ ဆီမီး၊ ဖယောင်းတိုင် ၄ တိုင်၊ အမွှေးနံ့သာတိုင် ၄ တိုင်တို့ကို ထွန်းညှိပူဇော်၍ ကျန်းမာပါစေကြောင်း ဆုတောင်းပါ။

အာပေါဓာတ် ပျက်နေသည်ဆိုပါလျှင် ဘုရားသို့သွား၍ မွေးနံ့ထောင့်တွင်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် ဗောဓိညောင်ပင်၌ ရေ ၁၂ ခွက် လောင်း၍ ကျန်းမာပါစေကြောင်း ဆုတောင်းပါ။

ဝါယောဓာတ် ပျက်နေသည်ဆိုပါလျှင် ဘုရား၌ ယပ် ၆ ခု လှူပါ။ သံဃာတော် ၆ ပါးအား ယပ် ၆ ခု လှူပါ။

ထိုသို့ ကျန်းမာရေးချို့ချာသူများ တွက်ချက်ကြည့်ကာ ယတြာချေကြည့်ပါလျှင် အကျိုးထူးနိုင်သည်မို့ စာမျက်နှာထက် ဝယ် ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတော့၏။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

ဘဝနှင့် ရည်မှန်းချက်

မေဝါမျက်လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်ဥကလေးများသည် လူးလိမ့်ခွန်ပေါက်၍ ဆင်းလာ၏။ ကိုအောင်သည် လွတ်နေသော လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မေဝါမျက်ရည်စီးကြောင်းကို ယုယစွာသုတ်ပေးလိုက်ရင်းက ရင်တွင်းမှ ကြေကွဲတစ်ဆို့နေသော အသံကြီးဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“အားမငယ်ပါနဲ့ မေရယ်။ ကိုအောင် နားလည်ပါပြီကွယ်။ ကိုအောင်တို့မှာ သမီးဆိုတဲ့ ရင်သွေးငယ်က သံယောဇဉ်တစ်ဆင့် တိုးလာပြီပဲ။ ကိုအောင်ဘဝကို ကိုအောင် နားလည်ရတော့မှာပေါ့”

အငှားယာဉ်သည် မညီမညာသော ချိုင့်ဝှမ်းများ ပြည့်နှက်နေသည့် လမ်းကို မောင်းရသဖြင့် လူးလိမ့်ခွန်ပေါက် လှုပ်ရှားနေ၏။

မေဝါသည် ကိုအောင်လက်မောင်းကိုမှီရင်း ရင်၌ တချိတ်မက်မက် ခံစားနေရသည်။ ကိုအောင်က အငှားယာဉ် လှုပ်ရှားလွန်းသဖြင့် ဧနီသည် မေဝါ သွေးနှုန်းနှုန်းနှင့် ဦးခေါင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာတို့ မနာကျင်စေရန်အတွက် မိမိလက်မောင်းဖြင့် ယုယကြင်နာစွာဖြင့် အကာအကွယ်ပေးထားခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

သည်ကြင်နာယုယမှုလေးကဖြင့် မေဝါ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသော အတိတ်ကို ဖယ်ရှားနိုင်စွမ်း၊ ခွင့်လွှတ်နိုင်စွမ်းရှိပြီဟု မေဝါရင်ထဲ ဖြစ်ပေါ်ဆုံးဖြတ်မိခြင်းနှင့်အတူ ဝမ်းသာကြည်နူးမှု ပြင်းထန်၍ကျမိသော မျက်ရည်ကြောင့်လည်း ကိုအောင်ဘဝကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲစေခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှေမြိတ်သောင်းတင်

သည်ဘဝ၊ သည်တစ်သက်တွင်
သည်လို ကြင်နာမှုမျိုးကို ကိုအောင် ဘယ်
သောအခါမှ ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မေဝါ
ထင်ခဲ့ပါသည်။

ယခုမှ...

သတင်းစာကို ကိုင်ထားသော
မေဝါလက်သည် တဆတ်ဆတ် တုန်နေ
သည်။

အမိနှင့် အဖသည် မိမိအား
တကယ်ပင် တိုင်းသိပြည်သိ စွန့်လွှတ်
ကြောင်း ကြေညာလိုက်ချေပြီဖြစ်သည်။

မေဝါရင်၌ အောင့်အည်းထားမရ
အောင် ခံစားရသည်။ မေဝါဘာမျှ မတတ်
နိုင်ပါ။ အခြေအနေသည် အားလုံး ပြောင်း
လဲသွားပြီပဲ။ သည်လောကဝယ် အားကိုး
စရာဟူ၍ ကိုအောင်ပဲရှိတော့၏။ ကိုအောင်
ကို ချစ်လွန်း၍လည်း မေဝါသည် အမိ
အဖတို့၏ အစီအမံကိုဖျက်ကာ ကိုအောင်
နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

“ကိုအောင်”

“ဘာလဲမေရယ်။ မေ ဘာပြော
ချင်လို့လဲ”

“ဒီသတင်းစာ ဖတ်ပြီးပြီလား
ဟင်”

“ပြီးပြီလေ။ ဘာလို့ ဝမ်းနည်းရမှာ
လဲ မိန်းမရာ။ လောကကြီးမှာ ဒီလိုပဲပေါ့။
ဖြစ်ပျက်တတ်ပါတယ်။ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့
ကွာ။ မေအနားမှာ ကိုအောင်ရှိနေပြီပဲ”

မေဝါ ခေါင်းညိတ်သည်။ သတင်း
စာကို ချ၍ ကိုအောင်ကို လှမ်းဖက်လိုက်
သည်။ မေဝါ ကိုအောင်ကို တင်းတင်း
ကျပ်ကျပ် ဖက်ထားမိသည်။

အမှန်တော့...

ဟုတ်ပါသည်။ မေဝါ အနား၌
မေဝါ တကယ်ချစ်သော ကိုအောင် ရှိနေပြီ
ပဲ မဟုတ်ပါလား။

“ပဲပြုတ်တော်ရေ...ပဲပြုတ်”

နံနက်ခင်းရောက်ပြီဟူသော သင်္ကေ
တကို ဖာစ်ကြွေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
မေဝါသည် အိပ်ရာမှ ထလိုက်၏။

“မေ နိုးပြီလား”

ကိုအောင် မျက်လုံးမှိုတ်ထားရင်းက
မေးလိုက်သည်။

“နိုးပြီပေါ့၊ မိုးလင်းနေပြီပဲ”

“ပဲပြုတ်သည်အော်သံ ဒီနေ့မှ
ကြားရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ်လေ။ မမထွေး
ကလေးမျက်နှာဖြင့်တာကိုး”

“ဪ...မေက သိနေပြီပဲ။
မမထွေးတဲ့လား”

“ဟုတ်တယ် ကိုအောင်။ သူ့နာ
မည်အပြည့်အစုံက မခင်ထွေးတဲ့။ သဘော
ကောင်းပါတယ်”

“ဪ...ဒါနဲ့ မေ”

“ပြောလေ ကိုအောင် ဘာပြောချင်
လို့လဲ”

“ပါလာတဲ့ငွေတွေလည်း ကုန်
ပြီနော်”

“အင်း... ဟုတ်ပါရဲ့။ တစ်နှစ်
ကိုးသိတင်းဆိုသလို ထိုင်စားနေရတော့
လည်း ဒီငွေ ငါးထောင်ဟာ ဘယ်ခံပါမလဲ
ကို အောင်ရယ်။ အိမ်လခတောင်
ဒီလဆိုရင် နှစ်လတွက် ပေးရမှာ”

“ပဲပြုတ်တော်ရေ...ပဲပြုတ်”

ပဲပြုတ်သည် မခင်ထွေး၏ အော်သံ
မှာ သဲ့သဲ့မျှသာ ကြားရတော့ပြီ။ မေဝါ
သည် အတန်ကြာအောင် တွေဝေနေမိ
သည်။ ကိုအောင်ကတော့ ငြိမ်သက်နေဆဲ။

“ကိုအောင်”

“အင်း...ပြော”

“လောလောဆယ်တော့ ဒါလေး
ထုခွဲလိုက်တာပေါ့ ကိုအောင်ရယ်။ မေ့
လက်စွပ်လေး ရောင်းလိုက်ပါ။ ရတဲ့ငွေ

ချွေတာသုံးတာပေါ့။ မေလည်း တစ်ခု
လုပ်မလား စဉ်းစားတယ်”

ကိုအောင် အိပ်ရာမှ ငေါက်က
ထထိုင်သည်။ မေဝါက သူ့လက်စွပ်လေး
ချွတ်ပေးသည်။

“မေက သိပ်လိမ္မာတာပဲ။ မေ့

သဘော။ မေကြိုက်တာလုပ်”

ကိုအောင်သည် လက်စွပ်ကိုယူ၍
ကပျာကသီနှင့် မျက်နှာသစ်ပြီးနောက်
ထွက်သွားလေသည်။

မနက်မှထွက်သွားသော ကိုအောင်
သည် မိုးကြီးချုပ်မှ ပြန်လာ၏။ ပြန်ရောက်
လာသော်လည်း ကောင်းကောင်း ပြန်လာ
ခြင်းမျိုး မဟုတ်။ မူးပြီး ပြန်လာ၏။ ဘား
မစားချင် မသောက်ချင်ဟုဆိုကာ မေဝါကို
ငွေနှင့် အရောင်း ဘောက်ချာပေး၍ အိမ်
ပေါ်လှဲပစ်ချကာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပေး
သွား၏။

မေဝါက ငွေနှင့် ဘောက်ချာ
စစ်ဆေးတိုက်ကြည့်၏။ မြလက်စွပ် ရွှေ
သုံးမူးသားနှင့် မြအပါအဝင် စုစုပေါင်း
သုံးသောင်းငါးထောင်ဟု ရေးထား၏။
သော် မေဝါ လက်ခံရရှိသည်မှာသုံးသောင်း
သာရှိရာ ငွေငါးထောင် ကွာနေသည်။

မေဝါ တွေးမရဘဲရှိသည်။ ငွေ
ထောင်တစ်နေ့တည်းနှင့် ဘယ်လိုကုန်
သနည်း။ နောက်နေ့ အိပ်ရာမှ နိုး၍
သောအခါ သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသား
များနှင့် ကုန်သည်ဟု အဖြေရသည်။

မေဝါ ဘာမျှ မပြောပါ။

မောင့်တစ်မျက်နှာ တစ်ရွာထင်
လိုက်ခဲ့သော မေဝါသည် ကိုအောင်
ဘာမျှ မပြောရက် မဆိုရက်။

မေဝါသည် ငွေကိုကိုင်၍ ရွှေ
ကို တွေးသည်။ ကိုအောင်သည် တွေး
သော မေဝါကိုကြည့်ကာ ခေါင်းထ
လိုက်သည်။

အိမ်ထောင်ရေးဆိုသည်မှာ ဒီလိုပဲ လား။

မေဝါ စဉ်းစားနေသည်။ ငယ်ရွယ်သူများဖြစ်၍ အတွေ့အကြုံမရှိပါ။ သို့သော် ချစ်ခြင်း၊ ကြိုက်ခြင်းသည် ဟန်တား ဖယ်ရှား၍ မရသော နိယာမတရား ဖြစ်သည်။ ဒီလောက်တော့ မေဝါ တွေးတောတတ်သည်။ အမိအဖတို့ သဘောမတူသည့်သူနှင့် အိမ်ထောင်ဖက်ပြုသူတိုင်းသည်သို့ပင် ရင်၌လွယ်၍ မွေးဖွားခဲ့သော သားသမီးတွေကို စွန့်ပစ်ပယ်ပစ်ကြလေသလား။ မေဝါ စဉ်းစား၍ မရပါ။

ယခု ရာသီတွေ အလီလီပြောင်းခဲ့လေပြီ။

မိမိအား ချစ်လှချည်ရဲ့။ ရင်သွေးဟူက ရှုမဝဟု တဖွဖွ ဆိုခဲ့ကြသည့် အမိနှင့် အဖသည် သည်ရာသီ ဒီအချိန်အထိ စွန့်ပယ်ထားပြီး နေနိုင်ဘိခြင်း။

ကိုအောင်မိဘများကလည်း သည်သို့ သည်နှယ်ပင်။ အတောင်မစုံခင် ပျံသန်းကြသည်။ အမိအဖတို့ကို အလေးမထားကြဟူသော အကြောင်းအဆိုများဖြင့် ပစ်ပယ်ထားကြသည်။

မေဝါ တွေးရင်း ခေါင်းခြောက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် မေဝါအတွေးကို ဖြတ်သည်။ ရှေ့၌ ဆတ်လက်ရမည့် ခရီးကို တွေးတော သုံးသပ်သည်။

ရှေ့ရေး...

ဟုတ်ပါသည်။ ရှေ့ရေးကို မည်သို့ တည်ဆောက်ပါမည်နည်း။ ရှေ့ရေးသည် ရင်လေးစရာအဖြစ် တွေ့ရှိလာရသည်။ ကိုအောင်သည် အရင်ကလိုပင် ရှိနေသည်။ ရှေ့ရေးနောက်ရေး စဉ်းစားပုံ မပေါ်သေးပါ။ နေ့စဉ်ပင် အပြင်သို့ထွက်၍ သောက်လိုက်၊ စားလိုက်၊ ပျော်လိုက် ပါးလိုက်နှင့်။

မေဝါက ကိုအောင်ကို ဘယ်လိုမျှ မကန့်ကွက်။ ကိုအောင်ကို စိတ်ချမ်းသာအောင်သာ ထားမည်။

ငယ်ရွယ်သူဆိုပေမယ့် မေဝါသည် တွေးတောတတ်သည်။ မိမိ၏ လက်ရှိ အနေအထားသည် မည်သို့ကိုမျှ သဘောမမျှ ရှိစေ၍မဖြစ်။ အားလုံးနှင့် သင့်တင့်လျှောက်ပတ်စွာရှိရမည် မဟုတ်ပါလား။

ရှေ့ရေး၊ ဟုတ်ပါသည်။ မေဝါတွင် ရှေ့ရေးအတွက် တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်ရပေတော့မည်။ တစ်ဝမ်းတစ်ခါအတွက် တော့ မေဝါလုပ်ရပေတော့မည်။ မေဝါပတ်ဝန်းကျင်၌ သည်သို့ပင် တစ်ဝမ်းတစ်ခါအတွက် ရှန်းကန်လှုပ်ရှားနေရသည်တွေ တစ်ဝိုက်တစ်ပင်ကြီး။

သည်သို့ဆိုလျှင် မခင်ထွေးသည် သနားစရာကောင်းလှ၏။ ကလေးတစ်ဖက်နှင့် နံနက်စောစော တကြော်ကြော် အော်ကာဟစ်ကာ ပဲပြုတ်ရောင်းရ၏။ အမြတ်ငွေထဲမှ စားဖို့သောက်ဖို့ စီစဉ်ရ၏။ ခင်ပွန်းလင်အတွက် အရက်ဖိုး ဖွဲပေးရသေးသည်။

မခင်ထွေး၏ ခင်ပွန်းသည် ကိုပေါက်ကျော်သည် ဘားအလုပ်မှမလုပ်။ ဇနီးသည် မခင်ထွေး၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ကိုပေါက်ကျော် အခန့်သားနေ၏။ မခင်ထွေးကလည်း ဘာမျှ မပြောပါ။ ချစ်လင်ကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ထား၏။ သည်သို့သည်နှယ် ပတ်ဝန်းကျင် မြင်ကွင်းက မေဝါ၌ ထင်ဟပ်နေသည်။

လူတိုင်းအတွက် ဘဝကို ရှန်းကန်ဖို့ လိုအပ်ချက်များ အပြည့်အစုံပါလာသည်ပဲ မဟုတ်လား။

တစ်ခုခုလုပ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချသည့်နေ့မှာပင် မေဝါ၌ ဝေဒနာတစ်ခု ဝင်လာခဲ့တော့သည်။ ဝေဒနာက မူးဝေလာသည်။ အစားအသောက်ပျက်လာသည်။ နောက်တော့ မေဝါရည်မှန်းချက်

ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့တဲ့ အိပ်ရာထဲ ခွေခွေလဲတော့၏။

ကိုအောင်ကလည်း ဂရုစိုက်ခဲ့မပေါ်။ မနက်ထွက် ညဦးချုပ်မှ မူးရူးပြန်လာ၏။

ဆေးတိုက်သို့ မေဝါတစ်ယောက် တည်း သွားရ၏။ မိမိကျန်းမာရေးကို စစ်ဆေးရသည်။

“ကလေးရဲ့ နေပြီလေ...ညီမ မသိဘူးလား”

ဆရာဝန်ပြောမှ မေဝါပါးစပ် အဟောင်းသားနှင့် ဖြစ်သွား၏။ ထိုနေ့အဖို့ မေဝါသည် နေ့မထီ၊ ထိုင်မထီဖြစ်နေသည်။ မိမိမှာ တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဘက်ဆို၍ ကိုအောင်ပဲရှိသည် မဟုတ်လား။ မိုးချုပ်ပြီဖြစ်သော်လည်း ကိုအောင် ပြန်မလာသေး။

သို့သော် မေဝါသည် တစ်အိမ်ကျော်မှ မိမိနှင့် ခင်ခင်ရင်းနှီးသော ပဲပြုတ်သည် မခင်ထွေးဆီသို့ ရောက်သွားမိသည်။ မခင်ထွေးသည် ကလေးတစ်ယောက်အမေဖြစ်သဖြင့် မိမိထက် ဗဟုသုတရှိသည်။ မိမိထက် အသက်လည်း ကြီးသည်။ ဆင်းရဲပေမယ့် သဘောထားကောင်းသည်။ စိတ်ထားဖြူစင်သည်။

“မမထွေး...မမထွေး...”

“ဟယ်...မဝါပါလား။ မိုးကြီးချုပ်မှ ဘာကိစ္စများ ထူးလာလို့တုံး...လာထိုင်လေ”

မေဝါက မခင်ထွေး ဖိတ်ခေါ်လိုက်သဖြင့် လှေကားပြင်အပေါ်ဆင့်၌ တက်ထိုင်လိုက်၏။

“ကိုပေါက်ကျော်ကြီးကော... မမထွေး”

“သူလား...ဒီအချိန်ဆို ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ညီမရယ်။ ကိုပေါက်ကျော်ဆို တုံ့နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ပေါက်မြောက်နေရောပေါ့။ ဒီအချိန်ကျရင် မသောက်ဘဲမှ မနေနိုင်ကြတာ။ ဒါကတော့ သူကြိုက်တာ”

ပဲလေ။ သောက်ပဲလေစေပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား။ မမထွေးကတော့ မပြောတော့ပါဘူး မေဝါရယ်...ကဲ...ညီမလေး မေဝါ၊ မိုးချုပ်ကြီးမှ လာရင်းကိစ္စ ဆိုပါဦး။”

မေဝါမှာ သည်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး အတွေ့အကြုံနည်းသဖြင့် ပထမတော့ ရှက်နေသေး၏။ နောက် မထူးတော့ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ မိမိအခြေအနေကို ပြောပြသည်။

“ဪ...ညီမလေးရယ်...ဒါများ အဆန်းမှတ်လို့ကွယ်။ လင်ယူသားမွေးဆိုတာ ဓမ္မတာပါပဲ။ ကြောက်စရာမလိုပါဘူး။ အေး...အရေးကြီးတာက စိတ်ချမ်းသာဖို့ပဲ ညီမလေးရေ။ စိတ်ချမ်းသာအောင် နေအောင်။ လိုအပ်တာရှိရင် မမထွေးလည်း တတ်နိုင်သလောက် ကူညီပျံ့မယ်ကွယ်။ အားမငယ်ပါနဲ့ ညီမလေးရယ်နော်...အခု မောင်အောင် အိမ်မှာ မရှိဘူးမှတ်လား။”

“ဟုတ်တယ်မမထွေး...ကိုအောင် အပြင်သွားတယ်။ ပြန်မရောက်သေးဘူး။”

“အေး...သိပ်လည်း အလိုလိုက် မထားနဲ့။ နောက်တော့ ကိုယ်ပဲ စိတ်ဆင်းရဲရမှာ။”

မေဝါ ခေါင်းရမ်းလိုက်ပြီး ပင့်သက်ချလိုက်သည်။ မျက်ရည်များပင် ပဲမိလေသလား မပြောတတ်။

“သူ စိတ်ချမ်းသာရင် ပြီးတာပါပဲ မမထွေးရယ်။ ကဲ...မေဝါပြန်ဦးမယ်နော် မမထွေး။”

“အေး...အေး ပြန်တော့။ အိပ်ရေးတော့ မပျက်စေနဲ့။ အစားအသောက်ကို ကြီးစား စား ကြားလား။ ညီမလေးတို့မှာ စားချင်တာ စားလို့ရတယ်။ ပိုက်ဆံရှိတယ်။ မမထွေးတို့မှာသာ စားချင်တာ မစားရတာပါကွယ်။ ဒါနဲ့ ညီမလေးကို ပြောလိုက်ဦးမယ်။”

“ဘာများလဲ မမထွေးရယ်။”

ရှိနေပြန်ပြီ မေဝါရေ”
“ဪ...မမထွေးရယ်”
မေဝါသည် ပင့်သက်ကလေးချကာ မခင်ထွေးအိမ်ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့မိတော့၏။

“ပဲပြုတ်တော်ရေ...ပဲပြုတ်”
မခင်ထွေး၏ အော်သံကြောင့် မဝါလန့်နိုးသွား၏။ မဝါ အိပ်ရာမှ ကဗျာတသီနှင့် ထ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်အနံ့ကို ငေးမောမိသည်။ ကိုအောင်ကို အရိပ်အရောင်မျှ မတွေ့ရ။ ညက အတော်ညဉ့်နက်သည်အထိ မေဝါစောင့်၏။ သုံးနာရီထိုးလှထိုးခင်ကျမှ မေဝါမှေးကနဲပျော်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

မခင်ထွေး၏ နံနက်ခင်း ပဲပြုတ်အသံကြောင့် မေဝါ လန့်နိုးသွားသည်။ နံနက်ခင်းသည် အလင်းအား သိပ်မရှိသေးဘဲ မှန်ပျူပျူသာ ရှိနေသေး၏။

“ဘယ်ကိုများ သွားနေတာလဲ ကိုအောင်ရယ်”

မေဝါ ပင့်သက်ကလေးဖျာ၍ ညည်းတွားမိ၏။ အားငယ်စိတ်များလည်း မေဝါ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို လွှမ်းမိုးလိုက်သလို ရှိတော့သည်။ မေဝါသည် မျက်နှာကို သန့်စင်ပြီးနောက် ပြတင်းပေါက်ဖွင့်၍ ကိုအောင်ကို မျှော်မိ၏။

“ပဲပြုတ်တော်ရေ...ပဲပြုတ်ပူပူလေး”

မခင်ထွေး၏ အော်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားရသည်မှအပ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ဘာမှ ထူးခြားမှုမရှိ။ မေဝါသည် စားပွဲနဲ့ဆီသို့ လျှောက်သွားကာ အံ့ဆွဲကို ဖွင့်၏။ မနေ့က တစ်ထောင်ကျော်မျှရှိသောငွေသည် ယနေ့နံနက်၌ ငါးရာသာရှိတော့သည်။ ငွေငါးရာကိုကိုင်၍ မေဝါ ထိုင်ပြီး တွေးနေသည်မှာ ညနေစောင့်သည်အထိပင် ဖြစ်

ပေလိမ့်မည်။ တစ်နေ့လုံးလည်း ဘာမစားမိ။ ကိုအောင်ပြန်ရောက်လာသောအချိန်မှာ နေပူရှိန်သည် လျော့နည်းနေသည်ဖြစ်၏။

ကိုအောင်သည် ရောက်ရောက်ချင်ရေတစ်ခွက်သောက်ကာပက်လက်ကုလားထိုင်၌ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချဆွေဝေနေ၏။ မိမိကို ဂရိုက်ပုံမပေါ်သဖြင့် မေဝါကပင် ကိုအောင်အနီးသို့သွား၍ ကိုအောင်နံ့အေး၌ ထိုင်လိုက်ရသည်။

“ကိုအောင်...”

“ဘာလဲ မေ”

ကိုအောင်အမေးက ပြတ်သာသည်ဟု မေဝါထင်သည်။

“ကိုအောင် နေမကောင်းဘူးလားဟင်”

“ကောင်းပါကယ်။ ဘာမှ မဖြေပါဘူး”

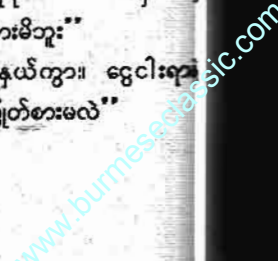
ကိုအောင်က မေ့ကို ပြန်မကြည့်မေ့မေးခွန်းကိုသာ အလိုက်အလိုက် ပြုဖြေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ကို မေဝါ သဘောပေါက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မေဝါရင်ထဲ၌ နှင့်သွားရရှာ၏။ သို့သော် မေဝါသည် သောကရိပ်ကို မပြပါ။

“ကိုအောင်မှာ ပိုက်ဆံသုံးစရာမရှိတော့ဘူး မှတ်လား”

“ဒါလဲ မေသိသာပဲကွာ။ မနေ့က အံ့ဆွဲထဲမှာ ငွေတစ်ထောင်ကျော်ရှိတာကိုယ်က ငါးရာကျော်ယူသွားတော့ ငါးရာပဲ ကျန်တော့မှာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ကိုအောင်။ မနုဏ်အံ့ဆွဲထဲ ငွေ ငါးရာပဲ တွေ့တော့တယ် ကိုအောင် ဆာနေပြီလား။ ရော့ ဒီငါးရာယူသွားပြီး တစ်ခုခုစားလေ။ အိမ်မှာတော့ ဘာမှ ချက်မထားမိဘူး”

“မိန်းမနှယ်ကွာ။ ငွေငါးရာက ဘယ်လို ချက်ပြုတ်စားမလဲ”

“မေဝါသီပါတယ် ကိုအောင်
ရယ်။ ငွေ ငါးရာနဲ့ မရဘူးဆိုတာ”

မေဝါသည် တီးတိုးစွာပြောဆိုရင်း
သ္မလက်က လည်ပင်းဆီသို့ ရောက်သွား
၏။ လည်ပင်းမှ ဆွဲကြိုးက ရွှေတစ်ကျပ်
သားကျော်ကျော်ရှိ၏။ ကာလပေါက်ဈေး
နှင့်ဆိုလျှင် မဆိုလှ။

“ဒီလိုလုပ်ပါ ကိုအောင်။ ဒီဆွဲကြိုး
ကို သွားရောင်းလိုက်တော့။ ပြီးတော့
ငွေကို အရမ်းမသုံးပါနဲ့ ကိုအောင်ရယ်။
မေ့ကိုလဲ နည်းနည်းပေးထားနော်။ မေ့မှာ
လေ... အခု ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လွတ်လွတ်
မဟုတ်တော့ဘူးကိုအောင်။ မေ့မှာ ကလေး
ရှိချေပြီ ဆရာဝန်က မနေ့ညကပြောတယ်”

ကိုအောင်က မေ့ဝါလက်မှ ဆွဲကြိုး
ကို လှမ်းယူလိုက်ရင်းက

“လင်ယူရင် ကလေးရှိမှာပါပဲ
လေ။ ဒါက အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး။ ကို
အောင် အချိန်ရှိတုန်းသွားလိုက်ဦးမယ်”

မေဝါငိုငို၍ ကျန်ရစ်သည်။ မေ့ဝါ
အတွေးတို့သည် နွေဦး၏ လေရှူးကဲ့သို့
လှုပ်ရှားနေလေ၏။ ကိုအောင်သည် မိမိ
အပေါ် ကြင်နာပါရဲ့လား။ မေ့ဝါ ပြန်တွေး
သည်။ တစ်မျက်နှာ တစ်ရွာထင်၍ လိုက်ခဲ့
ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။ ကိုအောင်ကို ချစ်
၍ မိဘမောင်သွားများကို စွန့်ခဲ့ရသည်။
မိဘမောင်သွားများကလည်း မိမိကို ပြန်
ထည့်၍ စွန့်လွှတ်လိုက်ချေပြီ။ ကိုအောင်
ကိုချစ်၍ အပေါင်းအသင်းတွေကိုလည်း
ဇာတ်ဖယ်ခဲ့ရချေပြီ။ ယခုတော့...။ မေ့ဝါ
စင်သည် တဒုတ်ဒုတ်ခန့်လာသည်။ ကို
အောင်သည် ယနေ့တိုင် သုံးဖြန်းနေခြင်း၊
အသည်ကျူးနေခြင်းမှလွဲ၍ အိမ်ထောင်ရှင်
တစ်ယောက်ဖြစ်နေခြင်းကို သတိမူဟန်မရှိ။
မိမိမှားပြီလား။ မိမိဘာလုပ်ရမည်နည်း။
ကလေးရှိလာပြီမို့ ရှေ့ရေညှိ ဝိုက်မှောက်နေ
၍ ခရတော့။

“နင်...ငါတောင်းရင် အေးအေး
ဆေးဆေးပေးနော်။ အသားအနာမခံချင်စမ်း
ပါနဲ့ မထွေးရာ... ပေါက်ကျော်အကြောင်း
လဲ သိသားနဲ့”

“ကိုပေါက်ကျော်...ရှင်ကို ကျွန်မ
ဘာမဆို အလိုလိုက်ခဲ့ တယ်နော်...
ဒါလည်း ရှင်အသိပဲ။ အခု ဒီနေ့ ဈေး
မရောင်းနိုင်ဘူး။ ဝိုက်ဆံဘယ်ကရမလဲ။
ရှင်မလည်း တစ်နေ့ကို တစ်ပြားရအောင်
မရှာ။ ရှင်...စဉ်းစားပါ။ ရှင်ကို တောင်းပန်
ပါတယ်။ ရှိတဲ့ဝိုက်ဆံလေးနဲ့ ရင်းရဦးမှာ။
နံနက် ရှင်ကလေးအတွက် မုန့်ဖိုးပဲရှိတယ်။
အဲဒီ မုန့်ဖိုးထဲက ရှင်ကိုပေးရင် ရှင်ကလေး
တွေ မနက်ဖြန် ဘာစားမလဲ”

“ဟေ့...ပေါက်ကျော်၊ မင်းနယ့်
ကွာ။ လူကြားလို့မှ မကောင်းတာပဲ။ မိန်းမ
လုပ်စာလည်း ထိုင်စားသေး။ ညာညာ
တာတာလည်း မရှိဆိုတော့ မင်းကိုယ်မင်း
စဉ်းစားစမ်းဟေ့”

တစ်ဖက်အိမ်မှ ဦးကြီးက ဝင်ပြော
သံကို မေ့ဝါကြားရသည်။ မေ့ဝါ ခေါင်း
ရမ်းမိသည်။ ပင့်သက်ချစ်သည်။

သည်အဖြစ်မျိုး ရိုးနေပေမဲ့ တစ်ခါ
တစ်ခါ မိမိဘဝနှင့်စာ၍ မေ့ဝါခံစား ရ၏။
လင်ဆိုးမယားတဖားဖားဆိုသော စကား
သည် မုန့်ကန် လှ ပါ၏ဟု မေ့ဝါ
ကောက်ချက်ချ၏။

“ညီမလေး ယောက်ျားက
ကောင်မလေးတွေနဲ့ တရုန်းရုန်းဆိုပါလား။
သူဌေးသားကျနေတာပဲ။ မောင်အောင်က
သူဌေးသားလားဟင်”

“ဟိုနေ့က တွဲသွားတဲ့ ကောင်မ
လေးက မေ့ဝါနဲ့တူတယ်ဆိုပဲ”

မကြားချင်ပေမဲ့ ကြားနေရသည်။
နားမထောင်ချင်ပေမယ့် နားထောင်နေရ
သည်။ သို့သော် မတတ်နိုင်။ မိမိဘဝနှင့်
မိမိ။ မိမိအပြစ်နှင့် မိမိ။ အရေးကြီးသည်
က ယခု...ခံစားနေရသော ဝေဒနာမှာ

အဓိက။ တစ်ဖက်မှာ ဖြစ်ပျက်နေသည့်
ကိုပေါက်ကျော်၊ မခင်ထွေးတို့အရေး
ထက်၊ မိမိအရေးက ကြီးနေပေပြီ။ ခါး
ကိုက်သလိုလို ပေါင်ကိုက်သလိုလိုနှင့်
ဝိုက်နာလာသလိုလို ရင်ထဲ၌ အောင့်လာ
သလိုလို ခက်ချေပြီ။ လက်ထဲငွေကလည်း
မရှိတော့ပြီ။ ဆွဲကြိုးရောင်းရသည့်ငွေက
လည်း ကုန်ပြီ။ မေ့ဝါလက်က နားသို့
ရောက်သွား၏။

တော်ပါသေးသည်။ နားကပ်
ကလေးတစ်ခု ကျန်နေသေး၏။ ကိုးလ
ဆယ်လ လွယ်ခဲ့ရသော သံယောဇဉ်လေး
ကိုတော့ လူလောကအပြင်သို့ စိတ်ချမ်းမြေ့
စွာဖြင့် ရောက်အောင် မိမိတာဝန်ယူရပေ
တော့မည်။

“အမေ့...”

မေ့ဝါလန့်သွား၏။ ရုတ်တရက်
ဝိုက်ထဲမှ ထိုး၍ နာလာတော့သည်။
သည်လို နေ၍မဖြစ်။ ဆေးရုံပြေးမှ။
ဆေးရုံပြေးဖို့ ဝိုက်ဆံကကော...။ မိမိကို
မည်သူက လိုက်ပို့မည်နည်း။ အချိန်က
နေဝင်ပြီးဖျ။

“နင်...မနက်ဖြန် ပဲပြုတ်ပြုတ်မှာ
ပဲ မဟုတ်လား မထွေးရာ။ ပဲပြုတ်ပြုတ်
ရင် မနင်စောစောအတွက် မပူရတော့ဘူး
ပေါ့ ဟဲ...ဟဲ”

ကိုပေါက်ကျော်၏အသံက စော
စောက်လို မာမာကျောကျောနှင့် မဟုတ်ပြီ။
လေသံချောလာသည်ကို မေ့ဝါကြားရ
သည်။ မိမိအခြေအနေ မဟန်တော့သည်
ကို မေ့ဝါသိသည်။ သို့ကြောင့် မေ့ဝါ
မခင်ထွေးအိမ်သို့ လျှောက်ခဲ့ရ၏။

“ဟယ်... မေ့ဝါ လာလေ။
မျက်နှာလည်း မကောင်းပါလား”

“ဟုတ်တယ် မထွေးရေ...မေ့ဝါ
ဘာဖြစ်လဲခင်သား။ မေ့ဝါကို ဆေးရုံပို့ပေး
ပါလား မထွေးရယ်”

မေဝါ အားကိုးစရာဟူ၍ သည် အချိန်တွင် မခင်ထွေးပဲ ရှိသည်မဟုတ်ပါလား။ မခင်ထွေး မေဝါအခြေအနေကို သဘောပေါက်သည်။ မိမိသည် မေဝါထက် အတွေ့အကြုံရှိသူဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

“အေး...ညီမလေးကို ဆေးရုံပို့ပေးမယ်။ မောင်အောင် မရှိဘူး မဟုတ်လား”

မေဝါ ခေါင်းရမ်းပြသည်။ မခင်ထွေးက ပင့်သက်ချ၏။

“ဒါနဲ့ ညီမလေးမှာ ပိုက်ဆံကော ရှိရဲ့လား”

မခင်ထွေးက မေဝါအခြေအနေကို သိ၍ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မေဝါ ခေါင်းခါသည်။ ပြီးနောက်တော့ လက်က သူ့နားဆီသို့ရောက်သွားသည်။

“ကဲ...ကဲ...ညီမလေး ဆေးရုံသွားဖို့ပြင်တော့။ မမထွေး ကြည့်စိစဉ်လိုက်မယ်”

ပါးပြင်ကို နုအိသော အရာတစ်ခု ထိတွေ့လိုက်မှ မေဝါအတွေးများ လွင့်ပြယ်သွားရ၏။

“ဘာဖြစ်လို့ငိုနေတာလဲမေရယ်။ မေ့အနားမှာ ကိုအောင်ရှိနေပြီပဲ။ ကားဆရာရေ ရှေ့နားက ဓာတ်တိုင်နားမှာ ရပ်ချို့”

ကိုအောင် ပြောသည့် နေရာတွင် ကားကို ရပ်သည်။ ကိုအောင်သည် မေဝါကို ကားပေါ်မှ ယုယစွာ တွဲခေါ်ချ၏။ အိမ်ထဲရောက်သောအခါ၌လည်း အိမ်ခန်းလေးသည် သစ်သစ်ရပ်ရပ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ မေဝါ အံ့ဩရ၏။ ကိုအောင်တစ်ယောက် အိမ်ထောင်ရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် အသိအမှတ်ကို ရပြီလား။ ကိုအောင် အခြေအနေမှန်ကို နားလည်ပြီလား။ သည်သား သည်မယား

နှင့် ဘဝရှေ့ရေးအတွက် ရည်မှန်းချက်ရှိနေပြီလား။ မေဝါဦးနှောက်၌ မေးခွန်းပေါင်းများစွာရှိနေပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လောလောဆယ်တော့ စိတ်ချမ်းသာမှုရလိုက်ခြင်းပင်။

“မေ...ဘာတွေ တွေးပြီး ငေးနေရတာလဲ။ ဘာလဲမေ...ကိုယ်ကသာသမီးရတာထွန်းကားတော့ အမိအဖနေရာ ရောက်လာတော့ ကိုယ့်အမိအဖကို သတိရမိလို့လား။ ဒါမျိုးကတော့ ဖြစ်တတ်ပါတယ် မေရယ်။ ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခါမှာ ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာတယ်။ သိတတ်လာတယ်ဆိုတာ အဖြစ်မှန်တစ်ရပ်ပါပဲ”

ကိုအောင်စကားမဆုံးခင်မှာပင် မေဝါ ဆေးရုံက ဆင်းလာသည်ကို သိသည်နှင့် အိမ်နီးများချင်းများ ရောက်လာ၍ သတင်းမေးကြ၏။

“ညီမလေးရေ...မမထွေး လာမကြိုနိုင်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါကွယ်။ အိမ်မှာ ကိုပေါက်ကျော်ဆိုတာက ဘာမှ အားကိုးမရတာ မေဝါ အသိပဲမဟုတ်လား”

“ရပါတယ် မမထွေးရယ်။ မေဝါ နေကောင်းပါတယ်။ အားလုံးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရင်၌ ကြည်နူးမိသည်။ စိတ်ချမ်းသာမိသည်။ မိမိတို့ဘဝ မိမိတို့ကမ္ဘာလေးသည် ညီညွတ်စွာဖြင့် ပေါင်းစည်းရန်ပင် မဟုတ်ပါလား။

“ပဲပြုတ်တော်ရေ...ပဲပြုတ်” အာရုံဦး၏ လှပမှုလေးဖြစ်သည်။ မခင်ထွေး၏ ပဲပြုတ်အော်သံနှင့်အတူ မေဝါ နိုးလာသည်။ သမီးငယ်သည် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေဆဲ။ ကိုအောင်သည် စားပွဲထောင့်တစ်နေရာ၌ အလုပ်ရှုပ်နေ၏။

“ကိုအောင်ရယ်...မေ့ကို နှိုးလိုက်ရောပေါ့”

“မေ့ကို သမီးက တစ်ညလုံး နှိပ်စက်ထားလို့ မအိပ်ရဘူးမဟုတ်လား။ ကိုအောင်လည်း ဒီလောက်တော့ တာဝန်ကျေရမှာပေါ့မေရယ်။ ကဲ...သမီးအတွက် နို့၊ မေ့အတွက် ကော်ဖီ။ အားလုံး အဆင်သင့်ပဲ။ ကိုအောင် အလုပ်သွားတော့မယ်နော်။ သမီးကို ဂရုစိုက် ကြားလား”

ကိုအောင်သည် မေဝါနဖူးဖြင့် ကိုနှမ်းကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။ မေဝါသည် ကိုအောင်ကို နှင်းမူနံကြား၌ မျောက်သွားသည်အထိ ငေးကြည့်ကျန်းမိသည်။ ခပ်ဝေးဝေးမှ...

“ပဲပြုတ်တော်ရေ...ပဲပြုတ်”

ဟု မခင်ထွေး၏ အော်သံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအခါ မေဝါ၌ အသိတစ်ခု ပြန်ဝင်လာပြီး ပြောလိုက်မိသည်။ ဘဝဆိုသည်မှာ သည်လိုပဲ ဖြေရမည်။ သူများကို အားကိုးနေ၍ မဖြစ်။ မိဘလက်ပေါ်၌ ရွှေပေါ်မြတင်နေခဲ့ပေမယ့် ကိုနှိပ်လမ်းကိုယ်လျှောက် ကိုယ့်ဘဝကိုယ်တည်ဆောက်အခါ၌ ကိုယ့်အားကိုယ့်မာန်ကလျှင် အဓိကမဟုတ်ပါလား။ မေဝါပြုံးနေသည်။ သူ့အပြုံးက လှပနေသည်။ ဝမ်းအခါ ကိုအောင်သည် သားစာမယားစာအတွက် မည်သည့်အလုပ်ကို လုပ်နေသည်ကိုတော့ မေဝါ မထွေးတတ်ပါ။ မသိ။ သို့သော် ကိုအောင်တစ်ယောက်တည်း ရုန်းကန်မှုကို မေဝါ လက်ပိုက်ကြည့်နေ၍ မဖြစ်။

သည်တော့ မေဝါလည်း တစ်ခုလုပ်ရမယ်။ မောင်တစ်ထမ်း မယ်ငါးရွက် ဆိုသည်မှာ ပုံပြင်မဟုတ်ပါ။ သီးငါးတစ်ပုဒ် မဟုတ်ပါ။

ရွှေမြိတ်သောင်းတော်

ပိုက်ဆံဝင်သော ဂုဏ်တော်(၉)ပါးပွားများ

■ နှင်းအူလီ

လူတို့သည် ပိုက်ဆံဝင်အောင် ဆေးဖယောင်းတိုင် တစ်ဆိုင်လျှင် သောင်းချီ၊ သိန်းချီပေးပြီး ထွန်းညှိပူဇော်ကြသည်။ ဘစ်ခါတစ်ရံ ဆေးဖယောင်းတိုင်စီရင်သော ဆရာများက သူဌေး ခြစ်သွားပြီး ဆေးဖယောင်းတိုင် ထွန်းသူများက အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့ပြီး ငွေကုန်၍ ပလုံခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် စိတ်ပင်ပန်းမှုများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါသည်။

ပိုက်ဆံဝင်အောင် အိမ်ဘုရားစင်၊ အလုပ်ဘုရားစင်၊ ငွေအိုးထဲ၌ ကံကော်ညွန့် ဘွဲ့ ညွန့်ကို ထည့်ပြီး ကံကော် ဘွဲ့ ညွန့်ထည့်ထားသော ငွေအိုးအား အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူထားပါ။ ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို ဘွဲ့ ခေါက်ခြည်းဖြည်းမှန်မှန် ရွတ်ဖတ်ပါ။ တနင်္လာနေ့ မနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း ပြုလုပ်ပါ။

“ဣတိပိသော ဘဂဝါ၊ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာဓဏသမ္ဗန္ဓော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇု၊ အနတ္တရောပုရိသဗ္ဗဿာရတ္ထိ၊ သတ္တဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ။”

ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို ဘွဲ့ ခေါက်ရွတ်ပြီးလျှင် နေ့သား/သမီးနာမည် ပိုက်ဆံဝင်ပါစေဟု လေးလေးနက်နက်ဆုတောင်းပါ။ နေ့သား၊ နေ့သမီးများ၏ အသက်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဤဖော်ပြသော အသက်များတွင် ပြုလုပ်ပါ။ ထူးထူးခြားခြား အကျိုးပေးပါမည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီး - ၁၀ နှစ်၊ ၁၈ နှစ်၊ ၂၆ နှစ်၊ ၃၄ နှစ်၊ ၄၂ နှစ်၊ ၅၀ နှစ်၊ ၅၈ နှစ်၊ ၆၆ နှစ်၊ ၇၄ နှစ်၊ ၈၂ နှစ်၊ ၉၀ နှစ်။

နှစ်၊ ၉၀ နှစ်။

တနင်္လာသားသမီး - ၉ နှစ်၊ ၁၇ နှစ်၊ ၂၅ နှစ်၊ ၃၃ နှစ်၊ ၄၁ နှစ်၊ ၄၉ နှစ်၊ ၅၇ နှစ်၊ ၆၅ နှစ်၊ ၇၃ နှစ်၊ ၈၁ နှစ်၊ ၈၉ နှစ်။

အင်္ဂါသားသမီး - ၈ နှစ်၊ ၁၆ နှစ်၊ ၂၄ နှစ်၊ ၃၂ နှစ်၊ ၄၀ နှစ်၊ ၄၈ နှစ်၊ ၅၆ နှစ်၊ ၆၄ နှစ်၊ ၇၂ နှစ်၊ ၈၀ နှစ်၊ ၈၈ နှစ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - ၇ နှစ်၊ ၁၅ နှစ်၊ ၂၃ နှစ်၊ ၃၁ နှစ်၊ ၃၉ နှစ်၊ ၄၇ နှစ်၊ ၅၅ နှစ်၊ ၆၃ နှစ်၊ ၇၁ နှစ်၊ ၇၉ နှစ်၊ ၈၇ နှစ်။

ကြာသပတေးသားသမီး - ၅ နှစ်၊ ၁၃ နှစ်၊ ၂၁ နှစ်၊ ၂၉ နှစ်၊ ၃၇ နှစ်၊ ၄၅ နှစ်၊ ၅၃ နှစ်၊ ၆၁ နှစ်၊ ၆၉ နှစ်၊ ၇၇ နှစ်၊ ၈၅ နှစ်။

သောကြာသားသမီး - ၃ နှစ်၊ ၁၁ နှစ်၊ ၁၉ နှစ်၊ ၂၇ နှစ်၊ ၃၅ နှစ်၊ ၄၃ နှစ်၊ ၅၁ နှစ်၊ ၅၉ နှစ်၊ ၆၇ နှစ်၊ ၇၅ နှစ်၊ ၈၃ နှစ်။

စနေသားသမီး - ၆ နှစ်၊ ၁၄ နှစ်၊ ၂၂ နှစ်၊ ၃၀ နှစ်၊ ၃၈ နှစ်၊ ၄၆ နှစ်၊ ၅၄ နှစ်၊ ၆၂ နှစ်၊ ၇၀ နှစ်၊ ၇၈ နှစ်၊ ၈၆ နှစ်။

ရာဟုသားသမီး - ၄ နှစ်၊ ၁၂ နှစ်၊ ၂၀ နှစ်၊ ၂၈ နှစ်၊ ၃၆ နှစ်၊ ၄၄ နှစ်၊ ၅၂ နှစ်၊ ၆၀ နှစ်၊ ၆၈ နှစ်၊ ၇၆ နှစ်၊ ၈၄ နှစ်။

နှင်းအူလီ

၁၂၀၅ အဖြေညှိသော်

လေးညှစ်

“အမေရေ...”

သမီးစန်းလှ၏ အလန့်တကြား အော်လိုက်သံကြောင့် ပျိုးနတ်နေပါသော အိမ်နားလှရာ ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်သွားရရှာသည်။ သမီးအသံကြားရာ ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ အလို... ဘုရားရေ။ သမီးလေးကို တစ်စုံတစ်ဦးက ရွတ်အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်နေသည့် ပုံစံမျိုး။ သမီးလေးကလည်း အတင်းရုန်းကန်နေရင်းမှ တရွတ်တိုက်ပါသွား

ရသလိုမျိုး။ သို့သော် သမီးအနားမှာ တစ်စုံတစ်ဦးကိုမှ မမြင်။ တစ်ခါမျှ မမြင်စဖူး ထူးဆန်းလှပါသောကြောင့် တအော်မျှတော့ ငေးကြောင်မိသွားပါ၏။

“အမေ... လုပ်ပါဦး။ သမီးကို ဆွဲခေါ်နေပြီ။ အင်း... အင်း... အင်း”

သမီး၏ အော်သံကို ထပ်မံကြားရလေမှ ပြန်လည်သတိဝင်လာခဲ့ပြီး ပျိုးပင်တွေကို ပစ်ချခဲ့ကာ သမီးထံသို့ အပြေးအလွှား သို့သော် လယ်ကွက်နှင့်

ကန်သင်းရိုးပေါ်မှ ရွံ့ဇွတ်များကို ရုန်း၍ သွားရသောကြောင့် ခရီးကမတွင်း။

“အမေလေး... ကယ်ကြပါဦး။ လုပ်ကြပါဦးတော့။ သမီးရေ... အမေလာပြီ”

တကယ်တော့ သားအပိနစ်ယောက် အတုတကွ ပျိုးနတ်နေခဲ့ကြသော်လည်း သမီးက မြန်သည်ကြောင့် ရှေ့သို့ အတော်လှမ်းလှမ်းရောက်သွားခဲ့၏။ မြန်ဆို သမီးအသက်က ၁၇ နှစ်။

ကျန်းမာသန်စွမ်းသော အပျိုလေး။
ဒေါ်ပန်းလှ၏အသက်က ၄၀။ ကလေး
သုံးယောက်၏မိခင်။

“အမေ...”

သမီး၏ ငယ်သံပါအောင် အော်
လိုက်သောအချိန်နှင့် သူ့ချော်လဲသည့်
အချိန်ကလည်း ကွက်တိပင်။ ကုန်းရန်း
ထနေရင်းမှ သမီးဖြစ်သူထံသို့ စိုးရိမ်ကြီး
စွာ လှမ်းကြည့်မိရာ မြင်ကွင်းကြောင့်
မျက်စိများပင် ပြာဝေသွားခဲ့ရပြီ။ သမီး
က ရေကန်ပေါင်ပေါ်သို့ ရောက်သွားခဲ့
ပါပေါ့။

ကယ်ပါ။ ယူပါ တစာစာ အော်
ဟစ်မြည်တမ်းရင်းနှင့် အရူးမီးဝိုင်းခံရ
သည့်ပမာ...။

“အမေ...အမေ သမီးကို ရေထဲ
ဆွဲနှစ်...နှစ်”

ကတုန်းကရင် ပြောနေရာသော
သမီး၏လက်ကို အမိအရဖမ်းဆွဲမိခဲ့၏။
ဘုရား...ဘုရား။ အတန်ငယ်ဖွံ့ဖြိုး
သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည့် ဒေါ်ပန်းလှပင်
မနည်းခြေကန်၍ ဆွဲရပါလား။ မမြင်ရ
သော မည်သည့်အရာမှန်းလည်းမသိနိုင်
သော တစ်ဖက်က ဘာမှန်းမသိတာ
ကြီးက အတော်ကို အားသန်နေပါ၏။
ဒေါ်ပန်းလှသည် လေကို အားကုန်ရုံ
သွင်းလိုက်ပြီး သမီးစောနှင့် ဆောင့်ဆွဲ
လိုက်ရာ သားအမိနှစ်ယောက်စလုံး ရေ
ကန်ပေါင်ပေါ်မှာ ပက်လက်လန်လဲကျ
သွားလေတော့တာ။ အလျင်အမြန်ပင်
ကုန်းရန်းထကြ၍ ရေကန်ပေါ်မှ ပြေး
ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

“အမေ...သမီးကြောက်တယ်။
ဒီမှာမနေရဲဘူး”

“အမေလည်းကြောက်တယ်။ ရွာ
ထဲပြန်မယ်”

သည်လိုနှင့်...

xxx xxx xxx

အင်တာနက်မလိုဘဲနှင့် စန်းလှ
လေး၏ ထူးဆန်းလှသောသတင်းက
၎တ်သုတ်ရွာအတွင်း ချက်ချင်းပင် ပျံ့နှံ့
သွားပါလေ၏။ ကျေးလက်ထုံးစံအတိုင်း
စိတ်ပူပန်မှုတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်မြင်
တွေ့ ကြားသိချင်ကြသောကြောင့်
သတင်းမေး လာသူတို့ကလည်း တစ်
ယောက်ပြီးတစ်ယောက်နှင့် ညှဉ်းပြတ်
သည်ဟူ၍ မရှိ။

ဦးရွှေစီးနှင့် ဒေါ်ပန်းလှတို့ခမာ
သမီး၏ဖြစ်အင်ကြောင့်လည်း စိတ်ဒုက္ခ
ရောက်ရ လယ်ရှင်ထံမှ ကြိုတင်ယူ
ထားသည့် ငွေများအတွက်လည်း စိတ်
ဆင်းရဲနေရပါသေးသည်။ သားအမိ၊
သားအဖသုံးယောက်၏ အင်အားနှင့်
လယ်လုပ်ငန်းများအတွက် ကြိုတင်ငွေ
ယူထားခဲ့ရာ ယခု သမီးကလေး၏ လုပ်
အားလျော့သွားပြီဖြစ်သဖြင့် အလုပ်က
တွင်တော့မည်မဟုတ်။ သမီးကို စိတ်ပူ
သော်လည်း နက်ဖြန်ဆိုလျှင် လယ်ထံ
သို့ ပြန်သွားကြရပေမည်။ စန်းလှ
အောက်မှ ကျောင်းနေသည့် အငယ်နှစ်
ယောက်နှင့်အတူ အိမ်စောင့်ကျန်ရစ်ခဲ့
သည့် ဘွားပန်းဖြူ၏လက်ထဲသာ အပ်ခဲ့
ရပေမည်။ ဘွားပန်းဖြူက ဒေါ်ပန်းလှ၏
မိခင်ဖြစ်ပါသည်။

“နင်တို့ ဒီအတိုင်း မနေကြနဲ့လေ။
ဆရာတော်ကြီးကို အကျိုးအကြောင်း
လျှောက်ပြကြမှပေါ့”

“ဒီညပဲ ထမင်းစားပြီးရင် သွား
ကြမယ် အဘိုးလေး”

ရဟန်းသံဃာတော်များကို အား
ကိုးကြသည့် ကျေးလက်သဘာဝအရ
ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို သွားရောက်
လျှောက်ထားကြရန်ကို သတိပေးတိုက်
တွန်းကြပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် နေဝင်ငါး
ရော နွားရိုင်းသွင်းချိန်ရောက်လာခဲ့သည်။

အိမ်ရှေ့ကပြင်ပေါ်တွင် ရှေးမီ
နောက်မီ လူကြီးများက စန်းလှ၏ ဖြစ်
ပျက်ပုံတို့ကို သုံးသပ်ဆွေးနွေးနေခဲ့ကြ
ပါ၏။ ဒေါ်ပန်းလှက ညစာအတွက် မိမိ
ထဲမှာ အလုပ်ရှုပ်နေဆဲ။ စန်းလှလေးက
တော့ အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ ဘုရားစင်ကိုခေါင်း
ပြု၍ တုံးလုံးလေး လှဲနေမိပါသည်။
ဘွားပန်းဖြူက ပြေးမလေးအနားမှာ
ပုတီးစိပ်ရင်း စောင့်နေ၏။ ထိုစဉ်...

“ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်
ဒေါက်ဒေါက်”

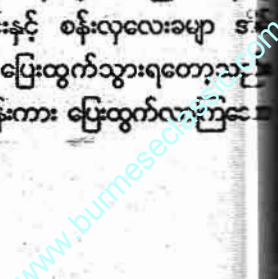
စန်းလှ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ခဲများ ထူ
လာသဖြင့် -

“ဟဲ့...ဘယ်သူပေါက်နေတာလဲ”
ဟု ဘွားပန်းဖြူက အော်လိုက်မိ
သည်။

စန်းလှလေးက အလန့်တကြီး
ထထိုင်ခဲ့ပြီး ခဲမှန်၍ နာသွားသော နား
ကိုပွတ်ရင်းမှ အပေါ်သို့ မော့ကြည့်
လိုက်ရာ -

“ဟော...ဟော၊ ကျလာပြန်ပြန်
အမေရေ”

အပေါ်မှကျလာသည့် ခဲလုံးကို
ရှောင်ရင်းနှင့် စန်းလှလေးခမာ အိမ်
ရှေ့သို့ ပြေးထွက်သွားရတော့သည့်
ဝရန်သုန်းကား ပြေးထွက်လာကြသော

မြေးအဘွားနှစ်ယောက်ကြောင့် လူကြီးများမှာ အထိတ်တလန့်။

“ဟဲ့...ဟဲ့...ဘာဖြစ်ကြပြန်ပြီလဲ”

“ခဲတွေ...ခဲတွေ”

“ဟဲ့...ဘယ်သူလက်ဆော့နေတာလဲ”

“မဟုတ်ဘူး အဘ။ ဘယ်သူမှ မပေါက်ဘူး။ အပေါက်ကျလာတာ”

“ဟေ...ဘယ်လို”

“တစ်ယောက်ယောက်က ပေါက်ရင် ခေါင်းရင်းပြတင်းပေါက်ကနေ ခဲဝင်လာရမှာပေါ့။ အခုဟာ အပေါက်ကျလာတာ။ ခေါင်းရင်းမှာလည်း အပေါက်မရှိ...ဟော...ဟော”

တုန်လှုပ်စွာနှင့် ရှင်းပြနေပါသော စန်းလှ၏ အပေါ်တည့်တည့် လူတစ်ရပ် အမြင့်လောက်မှနေ ခဲလုံးတွေ ပြန်းဆိုပေါ်လာပြီး စန်းလှတစ်ဦးတည်းအပေါ်သို့ ကျလာခဲ့၏။

“ဟဲ့...သမီး။ အိမ်ထဲပြန်ဝင်း။ အခန်းထဲအထိသွားနေ။ မယ်ပန်းဖြူလိုက်သွား။ နွားရိုင်းသွင်းချိန်ဆိုတာ ထပ်ပြုပါလာတတ်တယ်”

မြေးအဘွားနှစ်ယောက်မှာ အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ပြေးဝင်ကြရပြန်ပါသည်။ ဘွားပန်းဖြူခမျာ ကြံမိကြရာဖြင့် မြေးမလေးကို စောင့်တွေအထပ်ထပ် ခြံပေးနေမိပါတော့၏။ တစ်အိမ်လုံး ရှိရှိသမျှ ထူကုန်ပင် အိပ်ခန်းထဲ ရောက်ရှိလာကြသည်။

“ခဲလုံးတွေ အလိုလိုပေါ်လာပြီး ထွက်လာတာ အံ့သြစရာကြီး”

“ပုဏ္ဏတိုက်တာနေမှာ”

“ပုဏ္ဏတိုက်တယ်ဆိုတာက အိမ်ဝင်းထဲကို၊ ခြံထဲတို့ကို ခဲတွေနဲ့ ပေါက်တယ်။ ပစ္စည်းတွေက အလိုလို မြောက်ကြပြီး ကျကွဲပျက်စီးကုန်တယ်။ အခုဟာက သူတစ်ယောက်တည်း အပေါက်ကျလာတာ။ တော်တော်ကို ထူးဆန်းနေပြီ။ ကလေးခမျာလည်း ကြောက်နေရှာပြီပေါ့”

“ဘာမှစဉ်းစားမနေကြနဲ့တော့။ ဆရာတော်ကြီးဆိုကို ခုပဲသွားကြတော့”

xxx xxx xxx

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ... လျှောက်ထားသမျှကို သေချာနားထောင်ပြီးနောက် ဘာမှ မှတ်ချက်မပေး။ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မည်သူ့ကိုမဆို မထိခိုက်စေချင်သည်မှာ တရားရှင်တို့၏ ဝါဒဖြစ်၏။ ရေမန်းတစ်ပုလင်း ချိုမြိန်၍ သောက်လည်းသောက်၊ ခြံပတ်ပတ်လည်ကိုလည်း ဖျန်းထားဟုသာ မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မိန့်ခွက်စကားအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။ မည်သည့်အနောင်အယုက်မှ မဆုံတွေ့ကြရတော့သဖြင့် အတန်ငယ် စိတ်သက်သာရာ ရရှိခဲ့ကြသော်လည်း စိတ်ကို တုံးတုံးမချရ။ စန်းလှလေးကို လယ်ထဲသို့လွှတ်ရန်ကိုလည်း စိတ်မကူးရ။ အဘွားတွေ၊ ကြီးတော်တွေက တစ်ယောက်မဟုတ်တစ်ယောက် အနားမှာနေပေးခဲ့ကြပါသည်။

ကျေးရွာစလေ့အတိုင်း သတင်းမေးလာကြသည့် လူတွေကလည်း စန်းလှလေးအနားမှာ ပြတ်သည်ဟူ၍ မရှိ

ပါ။ သည်လိုနှင့် သုံးရက်လွန်ပြီး လေးရက်မြောက် နေဝင်စ နွားရိုင်းသွင်းချိန် ရောက်လာခဲ့သည်။ စန်းလှလေးက ရေခဲအပြီး သနပ်ခါး ပါးကွက်အဖွေးသား လိမ်းခြယ်၍ အိမ်ရှေ့ကပြင်ပေါ်တွင် သူငယ်ချင်းများနှင့် စကားပိုင်းဖွဲ့နေခဲ့ကြပါသည်။ ထိုစဉ် ခဲလုံးပေါ်လာပြီး စန်းလှတစ်ဦးတည်းအပေါ်သို့ ကျလာခဲ့ရာ အားလုံးမှာ ကြောက်လန့်သွားကြ၍ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပြေးသူပြေ။ ဝင်ပုန်းသူက ပုန်းနှင့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ၊ လမ်းပေါ်မှာ ဖြတ်သွားသူများနှင့် အိမ်နီးနားချင်းများကလည်း ဆူညံသံများကြောင့် စုပြုံပိုင်းရံလာခဲ့ကြတော့သည်။

စန်းလှလေးမှာတော့ အိပ်ခန်းထဲအထိ ခဲတွေလိုက်ကျနေဆဲ ဖြစ်၏။ သူတို့အိမ်က တောင်ထန်းအပိုနှင့် ထရံကားအိမ်လေး ဖြစ်နေသဖြင့် မကောင်းဆိုးရွားတွေ ဝင်ရောက်နိုင်ဟန်ရှိသည်ဆိုသည့် ရိုးစင်းလှသော အတွေ့များနှင့် လယ်ပိုင်ရှင်၏ တိုက်အိမ်ကြီးထဲသို့ ပြောင်းရွှေ့ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် လုံခြုံသော တိုက်မှာပဲဖြစ်စေ၊ မည်သည့်နေရာဌာနမှာပင် ရှိနေပါစေ ခဲလုံးတွေ ကျနေမြဲပင်။

ရေမန်းချိုမြိန်လိုက်ပါသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း စင်ကာပူသို့ သာသနာပြုခရီး ကြွသွားခဲ့ပေပြီ။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမည်မှန်းပင် မသိတတ်နိုင်ပါတော့။ ဗျာများနေခဲ့ကြပါသော အဘွား၊ အမေနှင့် စန်းလှတို့ခမျာ မိန်းမသားများပီပီ ငိုကြွေးနေကြရုံသာ။

“ကဲဟေ့...ဆရာတော်ကြီးက နိုင်ငံခြားမှာ ဘယ်လောက်ကြာဦးမှာလဲ

မသိဘူး။ တောရကျောင်းဆရာတော်ကြီး
လည်း တန်ခိုးကြီးတာပဲဟာ။ အိမ်ကို
ပင့်ပြီး ပရိတ်ပဉ္စန်းရွတ်ကြရအောင်”

“အဘိုးလေးတို့ ကောင်းမယ်ထင်
တာသာ စီမံကြပါတော့ရှင်”

xxx xxx xxx

စန်းလှလေးအပေါ်သို့ ခဲများကျ
တတ်သည့်အချိန်က ညနေခြောက်နာရီ
မှ ညရှစ်နာရီအတွင်း ဖြစ်သည်။ ဤ
အချိန်အတွင်းမှာ တောရကျောင်းဆရာ
တော်ကြီးနှင့် သံဃာတော်များက ပရိတ်
တော်၊ ဓမ္မစက်များနှင့် ပဉ္စန်းဒေသနာ
တော်များကို ရွတ်ဖတ်ကြပါသည်။
ဆက်လက်ပြီး မနှောင့်ယှက်ရန်ကိုလည်း
မေတ္တာနှင့် မိန့်ကြားခဲ့၏။

ဆရာတော်နှင့် သံဃာတော်များ
ပြန်ကြွချိန်တွင် ကားအနီးသို့ မိသားစု
အားလုံး ရိုသေစွာ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေး
ကြပါသည်။ ဆရာတော်၏ကားပင်
မထွက်ခွာသေး။ ခဲလုံးများပေါ်လာ၍
စန်းလှ၏အပေါ်သို့ ကျပါတော့သည်။
သံဃာတော်များမှာ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့
ဖြစ်ကြရပြီးလျှင် မကြံစည်တတ်နိုင် ဖြစ်
ကြရတော့၏။

ဤသို့နှင့်...

ကျွန်ုပ်တို့မှ ရသေ့ကြီးက ဒါမျိုး
တွေ ရှင်းနိုင်တယ်။ သွားပြကြည့်ပါ
လားဆို၍ ရောက်သွားကြပြန်သည်။
ဘဝဟောင်းက မိခင်က သူ့ထံသို့ပြန်
လာရန် ခေါ်နေခြင်းဟု ဆို၏။ ထိုအခါ
အဘိုးလေးက မရဲတရဲနှင့်...

“ဘရသေ့ရယ်... အမေဖြစ်ပြီး
တော့ ဘာဖြစ်လို့ ရေထဲဆွဲနှစ်လိုက်၊

ခဲနဲ့ပေါက်လိုက်နဲ့ အန္တရာယ်တွေ ပေးရ
တာလဲ”

“အခုဘဝက ဆင်းရဲလို့ ပြန်ခေါ်
တာတဲ့”

“ဒါဆိုလည်း ချမ်းသာအောင်လုပ်
ပေးပါလား”

“သမီးကို မခွဲနိုင်တော့ဘူး။ ပြန်
ခေါ်ရမယ်”

“အရင်ဘဝက အမေတောင်မှ
မခွဲနိုင်ဘူးဆိုရင် အခုလက်ရှိအမေက
ပိုမခွဲနိုင်ဘူးပေါ့။ နားလည်ပေးပါ”

“သမီးကို ရအောင် ပြန်ခေါ်မယ်”

ရသေ့ကြီးက ယခင်ဘဝဟောင်း
မှ အမေ၏နာမ်ကို ခေါ်ပေး၍ အဘိုး
လေးနှင့် အချီအချာပြောခဲ့ကြရသည်။
ရသေ့ကြီးက အင်းပြားကို ပေးလိုက်
သည်။ ခြံဝမှာ မြှုပ်ထားခိုင်း၏။ မည်
သည့်အန္တရာယ်မှ မလာနိုင်တော့ပါဟု
ပြောလိုက်သဖြင့် ရသေ့ကြီး၏အမှာ
စကားအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။
သို့သော် ညခုနစ်နာရီခန့်တွင် စန်းလှ
အပေါ်သို့ ခဲတွေကျလာပြန်ပါသည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဘိုးတော်စွမ်းသည်
ဆို ရောက်သွားလိုက်၊ ဒီဘွားတော်က
ပိုင်သည်ဆို ပြေးသွားလိုက်နှင့်။ ခဲတွေ
ကတော့ ကျနေမြဲပင်။ စန်းလှလေးခမျာ
လည်း ပိန်လိုလာခဲ့ရပြီ။ စိတ်ထောင်း
၍ ကိုယ်ကြေစမြဲ မဟုတ်ပါလား။ ထို
ကြောင့်...

“အမေ... သမီး သီလရှင်ဝတ်
တော့မယ်။ သေသွားခဲ့ရလည်း ဘုရား
သမီးတော်ဘဝနဲ့ သေရတာမြတ်...
အမလေး...”

စန်းလှလေး၏ စကားပင် မဆုံး

သေး။ မနီးမဝေးရှိ ကျောက်ပင်
အလိုလို ကြွတက်လာပြီး စန်းလှ
မျက်နှာကို ဘုံးခနဲ လာမှန်လေးထောင့်
သည်။ သားအမိတစ်တွေမှာ အိမ်ထဲမှာ
ပင် မနေရဲတော့ဘဲနှင့် ပြေးထွက်လာ
ကြ၏။ ဦးတည်ရာသည်...

xxx xxx xxx

“ဆရာလေး စာရစာရီ”

“မှန်လှပါဘုရား”

“ဆရာလေးအပေါ်ကို ဒီဘဝက
ခဲကျလာရင် အဲဒီခဲကို ဘုန်းကြီး သီ
လာခဲ့”

“တင်ပါဘုရား”

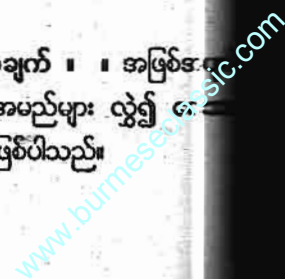
“တို့ဗုဒ္ဓနည်းကတော့ သက်ရှည်
ကျန်းမာပြီး အန္တရာယ်ကင်းစေရင်
ဘုရားသားတော်၊ သမီးတော်အဖြစ်
အသွင်ပြောင်းကြတာ နည်းမှန်လဲ
ပဲကွဲ့။ ဝင့်ကြွေးပါလာရင်တော့ မသွေ
ဘူးပေါ့ကွယ်”

“တင်ပါဘုရား”

နိုင်ငံခြားမှ ပြန်လည်ကြွရောက်
လာခဲ့ပြီဖြစ်သော ဆရာတော်ဘုရား
အား ဦးခိုက်ကန်တော့ခဲ့ပြီးအောင်
ကျောင်းတော်ရှိ သီလရှင်ဆရာကြီး
ထံသို့သွားနေသော စန်းလှ (သို့မဟုတ်
သီလရှင်ဆရာလေး စာရစာရီ၏ နာမ
သားတို့သည် အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာ

လေးသွား

ဝန်ခံချက် ။ ။ အဖြစ်အပျက်
အမှန်ကို အမည်များ လွှဲ၍ ဝေး
ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့အမျိုး ကျေးဇူး

(၁၉၅၅)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၆ နှစ်ခန့်၊ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးမရမီ အချိန်က ဖြစ်သည်။ မိမိမှာ ထိုအချိန်က အသက် ၁၅ နှစ်၊ လူပျိုပေါက်အရွယ် ခုနစ်တန်းကျောင်းသားဘဝ ဖြစ်ပါသည်။ မိခင်ကြီးစေခိုင်းချက်အရ မိမိ၏ ဦးလေးဝမ်းကွဲနှင့်အတူ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း ပဲခူးတိုင်း၊ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ အရှေ့ပိုင်းပင်လယ်နှင့်ပဝေးသော 'ပရိုင်း' ရွာကြီးသို့ ငါးခြောက်များဝယ်ယူရန် ရောက်ရှိစဉ်က တွေ့မြင်ကြားသိခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

'ပရိုင်း' ရွာကြီးမှာ အိမ်ခြေ ၆၀ ကျော်ရှိပြီး၊ ငါးလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ၎င်းရွာကြီးမှာ ပင်လယ်ဒီရေတက်ရာ အရပ်တွင် တည်ရှိပါသည်။ ဒိုက်ဦးမြို့နယ် အိမ်ခြေလေးဆယ်ရွာမှ အရှေ့ပွားတွင်ရှိပြီး လှည်းဖြင့်သွားပါက တစ်နေ့ခန့် ၁၅ မိုင်ခန့် ဝေးပါသည်။

မိမိတို့ တူဝင်ရိုးနှစ်ယောက်မှာ အဆိုပါ 'ပရိုင်း' ရွာလယ်ရှိ ငါးလုပ်ငန်းရှင် ဦး—၏အိမ်တွင် (ဦးလေး၏ မိတ်ဆွေ တည်းနေကျ) တည်းကြပါသည်။ မိမိတို့ တည်းခိုနေသော ငါးလုပ်ငန်းရှင် ဦး—၏ အိမ်ကြီးမှာ ခြေတံရှည်အိမ်

ဖြင့် နှစ်ဆောင်ပြိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းရွာရှိ အခြားအိမ်များမှာလည်း ခြေတံရှည်အိမ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ပင်လယ်နှင့်နီးကပ်သဖြင့် ပင်လယ်ဒီရေနှင့် လွတ်ကင်းစေရန်အတွက် ယခုကဲ့သို့ ခြေတံရှည်အိမ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မိမိတို့ တည်းခိုသည့်အိမ်ရှင်မှာ ငါးလုပ်ငန်းရှင်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်သည့် အလျောက် အိမ်၏အနီး ကုန်းမြေတွင် စဉ့်အိုးကြီးများ(ရာဝင်းအိုး)ဖြင့် ငါးခုံကြီးများကို (အလွယ်တကူချက်စားနိုင်ရန်) သိုလှောင်မွေးမြူထားသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

၎င်းပြင် ပင်လယ်ရေဝင် အင်းကြီးများအတွင်းမှ (လေးလံဆွဲထားရှိပြီး) နေ့စဉ်ဖမ်းဆီးရမိသော ငါးများ(လက်ကားဝယ်ယူရရှိသော ငါးများအပါအဝင်) ကို ငါးအမျိုးအစားအလိုက် ခွဲခြားပြီး ငါးခြောက်၊ ငါးပိတောက်၊ ငါးပိ စသဖြင့် ကဏ္ဍအလိုက် အဆင့်ဆင့် လုပ်ကိုင်နေကြသော အလုပ်သမား အမျိုးသမီးများကိုလည်း အဆိုပါအိမ်ရှင် အင်းသူကြီး၏ အိမ်အနီး ကုန်းမြေပေါ်တွင် လုပ်ကိုင်နေကြသည်။ အလားတူ ရွာတွင်းရှိ ငါးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်နေကြသော အိမ်တိုင်းတွင်လည်း အင်အားအလိုက် တစ်ပိုင်တစ်

နိုင် အဆိုပါ ငါးခြောက် အစရှိသည်များကို လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့မြင်ရပါသည်။

သို့အတွက် ... ရွာရောက်စက နှာခေါင်းစိမ်း(အတွေ့အကြုံမရှိသော) နေသူ မိမိအဖို့ အဆိုပါလုပ်ငန်းများမှ ငါးညှိနံ့များ ခံစားရသဖြင့် စားမရ အိပ်မရ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ရက်သတ္တပတ်မျှအကြာတွင် နေသားတကျ ဖြစ်ပြီး အဆင်ပြေသွားပါသည်။

မိမိအနေဖြင့် အညောင်းပြေ ရွာပြင်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်ပြီး ရွာမှ ခင်မင်နေပြီဖြစ်သော မိတ်ဆွေများ၏ ငါးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နေမှုများကို ကြည့်ရှု၎င်း၊ သတိထားမိသည့် ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ အဆိုပါ ပရိုင်းရွာဦးပိုင်း ကုန်းမြင့်တစ်နေရာတွင် နတ်စင်သဖွယ် အနောက်အဦတစ်ခုနှင့် ၎င်းအတွင်း၌ ရွှေအတိတ်ထားသော ငါးဖမ်းကိရိယာ (ဂါး)များကို အမှတ်တရ အမြတ်တနိုးထားရှိသည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိမိတို့တူဝင်ရိုး တည်းခိုသည့်အိမ်ရှင်(အင်းသူကြီး) ဦး—တွင် အသက် ၂၂ နှစ်ခန့်ရှိ သမီးတစ်ဦးရှိပါသည်။ တစ်ဦးတည်းသောသမီးဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

(အပျို)မှာ သမင်မမျက်လုံးကဲ့သို့ ကြည်
လင်ရွန်းလဲ့ တောက်ပသော မျက်လုံး၊
အရပ်မနိပ်မမြင့်၊ သန်မာထွားကျင်း
သော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်၊ အသား
အရေ ဖြူဝင်းချောမွတ်ပြီး၊ ထာဝစဉ်
ချိုပြုံးနေသော မျက်နှာပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်
ကို သတိပြုမိပါသည်။ ဓနုဂုဏ်၊ အလှ
ဂုဏ်တို့ကြောင့် ရွာ၏ ကွမ်းတောင်ကို
တစ်ဦးလည်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါ
သည်။ မိမိတို့ ဝယ်ယူလိုသော ငါး
ခြောက် အပြည့်အစုံမရရှိသေးသဖြင့်
စောင့်နေရသော ရက်များကြာလာ
သည်နှင့်အမျှ အိမ်ရှင်၏သမီးပျို(အစ်မ
ကြီး)နှင့် ပြေရဲဆိုရဲ ရင်းနှီးမှုရှိလာခဲ့
သည်။

ငါးလုပ်ငန်းရှင် အင်းသူကြီး အိမ်
ရှင် ဦး---က ၎င်းတွင် သားမရှိသည့်
အတွက် မိမိအား ၎င်း၏ တစ်ဦးတည်း
သောသမီး အပျိုကြီးနှင့် သဘောတူ
ပြီး မိမိ ၁၀ တန်းအောင်လျှင် သမီးနှင့်
လက်ထပ်ပေးရန်ဆန္ဒရှိကြောင်း၊ မိမိ
အားလည်း သူတို့စရိတ်ဖြင့် ၁၀ တန်း
အောင်သည်အထိ ကျောင်းဆက်ထား
ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း မိမိ၏ဦးလေးအား
ဖွင့်ဟပြောဆိုထားသည်ကို ဦးလေးက
ပြော၍ သိရှိခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရှင်၏သမီး မ---ကလည်း
မိမိအပေါ် မောင်လေးတစ်ယောက်
ထက်ကျော်လွန်၍ မေတ္တာသက်ဝင်
ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်မှုရှိနေကြောင်း
သူမ၏ ညှို့ဓာတ်အပြည့်ပါသော မျက်
လုံး၏အကြည့်နှင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးပြုစု
ဆက်ဆံပုံ၊ အမူအရာများ ပြောင်းလဲ
လာမှုဖြင့် သိရှိရပါသည်။ သို့အတွက်
သူမနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်မှုရှိလာသဖြင့်
၎င်းတို့ရွာထိပ်တွင် တွေ့ခဲ့ရသော
အဆောက်အဦအတွင်းမှ ရွှေချထား

သည့် ငါးဖမ်းရာတွင်အသုံးပြုသော
ငါးဖမ်းပစ္စည်းကိရိယာ(ငါး)များအကြောင်း
ကို သိခွင့်ရရှိခဲ့ပါသည်။

“ငါးဘုရင်”

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၈၀ ခန့်က
ပုဂံရွာတွင် ငါးနှင့်ပတ်သက်၍ အကြား
အမြင်ရရှိသူ (ငါးဘုရင်)တစ်ဦး ပေါ်
ပေါက်ခဲ့သည်။ ၎င်း၏အမည်မှာ ဦးဖိုး
နော်ဖြစ်၍ ၎င်းရွာဇာတိ ဖြစ်သည်။
ငါးလုပ်ငန်းကို အကြီးအကျယ်လုပ်ကိုင်
သူ၊ အင်းများကို လေလံဆွဲပြီး လူငှား
များဖြင့် ငါးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ရင်း ချမ်း
သာကြွယ်ဝလာသူ လူကံထံ အင်းသူ
ကြီး ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ အင်းသူကြီးဦးဖိုးနော်၏
နွတ်မှ ပြောသည့်အတိုင်း လက်တွေ့
ဆောင်ရွက်ရာတွင် မှန်ကန်မှုရှိသဖြင့်
၎င်းအား ငါးအကြားအမြင်ရရှိသူ ‘ငါး
ဘုရင်’အဖြစ် တင်စားခေါ်ဆိုပြီး အင်း
လောကတွင် ကျော်ကြားသူဖြစ်သည်။
ယနေ့ မည်သည့်အင်းမှာဖမ်းလျှင် မည်
သည့်ငါးအမျိုးအစားရနိုင်သည်။ ယနေ့
ဘယ်အင်းမှာ ငါးမဖမ်းနှင့်၊ ငါးများများ
မရနိုင် စသဖြင့် မေးလာသူ ငါးလုပ်ငန်း
ရှင်များအား အဆိုပါ အကြားအမြင်ရရှိ
သူ အင်းသူကြီးဦးဖိုးနော်က ပြောပြလေ့
ရှိကြောင်း၊ လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ကြ
သူများအနေဖြင့်လည်း ၎င်းအင်းသူကြီး
ပြောသည့်အတိုင်း အမှားအယွင်းမရှိ
မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း သိရှိရသည်။

သို့ရာတွင် အဆိုပါ အင်းသူကြီး
ဦးဖိုးနော်မှာ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်မှာ
ပင် ငါးနှင့်ပတ်သက်၍ အကြားအမြင်
ရသူ ‘ငါးဘုရင်’တစ်ယောက်အဖြစ်
ထင်ရှားပြီး ရေလုပ်ငန်းရှင်များ၏ အိမ်
ကိုးအားထားရသူအဖြစ် စိတ်ဝင်စားရာ
အခါများ၌ အင်းသူကြီး ဦးဖိုးနော်

လုံးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရေလုပ်ငန်းရှင်
များကပါ ယုံကြည်အားထားလာကြ
ခြင်းကြောင့် ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။
၎င်းအင်းသူကြီး ‘ငါးဘုရင်’၏

ဇနီးမှာလည်း သားတစ်ယောက်သာ
မွေးဖွားခဲ့ရာ အရွယ်ရောက်သည်နှင့်
တစ်ရွာတည်းနေ ငါးလုပ်ငန်းရှင် အင်း
သူကြီးတစ်ဦး၏သမီးနှင့် ထိမ်းမြားပေး
စားပြီး ၎င်း၏ငါးလုပ်ငန်းများ (အင်း
များကို လေလံဆွဲပြီး ငါးနှင့်ပတ်သက်
သော လုပ်ငန်းများ)ကို ဦးဖိုးလုပ်ကိုင်
စေပါသည်။ မကြာမီမှာပင် အကြား
အမြင်ရရှိသူ ‘ငါးဘုရင်’ဦးဖိုးနော်တွင်
မြေးမိန်းကလေးတစ်ဦးကို ၎င်း၏ရွေး
မှ မွေးဖွားပေးခဲ့သည်။ ငါးဘုရင် ဦး
နော်မှာ ၎င်းမြေးဦး မ---အား ငုံထပ်
မတတ် ချစ်လှသဖြင့် ၎င်း၏အိမ်ပြင်
နှင့် ၎င်းပိုင် ငါးလုပ်ငန်းအမွေအားလုံး
ကို သားကိုမပေးဘဲ ၎င်း၏သမီး မြေး
မ---အား အမွေပေးခဲ့ကြောင်း သိ
သည်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝ၍ ငါးနှင့်ပတ်
သက်ပြီး အကြားအမြင်ရရှိသူ အင်း
သူကြီးဦးဖိုးနော်မှာ ဒီသားစုနှင့်အတူ
ရန်ကုန်မြို့သို့သွား၍ လေးဆူဓာတ်
ရွှေတိုက်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဧည့်
သင်္ဃန်းကပ်လှူ ပူဇော်ဖူးမြော်လိုသည့်
ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့အတွက် ၎င်း
၏ဆန္ဒကို အကောင်အထည်ဖော်
အတွက် ၎င်းနှင့်အတူ ဇနီး၊ သား
ရွေးမနှင့် လသားအရွယ် မြေးဦး မ---
တို့ဒီသားစု ပုဂံရွာမှ ရန်ကုန်သို့ ဆင်း
လာကြပြီး ရန်ကုန်မြို့ရှိ ရွှေတိုက်
ရင်းနှီးသော ရွှေတိုက်စေတီတော်အား
ဘက်(ပထွန်း)ရှိ ဆန်ခဲခဲစာကြွေကျွေး
တိုက်တွင် ဝတ်စားခဲ့ကြသည်။
နိဗ္ဗာန်ရန်ကုန်စံတော်စည်သူဘုရား
ဝိမိ နိဗ္ဗာန်စံတော်စည်သူဘုရား
လှိုင်ပေါ်ကြီးလှိုင်လ (ပြာရူး)လှိုင်လ စွမ်း
ဒိဂျန်းသိပျားလိ လထပေမုန်းလှိုင်လ ဝိုင်မိ
ဒိဂျန်းသိပျားလိ လထပေမုန်းလှိုင်လ ဝိုင်မိ

ညနေပိုင်းတွင် ၎င်းတို့တည်းခိုသော ကျောင်းတိုက်မှ ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ဝေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး မိသားစုနှင့်အတူ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ပါသည်။ ၎င်းနှင့်အတူပါရှိသော မိသားစုအားလုံး ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးအား မြင်တွေ့ဖူးမြော်ခွင့်ရရှိကြသော်လည်း ဖခင် အင်းသူကြီး(ငါးဘုရင်)မှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကို ၎င်း၏ မျက်စိထဲတွင် လုံးဝမမြင်ချ။ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ရွှေတောင်အဆင်းရှိသော ပုံတော်ဝေါ်မလာဘဲ ငါးမျိုးစုံသာ မျက်စိထဲတွင် ဝေါ်လာသဖြင့် စိတ်၏ဆင်းရဲမှုဖြစ်ရပြီး သောကခံစားရကြောင်း သိရှိရသည်။ ၎င်းကိစ္စကို မကျေနပ်သဖြင့် နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင်လည်း ၎င်းတည်းခိုနေသော ကျောင်းတိုက်မှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ပါ လိုက်ပါပြီး မိသားစုနှင့်အတူ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်အား ထပ်မံသွားရောက်ဖူးမြော်ပါသည်။ ယခုအကြိမ်တွင်လည်း ယမန်နေ့ညကကဲ့သို့ပင် ရွှေတောင်ကြီးတမျှ ဝင်းလက်တောက်ပလျက် ရွှေအဆင်းအတိရှိသော ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို လုံးဝမတွေ့၊ ဖူးမြော်ခွင့်မရရှိဘဲ ယမန်နေ့ကအတိုင်း ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးနေရာတွင် ငါးမျိုးစုံသာ တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဝမ်းနည်းစိတ်ပျက် ဒေါသထွက်ရခြင်း ဝေဒနာသာ ခံစားရပြန်သည်။

သို့အတွက် ရန်ကုန်တွင် ညအိပ်တော့ဘဲ ၎င်းနေ့တွင်ပင် ကားငှားပြီး ရန်ကုန်မှ ရွာသို့ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ပုဂံရွာသို့ရောက်လျှင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်အား ဖူးမြော်မြင်တွေ့ခွင့်မရ၍ ရွှေမျှရသဖြင့် ရွှေတိဂုံစေတီ တော်မြတ်ကိုယ်စား ၎င်းပိုင် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုသော ပစ္စည်းကိရိယာများ(ဂါး)

ကို ရွှေချပြီး အသက်ထက်ဆုံး ကိုးကွယ်သွားကြောင်း ပြောပြသိရှိရပါသည်။

အဆိုပါ ငါးဖမ်းလုပ်သက်၍ အကြားအမြင်ရသူ(ငါးဘုရင်)ဦးဖိုးနော် သေဆုံးသွားပြီးနောက်ပိုင်းတွင်လည်း ငါးနှင့်ပတ်သက်၍ ရေလုပ်ငန်းရှင်များအား ဝင်ပူးပြီး အသက်ရှင်စဉ်ကကဲ့သို့ မည်သည့်အင်းတွင် (အင်းများတွင် နာမည်သီးခြားစီရှိကြသည်) မည်သည့်ငါးအမျိုးအစား၊ ဥပမာ ငါးရံ၊ ငါးခူ၊ ငါးဘတ်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးကြီး၊ ငါးသေး စသဖြင့် ငါးအမျိုးအစား ခွဲခြားပြီးပြောရာ ၎င်းပြောသည့်အတိုင်း မှန်ကန်စွာ ဖမ်းဆီးရရှိကြသဖြင့် ယခုမြင်တွေ့ရသည့်အတိုင်း အစဉ်အဆက် အဆောက်အဦအတွင်း ၎င်းလက်ထက်က ရွှေချထားသော ငါးဖမ်းကိရိယာများ (ဂါးများ)ကို ၎င်းရွာရှိ အင်းသူကြီးများက စုပေါင်းတာဝန်ယူ၍ ရွှေချပြီး အစဉ်အဆက် ကိုးကွယ်လာခဲ့ကြသည်မှာ ယခုတိုင် ၁၉၄၇ ခုနှစ်ထိ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခွင့်ရသဖြင့် ၎င်းအင်းသူကြီး (ငါးအကြားအမြင်ရရှိသူ) ငါးဘုရင် ဦးဖိုးနော်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့မိပါသည်။

ပုဂံရွာမှ ငါးနှင့်ပတ်သက်၍ အကြားအမြင်ရရှိသူ အင်းသူကြီး ဦးဖိုးနော်အနေဖြင့် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေစဉ် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကံငါးပါးအနက် ၎င်း၏ ပယောဂ လုပ်ဆောင်မှုဖြင့် အသက်ပေါင်းများစွာ သေဆုံးစေခဲ့သော ပါဏာတိပါတက် အကုသိုလ်ကံ ပြစ်မှားကျူးလွန်ခဲ့သော ဆိုးကျိုးအဖြစ် ရွှေတောင်ကြီးသဖွယ် ကြည့်သည့်သဖွယ် လှစွာသော လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ရွှေချပူဇော်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကြိုးစားဖူးမြော်ခဲ့

သော်လည်း ဖူးမြော်မြင်တွေ့ခွင့်မရခဲ့သူ (ဝါ) လောက၏သဘာဝ ဖြစ်ပေါ်မှုများ ခံစားရသူအဖြစ် သိရှိခဲ့ရပါသည်။

၎င်း 'ငါးဘုရင်' သေဆုံးပြီးနောက်တွင်လည်း ဖော်ပြပါအတိုင်း ငါးအကြားအမြင်ရ အင်းသူကြီး ဦးဖိုးနော်မှာ ငါးလုပ်ငန်းများအစွဲကြောင့် မကျွတ်လွတ်ဘဲ နာနာဘာဝအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့သည်။ အင်းလေလံဆွဲပြီး ငါးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူများအား ငါးရရှိမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ပူးပြီး အခါပေးပြောဆိုမှုများ မှန်ကန်လှသဖြင့် ပုဂံရွာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်တို့မှ ငါးလုပ်ငန်းရှင် ရေလုပ်သား အင်းသူကြီးတို့၏ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် အားထားရာအဖြစ် ထင်ရှားလျက်ရှိကြောင်း ပုဂံရွာရှိ ရင်းနှီးခင်မင်သူ မိတ်ဆွေများကလည်း ထပ်မံပြောပြ၍ သိရှိရပါသည်။

(ပုဂံရွာသူ အဆိုပါ ငါးအကြားအမြင်ရ (ငါးဘုရင်) အင်းသူကြီး၏မြေး မိမိအား စွဲလမ်းချစ်ခင် မေတ္တာရေစင် သွန်းလောင်းခဲ့သူ အစ်မကြီးနှင့်လည်း အနေဝေးသဖြင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်ဖူးစားဖက်မဖြစ်လိုက်ရတော့ပါ။)

မှတ်ချက် ။ ကာယကံရှင်တို့၏ အမည်များကို ၎င်းတို့၏ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ချန်လှပ်ထားရှိခဲ့ပါသည်။

(ပူးတိုင်း ဒိုက်ဦးမြို့နယ် ပင်လယ်ဒီရေတက်ရောက်ရာ အင်းလေလံဆွဲငါးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်သည့် ပုဂံရွာကြီးတွင် မြင်တွေ့ကြားသိခွင့်ရရှိခဲ့သော ငါးအကြားအမြင်ရရှိသူ ငါးဘုရင်ပုဂံရွာထူးတစ်ယောက်၏ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ် သံဝေဂရဖွယ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက ပြန်လည်ရေးသား တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလား)

မုခပေဒ

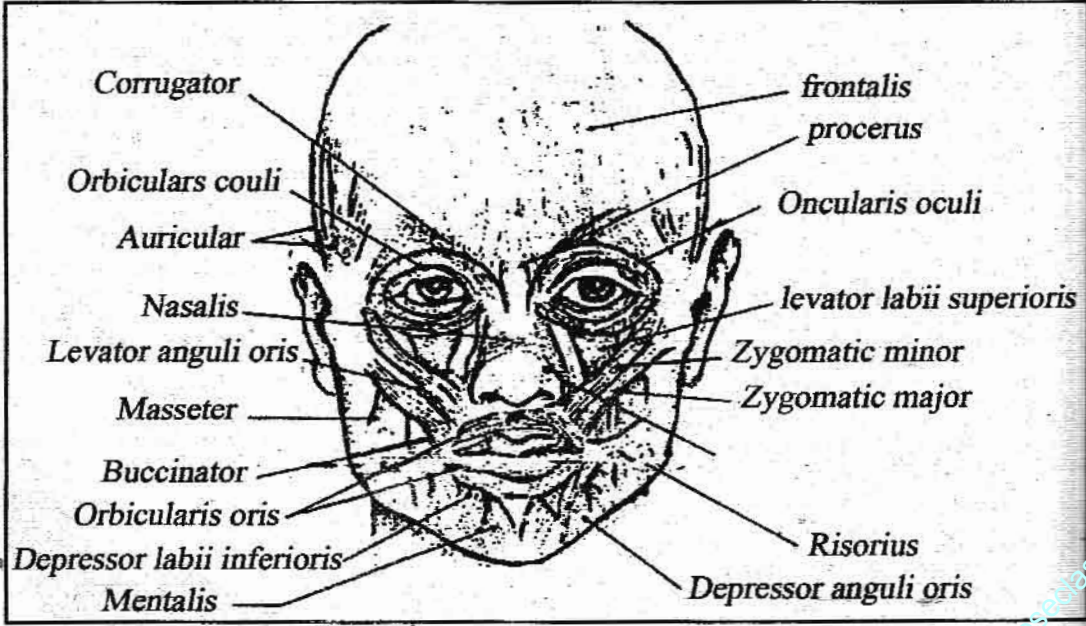
(မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲဖတ်ခြင်း ပညာ)

သူတော်စိန်

ကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်သဖြင့် မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို အားထားနေကြရသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့ကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ခြင်းမပြုနိုင်ကြ။ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ဟုဖွင့်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ အသိစိတ်ဖြင့် သတိထားခြင်းမပြုနိုင်သည့် ဘာသာစကားတစ်ခုကို ဖတ်ရှုနေရလေသည်။ ကောင်းမွန်သည့် မျက်နှာဖတ်ပညာသည် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အဓိပ္ပာယ်မနောဓာတ်ကို ထွင်းဖောက်မြင်နိုင်စွမ်း ရှိလေသည်။ အမှန်အားဖြင့် တကယ် ကျွမ်းကျင်မှုသည် အလေ့အကျင့် လို

အပ်သည်။ သို့သော် မည်သူမဆို အခြေခံလောက်ကို သင်ယူနိုင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်နှာတစ်ဖက်စီတွင် မျက်နှာကြွက်သားများ နှစ်ဆယ့်နှစ်ခုစီ ရှိလေသည်။ အခြားသက်ရှိသတ္တဝါများထက် ပိုပါသည်။ ကြွက်သားအများစု နည်းတူ ၎င်းကြွက်သားများသည် အရိုးတွင် အခြေစိုက်ပါသည်။ အခြား ကြွက်သားများနှင့် မတူသည်မှာ မျက်နှာကြွက်သားများသည် အရေပြားကို တွယ်ကပ်ထားသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် အခြားအစိတ်အပိုင်းများရှိ အရေပြားထက်

မျက်နှာပို၍ လှုပ်ရှားစေနိုင်ပါသည်။ ၎င်းကြွက်သားများသည် ပုံတွင်ပြထားသည့် သို့ ရုပ်ထွေးသည့် အပ်ချည်လုံးသဖွယ် ဖြစ်၍ အချို့က သီးခြားပေါ်လွင်ပါသည်။ ဝိုင်ဂိုမက်တစ်မေဂျာခေါ် ကြွက်သားသည် အပြူးကြောဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ၎င်းသည် ပါးပြင်တစ်လျှောက်မှ နှစ်ခမ်းထောင့်သို့ရောက်သဖြင့် ၎င်းပါးစပ်ကို အပေါ်သို့ ဟစေပါသည်။ ကော်ရှဂေတာ ကြွက်သားသည် မျက်နှာများကို ရက်ယုတ်ထားပါသဖြင့် မျက်နှာနှစ်ခုအတွင်း ထောင်လိုက်အစင်း

ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ နှစ်မြို့ဖွယ် အဖြစ် ဆုံးအမှုအရာမှာ ဝိုင်ဂိုမက်တစ် မေဂျာ ကြွက်သားနှင့် ဆိုင်၏။ မနှစ်မြို့ဖွယ် အဖြစ်ဆုံး သွင်ပြင်မှာ ကော်ရူဂေတာ ကြွက်သားများနှင့် ဆက်နွယ်ပါသည်။

အခြားကြွက်သားများကလည်း အရေးပါသည့်ကဏ္ဍကို လုပ်ဆောင်ကြ ပါသည်။ အလုပ်အများဆုံး ဖရန်တာ ထစ်ကြွက်သားသည် လိုက်ကာသဖွယ် နုတ်ပြင်ကို ဖုံးအုပ်ထားပြီး ကြောက်လန့် ခြင်း သို့မဟုတ် အလေးဂရုပြုခြင်းကို ဆက်ပြရာတွင် မျက်ခုံးများကို အပေါ်သို့ ထက်စေပါသည်။ ၎င်း၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဝှီးဆီးရပ်ကြွက်သားသည် ဝမ်းနည်း ကြော့သည့်အခါ မျက်ခုံးများကို အောက် သို့ နိမ့်ဆင်းစေသည်။ ကြောက်လန့် သဖြင့် ပါးစပ်ကို အလျားလိုက် ရှုံ့သည့် အခါ ရိဆိုရီယတ်ကြွက်သားကို သုံးပါ သည်။ ဤအချက်ပြချက်များသည် အလေးဘဝကပင် ခိုင်လုံသည့် အချိန် စာားအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ပြုံး ခြင်းနှင့် အံ့အားသင့်ခြင်းသည် မွေးစက ဝှီး ပေါ်လာ၍ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ စိတ်ဆင်း ချမ်းခြင်း(ဝမ်းနည်းခြင်း)သည် မွေးစမှ ဆုံးအတွင်း ပေါ်လာသည်။ လော ဂ္ဗတ်အပြုံးသည် တစ်လခွဲမှ သုံးလ အတွင်း ဖြစ်ပေါ်သည်။ ဒေါသစိတ်သည် သုံးလမှ ခုနစ်လအတွင်း ဖြစ်ပေါ်သည်။ ကြောက်လန့်ခြင်းသည် ငါးလမှ ကိုးလ အတွင်း ဖြစ်ပေါ်သည်။

ဒေါသစိတ်သည် အာရုံစူးစိုက်မှု ၏ သွင်ပြင်ဖြစ်သည်။ မျက်ခုံးများ ကျုံ့ ခြင်း နှစ်ခမ်းများ တင်းသွားသည်။ စိတ် သွင်ပြင်မျက်နှာသည် သတိပေးချက် သို့မဟုတ် ဖြစ်သည်။ ကြောက်လန့်ခြင်း

သည် ဆန့်ကျင်ဘက် လက္ခဏာရှိ သည်။ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်၍ မျက် ခုံးများ ပင်းတင်သွားသည်။ အံ့သြခြင်း သည် ကြောက်လန့်ခြင်းနှင့် ဆင်တူ၍ ရံဖန်ရံခါ အံ့သြခြင်းသည် ကြောက်လန့် ခြင်း၏ ရှေ့ပြေးဖြစ်၏။ မျက်စိများရော၊ ပါးစပ်ပါ ပွင့်သွားပြီး မျက်ခုံးများ ကြွ တက်ကာ တွန့်လိုက်သည်။ စိတ်ပျက် ခြင်းသည် နှာခေါင်းမှာပေါ်လွင်၍ ဤသို့ မဟုတ်ပါက အလွန်ပေါ်လွင်သည် မျက်နှာသွင်ပြင်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ အနံ့ဆိုးတစ်ခုခုရှိသည့်အခါ ကဲ့သို့ နှာခေါင်းကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ရှုံ့ခြင်း၊ တွန့်ခြင်း ပြုနိုင်ပါသည်။

လိမ်လည်ပြောခြင်းကား အဘယ် နည်း။ ခြုံငုံဆိုရသော် လိမ်လည်မှုစမ်း ခြင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ မကျွမ်းကျင်ကြပါ။ ကျွမ်းကျင်ကြမည်ဟု ယူဆရသည့် တရားသူကြီး၊ ရဲအရာရှိများနှင့် စိတ် ရောဂါကုဆရာဝန်များပင်လျှင် ထင် သလောက် မပေါက်ဘဲ သာမန်ထက် အနည်းငယ်သာပိုကြပါသည်။ အကျဉ်း သားများသည် လိမ်လည်ခြင်းကို ကောင်းစွာ ထောက်ပြနိုင်ကြပါသည်။ ဤသည်မှာ ၎င်းတို့သည် အလိမ်အညာ ကမ္ဘာထဲတွင် ကျင်လည်ကျက်စားကြရ သဖြင့် နှော့ကျော့နေခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ လျှို့ဝှက်ချက်က ဘာလဲ။ ၁၈ ရာစုနှစ် က ဂျေဖရီကလိဖနစ်စ်က အကြံပြု သည်မှာ မျက်နှာနှင့် အသံကို လေ့လာ ခြင်းဖြင့် လိမ်လည်မှုဖော်ထုတ်ရာတွင် တိုးတက်မှုရှိနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သူပြောတာ မှန်ပါသည်။

ပထမသတိပေးလိုသည်မှာ အလိမ် အညာ ဖော်ထုတ်ရာတွင် သေချာပေါက်

နည်းမရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သဲလွန်စတစ် ခုတည်းကိုသာ အားကိုးသည့် လွှဲ ချော်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းမွန် သည့် အလိမ်အညာ ဖော်ထုတ်သူများ သည် သဲလွန်စအများကို ရှာဖွေကြပါ သည်။ သော့ချက်သဲလွန်စမှာ ပြုံးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူလိမ်သည် စစ်မှန်သည့် အပြုံးကို မဆောင်တတ်ဘဲ လျှို့ဝှက်ဖုံး ကွယ်သည့်အပြုံးနှင့်အတူ ပို၍ ကျယ် လောင်သော အသံပစ်ချိန်နှင့် ပြောလေ့ ရှိပါသည်။ ဤသည်မှာ လိမ်လည်မှု၏ အကောင်းဆုံးသက်သေပြယုဂ် ဖြစ်ပါ သည်။ စစ်မှန်သည့် အပြုံးသည် မျက်စိ အနီးရှိ အရေပြားပေါ်တွင် သေးငယ် သည့် ကြယ်ပွင့်သဏ္ဍာန် အရေပြားတွန့် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဟန်ဆောင်အပြုံးတွင် ဤသို့ မဖြစ်တတ်ပါ။ ဟန်ဆောင်အပြုံး များသည် စော၍ဖြစ်စေ၊ နောက်ကျ၍ ဖြစ်စေ ပေါ်ပေါက်တတ်ပြီး တဖြည်း ဖြည်း ပျောက်မသွားဘဲ ခဏချင်းရပ် သွားတတ်ပါသည်။ သို့မဟုတ် အနည်း ငယ် မဲ့ရွဲသည့်အသွင် ဆောင်ပါသည်။

ရိုးသားသည့် သွင်ပြင်သည် ရှည် ကြာမတည်တတ်ပါ။ ဆယ်စက္ကန့် သို့ မဟုတ် အများအားဖြင့် ငါးစက္ကန့်ထက် ကြာသည့် မျက်နှာသွင်ပြင်သည် ဟန် ဆောင်မှု ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဒေါသစိတ်၊ ရွှင်လန်းအားရခြင်း၊ စိတ်ကျခြင်းကဲ့သို့ သော ပြင်းပြသည့် သွင်ပြင်များမှာ ခြွင်း ချက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၎င်းတို့သည် လည်း တိုတောင်းသည့် ဆက်တိုက် စံစားမှုများ ဖြစ်တတ်သည်။ အံ့အားသင့် ခြင်းသည် အထူးသဖြင့် တိုတောင်း သည်။ တစ်စက္ကန့်ထက်မကြာတတ်။ ထိုထက်ပိုလျှင် ထိုသူသည် ဟန်ဆောင်

နေခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားသော မျက်နှာ အမူအရာများနှင့် မတူဘဲ ဖျတ်ခနဲစံ၍ ဖျတ်ခနဲ ဆုံးသည်။ လူအများသည် အံ့ဩသည့်အမူအရာကို တုန့်ပြည်ကြသည်။ သို့သော် ၎င်းလျှပ်တစ်ပြက်အမူအရာကို မည်သူမျှ မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။ ရှေးရိုးစွဲ ပညာအရ လျှပ်တစ်ပြက် မျက်တောင် ခတ်ခြင်းသည် လိမ်လည်ခြင်း၏ သော့ချက်ဖြစ်သည်။ အချို့ လိမ်လည်မှုများ အတွက် မှန်သော်လည်း မျက်တောင် ခတ်ခြင်းသည် ယေဘုယျအားဖြင့် နှိုးဆွမှုကို တုံ့ပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှု၊ စိုးရိမ်မှု၊ သို့မဟုတ် အခြားပြင်းပြသည့် ခံစားမှုများကို အချက်ပြနိုင်သည်။ မျက်လွှာချခြင်းသည် အတယ်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်ရှိခြင်း၊ ရှက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်သည့်အခါ မျက်လွှာချ၍ အဝေးသို့ ကြည့်တတ်သည်။ ထိုနည်းတူ ဝမ်းနည်းလျှင် ခေါင်းငုံ့၍ စိတ်ဆိုးလျှင် ဘေးသို့ကြည့်တတ်သည်။ သို့သော် မျက်စိဖြင့် ဝေးကြည့်ခြင်းသည် စိတ်မချရသည့် သံလွန်စဖြစ်သည်။ အချို့လူများသည် ငေးမောခြင်းကို အားထားတတ်သည်ကို လူလိမ်များက သိထားသဖြင့် ၎င်းအချက်ကို အသုံးပြုကြသည်။ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည်မှာ အမှန်တရား ဖော်ထုတ်ခြင်းသည် လိမ်ညာခြင်းကို မျက်ကွယ်ပြုနိုင်သည်။ ဖိအားပေးခံရသည့်အခါ အချို့လူလိမ်များသည် မျက်လုံးချင်းဆုံကာ မျက်နှာအမူအရာ လုပ်ခြင်းဖြင့် မေးခွန်းထုတ်သူအား ရိုးသားကြောင်း လုပ်ပြတတ်သည်။

လူတော်တော်များများ မသိသေးသည့် မျက်နှာအရိပ်အကဲ အမှန်တရား

၏ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုမှာ သေးငယ်သည့် မျက်နှာအမူအရာ ဖြစ်သည်။ တစ်ခဏတွင်းမှာပင် ဖုံးကွယ်ထားသည့် အမူအရာကို မျက်နှာသွင်ပြင်က လျှပ်တစ်ပြက် ပေါ်လွင်စေသည်။ လေ့ကျင့်မှုမရှိသူများသည် သေးငယ်သည့် မျက်နှာသွင်ပြင်ကို ဆလိုမိုရင်း ဗီဒီယိုတီတ် ပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသည့်တိုင် သတိထားခဲ့သည်။ သို့သော် ဆရာဝန်များသည် ၎င်းတို့ကို တစ်ခါတည်း သိလိုက်သည်။ ထို့ပြင် လူပုဂ္ဂိုလ်အများစုမှာ တစ်နှာရီခန့် လေ့ကျင့်ယူရုံဖြင့် မှတ်မိနိုင်သည်။ အသေးအမွှား(အမူအရာ) သည် တွေ့ရခဲသော်လည်း စုတ်သပ်ခြင်းကဲ့သို့သော ပိုမိုရှုပ်ထွေးသည့် ဖြစ်ရပ်သည် တွေ့ရခဲများသည်။ မနစ်မြို့ဖွယ် မျက်နှာစပေါ်သည်ကို သိလိုက်သည်နှင့် အလျင်အမြန် အပြုံးဖြင့် ဖုံးကွယ်လေ့ရှိသည်။ အတွင်းမနော ခံစားချက်ကို ဖုံးကွယ်ရုံမျှ လျင်မြန်စွာ စုတ်သပ်ခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။ သို့သော် ၎င်းသည် သေးငယ်သည့် ကွက်ခနဲအမူအရာထက် ကြာရှည်တတ်သည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ခံစားချက်ကို မမြင်ရသည့်တိုင် ကွက်ခနဲ ဖြစ်ပေါ်သည့် အရိပ်အကဲကို ခံစားမိနိုင်သည်။

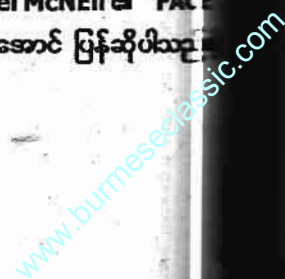
ယခုအခါ သိပ္ပံပညာရှင်များက အခြေခံ မျက်နှာအမူအရာ ခြောက်မျိုးကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားသည်။ ၎င်းတို့မှာ ကြည့်နှုတ်ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ခေါ်သထွက်ခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်း၊ အံ့ဩခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။ အခြေခံ မျက်နှာသွင်ပြင်ဟု ဆိုရာတွင် ကမ္ဘာတစ်လွှားမှ မည်သူမဆို ဓာတ်ပုံကို ကြည့်၍ ခွဲခြားသတ်မှတ်နိုင်

ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ မျက်လုံးကဲ့သို့သော လှုပ်ရှားမှုအချက်ပြခြင်းသည် လေ့လာရန် ပို၍ခက်ခဲပြီး သုတေသနပြုနိုင်ရန် အလှမ်းဝေးပါသည်။ သို့တိုင်အောင် များစွာသော အမူအရာများသည် အခြေခံ စံသတ်မှတ်ချက်များမှ လွဲချော်တတ်ပါသည်။ အချို့မှာ ဒေါက်တာစိတ် အပျော့စားဖြစ်သည်။ စိတ်တိုခြင်းကဲ့သို့ ဒီဂရီအားဖြင့်သာ ကွာခြားတတ်ပါသည်။ အခြားကိစ္စများမှာ မထိစားစား ပြက်ရယ်ပြုခြင်းကဲ့သို့ ရော့မြဲခံစားချက် ဖြစ်ပါသည်။

အလေ့အကျင့်သည် မျက်နှာစပေါ်ပညာကို တိုးတက်စေပြီး မည်သူမဆို လေ့ကျင့်ခြင်းနှင့် အတူ အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်မှုရနိုင်ပါသည်။ သို့သော် မှားနိုင်သည့် အချက်တစ်ခုမှာ မေးရိုးကြီးခြင်း၊ နှာခေါင်းရှည်ခြင်းနှင့် အလားတူ ကိစ္စရပ်များကို ကြည့်၍ ခွဲတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကျင့်စာရိတ္တကို ဖတ်သည့် ရုပ်လက္ခဏာဖတ်ခြင်း သိပ္ပံအမည်ခံပညာရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအတွက် မည်သည့်အထောက်အထားမှ မရှိဘဲ ခေတ်သစ်ပါရဂူများက ပြစ်ရယ်ပြုကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာအမူအရာနှင့် မျက်နှာကိုသာ ဖော်ပြကြည့်၍ မျက်နှာအနေအထားနှင့် အရွယ်အစားကို မကြည့်ပါနှင့်။ မျက်နှာအမူအရာက ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပါသည်။

သူတော်တော်

(Daniel McNeil ၏ "FACE" ကို ဆီလျော်အောင် ပြန်ဆိုပါသည်။)

မရှိမုန့်

နိုးကြိုင်ဖြင့်(ဆူးလေ)

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် အနုပီ
ယအမည်ရှိသော မလ္လာမင်းတို့၏
သရက်ဥယျာဉ်တော်၌ သီတင်းသုံး
နေထိုင်တော်မူသည့် အချိန်ဖြစ်၏။

ရုစ်သောင်းမျှလောက်သော
ဘုရားရှင်၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့
သည် ဘုရားရှင်ထံ ခြံရံလျက် ရှိနေ
ကြ၏။ အများစုက ရဟန်းပြုကြ၏။
ထိုအထဲတွင် ဘဒ္ဒိယမင်းသား၊ အနုဒ္ဒါ
မင်းသား၊ အာနန္ဒာမင်းသား၊ ဘဂုမင်း
သား၊ ကိမိလမင်းသား၊ ဒေဝဒတ္တမင်း
သားတို့သည် ဘုရားရှင်ထံပါး အစဉ်
ထစိုက် လိုက်ပါနေကြသော်လည်း
ရဟန်းမပြုဖြစ်ကြ။ ဤသည်ကို “ဤ
ခြောက်ယောက်သော မင်းသားတို့
သည် မြတ်ဘုရား၏နောက်သို့ အစဉ်
ထိုက်၍ အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းမပြု
သနည်း”ဟု တီးတိုးစကား ဆိုကြ၏။

တစ်နေ့တွင် မင်းသားခြောက်
ယောက်တို့သည် မုန့်လောင်းကြေးဖြင့်

ကစားကြ၏။ အနုရုဒ္ဒါမင်းသားသည်
ရှုံးသည်ဖြစ်၍ အိမ်ရှိခိခင်ထံ မုန့်ယူရန်
စေလွှတ်ရ၏။ မင်းသားတို့သည် မုန့်
ကိုစားသောက်ပြီးသော် တစ်ဖန် ပြန်၍
ကစားကြပြန်၏။ အဖန်ဖန် မပြတ်
ကစားကြရာ အနုရုဒ္ဒါမင်းသား ရှုံးပြန်
၏။ မင်းသား၏မိခင်သည် ရှုံး၍စေ
လွှတ်တိုင်း မုန့်ကိုပေးပို့စေ၏။ လေး
ကြိမ်မြောက်ရောက်သောအခါ မုန့်မရှိ
ပြီဟူ၍ပြောကာ ပြန်လွှတ်လိုက်၏။

ထိုအခါ အနုရုဒ္ဒါမင်းသားသည်
‘မရှိ’ဟူသောစကားကို တစ်ခါမျှ
မကြားဖူးသည်ကြောင့် ဤမရှိဟူသော
အရာသည် မုန့်တစ်မျိုးပင် ဖြစ်ပေလိမ့်
မည်ဟု အောက်မေ့ထင်မှတ်လျှင် ငါ
အား “ဤမရှိမုန့်”ကိုပင် ယူဆောင်ခဲ့
လော့ဟု စေလွှတ်လိုက်ပြန်၏။

မင်းချင်းတို့သည် အနုရုဒ္ဒါမင်း
သား၏မိခင်အား “မရှိမုန့်”ကို ပေးပါ
ဟု ပြောကြလေသော် မယ်တော်က

ငါ့သားသည် “မရှိ”ဟူသော စကား
ကို မကြားဖူးသည် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။
သို့ဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ကြောင်းချင်းရာ
ဖြင့် သားတော်အား သိစေအံ့ရာ ရည်
ရွယ်၍ မုန့်မပါသော ရွှေခွက်တစ်ခုကို
အခြားရွှေခွက်တစ်ခုဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ ပို့
စေ၏။

မြို့စောင့်နတ်တို့သည် “ဤမင်း
သားသည် ဘဝတစ်ခုတွင် ဆင်းရဲလှ
သည့်အခါ မိမိစားရန်အလို့ငှာ ဆောင်
ယူခဲ့သော ထမင်းကို “ဥပရိဋ္ဌပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါ”အား ပေးလှူ၍ “မရှိဟူသော
စကား” ငါ့အား မကြားရပါစေတည်း
ဟု ဆုတောင်းမှုကို ပြုခဲ့ဖူး၏။ သို့ဖြင့်
အချည်းအနီးမုန့်မရှိသော ရွှေခွက်ထဲ
သို့ နတ်တို့၏ တန်ခိုးဖြင့် မုန့်တို့ကို
ပြည့်စေ၏။

ထိုရွှေခွက်ကို ဖွင့်လိုက်သည် ရှိ
သော် မုန့်၏အနံ့က မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့
၍ အရသာလည်းကောင်းလှ၏။ ထို

www.burmeseclassic.com

အခါ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည် ယနေ့မှ စ၍ မည်သည့်မုန့်မျှ မစားတော့ “မရှိမုန့်” ကိုပင် စားတော့မည်ဟု မိခင်အား ပြော၏။ မိခင်က အလုပ်အကျွေးတို့ကို ခေါ်ယူ၍ သင်တို့ယူသွားစဉ်က ရွှေခွက်ထဲတွင် ဘာပါသနည်းဟု မေးရာ “ဘာမှမပါကြောင်း” ဖြေကြားကြ၏။

မိခင်က ငါ့သားသည် ဘုန်းကျက်သရေကြီးသော သားဖြစ်၏။ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့သော ဆုတောင်းကြောင့် နတ်တို့က ရွှေခွက်တွင် အနံ့အရသာကောင်းသော မုန့်တို့ကို ဖြည့်ပေးခြင်းဖြစ်မည်ဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည် ဘာမျှမပါသည့် ရွှေခွက်ထဲမှ နတ်တို့ဖြည့်ဆည်းပေးသည့် “မရှိမုန့်” ကိုပင် စားတော့၏။

အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည် ဤမျှလောက် မရှိဟူသောစကားကို မကြားမသိဖူးသည်ကြောင့် ရဟန်းပြုမည်ဆိုသော် ရဟန်းအဖြစ်ကို အဘယ်သို့ပြုရန် သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ နော်တော်မဟာနာမမင်းသားက ရဟန်းပြုလျှင် ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်ချ၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းကို ဝတ်ရ၏။ သစ်သားဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ညောင်စောင်းအင်ပျဉ်၌ အိပ်ရ၏။ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ ရောင့်ရဲဟင်းတိမ်ရ၏ဟု ပြောကြား၏။

အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက နောင်တော်အကျွန်ုပ်သည် သိမ်မွေ့နူးညံ့လှပါ၏။ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါဟု ဆို၏။ ဤသို့ဆိုလျှင် လူတို့ပြုဖွယ်ရာ ကိစ္စတို့ကို သင်ယူမှတ်သား၍ လူ့ဘောင်၌သာ နေပါလော့။ နောင်တော်သည် တို့အမျိုးအနွယ်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်

သောသူမျှ ရဟန်းမပြုဘဲနေခြင်းငှာ မကောင်းဟု ပြောဆိုပြန်၏။

အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက လူ့ဘောင်လောက၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စဟူသည် အဘယ်နည်းဟု မေးမြန်း၏။ ထမင်းဖြစ်ရာဌာနကိုမျှ မသိသော အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည် လူ့ဘောင်လောကပြုဖွယ်ကိစ္စများကို မည်သို့မျှ မသိနိုင်။ ကမိလ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသုံးပါးတွင် ကိမိလမင်းသားက ထမင်းသည် ကျီမှဖြစ်၏ဟု ဆို၏။ ဘဒ္ဒိယမင်းသားက ထမင်းသည် အိုးခွက်မှဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက ထမင်းသည် ရတနာတို့ဖြင့် စီခြယ်အပ်သော ရွှေခွက်၌ ဖြစ်ပေါ်၏ဟု အသီးသီးပြောကြားကြ၏။

မဟာနာမမင်းသားသည် ညီတော် အနုရုဒ္ဓါအား ဘဝအသိရစေရန် လယ်ကိုထွန်စေ၏။ လူမှုကိစ္စတို့ကို သွန်သင်ပြသ၏။ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက နောင်တော် အမှုကိစ္စတို့သည် ဘယ်တော့မှ ပြီးဆုံးမည်နည်းဟု မေး၏။ မဟာနာမမင်းသားက ညီတော် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး အမှုကိစ္စတို့သည် ပြီးဆုံးခြင်းမရှိနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြ၏။

အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည် လူ့ဘောင်ဘဝကို ကြောက်ရွံ့သွား၏။ လူမှုဘဝ လွတ်မြောက်နိုင်ရန် မိခင်အား ရဟန်းပြု ခွင့်တောင်း၏။ မိခင်က သုံးကြိမ်သုံးခါ တားမြစ်၏။ မရနိုင်ချေ။ နောက်ဆုံး ခွင့်ပြုရ၏။ ဘဒ္ဒိယမင်းသား၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသား၊ အာနန္ဒာမင်းသား၊ ဗဂုမင်းသား၊ ကိမိလမင်းသား၊ ဒေဝဒတ်မင်းသား ခြောက်ယောက်နှင့် ဥပါလီဆတ္တာသည် အပါအဝင်

ခုနစ်ယောက်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ အရောက်သွားကြ၍ ရဟန်းပြုခွင့်တောင်းခံကြ၏။

ဥပါလီသည် ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြုခွင့်ရ၏။ နောက်မှ မင်းသားခြောက်ပါး ရဟန်းအသီးသီး ပြုကြ၏။

■ အရှင်ဘဒ္ဒိယသည် ထိုဝါအတွင်း၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အာသဝက္ခယတည်းဟူသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ခြွတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ၍ တေဝိဇ္ဇာရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

■ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုကိုရပြီး မဟာပုရိသဝိတကသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို ကြားနာရသည်ရှိသော် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လေ၏။

■ အရှင်အာနန္ဒာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

■ ဘဂုမထေရ်နှင့် ကိမိလမထေရ်တို့သည် ဝိပဿနာကို အဆင့်ဆင့်ပွား၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

■ အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ပုထုဇဉ်အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် လောကီဈာန်အဘိညာဉ်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရကြောင်းနှင့် အနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏ ပြုခဲ့ဖူးသည့် ရှေးဘဝက ကုသိုလ်ကံအကြောင်းကို တင်ပြရပါ၏။

ဦးကြိုင်မြင့်(ဆူးလေ)

ကျမ်းကိုး

- ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၊
- မြန်မာပြန် (ပဉ္စမတွဲ)

ကေသီပန်
တိုင်းရင်းသေးဝါး
ထုတ်လုပ်ရေး

ကေသီပန်
မြတ်သူ
အမှတ်တံဆိပ်
အဆီကျဆေး

မှတ်ချက်
ပိန်ဆေး
မဟုတ်ပါ

TMR 008397/031

အဝလွန်၍ စိတ်ညစ်နေသူများနှင့်
ခိုက်ပူခါးတုတ်၍ အလိုမကျဖြစ်နေသူများအတွက်
သွေးထဲမှ မလိုအပ်သော အဆီများကို ပယ်ထုတ်ပေးပြီး
ဆူမြီးနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို အဆီကျ ကျစ်လျစ်လှပသွားစေရမည်။

- ကေသီပန်သွေးပုပ်ချဆေး
- ကေသီပန်ဝမ်းပျော့အကြောပြေဆေး
- ကေသီပန်ဆေးပရုတ်ဆီ
- မင်းသုခ ခေါင်းကြည်ရုပ်ပေါ့ဆေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးဆေး
- ထူးရှယ် ဒဏ်ကျေလိမ်းဆေး
- မြတ်သူ အဆီကျဆေး

သိုက်ပြန် သိုက်လန်
ဆရာညက်

ဝေဟန်
[၁၉၇၅-၇၆]

သိုက်ပြန်သိုက်လန် ဆရာညွှတ်

ဝင်းသောင်း[ရမည်းသင်း]

“ဒေါက်...ဒေါက်”
“ဪ...ကိုခင်မောင်တာနဲ့ မခင်လေးတို့ပါလား။ အိမ်ထဲဝင်လေ။”

တံခါးခေါက်သံကြားသဖြင့် ညဉ့်ခန်းတွင် သတင်းစာဖတ်နေသော ကိုကောင်း တံခါးဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ဖက်ခန်းတွင် နေထိုင်ကြသော ကိုခင်မောင်တာတို့ ဇနီးမောင်နှံကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အိမ်ထဲဝင်ရန် ခေါ်လိုက်သည်။

ကိုခင်မောင်တာနဲ့ မခင်လေးတို့ ထ လက်ရှိတာဝန်ထမ်းဆောင်ကြဆဲ ဝန်ထမ်းဇနီးမောင်နှံများ ဖြစ်ကြသလို၊ ထိုကောင်းနဲ့ မဒေါင်းတို့က အငြိမ်းစား ဝန်ထမ်းများဖြစ်သဖြင့် နှစ်အိမ်တစ်အိမ် ဣလူးဆက်ဆံ အဝင်အထွက်ပြု ခင်မင် ခင်းနီးစွာ နေထိုင်ဆက်ဆံကြသည်။ ထိုခင်မောင်တာတို့ ငယ်ရွယ်သူများမို့ ထိုကောင်းတို့ကို လေးလေးစားစား ဆက်ဆံကြသည်။ နောက်တစ်ကြောင်း ထ မခင်လေးရဲ့အစ်ကို ခုရဲမှူးကြီး

မောင်မောင်သန်း(အငြိမ်းစား)သည် ကိုကောင်းနှင့် တိုင်းဒေသကြီးတစ်ခု တည်းတွင် အတူတကွ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး မရှေးမနှောင်း အငြိမ်းစား ယူခဲ့ကြသည့် အရာရှိများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

“အစ်ကိုကောင်း...မမဒေါင်း ကော ရှိလား။”

“ရှိတော့ရှိတယ်။ ဘုရားခန်းထဲမှာ တရားထိုင်နေတယ်။”

“ပြီးပါပြီရှင်၊ ပြီးပါပြီ၊ ကဲ... ဘာအကြောင်းလဲ၊ လာရင်းကိစ္စပြော ညီမလေး။”

“အမေ မန္တလေးက ပြန်လာတာ ထိုမှန်နဲ့ လမှန်ပါလားလို့ အစ်ကိုကောင်းနဲ့ မမဒေါင်းတို့ စားဖို့ လာပို့တာ။”

မဒေါင်းသည် တရားထိုင်အပြီး တရားဖြုတ်သခိုက် သူ့အမည်မေးသံ ကြားလိုက်၍ ထိုင်ရာမှထကာ ပြန်ဖြေ လိုက်သည်။

ကိုခင်မောင်တာ၊ မခင်လေးတို့

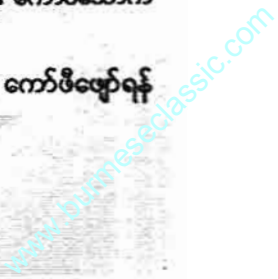
ဇနီးမောင်နှံသည် တစ်ဦးက ပြို့နယ် ထွေ/အုပ်ရုံးက ဦးစီးမှူးဖြစ်ပြီး ကျန် တစ်ဦးက ပြို့နယ် လဝကရုံးမှ ခုဦးစီး မှူး ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်သက် ငါးနှစ် ခန့်ရှိသည့်တိုင် သားသမီးမထွန်းကား သေးသဖြင့် ရုံးတက်၊ ရုံးဆင်း အလုပ်မှ တစ်ပါး အိမ်ဗဟိုရအလုပ် သိပ်မရှိကြ သဖြင့် အချက်အပြုတ်၊ အဝတ်လျှော်၊ မီးပူတိုက် အလုပ်ကိုလည်း သီချင်း တအေးအေးဆိုကာ အတူလုပ်ကြသလို ဈေးသွားလည်းအတူတူ၊ ဘုရားသွား လည်းအတူတူဆိုတဲ့ ဇနီးမောင်နှံတွေ ဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ ညီမလေးတို့ ထမင်းစားပြီး ခဲ့ပြီလား။”

“စားပြီးပြီးချင်း မမဒေါင်းတို့အခန်း ဘက် ကူးလာကြတာ။”

“ဒါဆို ကော်ဖီပဲသောက်ကြတာ ပေါ့။ မမဒေါင်းတို့လည်း ကော်ဖီသောက် ချိန်လေ။”

မဒေါင်းသည် ကော်ဖီဖျော်ရန်

ညီမ မချိုမြကို အသိပေးလိုက်ပြီး ညှဉ်ခန်းတွင် ကိုခင်မောင်တာ၊ မခင်လေးတို့နှင့် စကားပြောဖြစ်ကြသည်။

“အစ်ကိုကောင်းကို ကျွန်တော် သိချင်တာလေး မေးချင်တယ်”

“ဘာများလဲ ကိုခင်မောင်တာ၊ မေးလေ”

“ပထမသိချင်တာက အင်းဆိုတာ တကယ်ရှိသလား။ နောက်ပြီး တကယ် စွမ်းသလားဆိုတာ သိချင်လိုပါ”

“ဘာက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး အင်း အကြောင်း မေးလာတာလဲဗျာ”

“ဒီလို အစ်ကိုကောင်းရေ၊ သိုက် သမိုင်း သရဲကားကြည့်ပြီး သိချင်တာတွေ များလာတာကြောင့် စာပေအဖတ်များပြီး ကျွန်တော်တို့ထက် အသက်ဝါကြီးသူ အစ်ကိုကောင်းသိမယ်ထင်လို့ မေးကြည့်တာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုကောင်း။ မနေ့က ညီမလေးပါလာတဲ့ အခွေကို ကျွန်မတို့ ကြည့်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ ငယ်ငယ်က တာတေကြီးတို့၊ မပြောချင်ဘူး မပြောချင်ဘူး၊ ဒေါ်မြလေးတို့ခေတ်က သိုက်သမိုင်းကားတွေ၊ သရဲကားတွေ ကြည့်ခဲ့ဖူးပေမယ့် အခြေအနေအရ မကြည့်ဖြစ်တာ ကြာပြီ။ ခုခေတ် ဒါရိုက်တာတွေ ပြန်ရိုက်တော့ ကွန်ပျူတာ အထူးပြုချက်တွေကြောင့်လားမသိဘူး။ အတော်လေး ကြည့်ကောင်းသား။ အဲဒီဇာတ်ကားထဲမှာ သိုက်ဆရာက အင်းနဲ့ ပေါက်ပြီး သိုက်ကိုဖွင့်လိုက်တာ မီးခိုးလုံးကြီးထွက်လာပြီး အဲဒီ မီးခိုးလုံးထဲက သိုက်စောင့်သရဲကြီး ထွက်လာတယ်။ ကိုတာ ဆက်ပြောလိုက်လေ”

“အစ်ကိုရေ... ဒုတိယအကြိမ် သိုက်ဆရာက အင်းနဲ့ပေါက်လိုက်တော့ တင်းပုတ်ထမ်းထားတဲ့ သိုက်စောင့်သရဲကြီးဟာ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံဖြစ်ပြီး မီးခိုးလုံးထဲမှာပဲ ပျောက်သွားတယ်။ သိုက်ဆရာက သူတို့တင်မြှောက်ထားတဲ့ ငှက်ပျော့ပွဲ၊ အုန်းပွဲကို သွားပြီး ဆေးဖယောင်းတိုင် မီးထွန်းညှိတယ်။ အမွှေးနံ့သာတိုင်တွေလည်း ထွန်းညှိတယ်။ ပါးစပ်က ဘာတွေရွတ်သလဲတော့ မသိဘူး။ မီးပေါ် ကြည့်ကြည့်ပြီး ရွတ်တယ်။ ဖနောင့်နဲ့ မြေကြီးပေါက်ပေါက်ပြီး သူတတိယအကြိမ်သုံးမယ်အင်းဟာ သိုက်စောင့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေအပါအဝင် အနောင့်အယုက်တွေ၊ အောက်နတ်၊ ဗုတ်၊ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေသရဲ အားလုံး ပျက်ကျပြုန်းမယ် အင်းဆရာဉာဏ်ဆိုတဲ့ ငါ့ကို အာမခံနဲ့ မေတ္တာရှေ့ထား အသိပေးနေတုန်း စေတနာကို နားလည်ပြီး သိုက်နန်းရှင်တို့စောင့်နေတဲ့ သိုက်နန်းကို အသာတကြည် ငါဆရာကိုအပ်လော့၊ အပ်လော့၊ အပ်လော့လို့ ပြောတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ တဝေါ်ပေါ်ပြည်ပီး သံတွေနဲ့အတူ မီးခိုးလုံးကြီးတက်လာတယ်။ သန်လျက်ကိုင်ထားတဲ့ ဘီလူးကြီးနဲ့ တင်းပုတ်ကိုင်ထားတဲ့ ဘီလူးကြီးတွေ ပေါ်လာပြီး သိုက်ဆရာအဖွဲ့ကို ရန်ပြုတော့မယောင်နဲ့ ခြောက်လှန့်ကြတယ်။ သိုက်ဆရာတပည့်တွေဆို ကြောက်လန့်ပြီး တုန်နေလိုက်တာ တကယ် သရုပ်ပါတယ်။ ရိုက်ချက်တွေက ကွန်ပျူတာရိုက်ချက်တွေဆိုတော့ တဝေါ်ပေါ်ပြည်တဲ့ အသံတွေကော၊ လေတိုက်လှုပ်ခတ်သွားတဲ့ ပုံရိပ်တွေဟာ

တကယ်ဖြစ်နေသလို ခံစားရတော့ ကြည့်ရတာ ကောင်းပါတယ်”

“သိုက်ဆရာကတော့ သူ့တပည့်တွေ ဘာမှမကြောက်နဲ့ စည်းထဲမှာနေ၊ စည်းပေါက်သွားရင် သူမကယ်ဘဲ ဘာဘာညာညာတွေပြောပြီး တားတယ်။ ခဏကြာမှ သူ့ရဲ့ တတိယအင်းကို ပေါက်လိုက်တာ ဝန်းဆိုတဲ့ အင်းကြီးနဲ့အတူ ပထမမီးခိုးလုံးကြီးတင်လာတယ်။ တဖြည်းဖြည်း မီးခိုးလုံးပျောက်သွားပြီး သိုက်နန်းရှင် မောင်သုံးယောက် နောင်ကြီးတည်းလျက် ပေါ်လာတယ်။ သိုက်တံခါးပွင့်သွားတော့ သိုက်အတွင်းက အခင်းအကျင်းပြုကုန်ကလည်း မက်မောစရာပဲ။ ရွှေသားအတိတ်ပြီးတဲ့ ရွှေသားပလ္လင်နဲ့ ရွှေသားစစ်စစ်နဲ့ ထုဆစ်ထားတဲ့ ရွှေဘုရားငါးဆူ ရွှေသလွန်ညောင်စောင်းစောင်းတစ်ဆူ အဲဒီညောင်စောင်းပေါ်မှာ ရွှေသားတကောင်း၊ ရွှေရေကရား၊ ရွှေအုပ်၊ နွေခွက်တွေနဲ့ ကျောက်မျက်ရတနာတွေ ပြောက်ပြားလှတဲ့ လက်ဝတ်ရတနာနဲ့ ခုံဟာ တော်ရုံလှမြင်ရင် မက်မောရူးချင်စရာပဲ အစ်ကိုကောင်း”

“သိုက်နန်းရှင် မောင်နုအင်းယောက်က သူတို့စောင့်နေတဲ့ သိုက်ပစ္စည်းတွေဟာ သာမန်ပစ္စည်းတွေမဟုတ်ကြောင်း နောင်ပွင့်မယ် မေတ္တယျမြတ်စွာဘုရားသခင်အတူ ကျောင်းတော်ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရည်ရွယ်ပြီး လှူဒါန်းထားသော ပစ္စည်းဖြစ်၍ မပြစ်မှားအပ်သော ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း သိုက်ဆရာရဲ့အကြံလက်လျှော့ပါရန် တောင်းပန်ကြတာ

“အဲဒီတော့ ဘာဆက်ဖြစ်လဲ ကိုခင်မောင်တာ”

“သိုက်တံခါးတောင် ဖွင့်နိုင် သိုက်စောင့်မောင်နမတွေကိုလည်း နောင်ကြီး တည်းပြီး သူ့အပါးရောက်အောင် ဆောင် နင်းနိုင်မှတော့ သိုက်ဆရာဟာ သူတို့ စကား ဘယ်နားဝင်မှာလဲ အစ်ကို ကောင်းရယ်။ သူက လက်ရှိအခြေ အနေမှာ ဆင်ပေါ်ကလှပဲ။ သိုက်ဝင် ပစ္စည်း ရွှေငွေရတနာအားလုံး သယ်ယူ ဖို့ ပြင်တော့တာပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သိုက်နန်းရှင် မောင်နမတွေက သိုက်ချုပ် ဘိုးဘိုးကို တိုင်တည်လိုက်တာ သိုက် ချုပ်ဘိုးဘိုး ရောက်လာတယ်။ သိုက် ချုပ်ဘိုးဘိုးကို သိုက်ဆရာ မြင်လည်း မြင်လိုက်ရော သိုက်ဆရာဟာ ခြေ မကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဆောက်တည် ရာမရဖြစ်ပြီး ပုဆိုးမနိုင်း၊ ပဝါမနိုင်းဘဲ ထွက်ပြေးသွားတယ်။ ဒါ ကျွန်တော်တို့ သိုက်သမိုင်းကားကိုကြည့်ပြီး မှတ်မိ သလောက်ပြောပြတာပါ အစ်ကိုကောင်း”

“ကောင်းပါပြီ။ ကျွန်တော်သိရှိ မှတ်မိသလောက် ပြောပြပါမယ်။ ကျွန် တော်တို့ လူမှုနယ်ပယ်မှာ အပြိုင်အဆိုင် ဆိုတာမျိုးတွေ မကင်းကြဘူး။ ပြိုင်ကြ ပြန်ရင်လည်း အနိုင်ရမှ ကျေနပ်ကြ တယ်ဆိုတာ ကိုခင်မောင်တာ သဘော ပေါက်မှာပါ။ အဲဒီတော့ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး အနိုင်ရအောင် လူတွေ ဆောင် ရွက်လာကြတယ်။ အဲသလိုဆောင်ရွက် တဲ့အခါမှာ တရားသေနည်းနဲ့ ဆောင် ရွက်ကြသလို မတရားတဲ့နည်းမျိုးနဲ့ ထည်း ဆောင်ရွက်တတ်ကြတယ်”

“ဒီလိုမျှ ကိုခင်မောင်တာရ။ အစ်

ဝိဇ္ဇာကျမ်းမှာ အင်းအကြောင်းပါဝင် တယ်။ အင်းဆိုတာ မကောင်းတဲ့ကိစ္စ မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကောင်းတဲ့ကိစ္စမှာပဲဖြစ်ဖြစ် စီမံဆောင်ရွက်သုံးလိုရတယ်။ တစ်ဖက် လူ ပျက်စီးရာ၊ ပျက်စီးကြောင်း ကြံ မလား ရသလို ကောင်းရာကောင်း ကြောင်း စီမံဆောင်ရွက်ပေးလို့လည်းရ တယ်။ အများအားဖြင့် အင်းကို ကြိုက် ပုံ၊ စတုဂံပုံ စသည်ဖြင့် မိုင်းကိုင်(ရှမ်း စက္ကူ) ထန်ရွက်၊ သိမ်ဝင်္ဂါပြာသားသပိတ် ကဲ့ သတ္တုပြား စတာတွေပေါ်မှာ အကွက် ချပြီး အင်းဝိဇ္ဇာကျမ်းလာအတိုင်း ဆရာ ရှင်တွေက ဂဏန်းအကွေ့ရာတွေ သတ် မှတ်ချက်အတိုင်း ရေးသွင်းထားတဲ့အရာ ကို အင်းလို့ ခေါ်ကြတယ်”

“အင်းအမျိုးအစားပေါင်း အမြောက် အမြားရှိတယ်။ အများအားဖြင့် မိမိနဲ့ မိမိဘက်က အောင်နိုင်ရေး အင်းတွေက များတယ်။ ကိုခင်မောင်တာတို့ကြည့်ခဲ့ တဲ့ သိုက်သမိုင်းကားထဲက သိုက်ဆရာ ကိုင်ထားတဲ့ အင်းက သူ့အနိုင်ရဖို့ စီမံ ဆောင်ရွက်ထားတဲ့ အောင်နိုင်ရေး အင်း အမျိုးအစားပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူထက် သာတဲ့ စွမ်းအားရှင် သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုး ဆိုတာ ပေါ်လာတော့ သူလည်း ပြေး ရတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်နော် အစ်ကိုကောင်း။ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်တွေကလည်း အစွမ်းထက် ပြီး တန်ဖိုးကြီးတာပဲနော်”

“မှန်ပါတယ်။ ဘယ်ပညာမဆို ကောင်းတဲ့နေရာမျိုးမှာ သုံးရင် ကောင်း တာပေါ့။ ပညာတိုင်း သူ့နေရာနဲ့ သူ့ အစွမ်းအစတွေ ရှိတာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျား တို့ကြည့်ခဲ့တဲ့ ဗွီဒီယိုသိုက်သမိုင်းကား

ထဲမှာကြည့်။ သိုက်နန်းရှင်များက သိုက် ထဲမှာရှိနေတဲ့ စိန်ရွှေရတနာပစ္စည်းတွေ ဟာ သာမင်ညောင်ည ပစ္စည်းတွေ မဟုတ်ဘူး။ နောင်ပွင့်ထွန်းလာမယ့် အရိမေတ္တယုဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းလာ သေအခါ အရိမေတ္တယုမြတ်စွာဘုရား ရှင်နှင့် တပည့်သာဝက ရဟန်းတော် များအတွက် ကျောင်းဆောက်လုပ် လှူ ဒါန်းဖို့ ရည်မှန်းထားသော ပစ္စည်းများ ဖြစ်ပါတယ်။ မကြာစည်အပ်ပါလို့ သိုက် နန်းရှင်တွေက ရှင်းပြတယ်။ ဒါပေမယ့် သိုက်ဆရာက လက်မခံဘူး။ သူ့ လောဘအမှောင်က သူ့ကို လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့် ဘာမှ မဝေခွဲနိုင်အောင် ဖုံးကွယ်သွားတာကိုး”

“သိုက်ဆရာကိုင်ထားတဲ့ အင်း အစွမ်းက သိုက်နန်းရှင်များရဲ့ အစွမ်း ထက် သာပေမယ့် သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးဆို တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရဲ့ အစွမ်းကိုတော့ အကျော်နိုင်ဘူးလေ။ သိုက်ချုပ်ကြီးက ဘာကြောင့်ဝင်ပြီး ကာကွယ်သလဲဆို တာကတော့ ပစ္စည်းတွေ ထိန်းသိမ်း ထားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က မြတ်စွာဘုရား ရှင်နဲ့ တပည့်သာသာဝက ရဟန်းတော် မြတ်တွေ သီတင်းသုံးဖို့ ကျောင်းဆောက် ရန် ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေမို့ပဲ”

“ဒါဆို သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးလို ပုဂ္ဂိုလ် မျိုးနဲ့ အထက်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ က ကူညီကာကွယ်ပေးတဲ့ သိုက်မျိုး တွေကော ရှိလား အစ်ကိုကောင်း”

“ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်၊ ဘုရားတွေဖျက်၊ ဌာပနာ တိုက်တွေဖောက်၊ ရသမျှရတနာတွေ သိုဝှက်ထားပြီး တစ်ချိန်ချိန် ပြည်တော်

ပြန်မှ တူးဖော်ယူကြမယ် ကြည့်ထားတဲ့ လူလုပ်ရတနာသိုက်တွေ၊ အဲဒီရတနာသိုက်မျိုးကိုတော့ ဘယ်လိုသိုက်သမားဖောက်ဖောက် မကူဘူး။ ဘုရားသိုက်တွေ၊ လူလုပ်ရတနာသိုက်တွေ အကြောင်း စာဖွဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်ပြဇာတ်တွေ အများကြီး ပြကြ၊ ကပြကြတာတွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ် ကိုခင်မောင်တာ”

“ဒီကားမျိုးတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မှာ ကြည့်ခဲ့ရပြီး ပြတ်သွားလိုက်တာ ခု အသက်(၃၀) ကျော် (၅၀)နီးမှ ပြန်ကြည့်ဖြစ်တာ ကြည့်လိုတော့ ကောင်းသား။ ဒါနဲ့ အစ်ကိုကောင်း၊ တကယ်တော့ အင်းဆိုတာ သူတို့ပြသလို စွမ်းသလားဟင်”

“မှန်တာပြောရရင် အင်းအိုင်ခါးလှည့် လက်ဖွဲ့ဆိုတာတွေအကြောင်း တကယ်တော့ ကျွန်တော် ဘာမှမသိပါဘူး ကိုခင်မောင်တာ။ စာအုပ်စာပေ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ဖတ်ရင်း အကြောင်းအားလျော်စွာ နည်းနည်းပါးပါးလောက်သာ သိရှိမှတ်သားဖူးတာလောက်ပဲ ရှိပါတယ်”

“ဟာ... ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ထက်တော့ အစ်ကိုကောင်းက သိသေးတာပဲ။ အစ်ကိုကောင်း သိသလောက်ပဲ ပြောပြပါနော်”

“ကောင်းပြီ...။ ကျွန်တော်သိသလောက် ပြောပြပါမယ်။ အထောက်အထားနဲ့ပြောမှ ကောင်းတဲ့ကိစ္စမျိုးဆိုတော့ ကျွန်တော် ကုန်းဘောင်ခေတ်ကို အစချီပြီး ပြောပြမယ်။ ၁၂၀၄ ခုနှစ် ဘကြီးတော်ဘုရားလက်ထက်က တစ်ကြိမ်၊ ၁၈၅၂ ခုနှစ် ပုဂံမင်းလက်ထက်

က တစ်ကြိမ်၊ အင်္ဂလိပ်ကျူးကျော်စစ်ကြောင့် အောက်မြန်မာပြည်အပါအဝင် မြန်မာနယ်မြေသုံးပုံနှစ်ပုံခန့် အင်္ဂလိပ်က သိမ်းပိုက်တာ ခံခဲ့ရတယ်”

“သူတို့ ကျူးကျော်စစ်ပြုရတဲ့ အကြောင်းက ဘာတဲ့လဲ အစ်ကိုကောင်း”

“ကိုခင်မောင်တာ ဝံပုလွေနဲ့ သိုးငယ်လေးအကြောင်း ပုံပြင်ကို ကြားဖူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့”
“အဲဒီအတိုင်းပဲ။ အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး နှင်မဟုတ်၊ နှင့်အဖေလို စွပ်စွဲပြီး လူသူလက်နက်အားကိုးနဲ့ အနိုင်ကျင့်တာပဲ”

“တောက် . . . ခံပြင်းဖို့ကောင်းလိုက်တာ”

“ထားပါတော့ ပြီးပြီးသားကိစ္စတွေ။ ၁၈၅၇-၅၈ ခုနှစ်မှာ အိန္ဒိယပြည် စစ်ဘရိတေ့က အုပ်ချုပ်နေတဲ့ သူတို့ အရှင်သခင် နယ်ခွဲအင်္ဂလိပ်တွေကို ပုန်ကန်မှုပြုပြီး ဆန့်ကျင်ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်ဟာ နယ်ခွဲတွေအတွက် အကျပ်အတည်းနဲ့ အကျပ်ရိုက်နေချိန်၊ တစ်နည်းပြောရရင် အင်္ဂလိပ်အခက် မြန်မာအကွက်ဆိုတာလို မြန်မာတွေအနေနဲ့ ကိုယ့်ဆီက မတရားသိမ်းထားတဲ့ နယ်မြေတွေကို (အောက်မြန်မာပြည်)ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူကြမယ်ဆို ပြန်ရနိုင်ခြေရှိတယ်။

“အဲဒီအချိန်က စစ်ရေးစစ်ရာကို နားလည်တဲ့ အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းသားကြီး ဦးဆောင်တဲ့ နန်းတွင်းမှူးမတ် သေနာပတိတွေက ပဉ္စသင်္ဂါယနာတင်

ရတနာပုံမြို့တည်နန်းတည် မင်းတုန်းခေတ် တရားကြီးကို အခါမလင့်မီ စစ်ရေးပြိုင်သင့်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြတယ်။

“မင်းတရားကြီးက ဘာပြောတယ်ထင်လဲ ကိုခင်မောင်တာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အစ်ကိုကောင်းပြောမှ သိမှာပါ”

“အင်္ဂလိပ်နဲ့ တိုဟာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် မဟာမိတ်ပြုထားကြသူများဖြစ်တယ်။ သူ့အခက်ကြုံခိုက် မိတ်ဆွေကောင်းမိတ်ဆွေစောင့်ရှောက်ရမယ့်အစား ရန်ပြုရမယ့်လို့ အမိန့်တော်ရှိပိုက်တော့ ကိုပိုင်နက်နယ်မြေတွေ အခွင့်သာတုန်း ပြန်တိုက်ယူလိုက်မဟဲ့လို့ အကြံရှိထားကြတဲ့ အိမ်ရှေ့စံကိုယ်တော်ကြီးနဲ့ မင်းမှူးမတ်၊ သေနာပတိတွေ တုတ်တုတ် မလှုပ်ရဲဘဲ ငြိမ်ကုပ်သွားပြီး မင်းမိန့်နာရတော့တယ်”

“ဟာဗျာ”
“မဟာနဲ့ ကိုယ့်လူ။ ဒါက မင်းအိမ်အဲဒီခေတ်က သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်ခေတ်ဆိုတာလည်း မမေ့နဲ့”

“ဪ... ဟုတ်သားပဲ။ ဟုတ်သားပဲ။ တစ်ချက်မျက်နှာလွှဲလိုက်ရကုန်ပေါ့၊ စားဝဲတယ်ဆိုတဲ့ အခြေအေအချိန်အခါကိုး။

“တကယ်ဆိုတော့ . . . အစ်ကိုကောင်းရယ်၊ မတရားအနိုင်ကျင့်သိမ်းပိုက်ထားတဲ့ ကျွန်တော်တို့ပိုင် မြေ ကျွန်တော်တို့ ပြန်တိုက်ယူတာ တရားတယ်နော်”

“ဒါပေါ့။ ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ်ပြုယူတာ တရားတာပေါ့”

“အဲ . . . အဲ . . . ပြီးပြီးသား”

တွေပဲ ထားပါတော့လေ။ ခင်ဗျားပေးထားတဲ့ အင်းဆိုတာရှိသလား။ တကယ်စွဲသလားဆိုတဲ့အကြောင်း သိရအောင် ကျန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းပိုင်းကာလကို သမိုင်းနောက်ခံ အခြေပြုပြီး ဆက်ပြောပြမယ်။

“၁၈၆၆ ခုနှစ်မှာ ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးရဲ့ သားတော်၊ သမီးတော်ပေါင်း ၁၁၀ ရှိတဲ့အနက် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးနဲ့ တောင်ရွှေရေးဆောင်မိဖုရားတို့ကဖွားတဲ့ သားတော် မြင်ကွန်းမင်းသားနဲ့ မြင်းခုံတိုင်မင်းသားတို့ဟာ အရွယ်ရောက်တဲ့ မင်းသားစာရင်းဝင်တွေ ဖြစ်လာကြပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ငယ်စဉ်ကလို ခြောက်လိုက်၊ ဘောက်လိုက်၊ ငေါက်လိုက်လို့ ရတဲ့ အရွယ်တွေ မဟုတ်တော့ဘဲ တိုက်ပွဲဝင်ဆောင်စားကိုင်ကြတဲ့ အရွယ်တွေ ဖြစ်လာကြပြီ။ သူတို့ကိုယ်တိုင် လက်ရုံးချုပ်ကိုယ်စီ ရှိကြပြီဆိုတော့ ငယ်ကစလေးစို့ ကြောက်ပေမယ့် ခုတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်ကြတော့ဘူး။ မကြောက်တော့ဘူးဆို သူတို့ငယ်စဉ်က ဖတ်နာတော် ဖော်လို့မှမဖူးတဲ့ အိမ်ရှေ့မိကနောင်မင်းသားကြီးကို ညီနောင်နှစ်ပါး အချင်းများဟန်ဆောင်၊ အိမ်ရှေ့မိအပါး ဝင်ကပ်၊ အိမ်ရှေ့စံရဲ့လည်ကို ဆောင်စားနဲ့ တိခနဲပြတ်အောင် ခုတ်ဝံ့အထိ ဖြစ်ကုန်တာ။

“သူတို့ အိမ်ရှေ့စံကို ဘာကြောင့် ချုပ်ကြဲကြတာလဲဆို အိမ်ရှေ့စံရှိနေသရွေ့ သူတို့ဟာ ထီးဝေးနန်းဝေး ဖြစ်စေလေ။ သူတို့အနေနဲ့ အိမ်ရှေ့စံမှ ခုတ်ဝံ့ဘူး။ သူတို့ရှေ့ကျူးနေတဲ့ မင်းညီ

မင်းသားအားလုံး အကုန်ရှင်းပစ်မှာ။ အဓိကရည်မှန်းချက်က နန်းပလ္လင်ရရေး ရည်မှန်းချက်ပါပဲ။ မြင်ကွန်းမင်းသားကလည်း အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတယ်လေ။

“လွှတ်ရုံးတော်” ရှေ့မှောက်မှာ တွေ့သမျှ အိမ်ရှေ့စံအပါအဝင် မင်းမှူးမတ်တွေအားလုံး သတ်မယ်၊ ပြီးရင် တံခါးနီကို တိုက်ခိုက်ထိုးဖောက် ဖွင့်လှစ်ပြီး ခုခံသူမှန်သမျှ သတ်ဖြတ်သုတ်သင်မယ်။ တံခါးနီတော်ပွင့်ရင် နန်းတော်တွင်း ရောက်ပြီဆိုတော့ ဘာမည်းတော် ဘုန်းလက်ရုံးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အရှင်သားတွေကို အသာတကြည် ထီးနန်းလွှဲပေးပါလို့ တောင်းဆိုမယ်တဲ့။

“ကြံစည်အားလည်းရှိ၊ ပြောအားလည်းရှိတာပေါ့။ သားတော်ကြီး မကွရာဦးစီးတဲ့ ဘုရင့်ရဲမက်တော်က ၇၀၊ မြင်းကွန်း၊ မြင်းခုံတိုင်မင်းသားတို့ ဦးစီးတဲ့ သူပုန်တပ်အင်အားက ၇၀၀ ရှိတာကိုး။ ကျားနဲ့ဆင် လယ်ပြင်တွေမှတော့ မရောင်သာတော့ဘူး။ သေသေကျေကျ မလျှော့တဲ့ ဇွဲလုံလနဲ့ ဘုရင့်ရဲမက်တော်များက တံခါးနီမပွင့်ရေး အသက်ပေး ခုခံကာကွယ်ကြတယ်။ ဘုရင့်ရဲမက်တော်တွေ ကျဆုံးလိုက်တာမှ သောက်သောက်လဲပေါ့။ ခုခံနိုင်တဲ့ အင်အားကလည်း ၂၀ မျှသာ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တံခါးဖိုလ်က မကွရာမင်းသားကို ရွှေနန်းရှင်ထီးဘုရားရဲ့အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ဖွယ်ပါဘုရား ဘေးလွတ်ရာရှောင်သင့်ပါပြီလို့ လျှောက်တင်တယ်။ တံခါးနီတော်ကြီး ပွင့်လှလှ ဖြစ်နေတော့ ဘုရင်ထီးဘုရားနဲ့ သား

တော်မကွရာမင်းသားကြီးတို့ အာဆတန်မာန်လျှော့ပြီး နန်းပြင်ကို ထွက်ရှောင်ခဲ့တယ်။

“အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသက ကြွရောက်လာမှန်းမသိတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး စားသံတည်ညံ့ ဖြစ်နေတဲ့ တံခါးနီတော်ကို ရောက်လာပြီး ဒကာတော် တံခါးဖိုလ်၊ ဟောဒီဟောဒီ အင်းချပ်ကို ဒကာတော်တို့ရဲ့ တံခါးနီတော်တွင်ကပ်၊ ရန်ဟူသမျှ အောင်လိမ့်မယ်လို့ ပြောသတဲ့။ တံခါးဖိုလ်လည်း ဘာမှမပြောဘဲ ချက်ချင်း ဆရာတော်ပေးတဲ့ အင်းချပ်ကလေးကို တံခါးနီတော်မှာကပ်ပြီး သူပုန်တပ်ကို ခုခံတိုက်ခိုက်တာ သူပုန်တပ်သား အမြောက်အမြား ကျကာ တံခါးနီပတ်ဝန်းကျင်မှ ဒရောသောပါး ဆုတ်ပြေးသွားကြသတဲ့။”

“တကယ်စွမ်းတဲ့ အင်းပဲ အစ်ကိုကောင်း။ တကယ်လို့သာ အဲဒီတုန်းက မြင်ကွန်းနဲ့ မြင်းခုံတိုင်တို့ အကြံသာ အောင်မြင်သွားရင် သမိုင်းကြောင်း တောင် တစ်မျိုးပြောင်းသွားမှာနော်။ ဒါနဲ့ အဲဒါ ဘာအင်းတဲ့လဲ၊ ဘယ်လိုစီမံရသတဲ့လဲ အစ်ကိုကောင်း။”

“အစကတည်းက ကျွန်တော် ဘာမှမသိဘူးလို့ ပြောထားတယ်လေ။ တကယ်လို့ ကိုခင်မောင်တာ သိချင်တယ်ဆိုရင် အင်္ဂလိပ်ဗွာပညာရှင်တွေထံမှာ မေးကြည့်ပေတော့။”

ဝင်းသောင်(ရမည်သင်း)

မိုး - ညိုမြ၊ ကုန်းဘောင်ရှာပုံတော်။

မယုံလျှင် ပုံပြင်သာမှတ်လိုက်ပါ

ဒေါက်တာသက်ဆွေ (M.D.)

(ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ) (မင်္ဂလာပွဲဇာတိကဝေ)

‘ဒုတိယပိုင်း’

ကျွန်တော် မရကန် အကျွင်းပင် ကျောင်းမှ ဆဋ္ဌမတန်းကျောင်းပြောင်း လက်မှတ်ဖြင့် မန္တလေးမြို့ ချမ်းသာရ ထုံးကုန်းရပ်ကွက်ရှိ စိန်တောင်အစိုးရ အလယ်တန်းကျောင်းသို့ ၁၁ နှစ် သားအရွယ်တွင် ကျောင်းပြောင်းအပ်နှံ ပြီး ထားပါသည်။

ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုကြီးနှင့် အတူ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ပုလောင်းရပ်တွင် အိမ်တစ်လုံးငှားထားပေးပြီး ကျောင်း တက်ရပါသည်။ ပထမပိုင်းတွင် ဟင်း ကို အစ်ကိုကြီးမှ ချက်ပေးပြီး နောက် ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ချက်ရ ပါသည်။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် နံနက် ထမင်းစားပြီး ကျောင်းတက်။ ညနေ ကျောင်းပြန် ဟင်းများပြန်နွေးပြီး စား ကြရပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း မရ ကန်ရွာက နောင်တော်နတ်မင်းကြီး အာရုံပြုပင်ပြီး ညီဖွား ထမင်းဟင်း ချက်ရတဲ့အလုပ်က ကင်းလွတ်အောင် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တော်မူပါ ဟူ၍

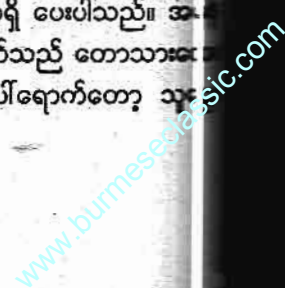
လည်း နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာ ပို့ပြီးတိုင်း ဆုတောင်းတိုင်တည်ပါ သည်။

ခြောက်လခန့်ကြာတော့ ကျွန် တော်တို့ အိမ်ချင်းကပ်လျက် ဘားမား လိုက် ဆတ်ပြာကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးလွန်း ပြေ၏ဇနီး ဒေါ်မြခင်က ကျွန်တော်ထံ နံနက်စောစော ရောက်လာပြီး ...

“သားလေး နေ့စဉ် ချက်ပြုတ် နေတာ အမေတွေတော့ စိတ်မကောင်း ဘူး။ ဒီတော့ အမေလာချက်ပေးမယ်”

ဆိုပြီး နေ့စဉ် လာချက်ပေးပါ သည်။ ထိုအဖြစ်မှာ နောင်တော်နတ် ကြီး မစတာ ထင်ရှားနေပါသည်။ နောက် ခြောက်လလောက်ကြာတော့ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးက သူတို့မှာ သားယောက်ျားလေးမရှိသည့်အတွက် တရားဝင် မွေးစားပါရစေဆိုပြီး ကျွန် တော်တို့ဘီယာဖွဲ့ထံ တောင်းခံ၍ မွေးစား ပါသည်။ နွေရာသီကျောင်းပိတ်တော့ ကျွန်တော်ကို အနောက်ခင်မကန် ကျောင်းတိုက် သူဌေးကျောင်းမှာ ရှင်ပြုပေးသည်။

ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ သံဃာ တော်အားလုံးပင့်ပြီး လှူဖွယ်ပစ္စည်း စုံလင်စွာနဲ့ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ အလှူကြီးပေးသည်။ ဒါလည်း နောင် တော်နတ်မင်းကြီး၏ မစမူဆိုသည် ဖြစ် သိရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်ရှင်ပြုသည့်နေ့ မွေးစားအ ငွေ၊ အဖေတွေက ရေစက်ချပြီး အ မှု ဝေသောအခါ သာဓုခေါ်ဆိုရသည့် အကြောင်း၊ ညီဘွားလေး ကိုရင်ငွေ ဝတ်ထားတာ တွေ့ရသည့်အတွက် ဝမ်းသာကြည်နူးရသည့်အကြော နတ်ထိန်းကြီးကို ပူးပြောသည့်အကြော ခွေမျိုးတွေက ပြောပြ၍ သိရှိ ခဲ့ပါသည်။ ခြောက်တန်းအောင်တေ ခုနစ်တန်းကစပြီး ၁၀ တန်းအောင် မန္တလေးကောလိပ်ထိ ဆက်ထား ပါသည်။ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး က ချမ်းသာသည့်အတွက် လိုသော သေးမရှိ ဝယ်ခြမ်းပေးပြီး မုန့်ဖိုးလှူ လိုလေသေးမရှိ ပေးပါသည်။ အ နောက်မှာ ကျွန်တော်သည် တောသားတော် ဖြစ်ပြီး မြို့ပေါ်ရောက်တော့ သူ့

ဆင်မယားက မွေးစားသဖြင့် နေချင်း
ညချင်း ချမ်းသာစွာနေခြင်းမှာ နောင်
ထော်နတ်မင်းကြီး၏ ကျေးဇူးပင်။
နောက် နတ်ထိန်းကြီးကို ပူးပြောလာ
သည်ဟု သိရပါသည်။ သည်မွေးစား
မိခင်သည် သထုံပြည်ရှင် မနုဟာမင်း
ကြီး၏ မိဖုရားဖြစ်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော်၏
ဆယ်တော်ဖြစ်သည့်အကြောင်း၊ ပဌာန်း
ဆက် ဖော်ပြောသည့်အကြောင်းကို
သိရှိရပါသည်။

ဒီသို့ဖြင့် ကျွန်တော် ၁၀ တန်း
အောင်သောအခါ မန္တလေးကောလိပ်
၌ ၁၉၅၆ ခုနှစ် စတက်ပါသည်။ ထို
အချိန်က မန္တလေးကောလိပ်သည်
နန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ လက်အောက်
ဆီးခြား တက္ကသိုလ်ဖြစ်သေးပါ။
နန်ထန်းကျောင်းသားတွေ စာမေးပွဲ
ဖြေနေစဉ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နှင့်
မန္တလေးကောလိပ်ကျောင်းသားတွေ
သပိတ်မှောက်တော့ ခုနစ်တန်းကျောင်း

သားလေး ဟယ်ရီတန် ကျဆုံးခဲ့ပါ
သည်။ ထိုအခါ ၆ ဆ. ပ. လအစိုးရ
ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုက ခုနစ်တန်းတွေ
မဖြေရတော့ဘဲ အအောင်ပေးလိုက်ပါ
သည်။ ဟယ်ရီတန် ခုနစ်တန်းအောင်
ဆိုလျှင် လူတွေက အထင်သေးပါ
သည်။ မှတ်မှတ်ရရ ထိုအရေးအခင်း
သပိတ်မှောက်သည့်အထဲ ပါဝင်မိ၍
အဖမ်းခံရပါသည်။ မန္တလေးစက်ရှင်
တရားသူကြီးရုံးရောက်တော့ နောင်
တော်ကြီးပင့်ပြီး ညီဘွားလွတ်အောင်
လုပ်ပေးပါ။ ညီဘွားထောင်ကျမှာ
ကြောက်ကြောင်း၊ ညီဘွားကို ပူးကပ်
ပြီး နောင်တော်ကြီးကိုယ်တိုင် တရား
သူကြီးကို ပြောပေးပါဆိုပြီး တိုင်တည်
ပါသည်။ ထိုအခါ စိတ်တွေလည်း ပေါ့
ပါးသွားပါသည်။ တရားသူကြီးက
ကျောင်းကြီးတွေကိုတော့ သိပ်စစ်
ဆေးမေးမြန်းခြင်း မပြုတော့ဘဲ ကျွန်
တော့် ကျောင်းနာမည်က မောင်တင်
ဆွေ၊ နောက်သူငယ်ချင်း တင်ထွန်း၊
မင်းအောင်တို့ နှစ်ယောက်ကိုပါ စစ်ပါ
သည်။ ကျွန်တော်တို့ တင်ထွန်းတို့၊
မင်းအောင်တို့က တစ်ကျောင်းတည်း
က ၁၀ တန်းအောင်ပြီး အသက်
လည်း အငယ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ၁၆
နှစ်ပြည့်ပြီး ၁၇ နှစ်ထဲ ရောက်ခါစ
ဖြစ်ပါသည်။ ဒီတော့ တရားသူကြီးမင်း
က ကျွန်တော့်ကိုစပြီး စစ်မေးပါသည်။
ပထမ နာမည်မေးတယ်။

“မောင်တင်ဆွေလို့ ခေါ်ပါ
တယ် တရားသူကြီးမင်း”
“မင်းရဲ့ အဘနာမည်”
“ဦးဘတင်”
“ဘာလုပ်သလဲ”
“ကျောင်းဆရာကြီးပါ”

“အမေနာမည်”
“ဒေါ်ငွေသယ်”
“ဘာလုပ်လဲ”
“ကျောင်းဆရာမကြီးပါ”
“အမေ အဖေတွေက ကျောင်း
ဆရာကြီးတွေဖြစ်ပြီး မင်းက ဘာဖြစ်
လို့ နိုင်ငံရေး လုပ်ရတာလဲ”

ဟူ၍ မေးသည့်အခါ ကျွန်တော်
နိုင်ငံရေးမလုပ်ပါဘူးဟု ဖြေပါသည်။
ထိုအခါ တရားသူကြီးက -
“မင်းတို့သပိတ်မှောက်တာ နိုင်ငံ
ရေးလုပ်တာ မဟုတ်ဘူးလား”ဟု မေး
သည့်အခါ ...

“သပိတ်မှောက်တာ ဆိုတာ
လည်း မသိပါဘူးခင်ဗျာ။ ကျောင်း
သားကြီးတွေကခေါ်တော့ ကျွန်တော်
တို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်စလုံး လိုက်
ခဲ့ကြပြီး ကျောင်းသားကြီးတွေ အော်
ခိုင်းတဲ့အတိုင်း အော်ရတာပါ။ ကျွန်
တော်တို့တွေ အခုမှစပြီး ကောလိပ်
ကျောင်းတက်စခိုတော့ ဘာမှ နား
မလည်ဘဲ လိုက်မိပါတယ် တရားသူ
ကြီးမင်းခင်ဗျာ။ တကယ်ဆိုတော့ သူ
များ ယောင်လို့ ယောင်ရပါတယ်။
အမောင်တောင်မှန်း မြောက်မှန်း မသိ
ဆိုတဲ့ စကားလို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မိုက်
မှားမိတဲ့အတွက် သားသမီးချင်း ကိုယ်
ချင်းစာနာ ထောက်ထားသကဲ့သို့
လွှတ်ပေးပါရန် အသနားခံအပ်ပါတယ်
ခင်ဗျား”ဟူ၍ လျှောက်လဲလိုက်သည့်
အခါ တရားသူကြီးက ကျွန်တော်တို့
သုံးယောက်၏ ကျောင်းဝင်မှတ်ပုံတင်
ကတ်ပြားက အသက်ကိုကြည့်ပါသည်။
၁၇ နှစ်ဆိုတော့ ၁၈ နှစ် မပြည့်သေး
သည့်အတွက် ကျောင်းဆက်တက်နိုင်
ရန် အမှုမှ တရားသေ လွှတ်ပေးလိုက်

သပိတ်မှောက်တာ
ဆိုတာလည်း
မသိပါဘူးခင်ဗျာ။
ကျောင်းသားကြီးတွေက
ခေါ်တော့
ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း
သုံးယောက်စလုံး
လိုက်ခဲ့ကြပြီး
ကျောင်းသားကြီးတွေ
အော်ခိုင်းတဲ့အတိုင်း
အော်ရတာပါ။

ပါသည်။ ဒါလည်း နောင်တော်ကြီး မတာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြင့် ... ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ကောလိပ်ကျောင်းအုပ်ကြီး ထံသွားပြီး အမှုမှ တရားသေလွတ် လိုက်ကြောင်း ကျောင်းဆက်တက်ရန် အမိန့်ချလိုက်တဲ့အကြောင်း တင်ပြ သောအခါ ဆရာကြီးက ...

“တို့က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ရဲ့ လက်အောက်ဆိုတော့ ရန်ကုန်တက္က သိုလ် ပါမောက္ခချုပ်ကြီးထံ ကျောင်း ဆက်တက်ခွင့်ပြုရန် အသနားခံစာ တင်သော်လည်း ပါမောက္ခချုပ်ထံမှ နိုင်ငံရေးလုပ်ထားသည့် ကျောင်းသား တွေ ဖြစ်သည်အတွက် လက်မခံဘဲ ထားရန် ဆက်ထားပါက တစ်ကျောင်း လုံး နိုင်ငံရေးကျောင်းသားတွေ ဖြစ် သွားနိုင်သောကြောင့် ကျောင်းထုတ် ပစ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်ပါသည်။ မန္တလေး ကောလိပ်ကျောင်းအုပ်ကြီးကလည်း ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်ကို မင်နီတား ကာ ရာသက်ပန် ကျောင်းထုတ်လိုက် သောကြောင့် မင်းအောင်က ဌာနဆိုင် ရာတစ်ခုမှာ စာရေးဝင်လုပ်ပါသည်။ တင်ထွန်းကတော့ သူဌေးသမီးနှင့်ယူ ပြီး သူဌေးလုပ်ငန်းမှာ မန်နေဂျာဖြစ် နေပါသည်။

ကျွန်တော်ကတော့ လက်ရှိအစိုး ရကြောင့် ကျောင်းထုတ်ခံရခြင်းဟု မကျေမနပ်ဖြစ်မိပါသည်။ ထိုအခါ သတင်းထောက်လုပ်ပြီး အစိုးရကို ရွတ်ချသည့် သတင်းတွေရေးမည်ဆို ပြီး သတင်းထောက် လျှောက်သော အခါ သတင်းစာတိုက်တွေမှာ မရဘဲ မန္တလေးတောင်ခြေတွင်ရှိသည့် မြတ် ရတနာမဂ္ဂဇင်းတိုက်တွင် သတင်း

သို့ဖြင့် ...
ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်
ကောလိပ်ကျောင်းအုပ်ကြီး
ထံသွားပြီး
အမှုမှ တရားသေလွတ်
လိုက်ကြောင်း
ကျောင်းဆက်တက်ရန်
အမိန့်ချလိုက်တဲ့အကြောင်း
တင်ပြသောအခါ
ဆရာကြီးက ...

ထောက်ဖြစ်လာပါသည်။ မဂ္ဂဇင်း သတင်းထောက်ဆိုတော့ မျက်နှာဖုံး ဓာတ်ပုံတွေရှိက်၊ မျက်နှာဖုံးသတင်း တွေပဲ ရေးပေးရပါသည်။ နောက်တစ် နှစ်ခန့်ကြာတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့မဂ္ဂဇင်း တိုက်ဆရာကြီး ဦးတင်အုန်း(ရွှေသွေး) က တာဝန်ခံအယ်ဒီတာကြီးနှင့် ကျွန် တော်တို့ကို ရေဦးမြို့သခင်တစ်ဦးနှင့် မန္တလေးမြို့မှ သူဌေးတစ်ဦးတို့က ငွေ စိုက်ထုတ်ပြီး သတင်းစာတိုက် ထောင် ပေးပါသည်။ “မန္တလေး ဗမာ့ရှေ့ ဆောင် သတင်းစာ”ဖြစ်ပါသည်။ ထို တိုက်တွင် ဆရာရွှေသွေးက အယ်ဒီ တာချုပ် တိုက်အုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက် ပြီး ကျွန်တော့်ကို နေ့သတင်းထောက် နှင့် ညသတင်းအယ်ဒီတာအဖြစ် တာ ဝန်ပေးပါသည်။ သတင်းတည်းဖြတ် နည်း ခေါင်းစည်းကြီးပေးနည်း၊ ခေါင်း စည်းငယ်ရေးနည်းများပါ သင်ပေးပါ သည်။ ၎င်းအပြင် ရန်ကုန်စီးပွားရေး

သတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ် သခင် တင်မောင်(နတ်ဒုတင်မောင်)ယခု ကျ ဆုံးသွားသော သခင်မြ၏ညီမလည်း သတင်းစာပညာများ သင်ပေးပါသည်။

ထိုစဉ်က သတင်းထောက်ပြီး သည် လက်ရေးတို လက်နှိပ်စက်ဖိ တတ်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် ညနေ (၄ နာရီ မှ ၇ နာရီထိ) ဝေနေကော်မာရှယ်ကော လိပ်တွင် သုံးလ သင်တန်းတက်ဖိ သည်။ စာရင်းရေး၊ စာရင်းကိုင်ပညာ ပါ တတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသတင်းစာ တိုက်တွင် (ရှေ့ဆောင်တင်ဌေး) ကလောင်အမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးများ ရေးခဲ့ပါသည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ကျွန် တော်တို့သတင်းစာတိုက် ပျက်သွား ဖိ သည်။ ထိုအခါ သူရိယသတင်းစာ တိုက်ပိုင်ရှင် ဆရာဦးသန်းမောင် က ဆရာရွှေသွေးအား နိုင်ငံခြားနေ အယ်ဒီတာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကျွန် တော်အား သတင်းအယ်ဒီတာအဖြစ် လည်းကောင်း ခန့်ထားပါသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ရောက်သော အခါ ရန်ကုန်ပြည်ကျော် သတင်းစာ တိုက်ပိုင်ရှင် ဦးဖုန်းရောင်က ဆရာ ရွှေသွေးအား အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်အား သတင်း အယ်ဒီတာအဖြစ်လည်းကောင်း ခန့် သောကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ကြီးသို့ ရောက် ဆင်းလာခဲ့ကြပါတော့သည်။

(တထိယပိုင် ဆက်ရန်)

ဒေါက်တာသက်ဆွေ (M.D.)
(ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)
(ပုဂံလစွာဇာတိကဝေ)

ဆရာမကြီး ဒေါ်လင်မာဝေ

(ဆန်းပညာနှင့် ကောပီရှေ့ဆောင်နက္ခတ်ပညာရှင်)

လောကီဆိုင်ရာ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်

လောကီကိစ္စအဖြာဖြာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲတွေကို ဖြေရှင်းဖို့ လာရောက်နိုင်ပါတယ်။ ဗေဒင်မေးတယ်ဆိုတာထက် အခက်အခဲတွေကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနိုင်တဲ့ လောကီဆိုင်ရာ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်လိုဆိုရင် ပိုမှန်ပါတယ်။ ဘာသာရေးနဲ့မဆိုင်တဲ့ လောကီကိစ္စတွေမှာ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး လူမှန်သမျှ ကြုံရတာပါပဲ။ ဘယ်လို ဖြေရှင်းရင် အဆင်ပြေနိုင်မလဲဆိုတာ ဆရာမနဲ့ တိုင်ပင်ကြည့်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ ယတြာချေတယ်ဆိုတာထက် ဖြေရှင်းနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို အကြံပေးခြင်းလို့ပြောရင် ပိုမှန်ပါတယ်။

လူ့လောကမှာ လူတိုင်းမကင်းနိုင်တဲ့ ပြဿနာတွေရှိပါတယ်။ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေးတွေဟာ လူ့လောကရဲ့ နေ့စဉ်ကြုံရတဲ့ အဖြစ်အပျက် တွေပါပဲ။ ဓလုတ်ထိမှ အမိတနေမယ့်အစား ဘာမှမဖြစ်ခင်မှာ ကံတွေကို ကြိုတင်စစ်ပြီး၊ ကြုံတွေ့နိုင်တဲ့ အခက်အခဲတွေအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဆရာဟာ အမြဲတမ်း ကိုယ့်အနားမှာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်အနားမှာ ကိုယ်သာအမြဲ ရှိတာပါ။ ဒါကြောင့် ဆရာကိုအားကိုးမယ့်အစား ကိုယ်တိုင်ပညာတတ်ထားရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ လူတိုင်းသိထားရင် ရှောင်စရာကို ရှောင်နိုင်မယ်။ ဆောင်စရာကို ဆောင်နိုင်မယ်။ ဒါဆို လောကမှာနေရတာ အဆင်ပြေလာမှာ အသေအချာပါပဲ။ ပညာသင်ဖို့ စိတ်ဝင်စားရင် လာခဲ့ပါ။ လုံးဝတတ်မြောက်သည့်တိုင် သင်ကြားပေးနိုင်ပါတယ်။

အခန်း(၄)၊ အမှတ်(၄၉/၅၀)၊ ဗိုလ်မှူးဗထူးလမ်း၊ (၄၂)ရပ်ကွက်၊
ဒဂုံမြောက်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။ ဖုန်း-၀၉၇၃၁၂၇၈၂၆

လူ့သက်တောင့်အောင်လျား

မြွေနန်းလိုက်ဂူ သခင်မ

လူတိုင်း လူတိုင်းတွင် ဝါသနာတစ်မျိုးစီရှိတတ်လေရာ တွန့်ပင်၏ ဝါသနာမှာ “ဂမုန်းပင်များ”စိုက်ပျိုးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ နက္ခလောကတွင် အပင်မျိုးပေါင်းမြောက်မြားစွာရှိသည့်အထဲမှ ဂမုန်းပင်များကား အများမတူ တမူထူးခြားသော အပင်များဖြစ် သည်။

အဘယ်ကဲ့သို့ ထူးခြားသနည်းဆိုလျှင် ဂမုန်းပင်များကား ဂမ္ဘီရ နက်လှပြီး နာမ်လောကနှင့် ဆက်နွယ်မှုအများဆုံး ဖြစ်နေသော အပင်တစ်ခုပင်တည်း။

ဂမုန်းကို အချို့ဒေသများ တွင် “ပမုန်း”ဟု ခေါ်ကြသော် လည်း အမှန်မှာ ဂမုန်းနှင့် ပမုန်းမတူကြပါ။ အကြမ်းအားဖြင့် မြေရပ်မှာ ဂမုန်းသည် ဥပါသောအပင်မျိုးဖြစ်၍ ပမုန်းသည် အခြားအမျှင်ရှိသော အပင်မျိုးဟူ၍ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းအတွက် ဖော်ပြထားပါသည်။

“ကျောက်ကျမ်း”၊ “ဂမုန်းကျမ်း”နှင့် “ကဝေသာရကျမ်း” တို့တွင် ဂမုန်းအမျိုးပေါင်း ၁၀၉ မျိုးဟု ပြဆိုထားပါသည်။ သို့ သော် အချို့ အချို့သော ဂမုန်းကျမ်းများတွင်တော့ ဂမုန်း ၅၄ မျိုး၊ ပမုန်း ၅၄ မျိုး၊ စုစုပေါင်း ၁၀၈ မျိုးဟု ဖွင့်ဆိုကြသလို အချို့ကတော့ ဂမုန်း ၉၀၊ ပမုန်း ၉၀၊ ပေါင်း ၁၈၀ ဟု ဆိုကြပြန် သည်။ ဂမုန်းပင်တို့ကား ကမ္ဘာအစကပင် ပေါ်ပေါက် တည်ရှိ နေသော အပင် တစ်မျိုးဟုလည်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဏ်ဝန်ထမ်းဘဝမှ နုတ်ထွက်ပြီး နောက် စာအုပ်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ကို ဝါသနာအလျောက် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါ သည်။ တစ်တိုက် ရေတစ်ကာယ လူပျိုကြီးဘဝမို့ အထွေအထူး ပူဇော်လည်းမလို။ မိဘနှစ်ပါးထားခဲ့သော အမွေပစ္စည်းများ ကပင် ကျွန်ုပ် တစ်သက်တာအတွက် ပူဇော်မလို။

ဝသုန်ဟိန်းထက်

အမှန်တော့ ကျွန်ုပ်သည် လူပျိုကြီးဖြစ်ချင်လှသမဟုတ်။ မှန်ရာကို မရွက်မကြောက် ဝန်ခံရလျှင် ကျွန်ုပ် အဋ္ဌာန်များ ချစ်ခဲ့ရသော ချစ်သူမှာ ကျွန်ုပ် အပေါ် သစ္စာဖောက်၍ အခြား တစ်ယောက်နှင့်လက်ထပ်သွား ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် နောက် ထပ် အပူမရွာလိုတော့ဘဲ ယခု ကဲ့သို့ နေလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်၏ ခြံမှာလည်း အတော်အတန်ကျယ်ဝန်းရ ကား စင်များနှင့် သေသေချာ ချာ စိုက်ပျိုးထားသော ဝမုန်း ပင်များကား အတော်စုံလင် နေပြီ ဖြစ်၏။ သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားအရဆိုရလျှင် ဝမုန်းကို စိုက်ပျိုး သုံးရက်၊ သုံး လ၊ အလွန်ဆုံးသုံးနှစ်အတွင်း ဆိုင်ရာအစောင့်အကြပ်များ ရောက်လာ၍ စောင့်ကြပ်ကြရ သည်ဟု ဆိုသည်။ သေချာတာ ကတော့ ဝမုန်းပင်များသည် လွန်စွာမှ အသန့်အပြန့်ကြိုက် လှပေသည်။

သို့သော် ယခုခေတ်လူ အများ စိုက်နေကြသလို အိုး ကလေးတစ်လုံးထဲထည့်ပြီး စိုက်ရုံနှင့် မပြီးပေ။ ၎င်းတို့မှာ အကျိုးခံစားခွင့်ကို အပြည့်အဝ ရမည်ကား မဟုတ်ပေ။

ဝမုန်းတစ်မျိုးချင်းစီ

အတွက် သီခြားလုပ်ဆောင် ရမည့် အစီအစဉ်များ၊ ဂါထာ မန္တာန်များ၊ သက်ဆိုင်ရာအင်း များမြှုပ်နှံခြင်းများ ပြုလုပ်ရပေ သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဝမုန်း ပင်များကို ဝတ္တီရအစီရင်ဖြင့် စိုက်ပျိုးခြင်း နည်းစနစ်များကို တစ်ခုချင်းဖော်ပြရာရန် ဤ နေရာ၌ အဆင်မပြေပါ၍ ဝမုန်းဝါသနာပါသူများအနေဖြင့် လှေလာသိရှိလိုပါက စာရေးသူ ထံတွင် စုံစမ်းမေးမြန်းနိုင်ပါ သည်။ (စာရေးသူ)

ဗဟုသုတဖရဖွယ်အဖြစ် ကျွန်ုပ်ပြောကြားလိုသည်မှာ ဝမုန်းများ၏ အသုံးကို ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍများအလိုက်ခွဲခြားထားပေ ရာ ကာယသိဒ္ဓိနှင့် ရှိန်းတွင် အသုံးပြုနိုင်သော ဝမုန်းတို့မှာ

... ဝမုန်းနီ၊ ဝမုန်းနက်၊ ရစ် ဝမုန်း၊ ရန်လွတ်ဝမုန်း၊ ငှက်ကြီး တောင်ဝမုန်း၊ သစ်ပျံဝမုန်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ပီယသိဒ္ဓိ၌ အသုံးဝင် သော ဝမုန်းများမှာ ကတိုး ဝမုန်း၊ ရစ်ဝမုန်း၊ လိပ်မတွား ဝမုန်း၊ ပြာသာဒ်ဝမုန်း၊ အောင် သိဒ္ဓိဝမုန်း၊ လဝန်းဝမုန်း၊ ဝမုန်း နီ၊ ကာလကဏ္ဍီဝမုန်း၊ မြင်း ဝမုန်း၊ခေတ္တာနီဝမုန်းတို့ဖြစ်၏။

အတို့ရတ်၌ အသုံးဝင် သော ဝမုန်းများမှာ ရှင်သူငယ် ဝမုန်း၊ ကိုယ်ရုံကြီးဝမုန်း၊ သံဃာစင်ဝမုန်း၊ ကျောက်ငို ဝမုန်း၊ ကျောက်ခိုးဝမုန်း၊ ခတ္တာ ဝမုန်း၊ ကျောက်လိပ်ဝမုန်း၊ မြေ ဝမုန်း၊ ဆိတ်နွဲ့ဝမုန်း၊ ခတ္တာနီ ဝမုန်း၊ ခတ္တာရွှေဝမုန်း၊ ကျီးခြေ ဝမုန်း၊ တိမ်ပြာဝမုန်း၊ တပင်ရွှေ ထီးဝမုန်း၊ ကြက်ငယ်ဝမုန်း၊ သူရဿတီဝမုန်း၊ ရှင်ပျံဝမုန်း၊ ဝမုန်းနီ၊ ခတက်ဝမုန်း၊ ခွက် ပေါက်ဝမုန်း၊ ဂေါ်သက်ဝမုန်း၊ လဝန်းဝမုန်း၊ သံသေဝမုန်း၊ ဖားဝမုန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

အဆိပ်နိုင်ရန်နှင့် ဆေး ဖော်ရန်တို့တွင် အသုံးတည့် သော ဝမုန်းများမှာ ကျေးမီး ဝမုန်း၊ ရှဉ့်မတက်ဝမုန်း၊ သစ် တက်လင်းဝမုန်း၊ ကြက်သွေး ဝမုန်း၊ ကုဏ္ဍာခြာကြာဝမုန်း၊ ကြောင်သံဝမုန်း၊ ကတိုးဝမုန်း၊ ခတက်ဝမုန်း၊ ရန်လွတ်ဝမုန်း၊ ကင်းဝမုန်း၊ မြေနိုင်ဝမုန်း၊ တောင်လုံးကျော်ဝမုန်း၊ အင်း ဝမုန်း၊ တပင်ရွှေထီးဝမုန်း၊ ကြက်လျှာဝမုန်း၊ လိပ်ပြာဝမုန်း နှင့် သံဃာစင်ဝမုန်းတို့ ဖြစ်ကြ သည်။ အမှောင့်ပယောဂကို နှိမ် နင်းနိုင်သော ဝမုန်းများမှာ ဝမုန်းနီ၊ ဝမုန်းနက်၊ ကတိုး ဝမုန်း၊ ခတ္တာဝမုန်း၊ သူတော်

ရောင်ဝမုန်း၊ ခတက်ဝမုန်း၊ လာဝမုန်း၊ နွားလာဝမုန်း၊ သာဒ်ဝမုန်း၊ ပြောက်ဝမုန်း ဝမုန်း၊ လိပ်မတွားဝမုန်း၊ မေဂမုန်း၊ ဆိတ်နွားဝမုန်း၊ တာဝမုန်း၊ သံဃာစင်ဝ ကြက်ငိုဝမုန်း၊ ရန်မီးဝမုန်း၊ လွတ်ဝမုန်း၊ ကိုယ်ရုံကြီးဝ ခတ္တာဖြူဝမုန်း၊ ခတ္တာရွှေ ဝမုန်း၊ ဆိတ်နွဲ့ဝမုန်း၊ လဝန်းဝ ကြက်သွေးဝမုန်း၊ ဧည့် ဝမုန်းတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

လာဘ် လာဘရွှင် သော ဝမုန်းများမှာ ရှင်သီ ဝမုန်း၊ တပင်ရွှေထီးဝမုန်း၊ တပင်တိုင်ဝမုန်း၊ ရတနာဝ ဘောကြီးဝမုန်း၊ ရွှေလာဝ ငွေလာဝမုန်း၊ စီးပွားဝ ချမ်းသာဝမုန်း၊ ပြည်လုံး သာဝမုန်း၊ သူကြွယ်ဝမုန်း၊ သူတော်ဝမုန်း၊ ပတ္တမြားဝ ကြက်ငယ်ဝမုန်း၊ သံဃာ ဝမုန်း၊ စီးပွားပဒေသာဝ တိုးကြီးဝမုန်း၊ တရွတ်စီး ဝမုန်း၊ မြရတနာဝမုန်း၊ င မုန်း၊ စီးပွားဖြစ်ဝမုန်း၊ င ဘယက် ဝမုန်း၊ ငွေရင ဝမုန်း၊ ကျီးခြေဝမုန်း၊ တေ စိမ်းဝမုန်း၊ ကွင်းထိုးဝ လာဘ်ရွှင်ဝမုန်း၊ ခတ္တာနီ ဝမုန်း၊ သိုးဆတ်ဝမုန်း၊ သီဒုန္နာ တို့ ဖြစ်၏။

၃၇ နတ်မင်းနှင့် အောက်နတ်များ၊ အစိမ်းသရဲများကိုနိုင်သော ဂမုန်းများမှာ သင်္ဃင်ဂမုန်း၊ ရွှေရောင်ဂမုန်း၊ ဇီဝဂမုန်း၊ သောဝဂမုန်း၊ နဂါးဂမုန်း၊ ဆင်နွယ်ဂမုန်း၊ မြင်းလာဂမုန်း၊ အင်ကြင်းဂမုန်း၊ လက်ဆတ်ဂမုန်း၊ ဖလောင်းပန်းဂမုန်း၊ ကတိုးဂမုန်း၊ ဂမုန်းဖြူဂမုန်းနက်၊ ရစ်ဂမုန်း၊ ပြောက်ဂမုန်း၊ ကိုးခြေဂမုန်း၊ သံဃာစင်ဂမုန်း၊ ပြာသာဒ်ဂမုန်း၊ သိကြားဂမုန်း၊ ရန်လွတ်ဂမုန်း၊ ကာလထက္ကီဂမုန်း၊ လဝန်းဂမုန်း၊ ကြက်ညွန့်ဂမုန်း၊ နဂထဂမုန်း၊ နာဂနီဂမုန်း၊ နာဂသေးဂမုန်း၊ နာဂမေဂမုန်း၊ နာဂသိန်ဂမုန်း၊ နာဂနတ်ဂမုန်း၊ ကြက်သူငယ်ဂမုန်း၊ တောင်စွန်ဖြူဂမုန်း၊ ဥတစ်လုံးဂမုန်း၊ ဘီလူးဂမုန်းသည်တို့ဖြစ်ကြ၏။ ဤသို့ဆိုလျှင် ဂမုန်းပင်များအပေါ်ကျွန်ုပ်ဝါသနာထုံရသည်အကြောင်းရင်းကို ရိပ်စားမိကြလောက်ပေပြီ။ ထို့ထက်မကပင် ဂမုန်းများကို ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းနေပေသေးသည်။

ယခုလက်ရှိ ကျွန်ုပ်ရှာဖွေနေသော ဂမုန်းကား ရှင်သူငယ်ဂမုန်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဆိုလျှင် အချို့က ပြောကြပေလိမ့်

မည်။ “ရှင်သူငယ်ဂမုန်းများကွာ . . . ပေါလွန်းလို့၊ တောတောင်ထဲမှာ ပေါမုပေါ။ အလွယ်တွေ့နိုင်တာပဲ”

ဟု ဆိုကြချေမည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ် ရှာဖွေနေသော ရှင်သူငယ်ဂမုန်းကား သူတို့သိထားသလို သာမန်ရှင်သူငယ်ဂမုန်းမျိုးမဟုတ်။

ညဉ့်အချိန်၌ အပင်ပေါ်တွင် ရှင်သူငယ်လေးတစ်ပါး ကြွရောက်၍ ကိုယ်ထင်ပြသော နတ်ဆေးဂမုန်းမျိုး ဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရှင်သူငယ်လေးတစ်ပါးသည် လရောင်အောက်၌ စကြိုလျှောက်နေတတ်သော ရှင်သူငယ်ဂမုန်းမျိုးပင်တည်း။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှသာတင်းပေးမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်ဆိုင်ကိုခေတ္တပိတ်၍ ကျွန်ုပ်တို့မြို့သို့ခရီးထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့မြို့၏ အနောက်ဘက်သုံးမိုင်ခန့်အကွာတွင်ရှိသော အာပေါတောင်ခြေတွင် ကျွန်ုပ်ရှာနေသော ရှင်သူငယ်ဂမုန်းရှိသည်ဟု ကြားသိလိုက်ရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် တည်းခို၍ တစ်ကိုယ်တည်းပင် ဂမုန်းအရှာထွက်ခဲ့ပါသည်။ လွယ်အိတ်တစ်လုံး၊ ရေဘူးနှင့်

ဘီစကစ်ထုပ်များ၊ ကိုင်းခုတ်တောရှင်းစားရှည်တစ်ချောင်း၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက်၊ ယမ်းမီးခြစ် နှစ် ဘူးနှင့် ဖယောင်းတိုင်ကြီးတစ်ထုပ်၊ ကြိုးတစ်ခွေ၊ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းတို့ကိုပါ တစ်ပါတည်း ယူဆောင်ခဲ့၏။

နံနက်စောစော နေထွက်စပင် ခရီးကို စတင်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်၏ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲမှာတော့ သွားလေရာ ဆောင်ယူတတ်သော ၂၇ လုံးပုတီးတစ်ကုံးလည်း ပါသေး၏။ ထိုပုတီးလေးမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါးနှင့် အမှတ်မထင် ဆုံတွေ့ပြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သော ပုတီးလေးဖြစ်၍ နေ့စဉ်စိပ်နေသော ပုတီးလည်း ဖြစ်နေ၏။ အခုလို သွားလာနေချိန်မျိုး၌ဆိုလျှင် အဆောင်အဖြစ် ကိုယ်နှင့်မကွာဆောင်ထားနေကျ။

မြို့ပြင်တောစပ်ရှိ သစ်ပင်၊ ဝါးပင်များမှာ စိမ်းလန်းစိုပြည်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှမြှောက်များဝေနေသော တောင်တန်းနောက်ခံနှင့် ပန်ရလွန်းလှပေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သစ်ဆွေသည့် နွားလှည်းဘီးရာစွပ်ကြောင်းများအတိုင်း လျှောက်လာရာ ချွေးတစို့လောက်အချိန်၌ အာပေါတောင်ခြေ

ရောက်လာခဲ့တော့သည်။ တောင်ခြေဝန်းကျင်တွင် ကား ခြံကွက်များ ပြုလုပ်၍ စိုက်ခင်းပျိုးခင်းများ ပြုလုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ သို့သော် လူရိပ်လူယောင်ကား မမြင်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် တောင်ပေါ်ရောက်လာလေရာ သီသံဇာတ သိသာစွာ အေးလာခဲ့သည်။ လေတွေကလည်း တဟူးဟူး တိုက်နေ၏။ ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များနှင့် တောကောင်များ၏ အော်ဟစ်သံများမှအပ တိတ်ဆိတ်နေပါသည်။

တောင်ပေါ်တွင် သစ်ပင်ကြီးများကို ပိုတွေ့လာရသည်။ တောင်ထိပ်တွင်ကား မြေစိုက်စေတီတစ်ဆူနှင့် တစ်ဝဂူဘုရားတို့ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရ၏။ စေတီမှ ဆည်းလည်းသံတချွင်ချွင်ကား ကြည်နူးစွာ လွင့်ပျံ့နေပေသည်။

သစ်တောအုပ်အတွင်းသို့ နှစ်မိုင်နီးပါးမျှ ခရီးပေါက်ခဲ့ပေပြီ။ ဂမုန်းရှာရသည်မှာ ထင်သလောက်တော့ မလွယ်။ ကိုယ့်အနီးတွင် ရှိသော်လည်း မြင်ချင်မှ မြင်ရသလို မရှာတဲ့ ဂမုန်းကိုလည်း အလွယ်တကူ တွေ့ရတတ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည်သတိကပ်၍

အပေါ်အောက် နှစ်စဉ် ကြည့်
ရင်း လျှောက်လာရာ တစ်နေ
ရာအရောက်တွင် ကျွန်ုပ်နှာ
ခေါင်းဝယ် ကြိုင်သင်းသော
အမွှေးရနံ့ရရှိမော့ ကြည့်လိုက်
ရာမမျှော်လင့်ထားသော ဝမုန်း
နီကို သစ်ခွပ်ကြားတွင် တွေ့
လိုက်ရ၏။

ဝမုန်းနီကား နန္ဒင်း
ခေါင်း၊ နန္ဒင်းဥကဲ့သို့ ရှိ၏။
အညှာမြစ်တို့ အရောင်အဆင်း
တူပြီး အပွင့်၊ အရွက်၊ အရိုး
အားလုံးသည် ဟင်္သာပြဒါးကဲ့
သို့ ရဲရဲနီနေ၏။ လေညှာက ပွင့်
လျှင် လေအောက်က မွှေး
သည်။ ဝမုန်းနီ တစ်ရွေးသား
ခန့်ကို ဆန်ဖြူတစ်ပြည်ခွက်ဖြင့်
ထမင်းနှပ်လျှင် ဓာတ်အိုးလုံးနီ
၏။ အစိမ်း၊ ဖုတ်၊ တစ္ဆေ ဘီ
လူးတို့ကို နိုင်နင်း၍ စီရင်တတ်
လျှင် ရှိန်းဆာယာမြောက်
ကြောင်း ကြားသိဖူးသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်
ကား ရှင်သူငယ်ဝမုန်းရှာရန်
သာဖြစ်၍ စည်းထားသည့်
အနေဖြင့် ဝမုန်းနီအပေါ်
အာရုံစိုက်ခြင်းမရှိဘဲ ရှေ့ဆက်
လျှောက်လာခဲ့တော့သည်။

ဆွမ်းခံ ဝင်ချိန် အထိ
ကျွန်ုပ်အလိုရှိရာကို မတွေ့၍
ခေတ္တမျှအနားယူကာ တောင်
အောက် ပြန်ဆင်းလာခဲ့တော့

သည်။ တောင်အောက်ရောက်
လျှင် တောထူသော အရပ်သို့
ဦးတည်၍ ထပ်မံလျှောက်လာခဲ့
ပါတော့၏။

နိမ့်လျှောလျှောဖြစ်နေ
သော တောင်ဘေးက မြေနီ
လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာရာ
သစ်ပင်ကြီးများ ဖုံးအုပ်ထား
သော တောအုပ်ကြီးတစ်ခုထဲ
သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်
လာခဲ့သည်။ ထက်သန်သော
စိတ် ဦးဆောင်နေ၍ ကြောက်
လန့်ရမှန်းလည်း သတိမရ။
လျှောက်ပြီးရင်းသာ လျှောက်
နေခဲ့သည်။

တစ်နေရာအရောက်တွင်
ဈားပြားသော မျောက်အုပ်ကြီး
တစ်အုပ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
ကျွန်ုပ်စိတ်အထင် မျောက်များ
မှာ အကောင်တစ်ရာကျော်ခန့်
ရှိပေလိမ့်မည်။ ဆူညံစွာအော်
ဟစ်ဆော့ကစားနေသည်ကို
တွေ့ရ၍ ကျွန်ုပ် အတွက်
အန္တရာယ်ရှိနိုင်သည်ဟု တွက်
ဆကာ ရှောင်ကွင်းရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ခြေသံလုံလုံ
ဖြင့် ကညင်ပင်ကြီးတစ်ပင်နား
သို့ တိုးကပ်သွားစဉ် -
“ဝုန်း”
“ဟာ .. အမယ်လေး”
“ဝေါ .. ဝရော”

မြေနီမှတ်စဉ်ထဲ တွဲကျရ
လေပြီ။ နွယ်လိမ်ပင်လေးများ
နှင့် ချုံငယ်ပင်များရှိနေ၍
သတိမထားမိခဲ့။ ကျွန်ုပ်ကား
တောင်ချိုင့်ဝှမ်းတစ်ခုထဲ ပြုတ်
ကျခဲ့လေပြီ။ ကံကောင်းတာ
တစ်ခုက နက်ရှိုင်းသော
ချောက်ကြီးမဟုတ်ဘဲ ချုံပုတ်
များကို စီရာဆွဲရင်း လိမ့်ကျ
သွားသည်ကတစ်ကြောင်း ထင်
သလောက် အကျမဆိုးခဲ့ပေ။

နောက်ဆုံးတွင် တစ်စုံ
တစ်ခုနှင့် တိုက်ပြီး အပျက်တန်
သွား၏။ ကံကောင်း၍ ခေါင်း
နှင့်မဆောင့်မိခြင်းပင်။ အသေ
အချာကြည့်လိုက်တော့ အုတ်
ကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခု၊ အတိ
အကျပြောရလျှင် နှစ်ထပ်အုတ်
ကျောင်းပျက်ကြီးတစ်လုံး ဖြစ်
နေ၏။

အုတ်ကျောင်းပျက်ကြီးမှာ
နှစ်ကာလကြာမြင့်၍ ဟောင်း
နွမ်းပျက်စီးနေပြီး နံရံများတွင်
သစ်ပင်များ တွယ်ကပ်ပေါက်
နေသည်။ ကျောင်းပျက်ကြီး၏
သုံးပုံတစ်ပုံခန့်မှာ ညောင်ဝင်
ကြီး၏ ညောင်မြစ်များက ဝါးမျို
ထားလေပြီ။

ကျောင်းဟောင်းကြီး၏
အလယ်ဗဟိုတွင် အပေါ်တက်
ရန် အုတ်လှေကားရှိပြီး ဘေး
တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် နယား

အင်္ဂတေရွပ်နှစ်ရုပ်ကို မပျက်
သေးဘဲ တွေ့နေရ၏။ ဂူ
သည် ဖြစ်လိုရာဖြစ် သေ
ပိုက်၍ လှေကားထစ်များ
တိုင်း တက်လာခဲ့သည်။
ရှည်မှာကား မည်သည့်
တွင် ကျန်ခဲ့မှန်းမသိ
ချည်နှောင်၍ လွယ်ထား
လွယ်အိတ်ကြီးမှာကိုယ်နှုတ်
နေသေး၍ ကျေးဇူးတင်ရ
သည်။

လှေကားထစ်များအ
တွင်တော့ ဆွေးမြည့်နေ
သစ်သားတံခါးရွက်နှစ်ခု
ထား၏။ တံခါးကို ဖွင့်
မဖွင့်သင့် တဒင်မျှစဉ်းစား
နောက် .. “မထူးပါဘူးတ
ဟုသဘောပိုက်၍ ဝုန်းက
ဆောင့်တွန်းလိုက်ရာ တံ
ရွက်များ ပြုတ်ထွက်၍ ပွင့်
လေတော့သည်။

အထဲမှ မည်းမည်းအ
ကြီးတစ်ခုက “ဝူး”ကနဲ တိုး
လာ၍ ကျွန်ုပ်လည်း ကြော
လန့်တကြားဖြင့် ကပျာက
လူးလို့ မိ ရှောင် လိုက်ရ
ကျွန်ုပ် ဦးခေါင်းမှာလည်း
ဟပ်ခဲလိုက်ရ၏။ သေချာ
ကြည့်လိုက်တော့မှ လင်းနီ
ကြီး ဖြစ်နေ၏။

“ဝူး .. တော်ပါသေး
အခုမှ စိတ်သက်လာ

ရပြီး အထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။ ထိုနေရာမှာ ကမ္ဘာ့ဂန္ဓာထိုင်နေရန် ပြုလုပ်ထားသော အခန်းကျဉ်းလေးပင်တည်း။ ကြမ်းပြင်၌ ကား လင်းနို့ချေးများထုတ်နေလေ၏။

ကျွန်ုပ်တွေ့တော်မိသည်။ ထိုအုတ်ကျောင်းကြီးကား တစ်ချိန်တစ်ခါက လွန်စွာ သားနားခဲ့ထည်သောကျောင်းတော်ကြီး ဖြစ်ချေလိမ့်မည်။ တော်တော်များနှင့် သူ့သားတို့တွင် လှည့်လည် သီတင်းသုံးပြီး နိုင်ငံတစ်လွှားတွင် ရထားမတိုက်၊ ကျားမကိုက်ဆရာတော်ကြီးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သော ပဲခူးတောရ ဘုန်းတော်ကြီး "ဦးသီလ"သည် ဤကျိုက်ထိုမြို့ဝန်းကျင်ရှိ ကင်မွန်းချောင်းစခန်း၊ မောင်းတီးတောင်၊ ဆိတ်ဖူးတောင်၊ အာပေါတောင်တို့တွင် တမ္ဘာ့ဂန္ဓာတရားများ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

ယခု ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိနေသော ကျောင်းကြီးမှာ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ သီတင်းသုံးခဲ့သော ကျောင်းများဖြစ်နေည်လောဟု စိတ်ကူးမှန်းဆနေမိသည်။

အတန်ကြာလေ့လာပြီးသော် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားမှုနှင့် အချိန်မဖြုန်းလိုတော့၍

ပြန်ဆင်လာခဲ့သည်။ မိလှမ်းတွင် မြေညှိထားသည့် ကွက်လပ်တစ်နေရာကို တွေ့ရ၏။ ဤသို့တောကြီးထဲ၌ ယခုကဲ့သို့ တွေ့ရသည်မှာ အနည်းငယ်တော့ ထူးခြားနေ၏။

ကျင့်ကျောက်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် သစ်တိုင်များ တစ်ပိုင်းတစ်စ စိုက်ထူထားသည်ကို လည်း တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်မြင်နေရသော မြင်တွင်းမှာ တောဖုံး၍ ပျောက်ကွယ်သွားသော မြို့ပျက်ကြီး၏ အစွန်အဖျားတစ်နေရာပင် လောဟု တွေ့ထင်စရာဖြစ်လာရသည်။

ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင် လည်း ရှင်သူငယ်ဂမုန်းများ မျှီလေမလားဟု လှည့်ပတ်ရှာဖွေနေမိသေးသည်။ ထိုနေရာမှ လွန်သော် မြေနိမ့်ပိုင်းသို့ဆင်းရန် ဝင်ကျောက်တုံးများက သဘာဝလှေကားသဖွယ် ဖြစ်နေ၍ ထိုနေရာမှ ဆင်းလာခဲ့သည်။ အောက်တွင် ဝင်ကျောက်ချပ်ကြီးများ၊ ကျောက်ဖျာကြီးများခင်းထားသလို ညီညာပြန့်ပြူးနေ၏။

မလှမ်းမကမ်းမှာတော့ ဝါးဘိုးဝါးရုံတောနှင့် ကြာခတ်ဝါးတောကြီး၊ ထိုဝါးတောအနီးတွင် လိုက်တာသဖွယ် မတ်နေ

တစ်ချပ်ကို ကျွန်ုပ်သတိထားမိသည်။ ထိုကျောက်ပြားချပ်ကြီး၏ အောက်ခြေတစ်နေရာတွင် သုံးပေခန့်ဟနေသောအပေါက်တစ်ပေါက်ကို တွေ့၍ ကျွန်ုပ်လည်း ထွေရာလေးပါးမစဉ်းစားတော့ဘဲလေးဘက်ထောက်၍ တိုးဝင်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ် ဦးစွာမြင်တွေ့လိုက်ရသည်ကား ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခု၊ ဂူဝမှာ ငါးပေခန့်ရှိပေလိမ့်မည်။ အနည်းငယ်စိတ်ဝင်စားသွား၍ လွယ်အိတ်ကြီးထဲမှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုထုတ်၍ ဂူထဲသို့ တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းဝင်လိုက်မိသည်။

ကျောက်ဂူမှာ ပေငါးဆယ်ခန့်သာအတွင်းပိုင်း၌ ရှိပြီး ပိတ်နေသည်။ အကျယ်ပေနှစ်ဆယ်၊ အမြင့်ဆယ်ပေခန့်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ မျက်နှာကျက်က ရေများ စီးထွက်နေပြီး တစ်ပေါက်ပေါက်ကျဆင်းနေတာကို လည်းတွေ့နေရသည်။ အတွင်းပိုင်းကျောက်နံရံ၌ သစ်ခွကဲ့သို့ အပင်ငယ်များက ကျောက်ကြိုကျောက်ကြားများတွင် ပေါက်နေ၍ "ရှင်သူငယ်ဂမုန်းများလား"ဟု စူးစမ်းကြည့်ရှုရပြန်သည်။

ရှင်သူငယ်ဂမုန်းများကား

ရှက်ပျောက်ကဲ့သို့ အဖျားပိုင်းပိုင်းရှိပြီး အရင်းမှာ ငှက်ငေးခေါင်းကဲ့သို့ ရှိ၏။ ဒန်တိုဖြူး၍ ဒန်ကိုသေနိုင်သော အစွမ်းရှိ၏။ အိမ်ဦးတွင် သန်စွာစိုက်က လာဘ်သပွကာတိုး၏။ လပြည့်လကွယ်များတွင် ရှင်သူငယ်တစ်ပါးကိုတွေ့ရတတ်၏။ ပီယသိဒ္ဓိ၊ သဗ္ဗရာဇက္ကဋ္ဌိသျှိ၌ များစွာအသုံးတည့်၏ဟု ကျွန်ုပ်လေ့လာသိရှိခဲ့ပါသည်။ ကံတရားသည် လွန်စွာဆန်းကြယ်သော သဘောရှိ၏။ ခက်ခက်ခဲခဲ တကူးတကရှာဖွေစဉ်က မတွေ့။ ယခု မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရပေပြီ။

ကျွန်ုပ်မျှော်လတင့်လင့်ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှာဖွေနေသော ရှင်သူငယ်ဂမုန်းကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်တွေ့လိုက်ရပေပြီ။ မြေနိမ့်ထဲလျှောဆင်းလိမ့်ကျ၍ နှစ်ထပ်အုတ်ကျောင်းကြီးကို ရောက်ခဲ့ပုံ၊ ထိုမှတစ်ဆင့် အခုလို ကျောက်ဂူထဲရောက်၍ အလိုရှိနေသော ရှင်သူငယ်ဂမုန်းကို တွေ့ရပုံတို့ကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်လိုက်သောအခါ "နတ်တို့ဖန်ဆင်းပို့ဆောင်လေ ရောသလား"ဟု ထင်မှတ်ဖွယ်ဖြစ်၏။

ရှင်သူငယ်ဂမုန်းကား ကျွန်ုပ် လက်လှမ်းမမီတမီ

ကျောက်နံရံထက်၌ တစ်ပင် ထိတ်လန့်စွာဖြင့် အနောက်သို့ ပေး၍ ထွက်ပေါ်လာနေကြဆဲ တရားကိုဖတ်၍ သေခြင်းတ
တီးတည်းပေါက်နေပါသည်။ ခြေလှမ်းငါးလှမ်းမျှ ဆုတ်လိုက် ပင် ဖြစ်သည်။ ယခုဆိုလျှင် ဘာ၍ မြတ်ပေလိမ့်မည်။ သို့မှ
 ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းသာမှုကား ဆို မိ၏။ ထိုမျှသာမက ကျောက်ဂူ ကျွန်ုပ်၏ ပတ်ပတ်လည်၌ မြေ လည်း ကျွန်ုပ်အဖို့ ဘဝကူး
 ဖွယ်ရာမရှိတော့။ ကျွန်ုပ်၏ စွန့် နံရံတစ်လျှောက်၌ ဘယ်က တွေ့ချည်း ဖြစ်နေလေပြီ။ ထွက် ကောင်းမည်မဟုတ်ပါလော။
 စားရှာဖွေမှုခရီးကိုလည်း ဤ ဘယ်လိုထွက်လာမှန်းမသိသော ခြေများကို အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ ကား ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျစွာဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုစိတ်ကူး
 နေရာတွင်အဆုံးသတ်ရဖွယ်ရှိ မြေများကို အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ တွေ့လိုက်ရပေသည်။ မြေလိုက်ရပေသည်။ မြေလိုက်ရပေသည်။ ဖြင့် မထူးဇာတ်ခင်းကာ ငါ
 ခါ။ တွေ့လိုက်ရပေသည်။ မြေလိုက်ရပေသည်။ မြေလိုက်ရပေသည်။ ဖြင့် မထူးဇာတ်ခင်းကာ ငါ

ကျွန်ုပ်ကခြေဖျားထောက် ခြေဖျားမှာအရွယ်အစား မြို့ထင်သည်။
 ၍ လှမ်းလူရန် လုပ်နေစဉ် အမျိုးမျိုး။ အရောင်အသွေး ဤသို့ တောတောင်ထဲ
 မှာပင် တရှားရှားမြည်သံကြားကို အမျိုးမျိုးစုံလင်လှပြီး တစ်စ ဤသို့ လူမရှိ သူမရှိ နေရာမျိုး၌
 ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရမိ ထက်တစ်စ များသထက်များ မထင်မရှား မသေလိုတာအမှန်
 သည်။ အသင့်ပါလာသော လာသော မြေများကို ကြည့် ပင်။ ရှင်သူငယ်ဂမုန်းကိုလည်း
 ငါးတောင့်ထိုးလက်နှိပ်ဓာတ် ရင်း ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရ အမှတ်မထားနိုင်တော့။ လွတ်
 မီးဖြင့် ကျောက်ဂူအက်ကွဲ ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မြောက်ရန် လမ်းစကိုလည်း
 ကြောင်းသို့ ထိုးကြည့်လိုက်ရာ လည်း လူကြီးပေါင်လုံးခန့်ရှိ မှိမ်းစိမျှမမြင်။
 နှလုံးသွေးများ ရပ်တန့်လှ သော မြေကြီးတစ်ကောင်ကို တွန့်လိမ်ဖြင့် တရွေ့ရွေ့တိုးကပ်
 မတတ် ထိတ်လန့်ဖွယ် မြင် ခေါင်းထောင်လျက် တွေ့လိုက် လာနေကြသည်။ ရှင်သူငယ်
 ကွင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ရတော့သည်။ ဂမုန်းအနီးမှ ငန်းစောင်းမြေ
 ထိုအရာကား . . . ရတော့သည်။ “ဘုရား . . . ဘုရား. . . ကြီးနှစ်ကောင်မှာလည်း နှာ
 ယောက်ျားခြေသလုံးအရွယ်ရှိ ကယ်ပါ . . . ငါတော့မှားပြီထင် မှုတ်သံများပေး၍ လျှောဆင်း
 အညှီရောင် ငန်းစောင်းမြေကြီး တယ်။ တောပိုင်၊ တောင်ပိုင် လာခဲ့ချေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ နောက်
 ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ တရှားရှား များ ကယ်တော်မူကြပါ။ ဆုံးအချိန်ကား တစ်စထက်
 နှာမှုတ်သံကြီးဖြင့် တရွေ့ လောကပါလနတ်မင်းကြီးများ အကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရွှေ့က
 ရွေ့လျောဆင်းလာ၍ အသေ တော်မူကြပါ။ သမ္မာဒေဝနတ်
 အချာကြည့်လိုက်တော့မှ တစ် ကောင်းနတ်မြတ်များလည်း ကောင်းနတ်မြတ်များလည်း
 ကောင်တည်း မဟုတ်။ ငန်း ကြည့်ရှုကူညီတော်မူကြပါ”
 ဇောင်းမြေကြီးနှစ်ကောင်ပင် အကျွန်ုပ်မှာ ကြောက်လန့်
 တည်း။ တကြားဖြင့်တိုင်တည်ဆုတောင်း တကြားဖြင့်တိုင်တည်ဆုတောင်း
 ကျွန်ုပ်အား စူးစူးရဲရဲ နေရတော့သည်။ မြေဖျားကား
 စိုက်ကြည့်၍ မာန်ထောင်ကာ တရွှီးရွှီး တရှားရှားမြည်သံမျိုးစုံ
 လျှောဆင်းလာသော မြေကြီး တရွှီးရွှီး တရှားရှားမြည်သံမျိုးစုံ
 နှစ်ကောင်ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ

အဆောင်ပုတီးဖြစ်သည့် ပုတီးကို ထုတ်၍ ပုတီး
 လုံး ပုတီးကို ထုတ်၍ ပုတီး
 ပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်စိပ်
 အခါမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
 သိပြီး ဖြစ်သည့် “အဋ္ဌာန
 ဂါထာတော်ကြီး”ပင် ဖြစ်
 သည်။
 (အဋ္ဌာနမေတ် ဘိဇ္ဇာ
 အနဝကာသော၊ ယံပဇ္ဇပုဏ္ဏ
 န၊ တထာဂတံ ဇီဝိတံ
 ဝေါရောပေယျ၊ အနုပဏ္ဏ
 ဘိက္ခဝေတထာဂတာ ပဏ္ဍိ
 ယန္တိ။ ဧတေန သစ္စဝေ
 သောတ္ထိမေ ဟောတု သ
 ဟူသော “ဘုရား
 မည်သည် သူတစ်ပါးပေး
 ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရိုးထုံးစံ

ဤမှန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်လည်း
ချမ်းသာရာရပါစေသတည်း။
ဟု အနက်ထွက်သော ဂါထာ
တော်ကို တစ်ပိုဒ်ဆုံး ပုတီးတစ်
လုံးချဖြင့် စိပ်လာခဲ့တော့၏။
လူတိုင်းတစ်နေ့မှာ သေရမည်
လေ့။ သေမည့်အတူတူ ဘုရား
ဖက်သေမည်ဟု သဘောပိုက်
၍ ပုတီးကိုသာ အာရုံစူးစိုက်
၍ စိပ်နေခဲ့သည်။ မသမာ
တည်ရန်အတွက် ဝင်သက်
ထွက်သက်ကို မှန်မှန်ရှုရှိုက်
ရင်း ဂါထာတော်ကို အနက်
ပေါ်အောင် အာရုံပြု၍ ပုတီး
တိုသာ တွင်တွင်စိပ်လာခဲ့
သည်။

ပုတီးလုံးတွေက ဂျောက်
ခနဲ၊ ဂျောက်ခနဲဖြင့် တစ်လုံးပြီး
တစ်လုံး ကျကျသွားလေပြီ။
ထိန်မိဒွလည်း အလျဉ်းမရှိ။
ဥဒ္ဒစလည်း ကွယ်ပေါက်လို့။
မြွေတွေကိုလည်း မမှု၊ မျက်စိ
ထည်း မဖွင့်။ သမာဓိက တစ်ပို
ဒ် တက်လာခဲ့ပြီ။

ထိုအခိုက်မှာပင် “ရှီ . .
ရှီ . . ရှီ . .” ဟူသော မြွေတွန်
သံတူသို့ အသံကြီးတစ်ခုကို
ကြားလိုက်ရ၏။ ပုတီးစိပ်ခြင်း
ပင် တုန့်ကနဲဖြစ်သွားရသည်။
ဆိုသော် . . မျက်လုံးကိုတော့
မဖွင့်။ ကြားရသောအသံမှာ

မြွေတစ်ကောင်တွန်သံထက်
များစွာ ကျယ်လောင်နေပါ
သည်။ နောက်ထပ် ဘာသံမှ
မကြားရတော့။

ကျွန်ုပ် ပုတီးစိပ်နေသည်
မှာ တစ်နာရီပြည့်လောက်ပေ
သည်။ ပုတီးကို အဆုံးသတ်ပါ
တော့မည်။ ပုတီးစိပ်ပြီးသွား
သည်တိုင် မျက်စိကို မဖွင့်သေး
ဘဲ ဘုရားရှင်မြတ်ကြီးအား ဦး
ထိပ်ထား၍ ရတနာသုံးပါး
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အောက်မေ့
ကာ ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦးချ
ကန်တော့လိုက်၏။ ထို့နောက်
တွင်မှ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသား
များအားလုံး မြင်ရသောပုဂ္ဂိုလ်
များ၊ မမြင်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်များ
အားလုံးအတွက် ရည်စူး၍
အမျှသုံးကြိမ်လေလိုက်ပါသည်။
“ကျွန်ုပ် ပြုသမျှ ကုသိုလ်
အဖို့ဘာဝတို့ကို အမျှ . . အမျှ
. . အမျှ ပေးဝေပါကုန်သည်။
ကြားကြသမျှ သာဓုခေါ်ဆို
တော်မူကြပါ။”

“သာဓု . . သာဓု . .
သာဓု”
“ဟင်”
အံ့ဩပေစွ။ သာဓုခေါ်
သံက အနီးကပ်ထွက်ပေါ်လာ
ပေသည်။ ရုတ်တရက်ဆိုသလို
အင်ကြင်းပန်းရနံ့ကိုလည်း ရှု
ရှိုက်ခံစားလိုက်မိသည်။ ကျွန်ုပ်

သည် မျက်စိကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်
ရာ ထူးဆန်းသော အမျိုးသမီး
တစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

အသက်အားဖြင့် လေး
ဆယ်နီးပါးရှိမည်ထင်ရပြီး
မဟာမျိုး မဟာနွယ်ဆန်သော
ဥပမိရုပ်ရှိသည့် အမျိုးသမီး
တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အနီရင့်ရင့်
ဖဲဝတ်ရုံလွှာကြီးကို ခြုံဝတ်ဆင်
ထား၏။ ရွှေရောင်တောက်နေ
ပြီး ပတ္တမြားကို ဗဟိုတွင်ထည့်
သွင်းထားသော ခေါင်းဆောင်း
ကိုလည်း ဆောင်းထားသေး
သည်။ ခေါင်းဆောင်း၏ ထိပ်
၌ကား မြွေတစ်ကောင် ပါး
ပျဉ်းထောင်နေဟန် ထူလုပ်
ထား၏။ စူးရဲသော မျက်လုံး
အစုံသည် မျက်တောင်ခတ်
ခြင်းအလျဉ်းမရှိဘဲ ကျွန်ုပ်ကို
စူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်နေပါသည်။
နောက်ထပ် ထူးခြားတာက
ခုနကရှိနေကြသော များပြား
လှသည့် မြွေအုပ်ကြီးမှာ ယခု
အခါ၌ တစ်ကောင်တစ်မြီးမျှ
ပင်မတွေ့။ ကျွန်ုပ်သည် ပတ်
ပတ်လည်ကို အံ့ဩမယုံနိုင်စွာ
လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုလိုက်၏။

မြွေများအားတစ်ကောင်
မျှပင် မတွေ့ရတော့။ ပျောက်
ခြင်းမလှ ကွယ်ပျောက်ကုန်
လေပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ရှေ့
မှ အမျိုးသမီးကို ကြည့်၍ မေး

လိုက်မိ၏။
“ခင်ဗျား . . ခင်ဗျား . .
ဘယ်သူလဲ”

ကျွန်ုပ် အမေးကြောင့်
ထိုအမျိုးသမီးက နှုတ်ခမ်းတွန့်
ရုံ ပြုံး၍ ပြန်ဖြေသည်။
“အင်း . . တကယ်ဆို
ကျွန်မက ရှင်ကိုမေးရမှာ။ အခု
တော့ ဧည့်သည်က အိမ်ရှင်ကို
ပြန်မေးနေပြီ”

“ဗျာ . . ဒါဆို ခင်ဗျားက
ဒီဂူထဲမှာ နေတာလား”
“ဟုတ်တယ်၊ ဒါ ကျွန်မ
ရဲ့ ဝိမာန်ပဲ”

“မြွေ . . မြွေတွေက
တော့ မြွေတွေက ခင်ဗျားနဲ့
အယ်လိုပတ်သက်လဲ”

“အဟဲ . . ဒါတွေက
ကျွန်မရဲ့ တပည့်လက်သားတွေ
ပါ။ ကျွန်မကို တချို့ကတော့
မြွေနန်းလိုက်ဂူသခင်မလို့ ခေါ်
ကြတယ်”

“ဗျာ . . မြွေနန်းလိုက်ဂူ
သခင်မ . . ဟုတ်လား”
ကျွန်ုပ်မှာ အံ့အားသင့်စွာ
ဖြင့် သူ့ကို ငေးကြည့်နေမိ
သည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း မရှင်း
မလင်းဖြစ်နေမိသည်။

“ဒါ . . ဒါနဲ့ . . ခင်ဗျား
က လူစင်စစ်ပဲလား။ အသက်
က ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

“အင်း . . လူလားဆို

တော့ လူပါပဲ။ တစ်ချိန်ကပေါ့။ အသက်က ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲဆိုတာ ပြောရရင်တော့ အသက်က ခြောက်ရာကျော်ပြီ။ အတိအကျပြောရရင် ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်တိတိပဲ”

“ဗျာ . . ဟာ . . မဖြစ် . . မဖြစ်နိုင်တာဗျ။ လူသား တစ်ယောက်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အသက်ခြောက်ရာကျော်ရှိရမှာလဲဗျာ။ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး” ကျွန်ုပ်၏ စကားကြောင့် မြွေနန်းလိုက်ဂူသခင်မသဘော ကျစွာဖြင့် တဟင်းဟင်း ရယ်မောလေတော့၏။

“ဟုတ်မှာပါ ရှင်ကို ထင်သလိုပါပဲ။ သာမန်လူတစ်ယောက်ရဲ့ သာမန်အတွေးအခေါ်နဲ့တော့ ဒီလိုပဲ ထင်မှာပေါ့လေ။ လောကမှာ ရှင်တို့လို သိပ္ပံဝါဒီသမားတွေ မသိနားမလည်သေးတဲ့ပြဿနာတွေ ကိစ္စတွေ၊ ဖြစ်ရပ်တွေအများကြီးပါပဲ။ ကဲ . . ရှင်မေးခွန်းတွေ သိပ်များနေပြီ။ ခဏရပ်ထားဦး။ ရှင်ကိုမေးစရာ၊ ပြောပြစရာတွေရှိသေးတယ်။ အခုလက်ရှိကတော့ ရှင်ဗိုက်ဆာနေရောပေါ့။ ရော့ . . ဒီမှာ ရွှေငှက်ပျောသီးလေးတစ်လုံး စားလိုက်ပါဦး”

ရွှေငှက်ပျောသီးတစ်လုံး။ မြွေနန်းလိုက်ဂူသခင်မကျွေးသော ရွှေငှက်ပျောသီးတစ်လုံးကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ပဲ ကျွန်ုပ် စားလိုက်မိသည်။ ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးသာဆိုသည် စားလိုက်တော့ဗိုက်ပြည့်သွား၏။ ထူးထူးခြားခြား အေးမြသော ခံစားမှုတစ်ခုကိုလည်း ခံစားလိုက်ရပါသည်။

“တစ်နေ့တာအတွက်တော့ ရှင်အတွက် အစာအာဟာရ ကိစ္စပြီးနေလိမ့်မယ်” “ဗျာ . . ဒါဆို တစ်နေ့ကုန်မဆာတော့ဘူးပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ တစ်နေ့တာ အာဟာရသိဒ္ဓိပြီးစေသလို ရေလည်း မဆာတော့ဘူး။ ဒါရှင်နဲ့ထိုက်လို့ စားခွင့်ရတယ်မှတ်ပါ။ ကဲ . . ဒါနဲ့ ရှင်ကိုမေးရဦးမယ်။ ရှင်အခု ဘယ်ကိုရောက်နေတယ်ထင်လဲ”

“ဒါလား . . အင်း . . အာပေါတောင်ခြေမှာပေါ့”

“မဟုတ်ဘူး . . ရှင်ပြောတဲ့ အာပေါတောင်ခြေက ဟိုး . . အရှေ့ဘက်အဝေးကြီးမှာ အခုရှင်ရောက်နေတဲ့ ဂူက မြွေနန်းလိုက်ဂူ။ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ ရှိတဲ့ မြွေဆိုးမြွေကောင်းတွေ အားလုံး ဒီဂူထဲမှာ အောင်းကြတယ်။ ဒီဂူထဲရောက်တဲ့သူမှန်

သမျှ အသက်ရှင်လျက် ပြန်ထွက်တယ်ဆိုတာ မရှိဘူး” “ဗျာ . . ”

ကျွန်ုပ်မှာ သူမစကားကြောင့် အကြောအခြင်များပင်တောင့် တင်းသွားရသည်။ ဘယ်သူမှ အသက်ရှင်လျက် ပြန်မထွက်နိုင်ဆိုသော စကားကြောင့် ထိတ်လန့်သွားမိသည်။

“ဒါပေမယ့် . . ရှင်မကြောက်ပါနဲ့။ ရှင်က ကံထူးသူ တစ်ယောက်ပါ။ ဘယ်မြွေမှ ရှင်ကို အန္တရာယ်မပေးဖို့ ကျွန်ုပ်အမိန့်ပေးထားပါပြီ။ ဒါကလည်း ရှင်းရှင်းပြောရရင် ရှင်ခုနုက ပုတီးစိပ်ခဲ့တဲ့ အဋ္ဌာနမေတ် ဂါထာတော်ကြီးရဲ့ တန်ခိုးသတ္တိကြောင့်ဆိုလည်း မမှားပါဘူး။ ဒီဂါထာအပေါ် အသက်ကို ပုံအပ်ပြီး ယုံယုံကြည်ကြည် ထိထိမိမိလုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ရှင်ရဲ့ စရဏအကျိုးကြောင့်ဆိုလည်း မမှားပါဘူး”

ရှင်းပါပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ အသက်ကို အဋ္ဌာနမေတ်ဂါ ထာတော်ကြီးက ကယ်တင်ခဲ့ခြင်းပင်တည်း။ တရားစောင့်သူကို တရားကပြန်စောင့်၏ဟူသော စကားကို ဒိဋ္ဌဓမ္မမျက် မြင်တွေ့ခဲ့ရလေပြီ။

“ကဲ . . ရှင် ကျွန်ုပ်နောက်ကို လိုက်ခဲ့”ဟု မြွေနန်းလိုက်ဂူသခင်မက ခေါ်ပြော ကျွန်ုပ်လည်း သူ့နောက်မှနေပြန်လိုက်လာခဲ့၏။ နှစ်ယောက်လုံး သား ဂူအပြင်ဘက်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

“ဒီကနေ ရှင်နေရာကပြန်ဖို့ လမ်းညွှန်လိုက်မယ်။ ဒီအတိုင်းဆို ရှင် မျက်စိလည်း နေမှာ သေချာတယ်” သေချာပါသည်။ အနေအနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ အရပ်လေးမျက်နှာဝန်းကျင်တွင် ဝါးဘိုးဝါးပင်များ၊ ကြာတင်တောကြီးများက ဝိုင်းရံနေသည်။

“စိတ်မပူပါနဲ့ . . အခု ကျွန်ုပ် ပြတဲ့လမ်းအတိုင်းသွားလျှောက်သွားပါ။ ထမင်းထမင်းအိုးချက်လောက်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ ရှမ်းစရွာလေးကို ရှင်ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ ဒီရွာရောက်တော့ ရှင်သွားတတ်ရောပေါ့”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ . . အခုလို အစစ ကူညီအတွက်၊ အခွင့်သင့်ရင် ပြန်ချင်ပါသေးတယ်” မြွေနန်းလိုက်ဂူသခင်က ကျွန်ုပ်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ခါတိုင်းလို စူးစူးအကြည့်မျိုးတော့ မဟာ

ရီဝေဝေအကြည့်တစ်မျိုးဟု ကျွန်ုပ် ခံစားလိုက်မိသည်။

“အခုလို ဆုံစည်းကူညီ ခွင့်ရတာကလည်း အကြောင်း မဲ့မဟုတ်ပါဘူး။ အကြောင်း တရားတွေရှိလို့ပါ။ ရှင်မသိ တော့တဲ့အတိတ်ကအကြောင်း တရားတွေရှိနေပါတယ်။ ယုံနိုင် စရာမရှိတော့လို့ အသေးစိတ် ရှင်းမပြချင်တော့ပါဘူး။ ဘဝ တွေက ရှင့်အတွက် များခဲ့ပြီ ဆိုတော့လည်း အတိတ်ဆိုတာ ကို ရှင်မေ့ပျောက်နေတာကို အပြစ်မဆိုလိုတော့ပါဘူး။ ဒါ ပေမယ့် တစ်ခုပြောချင်တာက ခွင့်နဲ့ ကျွန်မဟာ အတိတ်ဘဝ တစ်ခုခုမှာ ကြင်ယာစုံဖက် လက်ချင်းဆက်ခဲ့တဲ့သူပါ။ ဒါ တွေ ရှင်ဘယ်သိတော့မလဲ။ ဘယ်မှာအမှတ်ရပါတော့မလဲ နော်။ ရှိပါစေတော့ . . . ရှိပါစေ တော့။ ကံကြမ္မာဆိုတာ ဖန်တီး လို့မရတဲ့ ပြဋ္ဌာန်းချက်ဆိုတာ ကျွန်မလက်ခံပါပြီ။ အခုလည်း အတိတ်သံယောဇဉ်တွေကြောင့် ခွင့်ကိုလာစောင့်ရှောက်တာပါ။ ကျွန်မ တာဝန်ပြီးသွားပြီ။ ပြန်ရ တော့မယ်။ ရှင်ပြောသလို အခွင့်သင့်ရင်တော့ ပြန်ဆုံချင် ပါသေးတယ်။ အခုတော့ ရှင် ပြန်ပါတော့။ ရှင်တမ်းတမ်း ထာလိုက်ရှာနေတဲ့ ရှင်သူငယ်

ဂမုန်းကိုလည်း ခဏမေ့ထား လိုက်ပါ။ မရထိုက်သေးလို့ပဲ သဘောထားပါ။ ဒါပေမယ့် နောက်နှစ် . . . ဒီအချိန်မှာ ဘာမှမပင်ပန်း၊ လိုက်မရှာရဘဲ နဲ့ ရှင်ခြံထဲကို ရှင်လိုချင်တဲ့ ရှင် သူငယ်ဂမုန်းရောက်လာပါလိမ့် မယ်။ ကံ . . . ကျွန်မလည်း သွားပြီ”

ရှည်လျားသော စကား တွေကို တသီတတန်းကြီးပြော ပြီးသည်နှင့် မြွေနန်းလိုက်ဂူ သခင်မမှာ တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။ သူ ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်း အံ့ဩ မင်တက်စွာဖြင့် ငေးကျန်ရစ်ခဲ့ ရာမှ ရှုတ်တရက် သတိဝင်လာ ပြီး သူ့နောက်မှ လိုက်ရန် ပြင် လိုက်စဉ်၌ပင် . . .

“ရွှီ . . . ရွှီ . . .”

“ဟာ . . . မြွေကြီး”

ကျွန်ုပ်သွားရာလမ်းရှေ့ မှ ဘယ်ကဘယ်လိုရောက်လာ မှန်းမသိ။ ငန်းစောင်းမြွေကြီး တစ်ကောင်။

“ဪ . . . မင်းနောက် ကို မလိုက်တော့ပါဘူးကွာ။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပဲ လျှောက်ပါ တော့မယ်”

ကျွန်ုပ်လည်း သူညွှန်ပြ ရာ လမ်းအတိုင်း ပြန်လာခဲ့ တော့၏။

ကျွန်ုပ်၏ အတိတ်ဘဝ တစ်ခုမှ ကြင်ယာဖက်ဟူသော မြွေနန်းလိုက်ဂူသခင်မ၊ ထူး ဆန်းကြောက်မက်ဖွယ်မြွေလိုက် ဂူနှင့် မြွေများစသော ပုံရိပ်တို့ က အလွယ်နဲ့ဖျောက်ဖျက်၍ မရ။ ကျွန်ုပ်အတွေးထဲဝယ် တဝဲဝဲလည် လွှမ်းမိုးနေပါတော့ သည်။

အတော်အတန်လျှောက် လာပြီးနောက် တောင်ကမူ လေးတစ်ခု၏ နံဘေး၊ ကြီးမား သော ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ အောက်တွင် ဆောက်ထား သော နန်းအိမ်လေးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရ၏။ အနီးကပ်သွား ကြည့်လိုက်သောအခါ မြွေများ ၏ အလယ်တွင် ရပ်နေသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ပုံကို ထု လုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

အောက်တွင် ရေးထား သောစာမှာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

စောမုံညင်း
မြွေနန်းလိုက်ဂူသခင်မ
အာပေါတောင်ပိုင်ကြီး
. . . ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ရင်ထဲဝယ် ဖော် မပြတတ်သော ဝေဒနာလေး တစ်ရပ်ကို သိမ်မွေ့စွာ စတင် ခံစားလိုက်ရ၏။ ပါးစပ်မှလည်း အသံထွက်၍ . . .

“သံသရာဆိုတာအရှည် ဆုံးမြစ်တစ်စင်းတဲ့။ ခရီးဆုံး မရောက်ခင်မှာ ဒီတစ်ကွေ့ မဟုတ်ရင် ဟိုတစ်ကွေ့မှ တော့ ပြန်ဆုံကြရမှာပေါ့ကွာ။ အခုအချိန်အထိ သံယောဇဉ် ကြီးကြီးနဲ့ စောင့်ရှောက်ကူညီခဲ့ တဲ့ အပေါတောင်ပိုင်ကြီးအပြင် မြွေနန်းလိုက်ဂူသခင်မ စောင့် ညည်းရေ . . . အကျွန်ုပ်ပြုသမှု ကုသလအဖို့ဘာဝတို့ကို အမှု ပေးဝေပါတယ်။ ကြားရာမြင် ရာ သိရာအရပ်က ဝမ်းမြောက် စွာနဲ့ သာဓုခေါ်ဆိုတော်မူကြ ပါ။ အမျှ . . . အမျှ . . . အမျှ . . . သူပါတွယ်”

ကျေးဇူးတို့ကား ပျော် ရွှင်စွာ ပျံသန်းနေကြဆဲ။ တော ပန်းတို့လည်း အရိုင်းဆန်စွာ ပွင့်လန်းလှပနေကြဆဲ။ တော တွင်းတစ်နေရာမှ အပြာရောင် ဖဲကြိုးတစ်စကား ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားကို ဖျစ်ညစ်ချည် နှောင်လျက် . . .

“နေရစ်ခဲ့ပါတော့ မြွေ နန်း လိုက်ဂူသခင်မရေ . . .”

ဝသုန်ဟိန်းထက်

ပဋ္ဌာန်းတန်ခိုး အကျိုးအနန္တ

၅၂

“ကျွန်တော့်အမေ” (ရဟန်း ၅၀၀ အမကြီး)

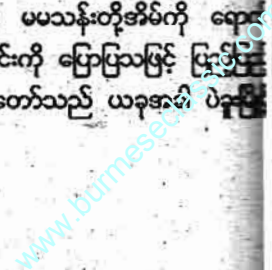
သုတော်စင်မင်းအောင်

ကျွန်တော့်အမေ၏ အမည်မှာ ဒေါ်အုန်းဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်နှင့် လွတ်လပ်ရေးခေတ်တို့တွင် မြင်းခြံမြို့၏ မျက်နှာပုံးစာရင်းဝင် သူဌေးဖြစ်ပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးနေ့အားကစားပြိုင်ပွဲ၊ ပြေးခုန်ပစ်ပြိုင်ပွဲများတွင် ဆူပေးပွဲမှာ အမေပါမှ ပြီးပါသည်။ ရန်ကုန်သို့ လာသည့်အခါမှာ ကန်တော်ကလေး လူအိုကုလင်း(ယခု ဒေါ်သိန်းတင်လင်း)ရှိ ဘကြီးဘာပေ၏ အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် အမှတ်- ၉၂ ရှိ ဦးမောင်မောင်၊ ဒေါ်သန်းသန်းတို့တိုက်မှာ တည်းပါသည်။ ဦးမောင်မောင်သည် မြန်မာ့အာမခံ လုပ်ငန်းရုံးချုပ်၏ စာရင်းကိုင်ချုပ်ဖြစ်ပြီး ဒေါ်သန်းသန်းသည် အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် အရေးပိုင်(ယခု ခေတ်အခေါ် ခရိုင်ဝန် - ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး) ဦးဘစီ၏သမီးဖြစ်၍ အမေဒေါ်အုန်းနှင့် ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့မှာ ဒေါ်သန်းသန်းက “ဘိတ်ဆရာတော်” တန်ခိုးကြီးကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဒေါ်သန်းသန်းတို့တိုက်နှင့် မျက်စောင်းထိုးတိုက်မှာနေသော ဦးမြအောင်တို့၏တိုက်တွင် ပုဏ္ဏကတိုက်တဲ့အကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။ အိမ်ထဲကို ခဲများ၊ ပုလင်းများနှင့် ပစ်ပေါက်ခြင်း၊ အင်္ကျီချိတ်မှာ ချိတ်ထားသော အင်္ကျီကို မီးလောင်ခြင်း၊ မီးလောင်သည့်အင်္ကျီက အလယ်က အင်္ကျီဖြစ်ပြီး၊ ဘေးက အင်္ကျီများကို မီးမကူးဘူးဟု ပြောပြပါသည်။ ဦးမြအောင်တို့က သံယာဇ်ပေးပင့်ပြီး ပရိတ်ရွတ်၊ ခဲတွေ့ရော၊ ဆံပင်တွေ့ပါ ဘုန်းကြီးများရှေ့မှာ ကျအောင်ပစ်လို ဘုန်းကြီးတွေ့ပါ တိုက်ပေါက် ဆင်းပြေးကြရတယ်ဟု ပြောပြ

ပါသည်။ ထိုအခါမှ ဒေါ်သန်းသန်းက ဦးမြအောင်တို့ကို ဘိတ်ဆရာတော်အကြောင်းပြောပြပြီး ဆရာတော်ကိုပင့်၍ အထူးအညီတောင်းမလားဟု အကြံပေးသဖြင့် ဦးမြအောင်တို့ဘိတ်ဆရာတော်ကြီးကို သူတို့အိမ်မှာပင့်ပြီး ပုဏ္ဏကတိုက်ငါ့ဓုကွရောက်နေတဲ့အကြောင်း လျှောက်ထားကြပါသည်။ ဦးမြအောင်တို့က ဆရာတော်ကြီးအလိုရှိတာ မိန့်ပါဘုရား၊ ကန်တော်ဘယ်နှပွဲ ပြုရမည်လဲဘုရားဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ဘိတ်ဆရာတော်က ဘာမှမလိုပါဘူး၊ တကာတိုဟု ပြောပြီးနောက် ပုဏ္ဏကဘီလူးကို “သူများတွေ ဓုကွရောက်အောင်၊ စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်တာဟာ အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်၊ နောက်ဆက်ပြီး မလုပ်ပါ။ တော့လို့ ဘုန်းကြီးမေတ္တာရပ်ခံပါတယ် ပုဏ္ဏက”ဟု အမိန့်လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးလုပ်ပေးတဲ့ ကိစ္စပြီးတိုက်ပြန်မယ်ဟု အမိန့်ရှိပြီး မတ်တတ်ထလိုက်ပါသည်။ ဦးမြအောင်တို့က ဒီလောက်နဲ့ ရပါမလားဘုရား၊ တပည့်တော်တို့အလွန်ကြောက်နေကြပါတယ်ဘုရားဟု လျှောက်ထားကြပြီး ဆရာတော်ကို ဝတ္ထုနဲ့ထောင် လျှောက်ပါတယ်။ ဆရာတော်က လက်မခံပါ။ အေး...အေး၊ မကြောက်ကြပါနဲ့တော့၊ ပုဏ္ဏကဘီလူးက တို့စကားနားထောင်မှာပါဟု အမိန့်ရှိပြီး မြန်မြန်သွားပါသည်။ နောက်ထပ်ပြီး ဦးမြအောင်တို့အိမ်မှာ ဘာမှမဖြစ်တော့ပါ။

ကျွန်တော်တို့သားအမိ မပသန်းတို့အိမ်ကို ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း အဆိုပါသတင်းကို ပြောပြသဖြင့် ပြီးပြီးနောက် ခုံစုံ သိရပါသည်။ ဘိတ်ဆရာတော်သည် ယခုအခါ ပဲခူးမြို့

ရော့ဘုရား စိန်သာလျောင်း လျောင်းတော်မူမြတ်စွာဘုရားကြီး တန်ဆောင်းတော် ဆောက်လုပ်ရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ မြေလျင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုကျပျက်စီးနေသော မဟာစေတီတော်ကြီး ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုလာမည့် ကဆုန်လတွင် ဒုလ္လဘရဟန်း ၁၀၀ ပါးကို ပွင်းခဲပြီး ပဲခူးမြို့ပေါ်တွင် ဆွမ်းခံကြွမည်ဖြစ်ကြောင်းတို့ကိုလည်း ပြောပြပါသည်။

မမသန်းပြောပြသော ဘိတ်ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို ကြားသိရတာနဲ့ ကျွန်တော်က ပဲခူးကို သွားရောက်ဖူးမြော်လိုတဲ့စိတ်တွေ ပြင်းပြင်းပြပြ ဖြစ်ပေါ်လာတာနဲ့ မမသန်း၏ခင်ပွန်း ဦးမောင်မောင်ကို သူတို့အိမ်ကကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးဖို့ ပူဆာမိပါတော့သည်။ ဦးမောင်မောင်ကလည်း မနက်ဖြန် စနေနေ့မှာ လိုက်ပို့ပေးမည်ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအရင်က ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုက ဦးဆောင်ပြီး မဟာစေတီတော်ကြီးပြန်လည်တည်ဆောက်ရန်အတွက် ဒေါက်တာအေးမောင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဖွဲ့စည်းပေးထားသော ကော်မတီက ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဖက်စပ်ကော်ပိုရေးရှင်း ၁၀ ခုမှလည်း အလှူငွေကျပ် တစ်သိန်းစီ မတည်တည်ဝင် လှူဒါန်းသဖြင့် အလှူငွေလည်း လုံလုံလောက်လောက် ရရှိထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါက အုတ်ခဲတစ်လုံးကို ၁၀ ပြားနှုန်းသာ ရှိပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း အိမ်စောင့်အစိုးရတက်လာသောအခါ မဟာစေတီတော်ကြီး ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်ပြီး ဖက်စပ်များကလှူဒါန်းထားသည့် အလှူငွေများကိုလည်း ပြန်လည်သိမ်းယူသွားပါသည်။

ထိုအချိန်မှာမှ ဘိတ်ဆရာတော်က အများပြည်သူ လှူဒါန်းငွေဖြင့် မဟာစေတီတော်ကြီးကို ပြန်လည်တည်ဆောက်မည်ဟု ကြွေးကြော်ကာ ဝင်ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဒေါက်တာအေးမောင်ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့က စေတီတော်ကြီးတည်ဆောက်ဆဲ ကာလတွင် ဘုရားဖူးလာသူများ ယာယီတည်ခိုနားနေရန်အတွက် ယာယီရေပုံ လေးဆောင် တည်ဆောက်ထားသည့်ထဲမှ ရေပုံတစ်ဆောင်ကို ယာယီကျောင်းအဖြစ် ဘိတ်ဆရာတော်ကသတင်းသုံးနေထိုင်ပါသည်။

ဦးမောင်မောင်ကိုယ်တိုင်မောင်းသော မမသန်းတို့၏ ဗောက်ဆော့ပစ်တာ ကားသစ်အနီးလေးနဲ့ ကျွန်တော်က ရှေ့ခန်း၊ ဦးမောင်မောင်၏ဘေးထိုင်ခုံမှာ ထိုင်သည်။ နောက်တန်းမှာ မမသန်း၊ အမေအုန်းနှင့် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဒေါ်မေပြိုင်တို့ ထိုင်ပါသည်။

ဘိတ်ဆရာတော်ကြီးက သက်သတ်လွတ်ဆွတ်ဆွတ်သဖြင့် ဆွမ်းချိုင့်ကို အိမ်ကစီစဉ်ပြီး ယူသွားပါသည်။ နံနက် ၉ နာရီခွဲမှာတော့ ပဲခူးမြို့ မဟာစေတီကြီးဝင်းအတွင်းရှိ ဘိတ်ဆရာတော် သီတင်းသုံးသည့် တံကျောင်းရေညှိ ရေကန်ပေါ်သည့် ဆရာတော်၏ မျက်နှာတော်ကို ဖူးတွေ့ရလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော်နှလုံးသာမှာ ဘဝဟောင်းက ဖခင် (သို့မဟုတ် ဆရာရှင်းကို ပြန်တွေ့ရသလို ဝမ်းသာပီတိကို ခံစားလိုက်ပေသည်။

မမသန်း ဆရာတော်ကို ကျွန်တော်နှင့် အမေအုန်းတို့ အမည်များကိုပါ ထုတ်ဖော်လျှောက်ထားပြီး မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးကလည်း ကျွန်တော်နှင့် အမေကို ရှေးကတည်းက သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်း ဒါယကာ၊ ဒါယီကာမကဲ့သို့ ရင်းနှီးစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံသဖြင့် ပိုပြီးဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရပါသည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးကို ဒုလ္လဘရဟန်းခံ အကြောင်း မေးမြန်းရာ ဆရာတော်ကြီးက ရဟန်း ၁၀၀ ပါပွင်းခဲမည်။ ရဟန်းတစ်ပါးအတွက် ပရိက္ခရာဖိုး (၁၀၀) တစ်ကျပ် ကုန်ကျမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၀ ရက် မပျက်မကွက် ရဟန်ဝတ်လျက် ဝိပဿနာတရား ၁၀ ရက်အားထုတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆွမ်းကိစ္စကိုတော့ ပဲခူးမြို့တွင်းရှိ ရပ်ကွက် ၁၀ ရပ်ကွက်မှာ ဆွမ်းခံကြွမည်တို့ကို ရှင်းလင်းအမိန့်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်က အမေနှင့်တိုင်ပင်ပြီး ရဟန်း ၁၀ ပါးစာ ပရိက္ခရာလှူဒါန်းမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အပေကျောဇူးဆပ်သောအားဖြင့် ပွင်းတက်မည်၊ ဦးမောင်မောင်လည်း အတူပွင်းတက်ပါဟု တိုက်တွန်းရာ ဦးမောင်မောင်က ရုံးကခွဲပေးလျှင် တက်မည်ဟု သဘောတူပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးအား အိမ်ကယူလာသော ဆွမ်းချိုင့်ဖြင့် ဆွမ်းကပ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ဆွမ်းပွဲကျ သက်သတ်လွတ် ထမင်းစားကြပါသည်။ နေ့လယ်မှာ ပဲခူး မဟာစေတီမှ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

ဘိတ်ဆရာတော်ကြီး၏ ရဟန်း ၁၀၀ ပါး ပွင်းခဲပွဲ၌ ကျွန်တော်နှင့်အတူ မြင်းခြံမှ မိတ်ဆွေ ဦးဖေတင်၊ ဦးမြမော့ တို့နှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့မှ ဦးမောင်မောင်၊ သူ၏ယောက်ဖ ကိုဝင်းတို့ပါယောက် ပွင်းတက်ကြပါသည်။ မဟာစေတီကြီး၏ အနီးလေးမျက်နှာမှာ သိမ်လေးသိမ် ရှိပါသည်။ ထိုသိမ်များတွင် ပွင်းလောင်းများအားလုံး အလှည့်ကျ သိမ်ဝင်ပွင်းခဲကြပါသည်။ အမေအုန်းက ထိုဒုလ္လဘရဟန်း ၁၀၀ ပါး၏ အနား၌

ဆွမ်းကို ၁၀ ရက်လုံးလုံး ဘဲသာ၊ ဝက်သာ၊ ငါးရဲများဖြင့် ဆန်ပြုတ်ဆွမ်း တာဝန်ယူပြီးကပ်လှူသော ကုသိုလ်ကိုယူပါသည်။

ယနေ့သည် ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့ဖြစ်ပါသည်။ ဒုလ္လဘ ရဟန်းများ ၁၀ ရက်စေ့သည် နောက်ဆုံးနေ့လည်း ဖြစ်ပါသည်။ နံနက် ၉ နာရီ ဆွမ်းခံထွက်မည့်အချိန်တွင် ပဲခူးမြို့ပေါ်တွင် မိုးသားတိမ်လိပ်တွေ မည်းမည်းမှောင်မှောင်နေပါသည်။ မလွဲမသွေ မိုးရွာချတော့မည့် အခြေအနေ ဖြစ်နေပါသည်။ (ကျွန်တော်) ဦးပွင့်က ဘိတ်ဆရာတော်ကြီးထံသွားပြီး “ဆရာတော်ကြီး ဘုရား၊ မိုးတွေကတော့ မည်းမှောင်မှောင်နေပါပြီ။ ဆွမ်းခံထွက် သည့်အချိန်မှာ မလွဲမသွေ မိုးရွာတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိုးသာ ရွာလိုက်လို့ကတော့ ဆရာတော်၏ ဒုလ္လဘရဟန်းတွေမှာ သင်္ကန်း အပိုမရှိတော့ မိုးမိပြီး ကြွက်ရုတ်တွေလို ဖြစ်တော့မှာပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

ဘိတ်ဆရာတော်ကြီးက ကျောင်းပြင်ထွက်ပြီး မိုးပေါ် ကို မော့ကြည့်လျက် “တို့ဒုလ္လဘရဟန်းတွေမှာ မိုးစိုရင် လဲစရာ သင်္ကန်း မရှိကြပါဘူး။ လေနတ်သား... ယခုရွာချမည့် မိုးသား တိမ်တွေကို လယ်တော ယာတောဆီ လွှင့်ပေးပါ။ မိုးနတ်သားက မိုးမရွာအောင် စောင့်ရှောက်ပါ” ဟု လူတွေကိုပြောသကဲ့သို့ ပြောပါသည်။ ပြီးတော့ “ဦးဇင်းကြီး စိတ်မပူပါနဲ့တော့။ မိုးရွာချ ရင် မိုးမိုက်ပေါ့” ဟု ကျွန်တော်ကို အမိန့်ရှိပါသည်။ ဒီလို အတွေ့ အကြုံမရှိတော့ စိတ်ထဲမှာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလား သံသယစိတ် နဲ့ ဆွမ်းခံထွက်ရင်း မိုးသားတိမ်လိပ်တွေကို ခေါင်းနဲ့ ရွက်ထားရဘိသကဲ့သို့ ခံစားရပါသည်။ မဟာစေတီဘုရားဝင်းထဲ လည်း ပြန်ရောက်ရော ဘိတ်ဆရာတော်ကြီးက ဦးပွင့်တို့ ဒီနေ့ဟာ ၁၀ ရက်စေ့တဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်တယ်။ ရဟန်းခံ အောင်ပွဲအနေနဲ့ စေတီတော်ကြီးကို လက်ျာရစ် သုံးပတ်ပတ်ပြီး ပူဇော်မယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အား ခေါ်လိုက်ပြီး “ကဲ... ဦးဇင်းကြီး မိုးနတ်သားက ရဟန်းခံပွဲ အောင်မြင်တဲ့အထိမ်းအမှတ် အဖြစ် ပူဇော်သောအနေဖြင့် မိုးဖွဲဖွဲလေး ရွာချပါရစေလို့ ခွင့်တောင်းနေတယ်။ ခွင့်ပြုလိုက်မှာလား ဦးဇင်း” ဟု မေးပါ သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့် လက်အုပ်ချီးပြီး “ခွင့်ပြုလိုက်ပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထားလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် မိုးဖွဲလေးများ ရွာချပါတော့သည်။

ထိုနေ့ညနေ ၄ နာရီတွင် ဒုလ္လဘရဟန်းများ လူထွက် ကြပြီး နေရပ်သို့ အသီးသီးပြန်သွားကြပါသည်။ ညဘက်မှာ ကျွန်တော်က ဘိတ်ဆရာတော်ကြီးကို “တပည့်တော်တို့

အညာက တောင်သူတွေဟာ သီးနှံတွေစိုက်ပျိုးတဲ့အခါမှာ မိုးကိုသာ အားကိုးရပါတယ်ဘုရား။ မိုးကိုရွာစေချင်တဲ့အခါမှာ မိုးရွာအောင် မရွာစေချင်တဲ့အခါမှာ မိုးမရွာအောင် မိုးတားတဲ့နည်း တပည့်တော်ကိုသင်ပေးပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

“အေး... အေး၊ သင်ပေးမယ်။ မခက်ပါဘူး။ ပတ္တန်း ၂၄ ပတ္တန်းကို နေ့စဉ် တစ်နေ့ကို ၂၄ ခေါက် အစိတ္တန်ပြု မပြုတ်အောင်ရွတ်ပါ။ ပြီးတော့ မိုးနတ်သားနဲ့ လေနတ်သား ကို အပူပေးပါ။ ပရိတ်မရွတ်မီမှာလည်း ပရိတ်နာကြွပါလို့ ဖိတ်ပါ ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။

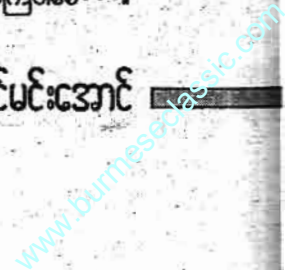
ဆရာတော် အမိန့်ရှိသည့်နေ့မှစ၍ ပတ္တန်း ၂၄ ပတ္တန်း ကို ကျွန်တော်နှင့် မိခင် အမေအားတို့ နေ့စဉ် အစိတ္တန်ပြု မပျက်ရွတ်ကြပါသည်။ ၂၄ ပတ္တန်း ပတ္တန်းစပြီးရွတ်သည်။ ၁၀ နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ၁၉၀၁-၀၂၉၇၉ နေ့ နံနက် ၉ နာရီအချိန်တွင် အမေအားသည် နလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်ပါသည်။ သုံးရက်ထားပြီး သင်္ဂြိုဟ်မည်နေ့တွင် အမေ့ခြေသည်။ လက်သည်းတို့ကို ညှပ်သောအခါမှာ တောင် မနေဘဲ လက်များ ကွေး၍ ဆန့်၍ ရသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အမေသည် ရဟန်းအမဖြစ်၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရမှာကို အလောင် အား မီးသင်္ဂြိုဟ်ဘဲ ခြေသည်။ လက်သည်း ဆံပင်နှင့် ကံကုန် သည့်အဝတ်များကိုသာ မီးသင်္ဂြိုဟ်ပါသည်။ အမေရုပ်ကလာပ် ကို ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ပါသည်။

တစ်နှစ်ပြည့်သောအခါ အမေဂူကိုဖွင့်ကာ ခေါင်းကို အပြင်ထုတ်ပြီး ဖွင့်ကြည့်ပါသည်။ အမေရုပ်ကလာပ်သည် ဘာမျှပပျက်စီးဘဲ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ နားရွက်စပြီး ဘာမျှပပျက်စီး အသားအရေမှာ ဝင်းဝါလျက် အနည်းငယ်ကျညွှားသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါသည်။ ပတ္တန်းအကျိုးကြောင့် ယခုကဲ့သို့ မဖုန် မသိုး ရုပ်ကလာပ်မပျက်စီးတာ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဗိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ ပတ္တန်း ၂၄ ပတ္တန်းကို ရွတ် ဖြစ်အောင် ရွတ်ကြပါဟု အလေးအနက် တိုက်တွန်းလျှောက် ပတ္တန်းတန်ခိုး အကျိုးအနန္တကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါသတည်း။

သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေ...။

သူတော်စင်မင်းဒေဘင်

နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော် အောင်မြင်နေတဲ့ ကချင်ဆေးဆရာမကြီး ဒေါ်နန်းထွေ

- ◆ သွေးတိုး၊ အကြောတက်ခြင်း၊ နောက်ကြောတက်၊ မျက်နှာလှေဖြတ်၊ ပါးတစ်ခြမ်းရွဲ့ခြင်း၊ လူကြီးလူငယ်မရွေး ဖြစ်တတ်သော အကြောရောဂါ၊ လေငန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါများကို အထူးသက်သာစေတဲ့ အကြောအားဆေးဝါးဇွာ။
- ◆ သွေးအားနည်း၊ နှလုံးတုန်၊ စိတ်ခြောက်ခြား အိပ်မပျော်၊ မွေတာမပေါ်/ကျန် ကိုက်ခဲခြင်း၊ အဖြူဆင်း၊ အားကုန်၊ အသားဖြူလျော်၊ သွေးသားခြောက်ခမ်းခြင်းများအတွက် ကချင်သွေးအားတိုး အားဆေးကြီး။
- ◆ ခန္ဓာကိုယ် ထုံကျင်လေးလံခြင်း၊ ခါးကြောတစ်လျှောက် အမြှောင်းထခြင်း၊ အဆစ်လွဲခြင်း၊ အကြောလွဲ၊ အကြောကပ်ခြင်းများ ရောဂါမျိုးစုံတို့အတွက် အဆိပ်ပြေ ရောဂါချမြစ် ဖြတ်စေတဲ့ ကချင်မရွှေစားဆေးကြီး ရရှိနိုင်ပါသည်။

◆ လေဖြတ်လေငန်း ဝေဒနာရှင်များအတွက် ဆရာမကြီးနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင် ကုသနိုင်ပါတယ်။

အိမ်အမှတ်(၃၁၆)၊ သခင်ဖိုးလှကြီးလမ်း၊ စိမ့်ကိန်း(၁)၊ တောင်ဥက္ကလာပ။
နေ့စဉ် နံနက် (၇:၀၀) မှ (၁၁:၀၀) နာရီထိ။
ဖုန်း - ၀၉-၄၂၅၀၁၁၈၇၅၊ ၀၉-၄၂၅၃၀၇၃၈၈။

ခြံစန္ဒာဆေးတိုက် - ဆေးခန်းအမှတ်(၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း KBZ ဘေး
နေ့လယ် (၁၂:၀၀) မှ ညနေ (၄:၀၀) နာရီထိ။ ဖုန်း - ၀၁-၃၈၇၀၉၇
(တနင်္ဂနွေနေ့ ပိတ်သည်)

ကျွန်းကျွန်း
ကျွန်းကျွန်း
ကျွန်းကျွန်း
ကျွန်းကျွန်း

မြသိန်းစာန်ဘုရားရင်ပြင်က ဂမ္ဘီရရုပ်တု

မောင်မောင်မိုးအောင်

ရန်ကုန်မြို့မှ ကျွန်တော်တို့စာရေးဆရာ နှစ်ဆယ်ခန့် ပုဂံဒေသ ညောင်ဦး မြို့နယ်၊ ဖလန်ကန်ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ဖလန်ကန်ရွာသည် ပုဂံဘူတာမှ မိုင် ၃၀ ခန့် ကွာဝေးကြောင်း သိရသည်။ ဖလန်ကန်ရွာ၏ဖြစ်သော ဆရာကာတွန်းကြည်ဝင်း၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ရောက်ရှိလာရခြင်းအကြောင်းအရင်းမှာ ဖလန်ကန်ရွာတွင် ကျင်းပမည့် ရွှေတုံသာဘုရားပွဲတော်သို့ လိုက်ပါလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြီးနောက် ဖလန်ကန်ကျေးရွာ၏ကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲ၊ စာအုပ်လှူဒါန်းပွဲ ကျင်းပမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ စာရေးသူများ ကိုယ်စီကိုယ်စီ စာအုပ်များ သယ်ယူလာကြသည်။ ဖလန်ကန်ကျေးရွာ စာကြည့်တိုက်အတွက် လှူဒါန်းကြမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့က ရက်ဆော့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ရောက်ရှိကြပြီး နောက်နှစ်ရက်တွင်မှ ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပမည်ဖြစ်ကြောင်း

သိရှိရသည်။ ဘုရားပွဲတော်တွင် အငြိမ်ပွဲ စတင်တိုက်ပွဲများလည်း ပါဝင်မည်ဖြစ်ရာ ဇာတ်စင်၊ ဈေးတန်းများ စီစဉ်ဆောက်လုပ်နေဆဲ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ နှစ်ရက်စောပြီး ကြိုတင်ရောက်ရှိလာကြသဖြင့် ကျွန်တော်တို့အုပ်စု အားလပ်နေကြသည်။ ရွာခံ ကာတွန်းကြည်ဝင်းက အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရွာများ လေ့လာလိုကလေ့လာနိုင်ကြောင်း ပြောထားသေးသည်။
အတွဲလိုက်ပါလာသူ ... ဆရာတက္ကသိုလ်မျိုးက ပုဂံဒေသရောက်ခိုက် နယ်ချဲ့တော်လှန်ရေးသူရဲကောင်း ဗိုလ်ချိုဘုရားသို့ သွားရောက်ရန် ပြောလာသည်။ လိုက်ပါလိုသူ ငါးဦးရှိကြောင်း သိရသည်။ ဂျစ်ကားတစ်စီး စုပေါင်းငှားရမ်းကာ ဖလန်ကန်ရွာမှ ငါးဆရာကျွန်ုပ်တို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဗိုလ်ချိုဘုရား လေ့လာရေးခရီးစဉ်တွင် ဆရာတက္ကသိုလ်မျိုး၊ သီဟ(ဧရာဝတီ)၊ ကြူရတနာမောင်ရဲဦး၊ ဆရာမမြပဉ္စူဝေနှင့် ကျွန်တော် မောင်

မောင်မိုးအောင်တို့ ငါးဦးလိုက်ပါလာကြသည်။ ကျွန်တော်တို့စီးလာသော ဂျစ်ကားမောင်းသူမှာ ငါးဆရာကျွန်ုပ်တို့အား ဟုသိရသည်။ လမ်းကြမ်းကြမ်းကို ကျွမ်းကျင်စွာ မောင်းနှင်လာရင်း ဆယ်ရွာသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ဂျစ်ကားကို မြသိန်းတန်ဘုရားအနီးရှိ ကန်တော်ကြီး ကျောင်းရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။
“ဆရာတော်ကို အရင်ဖူးလိုက်ကြဦး။ ဆရာတို့သိချင်တဲ့ နယ်ချဲ့တော်လှန်ရေး သူရဲကောင်း ဗိုလ်ချိုအကြောင်း မိန့်ကြားလိမ့်မယ်”
ကန်တော်ကြီးကျောင်းပေါ် ရောက်ရှိချိန်တွင် ဆရာတော်တစ်ပါးကို အဆင်သင့်ဖူးတွေ့ရသည်။ ဦးချွန်တော့နေစဉ်မှာပင် ဆရာတော်က -
“ဒကာတို့က စာရေးဆရာတွေ မဟုတ်လား။ ကားသမားပြောလို့ သိရတယ်။ ဘယ်ကနေလာကြတာလဲ”
“ရန်ကုန်က လာခဲ့တာပါ။ ဘုရား”
“ဪ... ဝေးသား...။ ဘယ်မှာ

တည်းခိုနေထိုင်ကြသလဲ”

“တပည့်တော်တို့ ဖလန်ကန်ရွာမှာ တည်းခိုနေရာက ဒီကိုလာခဲ့ကြတာပါ”

“ရွာပုလဲ ဖလန်ကန်ကနေ ငါ့သ ရောက်ကို ရောက်လာကြတာကို။ ဘယ် အိမ်မှာတည်းကြလဲ”

“တပည့်တော်တို့ ရေးဖော်ဖြစ်တဲ့ ကာတွန်းဆရာကြည်ဝင်းရဲ့ ခြံပိုင်းထဲမှာ တည်းကြပါတယ်ဘုရား။ ဆရာကာတွန်း ကြည်ဝင်းရဲ့ ဖိတ်ကြားချက်အရ ရောက် လာခဲ့ကြတာ”

“ဘာအတွက် ဖိတ်ရတာလဲ”

“ရွှေဘုံသာဘုရားပွဲနဲ့ ဖလန်ကန် ရွာ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲအတွက် ဖိတ်လို့ပါ ဘုရား”

“ဪ... သိပြီ။ ရွှေဘုံသာ ဘုရားလည်းဖူး။ ဆရာတော်လည်း ဖူးရ တာပေါ့”

‘တင်ပါ့ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ နယ်ချဲ့တော်လှန်ရေးသူရဲကောင်း ဗိုလ်ချို ဘုရားဖူးချင်လို့ လာခဲ့ကြတာ။ ပြီးတော့ ဗဟုသုတလည်း ရအောင်လို့ပါဘုရား’

“ဒကာတို့ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ရမယ်။ မေးခွန်းတစ်ခုတော့ ပထမဆုံးမေးချင် တယ်။ သိရင်ဖြေကြပါ။ စာရေးဆရာ တွေဆိုတော့ သိကြမယ်ထင်တယ်။ ရုပ် တုတစ်ခုအကြောင်း၊ သူ့ရာဇဝင်ကို သိ ချင်လို့ပါ။ နောက်မှ ဘုရားဖူးပေါ့။ လာကြ အဲဒီရုပ်တုတွေ ဘုန်းကြီးလိုက်ပြမယ်”

ဆရာတော် ဦးဆောင်ကာ မြသိန်း တန်ဘုရားရင်ပြင်ပေါ် တက်ခဲ့ကြသည်။

“ဒီရုပ်တုပဲ။ ထူးဆန်းမနေဘူး လား။ ဒီရုပ်တုရဲ့ရာဇဝင်ကိုသိရင် ပြောပြ ကြပါ”

ရုပ်တုမှာ ခြင်္သေ့တစ်ကောင်ဝမ်း ဗိုက်ပေါ်တင်နေသော မိန်းမပျိုရုပ်လိုလို တွေ့ရသည်။ ရုပ်တုရှေ့တွင် ကျားခေါင်း ပြတ်ရုပ်တုတစ်ခုလည်း တွေ့ရသည်။

ခြင်္သေ့က ကျားကို မာန်ဖီနေသော ရုပ်တု ဖြစ်သည်။ တွေ့ရခဲ့သော ရုပ်တုမျိုးဖြစ် သည်။

“ကျားက ခေါင်းပြတ်နေပါလား။ ပြီးတော့ ခြင်္သေ့ဝမ်းဗိုက်ပေါ်က မိန်းမပုံ လားဘုရား။ ရုပ်တုတွေက ပျက်နေပြီ နော်”

“ဒီရုပ်တုက အစကတော့အကောင်း ပကတိ အပြည့်အစုံပါပဲ။ ကျားက မိန်းမ ပျိုကို ကိုက်ချီထားပြီး ခြင်္သေ့က ကျားကို မာန်ဖီနေတဲ့ပုံပါ။ ဒီရုပ်တုပျက်စီးသွားရ တာက ဘုန်းကြီးပယောဂကြောင့်ပါ။ ဒီရုပ်တုရဲ့ ရာဇဝင်ကိုသိကြရဲ့လား”

“တပည့်တော်တို့ ခုမှပထမဆုံး ဒီ ရုပ်တုမျိုး တွေ့ဖူးကြတာပါ။ ဒီရုပ်တုရဲ့ ရာဇဝင်မသိပါဘူးဘုရား”

ကျွန်တော်တို့ ငါးဦးစလုံး ရုပ်တု ရာဇဝင်ကို မသိကြပါ။

“အင်း... ဒကာတို့လို ဗဟုသုတ များတဲ့ စာရေးဆရာတွေတောင် မသိကြ ဘူးဆိုတော့ သိတဲ့လူ ရှိပါ့ဦးမလားပဲ”

“ဒီရုပ်တု ဘာလိုပျက်စီးနေရတာ လဲဘုရား”

“စာစောကပြောခဲ့တယ်လေ။ ဒီ ရုပ်တုပျက်စီးရတာ ဘုန်းကြီးကြောင့်ပါ။ ဒီရုပ်တုဟာ မူလက ကျားက မိန်းမပျိုကို ကိုက်ချီထားတာ။ မိန်းမပျိုကို ကိုက်ချီ ထားတဲ့ ကျားကို ခြင်္သေ့က မာန်ဖီနေတဲ့ပုံ ပါ။ ခြင်္သေ့က မိန်းမပျိုကို ကျားလက်ထဲ က ကယ်ချင်လို့များလားပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျား ခေါင်းနဲ့ မိန်းမပျိုရုပ်တွေက မရှိတော့ပါ ဘူး။ မိန်းမပျိုပုံက ခြင်္သေ့ဝမ်းဗိုက်ပေါ်မှာ အရာလေးပဲကျန် တော့တာ။ ဘာ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဒီလိုရုပ်တုမျိုး ထုလုပ်ခဲ့ကြ တာလဲ။ အဓိပ္ပာယ်ကို ဘုန်းကြီး သိချင် နေတာ။ ဘုရားဖူးလာကြတဲ့ ဒကာတွေ ကို ပြန်ပြောချင်လို့ပါ”

ဆရာတော်စကားကြောင့် ကျွန်

တော်တို့ အံ့သြခဲ့ရသည်။ မြန်မာပြည်နဲ့ စေတီပုထိုးများသို့ ရောက်ဖူးခဲ့ကြသည့် ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ နဂါး၊ ဘီလူး စသော ရုပ်တုမျိုးစုံ၊ ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးစုံ တွေ့ခဲ့ သည်။ ယခုလို ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ မိန်းမ ပုံတုမျိုးကို တစ်ခါမျှမတွေ့ဖူးခဲ့ပေ။ ဂန္ဓာ တော်တို့ ငါးယောက်စလုံး မတွေ့ ခြင်း ပြောကြသဖြင့် ဆရာတော်က သိ ပျက်သွားပုံရသည်။

“အေးလေ၊ ဒကာတို့လို စာ ရေးဆရာတွေတောင်မသိကြတော့ ဘယ် တတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ သမိုင်းဆရာတွေက သိပယ်ထင်ရတာပဲ”

“တစ်ခုမေးပါရစေဘုရား။ ဇာတိ စောက ဆရာတော်မိန့်ကြားခဲ့တယ်လေ။ ဒီရုပ်တုပျက်စီးရတာ ဆရာတော်ပယော ဂကြောင့်ဆို၊ ဘယ်လိုကြောင့်ပါလဲ”

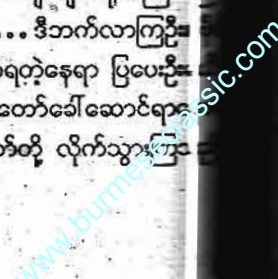
“အင်းပါ... နောက်တော့ မြန်မာ မယ်။ ခုတော့ ဗိုလ်ချိုဘုရားဖူးလိုက်ကြ ခဲ့ဦး”

ဆရာတော်ဦးဆောင်ကာ ဧကန် ပေါ်မှဆင်းသွားသည်။ ကျောင်းအင်္ဂါ ပင် ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရသည်။

“ဒီဘုရားက နယ်ချဲ့တော်လှန် ရေး သူရဲကောင်း ဗိုလ်ချိုကိုရည်စူးပြီး တွေ့ ဖိုလ်ချိုဘုရားလို့ခေါ်တာ။ ဘွဲ့အမည် မြန်နွာတဲ့။ မျိုးချစ်နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင် သူရဲကောင်းခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချိုကို စူးပြီးတော့ ဗိုလ်ချိုရဲ့ ရောင်းရင်း သောက်ဖြစ်တဲ့ ဦးဉာဏ်လှိုင်ဆို တည်ထားတာလို့ သိရတယ်”

ကင်မရာအသင့်ပါလာသော တက္ကသိုလ်မျိုး၊ ဆီရာမ မြမဉ္ဇူဝေ ဓာတ်ပုံများ တဖျပ်ဖျပ် ရိုက်ကြသ

“ကဲ... ဒီဘက်လာကြဦး ချိုကွပ်မျက်ခံရတဲ့နေရာ ပြပေးဦး ဆရာတော်ခေါ်ဆောင်ရား သို့ ကျွန်တော်တို့ လိုက်သွားကြဦး”

“ဒီနေရာမှာ ဗိုလ်ချိုကွပ်မျက်ခံရ တဲ့နေရာပဲ”

ဆရာတော်က အဆောက်အဦ တစ်ခုကို ညွှန်ပြရင်းပြောသည်။ ထို နောက် ကပ်လျက်ရှိ အဆောက်အဦတစ် ခုကို ပြပြန်သည်။

ကျွန်းတိုင်လေးတိုင်နှင့် အတန် အသင့်မြင်သော အဆောက်အဦဖြစ်သည် ကို တွေ့ရသည်။ ဆရာတော်က အပေါ် သို့မော့ကြည့်ရင်း ...

“ဒီနေရာမှာ ဗိုလ်ချိုကို ကွပ်မျက် ပြီး သူ့အလောင်းထားတဲ့ နေရာပေါ့။ ဟို ပေါ်မှာ ဗိုလ်ချိုအလောင်းကို ထားခဲ့တာ”

ဆရာတော်က ဗိုလ်ချိုအလောင်း ထားသည့်နေရာကို ပြရင်း ဆက်ပြော သည်။

“နယ်ချဲ့တွေက သိပ်ပြီး ယုတ်မာ ခက်စက်ကြတာ။ ဗိုလ်ချိုတင်မကဘူး။ ဗိုလ်ချိုသားနှစ်ယောက်ပါ သတ်ခဲ့ကြ တာ”

ကျွန်တော်တို့လူစု မျိုးချစ်သူရဲ ကောင်း ဗိုလ်ချိုအား ရည်စူးတည်ထား ခဲ့သော ဗိုလ်ချိုဘုရား (သို့မဟုတ်) မြန်နွာ ဆတ်၊ ဗိုလ်ချိုအားကွပ်မျက်ခဲ့သည့်နေရာ ဗိုလ်ချိုအလောင်းထားခဲ့သည့်နေရာတို့ကို စိတ်ဝင်တစား လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။ ပြီးမှ ဆရာတော်ကျောင်းပေါ်သို့ ပြန်လာကြ သည်။

ကျောင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စဉ် ကျွန်တော်တို့ငါးယောက်အား ဆရာတော် က ငှက်ပျောသီး၊ မုန့်များ ချကျွေးပါ သည်။ ဆတ်သားခြောက်၊ ငါးခြောက်၊ ဆက်ဖက်ရည်ချိုများလည်း ပါသည်။ ဆရာတော်နှင့် အေးအေးလူလူ စကား မြေညှိပြောရင်း တစ်ဦးချင်းစီ၏ ကလောင် အမည်များ မိတ်ဆက်ပေးကြသည်။ ဆရာ တော်၏ဘွဲ့အမည်မှာ ဦးကုန္တိယဖြစ်ပြီး အာရှင်းအမည်မှာ ကန်တော်ကြီးကျောင်း

ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ အတော်ကြာ ကြာ စကားပြောကြခဲ့ပြီးနောက် ကျောင်း နှင်းကိုက်သုံးရာခန့်အကွာအဝေးရှိ မြသိန်း တန်ဘုရားပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ မြ သိန်းတန်ဘုရားမုခ်ဝတွင် စောစောက တွေ့ခဲ့ရသော ခြင်္သေ့ရုပ်တု၊ ခေါင်းပြတ် နေသော ကျားနှင့် ခြင်္သေ့ရုပ်တုပေါ်မှ ရေးရေးသားခြင်းရသော မိန်းမပျိုရုပ်တို့ကို အနီးကပ် တွေ့ရှိလေ့လာရသည်။ ရုပ်တု များတွေ့ရစဉ် ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားမှု အထွက်အထိပ်သို့ရောက်လာသည်။ ထို ဂန္တီရဆန်လှသောရုပ်တုအကြောင်း ဆရာ တော်ကို လျှောက်တင်လိုက်သည်။

“ဒီရုပ်တုတွေ ပျက်စီးသွားရတာ ဆရာတော်ပယောက်ပါတယ်ဆို။ ရုပ်တု တွေ ပျက်စီးသွားအောင် ဆရာတော်က ဘာကြောင့်လုပ်ခဲ့တာလဲ”

“အင်းပေါ့လေ။ ဒကာတို့အမေးရှိ လာမှတော့ ပြောပြရတော့မှာပေါ့။ သိပ်ပြီး တူးဆန်းတဲ့အဖြစ်တွေလို့ပဲ ပြောရတော့ မယ်။ ဘုန်းကြီး တရားကျင့်ကြံအားထုတ် မှုနဲ့ အစိတ်စိတ်နေတယ်လေ။ ဒီရုပ်တုတွေ ပျက်စီးရတဲ့အဖြစ်က ဒီလို ဒကာစာရေး ဆရာတို့ရေ”

ဆရာတော်က ရုပ်တုများပျက်စီးရ တဲ့အကြောင်းကို ဂန္တီရဆန်ဆန် ပြောပြ မိန့်ကြားပါသည်။

ကန်တော်ကြီးကျောင်း ဆရာတော် ဦးကုန္တိယသည် မြသိန်းတန်စေတီအနီးရှိ တမာပင်တစ်ပင်အောက်တွင် တရားရှု မှတ်နေခဲ့သည်။ နေ့ဘက် တစ်ချိန်နှင့် ညဘက်တစ်ချိန် နေ့စဉ်မပျက် တရားရှု မှတ်ခဲ့သည်။ တစ်ခုသော လပြည့်နေ့ည လရောင်အောက်တွင် မြသိန်းတန်စေတီ ပတ်ဝန်းကျင်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် နေသည်။ ညဉ့်နက်လေ တိတ်ဆိတ်လေ

ဖြစ်လာသည်။ တရားသမားအဖို့ အေး ချမ်းတိတ်ဆိတ်မှုကို လိုလားနှစ်ခြိုက်ခဲ့ သည်။ မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ တရားထိတ် အာရုံနှစ်ထားစဉ် စေတီမုခ်ဝမှ ဆင်းသက် လာသော ခြင်္သေ့များကြားလိုက်ရသည်။ ထိုခြင်္သေ့များ မိမိအနီးမှ ဖြတ်လျှောက် သွားသောခြင်္သေ့များဖြစ်ကြောင်း သတိပြု မိသည်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ညဉ့်အချိန်မှ ခြင်္သေ့များကို သဲသဲကြားရ သည်။ ဆရာတော်က မျက်လုံးများ ရုတ် တရက်ဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ နန်းဝတ် နန်းစား၊ ထိုင်မသိမ်းအင်္ကျီ ထဘီများ ဝတ်ဆင်ထားသော ရှေးခေတ်နန်းတွင်း သူပုံစံ မိန်းမပျိုဆယ်ယောက်ခန့်ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။ ထိုမိန်းမပျိုလေးများသည် မြသိန်းတန်စေတီရင်ပြင်မှ ဆင်းသက်လာ ပြီး မိမိအနီးမှ ဖြတ်လျှောက်သွားကာ ခပ်လှမ်းလှမ်း တမာပင်အောက်အရောက် တွင် ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။ ထို မိန်းမပျိုလေးများ ဆင်းသက်လာချိန်တွင် တူရိယာပစ္စည်းကိရိယာများ တီးမှုတ်သံ များလည်း ကြားရသည်။ ထိုနန်းဝတ်၊ နန်းစားနှင့် မိန်းမပျိုလေးများက အတီး အမှုတ်အသံများနှင့်အတူ မြသိန်းတန် ဘုရားရင်ပြင်မှ ဆင်းလာကြခြင်း ဖြစ် သည်။ ဆရာတော်က အံ့သြရုံမျှအပ တုန်လှုပ်မှုတော့ မဖြစ်ခဲ့ပေ။ ဤဖြစ်ရပ် အတွက် မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်နေခဲ့ သည်။ ဆရာတော်က မည်သူ့ကိုမျှမပြော ဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေခဲ့သည်။ တရားကိုမှ နေ့စဉ်မပျက် ဆက်လက်ရှုမှတ်နေမြဲ ဖြစ် သည်။

တစ်လနီးပါးကြာသည်တိုင် ထို အဖြစ်မျိုး ထပ်မံကြုံရတော့ပေ။ မိမိစိတ် ကိုပင် သံသယဝင်ခဲ့သည်။ အတွေးများ ပျံ့လွင့်ပြီး ထင်မိထင်ရာ မြင် မိမြင်ရာ မြင် ခဲ့ခြင်းများလောဟု တွေးခဲ့မိသေးသည်။ နောက်တစ်လ လပြည့်နေ့ညတွင်

တရားရှုမှတ်နေစဉ် ရှေးယခင်အတိုင်းပင် ခြေသံများ၊ တီးမှုတ်သံများကြားရပြီး ပထမ အကြိမ်က တွေ့ရသကဲ့သို့ပင် နန်းဝတ် နန်းစားနှင့် မိန်းမပျိုဆယ်ဦးခန့် မိမိအနီးမှ ဖြတ်လျှောက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ ပြန်သည်။ ယခင်လ လပြည့်နေ့ညက ယခုကဲ့သို့ တွေ့ကြုံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု တစ်လအကြာ လပြည့်နေ့ ညဉ့်နက်ချိန် ထပ်မံတွေ့ကြုံခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိအနီးမှ ဖြတ်လျှောက်သွားပြီး ရှေးမလှမ်းမကမ်း တမာပင်အောက်အရောက်တွင် ပျောက် ကွယ်သွားကြသည်။ ဆရာတော် သတိ ထားမိသည်မှာ လပြည့်ည နှစ်ကြိမ် ယခု အဖြစ်မျိုး ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အခြားနေ့ရက်များတွင်မတွေ့ရဘဲ လပြည့် နေ့ညတွင်မှ ကြုံတွေ့ရသည်မှာ ထူးဆန်း နေသည်ဟု ထင်မိသည်။ လပြည့်နေ့ည ကိုလည်း သတိထားလာမိသည်။ လပြည့် နေ့ညများတွင်သာ ကြုံတွေ့ရပြီး အခြား ညများတွင်မတွေ့ရသည်က ထူးခြားသလို ဖြစ်နေသည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်တစ်လလပြည့် နေ့ညသို့ ရောက်ရှိလာပြန်သည်။ ဆရာ တော်သည်လည်း သတိထားရင်း တရား ရှုမှတ်နေခဲ့သည်။ သို့သော် အာရုံကို စု စည်း၍မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ကြိုးစား ၍ အာရုံကိုစုစည်းနေစဉ်မှာပင် ရင်ပြင် ထက်မှ တီးမှုတ်သံများ ကြားလိုက်ရ သည်။ မျက်လုံးဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်စဉ် စေတီမုခ်ဝရှိ မိန်းမပျိုကို ကျားက ကိုက်ချီ ထားပြီး ကျားကိုခြင်သော မာန်ဖီနေသည့် ရုပ်တုအနီးမှ မိန်းမပျိုများ ဆင်းလာသည် ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရပြန်သည်။ ယခင် လပြည့်ညများတွင် သတိမထားမိသော် လည်း ယခုသတိထားမိချိန်တွင် ထိုနန်း ဝတ်နန်းစားနှင့် မိန်းမပျိုလေးများ ထိုရုပ် တုရှေ့မှ ဆင်းလာသည်ကို အထင်အရှား တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုမိန်းမပျိုများနှင့် ထို

ရုပ်တို့ ပတ်သက်ဆက်နွယ်မှု ရှိနေမည် ဟု တွေးထင်မိသည်။ ထူးဆန်းသော ထို ရုပ်တုကို မည်သူက မည်သည့်ရည်ရွယ် ချက်ဖြင့် ထုလုပ်ထားခဲ့ပါသနည်း။ ဂမ္ဘီရ အစီစဉ်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားခဲ့လေသ လော၊ တွေးတောစရာ ဖြစ်လာသည်။ လပြည့်ညတိုင်း တရားရှုမှတ်စဉ် ထိုမိန်း မပျိုလေးများကြောင့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာသည်။

ထူးဆန်းသော ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ မိန်း မပျိုလေးများပုံပါသော ရုပ်တုကိုလည်း သံသယဖြစ်လာမိသည်။ တစ်နေ့ည တရားအားထုတ်ပြီးချိန်တွင် စေတီရင်ပြင် ထက်သို့တက်ကာ ထိုရုပ်တုကို အနီးကပ် လေ့လာမိသည်။ ရင်ပြင်တစ်ခုလုံး တိတ် ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်မှအပ ထူးခြားမှု များ မတွေ့ခဲ့ရပါ။ တစ်ဦးတည်းစဉ်းစား နေမိသည်။ လပြည့်ညတိုင်း မိန်းမပျို လေးများ ဆင်းလာသည်ကိုတွေ့ရသည်။ တရားရှုမှတ်နေမှုကို လပြည့်ညတိုင်း လာ ရောက်နှောင့်ယှက်နေသလို ဖြစ်နေသည်။ မိမိ ဤကျောင်းတွင်ရှိနေသည့်ကို မလို လား၍များ အနှောင့်အယှက်ပေးနေသည် ဟု တွေးစရာ ဖြစ်လာသည်။ ဤကိစ္စ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောခဲ့သော်လည်း ယခု ပြောပြတိုင်းပင် အကြံဉာဏ်တောင်းတော့ မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

နောက်ဆုံး မိမိထက် သက်တော် ဝါတော်ကြီးသော အသက် ၈၅ နှစ်ခန့်ရှိ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးထံ မိမိကြုံတွေ့ရ သော အဖြစ်အပျက်နှင့် ရင်ပြင်ပေါ်ရှိ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ မိန်းမပျိုရုပ်တုအကြောင်း အပြည့်အစုံလျှောက်ထားမေးမြန်းခဲ့သည်။ သက်တော်ဝါတော်ရင်း ဆရာတော်ကြီး က -

“အင်း ... ကြားရတဲ့အဖြစ်က စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပြီး ဂမ္ဘီရဆန်တယ်လို့ ပြောရမလို့ ဖြစ်နေပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးဇင်း

ကြုံခဲ့ရတဲ့အဖြစ်မှာ အဲဒီကျားကိုက် ချီ ထားတဲ့ မိန်းမပျိုရုပ်တုနဲ့ ပတ်သက် န မယ်လို့ ဘုန်းကြီးထင်တယ်။ အတိအကျ တော့ မပြောနိုင်ဘူးပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီ သို့ ပြောရသလဲဆိုတော့ မိန်းမပျိုလေးတွေက အဲဒီရုပ်တုရှိတဲ့နေရာက ဆင်းဆင်းလာ ကြတာမဟုတ်လား”

“တင်ပါဘုရား ... တပည့်တော် လည်း အဲဒီလိုတွေးမိပါတယ်။ လပြည့် ညတိုင်းကြုံနေရတော့ တရားအလုပ်မှာ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တာတယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်လိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရင် ကောင်း မလဲဆိုပြီး ဆရာတော်ဆီမှာ အကြံဉာဏ် တောင်းရတာပါ”

“အဲဒီရုပ်တုတွေကြောင့် ဖြစ် နေ တာဆိုတော့ အဲဒီရုပ်တုတွေကို ဖျက် ဆီး လိုက်ရင်ရော၊ အထူးသဖြင့် ကျားကို ချီ ထားတဲ့ မိန်းမပျိုရုပ်ကိုပေါ့”

“အဲဒီလိုဖျက်ဆီးလိုက်လို့ ဖြစ် မလား”

“ဦးဇင်းသီတင်းသုံးတဲ့ ကောင်း ထံမှာပဲ မဟုတ်လား။ ကိုယ်ပိုင် နေ ဝဲလေ။ ရှေးရှေးက သူတို့ပိုင်တယ်ထင် သူတို့နယ်မြေထဲ တရားသမားရှိနေ တာ မကြိုက်ဘူးထင်တယ်။ ဦးဇင်းရဲ့ အ ကျင့် စရဏအားကြောင့်ထင်တယ်။ အဲဒီလို တုနဲ့ ပတ်သက်မှု ရှိ၊ မရှိ သိရအောင် ဘုန်း ကြီးပြောသလို လုပ်ကြည့်ပါလား”

“ကောင်းပါပြီ၊ တပည့်တော် ထု ပါမယ်”

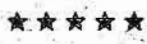
ဆရာတော်ဦးကုန္ဒိယသည် ထို ထက် သက်တော်ဝါတော်ကြီး သော ဆရာတော်ကြီးထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရ ခြင်း ဖြစ်၍ တူရွင်းတစ်လက်ယူကာ ပြေး ရင်ဘတ်ပေါ်ရှိ ကျားကိုက်ချီထား သော မိန်းမပျိုရုပ်ကို ထုချေဖယ်ရှားလိုက် သည့် လက်အရှိန်လွန်ကာ မိန်းမပျိုရုပ်သ နှစ်ကျားခေါင်းမှာလည်း ပြုတ်ထွက်

တော့သည်။ ကျားခေါင်းပြတ်နှင့် မာန်မီ
နေသော ခြင်္သေ့ရုပ်တုသာ ကျန်ခဲ့သည်။

ထိုမိန်းမပျိုရုပ်တုကို ဖယ်ရှားလိုက်
ပြီးနောက် လုပ်နေကျအတိုင်း တရားကို
ဆက်လက်ရှုမှတ်နေခဲ့သည်။ လပြည့်နေ့
ရောက်လာမည်ကို ရင်ခုန်နေခဲ့မိသည်။
မကြာမီ လပြည့်ည ရောက်လာသည်။
ဆရာတော်ဦးကုန္ဒိယသည် ထုံးစံအတိုင်း
တရားရှုမှတ်နေသည်။ တရားထဲအာရုံဝင်
စားနေသဖြင့် အချိန်မည်မျှကြာသွားသည်
ကို သတိမထားမိပါ။ တရားရှုမှတ်ပြီးစီး
သွားသည်အထိ မည်သည့်အနှောင့်အယှက်
မှ မတွေ့ခဲ့ရပေ။ နန်းဝတ်နန်းစားနှင့်
မိန်းမပျိုလေးများ မလာတော့သလို တူရိ
ယာတီးမှုတ်သံများလည်း မကြားရတော့
ပေ။ နောက်ပိုင်း လပြည့်ညများတွင်
လည်း ယခင်လပြည့်ညအဖြစ်မျိုး လုံးဝ
ကြွေတွေ့ရတော့ပါ။ စိတ်အေးလက်အေး
တရားရှုမှတ်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော်
ကြွေတွေ့ခဲ့ရသည့် ဂန္ထိရဆန်သော အဖြစ်
အပျက်များက စိတ်ထဲကျန်ရစ်နေခဲ့သည်။
ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားဖူးလာသူတိုင်းအား
ဆိုရုံတုအကြောင်း မေးမြန်းနေခဲ့သည်။
မည်သူမျှ မသိကြပေ။

အဖြစ်အပျက်ကို တစ်ဆင့်ပြော
ကြားပေးပြီး ရုပ်တုနှင့်ပတ်သက်၍ သိရှိ
သူရှိပါက မိမိထံဆက်သွယ်အကြောင်း
ကြားရန် ဆရာတော်ဦးကုန္ဒိယက ဘုရား
ဖူးလာရောက်သူတိုင်းအား မှာကြားခဲ့
သည်။ ဘုရားဖူးလာသူတိုင်းအားလည်း
ဆနေတိုင် ရုပ်တုအကြောင်း မေးမြန်းနေ
ဆဲပင်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်က အချိန်များစွာစကား
ပြောလိုက်ရသဖြင့် မောသွားပုံရသည်။
ဆုတစ်ခွက်မော့သောက်လိုက်သည်။
“အဖြစ်ကတော့ ဘုန်းကြီးပြောခဲ့

အတိုင်းပဲ ဒကာတို့”
“ဆရာတော်ပြောပုံအရ တော်
တော်ထူးဆန်းပြီး ဂန္ထိရဆန်တယ်လို့ပြော
ရတော့မှာပဲ။ အဲဒီရုပ်တု ဖြိုဖျက်ပစ်လိုက်
ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း အရင်ကလိုအဖြစ်မျိုး
မကြုံရတော့ဘူးနော်”

“အမှန်ပဲ ဒကာတို့။ ဘုန်းကြီး
လည်း အံ့ဩနေခဲ့ရတာပေါ့။ သေချာတာ
ကတော့ အဲဒီရုပ်တုနဲ့ နန်းဝတ်နန်းစား
ဝတ်ထားတဲ့ မိန်းမပျိုလေးတွေ ပတ်သက်
နေတာ အမှန်ပဲလို့ထင်တယ်။ ဒကာတို့
လည်း အဖြစ်မှန်ကိုသိရပြီပဲ။ ရန်ကုန်ပြန်
ရောက်ရင် ဘုန်းကြီးပြောခဲ့တာတွေ ပြန်
ရေးကြပေါ့။ အဲဒီရုပ်တုရာဝေင်သိတဲ့လူရှိ
ရင် ဘုန်းကြီးဆီဆက်သွယ်ပေးပါ”

“တင်ပါ့ဘုရား ... ရေးပါမယ်။
ဆောင်းပါးရေး၊ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းရေး
ရေးကြမယ်”

ဆရာတော်ကုန္ဒိယမျိုးက ကျွန်တော်
ဘက်လှည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ဆရာမောင်မောင်မိုးအောင် ...
ခင်ဗျားက ဝတ္ထုရေးဗျာ။ ကျွန်တော်က
ဆောင်းပါးရေးမယ်။ ခင်ဗျားလက်က
ဝတ္ထုလက်လေ”

“စိတ်ချပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့
ရေးပါမယ်။ ရုပ်တုနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိသူ
ရှိခဲ့ရင် ဆရာတော်ဆီ ဆက်သွယ်ပါမယ်”

“သာဓုပါဗျာ၊ သာဓု၊ သာဓု”

မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်
ဗိုလ်ချိုအားရည်စူး၍ ဗိုလ်ချို၏ရောင်းရင်း
သွေးသောက် ဦးဉာဏ်လှိုင်ဆိုသူ တည်
ထားခဲ့သော ဗိုလ်ချိုဘုရား။ သို့မဟုတ်
မြနန္ဒာစေတီတော်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်
မြသိန်းတန်စေတီတော် တည်ရှိနေသည်။
မြသိန်းတန်စေတီသည် ဉာဏ်တော် နှစ်
ဆယ့်ငါးတောင်ရှိပြီး ကုန်းဘောင်ခေတ်
လက်ရာဟု သိရှိရသည်။ စေတီအနီးတွင်
ကြည့်လင်အေးမြစ်မီးဖိုနေသော ကန်တော်

ကြီးတည်ရှိသည်။ စေတီအဝင် မုခ်လေး
ပေါက်နှင့် လှေကားများ ရှိသည်။ စေတီ
၏အထက်ပစ္စယ်တွင် စေတီလေးဆူ ရှိ
သည်။ စေတီရံများ၏ အောက်ပစ္စယ်တွင်
ကျောက်ပန်းအိုးလေးလုံး ထောင်လေး
ထောင်၌ တွေ့ရသည်။ စေတီဘီလူးမ
ပန်းဆွဲရှိ ဘီလူးပုံတို့မှာ အခြားစေတီများ
နှင့်မတူဘဲ ထူးခြားနေပါသည်။ ဘီလူးကို
ရုပ်ကြွထုလုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။
ရင်ပြင်ခတ်ရှိစေတီအနီး ထောင်လေး
ထောင်အနက် ထောင့်သုံးထောင့်တွင်
ခြင်္သေ့ရုပ်များ ထုလုပ်ထားရှိပြီး ကျန်တစ်
ထောင့်၌ ဂန္ထိရဆန်လှသည့် ခြင်္သေ့ ကျား
မိန်းမပျိုရုပ်တု ထုလုပ်ထားရှိသည်မှာ
ထူးခြားနေပါသည်။ မြသိန်းတန်စေတီ
သည် ကုန်းဘောင်ခေတ် လက်ရာဖြစ်
ကြောင်း သိရသည်။ ရှေ့ဟောင်းစေတီ
တစ်ဆူပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းများ
ကြောင့် ကန်ဦးကျောင်းဆရာတော်အနေ
ဖြင့် လပြည့်ညတိုင်း ထူးဆန်းသော ဂန္ထိရ
မြင်ကွင်းများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်းဖြစ်မည်
ထင်သည်။

မြသိန်းတန်စေတီသည် ညောင်ဦး
ခရိုင်၊ ငါးသရောက်မြို့နယ်ရှိ ဆယ်ရွာတွင်
ရှိသော စေတီဖြစ်သည်။ မျိုးချစ်တော်လှန်
ရေးသူရဲကောင်း ဗိုလ်ချိုအား ရည်စူး
တည်ထားသော မြနန္ဒာစေတီနှင့်လည်း
ကပ်လျက်တည်ရှိနေပါသည်။ ကျွန်တော်
တို့ ငါးသရောက်မှ ဖလန်ကန်သို့ ပြန်လာခဲ့
ရသော်လည်း ထူးခြားလှသည့် ကျား
ခေါင်းပြတ်၊ ခြင်္သေ့ရုပ်တုနှင့် ဆက်စပ်
ပတ်သက်နေသည့် ဂန္ထိရဆန်သောအဖြစ်
များက ကျွန်တော်အတွေးထဲ စွဲကျန်နေပါ
တော့သည်။

ထောင်ထောင်မိုးအောင်

မေတ္တာရပ်ခံခြင်း

ဝက်သားပြောသော ဂဏန်းများ

ဆရာကြီးမင်းစိန်စာ ဦးမောင်မောင်မြင့်နှင့်အေးစိုး
ဖေးဖော့စော့စော့ ဗညွှာရုပ်ဗျား

ဒီနေ့လည်း ဝက်သားဟင်းပါရဲ့တား
ဟု ဆရာကြီးက ရောက်ရောက်ချင်း
မေးလိုက်ရာ ကျွန်တော်က ...

“ဒီတစ်ခါတော့ ဝက်သားကို ပဲ
ငံပြုရည်နဲ့ပေါင်းပြီး ညင်းသီးကို ရောနှပ်
ထားလိုက်ပါတယ်။ ဝက်သားနဲ့လိုက်တာ
ကတော့ ချဉ်ပေါင်ဟင်းပေါ့ ဆရာကြီးရယ်
ချဉ်ပေါင်ရွက် အနုလေးတွေကို ဒန်အိုးထဲ
ထည့် ဆီနည်းနည်း၊ ရေနည်းနည်းနဲ့

ဋ္ဌေ့ရတယ်။ အဲဒီလိုဋ္ဌေ့တာ အဖြူညှလေး
တွေ ပေါ်လာတဲ့အထိပါပဲ။ အဲဒီတော့မှ
ငါးရံကိုအသားနှုတ်ပြီး ဆီသပ်ထားတာရယ်
ရေရယ်၊ ငံပြုရယ်၊ ငပိစိမ်းစားနဲ့ ချက်ထား
တဲ့ချဉ်ပေါင်ဟင်းပေါ့”

ငပိရည်ကတော့ ငါးမီးဖုတ်နဲ့
ဖျော်ထားတယ်။ ငရုပ်သီးကတော့ ကင်ပြီး
ချွေထည့်ထားတယ်။ တို့စရာကတော့
ခရမ်းသီးပြုတ်ရယ်။ ပီနဲ့ကွင်းရယ်ပေါ့

ဆရာကြီးရယ်။ ဝက်သားနဲ့ ဒညင်း
ကလည်း ပေါင်းအိုးနဲ့ ပေါင်းထားတယ်
ဝက်သားအဆီက ဒညင်းသီးထဲဝင်နေတာ
ဟု ရည်ရှည်လျားလျား ပြောလိုက်
ဆရာကြီးက -

“ကိုမောင်မောင်မြင့်အေးရေ ရောင်
ကွီရ မဂ္ဂဇင်းမထုတ်ဘဲ ဟင်းချက်နဲ့
စာအုပ်ထုတ်ပါလားကွာ မင်းပြောတာ
ထမင်းဆာလာပြီ”

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောပြီး ထမင်းပွဲ ပြင်နိုင်လိုက်
လေ၏။

ဆရာကြီးက ထမင်းထဲသို့ ဝက်သား
တုံးကိုထည့်လိုက် စားလိုက် ဒညင်းသီး
ဒတ်များ ဝါးလိုက်၊ ချဉ်ပေါင်ဟင်းနှင့်
ထိရည်ကို အားရပါးရ နယ်ဖက်စားလိုက်
နှင့် နောက်ဆုံး ရေခဲရေတစ်ခွက်ကြီးကို
ဂွတ်ခနဲ ဂွတ်ခနဲ သောက်လိုက်ပြီးအား
နောက်ဆုံးတော့ရေခဲရေက အကောင်းဆုံး
ပဲကွဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။

ကျွန်တော်က ဆရာကြီး ထမင်းစားပြီး
သည် နှင့်

“ဒီလိုဆရာကြီး ကျွန်တော်ကတော့
ဆရာကြီးနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်နေတာရယ်၊
ကျွန်တော့်မိန်းမကလည်း ဗေဒင်တတ်နေ
တော့ ဘာဖြစ်ဖြစ်ယတြာချေလို လွယ်တာ
မို့ တစ်ခါတလေ ကျွန်တော် မိတ်ဆွေ
ဆွေ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက်တော့မလွယ်
တာ အချို့ ယတြာတွေအတိုချုပ်လေးပေါ့၊
အမြဲလုပ်ရဖို့ကို စာအုပ်ထဲမှာ ထည့်ချင်
စာယ် အဲဒီလူတွေ ဒီစာကိုဖတ်ရင်
အလွယ်တကူ လုပ်လို့ရတာပေါ့၊ အဲဒါလေး
နားမရနိုင်ဘူးလား” ဟု မေးလိုက်ရာ
ဆရာကြီးက . . .

“ရတာပေါ့ကွာ ဒါပေမယ့် ငါ့တပည့်
ဆွေကတော့ မင်းမိန်းမတော့ ဗေဒင်ဟော
နေတော့ ဒီနည်းတွေ သူတို့ကလုပ်နေ
တာ မင်းစာအုပ်ထဲမှာ အဲဒါတွေပါရင်
သူတို့ဆီလူဘယ်လားတော့မလဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်က . . .
“အဲဒါခက်တာပေါ့၊ ဆရာကြီးရယ်
ဒီအင်္ဂါဆိုရင် ဆရာကြီးတို့ ဗေဒင်ဆရာ
တွေ မဟောခင်ကတည်းက ဗေဒင်ကျမ်း
တွေ စာအုပ်တွေရှိတယ်၊ ဒါတွေဖတ်ထား
မို့ လူတွေဆရာကြီးတို့ဆီ မလာဘဲနေမှာ
မို့ စာအုပ်ထဲကဟာက အရေးပေါ်နည်း
တွေ တကယ်တကယ်က ဆရာကြီးတို့လို
ညွှာရှင်တွေနဲ့ တကယ်ထိတွေ့မှ ပို

သေချာတာပါ။ ပိုစွာတည့်လေ့လာရာမှာ
ဆရာပြသနည်းနာကျမှု မှချယ်၌ တန်ဖိုးရှိ
၏လို့ ဆိုထားတယ်။ ဒီနည်းလေးတွေ
စာအုပ်ထဲပါရုံနဲ့တော့ ဗေဒင်ဆိုင်ခန်း လူ
မနည်းလောက်ပါဘူး။ စာထဲက မရှင်းတာ
တောင်လာမေးဦးမှာပါ။ ပိုပြီးတောင် လူစည်
ဦးမှာပါ။”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကြီးက . . .

“မင်းပြောတာတော့ ဟုတ်တုတ်တုတ်
ရယ် ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်ချင်း တစ်နေ့
ချင်းကတော့ မလွယ်တော့၊ ဂဏန်းဗေဒင်
နည်းကတော့ လွယ်မှာပဲ” ဟု ပြောလိုက်
ရာ ကျွန်တော်က . . .

“ဘယ်နည်းပဲဖြစ်ဖြစ် အလွယ်တကူ
ဖြစ်ဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်” ဟု ပြောလိုက်ရာ
ဆရာကြီးက-

“ဒီလိုလုပ်ကွာ ငါ့ဆီမှာ မှတ်စုတစ်ခု
ရှိတယ်၊ အဲဒါမင်းကူသွား၊ အဲဒါက ဘာလဲ
ဆိုရင် ဥပမာကွာ မင်းက ၉ ရက်မွေးတယ်
မဟုတ်လား၊ အဲဒါ ဂဏန်းဗေဒင်နည်းအရ
၉ ဂဏန်းသမားလို့ခေါ်တယ်၊ ၉ ဂဏန်း
သမားအတွက် ကံကောင်းတဲ့ရက်၊ အကျိုး

ပေးပေးနား အရောင် ကျောက် အဲဒါတွေ
ကို ဇယားနဲ့လုပ်ထားတယ်၊ မင်းက ၉
ဂဏန်းသမား ဇယားကြည့်လိုက်ရင် ကံ
ကောင်းတဲ့ နေ့ဘယ်နေ့လဲ၊ အဲဒီနေ့ဆိုရင်
အလုပ်လုပ်ပေါ့ကွာ၊ ရက်ဆိုလဲ အဲဒီနေ့မှာ
ပြန်စည်ပေါ့၊ ဘာရောင် လေးဝတ်ရမလဲ
ဒါမျိုးပေါ့၊ အဲဒါဆိုရင် အဆင်မပြေနိုင်ဘူး
လား” ဟု

ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်က . . .

“အဲဒါလောက်ဆိုရင် လူတစ်ယောက်
ဟာ သူ့ဘဝအတွက် ရှေးချယ်လို့တော့
ရပါပြီ၊ ဂွတ်တယ် ဆရာကြီး”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကြီးက . . .

“ဂွတ်တယ်ဆိုရင် ခူးလိုက်ပေါ့၊
မောင်မောင်မြင့်အေးရေ ဟောဒီ စာအုပ်
ထဲမှာ မင်းလိုချင်တာတွေကို ကူးပေတော့
ဟုပြောပြီး စီးကရက်ကို တွင်တွင်ကြီးဖွားပြီး
သင်ဖြူဖျာပေါ် လှဲချလိုက်လေတော့
သတည်း။”

ကျွန်တော်ကူးယူထားသော ဇယားကို
ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ မိတ်ဆွေ အတွက်
လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဂဏန်းဗေဒင်နိဒါန်း

(၁) မှ (၉) အထိ ဂဏန်းကိုးလုံးကိုမူ တည်ရသည်။မိမိမွေးသည့်ရက်စွဲကို
အဓိကယူပါ။

ဥပမာ -					
၁၀၀၁၉၂၂၈	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၁)	ဂဏန်းသမား	
၂၁၁၂၀၂၉	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၂)	ဂဏန်းသမား။	
၃၁၂၂၁၃၀	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၃)	ဂဏန်းသမား။	
၄၁၃၂၂၃၁	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၄)	ဂဏန်းသမား။	
၅၁၄၂၂၄	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၅)	ဂဏန်းသမား။	
၆၁၅၂၂၅	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၆)	ဂဏန်းသမား။	
၇၁၆၂၂၆	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၇)	ဂဏန်းသမား။	
၈၁၇၂၂၆	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၈)	ဂဏန်းသမား။	
၉၁၈၂၂၇	ရက်တွင်	မွေးဖွားလျှင်	(၉)	ဂဏန်းသမား။	

ဂဏန်း သမား	ကံကောင်းသော နေ့	ကံကောင်းသော ရက်	မိမိ နှင့် မိတ်ဂဏန်း	အကျိုးပေးသည့် အရောင်	အကျိုးပေးသည့် ကျောက်	ပြိုဟ်
၁။	တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ	၁၊ ၁၀၊ ၁၉၊ ၂၈	၁၊ ၂၊ ၄၊ ၇	ရွှေရောင် အဝါရောင်	စိန်၊ ပတ္တမြား ပယင်း	တနင်္ဂနွေ (နေမင်း)
၂။	တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ	၂၊ ၁၁၊ ၂၀၊ ၂၉	၁၊ ၂၊ ၄၊ ၇	အစိမ်းရောင်	ကျောက်စိမ်း ပုလဲ	တနင်္လာ (လမင်း)
၃။	ကြာသပတေး သောကြာ	၃၊ ၁၂၊ ၂၁၊ ၃၀	၃၊ ၆၊ ၉	အပြာရောင် ခရမ်းရောင်	ကျောက်နီ ဂေါ်မုတ်	ကြာသပတေး
၄။	တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ	၁၊ ၂၊ ၇၊ ၁၀ ၁၁၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၈၊ ၂၉	၁၊ ၂၊ ၄၊ ၇	အညိုရောင်	နီလာ	ယူရေးနပ်စ်
၅။	တနင်္လာ ပုဒွဟူး	၂၊ ၅၊ ၁၁၊ ၁၄ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၉	၅၊ ၂၊ ၇	မည်သည့်အရောင် နှင့်မဆို	စိန် ငွေ	ပုဒွဟူး
၆။	အင်္ဂါ ကြာသပတေး သောကြာ	၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀	၃၊ ၆၊ ၉	အပြာရောင်	ပုလဲ မြ	သောကြာ
၇။	တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ	၇၊ ၁၀၊ ၁၆၊ ၂၅ ၁၉၊ ၂၈	၁၊ ၂၊ ၄၊ ၇	အစိမ်း အဖြူ	ပုလဲ ကျောက်နီ	နက်ပကျွန်း
၈။	စနေ	၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၇ ၁၉၊ ၂၄	၁၊ ၃၊ ၈	နက်ပြာရောင်	နီလာ ဂေါ်မုတ်	စနေ
၉။	အင်္ဂါ ကြာသပတေး သောကြာ	၉၊ ၁၈၊ ၂၇	၃၊ ၆၊ ၉	အနီရောင် ပန်းရောင်	ပတ္တမြား ကျောက်နီ	အင်္ဂါ

အခြေခံအားဖြင့် ဂဏန်းသမား
ဂဏန်းသမား

HEAVEN PIZZA

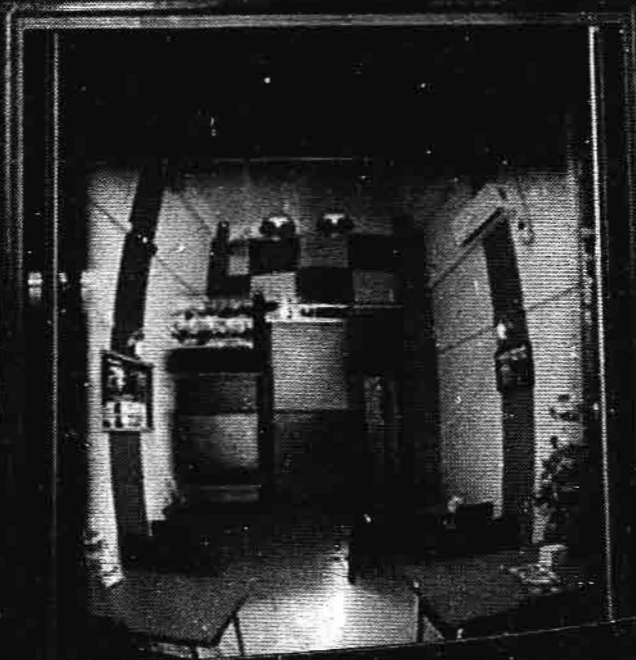
The Slice of Heaven

ဆိုင် ဖွင့် ချိန်

နေ့စဉ် - နံနက် (၁၀)နာရီမှည (၉)နာရီထိ

A Nice Day

Welcome

Driving and Home Delivery
Call us 09 855 1111
Address: 10/104, 10/104, 10/104, 10/104

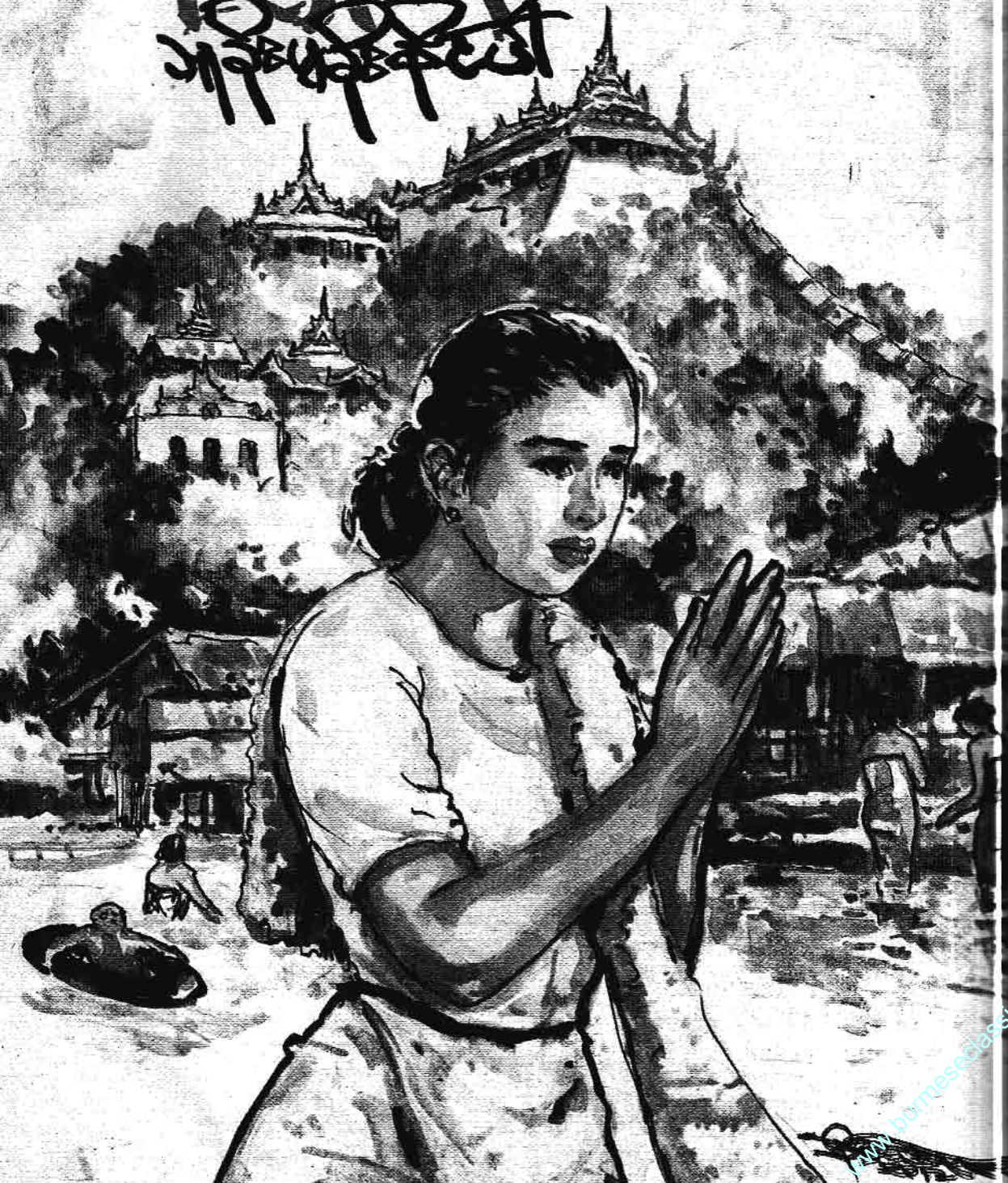

အိမ်ကနေ ၂ ချပ်လောက်အနည်းဆုံးမှာရင် အရောက်ပို့မယ်။

အိမ်ကောင်းတွေ၊ ညှော်ခဲပွဲတွေ၊ မွေးနေ့ပွဲတွေအတွက်လည်း စီစဉ်ပို့ဆောင်ပေးမယ်။ ရုံးတွေ ကုမ္ပဏီတွေအတွက်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးမယ်။

အမှတ် - ၃၈/၄၀၊ ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်။

အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ

သမီး မမီးနိုင်ပါ

(ဂါဦးနွန်းကို)

ရောက်ခဲ့ပြန်ပါပြီ။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဤအချိန် ဤကာလဆို ကျွန်မတို့မိသားစု မနိုးရွှေစက်တော်ရာသို့ ဘုရားဖူးခရီး လာရောက်နေကျဖြစ်ပေမဲ့ ဘယ်သော အခါမှ ငြီးငွေ့သွားခြင်း မရှိ။ ဧပြီ... ဘုရားဖူးခရီးဖြစ်တာကြောင့် ငြီးငွေ့ဖွယ် ရာလည်း မရှိ၊ ပျင်းရိဖွယ်ရာလည်း မရှိ။ တစ်ချိန်လုံး ပျော်ရွှင်ခြင်းပီတိတွေနှင့် စိတ်ချမ်းမြေ့ ကြည်နူးနေခဲ့ရသည်။ လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ဖုန်မှုန့် သဲမှုန့်တွေ ရှူ ရှိုက်ရင်း နေ့ညှိုးလို့ ပင်ပန်းခဲ့ရပေမဲ့ မနိုးချောင်းရေကြည်ကြည်၌ ဆင်းစိမ်ကာ ချိုးလိုက်ရလျှင် အကြောအခြင်တွေ ပြေလျော့ကာ လန်းဆန်းအေးမြသွားရစေပြီ။ ဖြတ်နင်းလျှောက်သမျှ သက်ရှိတစ်တွေ့၏ စိတ်ဆန္ဒ လိုအင်ပြည့်ဝစေဖို့ တချိုးချိုးတချွတ်ချွတ် မြည်သံတွေနှင့် ပါရမီဖြည့်နေလေတဲ့ ဝါး(ဝါးကပ်)တံတားလေးများကလည်း မြင်ရသူ ကျွန်မအတွက် စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ။

ဘယ်ကိုပဲ ကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် ပျဉ်နှင့်ဝါး ရောယှက်တည်ရှိနေတဲ့ တဲအိမ်စခန်းလှလှတွေက တသီတတန်းနှင့် အမြင်ဆန်းလှသည်။ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဧည့်ရှိသောတဲအိမ်စခန်းလေးတွေ စီရင်စီဖြင့် တည်ရှိနေပြီး အလယ်၌ မနိုးချောင်းစီးဆင်းနေပုံကိုကြည့်ရင်း ကျွန်မအတွေးထဲတွင် လမ်းတစ်လျှောက် လှလင်

ဖျိုတို့ တန်းစီရပ်ကာ ငေးကြည့်နေခြင်း ခံရသော မိန်းမပျိုလေးအဖြစ်နှင့် တင်စားကြည့်နေမိသည်။

“သမီးရေ ... နှင့်ကြီးတော်ကြီး ထင်တိုင်းကြလိုက်ပြန်ပြီ။ အဖေက ဟိုဘက်မှာ အခန်းသွားစုံစမ်းနေတုန်း သူက ဒီဘက်မှာ ငှားနှင့်လိုက်ပြီတဲ့။ အဲဒါ ပြောပြီးဆိုပြီးနေပြီဆိုတော့ သူငှားတဲ့အခန်းကိုပဲ အဖေတို့ တည်းကြတာပေါ့ကွယ်”

ကျွန်မ မနိုးချောင်းကိုငေးကြည့်ရင်း စိတ်ကူးလွင့်မြောနေစဉ် ဖေဖေ ကျွန်မအနားသို့ ရောက်လာကာ ဖြစ်စဉ်ကို ရှင်းပြလေတော့ ကျွန်မ စိတ်ညစ်သွားရသည်။

“ဟင် .. စိတ်ညစ်ပါတယ် ဖေကြီးရာ။ ကြီးပြုံးကတော့ ခက်ပါတယ်။ ကဲ မဂုဗ္ဗန် ... ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

ကျွန်မက နံဘေးမှ အစ်မဖြစ်သူကို စစ်ကူတောင်းလိုက်တော့ သူက မနိုးနှစ်ဖက်ကို တွန်ပြလိုက်ရင်း ...

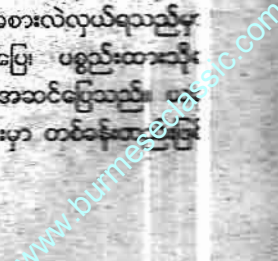
“ခုမှတော့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။ အဖေက သူ့အစ်မကြီးကို ချစ်လွန်းလို့ခေါ်လာတာပဲဟာ။ ဒီလောက်တော့ ဒုက္ခခံရတော့မှာပေါ့။ အထုပ်တွေသယ် .. လာ”

ကျွန်မအထုပ်တွေသယ်ယူရင်း စိတ်ထဲမှလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားပေးနေမိသည်။

အို ... ကြီးပြုံးကလည်း အ.တာမှ မဟုတ်တာ။ အခန်းစုတ်စုတ်တော့ ယူလောက်မယ် မထင်ပါဘူး။ အဲ ... ခက်တာက သူက ဟိုတွက်ချက်၊ ဒီတွက်ချက်နဲ့ ဈေးပေါတာပဲမြင်ပြီး အခန်းမကောင်းရင် ဒုက္ခ။

ကျွန်မ ဟိုတွေးရင်း သည်တွေးရင်း ဖေဖေဦးဆောင်ရာနေရာသို့ လိုက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်မပြောခဲ့သည့်အတိုင်း မနိုးချောင်းတစ်လျှောက်တွင် တည်းခိုခန်းတွေကတော့ တန်းစီကာနေလို့၊ ကျွန်မတို့ လှမ်းလျှောက်လာလိုက်ရင်း အောက်စက်တော်ရာနှင့် အတော်လှမ်းလှမ်း အထက်စက်တော်ရာတောင်ခြေနှင့် မနိုးမဝေးလောက်တွင် တဲနှစ်တဲကြား လမ်းကလေးထဲသို့ ဖေဖေကွေ့ဝင်သွားသည်။

တဲသုံးတဲကပ်လျက်တွင်မှ အစွန်ဆုံး မနိုးချောင်းဘက်ရှိ အခန်းဖြစ်သည့် အခန်းတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရင် ကျွန်မ နည်းနည်းစိတ်ပျက်သွားမိသည့် အခန်းက အတော်ကျဉ်း၏။ နှစ်စဉ် ကျွန်မတို့လာတိုင်း တည်းခိုနေကျအခန်းတွေမှာ များသောအားဖြင့် အခန်းနှစ်နံပါရှိ၍ အဝတ်အစားလဲလှယ်ရသည့်မှလည်း အဆင်ပြေ၊ ပစ္စည်းထာဆိုးသည်မှာလည်း အဆင်ပြေသည်။ များတော့ အခန်းမှာ တစ်ခန်းတည်းရှိ

သည်အပြင် အတော်လေးကို ကျဉ်း
ခြောင်းလှသည်။ ကျွန်မ တစ်ခုပြောရန်
ပြင်လိုက်စဉ် ကျွန်မအစ်မက ကျွန်မကို
တိတ်တိတ်နေရန် မျက်ခိပ်မျက်ကဲပြကာ
တားမြစ်လိုက်သည်။

“ကဲ ... ငါတူမတွေ ဘယ်လို
တုံး။ ညည်းတိုကြီးတော်ကြီး တော်တယ်
မဟုတ်လား။ နင်တို့အဖေတောင် မငှားရ
သေးဘူး။ ငါငှားလိုက်ပြီ။ ဟဲ့ ... ဈေး
လည်း သက်သာတယ်အေ့”

ကြီးပြုံး ထိုသို့ပြောတော့မည်ဆို
တာ ကျွန်မသိနှင့်ပြီးသား။ အမြဲလိုလို
စိတ်ထင်တိုင်း မတိုင်မပင်လုပ်တတ်
သည့် စကားကို အော်ကျယ်အော်ကျယ်
ပြောတတ်သည့် ကြီးဒေါ်ကြီးကို ကျွန်မ
တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ပျက်မိသည်။ ယခု
လည်းကြည့်။ ကျွန်မမိဘများနှင့် မတိုင်
ပင်ဘဲ ဈေးပေါရာအခန်းတစ်ခန်းကို ငှား
ခဲ့သည့်အတွက် နောက်ဆက်တွဲပြဿနာ
တွေက ကျွန်မတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်လို့
လာတော့မည်။

“အပြုံး ... နင်ကလည်း ငါတို့ကို
မတိုင်ပင်ဘူး။ ဈေးပေါတာက အရေး
မဟုတ်ဘူး။ ခိုင်ဖို့ခံဖို့ အခန်းကျယ်ဖို့လို
တာ”

“ကိုခင်မောင် ... နင်မပြောနဲ့။
ငါသိတယ်။ အေးသန်းနဲ့ တိုင်ပင်ပြီးမှ
ငှားတာ။ ဘာမှ အပြစ်လာမပြောနဲ့”

ကြီးပြုံးနှင့် ပြိုင်ပြောလျှင် ရှုံးလိမ့်
မည်ကို သိသောကြောင့် ဖေဖေဆိတ်နေ
လိုက်သလို ကျွန်မတို့လည်း အခန်းထဲသို့
အထုပ်အပိုးတွေ သယ်သွားလိုက်သည်။
အခန်းထဲတွင် မေမေက ရှိရှိလေးထိုင်
ရင်း ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ကို အပြုံးဖြင့်
ဆီးကြိုနေသည်။

“မေမေ ... အခန်းက ကျဉ်း
လည်းကျဉ်းတယ်။ ဘုရားနဲ့လည်းဝေး
တယ်။ ကြီးပြုံးကလည်း ဘာမှန်းလည်း
မသိဘူး။ ဖေဖေငှားနေကျကို ဖေဖေပဲ

ငှားပလေ့စေပေါ့။ မေမေကရာ ဘာဖြစ်
လို့ မတားတာလဲ”

“အို ... သမီးငယ်ကလည်း သူ
လုပ်ချင်ရင် အမေ ဘယ်တုန်းက တား
လို့ရလို့လဲ။ သူက အပျိုကြီးဆိုတော့
ခုလိုပဲ ထင်တာလုပ်တာ အကျင့်ပါနေပြီ။
တစ်ခါတလေမှလိုက်လာတဲ့ သူ့ကို မပြုံး
ငြင်ပါနဲ့ကွယ်”

မေမေက လေပြေလေးနှင့် ပြော
လိုက်တော့ ကျွန်မတို့လည်း ဘာမျှ မဆို
သာတော့။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကလည်း
ပျော်ရွှင်စရာ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်တစ်ခုကို
ဘာမဟုတ်တာလေးနှင့် စိတ်အညှိုး
အနှမ်း မခံချင်။ မေမေပြောသလိုပင်
တစ်ခါတလေမှ လိုက်ပါလာတတ်တဲ့
ကြီးတော်ကြီးကို သည်းခံကာနေလိုက်
သည်။ အထုပ်အပိုးများ သယ်ချအပြီး
တွင် ပါလာသောဖျားများခင်းကာ နားနား
နေနေ နေကြသည်။ အချိန်က နေ့လယ်
(၁)နာရီခွဲကျော်တော်သာ ရှိသေးတာ
ကြောင့် မန်းချောင်းထဲ ရေဆင်းချိုးဖို့
လည်း အဆင်မပြေ။ ဘုရားပေါ်တက်ဖို့
လည်း ပူဆိုက်သေးသည်ကြောင့် ကျွန်မ
တို့အားလုံး ခဏတစ်ဖြုတ် နားနေလိုက်
ကြသည်။ ထိုစဉ် ကြီးတော်ကြီးက တစ်
မျိုးစပြန်သည်။

“ဟဲ့ ... ကြားကြလား။ အနိုင်
သည်တဲ့။ ငါညောင်းနေတာနဲ့ အနိုင်ခံဦး
မှ”

“မမကြီးကလည်း ခဏနားလိုက်
ရင် သက်သာသွားမှာပေါ့။ ဘာလုပ်ဖို့
အနိုင်ခံမှာလဲ”

မေမေက တားမြစ်လိုသောသဘော
ဖြင့်ပြောသော်လည်း စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိ
သော ကြီးပြုံးက အနိုင်သည်ကို လှမ်း
ပင်ခေါ်လိုက်ပြီ။

“ဒေါ်ဒေါ် ... အနိုင်ခံမလို့လား”

“အေး ... လုပ်စမ်းပါဦး”

အနိုင်သည်မိန်းပက အခန်းကျဉ်း

လေးထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။ ကျွန်
တို့လည်း သူ့စိမ်းဝင်လာသောကြောင့် ထို
လျောင်းနေရာမှ ထထိုင်လိုက်ရင်း ထို
အမျိုးသမီးကို ဘာရယ်ညာရယ်မဟုတ်
အက်ခတ်ကြည့်မိသည်။ အသက်သုံး
ဆယ်ငါးနှစ်ဝန်းကျင်လောက် ရှိပုံရပြီး
အညာသူပုံစံမျိုး။ အသားညိုညို၊ ထောင်
ထောင်မောင်းမောင်း ဖြစ်သည်။ အင်္ကျီ
ခပ်နှမ်းနှမ်း၊ လုံချည်ခပ်ပွဲခွဲကို ဝတ်ဆင်
ကာ ဆံပင်ကို ဖြစ်သလိုထုံးဖွဲ့ထားပြီး
လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို လွယ်ထားသည်။
ပုံစံကြည့်ရသည်မှာ လည်လည်ဝယ်ဝယ်
ရှိပုံရသည်။

“ဒေါ်ဒေါ် .. ကျွန်မ ခြေထောက်
ကနေ စနိုင်ပေးမယ်လေ”

အနိုင်သည်အမျိုးသမီးက ကြီးပြုံး
၏ ခြေချောင်းတို့ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ဆွဲ
ခါလိုက်၊ ခြေဖဝါးကို နှိပ်နှယ်လိုက် လှင်
ပေးရင်း ဟိုဟိုသည်သည် မျက်စိကစား
သလို ကြည့်နေသည်ကို ကျွန်မ မြင်မိ
၏။

“သမီးက ဒီမှာ ဒီလိုပဲ လိုက်နှင်
ပေးတာလား။ ဘယ်မှာနေလဲ”

ကြီးပြုံးက အနိုင်ခံရင်း ရောက်
တတ်ရာရာ စကားစလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်ဒေါ်။ ကျွန်မ ဇေ
နွေးလည်းရောင်းတယ်။ နေတာကတော့
ဟိုဘက်ရွာမှာပဲ”

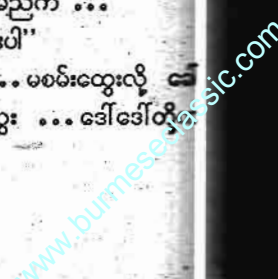
“ညော် ... အေး။ အမလေး ..
ကျွတ်ကျွတ်”

ထိုအမျိုးသမီးက ပေါင်ရင်းကြော
ကို ကိုင်လိုက်၍ ကြီးပြုံးတကျွတ်ကျွတ်
အော်ရင်း မျက်နှာရှုံ့သွားသည်ကို ကြည့်
ပြီး ကျွန်မတို့ညီအစ်မနှစ်ယောက် တစ်
ဖက်လှည့်ကာ ပြုံးလိုက်ကြသည်။

“သမီးနာမည်က ...”

“စမ်းထွေးပါ”

“အေး ... မစမ်းထွေးလို့ မ
ပယ်။ မစမ်းထွေး ... ဒေါ်ဒေါ်တို့

နဲ့ကုန်က။ ဒေါ်ဒေါ်နာမည်လည်း မှတ်
ဘာဦး... ပြုံးပြုံးတဲ့။ ဒေါ်ဒေါ်က အပျို
ကြီး။ ဟိုဟာက ဒေါ်ဒေါ်ညီမ အေးသန်း
ဘဲ့။ ဟိုနှစ်ယောက်က တူမတွေ။ ရှေ့က
ကားက ဒေါ်ဒေါ်တို့ကား။ ဒေါ်ဒေါ်က
အပျိုကြီးဆိုတော့ ဘယ်သူမှ အားကိုးလို့
မရဘူးလေ။ တူမဆိုတာကလည်း သိ
ဘယ်မဟုတ်လား။ အတူနေတုန်း အကုန်
ပေးသွားမှာ။ ဒါ့ကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ
အားကိုးရတယ်”

“ဟုတ်တာပေါ့”

မစမ်းထွေးဆိုသော ထိုအမျိုးသမီး
က ကြီးပြီးအကြိုက် လိုက်ပြောရင်း ခြေ
သလုံးတွေကို နှိပ်နယ်ပေးနေသည်။
ကျွန်မကတော့ ကြားနေကျစကားတွေပို
မမြဲပိုပင် သတိမရ။ ကြီးပြီး၏ ဝသီပဲ
လေဟုင် ဥပေက္ခာပြုထားလိုက်မိသည်။

“ငွေက အဓိကမဟုတ်လား။ ငွေ
ခိုင်ရင် လူဆိုတာ ဖြစ်လာမှာပဲ။ ဒါ့ကြောင့်
ငွေကိုယ်ရှိတဲ့ ရွှေငွေတွေကို ကိုယ်နဲ့မကွာ
အမြဲထားတယ်။ ဘယ်သွားသွား ကိုယ့်
အိတ်ထဲ အမြဲထည့်သွား...”

“မမကြီး... ရေချိုးတော့မယ်
လေ။ အနိပ်ခံတာ တော်တော့နေနဲ့။
သမီးရေ... ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ”

မေမေက ကြီးပြီးစကားကိုဖြတ်
ပြောရင်း မစမ်းထွေးကို မေးလိုက်သည်။

“သုံးထောင်ပါ ဒေါ်ဒေါ်”

မေမေက ပိုက်ဆံထုတ်နေစဉ်
ကြီးပြီးက ငါအနိပ်ခံလို့မပြီးသေးဘူးဟု
ပြောနေသေးသည်။ မေမေက ကြီးပြီး၏
စကားကို လျစ်လျူရှုပြီး မစမ်းထွေးကို
ပိုက်ဆံပေးလိုက်၍ မစမ်းထွေး ထွက်
သွားကာမှ ...

“မမကြီးကတော့ ခက်တာပဲ။
ဘာဖြစ်လို့ အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်ချင်
တာလဲ။ ကိုယ်မပြောလည်း ဘာဖြစ်မှာ
ဆိုလဲ။ ခု အဲသလိုပြောတော့ကော
ဘာအကျိုးထူးလို့တုံး”

“ဟဲ့ ... ငါက ရောက်တတ်ရာ
ရာ ပြောတာပဲ။ ဘာဖြစ်သွားနိုင်လို့လဲ”

“ဪ... မပြောရင် ကိုယ့်သိ
မှာ ပါမှန်း၊ မပါမှန်း ဘယ်သူမှမသိဘူး။
ခုလို မမကြီးပြောလိုက်တော့ မစမ်းထွေး
သိသွားပြီ။ သူကသာ သူ့ခိုးတွေကို
လက်ထောက်ချရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ”

မေမေအပြောကြောင့် ကျွန်မပင်
မျက်လုံးပြုံးသွားမိသည်။ ဟုတ်ပါရဲ့။
ကျွန်မတောင် စောစောက မတွေ့မိပေ။
သို့ကြောင့်သာ ကြီးပြီး၏ပြောရိုးပြောစဉ်
အကြောင်းအရာတစ်ခုလုံးပဲ တွေးကာ
ခပ်အေးအေး နားထောင်နေမိခြင်း ဖြစ်
သည်။ ယခုလို မေမေပြောလိုက်မှ
ကျွန်မစိတ်နည်းနည်းပူသွားသည်။

“အေးဟယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ကြ
မတဲ့။ နင်က နင့်ပစ္စည်းတွေ ပါသွား
လည်း နင့်သားသမီးတွေ ကျန်သေး
တယ်။ ငါက ဒီပစ္စည်းတွေမရှိရင် မဖြစ်
ဘူး။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“လာခိုးပါ့မယ်လို့ အသေအချာ
ပြောတာမှ မဟုတ်တာ။ ဖြစ်တတ်တာ
ကို ပြောပြတာ။ သိပ်လည်း စိတ်ပူမနေ
ပါနဲ့။ မစမ်းထွေးကို နာမည်လည်း မေး
ထားလိုက်တာပဲ။ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် သူ
တာဝန် မကင်းဘူးဆိုတာ သူလည်း နား
လည်မှာပါ။ မမကြီးသာ နောင်တွေ့ရာ
လူ လျှောက်မပြောမိစေနဲ့ဦး”

“အေးပါဟယ်”

ကြီးပြီး၏ အေးပါဟယ် စကားကို
ကြားတော့ ကျွန်မ သက်ပြင်းချလိုက်မိ
သည်။ ကြီးပြီး၏ အေးပါဟယ်က မကြာ
ခဏ ကြားဖူးနေကျ စကားတွေထဲက
တစ်ခုမဟုတ်ပါလား။

မန်းချောင်းရေသည် စိမ်းလဲ့လို့
ကြည်နေပြီး ရေစီးလည်း မဆိုသလောက်
လေးသန်သည်။ ရေပြင်ပေါ်တွင် ကိုယ်ကို
ဖော့ကာနေလိုက်လျှင် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့
မျောပါသွားတတ်သည်ကိုသိ၍ ကျွန်မတို့

အကြာကြီးဆော့ကစားနေမိသည်။

“သမီးတို့ရေ ... ရေထဲမှာ ခဲလုံး
လေးတွေ ပြေးနေအောင် ပစ်တဲ့နည်း
ဖေဖေပြမယ်”

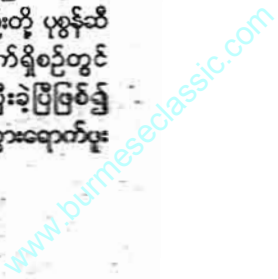
“ဖေဖေပစ်တတ်လား။ သမီးတို့ကို
သင်ပေးလေ”

ရေပြင်ပေါ်တွင် ခဲလုံးလေးကို သုံး
လေးခေါက် ခုန်သွားအောင် ပစ်သော
ပုံကို ကိုရီးယားကားတွေထဲတွင် ကျွန်မ
မကြာခဏ တွေ့မြင်ဖူး၍ ပစ်တတ်ချင်
ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ ယခု ဖေဖေ
ပစ်တတ်သည်ဟု သိရသဖြင့် အတော်
ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားရသည်။ ဖေဖေ
က ခပ်ရွယ်ရွယ် ခဲလုံးလေးကို ကောက်
လိုက်ပြီး လက်ညှိုးလက်မနှင့် ခပ်ဖွဖွ
ကိုင်ကာ ရေပြင်ပေါ်သို့ ရှုပ်ပြေးရုံ ပစ်
လိုက်သည်။

“ဟာ ... သုံးခေါက်တောင် ခုန်
တယ်။ ပျော်စရာကြီး။ သမီးတို့လည်း
ပစ်ကြည့်မယ်”

ကျွန်မ ခဲလုံးတစ်လုံးကို ကောက်
ကာ ဖေဖေပစ်လိုက်သည့်အတိုင်း ပစ်
ကြည့်သေးသည်။ တစ်ခါတည်း ရေထဲ
သို့ ပလံ့ပွဲခနဲ မြုပ်သွား၏။ မစွန့်လည်း
သည်အတိုင်း။ သုံးလေးငါးခေါက်သာ
မက အကြိမ်ကြိမ်ပစ်ကြည့်ပြီးသည်အခါ
တွင်တော့ ရေပေါ်ရှုပ်ပြေးသည့် ခဲလုံးပစ်
နည်းကို ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် တတ်
မြောက်သွားကြသည်။ မန်းချောင်းတွင်းမှ
ပြန်တက်လာသည့်အခါ တစ်ကိုယ်လုံး
အကြောအခြင်များ ပြေလျော့လန်းဆန်း
သွားသည်ဆိုပေမဲ့ ခဲလုံးပစ်နည်းလေ့ကျင့်
လိုက်ရသည့် ဘယ်ဘက်လက်ကမူ
ညောင်းကိုက်လျက်ရှိလေသည်။

ညနေအတော်စောင်းပြီ။ ကောင်း
ကင်ယံတွင် တိမ်ဖြူတိမ်မည်းတို့ ပုစွန်ဆီ
ရောင် ထွန်းတောက်လျက်ရှိစဉ်တွင်
ကျွန်မတို့ စားသောက်ပြီးခဲ့ပြီဖြစ်၍
အောက်စက်တော်ရာသို့ သွားရောက်ဖူး

မြော်ရန် ပြင်ဆင်ကြတော့သည်။

“သမီးတို့ရေ ... မေမေတို့ သွား နှင့်တော့မယ်။ သမီးတို့ရဲ့ ကြီးတော်ကြီး ကို သမီးတို့ပဲ စောင့်ခေါ်ခဲ့ကြတော့နော်”

ကြီးပြုံးက စားတာသောက်တာ နောက်ကျနေ၍ ဖေဖေက စိတ်မရှည် တော့သည်ကြောင့် ဖေဖေနှင့် မေမေ အလျင်ထွက်သွားနှင့်ကြတော့သည်။

“ဟဲ့ ... ပိုက်ဆံအိတ်က လေး လိုက်တာဟယ်။ ငါ့ခရီးဆောင်အိတ်ထဲ ဖွက်ထားခဲ့ရင် ကောင်းမလား”

“ဪ ... ကြီးပြုံးကလည်း ကိုယ့်ပိုက်ဆံအိတ်လေးတောင်ကိုယ် မသယ်ချင်လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။ သယ်ခဲ့ ပါ။ လမ်းကျရင် ဒီတူမတွေကို မုန့်ဝယ် ကျွေးပေါ့”

“အမလေး ... အဲဒါတွေလည်း ကြောက်ပါရဲ့”

“မကြောက်ပါနဲ့၊ နောက်တာပါ။ ပြင်ဆင်လို့ပြီးရင် အခန်းအပြင်ကို အမြန် ထွက်ခဲ့ပါတော့။ သွားကြရအောင်။ မေမေ တို့သွားတာ ကြာပြီ”

“အေး ... အေး”

ကျွန်မတို့ အခန်းတံခါးပိတ်ကာ ထွက်လာချိန်တွင် အပြင်လောကကြီး တစ်ခုလုံး နေအလင်းရောင် လုံးလုံး ပျောက်ကာ လရောင်ချမ်းမြေ့ပင် ဖြာကျ လျက်ရှိနေပြီ။ အခန်းသော့က တစ် ချောင်းတည်းရှိသောကြောင့် အောက် စက်တော်ရာတွင် မေမေ၊ ဖေဖေတို့နှင့် တွေ့မဖြစ်မည်။

ကျွန်မတို့ ဘုရားသို့ရောက်တော့ ညနေခြောက်နာရီခွဲ။ အောက်စက်တော် ရာတွင် ဘုရားဖူးခရီးသည်များဖြင့် စည် ကားလို့နေသည်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးဓမ္မစိတ်ဆွေတွေ ဤဘုရားပွဲ ကာလတွင် လာရောက်ပူဇော်ဖူးမြော်ကြ သည်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်မရင်ထဲ ဝမ်းသာ ပိတ် ဖြစ်မိသည်။

ကျွန်မ အောက်စက်တော်ရာကို ဖူးမြော်ရင်း အသေအချာလည်း လှမ်း မျော်ကြည့်ရှုနေမိသည်။ လှမ်းမျော်ကြည့် ရှုသည်ဆိုခြင်းမှာ အောက်စက်တော်ရာ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်းသို့ အမျိုးသမီးများ ဝင်ခွင့်မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ဖြူရေ ... ဟိုကန်ထဲမှာ နဂါး တွေ ရှိနိုင်တယ်နော်”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မစုမွန်၏စကားကြောင့် ကျွန်မ တအံ့တဩ မေးလိုက်မိသည်။ ကျွန်မ သည်ကိုရောက်တိုင်း ထိုကန်ကြီးကို တွေ့ မြင်နေရစမြဲ ဖြစ်ပေမဲ့ နဂါးရှိသည်ဟု တော့ တစ်ခါမျှ မကြားဖူးပေ။

“အောက်စက်တော်ရာကို မြတ်စွာ ဘုရားထံကတောင်းတာ နဂါးမင်းကြီး တဲ့လေ။ ဒီတော့ ဒီကန်ထဲမှာ နဂါးတွေ ရှိချင်ရှိနေမှာပေါ့”

“အင်းနော် ... ဖြစ်တော့ဖြစ်နိုင် တယ်”

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် စကားပြော ဆိုရင်း လျှောက်လာစဉ် မေမေနှင့် တွေ့ သည်။ မေမေပုံစံက တစ်ခုခုကို ပျာယံး ပျာယာဖြစ်နေပုံရ၏။

“စုမွန်ရေ ... သော့ရော”

“ဟင် ... မေမေ ပြန်တော့မလို့ လား။ ဘုရားဖူးလို့ ပြီးပြီလား”

“ဟို ... မေမေစိတ်ထဲ တစ်မျိုး ကြီးဖြစ်နေလို့။ ဘုရားရှိခိုးပြီး ပုတီးစိပ် နေတုန်း စိတ်က အခန်းကိုပဲ ပြန်ချင်နေ တယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က လှုံ့ ဆော်နေသလိုပဲကွယ်။ နောက်ပြီး ခေါင်း လည်းကိုက်နေလို့ ဆေးပြန်သောက်ရင် ကောင်းမလားလို့”

“ဟယ် ... မေမေ နေမကောင်း ဘူးလား။ သမီးတို့ ပြန်လိုက်ပို့မယ်လေ”

“နေပါစေ။ မေမေဆေးသောက် ပြီး ပြန်လာခဲ့မယ်။ သမီးတို့ ပုတီးတွေ ဘာတွေ စိပ်လေ”

“ဟုတ်ကဲ့။ မေမေ ပြန်လာခဲ့ နော်”

မစုမွန်ဆီကသော့ကိုယူပြီး မေမေ ထွက်သွားသည်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်မစိတ် ထဲ တစ်မျိုးကြီးခံစားမိသည်။ မေမေနေ မကောင်းသည်အပေါ် စိုးရိမ်ပူပန်နေခြင်း များလား။

ကျွန်မ ရတနာသုံးပါးကို ပုတီး သုံးပတ်လောက်စိပ်ပြီးသည်အထိ မေမေ ပြန်ရောက်မလာ၍ မစုမွန်နှင့်တိုင်ပင်ကာ အခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ အခန်းသို့ ရောက်တော့ ဖေဖေရောက်နှင့်နေပြီ။

“ဖေဖေ ပြန်ရောက်နေပြီပဲ။ ကြာ ပြီလား။ မေမေရော ...”

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အခန်းတွင် သို့ မဝင်သေးဘဲ အပြင်တွင်ရပ်နေသော ဖေဖေကို တွေ့၍ မေးလိုက်မိ၏။

“နှင့်အပေ အိမ်သာသွားတယ်။ နင်တို့ကိုလည်း စိတ်ဆိုးနေတယ်”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ။ သမီး တို့ လိုက်ပို့မယ် ပြောမိသေးတယ်”

“လိုက်မပို့လို့ စိတ်ဆိုးတာမဟုတ် ဘူး။ နင့်အပေ စည်းကမ်းကြီးမုန်း နင်ထံ သိသားနဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ အဝတ်အစားတွေ ကို ဖွဲ့ခဲ့ရတာလဲ”

“ရှင် ...”

ကျွန်မတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ပြိုင်တူရေရွတ်လိုက်မိသည်။ ဖေဖေ၏ မျက်လုံးဖြင့် အခန်းတွင်းသို့ ညွှန်ပြလိုက် ၍ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အခန်းထဲ အလျင်အမြန် ပြေးဝင်လာလိုက်စေ ဟုတ်ပါရဲ့။ မေမေ စိတ်ဆိုးချင်စရာ၊ စိတ် တိုချင်စရာကောင်းလောက်အောင် ထာ ခန်းလုံး အဝတ်အစားတွေဖြင့် ရှုပ်ဖွတ် ယူလာသော ခရီးဆောင်အိတ်လေး အိမ် အတွင်းမှအဝတ်တွေအားလုံး အပြင်မှ အတုံးအရုံး ဖရိုဖရဲပြန်ကျလို့နေသည်။

“မစုမွန် ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သ ... သရဲများ ခြောက်သလား”

“ဟာ ... နင်ကလည်း လုပ် တော့မယ်။ ဘာသရဲခြောက်ရမှာလဲ။ ကြီးပြုံးလုပ်တာနေမှာပေါ့”

မစုမှန်က အဝတ်ပုံဘေးတွင် ဝင် ထိုင်ရင်း ဖြေလိုက်သည်။

“အာ ... ဘာဖြစ်လို့ သူက ဖွမှာ လဲ။ ဖွခြင်းဖွ သူ့အိတ်ပဲ သူ့ဖွမှာပေါ့။ ခုဟာက အဖေအိတ်လည်းပါတယ်”

ဟုတ်လည်းဟုတ်သည်။ ကြီးပြုံး က ဖေဖေအိတ်ကို ဝင်ဖွေရာအကြောင်း မရှိ။

“ဟိုမှာလေ ...။ ခြင်စတင်တွေ စောင်တွေ။ သူ့ဒါတွေရှာရင်း ပွကုန်တာ နေမှာပေါ့။ မေမေလာမှ တိုင်ပြောရ မယ်”

ထိုသို့ ကျွန်မတို့ပြောဆိုနေစဉ် ကြီးပြုံးရောက်ချလာသည်။ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာရင်း မြင်လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်း ကြောင့် သူ့ထုံးစံအတိုင်း မျက်လုံးကြီး ပြုံးသွားသည်။

“ဟဲ့ ... နင်တို့ ဘာလုပ်ထားကြ တာလဲ ငါ့အိတ်ကို။ အမလေး ... ဒီ အင်္ကျီက နှစ်သောင်းကျော်တယ်ဟဲ့။ ကြမ်းညစ်ညစ်ပတ်ပတ်မှာချထားရလား”

ကြီးပြုံးက သူ့အင်္ကျီတစ်ထည်ကို ကောက်ယူရင်း ကျွန်မတို့ကို ဆူလိုက် သည်။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် မျက်လုံး ထပ်ပြုံးသွားရပြန်သည်။

“ဟင် ... ကြီး ... ကြီးပြုံးဖွ ထားတာ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟာ ... ငါက ဘာလုပ်ဖို့ ဖွရ မှာလဲ။ နင်တို့နော်။ အဆူခံထိမှာစိုးပြီး ငြောင်မလိမ့်နဲ့”

“ဟော ... မေမေပြန်လာပြီ။ ဒါ တွေ ရောက်လာကတည်းက ပွနေတာ ထား။ သမီးတို့တစ်ယောက်မှ ဖွထားတာ မဟုတ်ဘူး”

ကျွန်မတို့စကားကြောင့် မေမေပါ မျက်လုံးပြုံးသွားရတော့သည်။ ထိုအခါမှ

အဖြေတစ်ခုကို မေမေတွေ့မိလိုက်ပုံဖြင့် မီးလုံးခပ်မှိန်မှိန်အောက်က အခန်းပတ် လည်ကို ဝေဝဲကာကြည့်လိုက်သည်။

“ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ”

မေမေညွှန်ပြရာဆီသို့ ကျွန်မတို့ အားလုံး မျက်လုံးများရောက်ရှိသွားတော့ ထရံနှစ်ခုကို နီးဖြင့် တုပ်နှောင်ထားရာ ကြားတွင် နီးကြီးကိုဖြတ်လျက် လုပ်ထား သော အပေါက်တစ်ပေါက်။ ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်လျှင် ထရံကရံနေခြင်းကြောင့် မမြင်တွေ့နိုင်။

“အမလေး ... အဖေကြီးရေ လာပါဦး။ ကျွန်မတို့အခန်းကို သူ့ခိုးဝင် တာတော့”

မေမေစကားသံကို ကြားတော့ ဖေဖေပြေးဝင်လာသလို ကျွန်မတို့နှစ် ယောက်လည်း ရင်ဘတ်ဖိရင်း ဘုရား တစ်ခုသည်။ ကြီးပြုံးတစ်ယောက်ခမျာ တော့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို တင်းတင်းကျပ် ကျပ်ပိုက်ရင်း အဝတ်အစားတွေ ပျောက် မပျောက် စစ်ဆေးနေလေသည်။

ခဏအကြာတွင်တော့ ဖေဖေသွား ခေါ်သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာလူကြီးများ ရောက်ရှိလာကာ ကျွန်မတို့ကို လုံခြုံ သည့် အခန်းတစ်ခန်းဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့ ပေးကြသည်။ အခန်းပိုင်ရှင်ကလည်း သူ့ အခန်း မခိုင်ခံ့မှုကြောင့် ဖြစ်ရခြင်းဖြစ်၍ အနူးအညွတ် တောင်းပန်ရှာသည်။ တစ် စုံတစ်ရာ ပစ္စည်းအပျောက်အရှုလည်း မရှိသဖြင့် ကျွန်မတို့လည်း အေးအေး ဆေးဖြင့် ကျေအေးလိုက်ကြသည်။

“ဟယ် ... တော်သေးတာပေါ့။ ငါပျင်းပျင်းနဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးထားခဲ့တော့ မလို့။ ခုလောက်ဆို ပါသွားလောက်ပြီ”

“သမီးပြောလို့ပါနော်”

“အေးပါ ... ငါ့တူမလေးရယ်။

ကြီးပြုံး မုန့်ဝယ်ကျွေးပါမယ်”

“ဒါနဲ့ တော်တော်အံ့ဩဖို့ကောင်း တယ်။ သမီးရဲ့။ မေမေလေ ဒီလောက်

လည်း ခေါင်းကိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဝဲ့ မုန့်ဆို မေမေပုတီးစိပ်ပြီးရင် တရာသီ တစ်နာရီလောက် ထိုင်ပြီးမှာ။ ခုကတော့ စိတ်ထဲက ဘယ်လိုဖြစ်လာလဲ မပြော တတ်ဘူး။ အခန်းကို တစ်ယောက် ယောက်က ပြန်ဖို့ တိုက်တွန်းနေသလိုပဲ”

“ဟုတ်တယ် အေးရဲ့။ ကိုယ်ရော ပဲ။ တရားထိုင်နေတုန်း တစ်ယောက် ယောက်က နားနားကိုကပ်ပြီး အခန်းကို ပြန်။ အခန်းကိုပြန်လို့ လာပြောလို့ ကိုယ် ပြန်လာတာ”

မေမေနှင့် ဖေဖေ၏စကားများ ကြောင့် ကျွန်မတို့တစ်တွေ တအံ့တဩ ဖြင့် ကြည့်နူးဝမ်းသာဖြစ်ကြရသည်။

“အေးဟယ် ...။ အေးသန်းသာ နည်းနည်းနောက်ကျရင် ငါ့ရဲ့သောင်း ကျော်တန် အဝတ်အစားတွေ ခုလောက် ဆို ပါသွားလောက်ပြီ။ ဒါ ... ဟိုအိတ် သည်မ လက်ချက်ပဲနေမယ်။ နင်တို့ မတိုင်လိုက်ဘူးလား”

“ဪ ... မမကြီးကလည်း လက်ဆုပ်လက်ကိုင်လည်း ပြုလို့မရ၊ နောက်ပြီး ကိုယ့်ပစ္စည်းလည်း တစ်ခုမှ ပါမသွားဘဲ သူများကို မစွပ်စိချင်ပါဘူး”

“ကဲ ... သမီးတို့ရေ။ ဒါရတနာ သုံးပါးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးပဲ။ ကိုယ်သာသီလ လိုပြီး ရတနာသုံးပါးသာ ကြည့်ညို့။ အခု လက်တွေ့ပဲ။ ဘယ်သူ့ခိုးမှ မခိုးနိုင်ဘူး”

ဖေဖေဆုံးမစကားက ကျွန်မတို့ နှလုံးအိမ်ထဲသို့ ကြည်လင်အေးမြစွာ စိန် ဝင်လာတော့သည်။ မန်းစက်တော်ရာ ညတစ်ညတွင် ဖေဖေပြောခဲ့သော ထို စကားတစ်ခွန်းသည် ကျွန်မ၏စိတ်အာရုံ တွင် ထာဝရစွဲထင်ကျန်ရစ်နေမည်သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဂါဦးနှုန်းတို့

သေခြင်းကောင်းသောဘဝ လားရာကောင်းသောဝိတံ

ကျိက်ထော်-ခင်မိုးအေး (ဘီအေ)

လူတို့သည် သေရမည်ကိုကြောက်ကြသည်အလျောက် မိမိသေရမည့်ဘေးအန္တရာယ်မှ အမျိုးမျိုးကာကွယ်ကြသည်။ လက်နက်ဘေးမှ ကင်းဝေးရန်အဆောင်များ၊ ဂါထာ၊ မန္တရားများဖြင့်ကာကွယ်ကြသည်။ ဖျားနာလျှင် ဆေးဝါးကျကြသည်။ မိမိနှင့်မသင့်သောအစားအစာများကို ရှောင်ကြသည်။ သို့

သော်လည်း သေနေစေသူအတွက် ဆေးလည်း မရှိ ဆရာလည်း မရှိ၊ သေဘေး ရှောင်ကြသူများသည် ရှောင်ရင်း သေကြရသည်။

သေခြင်းတရားသည် ရှောင်ကွင်းလို့မရပေ။ ဘဝခန္ဓာရှိသူတိုင်း သေကြရမှာ မလွှဲပေ။ ပညာအကြံအပြင်ရှိစော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူမျိုးတို့သည်

သေရမည့်ဘေးကို အထူးမရှောင်ဘဲ သေလျှင် ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ထားကြသည်။ တရားသောသူများသည် နံနက်လင်းသည်နှင့် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ဘုရားခန်းသို့ဝင်၍ ဘုရားရှိခိုးကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဆွမ်း၊ သောက်တော်ရေချမ်းများ ပန်းများကို ကပ်လှူပူဇော်ပြီး

မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေ စသည်ကောင်းမှု ကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ကြသည်။

ညအိပ်ရာဝင်လျှင်လည်း ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့၊ သရဏဂုံဆောက်တည်၊ ဂုဏ်တော်ပွားကြပါသည်။ တချို့လည်း ဘာဝနာပွားကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးများသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကုသိုလ်ဒါနများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ခရီးသွားသည့်အခါမှာလည်း ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဂုဏ်တော်များကို အာရုံပြုကာ ရွတ်ပွားနေကြပါသည်။ အိပ်နေရင်း၊ ထိုင်နေရင်းလည်း ဘုရားကို အာရုံပြုကြသည်။ ပုတီးစိပ်ကြသည်။ ထိုသူတို့သည် သေလွန်သော် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြသည်။

အချို့သော သက်ကြီးရွယ်အို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ရှေးက ဘာပဲလုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့သေခါနီး အချိန်ကာလတွင် ဘဝကူးကောင်းရန် ကြိုးစားကြသည်။ သေဖို့ရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။

မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ထင်ရှားသော ယောမင်းကြီး ဦးဘိုးလှိုင်သည် သေဖို့ရန် ပြင်ဆင်ပုံမှာ လွန်စွာအတုယူဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။ ယောမင်းကြီးဦးဘိုးလှိုင်သည် မသေမီ တစ်လလောက်က သေခြင်းကို ပြင်ဆင်ခဲ့ပုံမှာ သူ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့သော ဦးတူကို စစ်ကိုင်းမြို့မှ ဖာယူ၍ မိမိနှင့် တစ်လလောက် အခန်းတွင်းမှ နေပြီး ငယ်စဉ်ကကဲ့သို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းပညာသင်သကဲ့သို့ ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံပြီး ငယ်စဉ်ကကဲ့သို့ ဘုရားဝတ်တက်၊ ဘုရားရှိခိုးပြီး သာဓုခေါ်ပြီးမှ အိပ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း စကားပြောကြသည်။ တရားဆွေးနွေးကြ

သည်။ ညစဉ် သူ့သူငယ်ချင်းအား မဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ်တော်ကို ရွတ်ခိုင်းသည်။ ဤကဲ့သို့ နေ့စဉ်ပြုလုပ်ခဲ့ရာ တစ်လပြည့်သောနေ့တွင် "မောင်တူရေ ငါစောစော အိပ်မယ်။ ငါ့ကို မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ကို ရွတ်ဆိုပြီး သိပ်ပါကွယ်။ ငါ တရားနာရင်း အိပ်မယ်" ဟုဆိုပြီး အိပ်ပျော်သွားသည်။ ထို့နောက် ဦးဘိုးလှိုင်အား သွားနှီးသောအခါ ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်နေပေသည်။

၎င်းမှာ ယောမင်းကြီးဦးဘိုးလှိုင်၏ သေခြင်းကို ပြင်ဆင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အိပ်ရာထဲ လဲနေသူကို ဘေးမှ မိတ်ဆွေများ၊ အိမ်သူအိမ်သားများက ဘဝကူးကောင်းရန်အတွက် ပြင်ဆင်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ လူမမာအား စိတ်ဓာတ်မကျအောင်၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း မဖြစ်အောင် အထူး ဂရုစိုက်ရသည်။ လူမမာ စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြုလုပ်ပေးရမည်။

ကွယ်လွန်ခါနီးသူအား သူပြုလုပ်ခဲ့သည့်ဒါနကောင်းမှုများ၊ သီလဆောက်တည်မှုများ၊ ဘာဝနာပွားမှုများကို မမေ့စေရန် သတိပေးနှိုးဆော်နေရမည်။ တရားနာနိုင်ရန် သံဃာတော်များအား ဆွမ်းဆက်ကပ်ပေးခြင်း (သို့မဟုတ်) ပရိတ်တရားတော်များကို ဖွင့်လှစ်ပေးခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ပေးရမည်။

အရေးအကြီးဆုံးမှာ ကွယ်လွန်ခါနီးသော သူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ကွယ်လွန်ခါနီးသော သူကလည်း သေခြင်းတရားကို လက်ခံနိုင်ရမည်။ ဘဝပေါင်းများစွာက သေဆုံးလာခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သေခြင်းတရားသည် လွှဲရှောင်၍မရ၊ လက်မခံ၍

မရသည့် သဘောတရားဖြစ်သည်။ ကံအားလျော်စွာပင် ယခုဘဝ ရောက်ရှိလာသကဲ့သို့ ကံအားလျော်စွာပင် ယခုဘဝမှ လွတ်သွားရမည်ကို သတ္တိရှိစွာ လက်ခံနိုင်ရပါမည်။

အကယ်စင်စစ် လူ့ဘဝဟူသည် တွေ့ကြုံလာခဲ့သည့် သံသရာတစ်ခုလုံး နှိုင်းယှဉ်ပါက ခရီးရှည်သွားရာ၌ သစ်ပင်ရိပ်အောက်တွင် ခဏတွေ့ဆုံရသကဲ့သို့ ယခုဘဝ ဆွေမျိုးသားချင်း၊ သား၊ သမီး၊ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ အိမ်သူအိမ်သားများနှင့် တွေ့ကြုံရခြင်း ဖြစ်သည်။

တတ်နိုင်သမျှ သံယောဇဉ် ဖြတ်ထားပြီး နောင်ဘဝအတွက် ကောင်းရန် ကောင်းမှုကုသိုလ်များကို ပွားများပြီး မကောင်းမှုပြုသည်များကို မေ့ပျောက်ထားရမည်။

အိမ်သားများကလည်း မိမိတို့ ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုများကို မဖော်ပြဘဲ စိတ်ချမ်းသာမှုရှိစေရန်အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို သတိရှိစေရန် ပြုလုပ်ပေးရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကွယ်လွန်ခါနီးသူအား စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေရဘဲ သူ့စိတ်ချမ်းသာစေရန် သူ့ဆန္ဒရှိသည်များကို ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ အထူးသဖြင့် ဘုရား၊ တရား၊ အာရုံသို့ရောက်အောင်၊ စိတ်ညွတ်သွားအောင် သတိပေးနှိုးဆော်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့မှသာ ဘဝကူးကောင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျိပ်ထမ်း-သိင်္ဂါဒေး(သီလ)

အမေ့သားကြီး အိမ်အပြန်

(ပြတ်ပုဒ္ဒ၏ လက်ျာစော်ရုံ အဂ္ဂသာဝက အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ပြတ်၏ ပိသင်မွေးကျေးဇူးဆပ်ခန်း)

■ သူတော်စိန်

မဇ္ဈိမဒေသ၏ နံနက်စောစော အခါသမယ...။ အေးမြနိလနန်းဆန်း၍ မြေသင်းနံ့လှိုင်နေသည်။ အရှေ့ဘက် မိုးကောင်းကင်တစ်ခွင်သည် မည်းမှောင်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း နီညိုရောင်သန်းလာသည်။ အရှေ့တစ်ခွင်ဆီမှ နေသစ်သည် ထွက်ပြူစပြူနေလေပြီ။ သက်ရှိသက်မဲ့ အရာအားလုံး ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရေးအတွက် ၎င်း၏ ရဲရဲနီ နေရောင်ခြည်ကို စတင်နှုတ်ခွန်းဆက်သည့်အလား လင်းလက်နေသည်။ တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့ အရှေ့

မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအပေါ် ကြွတက်ရန် ကြိုးစားနေသည်မှာ ကြိုးစားလှသည့် မီးကွင်းကြီးတစ်ခုကို ရှည်လျားလှသည့် မျှင်ကြောင်းကြီးပေါ်တွင် ထိစပ်၍ တင်ထားသကဲ့သို့ ရှိပေသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်တွင် ရင်သပ်ရွှေမော အံ့သြဖွယ်ဖြစ်သည်။ ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်ရသူတို့နှလုံးသားဝယ် ကြည်နူးလေးမြတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။
အို... တို့မှာကြည့်ပါ။ နေမင်း၏ ဝိုင်းစက်သည့် ရောင်စဉ်ဝန်းနောက်ခံတွင်

ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရဟန်းတော်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သူတို့သည် တရွေ့ရွေ့ တဖြည်းဖြည်း ကြည်ညိုဖွယ် မြေလှမ်းများဖြင့် ရာဇဗြိဟ်အနီး နာဠက ရွာဆီသို့ ဦးတည်ကြွနေကြသည်။ သံဃာတော်များ၏ ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်ကိုယ်တော်မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လက်ျာရံသာဝက အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းလက်နေသည့် သက်န်းရောင်တို့သည် တက်သစ်စ နေမင်း၏ အရောင်ကိုပင် မှေးမှိန်စေသကဲ့သို့ ဖြစ်စေသည်။

သူတို့ အဘယ်သို့ ကြံသွားနေကြ
ပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် ကြံသွားနေကြပါ
သနည်း။

သံဃာတော် အတန်းကြီးသည်
တဖြည်းဖြည်း ကြံတက်နေသည့် အဝါ
ရောင် ဘောလုံးကြီး၏ စက်ဝန်းတွင်းမှ
ထွက်သွားလေပြီ။ ယခုအခါ သံဃာတော်
များသည် ငြိမ်သက်အေးချမ်း ကြည်ညို
ဖွယ် မှန်မှန်လျှောက်နေကြသည်။ အမှန်
တော့ သူတို့သည် ဦးဆောင်မထေရ်
သံဃာ၏ လမ်းညွှန်မှုနှင့်အညီ သတိကပ်
လျက် တရားမှတ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။
၎င်းတို့၏ ရွှေဝါရောင်သင်္ကန်းအရောင်နှင့်
လွယ်ထားသည့် အနက်ရောင်သပိတ်များ
သည် မြင်ရသူတို့အဖို့ နှလုံးစိတ်ဝမ်းကို
အေးချမ်းစေသည်။

မကြာပါ။ သာယာလှပသည့် တော
အုပ်တစ်ခုအတွင်း ရှုချင်ဖွယ်ကွင်းတစ်ခု
သို့ ချဉ်းကပ်လာနေကြသည်။ ထိုနေရာ
သည် သာယာလှပသည့် မြစ်ဆိပ်ရှိသည့်
တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသော မြစ်တစ်ခုရှိ
ပြီး အနီးအနားတစ်ဝိုက်တွင် ၎င်းတို့
အတွက် ဂေါစင်ရွာအဖြစ် ဆွမ်းခံရန် ရွာ
တစ်ခုရှိသည်။

ဦးဆောင်မထေရ်သံဃာက တိုး
ညင်းသော လေသံဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာကို
အချက်ပြလိုက်ရာ ၎င်းအချက်ပြချက်
သည် တစ်မှဟုတ်ချင်း နောက်ဆုံးသံဃာ
ဆီသို့ အဆင့်ဆင့်ရောက်ရှိသွားသည်။

ရဟန်းတစ်ပါးချင်းသည် သစ်ပင်
ရိပ်တစ်ခုသို့ ဝင်ရောက်ကာ လွယ်ထား
သည့် သပိတ်ကို သစ်ပင်ခြေရင်းတွင်ထား
လျက် ထိုင်ချလိုက်သည်။

နေမွန်းတိမ်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် ၎င်း
တို့သပိတ်မှ ရေတစ်ကျိုက်လောက်မျှချပြီး
တင်ပျဉ်ခွေ ကျောက်ပတ်မတ်ထားလျက်
မျက်စိများကိုပိတ်ကာ အာနာပါနသတိ

ဖြင့် တရားမှတ်နေလေသည်။

ဦးဆောင်ရဟန်းတော်ဖြစ်သူ အရှင်
သာရိပုတ္တရာသည်လည်း ၎င်း၏ သပိတ်
ကို သစ်ကိုင်တစ်ခုတွင် ချိတ်ကာ သစ်
ပင်ရိပ်တွင်ထိုင်နေလေသည်။ ၎င်းနောက်
သူသည် ဈာန်အဆင့်ဆင့် ဝင်စားကာ
စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ပြုလိုက်သည်။
သူ၏စိတ်တော်သည် ဝင်းလက်သည့်
မှန်သားပြင်ကဲ့သို့ အရာရာကို စိတ်တော်
တွင် သူ့သဘာဝအတိုင်း ထင်ဟပ်လာ
လေသည်။

ကိုယ်တော်၏ စိတ်တော်သည်
ကာမဂုဏ်အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းစင်
ကာ တည်ငြိမ်အေးချမ်း သန့်စင်ကြည်
လင်ကာ သူ၏စိတ်တော်ကို အတိတ်ဘဝ
နှင့် ဖြစ်ရပ်များဆီသို့ ဖြန့်ကြက်လိုက်လေ
သည်။

သူ၏ အတိတ်ဘဝများနှင့် ဖြစ်စဉ်
များသည် သူ၏ ဉာဏ်ကွန်ရက်ဝယ်
ကြည်လင်ရှင်းလင်းစွာ ပေါ်လာလေ
သည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် မနီးမဝေးတွင်
ဥပတိဿ (သို့) နာဠက အမည်ရှိ ရွာကြီး
တစ်ရွာရှိလေသည်။ ၎င်းရွာတွင် ဗြာဟ္မဏ
အယူဝါဒရှိသူ သူကြွယ်လင်မယားရှိလေ
သည်။ ၎င်းတို့မှာ ဝင်ကန္တနှင့် ရူပသာရီ
အမည်တွင်လေ၏။ ၎င်းတို့တွင် သား
လေးယောက်၊ သမီးသုံးယောက်ရှိသည်။
၎င်းတို့မှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်စုန္ဒ၊
အရှင်ဥပသေန၊ အရှင်ရေဝတ အမည်ရှိ
သားများနှင့် စာလာ၊ ဥပစာလာနှင့်
သီသုပစာလာ အမည်ရှိ သမီးများဖြစ်
လေသည်။

၎င်းသည် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်၍
ရွာ၏ ဦးဆောင်မိသားစုဝင် ဖြစ်သည်။
ဗြာဟ္မဏဝါဖြင့် ကြီးပြင်းလာသော်လည်း
ကျယ်ပြန့်သည့်ဘဝအမြင်နှင့် ရင့်ကျက်
သည့် ပညာဉာဏ်ကြောင့် မိရိုးဖလာ

ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို စွန့်လွှတ်၍ ပိုမို
ရင့်ကျက်ပြီး သိပ္ပံနည်းကျသည့် ဂေါတမ
ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်
လာရလေသည်။

သူ၏မိဘနှစ်ပါးစလုံးသည် ဗြာဟ္မဏ
အယူဝါဒကိုပင် ခွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်
ခဲ့ကြသည်။ မိခင်ဖြစ်သူကမူ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်ဖြစ်သူ သားကြီးအပေါ် မကျေနပ်ပေ။
သို့သော် စည်းစိမ်ဥစ္စာအခြံအရံများနှင့်
ကြီးပြင်းခဲ့ရသည့် သူ၏ အရင်းနှီးဆုံး
သူငယ်ချင်းမှာ ကောလိတခေါ် မောဂ္ဂ
လာန ဖြစ်လေသည်။ အမှန်တော့ သူတို့
သည် အတိတ်ဘဝကပင် ရင်းနှီးခဲ့ဖူးလေ
သည်။

တစ်နေ့သည့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်
တောင်ထိပ်ပွဲသဘင် ဆင်နွှဲကြလေသည်။
ထိုစဉ် လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၏
အချဉ်းနှီး အနှစ်မဲ့မှုကို သဘောပေါက်
လာကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် လောကီ
ကိုစွန့်၍ လွတ်မြောက်လမ်းကို ရှာဖွေရန်
ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ သဘောပေါက်လာ
ကြသည်။ ၎င်းတို့ ဖိုမှသည်မှ လှည့်
လည်သွားလာကြသည်။

ဦးစွာ နောက်လိုက်များစွာရှိသည့်
သဗ္ဗယဆရာကြီးထံ ချဉ်းကပ်ကာ ၎င်းထံ
တွင် တပည့်ခံကြလေသည်။ မကြာမီ
ဆရာကြီးဆင်ပြသမျှ ပညာအနည်းအဖိုး
ကို တတ်မြောက်ကြလေသည်။ သူတို့
၎င်းဆင်ကြားချက်များကို မတင်းတိမ်နိုင်
ကြ။ လူသားအားလုံးအား ဒုက္ခပေးသည့်
ဒုက္ခကို ကုစားရန် ဆေးရှာဖွေမတွေ့ကြ
ပေ။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးထံမှ ဖယ်ခွဲကာ
ဟိုမှသည်မှ လှည့်လည်ကာ ငြိမ်းချမ်းမှု
အစစ်ကို ရှာဖွေကြလေသည်။

၎င်းတို့သည် ကျော်ကြားထင်ရှား
သည့် ဗြာဟ္မဏဆရာကြီးများနှင့် ပရိနိဗ္ဗာန်
များထံ သွားရောက်ချဉ်းကပ်ကြသော်
လည်း သွားလေရာရာတွင် စိတ်ပျက်

နှင့်သာ ကြုံတွေ့ရလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ဖာတီရပ်ရွာသို့ ပြန်လာကြပြီး ၎င်းတို့နှစ်ဦးအနက် တရားတွေ့သူတစ်ဦးဦးက အခြားတစ်ဦးသို့ အကြောင်းကြားကြေးဟူ၍ သဘောတူထားကြလေသည်။

ထိုအခါဝယ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သံသရာဝဲဩယတွင် နှစ်မျောခံစားနေကြရသော ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများထံသို့ ပွန်မြတ်သည့် တရားဒေသနာတော်ကို ပို့ချဖြန့်ဖြူးနိုင်ရန် သူ၏ ပထမဆုံးသော သာဝကခြောက်ဆယ်တို့ကို ဒေသစာရီ ကြွချီကြရန် မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင်ကမူ ဥရုဓေဠတောတွင် နောက်လိုက် ၅၀၀၊ ၃၀၀၊ ၂၀၀ အသီးသီးစီဖြင့် နေထိုင်ကြသည့် ဥရုဓေဠကဿပ၊ နဒီကဿပနှင့် ဂယာကဿပတို့ထံသို့ ကြွချီတော်မူလေသည်။

ရှာဖွေသူတို့၏ ကံကောင်းခြင်းသည် ၎င်းတို့၏ တရားဓမ္မလမ်းကြောင်းတွင် ကရုဏာအပြည့်ဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသကဲ့သို့ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရာဇဂြိုဟ်ထဲတွင် သွားလာနေစဉ် ဥပတိဿသည် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ သွင်ပြင်ရှိသည့် ရဟန်းတစ်ပါးကို အမှတ်မထင် တွေ့ရပြီး ၎င်း၏ အသွင်လက္ခဏာက သူ့ကို ဖမ်းစားသကဲ့သို့ ခံစားရလေသည်။

ဤရဟန်းတော်သည် ၎င်း၏ မျက်လွှာတော်ကို ထမ်းပိုးတစ်လံမျှသာချလျက် ၎င်း၏ ကြည်လင်အေးမြသည့် သွင်ပြင်သည် သူ၏နှလုံးတွင်းမှ ငြိမ်သက်အေးချမ်းမှုကို ဖော်ပြနေလေသည်။ တည်ငြိမ်ခံ့ညားသော ဣန္ဒြေ သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသော သင်္ကန်းတော်ဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရုပ်သွင်ပြင်သည် တည်ငြိမ်သည့်ခြေလှမ်းများဖြင့် တစ်အိမ်မှတစ်အိမ် ခပ်ကာ သဒ္ဓါထက်သန်သူတို့ လောင်းလျှ

သည် တစ်လုတ်စာမျှ ဆွမ်းကို သံပိတ်တော်ဖြင့် ခံယူနေလေသည်။

“ဒီလို ကြည်ညိုဖွယ်ရာရဟန်းယခင်က မတွေ့ဖူးပါလား” ဟု သူတွေးနေမိသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား ရဟန္တာအရှင်မြတ်တစ်ပါးသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ရမည်။ သို့မဟုတ်ပါက ရဟန္တာအဖြစ်ရရှိရန် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နေသူ သော်လည်းကောင်း ဖြစ်တန်ရာသည်ဟု သူတွေးတောနေမိလေသည်။

ငါသွားပြီးမေးရင် ကောင်းများကောင်းပါမလား။ “အရှင်ဘုရား... ဘယ်သူ့ကို အကြောင်းပြုပြီး သာသနာ့ဘောင်ဝင်သွားပါသနည်းဘုရား။ အရှင်ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကား မည်သူပါလဲဘုရား။ မည်သည့် တရားဒေသနာကို ဟောကြားပါသနည်းဘုရား” (ဤသို့ တွေးတောမိလေသည်။)

သို့သော် ဥပတိဿက တစ်ဖန် တွေးမိပြန်သည်။ ဤသို့မေးပါက အရှင်၏ ငြိမ်သက်စွာဆွမ်းခံနေခြင်းကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေမည်လားဟု တစ်ဖန်တွေးမိလေသည်။

ရဟန္တာအသမိသည် သင့်လျော်မှုမျှ ဆွမ်းရရှိသည့်အခါ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် သင့်တော်သည်နေရာကို ရှာဖွေနေသည်။ ဤသည်ကိုမြင်တော့ ဥပတိဿသည် ရရှိလာသည့်အခွင့်ကောင်းကို လက်လွတ်မခံဘဲ သူ၏ ထိုင်ခုံနှင့် သူ့အိုးမှ ရေကို ရဟန်းတော်အား ကပ်လှူလေသည်။ ဤသို့ တပည့်တစ်ဦး၏ ကနဦး ဝတ္တရားကို ဆောင်ရွက်ရင်း နှစ်လိုဖွယ်သော စကားဖြင့် ပဋိသန္ဓာပြေကာ ဝိသေစွာ လျှောက်ထားမေးမြန်းသည်မှာ -

“အရှင်ဘုရား၊ အရှင်အသရေတော်သည် တည်ငြိမ်အေးချမ်း၍ အရှင်အသားအရေတော်မှာ ကြည်လင်ရှင်းလင်း ဝင်းပပါချေသည်။ မည်သူ့အား

ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့ပါသနည်းဘုရား။ အရှင်ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမည်သူပါနည်း။ အဘယ်သို့သော တရားအဆုံးအမကို ပို့ချပါသနည်းဘုရား” ဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းလေသည်။ ထိုအခါ ရဟန်းတော်က -

“ငါသည် သာသနာတော်တွင် နှပါသေးသည်။ ညီငယ် ... သင့်အား တရားတော်ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဟောကြားရန် မစွမ်းသာသေးပါ”

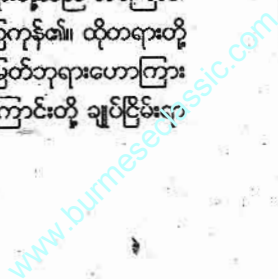
ထိုအခါ ဥပတိဿက -
“တပည့်တော် ဥပတိဿ ဖြစ်ပါသည်” အရှင်ဘုရား။ နည်းသည်။ များသည် မဟူ အရှင်စွမ်းသမျှ ဟောကြားတော်မူပါ။ ရာထောင်နည်းလမ်းဖြင့် ခွဲခြမ်းသိရန်မှာ တပည့်တော်၏ အရာဖြစ်ပါသည်ဘုရား”

သူက ဆက်လျှောက်ထားသည်မှာ
“နည်းနည်းများများ ဟောကြားပါဘုရား။ တပည့်တော်ကို လိုရင်းသာ ပို့ချပါ။ လိုရင်းအချက်ကိုသာ တပည့်တော်လိုလားပါသည်။ စကားလုံးများ ရှုပ်ထွေးနေခြင်းမှာ အကျိုးမများပါဘုရား”

ရဟန္တာအရှင်မြတ် အသမိသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လေးနက်သည့်တရားသဘော အခြေခံဖြစ်သည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်ကို သိမ်မွေ့စွာ အနှစ်ချုပ်၍ လေးကြောင်းဂါထာဖြင့် မြွက်ဟတော်မူလေသည်။

“ယေဓမ္မဟေတုပ္ပ ဘဝါ၊
တေသံ ဟေတု တထာဂတော
အာဟ၊
တေသုဉ္စယော နိရောဓော၊
ဝေဝါဒီ မဟာသမဏော။”

“အကျင့်တရားတို့သည် အကြောင်းလျှင် အမွန်အစရှိကြကုန်၏။ ထိုတရားတို့၏ အကြောင်းကို မြတ်ဘုရားဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ

သည်လည်း ရှိ၏။ ရဟန်းမြတ်က ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိတော်မူပါ၏။

ဥပတိဿသည် တိုတိုကျဉ်းကျဉ်း ပင် နာကြားရသော်လည်း မြင့်မြတ်သည့် တရားတော်၏ သဘောကို သဘော ပေါက်သွားလေသည်။ သူသည် တစ်ထွာ ပြလျှင် တစ်လံမြင်နိုင်လောက်သည့် ပါရမီ ရှင် ဖြစ်လေသည်။ ဟောကြားသူ အရှင် အဿဇိကလည်း သစ္စာတရားလမ်း ကြောင်းပေါ်သို့ ကောင်းမွန်စွာ လမ်းပြခဲ့ လေရာ သူသည် ပထမနှစ်ကြောင်းကို ကြားရသည်နှင့်တစ်ပြိုင် အဓိပ္ပာယ်ဝင် တို့၏ ပထမအဆင့်ဖြစ်သည့် သောတာ ပတ္တိမဂ်ကို ရရှိလေသည်။

သာသနာတော်ကို သက်ဝင်ယုံ ကြည်လာစမြစ်သည့် ဥပတိဿသည် သူ့အား မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မြင့်မြတ်သည့် တရား တော်နှင့် ထိတွေ့ရန် ဟောကြားပေးသူ ဆရာသခင်အား ကျေးဇူးကြီးမားပါ ကြောင်း ပြောကြားရန် ၎င်း၏ နှလုံးသား ဝယ် လုံလောက်သည့် စကားလုံးရှာမရ သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိပါချေ။

သူသည် သူ့ဆရာ၏ တရားတော် ကို ပိုင်နိုင်စွာ ဟောကြားခြင်းအပေါ် မြင့် မြတ်သည့် ကျေးဇူးတရားကို ဉာဏ်မိဿမှု ထုတ်ဖော်ကာ မြတ်ဗုဒ္ဓနှင့်ပတ်သက်၍ ထိစပ်ဖွယ်ရာများကို မေးကာ ခွင့်ပန်ထွက် ခွာခဲ့လေသည်။

နောင်သောအခါတွင် သူ့ဆရာ အပေါ် အလေးအမြတ်ထားမှုမှာ ဤသို့ ဖြစ်လေသည်။ အရှင်အဿဇိထံမှ တရား တော်ကို နာကြားရပြီးကတည်းက သူ့ ဆရာ မည်သည့်နေရာမှာ ရောက်ရှိနေ သည်ဟု ကြားရသည်နှင့် သူ့ဆရာအား အရိုအသေပြုသည့်အနေဖြင့် ထိုအရပ် ဒေသသို့ ရည်မှန်းကာ လက်အုပ်ချီပြီး ရှိခိုးသမုပြုပြီး ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း သူ့ ဆရာရှိရာအရပ်သို့ ဦးခေါင်းလှည့်ကာ

အိပ်လေသည်။
ယခုတော့ မူလကတိထားရှိကြပြီ အတိုင်း သူ့သူငယ်ချင်း ကောလိတထံ သွားရောက်ကာ သတင်းကောင်းပါးလေ သည်။

ကောလိတသည် ဂါထာတစ်ပုဒ် လုံးကို နာကြားရသည်အခါ သူ့သူငယ် ချင်းကဲ့သို့ ဉာဏ်အလင်းပေါက်ကာ သော တာပန်အဆင့် ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးကို တာဝန်တစ်ရပ်ကဲ့သို့ထား ကာ အောင်မြင်စွာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း အပေါ် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလျက် သူတို့ ၏ ဆရာဟောင်း သဥယအား တရားပြ ရန် သူ့ထံသို့ သွားရောက်ကြလေသည်။ ဆရာကြီးအား တရားပြရန် မတတ်သာ သည့်အဆုံး စိတ်ပျက်လက်လျှော့ကာ သူ တို့နောက်လိုက်လာသည့် သဥယ၏ တပည့်များနှင့်အတူ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရှိရာ ဝေဠုန်ကျောင်းတော်သို့ သွားကြလေသည်။

သူတို့ တောင်းပန်မှုနှင့်အညီ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ၎င်းတို့အား “ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့ လာလော့”ဟူသော စကားတော်ဖြင့် သံဃာဘောင်သို့ သွတ် သွင်းတော်မူလေသည်။

နောက်နှစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မြတ်ဗုဒ္ဓက ပရိပိုဇ်ဒီယနာခအား ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟ သုတ်တော်ကို ဟောကြားသဖြင့် နာကြား ရသည့်အခါ ရဟန္တာဖြစ်သွားလေသည်။ ၎င်းနေ့ညမှာပင် ဗုဒ္ဓက သူ၏ သာဝက များအား သူ့ထံသို့လာစေကာ ဥပတိဿ (သာရိပုတ္တရာ)နှင့် လွန်ခဲ့သည့် တစ်ပတ်က ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသူ ကောလိတ(မောဂ္ဂလာန) တို့အား သာသနာတော်တွင် အမွန်မြတ် ဆုံး လက်ျာရံနှင့် လက်ဝဲရံ မဟာသာဝက များအဖြစ် ခန့်အပ်တော်မူလေသည်။

တစ်ခါသော် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်က အနာဂတ်သာသနာ

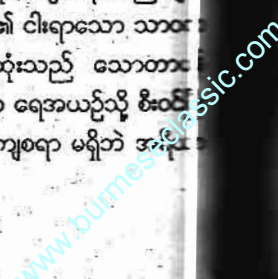
တော် အရှင်တည်တံ့ရေးအတွက် ပါတိ မောက္ခသံဝေဒီလ ပြဋ္ဌာန်းပေးတော်မူပါ ရန် မြတ်ဗုဒ္ဓအား ရိုသေစွာ လျှောက်ထား ပန်ကြားလေသည်။

“သည်းခံလော့ သာရိပုတ္တရာ၊ သည်းခံလော့” ဤသို့ ဗုဒ္ဓက မိန့်ကြား လေသည်။ ၎င်းပြင် ဆက်လက်၍

“ဒီကိစ္စအတွက် အခွင့်အရေးကို တထာဂတကိုယ်တော်တိုင် သိပေသည်။ သံဃာများအတွင်း ညစ်ညမ်းသည့်အကြံ အနေများ မဖြစ်ပွားသေးသမျှ တထာ ဂတက သာဝကများအတွက် စည်းကမ်း များ သတ်မှတ်ခြင်း ပါတိမောက္ခသံဝေ ဒီလ ပြဋ္ဌာန်းမည်မဟုတ်လေ။ ထိုအချိန် အခါကျမှသာလျှင် တထာဂတသည် ဤ ကဲ့သို့သော ညစ်ညမ်းမှုများကို ပယ် ပျောက်ရန် သာဝကများအတွက် စည်း ကမ်းချက်များ ပြဋ္ဌာန်း၍ ပါတိမောက္ခ သံဝေဒီလကို ချမှတ်ပေးလိမ့်မည်။

“သာရိပုတ္တရာ ... သံဃာဟ ရက်လကြာရှည်လာတဲ့အခါ၊ အပြည့်အ ဖွံ့ဖြိုးလာတဲ့အခါ၊ လာဘသက္ကာယမျှာ လာတဲ့အခါနှင့် အကြားအမြင်များလာစ တ်အခါ သံဃာများအတွင်း အကျင့်ဖောက် ပြန်မှု ဖြစ်ပွားလာလေသည်။ ထိုအခါကျ သာလျှင် တထာဂတသည် ယင်းကဲ့သ သော အကျင့်ပျက်မှုများကို တာဆီးတ ကွယ်ရန် စည်းကမ်းများနှင့် ပါတိမောက္ခ သံဝေဒီလတို့ကို ပြဋ္ဌာန်းရပေမည်”

“သာရိပုတ္တရာ ... သံဃာအ အစည်းသည် ဒုက္ခမှ ကင်းနေသည့် အကုသိုလ်အလားအလာ ကင်းမဲ့သည့် ညစ်ညမ်းမှုမှ ကင်းသည်။ ကုသိုလ်တရ တို့တွင် သန့်ရှင်းခိုင်မာစွာ ရပ်တည်လာ ရှိလေသည်။ ငါ၏ ငါးရာသော သာဝ က်တို့တွင် အနိမ့်ဆုံးသည် သောတာပ န်(နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ ရေအယဉ်သို့ စီးဝင် သူဖြစ်၍ လျှောကျစရာ မရှိဘဲ အနိမ့်

ဉာဏ်အလင်းရရန် အခိုင်အမာ ဦးတည် လျက် ရှိလေသည်။)

(ဝေဂုဗ္ဗမြို့အနီး မိုးရာသီသည် ပိနည်းပိဋကတ်တော်၏ ပါရာဇိကကျမ်း စတင်ပြဋ္ဌာန်းရာ အခြေခံအချက် ဖြစ်လေ သည်။)

သာသနာတော်ကြီး၏ အကျိုးကို စွမ်းစွမ်းတပ် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသော အဂ္ဂ သာဝက အရှင်မြတ်ကြီးသည် ဘုရားရှင် ဝါတော် ၄၅ ဝါဆိုပြီးချိန် မိမိဝါတော် ၄၄ ဝါပြည့်မြောက်ပြီးချိန်တွင် တစ်နေ့သော အခါ မြတ်စွာဘုရားအား ပြုသင့်သော ဝတ်ကိုပြု၍ နေအခါ၌ နေရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် ဖလသမာပတ်ကို ဝင် စားတော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဖလသမာပတ်မှ ထ တော်မူ၍ ဘုရားရှင်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြလေသလော၊ အဂ္ဂသာဝက တို့သည် ရှေးဦးစွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြလေ သလော” ဟု စဉ်းစားတော်မူလေသည်။ ထိုအခါ “အဂ္ဂသာဝကတို့သည် ရှေးဦးစွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၏” ဟု သိ၍ မိမိ၏အသက် အပိုင်းအခြားကို ကြည့်သောအခါ ခုနစ် ခုနစ်လောက်သာ ရှိတော့သည်ဟု ပရိ နိဗ္ဗာန်စံရာ အရပ်ကို စဉ်းစားတော်မူလေ သည်။

ထိုအခါ မိမိ၏ မွေးသမိခင် မယ် ဆော်ကြီးအား သတိရသဖြင့် ကျွတ်ထိုက် ကျွတ်ထိုက် စဉ်းစားပြန်သောအခါ မယ် ဆော်ကြီးတွင် ကျွတ်ထိုက်လောက်သော ဆောင်းမှပါရမီရှိနေသည်ကို မြင်တော်မူ လေသည်။ ထိုအခါ “အဘယ်သူ၏ ဆေးဖြင့် တရားထူးရမည်နည်း” ဟု ဆုံးစားပြန်သောအခါ မိမိတရားဖြင့်ပင် ဆေးထူးရမည်ကို မြင်တော်မူသောအခါ “စွားမြင်ရာ တိုက်ခန်း၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ သည်” ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူလေသည်။

ငင်းနောက် ရဟန်းငါးရာနှင့်အတူ

ပုဒ္ဓမြတ်စွာထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ပရိ နိဗ္ဗာန်စံဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူပါဟု လျှောက် ထားလေသည်။ ထိုအခါ ပုဒ္ဓမြတ်စွာက-

“ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့” ဟု မိန့်တော်မူ လျှင် သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်း ရာရောက်၏။ “ပရိနိဗ္ဗာန်စံသေးနှင့်” ဟု မိန့်တော်မူပြန်လျှင် သံသရာဝဋ်၏ဂုဏ် ကို ပြောရာရောက်လေသည်။ ဤသည်ကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသူတို့ အပြစ်တင်ဖွယ်မြင် သဖြင့် ထိုနှစ်မျိုးလုံးကို မိန့်တော်မူဘဲ “အဘယ်အရပ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည်နည်း” ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်း နာဠကရွာဝယ် မိမိစွားမြင်ခဲ့ရာ တိုက်ခန်း၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ ပါမည်အကြောင်း လျှောက်ထားလေ သည်။

ထိုအခါ မြတ်ပုဒ္ဓက “ပရိနိဗ္ဗာန်စံ ချိန်ကို မိမိဘာသာ သိပေတော့။ သို့ရာ ဝယ် သင်၏ နောင်တော်၊ ညီတော် ဖြစ် ကြသော ရဟန်းတို့မှာ အသင်ကဲ့သို့သော ရဟန်းတစ်ပါးကို ဖူးမြင်ဖို့ မလွယ်ကူ တော့။ ထို့ကြောင့် နောင်တော်၊ ညီတော် တို့အား ဩဝါဒတရားများကို ဟောခဲ့ဦး လော့” ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထန်း တစ်ဖျားပမာဏရှိသော အရပ်တိုင်အောင် တန်ခိုးဖြင့်တက်သွား၍ ဆင်းလာပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလေသည်။

ထို့နောက် ထိန်းနှစ်ဆင့်၊ သုံးဆင့်မှ စ၍ ခုနစ်ဆင့်ပမာဏတိုင်အောင် ကောင်း ကင်သို့ အကြိမ်ကြိမ် တက်သွား၍ အမျိုး မျိုးသော တန်ခိုးကို ပြ၍ တရားဟော တော်မူသည်။

သာဝတ္ထိတစ်မြို့လုံး စုမိကြ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထန်းခုနစ်ဆင့် ပမာဏရှိသော ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်း ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် -

“သွားချိန်တန်ပါပြီ ဘုရား” ဟု

လျှောက်ထားလေသည်။

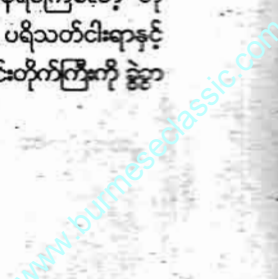
ပုဒ္ဓမြတ်စွာသည် တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ပို့တော်မူသည့်အနေဖြင့် တရားဟောရာ အရပ်မှ ထံတော်မူ၍ ဝန္တကုဋ်သို့ ရှေးရှု ကြွတော်မူပြီးလျှင် ပတ္တမြားပျဉ်ချပ်၌ ရပ် တော်မူသောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည် သုံးကြိမ်လက်ျာရစ်လှည့်ပြီးလျှင် လေးဌာနတို့၌ ဝပ်ချ၍ -

“မြတ်စွာဘုရား ဤကမ္ဘာမှပြန်၍ ရေတွက်သည်ရှိသော် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိသော တစ်သချေအထက်၌ မနောမဒသီ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော် ရင်းဝယ် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ဖူးမြင် နိုင်ဖို့ရန် ဆုပန်ခဲ့ပါပြီ။ ထိုဆုပြည့်၍ ရှင် တော်ဘုရားကို ပထမဖူးမြင်ခဲ့ရပါပြီ။ ယခု အခါ၌ ဖူးမြင်ခြင်းကား နောက်ဆုံးဖူးမြင် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ထပ် ရှင်တော် ဘုရားတို့ကို ဖူးမြင်ခွင့်မရှိတော့ပါ”

ဤသို့ လျှောက်၍ လက်အုပ်ချီးပြီး လျှင် ပုဒ္ဓမြတ်စွာ မြင်တော်မူလောက်ရာ အရပ်တိုင်အောင် နောက်ဆုတ် နောက် ဆုတ်သွားပြီးလျှင် မမြင်လောက်သော အရပ်ရောက်မှ ဝပ်၍ ဖဲသွားစေသည်။ ထိုအချိန်၌ မြေစောင့်နတ်များ၏ အလွန် ဝမ်းနည်းသည့် လက္ခဏာကြောင့် ကြီးစွာ မြေတုန်လှုပ်ရလေသည်။

ပုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ လိုက်၍ပို့ကြရန် အမိန့်တော်ရှိသောကြောင့် ထိုနေရာ၌ ရှိကုန်သော ရဟန်းအားလုံးပင် လိုက်၍ ပို့ကြလေသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက် တံခါးမုခ်သို့ ရောက်သောအခါ -

“ငါ့ရှင်တို့ နေရစ်ကြလော့။ မမေ့ မလျော့ မပေါ့မဆ နေရစ်ကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိမိ၏ ပရိသတ်ငါးရာနှင့် အတူ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးကို ခွဲစွာ တော်မူလေသည်။

နောက်မှ ငို၍ လိုက်လာကြသော လူအများကိုလည်း -

“သခါရတရားဆိုတာ ဒီလိုပဲ။ ခွဲခွာခြင်းသဘောရှိ၏။ မမေ့မလျော့ သတိထား၍ တရားဖြင့် နေရစ်ကြလော့”

ဟု ဩဝါဒပေး၍ ပြန်နှင့်စေပြီးလျှင် လမ်းခရီး၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လူအများကို ချီးမြှောက်လျက်နေ၏။ ခုနစ်ရက်မြောက်၏ ညနေအချိန်ကျမှ နာဠကရွာသို့ ရောက်၍ ရွာတံခါးပေါက် ပင်ညောင်ပင်အောက်၌ ရပ်တည်နေစဉ် ဥပရေဝတမည်သော တူတော်သူ သူငယ်တစ်ယောက် ရွာပြင်သို့ ထွက်လာသောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုမြင်သောကြောင့် အနားကပ်၍ ဝပ်ချလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သင်၏ အဘွားရှိရဲ့လားဟု မေးတော်မူ၍ -

“သွားချေ။ ဝါတို့လာတဲ့အကြောင်းကို ပြောချေလော့။ ဘာကြောင့်လာသနည်းဟု မေးလျှင် ယနေ့တစ်ရက်မျှ ရွာတွင်း၌ နေလိမ့်မည်။ မွေးဖွားရာ တိုက်ခန်းကို ရှင်းထားလိုက်ပါ။ ငါးရာသော ရဟန်းများအတွက် နေရာဌာနကိုလည်း ပြင်ထားလိုက်ပါ”

ဟု အပြောခိုင်းလိုက်လေသည်။ ဥပရေဝတသည် မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ပြန်သွား၍ မှာလိုက်သောစကားအားလုံးကို ပြောပြလေသော် မယ်တော်ကြီးသည် “အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက်သော ရဟန်းတို့၏ နေရာဌာနကို ပြင်စေရသနည်း။ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက ရဟန်းပြု၍ ကြီးသည့်အခါရောက်မှ လူဖြစ်လိုလေသလော့”

ဟု တွေးတောပြီးလျှင် မွေးဖွားရာ တိုက်ခန်းကို ရှင်းလင်းစေပြီး ငါးရာသော ရဟန်းတို့ို့ နေရာဌာနကို ရှင်းလင်းစေပြီး၍ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏ နေရာကို ပြုပြီးပါကြောင်း အလျှောက်ခိုင်းလေ

သည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ရဟန်းများနှင့်အတူ ကြွလာ၍ ပြာသာဒ်အုတ်တို့က်သို့ တက်တော်မူကာ မိမိဖွားမြင်ခဲ့ရာ တိုက်ခန်းသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းများကိုလည်း -

“မိမိနေရမည့် ဌာနသို့ သွားကြတော့”ဟု ခွင့်ပြုတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းများ သွားပြီး၍ မကြာမီပင် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရလောက်အောင် ပြင်းထန်သော သွေးဝမ်းရောဂါ ဖြစ်တော်မူ၏။ ခွက်တစ်ခွက်ထွက်သွားလျှင် ခွက်တစ်ခွက်ဝင်ရ၏။ မယ်တော်ပုဂ္ဂိုလ်မကြီးသည်

“ငါ့သား၏ဖြစ်ပုံကို ငါမနှစ်သက်ပါ”ဟုဆို၍ မိမိအခန်းတံခါးကိုမှီကာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှရပ်၍ ကြည့်နေလေသည်။

စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် “နောက်ဆုံးဖူးမြင်ရာ အရပ်သို့ သွားအံ့”ဟု ကြံ၍ လာကြပြီးလျှင် ရှိခိုး၍ ရပ်နေကြကုန်ပြီ။

“အဘယ်အင်္ဂုဏ္ဍာ လာပါသနည်း”ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာမေးရာ “ဂီလာနကိုပြုစုလုပ်ကျွေးလို၍ လာကြပါကြောင်း” လျှောက်ထားကြသည်။

“ဒီလိုဆိုလျှင် ရှိပါစေတော့။ ပြုစုလုပ်ကျွေးမည့်သူ ရှိပါပြီ။ အသင်နတ်မင်းတို့ ပြန်ကြလေလော့”ဟု မိန့်တော်မူ၏။

နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ ပြန်သွားပြီးနောက် မကြာခင်မှာ သိကြားမင်းလာပြန်၏။ ထိုသိကြားမင်းကိုလည်း ထိုအတိုင်းပင် ပြန်လွှတ်၍ မကြာခင်ပင် ဗြဟ္မာမင်းကြီးကိုလည်း -

“ပြုစုလုပ်ကျွေးမည့်သူ ရှိပါ၏”ဟု ပြော၍ ပြန်ဖို့ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ရူပသာရီအမည်ရှိသော မယ်တော်ပုဂ္ဂိုလ်မကြီးသည် နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ လာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပြန်သွားခြင်းကို

လည်းကောင်း မြင်၍ တိုက်ခန်းတံခါးပေါက်သို့ လာပြီးလျှင် -

“ချစ်သား စုန္ဒ (သားတော်အဖေမထေရ်ကို ခေါ်သည်) ဘယ်လိုဖြစ်တလဲ”ဟု မေး၏။

အရှင်စုန္ဒသည် မယ်တော်ကြီးလေးကြောင်းကို မထေရ်အား လျှောက်သောအခါ မထေရ်မြတ်သည် “အဘယ်ကြော့လာသနည်း”ဟု မေးတော်မူ၏။ ဖေတော်ကြီးက -

“သင်သားတော်ကို ကြည့်ဖို့လေသည်”ဟု ပြောပြီးလျှင် -

“ချစ်သား ကိုယ်ရောင်ကိုယ်တောက်ပစွာဖြင့် ပထမလာသူတွေ့အဘယ်သူများနည်း”ဟု မေးသောအခါ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဖြေတော်မူ၏။

“ချစ်သားက နတ်မင်းကြီးလေးတို့ထက် သာ၍မြတ်သလော့”ဟု သောအခါ မိမိ၏ မြတ်ကြောင်းကို မငြိဆိုဘဲ မြတ်စွာဘုရားကို ကြည့်ညိုစေသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ မြင်ကြောင်းကို ဖြေတော်မူသည်မှာ -

“မယ်တော်ကြီး၊ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် သားတို့ဆီက မြတ်စွာဘုရား၏ ပဋိသန္ဓေယူတော်မူအခါမှ ဖွားမြင်တော်မူသည့်တိုင်အောင် သန်လျက်လက်စွဲ၍ စောင့်ရှောက်ကြရသည်။ ဘုရားရှင်ကိုထောက်လျှင် ကျေးစောင့် ကပ္ပိယလောက်သာ ဖြစ်ကြသည်”

“သူတို့ပြန်သွားပြီးနောက် ထိုယောက်လာပါသေးသည်။ ထိုသူက အဘယ်သူပါနည်း”

“ထိုသူကား နတ်တို့၏ အသံခင်ဖြစ်သော သိကြားနတ်မင်းဖြစ်သည်”

“ချစ်သား... အသင်က မြင်

နတ်မင်းထက်တောင် မြတ်သလော”

“မယ်တော်ကြီး၊ သားတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် တာဝတိံသာနတ် မြည်မှ ဆင်းတော်မူရာအခါ၌ ဤသိကြား ဆိုသူသည် သံပိတ်နှင့် သင်္ကန်းတစ်ထည် ကို ပွေ၍ လိုက်လာရပါသည်။ ထို့ကြောင့် သိကြားနတ်မင်းဆိုသူသည် သားတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရား၏ သံပိတ်သင်္ကန်းကို ယူရ သော ရှင်သာမဏေနှင့် တူပါသည်”

“ချစ်သား၊ သိကြားနတ်မင်း ပြန် သွားသောအခါ လင်းထိန်နေအောင် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်ပစွာဖြင့် လာ တဲ့သူက အဘယ်သူပါနည်း”

“မယ်တော်ကြီး၊ အဲဒီသူကတော့ မယ်တော်ကြီးတို့ ဘုရား၊ ဘုရားပါဟု ကိုး ကွယ်ထားသော မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးဖြစ် သည်”

“ချစ်သား၊ အသင်တို့က မယ် တော်ကြီး၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော မဟာ ဗြဟ္မာထက်ပင်သာ၍ မြင့်မြတ်လှသလော” ဟု မေးပြန်သည်။

“မယ်တော်ကြီး၊ ဤမဟာဗြဟ္မာ ကြီးလေးယောက်တို့သည် သားတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ဖွားမြင်တော်မူရာနေ့၌ ဘုရားအလောင်းဖြစ်သော သတို့သား တော်ကို ရွှေဇာတာဘက်ဖြင့် ခံယူကြရပါ သည်”

ထိုသို့မေးပြီးသောအခါ ‘ရူပသာရီ’ အမည်ရှိသော မယ်တော်ပုဏ္ဏေးမကြီး စဉ်းစားမိသည်မှာ -

“ငါ့သား၏ တန်ခိုးအာနုဘော် သည် သိကြား၊ ဗြဟ္မာတို့ လာရလောက် အောင် ကြီးကျယ်နေသည်မှာ မျက်မြင် အားဖြင့် ထင်ရှားနေပြီ။ သင်၏ဆရာဆို သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်မှာ မည်မျှလောက် ကြီးကျယ် ထိန်ညှပ်နည်း” ဟု တွေးတောစဉ်းစားနေ ခိုက် တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း

ထလောက်အောင် ပီတိသောမနဿ ဖြစ် လေသည်။

ထိုအခိုက် -

“တရားဟောဖို့ အချိန်ကောင်းပဲ” ဟု မထေရ်မြတ်က တရားဟောတော်မူ သည်မှာ -

“မယ်တော်ကြီး၊ သားတို့၏ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ ဖွားတော်မူရာအခါ၊ တောထွက် တော်မူရာအခါ၊ သံဗုညတဉာဏ်ကိုရ၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ ဓမ္မစကြာ တရားကို ဟောတော်မူရာအခါတို့၌ ဝမ်း သောင်းသော ကမ္ဘာလောကဓာတ် တုန် လှုပ်ရပါသည်။

သီလအားဖြင့် တုသူမရှိပါ။ သမာဓိ အားဖြင့် တုသူမရှိပါ။ ပညာအားဖြင့် တုသူမရှိပါ။ ကိလေသာအာသဝေါကုန် ခြင်းဖြင့် တုသူမရှိပါ။ သားတော်တို့၏ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာသည် တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေ သာတို့မှ ကင်းကွာရာ၌ပင် ဝါသနာနှင့် တကွ အငွေအသက်မျှ မကျန်ရအောင် ကင်းကွာတော်မူပါသည်”

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ‘အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ’ စသော ဂုဏ် တော်များကို အားနည်းတော်မူလျက်ပင် ကျေးဇူးဆပ်သောအနေအားဖြင့် ဟော ပြတော်မူလေရာ တရားတော်အဆုံး၌ မယ်တော်ကြီး သောတာပန်တည်လေ သည်။

“ချစ်သား ... ဥပတိဿ၊ ဘာ ကြောင့် ဤမျှလောက် အဖိုးတန်သော အမြိုက်ဆေးကို ဤမျှလောက်ကြာအောင် မပေးဘဲနေရသနည်း”

ဤသို့ လျှောက်သောအခါ “မယ် တော်ကြီးအား မွေးကျေးဇူး၏ တန်ဖိုးကို ပေးဆပ်ပြီးပြီ။ ဤမျှဖြင့် သင့်တော် လောက်ပြီ” ဟု ကြံ၍ မထေရ်မြတ်က -

“မယ်တော်ကြီး သွားတော့ ... သွားတော့” ဟု လွှတ်လိုက်ပြီးနောက်

“ရန္တ ... ဘယ်အချိန်ရောက်နေပြီ နည်း” ဟု မေးတော်မူသည်။

“အရှင်တက်ခါနီးလောက် ဦး သောက်ချိန်ရောက်နေပါပြီ” ဟု လျှောက် သောအခါ -

“သံဃာတော်များ စည်းဝေးပါ စေ” ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထိုင်ဖို့ရန် ထူ ပေးဖို့ မိန့်တော်မူသည်။ ရဟန်းများ ရောက်လာသောအခါ -

“လေးဆယ့်လေးဝါကာလပတ် လုံး ငါနှင့်အတူ လှည့်လည်ကြကုန်သော အသင်တို့အား ငါ၏အပေါ်၌ မနှစ်သက် အပ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံရှိလျှင် သည်းခံကြပါ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ရဟန်းတော်များကလည်း -

“အရှင်ဘုရား၊ လေးဆယ့်လေးဝါ ကာလပတ်လုံး အရိပ်ကဲ့သို့ လိုက်ပါကြ သော တပည့်တော်တို့သည် မနှစ်သက် အပ်သော (နှစ်သက်ဖွယ်မကောင်းသော) ကာယကံ၊ ဝစီကံကို မတွေ့ခဲ့ရပါ။ အရှင် ဘုရားတို့ကသာ တပည့်တော်တို့၏ ကာယ ကံ၊ ဝစီကံကို သည်းခံတော်မူကြပါ” ဟု လျှောက်ကြလေသည်။

ထိုသို့ အချင်းချင်းတောင်းပန်ပြီး ရာအခါ၌ မထေရ်မြတ်သည် သင်္ကန်းကြီး ကို ဆွဲ၍ မျက်နှာကို ဖုံးပြီးလျှင် (သမာ ပတ်တို့ကို အစမှ အဆုံး) လက်ရှာနုပါးဖြင့် လျောင်းတော်မူ၏။ ထိုသို့ လျောင်းပြီးလျှင် သမာပတ်တို့ကို အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် အဖန်ဖန်ဝင်စားပြီး၍ နောက်တစ်ကြိမ် စတုတ္ထရားနိ ဝင်စားပြီးသောအခါ ပရိ နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်။

ထိုအခါ ဤမဟာပထဝီမြေကြီး သည် ပုံတင်ထပ်လျက် ဆတ်ဆတ်ခါ အောင် တုန်လှုပ်လေသည်။ မယ်တော် ကြီးသည် စကားပြောသံ မကြားသော အခါ -

“မိမိသား၏ ဘယ်လိုနေပါလိမ့်

မည်နည်း”ဟု သိလို၍ ထလာပြီးလျှင် ခြေဖဝါးတို့ကို ဆုပ်နယ်သောအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးကြောင်းသိရ၍ ကျယ်စွာသော အသံကိုပြုလျက် ခြေတော်၌ မျက်နှာအပ်၍ ငိုလေသည်။

“ချစ်သား... မယ်တော်တို့သည် ရှေးအခါက သား၏ဂုဏ်ကို မသိကြကုန်။ ဂုဏ်ကိုသိရာ ယခုအခါ၌ကား အသင် သားတော်ကို အမျှပြု၍ ရာပေါင်းများစွာ ထောင်ပေါင်းများစွာ သိန်းပေါင်းများစွာ သော ရဟန်းတော်တို့ကို ဤတိုက်ပေါ်၌ ဆွမ်းကပ်ခြင်းငှာ အခွင့်မရတော့။ သင်္ကန်း လှူခြင်းငှာ အခွင့်မရတော့။ ရာပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်းငှာ အခွင့်မရ တော့”ဟု ပြော၍ ငိုကြွေးလေသည်။

အရှင်တက်သောအခါ၌ကား ရွှေပန်းတိမ်သည်တို့ကို ခေါ်စေ၍ ရွှေတိုက်ကို ဖွင့်စေပြီးလျှင် ရွှေတုံးတို့ကို ချိန်ခွင်ကြီး ဖြင့်ချိန်စေ၍ ငါးရာသော အထွတ်တင် အပ်သော ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးရာသော စေတီတို့ကိုလည်းကောင်း ပြုလုပ်ကြံဖို့ရန် ပေးလေသည်။ သိကြားနတ် မင်းသည်လည်း ဝိသကြိုနတ်သားကို ခေါ်၍ -

“တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူ သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီ။ ငါးရာသော အထွတ်တင် အပ်သော ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးရာသော စေတီတို့ကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းလော့”ဟု ပြောပြီး -

မယ်တော်ကြီးသည် မြို့အလယ်၌ မဏ္ဍပ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်၍ မဏ္ဍပ် အလယ်၌ အကြီးဆုံးပြာသာဒ်ကို ထားပြီး လျှင် ကြွင်းသော ပြာသာဒ်တို့ကို အခြံ အရံအဖြစ်ဖြင့် ထား၍ သာဓုကိဋ္ဌနသဘင် ဆင်ယင်စေသည်။

များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်

ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သာဓုကိဋ္ဌနသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပ၍ အလုံးစုံသော နံ့သာ မျိုးစုံ ထင်းပုံကို ပြု၏။ နံ့သာထင်းပုံသည် ကိုးဆယ့်ကိုးတောင်အမြင့်ရှိ၏။ မထေရ် မြတ်၏ အလောင်းတော်ကို နံ့သာထင်း ပုံပေါ်သို့ တင်၍ ပန်းရင်းမြက်စည်းတို့ဖြင့် မီးလောင်စေကြကုန်ပြီ။

မီးသဏ္ဍိရာ သုသာန်၌ တစ်ညပတ်လုံး တရားပြုဖြစ်၏။ အနုရုဒ္ဓါမထေရ် သည် အလုံးစုံသော နံ့သာရည်ဖြင့် မီးကို ငြိမ်းစေပြီး ညီတော်စုန္ဒမထေရ်သည် ဓာတ်တော်တို့ကို ပဝါရေစစ်၌ ထည့်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ဖို့ရန် ဓာတ် တော်ထည့်ရာ ပဝါရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်၏ သပိတ် သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း ယူ၍ သာဝတ္ထိ မြို့သို့ သွားလေ၏။

သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ အရှင်စုန္ဒမထေရ်သည် မိမိ၏ ဥပဇ္ဈာယ် ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာထံသို့ သွား၍ သပိတ်၊ သင်္ကန်းနှင့် ဓာတ်တော်များကို ဆက်ကပ်လေ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဓာတ်တော်တည် ရာ ပဝါရေစစ်ကို ယူတော်မူ၍ လက် တော်အပြင်၌ ထားပြီးလျှင် ရဟန်းများ ကို မိန့်တော်မူသည်မှာ -

“ဘိက္ခုတို့... အတော်ကြာသော ရှေးရှေးနေ့က တန်ခိုးပြာဋိဟာများစွာတို့ ကို ပြုပြီး၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဖို့ရန် ခွင့်တောင်း သွားသော သာရိပုတ္တရာ၏ ပွတ်သစ်စ ခရသင်းကဲ့သို့ ဖြူဖွေးသော ဓာတ်တော် တို့သာ ထင်ရှားကုန်တော့၏။

ဘိက္ခုတို့... ဤဓာတ်တော်၏ အရှင်ဖြစ်သော ဤရဟန်းကား ကမ္ဘာ တစ်သိန်းအလွန်ရှိသော တစ်သင်္ချေပတ် လုံး ပါရမီဖြည့်လာခဲ့သော ရဟန်းတည်း။ ငါဘုရားလည်စေအပ်သော ဓမ္မစကြာကို အတုလိုက်၍ လည်စေနိုင်သော ငါဘုရား

၏ လက်ျာတော်ဝယ် ဒုတိယနေရာ ထိုင်နေသော ရဟန်းလည်းဖြစ်၏။ ရဟန်းသည် သာဝကတို့၏ အစွဲ အဝေးကို ဖြည့်စေနိုင်သော ရဟန်းလည်း ဖြစ်၏။ ဤရဟန်းသည် ငါဘုရားကို ငွေ ၍ တစ်သောင်းသော စကြာဝဠာ၌ ထူ အားဖြင့် အတုမရှိသူလည်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းသည် ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အ ရမ္မက်မကြီးသော ရဟန်းလည်းဖြစ် ၍ ဤရဟန်းကား တင်းတိမ်ရောင်ရဲလှ သော ရဟန်းလည်းဖြစ်၏။ အပေ အဖော်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော ရဟ လည်းဖြစ်၏။ လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်း သော ရဟန်းလည်းဖြစ်၏။ လုံ့လပီပီ ကြီးမားသော ရဟန်းလည်းဖြစ်၏။ တော်တို့ကို အပြစ်တင်တတ်၊ ကဲ့ရဲ့စ သော ရဟန်းလည်းဖြစ်၏။ တစ်စ တည်းသော ဘဝငါးရာတို့ကိုလှ ကောင်း- ထိုဘဝတို့၌ရသော စည်း ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း စွန့်ခွာ၍ ရဟ ပြုနိုင်သူလည်းဖြစ်၏။

ဤရဟန်းသည် ငါဘုရား၏ သနားတော်၌ မြေကြီးအထက်သို့ သင် နိုင်သူလည်း ဖြစ်၏။ ဦးချိုကျိုးသော လားဥသဘာကဲ့သို့ မာန်မာနမတတ် သော ရဟန်းလည်းဖြစ်၏။ ဒွန်းစတူ သားကဲ့သို့ နိမ့်ချအပ်သော စိတ်ထ သူလည်း ဖြစ်၏။

ဤသို့ ဂါထာငါးရာဖြင့် အ သာရိပုတ္တရာ၏ ဂုဏ်တို့ကို မိန့်တော် ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာဖို့ရာ စ တည်စေတော်မူလေသည်။

သူတော်

- ကျမ်းကိုး
- ၁။ ဖိနတ္ထပကာသနီကျမ်း
- ၂။ နောက်ဆုံးဆယ်လမြတ်ဗုဒ္ဓ

ခန္ဓာငါးပါး

ပရမတ်ဖြင့် ပေါင်းရင်း

■ မဟာထွန်း

ဤပေါင်းရင်းကဏ္ဍသည် ခန္ဓာတရားစဉ်တစ်လျှောက် လုံးအတွက် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း အထူး ဂရုစိုက်သင့်၏။ ဓမ္မယောဂီများသည် ဤခန္ဓာငါးပါးတရား စဉ်ကို အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် ဖတ်မှတ်ဂုဏ်းလာကြ၍ ညက်ညက်ရထားကြပေလိမ့်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်မှတ်ယူ ထား၏။ ထို့ကြောင့် ဤခန္ဓာငါးပါး ပေါင်းရင်းကဏ္ဍကို အကျဉ်းရှုသာ ရေးသားတင်ပြပေတော့မည်။

အကျဉ်းရှုမှုဟုဆိုခြင်းမှာ အကြောင်းရှိသည်။ အကျယ် ကို နားလည်ထားသော ဓမ္မယောဂီများအဖို့တွင် သင်္ခေပ တည်ဟူသော အကျဉ်းရှုခြင်းပင် လုံလောက်မှု ရှိလေသည်။ တစ်နည်း အကျယ်ရထားသော အကြောင်းအရာကို တန်ဖိုးရှိမှုနှင့် သိထားကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထို အကြောင်းအရာကို အကျဉ်းရှုပြီး အာရုံသော်လည်းကောင်း၊ ရေနုတ်သိမ်းဆည်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဆောင်ထားလေ့

ရှိတတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာမြတ်တို့သည်လည်း အကျယ်ကို ဆိုပြီးလျှင် ဆောင်ထားရန်အတွက် အကျဉ်းကိုလည်း ထုတ်ဆိုတော်မူကြသည်ကို တွေ့ဖူး မှတ်ဖူးသည်။ ဤအကျဉ်းကဏ္ဍတွင် တရားတော်ကို ထိုင်ပြီး ရှုမှတ်နည်းကိုပါ ထည့်သွင်းပေးဦးမည်။

တရားတော်ကို သူ့အဆင့်နှင့်သူ ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားကြသော ဓမ္မယောဂီများအဖို့တွင်လည်း တရားတော်ကို ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားရုံဖြင့် တီးပွားခြင်းကို မဖြစ်နိုင်ပေ။ အချိန်ရတိုင်း ရှုမှတ်ပွားများနေပါမှ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တိုးတက်ခြင်းကို ဖြစ်စေပေလိမ့်မည်။

ဥပမာကား အဘယ်အကြောင်းအရာနှင့် တူသနည်း ဆိုပါမူ ပြည်တန်ပတ္တမြားကြီးကို လက်ဝယ်ပိုင်ဆိုင်ထားသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ အသုံးမချဘဲ သိမ်းဆည်းထားဘိသကဲ့သို့သာ ဖြစ်သည်။ အသုံးမချလျှင် ပြည်တန်ပတ္တမြားပင် သိမ်းဆည်းထားသော ပိုင်ရှင်အား အကျိုးပြုခြင်းမရှိပေ။

သည်အဖြစ်ကိုလည်း ငါတို့ ဓမ္မယောဂီများ အထူးသတိပြုကြရာသည်။ တရားတော်ကို လေ့လာခြင်းလည်းမရှိလိုလည်းမလိုလား။ တစ်စုံတစ်ရာ တစ်ပါးတစ်ပါးမျှ သိရှိပိုင်ဆိုင်ထားခြင်းမရှိလေသော ဓမ္မယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ တစ်စုံတစ်ရာ အမြတ်အရှုံးမရှိသော်လည်း အပတ်တကုတ် ကြီးစားရှာဖွေနေကြသော ဓမ္မယောဂီများအဖို့မှာမူ တရားရရှိခြင်း၊ တိုးတက်ခြင်းသာ မရှိလျှင် အနာကြီးနာသည်သာ ဖြစ်၏။ မလေ့လာကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ကား အနစ်ကြီးနစ်သည်သာ ဖြစ်၏။

သတ္တဝါများအဖို့ သာသနာတော်ကြီးသည် အပိုဆုရလဒ်ကြီးသာလျှင် ဖြစ်သည်။ သတ္တဝါတိုင်းသည်လည်း သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြံကြသည်မဟုတ်ပေ။ ကြံတိုင်းလည်း ကြိုက်ကြသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ကြံလည်းကြံ၊ ကြိုက်လည်းကြိုက်ပါမှ အကျိုးကို ရရှိပေလိမ့်မည်။ ကြံလည်းကြံ၊ ကြိုက်လည်းကြိုက်မည့် ကိစ္စသည်ကား ခဲယဉ်းလှသည်။

ဘုရားရှင်မပွင့်ပေါ်စီ ရှေးအလွန်မှ ဖြစ်တည်ကြသော သတ္တဝါတို့သည် ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကြီးနှင့် မကြံကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်မပွင့်ပေါ်စီလေးတွင် ဘုရား

အလောင်းတော်နှင့်ပင် တွေ့ကြုံလိုက်ရဖူးပြီး မြေလျှိုး မိုးပျံ့စွာနံအဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် ပြည့်စုံနေကြသည့် ဒေဝီဋ္ဌအာဇာရ၊ ဥဒက စသော ရသေ့ကြီးတို့သည် သာသနာတော်ကြီးကို ကြိုက်ကြသော်လည်း မကြံလိုက်ကြပေ။ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူခါနီးအချိန်မှာပင် သေလွန်၍ မြဟောပြည်ကို ရောက်သွားကြရသည်။

ငါတို့ ဓမ္မယောဂီများသည်ကား ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်နှင့် ကြံလည်းကြံ၊ ကြိုက်လည်းကြိုက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤခန္ဓာဉာဏ်ရောက်တရားတော်မြတ်ကို လိုက်စား၍ သိရှိပိုင်ဆိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြံကြိုက်နေကြသော်လည်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် တရားတော်မြတ်ကို လေ့လာလိုက်စား ပွားများခြင်းမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သာသနာတော်နှင့် ကြံသော်လည်း မကြိုက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ငါတို့ ဓမ္မယောဂီများသည် ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ယခု သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြံဆုံခွင့်ရရှိနေဆဲတွင် ဤခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာတရားတော်ကြီးကို ပျင်းလျှင်ပင် စွတ်ပေပြီး လုပ်သင့်၏။ ရှုမှတ်ပွားများသင့်၏။

ယခု ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာတရားတော်ကို နာယူပွားများနေကြသော ဓမ္မယောဂီများသည်လည်း လွန်ခဲ့သော ဘဝများစွာက ဤတရားတော်ကို ရှုမှတ်ပွားများခဲ့ဖူး၍သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အထုံပါရမီရှိနေကြ၍သာ ယခုဘဝတွင် တရားတော်ကို ရှုမှတ်ပွားများနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ပါရမီကို မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျင့်ဟု ဆိုရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အထုံဝိသနာဟုလည်း ဆိုရသည်။

ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရွေး ဝိပဿနာတရားတော်ကို ပွားများအားထုတ်သင့်၏။ ပျင်းလျှင်လည်း ပေ၍ ကြိုးစား၍ အချိန်သတ်မှတ်၍ ပွားများ အားထုတ်သင့်၏။ တရားတော်သည် သင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ လက်တစ်ကမ်းတွင် ရှိနေ၏။ အချိန်ကာလသည်လည်း ကောင်းနေဆဲဖြစ်၏။ ဆုတ်ကပ်သာသနာတော်၌ လက်ရှိထက်ကောင်းသောအချိန်သည် မရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံရကုန်
နပ်အောင်၊ လက်ရှိဘဝမှာပင် တစ်မင်တစ်ဖိလ်ရအောင်
အချိန်ယူ၍ အံ့ကိုခဲ၍ ကြီးစားကြလေ သူတော်ကောင်းတွေတို့

*** **

ဒကာတစ်ယောက် တရားလာမေးဖူးသောအကြောင်း
ကို ဖြေကြားဖူး၏။ သူက တရားတော်ကို ထိုင်ရှုမှတ်တတ်
သော်လည်း အရာဝတ္ထုအားလုံးကို တရားတော်သို့တင်၍
ရှုမှတ်တတ်သည်အထိ သိထားနားလည်ခြင်းမရှိသေးကြောင်း
ကို မကွယ်မဝက်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း လျှောက်ထား၏။ ထို
နောက် ရှုမှတ်တတ်အောင်လည်း သူနားလည်သည်အထိ
ဟောကြားပေးရန် လျှောက်ထား၏။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူက ပန်းသီးတစ်လုံးကို ရှေ့မှာ
ထားပြီး ဓာတ်၊ ပရမတ် တရားတော်များဖြင့် ဟောကြားရ
လေသည်။ ဤ၌ ထိုအကြောင်းကိုထည့်သွင်းလျှင် အကျိုး
များမည်ဟုထင်၏။ စာဖတ်သူ ဓမ္မယောဂီများလည်း အာရုံ
သွင်း၍ ဆင်ခြင်ပြီး ကြည့်နိုင်ကြရန် ရေးသားတင်ပြဦးမည်။

ပန်းသီးဟူသော သတ္တန်ပျောက်သည်အထိ နှလုံး
သွင်းရန်လို၏။ သည်အကြောင်းကိုလည်း အခြားဥပမာတစ်ခု
ဖြင့် ရေးသားခဲ့ဖူး၍ မှတ်မှတ်သားသားရှိသော ဓမ္မယောဂီ
များသည် သာ၍ပင် နားလည်လွယ်ကြလိမ့်မည်ဟု ယူဆ၏။
အာရုံခြောက်ပါးနှင့်သာ သုံးသပ်ပြမည်ဖြစ်၍ ခက်လိမ့်မည်
လည်း မဟုတ်ပေ။

ပန်းသီးဟူသည်မှာ အရှိတရားမဟုတ်။ မရှိတရား
ပညတ်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ထိုပန်းသီးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍
အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ပြုလုပ်လိုက်လျှင် ပန်းသီးပုံသတ္တန်
ပျောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပန်းသီးကို မရှိတရား ပညတ်ဟု
ဆိုရ၏။ ဦးစွာ ထိုပန်းသီးကို မျက်စိဖြင့် သုံးသပ်ကြည့်ကြစို့။

မျက်စိဖြင့်ကြည့်လျှင် ပန်းသီးကို မြင်၏။ ပန်းသီးဟု
မြင်ခြင်းမှာ ပညတ်အမြင်ဖြစ်၏။ ပရမတ်အမြင်ဖြင့်ကြည့်
လျှင် ထိုပန်းသီးမှာရှိသော အရောင်ကိုသာ မြင်ရမည်ဖြစ်၏။
သို့မှ ပရမတ်အမြင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပညတ်အမြင်နှင့်
ပရမတ်အမြင် ထိုနှစ်မျိုးကို ကွဲပြားအောင်ကြည့်ပါ။

စားနှင့်ခွဲလိုက်လျှင် ပန်းသီးဟု မခေါ်တော့။ အခြမ်း

ဟူသော အမည်ကို ပြောင်းသွား၏။ သို့သော်လည်း ကြည့်၍
မြင်နေရသေး၏။ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ လုပ်လိုက်လျှင်လည်း
ကြည့်၍ မြင်နေရသေး၏။ ပညတ်တို့သဘော မရှိတရားဖြစ်
သည်အတိုင်း မူလပန်းသီးကား မရှိတော့ပေ။ ပရမတ်ဖြစ်
သော အရောင်သည်ကား ရှိနေဆဲဖြစ်၏။ သို့သော် ထို
အရောင်ကို ကိုင်၍ ယူ၍မရ သဘောမျှသာ ရှိ၏။

လာရောက်လျှောက်ထားသော ထိုဒကာသည် ဤမျှ
ရှင်းပြလိုက်ရုံဖြင့်ပင် သဘောပေါက်သွား၏။ မရှိတရား
ပညတ်နှင့် အရှိတရား ပရမတ် စသည်ကိုလည်း နားလည်
သွား၏။ သို့သော်လည်း မျက်စိနှင့်ပတ်သက်သော အမြင်
(အရောင်)မျှကိုသာ နားလည်ရုံရှိသေး၍ အာရုံခြောက်ပါးလုံး
ပြည့်စုံအောင် သွားရမည်ဖြစ်သောကြောင့် မျက်စိပြီးနောက်
နားကိုဆက်ရ၏။

ပန်းသီးကို ခေါက်ကြည့်လျှင် ဘုတ် ဘုတ် ဟု
အသံတစ်သံ ကြားရ၏။ (ပန်းသီး ပညတ်ဖြစ်ကြောင်းကို
ရှင်းမပြတော့ပေ။) ထိုအသံသည် ပရမတ်ဖြစ်၏။ ပရမတ်
ဖြစ်သောကြောင့် ခေါက်ကြည့်တိုင်း ကြားနေရသော်လည်း
ထိုအသံကို ပန်းသီးထဲမှာ ခွဲရာ၌ မရပေ။ ထို့နောက် နှစ်ခေါင်း
ကိုသွားပါ။

ပန်းသီးကို နမ်းကြည့်လျှင် အနံ့တစ်ခုရှိ၏။ ထိုအနံ့
သည် ပရမတ်ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဖြစ်သောကြောင့် နမ်းကြည့်
တိုင်း အနံ့ရသော်လည်း ထိုအနံ့ကို ပန်းသီးထဲမှာ ခွဲရာ၌မရ
ပေ။ ထို့နောက် လျှောက်သွားပါ။

ပန်းသီးကို လျှာနှင့်တို့ကြည့်လျှင် အရသာတစ်ခုရှိ၏။
ထိုအရသာ(ရသ)သည် ပရမတ်ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဖြစ်သော
ကြောင့် လျှာနှင့်တို့ကြည့်တိုင်း အရသာတစ်ခုကိုတွေ့သော်
လည်း ထိုအရသာကို ပန်းသီးထဲမှာ ခွဲရာ၌မရပေ။ ထို့နောက်
ကိုယ်ကိုသွားပါ။

ပန်းသီးကို ထိ/ကိုင်လျှင် အတွေ့အထိတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်
လာ၏။ ပထဝီနှင့်ကြည့်လျှင်လည်း အမာ၊ အပျော့ တစ်ခုခု
ရှိ၏။ အပြင်ရေသည် မာပြီး အတွင်းက အသားသည်
ပျော့၏။ ထိုအမာ/အပျော့သည် ပရမတ်ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဖြစ်
သောကြောင့် ကိုင်ကြည့်လိုက်တိုင်း အမာ/အပျော့ကိုတွေ့
သော်လည်း ထိုအမာနှင့် အပျော့ကို ပန်းသီးထဲမှာ ခွဲရာ၌

မရပေ။ ထို့နောက် စိတ်ကိုသွားပါ။

စိတ်သည်ကား အသိဖြစ်၏။ အသိဖြစ်သောကြောင့် ပညတ်သိကိုပူမှ သင့်မည်ထင်၏။ (ပရမတ်ဟူလျှင် သိရုံ သဘောမျှသာ) ထို့ကြောင့် မရှိတရားဖြစ်သော ပန်းသီးကို အရှိတရားဟုခွဲပြီး မှားယွင်းစွာဖြင့် သိနေ၏။ မရှိတရား ဖြစ်သောကြောင့်လည်း အစိတ်စိတ်အမြှောမြှောပြုလုပ်လိုက် လျှင် ပန်းသီးပျောက်၏။ ဤ၌ အာကာသ ပရိစ္ဆေဒ သဘော လည်း သက်ဝင်၏။ ကျယ်မည်စိုး၍ ဆက်မရေးတော့ပေ။

ဤမျှလောက် ရှင်းပြလျှင်ပင် ပရမတ်သဘော ထင်ရှားလေသောကြောင့် ပန်းသီးဟူသော ပုံပုံပျောက်လေ၏။ ပန်းသီးသည် အရှိတရားမဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် မြင်သာလေ၏။ ဤပန်းသီးဥပမာကိုပင် နည်းမှီ ၍ အကျယ်ချဲ့ကြည့်လိုက်သောအခါ ကမ္ဘာလောကဓာတ်ကြီး နှင့်တကွ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံလုံးကို ပရမတ်ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် ကြည့်လျှင် တစ်စုံတစ်ခု ပြောစရာ၊ ပြစရာဟူ၍ မရှိဘဲ ကင်းဆိတ်လျက်သာ ရှိလေ၏။

*** **

သည်အခန်းကို နောက်နောက်သော ဓမ္မဆောင်းပါး များမှ ရေးသားတင်ပြခဲ့သည့် ခန္ဓာငါးပါးနှင့် စပ်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာများကိုသာ ပြန်လည်သုံးသပ်တင်ပြရန် စိတ်ကူးရှိခဲ့သော်လည်း ယခု ပန်းသီးဥပမာကို တင်ပြလိုက် ရုံဖြင့်ပင် အတော်လေးပြည့်စုံ လုံလောက်နေသည်ကို တွေ့ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဆိုခဲ့သည့် ပန်းသီး(ဥပမာ)ထဲမှ ထိုပန်းသီး နှင့်ပတ်သက်၍သာ ခန္ဓာဖွဲ့ပြပြီး တရားရှုမှတ်နည်းကို ဆက် ပေတော့မည်။

ပန်းသီးကို ခန္ဓာဖွဲ့မည်ဟုဆိုရာ၌ ပန်းသီးသည် ပညတ်ရပ်ထဲတွင် ပါဝင်နေ၍ ထိုပညတ်ရပ်ကိုပယ်ပြီး ပရမတ်ရပ်ကိုသာ ခန္ဓာဖွဲ့ရသည်ကို အထူးသတိထားရ၏။ ပရမတ်ရပ် ပေါ်လာသည်အထိ ပညတ်၊ ပရမတ် ခွဲပြပြီးမှ ပရမတ်ရပ်ကို ခန္ဓာဖွဲ့ရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပန်းသီးကို ပညတ်၊ ပရမတ် ခွဲကြစို့။ ရှေ့ကလည်း ဆိုခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဤ၌ အကျဉ်းကိုသာ ပြပေတော့မည်။

ရှုပါရုံမှ စရမည်ဖြစ်၍ မျက်စိဖြင့် ပန်းသီးကိုကြည့်

၍ မြင်ခြင်းမှာ အရောင်ရုပ်၊ ရှုပါရုံဖြစ်၏။ ထို၌ မြင်ခြင်း ကိစ္စ ပြီးသည်အထိ မျက်စိ၊ ပန်းသီးမှာရှိသော အရောင်၊ မြင်စိတ်ဟု သုံးမျိုးပြား၏။ မျက်စိသည်လည်း ပညတ် ၊ ပန်းသီးသည်လည်း ပညတ်၊ ပန်းသီးမှာ မှီတွယ်ဖြစ်တည် နေသော အရောင်သည် ပရမတ်၊ အရောင်သည် ပရမတ် ဖြစ်သည့်အကြောင်းကို ရှေ့တစ်နေရာက ရှင်းပြခဲ့ပြီး သည် ပရမတ်အရောင်ကိုပင် ခန္ဓာဖွဲ့ရသည်။ အရောင်သည် ရုပ် ဖြစ်သောကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် ရှုပက္ခန္ဓာရ၏။

ထိုအရောင်ကို ကြိုက်၊ မကြိုက် ခံစား၍ရ၏။ ခံစား ခြင်းမှာ ဝေဒနာဖြစ်၍ ထိုဝေဒနာကို ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် ဝေဒနက္ခန္ဓာ ရ၏။

ထိုအရောင်ကို မှတ်သားခြင်းမှာ သညာဖြစ်၍ ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် သညက္ခန္ဓာ ရ၏။

ထိုအရောင်ကို ကြည့်ခြင်းမှာ သင်္ခါရဖြစ်၏။ သင်္ခါရကို ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ရ၏။

ထိုအရောင်ကို သိခြင်းမှာ သိညာဉ်ဖြစ်၍ ခန္ဓာဖွဲ့လျှင် ဝိညာနက္ခန္ဓာ ရ၏။

ဤသို့သုံးသပ်လျှင်လည်း ရ၏။ ထို့နောက် တရား ရှုမှတ်နည်းကို သွားကြည့်စို့။

*** **

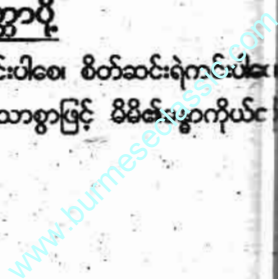
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အနန္တမည်သော ဘုန်းတော် ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်တို့ကို အာရုံပြုပြီး နမောတဿနှင့် ဘုရားရှိခိုးကြစို့။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မြန်မာပြန် - လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့နှင့် ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ခံယူတော်မူထိုက်သော၊ တရားအားလုံးကို သိမြင်တော်မူသော(တပည့်တော်သည်)ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင် အား ရှိခိုးပါ၏။

မေတ္တာတို့

ငါသည် ဘေးရန်ကင်းပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းပါစေ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိ၏ပစ္စုပ္ပန်ကိုယ်

ရွက်ဆောင်နိုင်ပါစေ။

ဤကျောင်း(ဇရပ်၊ ဝှ၊ အိမ်၊ ကား၊ ရထား၊ သင်္ဘော၊ မော်တော်၊ လေယာဉ်၊ တောတောင်၊ သစ်ပင်အောက်) အတွင်း၌ ရိုကြကုန်သော အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

(အကျဉ်းကျသွားတော့မည်။ ဖြည့်ဖတ်ရန်)

ဤရွှေ၊ ရပ်ကွက်၊ မြို့နယ်၊ ပြည်နယ်/တိုင်း၊ နိုင်ငံ၊ ကမ္ဘာ၊ သုံးဆယ့်တစ်ရာ၊ စကြဝဠာ၊ စကြဝဠာအနန္တ ရိုကြကုန်သော...

အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ အရှေ့တောင် ထောင့်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်၊ အနောက်တောင်ထောင့်၊ အထက်အရပ်၊ အောက်အရပ်၌ ရိုကြကုန်သော အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

တရားရှုမှတ်ပုံ အစီအစဉ်

ဘယ်ခြေအောက်၊ ညာခြေအပေါ်၊ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၊ ဘယ်ဘက်ခြေဖဝါးပေါ်မှာ ညာဘက်ခြေသလုံးကိုထား၊ ဘယ်ဘက်ပေါင်နှင့် ခြေသလုံးအကြားမှာ ညာဘက်ခြေဖဝါးကိုထား၊ ဘယ်လက်အောက်၊ ညာလက်အပေါ်၊ လက်မထိပ် နှင်း ထိကပ်ထား၊ ခါးကိုဆန့်ထုတ်ထား၊ ခေါင်းကို ရှေ့နောက် ဘယ်ညာမယိမ်း၊ မငိုက်မစောင်း၊ မတ်မတ်ထား၊ ထိုအနေအထားအတိုင်း အကြောများကို လျှော့ချထား။

ခါးကို ဆန့်/မတ်ထားပြီး အကြောအားလုံးကို လျှော့ချထားခိုင်းခြင်းသာ ဖြစ်၏။ အကြောများကို တောင့်ထားလျှင် အကြာမီ ညောင်းကိုက် ထုံကျင်လာတတ်သည်။ ထိုအခါ မိမိ၏ တရားအလုပ်ကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လာတတ်သည်။ ထိုသို့ ပေထိုင်လျှင်လည်း မိမိကိုယ်ကို နှိပ်စက်သလို ဖြစ်နေ၍ တရားတော်သို့ အာရုံမရောက်နိုင်တော့ဘဲ ဖျက်သိမ်း

လိုက်ရပေလိမ့်မည်။ နောက်လည်း တရားထိုင်ပြီး ရှုမှတ်ရမည်ကို ကြောက်လာတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် သက်သာမည်နည်းကို ရှာရသည်။ ထိုနည်းကို အမြဲတမ်းသုံးနိုင်ရန်အတွက် အလေ့အကျက်ဖြစ်အောင်၊ စွဲအောင် လုပ်ရသည်။ စွတ်မလုပ်ဘဲ စိတ်ကို ညင်သာပျော့ပျောင်းစွာဖြင့် ကြည်လင်အောင်ထားပြီး ရှုမှတ်ရသည်။

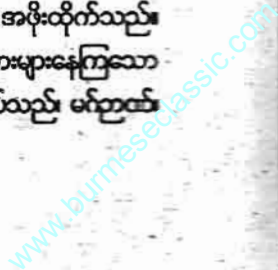
ထို့နောက် စိတ်ကို နာသီးသို့ ပို့လိုက်ပါ။ ပြန်လွှင့်ပြီး အထေးသို့ရောက်သွားလျှင် ပြန်၍ နာသီးသို့ ပို့ရသည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး စိတ်ကို နာသီးဝမှာ ငြိမ်အောင်ထားရသည်။ စိတ်သည် နာသီးဝမှာ အတိုက်အလျှောက် ငြိမ်သက်လာပြီး နောက် အသက်ရှူရှိုက်လိုက်တိုင်း လေသည် ဝင်လျှင်လည်း တိုးသည်။ ထွက်လျှင်လည်း တိုးသည်။

တိုးသည်ကိုသာ စိုက်၍ရှုမှတ်နေရသည်။ လေကိုလည်း မမှတ်ရ၊ နာသီးဝကိုလည်း မမှတ်ရ၊ လေနှင့် နာသီးဝသည် ပညတ်ဖြစ်ပြီး တိုးနေသည်နေရာလေးသည်ကား ပရမတ်စစ်စစ်ဖြစ်သည်။ ပရမတ်ဖြစ်သောကြောင့် တိုးနေသည့်နေရာကို ကိုင်၊ ယူ၊ ပြသ၍မရ။ တိုးနေသည်ကို စိတ်ဖြင့် သိရုံမျှသက်သက်သာ ရှိသည်။ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုပြသ၍ မရနိုင်သည့်အထိ သိမ်မွေ့သောကြောင့်လည်း ပရမတ်ဟု ဆိုရသည်။

ပရမတ်စစ်စစ်သည်သာ ဝိပဿနာဖြစ်သည်။ ဝိပဿနာတရားတော်ကို ရှုမှတ်ပွားများတတ်ပါမူလည်း မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရမည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ရှုမှတ်ပွားများကြလေ သူတော်ကောင်းတွေတို့။

*** **

ဤနေရာ၌ ဓမ္မယောဂီများ အားတက်ဖွယ် ကဗျာနှစ်ပုဒ်ကိုလည်း ထည့်သွင်းပေးဦးမည်။ ရှေ့ရှုကလည်း ဤဓမ္မကဗျာနှစ်ပုဒ်ကို မကြာခဏ ထည့်ပေးဖူးသည်။ ယောဂီဟောင်းများက သိနေ၊ အာရုံရကောင်းရနေကြမည်ဖြစ်သော်လည်း ယောဂီသစ်များအဖို့တွင် များစွာ အဖိုးထိုက်သည်။ ဝိပဿနာတရားတော်ကို လိုက်စားရှုမှတ် ပွားများနေကြသော ဓမ္မယောဂီများ မည်မျှအထိ နိဗ္ဗာန်နှင့် နီးစပ်သည် မဂ်ဉာဏ်

ပိုင်ဉာဏ် ရလွယ်၊ ရောက်လွယ်သည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ဤကဗျာနှစ်ပုဒ်ကို ကျေးဇူးရှင် အမြိုက်ဆရာတော် ဘုရားကြီးနှင့် တူတပည့်ဖြစ်တော်မူသော ဦးပွင့်လေး (ခေါ်) ဦးစိစိတ္တသာရ(မဟာဗျောစရိယ)တို့က ရေးသားပြီး အမြိုက် တရားစခန်း၌ ဖြန့်ဝေပေးသနားတော်မူသောကြောင့် ရလာခဲ့ သည်။ ယခု ဓမ္မယောဂီများအား ဖြန့်ဝေပေးတော့မည်။ အရကျက်ထားလျှင် သာ၍ကောင်းသည်။ မကျက်နိုင်လျှင် လည်း ရေးမှတ်ထားပြီး ဖတ်ရှုကြည့်ညှိနေသင့်သည်။ တန်ခိုး အားဖြင့်ကား ကြီးမားလွန်းသည်။

၁။ နား၊ နှုတ်၊ စိတ်၊ ဉာဏ် ဤလေးတန်ဖြင့် ဓမ္မ တရား နှစ်ကြားလေ့လာ အားထုတ်ပါက -

သေရာညောင်စောင်း၊ လဲလျောင်းပြီးကာ၊ ရောဂါဆူ သည်။ ပူညည်းဆူပွက်၊ သတိလစ်မဲ့၊ သေခဲ့ရပြေး၊ မလား အပါယ်၊ ထက်ဝယ်နုတ်ပြည့်၊ ရောက်ကြောင်းကေန်၊ စင်စစ် မှန်၏။ တစ်ဖန်ထို့ပြင်၊ မဂ်ဝင်ဖိုလ်ပေါက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဟု၊ သုံးလူထွတ်ထား၊ ဘုရားမိန့်မှာ၊ ဟောသည်သာတည်း။

(သောတာနဂတာသုတ်၊ အံ၊ ၁။)

၂။ နား၊ နှုတ်၊ စိတ်၊ ဉာဏ် ဤလေးတန်ဖြင့် ဓမ္မ တရား နှစ်ကြားလေ့လာ အားထုတ်ပါက -

(၁) ကျန်းမာနေစဉ် မသေခင်ဝယ် မဂ်ဝင်ဖိုလ် ပေါက် နိဗ္ဗာန်ရောက်၏။ (၂) မရောက်ပါလျှင် ဖျားနာစဉ်နှင့်၊ (၃) သက်ဝင်ပူဇော် သေခါနီးမှာ မဂ်ရလာ၏။ (၄) မရပါက နတ်ဘဝမှာ သေချာကိန်းသေ မဂ်ရလေ၏။ (၅) တစ်တွေ ထိုမှ ဓမ္မရာဂ ဓမ္မနန္ဒီ ထိုစွမ်းရည်ကြောင့် မထေရ်မြတ်လှ ပစ္စေကဟု ပုဗ္ဗအငယ် ဖြစ်ရဖွယ်သည် ငါးသွယ်အားထုတ် ရကျိုးတည်း။

(ပေဋကော ပဒေသပါဠိတော်၊ ၁၈၇)

နိဂုံး မေတ္တာပို့

ဤအခန်းကို တရားရှုမှတ် အပြီးသတ်ချိန်ဟု ယူဆ လျှင်လည်း ရသည်။ စာရေးသူ၏ ဓမ္မလမ်းစဉ် ပုံသေနည်း တွင် မေတ္တာနှင့် စဖွင့်ပြီး မေတ္တာနှင့်ပင် နိဂုံးအုပ်လေ့ရှိ သည်။ တစ်နေ့လုံး နားလိုက်၊ ရှုမှတ်လိုက် ကျားကုတ်ကျားခဲ

ရှုမှတ်ပွားများနေကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်လျှင်လည်း အနည်းဆုံး မနက်စောစောတွင် တစ်ကြိမ်၊ ညနေအိပ်ရာဝင် ခါနီးတွင် တစ်ကြိမ် မေတ္တာပို့ကြရသည်။ တစ်နေ့တွင် တစ် ကြိမ်တည်းသာ ရှုမှတ်ခွင့်ရကြသော ဓမ္မယောဂီများသည် လည်း တရားအစတွင် တစ်ကြိမ်၊ တရားအဆုံး နိဂုံးတွင် တစ်ကြိမ် ပေါင်းနှစ်ကြိမ်မျှ မေတ္တာပို့ပွားကြရသည်။

မေတ္တာသည် ကျန်းမာခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ အန္တရာယ် ကင်းခြင်း၊ ဘေးရှင်ခြင်း၊ အရာရာတို့ကို အောင်နိုင်ပေါက် ရောက်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူသောကြောင့် ငါတို့ ဓမ္မယောဂီအားလုံးတို့သည်လည်း မေတ္တာကို မြဲမြံလက်ကိုင် ထားကြရသည်။ ယခု မေတ္တာနှင့် ဝိပဿနာကို ပေါင်းစပ် ထားသောကြောင့် ကုသိုလ်အကျိုး အများဆုံးသော သုသာ များ ဖြစ်နေကြချေပြီ။ ထို့ကြောင့် အများဆုံးသော ကုသိုလ် ထူးကြီးကို ထပ်ဆင့်ပွားပို့လိုက်ကြဦးစို့။

- ၁။ မြေ၌ ရိုကြကုန်သော . . .
- ၂။ ရေ၌ ရိုကြကုန်သော . . .
- ၃။ လေ၌ ရိုကြကုန်သော . . . အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ် ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

အမျှဝေ

သံသရာအစမှ ယနေ့တိုင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သော အားထုတ်ခဲ့သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ကောင်း အဖို့ဘာဂ ရသမျှကို သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြတူ သော သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား အ အမျှ အမျှ ပေးဝေပုဂံကုန်၏။ အမျှရ၍ ကျန်းမာကြသည့် ချမ်းသာကြသည် ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း . . . ။

ပြည်တွင်းပြည်ပ စီမံခန့်ခွဲရေး ယုံကြည်ချက်များ

ဂျပန် (စိတ်ပညာ)

ထူးဆန်းစေ

စာတိုလေးထားစေရင်းထစား

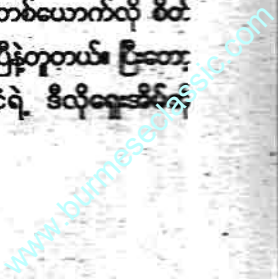
တစ်နေ့တွင် ဒပ်ဖရင်သည် အိုင်ယာလန်နိုင်ငံရှိ ငယ်ပေါင်းရောင်းရင်းတစ်ဦးထံ အလည်အပတ်ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုညတွင် လသည် ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိပြီး ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တည်ငြိမ်တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းနေသည်။ ဒပ်ဖရင်သည် အဝတ်အစားအေးအေးဆေးဆေးလဲပြီး အိပ်ရာသို့

ဝင်သည်။ မကြာမီ အိပ်ပျော်သွားသည်။ အခန်းထဲတွင် တစ်စုံတစ်ဦးရှိနေသလို သူခံစားနေရသည်။ သူဖော်ပြနိုင်စွမ်းမရှိသည့် အတိတ်နိမိတ်တစ်ခုခုဟုလည်း သူ့စိတ်တွင် ဖြစ်နေလေသည်။

တိတ်ဆိတ်သော အခန်းထဲတွင် လ၏ အလင်းရောင်သည် ထိန်ထိန်လင်းနေသည်။ သူသည် မီးအိမ်တွင် မီးထွန်းညှိလိုက်သည်။ ထိုအခါ အခန်းထဲရှိ မှောင်ရိပ်သဏ္ဍာန်များ ပျောက်

ကွယ်သွားသည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း တကယ်မိန်းမနဲ့ စစ်ဆေးစမ်းသပ်လိုက်သည်။ သူနိုးနေပါပြီ။ သူ့အာရုံများအားလုံး နိုးကြားနေသည်။ ဖော်ပြနိုင်စွမ်းမရှိသည့် အတိတ်နိမိတ်တစ်မျိုးသည် သူ့စိတ်ထဲတွင် တထင့်ထင့်ဖြစ်နေသည်။

“အင်း... ငါတော့ လသာတဲ့ဥမှာ မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်လို စိတ်ရှူးတွေ ပေါက်နေပြီနဲ့တူတယ်။ ငါတော့ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံရဲ့ ဒီလိုရွေးအိမ်နဲ့

တွေမှာ ထူးဆန်းတာတွေ ဖြစ်တတ်တာ ပဲလေ။ ဝိညာဉ်လောကဆိုတာကလည်း ပြောလို့ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ ဟု ဒပ်ဖရင် သုံးသပ်လိုက်သည်။ ဒပ်ဖရင်သည် လက်တွေ့သမားဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ် မရှိသည်ကို ယုံကြည်တတ်သူမဟုတ်ပေ။

အခန်းတစ်ခန်းများ ဖွင့်ထားသည်။ အသံတစ်စုံတစ်ရာကို သူကြားရသည်။ ဘာသံပါလိမ့်။ ငှက်တောင်ပံရိုက်ခတ် သံလိုပင်။ နံကောင်များ၏ အော်သံများ ကိုလည်း ကြားနေရသည်။ ရှည်လျား သော တိုးတိုးညည်းညူနေသံကိုလည်း သူကြားနေရသည်။ လေသည် ပကတိ ငြိမ်သက်နေသည်။ အခန်းထဲရှိ လိုက် ကာများ၏ လှုပ်ရှားသံ သို့မဟုတ် အပြင် ရှိ သစ်ပင်များ၏ လှုပ်ရှားသံလည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။ ဇီးကွက်တစ်ကောင် ဖြတ် ဖျံသွားသည်။ လသာညတွင် အရာရာ သည် ထူးဆန်းနေပါလား။

သို့သော် အသံထွက်ပေါ်လာပြန် သည်။ လူတစ်ဦး မောဟိုက်၍ သက် ပြင်းရှည်သံလို ညည်းညူသံလိုပင်။ တစ်စုံ တစ်ဦး ထိခိုက်ဒဏ်ရာရနေသလော။ သူသည် ခုတင်ပေါ်မှဆင်းပြီး ပြတင်း ပေါက်ဆီ လျင်မြန်စွာ လျှောက်သွား သည်။ ပြတင်းပေါက်မှာ ပြင်သစ်ပုံစံ ကြမ်းပြင်အထိ ရှည်လျားကျယ်ပြန့် သည်။ အပြင်တွင် သစ်ပင်တစ်ပင် အုပ်ဆိုင်နေသော မြက်ခင်းပြင်ကို မြင် နေရသည်။ အသံသည် ယင်းသစ်ပင် ရိပ်တစ်နေရာမှ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ဒပ်ဖရင်သည် မတ်တတ်ရပ် လျက် သစ်ပင်ရိပ်နေရာကို စူးစိုက် ကြည့်နေသည်။ ယင်းနေရာမှ ရုတ်တ

ရက် တစ်စုံတစ်ရာ စတင်လှုပ်ရှားလာ သည်။ ညည်းညူသံနှင့် မောဟိုက်သံ ထွက်ပေါ်နေဆဲပင်။ သဏ္ဍာန်တစ်ခု သည် အရိပ်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာပြီး။ လရောင်အောက် ရောက်လာသည်။ လူတစ်ယောက်သည် ကြီးမားလေးလံ သော ဝန်ထုပ်ကြီးတစ်ခုကို ပခုံးပေါ် တွင် မနိုင်မနင်း ထမ်းထားသည်။ ဒပ်ဖ ရင်သည် ထိုလူအနားသို့ လျှောက်သွား သည်။ ထိုလူက လူသေထည့်ထားသည့် ကြီးမားသောခေါင်းကို ထမ်းထားသည်။ ဤလူသည် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ဖျောက်ဖျက်ရန် အားထုတ်နေသလော ဟု ဒပ်ဖရင် တွေးလိုက်ပြီး -

“ဟေ့လူ...ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေ တာလဲ” ဟု မေးလိုက်သည်။ ယင်းမေး ခွန်းကြောင့် ထိုလူက ဒပ်ဖရင်ကို ခေါင်း မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုလူ၏ မျက်နှာ သည် ရက်စက်ယုတ်မာမည် မကောင်း ဆိုးဝါးတစ်ကောင်၏ မျက်နှာနှင့် တူလှ သောကြောင့် ဒပ်ဖရင်သည် ခြေတစ် လှမ်းပင် နောက်ဆုတ်မိသည်။ ကြောက် မက်ဖွယ် ရှုံ့နေသော ထိုလူ၏ မျက်နှာ သဏ္ဍာန်သည် ဒပ်ဖရင်၏ အာရုံတွင် ဖျောက်ဖျက်မရအောင် စွဲမြဲသွားလေ သည်။

ဒပ်ဖရင်သည် စိတ်ကိုတင်းလိုက် ပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ဒါကြီးကို ခင်ဗျား ဘယ်ကိုယူ သွားမလို့လဲ”

ထိုလူကို တားဆီးရန် ဒပ်ဖရင် အနားသို့ ကပ်သွားစဉ် ထိုလူသည် ဒပ်ဖရင်၏ မျက်စိရှေ့တွင်ပင် ပျောက် ကွယ်သွားလေသည်။ နှင်းဥများသီးနေ သော မြက်ခင်းပေါ်တွင် ခြေရာကိုလည်း မတွေ့ရပေ။ ထိန်ထိန်သာသော သ ရောင်အောက်တွင် ဒပ်ဖရင် ကျောင့်စွဲ ပြီး ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထသွားသည့် သူအခန်းသို့ ပြန်လာပြီး ယင်းအတွေ့ အကြုံကို သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် အသေးစိတ် ရေးမှတ်ထားလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စာ စားပြီး သည်နှင့် အိမ်ရှင်အား ညက အတွေ့ အကြုံကို ပြောပြလိုက်သည်။ ရွာတစ် ဤရက်ပိုင်းအတွင်း သေဆုံးသူ၊ သို့မဟုတ် မြေမြုပ်သင်္ဂြိုဟ်မှုများ မရှိသည့် ကို သူသိရသောအခါ ညက သူ့အား လိုက်ရသော ခေါင်းထမ်းသူနှင့် တူလှ လည်း ရွာသားများက မတွေ့မြင်ဖူး ပေ။ ယင်းထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက် သည် ဤနေရာတွင် ရပ်တန့်သွားအောင် လေ့ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော်...

လူတစ်ဦး မောဟိုက်၍ သက်ပြင်းရှည်သံလို၊
ညည်းညူသံလိုပင်။
တစ်စုံတစ်ဦး ထိခိုက်ဒဏ်ရာရနေသလော။
သူသည် ခုတင်ပေါ်မှဆင်းပြီး ပြတင်းပေါက်ဆီ
လျင်မြန်စွာ လျှောက်သွားသည်။

နှစ်ပေါင်းအနည်းငယ် ကြာလာ သောအခါ ဒပ်ဖရင်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့တွင် သံအမတ်ကြီး ဖြစ်လာ သည်။ တစ်နေ့၌ ဂရင်းဟိုတယ်တွင် ကျင်းပသော သံတမန်ညှိခံပွဲသို့ တာ ဝန်အရ တက်ရောက်ရသည်။ ခန်းမကြီး တစ်ခုလုံး နိုင်ငံစုံမှ ကိုယ်စားလှယ်ကြီး များဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသည်။ သူ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိက ဒပ်ဖရင်ကို ဓာတ် လှေကားတစ်ခုဆီသို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွား သည်။ ယင်းဓာတ်လှေကားနားတွင် အခြားသံတမန်အများအပြား မတ် တတ်ရပ်စောင့်နေကြသည်။ ဒပ်ဖရင် ရောက်လာသောအခါ သူတို့ တရိ တသေ လမ်းဖယ်ပေးကြသည်။ ဒပ်ဖရင်ကလည်း သူတို့ကို အလိုက်သင့် ပြန်လည်နှုတ်ဆက်သည်။

ဓာတ်လှေကား တံခါးပွင့်လာ သည်။ ဒပ်ဖရင် ဓာတ်လှေကားပေါ် တက်မည်ပြုစဉ် ရုတ်တရက် ဓာတ်လှေ ကားမောင်းသူကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်တွန့်ဆုတ်သွား သည်။ သူ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိကိုလည်း ပြန်ဆွဲထားလိုက်သည်။ ဘာဖြစ်ပါလိမ့်။

နှစ်များစွာမကြာမီက အိုင်ယာ လန်နိုင်ငံတွင် သူတွေ့ကြုံခဲ့ပြီး သူ၏ အာရုံတွင် စွဲထင်နေသည့် လူ၏မျက်နှာ ကို မြင်တွေ့ရသောကြောင့်ပင်။ ထိုလူ ကို သူထိတ်လန့်စွာ စိုက်ကြည့်မိသည်။ မျက်နှာသည် တွန့်ရှုံ့နေပြီး ရက်စက် ယုတ်မာမည့်ပုံပင်။ မလွဲမှားပါ။ သူ အိုင်ယာလန်တွင် မြင်ခဲ့ဖူးသည့် မျက်နှာ ပါ။ သို့သော် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်များစွာ မကြာမီက အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ လရောင်

အောက် မြက်ခင်းပေါ်တွင် သူမြင်တွေ့ ခဲ့ရသော ကြောက်မက်ဖွယ် ထိုလူသည် ယခု ပါရီမြို့ ဂရင်းဟိုတယ် ဓာတ်လှေ ကားမောင်းသူအဖြစ် မည်သို့မည်ပုံ ရောက်ရှိလာပါသနည်း။ ဤအတွေးက သူ၏ဦးနှောက်တွင် လျင်မြန်စွာ ဖြတ် သန်းသွားသည်။

ဒပ်ဖရင်သည် စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာ သူ ဖြစ်သည်။ သူ့ကိုမစောင့်ရန် အခြား အရာရှိများကို အလိုက်သင့်ပြောပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်ရေးအရာရှိ မှာ ဓာတ်လှေကားနားတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ သည်။

အချို့ သံတမန်ကြီးများ၊ ညှိ သည်များ ဓာတ်လှေကားပေါ် ဆက် တက်ကြသည်။ တံခါးပိတ်ပြီး ဓာတ်လှေ ကားတက်သွားသည်။ ဓာတ်လှေကား မောင်းသူ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့်အရပ်ကလာကြောင်း ဟိုတယ် မန်နေဂျာကို မေးမြန်းသည်။ ဟိုတယ် မန်နေဂျာကလည်း ပြန်ဖြေမည်ပြုစဉ် “ဂုန်း” ဆိုသော ကြောက်မက်ဖွယ် ပြုံး ကျသံကြီးကို ကြားရသည်။ စကြံတစ်ခု လုံး အော်ဟစ်ငိုယို ပြေးလွှားသံများ ဆူညံသွားသည်။ ဒပ်ဖရင်၏ ကိုယ်ရေး အရာရှိ မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူးလျက် အပြေးအလွှား ရောက်လာပြီး ဒုက္ခ အကြီးအကျယ် ရောက်ကုန်ကြပြီဟု ပြောသည်။ ဒပ်ဖရင်စီးမည်ပြုပြီးမှ မစီး ဘဲနေခဲ့သော ဓာတ်လှေကားသည် ဟိုတယ် ပဉ္စမထပ်သို့ တက်သွားစဉ် နန်းကြီးကြီးများ ရုတ်တရက်ပြတ်ပြီး ကြမ်းပြင်သို့ အရှိန်နှင့် ပြုတ်ကျပျက်စီး သွားကြောင်း ဓာတ်လှေကားတွင် ပါ

သွားသူအားလုံး သေကျေပျက်စီးကုန် ကြောင်းပြောပြရာ ယင်းဓာတ်လှေကား မောင်းသူမှာ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်များစွာ မကြာမီက အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ၌ လ အလွန်သာသော ညတစ်ညတွင် ဒပ်ဖရင်ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည့်လူ။

အထက်ဖော်ပြပါ အထိတ်တလန့် ဖြစ်ရပ်သည် သမိုင်းတွင်သွားသည်။ သတင်းစာများက အကျယ်တဝင့် ရေး သားဖော်ပြကြသည်။ ထူးဆန်းသော ယင်းဓာတ်လှေကားမောင်းသူလည်း ဓာတ်လှေကားစီးသူများနှင့်အတူ သေ ကျေသွားသည်။ ထိုသူသည် ဘယ်က လာ၍ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ဆိုသည် ကို မည်သူကမျှ မသိကြရပေ။ ဒပ်ဖရင် အဖို့မှ အိုင်ယာလန်တွင် သူဆုံစည်းပြီး ကတည်းက မမှတ်မိနိုင်စရာအကြောင်း မရှိသော ထိုသူမှာ သူ့အတွက် အန္တရာယ် နိမိတ်ကောင်ဟု သတ်မှတ်ပြီး သေ တွင်းမှ ရှောင်ကွင်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ဟု ယုံကြည်နေပေသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ထူးဆန်းသော ဓာတ်လှေကားမောင်း သမားသည် ဒပ်ဖရင်၏ဘဝတွင် ပဟောဒို့ ပုစ္ဆာသဖွယ် ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

[အထက်ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်မှာ အနောက်တိုင်းမှ ဝိညာဉ်လောက ယုံ ကြည်ချက် ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။]

လှတိုး-စိတ်ပညာ

ရတနာရွှေမြေ

တို့ကြတော့မည်လော

..... လှပိုး(ပညာရေး)

ကျွန်တော်သည် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က “ရတနာရွှေမြေ အမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးတစ်စောင်ကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ထိုဆောင်းပါးတွင် သမိုင်းအဆက်ဆက် နိုင်ငံတကာမှ နယ်သစ်ရှာဖွေစမ်းလေ့လာသူများ၊ နယ်ချဲ့လိုသူများ၊ နိုင်ငံတကာမှ ရတနာသိုက်ရှာဖွေသူများ၊ ရှေးဟောင်းသမိုင်းသုတေသီများသည် “အယ်(လ်)ဒိုရေဒို” (Eldorado) ဟု တောင်အမေရိကတိုက် လူမျိုးနွယ်များက ကင်ပွန်းတပ်ထားသော ရတနာရွှေမြေကို ရှာပုံတော်ဖွင့်ခဲ့သည့်အကြောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ယင်းဆောင်းပါးတွင် တောင်အမေရိကတိုက် နိုင်ငံအသီးသီးတွင် သမိုင်းအဆက်ဆက် ကြောင့်ကြမဲ့ကင်းစွာ မဟာမြိုင်တောအတွင်း နေထိုင်ကြသော လူမျိုးနွယ်စုများ၏ ပါးစပ်ပြောသမိုင်းများ၊ ယုံတမ်းဂေဇက်များတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းထောင်ပေါင်းများစွာ တောင်အမေရိကတိုက် အလယ်ပိုင်းဖြစ်သော မက္ကဆီကို၊ ဟွန်းဒူးရပ်(စ်)နှင့် ဝီရူး ကိုလံဗီယား၊ ဘရာဇီးလ်၊ ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံများအား ဖြတ်သန်းစီးဆင်းခဲ့သော အမေရိကန်ကြီး၏ တောတွင်းတစ်နေရာတွင် ရွှေမှုန်နှင့် ရေချိုး၍ ရတနာအမျိုးမျိုးစီခြယ်ထားသော ခန်းမဆောင်အတွင်း ရွှေသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပန်းကန်၊ ငွန်းများဖြင့် အစားအသောက်သုံးဆောင်သည့် ရွှေစင်ကေရာင် အယ်(လ်)ဒိုရေဒို ဆိုသူ စိုးမိုးအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်ထားကြ၏။ ထိုကေရာင်စိုးမံသော ရွှေမြို့တော်ကြီး

မှာလည်း နတ်ပြည်နတ်နန်းတမျှ အံ့မခန်း လှပတင့်တယ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းမြို့တော်ကြီးတွင် မိုတင်းနေထိုင်သော လူထုသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝကြကုန်သည်သာမက ဆောက်လုပ်သည့် နည်းပညာမှာလည်း ထူးထူးခြားခြား အံ့ဖွယ်ကောင်းအောင် တတ်မြောက်သဖြင့် မြို့တော်ကြီးအဖြစ် ရလှအပေါင်း ရင်သပ်ရှုမောစေသည်။

တိုက်အိမ်အများ၊ လမ်းများတွင်လည်း ရတနာမျှစီခြယ်ထားသည်သာမက မြို့သူမြို့သားအများ၏ အိမ်အသေအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းများမှာလည်း ရွှေစင်ရွှေသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး သုံးစွဲသော ငွေကြေး၊ ရွှေဒင်္ဂါးများ၊ ရွှေချောင်းများဖြစ်သည်ဟု ယင်းဆောင်းပါးတွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုကြသော ကျွန်တော့်စာဖတ်ပရိသတ်သည် ထိုရေးသားဖော်ပြချက်များသည် အထောက်အထားခိုင်မာပါသလားဟု စာဖြင့်လည်းကောင်း၊ တယ်လီဖုန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ လူကိုယ်တိုင်ထုရောက်၍လည်းကောင်း မေးမြန်းခဲ့ကြ၏။

ထိုစဉ်ကာလကပင် ယခုရေးသည့် ဆောင်းပါးအရေးသားရန် ပြင်ဆင်ထားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ခိုင်မတ်သော အထောက်အထားတင်ပြနိုင်ရန် လက်လှမ်းမီသလောက် ဤရတနာမြေဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်စာတမ်းများကို ရှာဖွေခဲ့သည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆိုရပေတော့မည်။ မေလအတွင်းထုတ်ပြန်သော အင်တာနက်

က Eldorado ခေါ် ရွှေမြို့တော်ဟောင်းကြီး ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိသည် ဟု သုတေသီများ သမိုင်းပညာရှင်များက ယူဆလာကြကြောင်း သိရသည်။

အဆိုပါ မြို့တော်ဟောင်းကြီးကို ဟွန်းဇူရပ်(စ်) နိုင်ငံ တော်၏ လူသူအသွားအလာခက်ခဲသော အမြစ်ပင်း မဟာမြိုင် တောကြီးအတွင်း ရှာဖွေတွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုဒေသမှာ ရာသီဥတုဆိုးရွားလှသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သွားလာရန် အခက် အခဲရှိသဖြင့်လည်းကောင်း မည်သူမျှ တွေ့ရခြင်းမရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ သမိုင်းအဆက်ဆက် ထိုမြို့တော် ကြီးအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စာနယ်ဇင်းများက အမျိုးမျိုး ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြသော်လည်း သမိုင်းသုတေသီအချို့ကမူ ထိုရွှေမြို့တော်ကြီးမှာ အမှန်တကယ် မရှိနိုင်ဟု ယူဆကြ သည်။ သို့ဖြစ်၍ "Eldorado" ဟူသော ဝေါဟာရအား "အမှန် တကယ်မရှိသော စိတ်ကူးယဉ်မြို့တော်" ဟု အတိအကျများတွင် ဖော်ပြခဲ့၏။

သတင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

“ပျောက်ဆုံးနေသော ရတနာရွှေမြေကို ရှာဖွေတွေ့ ရှိပြီဟု သုတေသီများက ယူဆခဲ့ကြသည်။”

ထရုစီဂါ(လ်)ပါ မေလ ၁၇၊ ၂၀၁၃ ခု၊ ဟွန်းဇူရပ်(စ်) နိုင်ငံ တောတွင်းတစ်နေရာတွင် ရှေးဟောင်းမြို့တော်ကြီးဟု ယူဆရသော မြို့ဟောင်းကြီး၏ အပျက်အစီးများကို ရှေးဟောင်းသမိုင်းယဉ်ကျေးမှု သုတေသီများက ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ ကြသည်။ ထိုမြို့ဟောင်းကြီးတွင် အံ့မခန်း အဆင့်မြင့်မီသုကာ အတတ်ပညာရှင်များ ဖောက်လုပ်ထားသော ဖြောင့်တန်းနေ သည့် လမ်းမကြီးများ၊ ထူးဆန်းသော နတ်ဘုရားကျောင်း များ၊ လူအများစုဝေးလေ့ရှိသည့် ခန်းမကြီးများ၊ အားကစား ခန်းမများ၊ ပန်းဥယျာဉ်များ၊ အရာရှိအရာခံ မင်းစိုးရာဇာများ နှင့် လူကုတ်ထဲများ၏ နေအိမ်တိုက်တာ၊ အဆောက်အအုံများ၊ ဘုရင်နန်းတော်ဟု ယူဆရသော အဆောက်အအုံကြီးများ၊ ဘုန်းဇော်တန်းများ၏ အုတ်မြစ်ဟု ယူဆရသော အပျက်အစီး များကို ရှေးဟောင်းသမိုင်းသုတေသီများအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က တွေ့ ရှိခဲ့ကြသည်ဟု ဟွန်းဇူရပ်(စ်)နိုင်ငံ အစိုးရအဖွဲ့ဝှံ တင်ပြထား သည်ဟု သိရ၏။ ထိုတွေ့ရှိရသော မြို့ဟောင်းကြီးမှာ တစ်ချိန်

သို့သော် ယနေ့ထက်လွှင့်သွားသော အင်တာနက် သတင်းတွင်မူ တွေ့ရှိထားသော လမ်းမကြီးများ၏ အပျက် အစီးများ အဆောက်အအုံကြီးများအပါအဝင် အခြားကျိုးပဲ့ ပျက်စီးနေသော အပျက်အစီးများကို သုတေသနပညာရှင်များ က (3-D)နည်းပညာကို အသုံးပြု၍ မြေပုံရေးဆွဲရာဖွဲ့ခဲ့ရာမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

နောက်ဆုံး လေ့လာဆန်းစစ်သည့်အနေဖြင့် သမိုင်း သုတေသီများနှင့် ပညာရှင်အများသည် မြေလွှာအတွင်းသို့ လေဆာစနစ်ဖြင့် ထည့်သွင်းကြသည်ဟုလည်း သတင်းများက ဖော်ပြခဲ့သည်။ ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာရှင်များ၏ နောက် ဆုံးရရှိသော သတင်းများအရ သမိုင်းသုတေသီများ သုတေ သနပညာရှင်အများသည် အထက်ဖော်ပြပါ ရှေးဟောင်း မြို့တော်ဟောင်းကြီး၏ အပျက်အစီးများဟု ယူဆရသော အပျက်အစီး၊ အကျိုးအပဲ့များရှိသည့်နေရာသို့ ယခုနစ်ကုန် ပိုင်တွင် သွားရောက်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်ဟုလည်း ဆိုသည်။

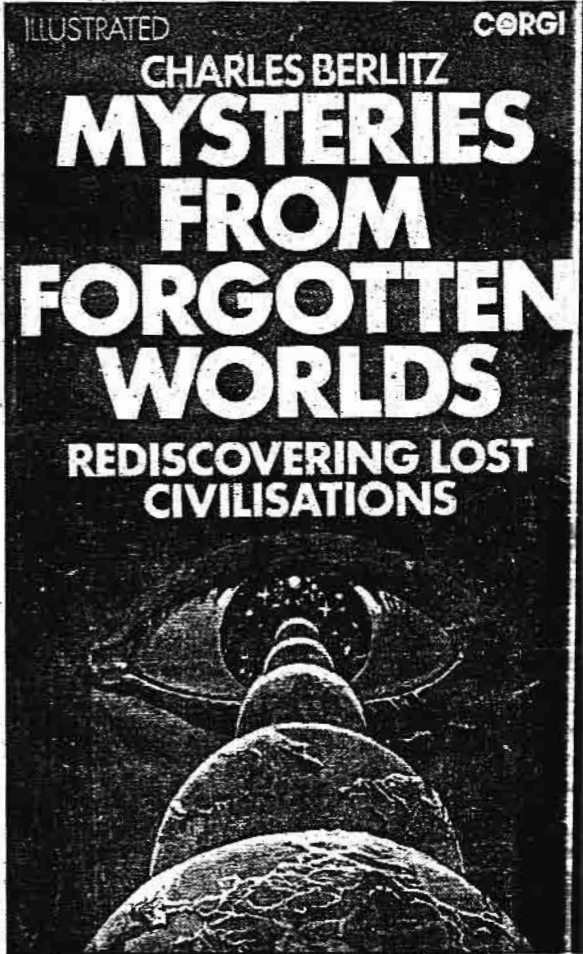
စပိန်နိုင်ငံ၊ မက်ဒရစ်မြို့၊ အမျိုးသားပြတိုက်ရှိ ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်းများအရ စပိန်နှင့် ပေါ်တူဂီနိုင်ငံများမှ နယ်သစ်ရှာဖွေရေးသွားလာသူများသည် ခရစ်နှစ် ၁၅၀၀ ခြံ နှစ်တွင် ယင်းရွှေမြို့တော်ကြီးအား ရှာဖွေမှုများ ပြုတမ်း သည်ဟု သိရ၏။

www.burmeseclassic.com

အထက်ဖော်ပြပါ အင်တာနက်သတင်းပါ အချက် အလက်များကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ ထုတ်လွှင့်သော ဘီဘီစီ ရုပ်သံလွှင့်အစီအစဉ်များနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ထုတ်လွှင့်သော စီအင်အင်ရုပ်သံလွှင့်များကလည်း အကျယ် တစင့် ထုတ်လွှင့်သွားခဲ့သည်သာမက နိုင်ငံတကာမှ ထုတ်ပေး သော သတင်းစာများ၊ ဂျာနယ်များတွင်လည်း ဖော်ပြခဲ့သဖြင့် လူအများစိတ်ဝင်စားဖွယ် သတင်းဖြစ်ခဲ့၏။

ဒေဝီသတင်းကိုယ်စားလှယ်၏ သတင်းအရ ဆိုရ လျှင် တောင်အမေရိကတိုက်၊ ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံ၊ ဂိုယိုဒ်ဂျွန်ဂို မြို့ အမျိုးသားပြတိုက်ကြီးတွင် ရှေးပဝေသဏီကပင် စနစ် တကျ သိမ်းဆည်းထားသော ပုရပိုက်တစ်ဆူ ရှိခဲ့သည်ဟု သိရ၏။ ယင်းပုရပိုက်အမှတ်မှာ ၅၁၂ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုပုရပိုက်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းထား သဖြင့်သာ ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းမရှိသော်လည်း စာရွက်များမှာ အဝါရောင်အဆင့်သို့ပင် ပြောင်းနေပြီ ဖြစ်သည်။ ယင်းပုရပိုက် အား ၁၉ ရာစုအစပိုင်းက ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံ တောတွင်းတစ် နေရာတွင်နေထိုင်သော လူမျိုးနွယ်တစ်ခု၏ အကြီးအကဲတစ် ဦးထံမှ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပေးဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး ထိုပုရပိုက်မှာ အစစ်အမှန်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သိပ္ပံနည်းကျ စနစ် တကျ စစ်ဆေးခဲ့သော ယင်းပြတိုက်ကြီးမှ တာဝန်ရှိသူများက သတင်းမီဒီယာများကို ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့သည်။

ဤပုရပိုက်ကို မှတ်တမ်းတင်သူများမှာ ပေါ်တူဂီနိုင်ငံ လစီဘွန်မြို့သား နယ်သစ်ရှာ စွန့်စားသွားလာသူများဖြစ်သည် ဟု သိရ၏။ သူတို့သည် ပေါ်တူဂီနိုင်ငံမှ ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံသို့ လာရောက်၍ သမိုင်းအဆက်ဆက် ရတနာရွှေမြေဟု နာမည် ကျော်ကြား လူသိများနေသော ပျောက်ဆုံးနေသော မြို့တော် ကြီးကို မရမနေ ရှာဖွေရန် လာရောက်ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့မှတ်တမ်းအရ ဤဒေသသို့ ခြေမချခင်ကပင် လပေါင်း များစွာ၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ယင်းရွှေမြို့တော်နှင့် ပတ်သက်သော သူပြော၊ ကိုယ်ပြော ပါးစပ်ပြောသမိုင်းများ၊ ပါးစပ်ဂေဇက်များ စပ်နှိပ်နိုင်၊ မက်ဒရစ်မြို့တော် အမျိုးသားပြတိုက်မှ နယ်သစ်ရှာ စွန့်စားသွားလာသူများ၏ မှတ်တမ်းများ၊ မြေပုံများကို လက် တစ်ဆုံးနှိုက် လေ့လာခဲ့သူများ ဖြစ်သည်သာမက တောင် အမေရိကတိုက် နိုင်ငံများဖြစ်သော ဘရာဇီးလ်၊ ဘိုလီဗီးယား၊ အီကွေဒါ၊ ဟွန်ဒူရပ် စသော နိုင်ငံများတွင်လည်း နေထိုင်၍

ရတနာရွှေမြေအကြောင်းကို စမ်းလေ့လာခဲ့ကြသူများဖြစ်သူ သူတို့သုံးဦး၏ အယူအဆကို ထောက်ခံသူ ပေါ်တူ နိုင်ငံသား၊ ကုန်သည်တစ်ဦးကလည်း ယင်းအဖွဲ့အတွက် လိုအပ်သော ငွေလုံးငွေရင်းကို ထုတ်ပေးခဲ့ကြသဖြင့် ပေါ်တူ အမျိုးသား ၁၃ ယောက် ခေါင်းဆောင်သော ရွှေမြို့တော် စူးစမ်းရှာဖွေရေးအဖွဲ့သည် ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံ နယ်စပ်ဒေသ ဒေသခံများ၊ နယ်သစ်ရှာ စွန့်စားသွားလာသူများက မက်ဒရစ် Matto-Grasso (အစိမ်းရောင်မဟာငရဲကြီး)ဟု ကင်ပွတ်ထားသော တောတွင်းသို့ လမ်းပြများ၊ အထိမ်းမဟာဒေသ ဒေသခံမှဆိုးများ အကူအညီနှင့် ခြေခင်းလက်ခင်းသား သော နွေဦးရာသီတွင် ထိုဖောက်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ သူ မှတ်တမ်းအရဆိုရလျှင် ထိုအဖွဲ့ ဝေဓာတ်ခန်းချခဲ့သော တွင်းကျေးရွာကလေးများရှိ ဒေသခံလူမျိုးနွယ်များသည်

www.burmeseclassic.com

အထက်ဖော်ပြပါ အစိမ်းရောင် မဟာငရဲကြီး၏ တစ်နေရာတွင် မြို့တော်ဟောင်းကြီး တစ်မြို့ တည်ရှိကြောင်း သူတို့ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် ယုံကြည်ကြောင်း ထိုမြို့တော်ဟောင်းကြီး၏ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော အဆောက်အအုံပျက်များရှိရာသို့ မျက်စိလည် လမ်းမှား၍ ရောက်သွားကြသော မုဆိုးများလည်း ရှိသည်ဟု သတင်းအစအန ရခဲ့ကြရာ ပေါ်တူဂီလူစွန့်စားသုံးဦးအဖို့ အားတက်လာခဲ့ကြသည်။ ဤအစိမ်းရောင်သစ်တောကြီးနှင့် ဝေမြင့်သီခေါင်၍ လူများသွားလာရန် ခက်ခဲသော ကျောက်တောင်ထွတ်များ ရှိရာဒေသတွင် အလွန်ခမ်းနားကြီးကျယ်၍ ကျောက်သားများ၊ ကျောက်သလင်းများဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော ရွှေမြို့တော်ကြီး တည်ရှိသည်ဆိုသည်မှာ သူပြော၊ ကိုယ်ပြော၊ ပါးစပ်ပြော ယုံတမ်းဂေဇက်မဟုတ်တော့။ သမိုင်းဝင်ဖြစ်ရမည်ဟု တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ထိုအဖွဲ့သည် အစိမ်းရောင်မဟာငရဲကြီးဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်သည့် တောတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

ထိုမဟာမြိုင်တောကြီးကား တကယ့် ငရဲအိုးကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။ မှန်ပါသည်။ အစိမ်းရောင်တော မဟာငရဲကြီးအတွင်း သမိုင်းအဆက်ဆက် လူသူများ ခြေချဖူးသူ နည်းလှသည်။ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်ရနိုင်သည်။ ခြေချဖူးသူ အများမှာလည်း ဤတောမှ ပြန်မထွက်နိုင်တော့ဘဲ ပျောက်ဆုံးသွားကြတော့သည်။ ပြန်လမ်းမရှိသော သေမင်းနိုင်ငံသို့

ဝင်ရောက်သွားရသူများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထင်သန်ခရီးသွားလာရန် ခက်ခဲသည်သာမက စိမ်းခြေများ နွဲများ ဖျိုက်တောများ၊ လူများ တိုးဝှေ့ဝင်ရောက်ရန် ခက်ခဲသော ချိုတောကြီးများ၊ အသူရာမက နက်သော ချောက်ကြီးများ လူသတ္တဝါတို့အား ရစ်ပတ်ဖွဲ့နှောင်လေ့ရှိသည့် နွယ်ပင်များ ရှိရာ တောတွင်းဝင်ရောက်သူများအဖို့ ထိုနွယ်များကို ခုတ်ဖြတ်သွားကြရသည်။

သူတို့အဖွဲ့အား သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်ကောင်းသည့် ကြီးမားသော မြွေကြီးများကလည်း အသင့်စောင့်၍ အန္တရာယ်ပြုကြသည်။ ကြီးမားသော ပင်ကုများ၊ အခြားသိုးမွှားများကလည်း တောတွင်းသို့ မဝင်နိုင်အောင် တားဆီးလျက်ရှိသည်သာမက ဖြတ်သန်းသွားလာကြသော လူများအဖို့ မြေမှာလည်း စွတ်စို၍ မွှေနေရကား နင်းမိသူများအဖို့ နစ်မြုပ်သွားနိုင်သည်။ တသွင်သွင်စီးဆင်းလျက်ရှိသော ချောင်းငယ်များအတွင်း အလွန်ကြီးမားသော မိကျောင်းကြီးများကလည်း အသင့်စောင့်နေသည်ဟု ဆိုသည်။ သူတို့အဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော အဖွဲ့ဝင်အချို့နှင့် ဒေသခံ လူနီရိုင်းအထမ်းသမားအချို့မှာ အလွန်ကြီးမားသော ကင်းခြေများကောင်များ၊ ကင်းပြီးကောက်ကြီးများနှင့် ခြေများ ကိုက်သဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးကြရသည်။ အချို့နေရာများတွင် အမျိုးအမည်မသိရသော မြက်ရိုင်းပင်ကြီးများသည် တစ်ဆယ်ပေမှ တစ်ဆယ်နှစ်ပေခန့်ထိရှိရာ ထိုအပင်

များကို ခုတ်ထွင်၍ ခရီးနှင့်ရသဖြင့် ခရီးမတွင်လှ။ တောအုပ်ကြီးများအတွင်း လေသည် ထူးထူးခြားခြား ငြိမ်သက်လျက်ရှိပြီး နေ၏အပူရှိန်မှာလည်း ကြောက်မက်ဖွယ်လီဖြစ်တော့၏။

ညနေပိုင်းရောက်သည်နှင့် မဆင်ဘဲ ရွာလာသောမိုးသည် မိုးကြိုးမုန်တိုင်းနှင့်အတူ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရွာချတော့၏။ ထိုငရဲအိုး တောအုပ်အတွင်း ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြောင့်ကြမ့်နေကြသော မုက်၊ ခြင်၊ ယင်တို့သည် တိုးပွားချင်တိုင်း တိုးပွားနေရကား ဝင်ရောက်လာသူ လူများအား အစုလိုက်အပြုံလိုက် ပိုင်းအုံ၍ ကိုက်ခဲကြတော့ရာ မည်သည့်အခါမှ လူသူခြေမချူးသေးသလောဟု ထင်မှတ်ဖွယ် ဖြစ်တော့သည်။ ငှက်ဖျားရောဂါအပါအဝင် ရောဂါအမျိုးမျိုးကလည်း အသင့်စောင့်နေလေရောသလားဟု ထင်မှတ်ဖွယ် ဖြစ်၏။ ယင်းအဖွဲ့သည် လမ်းခရီးတွင် ပင်ပင်ပန်းပန်း ခရီးနှင့်လာခဲ့ကြရာ လမ်းခရီး၌ ရောဂါအန္တရာယ်၊ သားရဲတိစ္ဆာန်များနှင့် ဒေသခံ လူရိုင်းမျိုးနွယ်တို့၏ ဓက္ခအမျိုးမျိုးပေးမှုကြောင့် အဖွဲ့ဝင်အများ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပေါ်တူဂီအမျိုးသားသုံးဦးသာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် ကံကောင်းထောက်မ၍ နင်းဖုံးနေသော အင်ဒီ(စ်)တောင်တန်းသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ဤတွင် အတော်အသင့်မြင့်သော ကျောက်တောင်ကြီးတစ်တောင်၏ တောင်စွယ်တစ်ခုပေါ်သို့ ကြီးစား၍ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း တက်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံးတွင်မူ ကျယ်ပြန့်သော ကုန်းမြေမြင့်ကြီးထက်သို့ ရောက်သွားကြ၏။ သူတို့မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ကြက်သေသေ သွားကြသည်။ ပထမတွင် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါမလား စိတ်အာရုံလွဲမှားခြင်းလော၊ သို့မဟုတ် တောစောင့်နှုတ်ဒေဝတာများက ဖန်တီးထားခြင်းလောဟု ထင်မိကြသည်။ သေသေချာချာ ကြည့်မိကြသောအခါမှ တအံ့တကြ ဖြစ်ကြရသည်။

သူတို့မြင်ရသော မြို့တော်ဟောင်းကြီးမှာ နတ်ဘုံ၊ နတ်နန်းတမျှ အံ့မခန်းကြီးကျယ်လှသည်။ အဆောက်အအုံအများမှာ ကျောက်သလင်းများ၊ ကျောက်ဖြူများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားပြီး အဆောက်အအုံကြီးများမှာ အံ့ဖွယ်သရဲ ဖြစ်တော့၏။ သို့သော် ပြင်းထန်သော ငလျင်ကြီးတစ်ခု၏ ဒဏ်ကို ခံရသဖြင့် မြို့ကြီးတစ်မြို့လုံး မြို့ပျက်ကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်သွားခဲ့ရသည်။ ဤမြို့တော်ကြီးကို ဗိုတင်းနေထိုင်ကြသော မြို့သူ

မြို့သားများအားလုံး စွန့်စားသွားခဲ့ဟန် ရှိသည်။ သူတို့သုံးဦးသည် ဤမြို့ပျက်ကြီးရှိရာသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြသည်။ မြို့ကြီးတစ်မြို့လုံးမှာ ကျောချမ်းဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ငြိမ်သက်နေပြီး မြေဝပ်ငှက်များနှင့် တောကျီငှက်တို့၏ အသံသာ ကြားရသည်။ ရာသီဥတုဒဏ်အား နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံစားရရာ မြို့ကျနေသော နံရံများ၊ တံတိုင်းများမှာ ချို့နယ်ပင်များ ဖုံးအုပ်နေတော့သည်။

တိမ်းစောင်းနေသော အိတ်အချို့အတွင်း ရွှေသားဖြူးပြုလုပ်ထားသော ပရိဘောဂများ၊ အိုးခွက်ပန်းကန်များ ငွေရသည်။ နတ်ဘုရားကျောင်းအပျက်များထဲတွင်လည်း ရွှေသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပလ္လင်များ ရွှေစင်ရွှေသားဖြင့် ထုထားသော နတ်ရုပ်များတွေ့ရသည်ဟုလည်း မှတ်တမ်းတွင် နေသားခဲ့ကြသည်။ သူတို့ ရှာဖွေတွေ့ရသော ရွှေဒင်္ဂါးများနှင့် ရွှေချောင်းအနည်းငယ်ကို ယူဆောင်နိုင်ခဲ့ကြပြီး သူတို့သည် အနစ်နစ်အလလ မှော်လင့်ထားသော ရွှေမြို့တော်ကြီးကို တွေ့ရှိဟု ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဤမြို့တော်ရှိသည်နေရာကို တိတိကျကျ မှတ်သား၍ သူတို့တွေ့ရှိချက်များကို ပုရပိုက်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြပြီး ပါရောဂေါပုမြစ်ရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ပထမဆုံးတွေ့ရသည်။ တောတွင်းလူမျိုးနွယ်များထဲမှ ခြေမြို့တော်တစ်ဦးအား ယင်းပုရပိုက်ကို သက်ဆိုင်ရာသို့ ဖေဖိုတံစိုးလက်ဆောင်ပေး၍ ခိုင်းစေခဲ့ကြပြီး သူတို့သုံးဦးမှာ ရတနာရွှေမြေ မြို့တော်ကြီးသို့ တစ်ခေါက်ပြန်သွားကြသည် သိရ၏။

ထိုသုံးယောက်၏ သတင်းတစ်စုံတစ်ရာ မကြားတော့။ သူတို့မှတ်တမ်းကိုမူ ဤဆောင်းပါးတစ်နေရာမှ ဖော်ပြခဲ့သည်အတိုင်း ဤပုရပိုက်ကို ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံ၊ ဒီဂူနိုဂိုမြို့၏ ရှေးဟောင်းပြတိုက်တွင် ပြသထားခဲ့ရာမှ အဆက်ရတနာမှဆိုးများက ရှာပုံတော်ဖွင့်ခဲ့ကြသော်လည်း မတွေ့ခဲ့ရ။

ယနေ့ အင်တာနက်သတင်းများအရဆိုရလျှင် တော်ကြီးကိုတွေ့ရန် သေချာနေပြီဟု ဆိုရပေတော့စောင့်ကြည့်ရန်သာ ရှိတော့၏။

လှမိုး (ပညာရေး)

ကျမ်းကိုး - Mystries From Forgotten World.

အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ (၄)

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေကြံ)

တစ်ခုသော တစ်နေ့တွင် ဦးစံမတူမှ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်းဖြင့် ဧည့်ခံမည်ဟု ဖိတ်ကြားထားသဖြင့် လူကြီးများ စိတ်ပါဝင်စားသူများ သမားတော်ကြီး ဦးစံမတူထံသို့ အလျှိုလျှို ရောက်ရှိလာကြပါ၏။ ဦးစံမတူအိမ်ရှေ့ မြက်ခင်းပြင်တွင် ကုလားထိုင်များ ခင်းကျင်း၍ ရေခွေးကြမ်းအိုး၊ အကြမ်းပန်းကန်၊ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များဖြင့် တည်ခင်းလာပါ၏။ ရေခွေးကြမ်းအိုးမှာ

မြေအိုးများဖြစ်ပြီး အကြမ်းပန်းကန်များမှာ စဉ့်ပန်းကန်များ ဖြစ်ပါ၏။ ပဟေဠိဆန်သော ရေခွေးဝိုင်းဖြစ်ပါ၏။

တိုက်နယ်သူကြီး သွေးသောက်ကြီး ဦးထွန်းလှမှ -

“စံမတူရေ...လှတွေစုံလင်ပြီး ရေခွေးကြမ်းတွေ အေးကုန်တော့မယ်”

“ညည်သည်တော်ကြီးများခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရှင်းလင်းမှုပြီးဆုံးမှ ရေခွေးကြမ်းသုံးဆောင်ပါ။ အခုတည်ခင်းထား

တဲ့ ရေခွေးအိုးထဲက လက်ဖက်ရည်မဟုတ်ပါဘူး။ ဥပမာ ပါးရောဂါမျိုးစုံပျောက်ကင်းသက်သာစေတဲ့ အစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးရည်တချို့ပါ။ ဘေးဥပဒ်ကင်းရှင်းပြီး ဝမ်းတွင်းရှိ ရောဂါမျိုးစုံပျောက်ကင်းပါတယ်။ တချို့က ထင်ကြမယ်။ ငါ့ဘာရောဂါမှ မရှိပါဘူး။ ဒါကလည်း အမြစ်စတွယ်တဲ့အချိန်မှာ ဘယ်သူမှ မသိကြပါဘူး။ ရောဂါရင့်လာမှ သိကြတော့ ကုရခက်ခဲပါတယ်။ အမြစ်တွယ်

တဲ့ ရောဂါများရှိရင် ဒီဆေးသောက်တာ နဲ့ ရောဂါကင်းစင် ပြီးပျော်ရွှင်သော ဘဝ ကို ပိုင်ဆိုင်ကြမှာဖြစ်ပါတယ်။ ရေခဲနွေး ကို မြေအောက်ထဲထည့်တာဟာ ဓာတုပစ္စည်း ကင်းရှင်းအောင်ပါပဲ။ ကြော့ရည်သုတ်တို့ သံထည်ပစ္စည်း သတ္တုအိုးတွေနဲ့ ထည့် သောက်ရင် ဓာတုပစ္စည်းတွေက ဝမ်းလဲ ကဲ့ရောက်ရင် ဘေးဥပဒ်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မြေအိုးနဲ့ ထမင်းဟင်း ရေခဲနွေးထည့် သောက်ခြင်း စဉ်အိုးစဉ်ခွက်များနဲ့ ထည့် သုံးဆောင်ခြင်းဟာ ကျန်းမာရေးအတွက် အကောင်းဆုံးပါပဲ။

“ရေခဲနွေးအိုးထဲက အရည်ဟာ လက်ပံခါးခေါက်ပြုတ်ရည်ပါ။ အနည်း ငယ်တော့ ခါးပါတယ်။ လက်ပံခါးပင် ဟာ အလွန်ရှားတဲ့ အပင်ပါ။ လက်ပံ ခါးပင်ကို သံချောင်းရိုက်ထား ၂၄ နာရီ ကြာရင် သွားကြည့်ပါ။ သံချောင်းဟာ ကြေမှုန့်သွားပါတယ်။ သံချောင်းလိုအရာ တောင်မှ ကြေမှုန့်သွားတဲ့ ဂုဏ်သတ္တိရှိ တဲ့အပင်ဟာ ဝမ်းတွင်းမှာရှိတဲ့ မကောင်း တဲ့ပိုးတွေ၊ ရောဂါတွေဟာ ပိနစ်ပိုင်း နာရီပိုင်းအတွင်းမှာ ကြေမှုန့်သွားပြီး ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ ဆေးဆွမ်းကောင်းတစ်လက်ပါ။ သံသယ ကင်းကင်းနဲ့ သောက်ပါ။ စံပတူ တာဝန် ယူပါတယ်။ သောက်လို့ရပါပြီ။”

“အတိုင်းအတာ ဘယ်လောက် သောက်ရမှာလဲ စံပတူရ။”

“ကြိုက်သလောက်သောက်ပါ။ များလည်း ဆီးသွားရုံပဲ ရှိပါတယ်။”

ယခုခေတ်တွင် အဆိုပါ လက်ပံ ခါးပင်ကို တစ်ပင်လျှင် သိန်းတစ်ထောင် ပေး၍ လိုက်ဝယ်နေပါ၏။ တစ်ပိဿာ

ကို သိန်းဂထန်းပေး၍ ဝယ်ယူကြ၏။ အပင်ကလည်း နတ်ကြီးပါ၏။ အရောင်း အဝယ်ပြုလုပ်မည်ဆိုက သံချောင်းကြေ မှုခြင်းမရှိဘဲ ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြု မည်ဆိုပါက ကြေမှုန့်သွားလေ့ရှိပါ၏။ တရုတ်ပြည်မှ ဝယ်ယူသည်ဟာ သိရပါ ၏။ ရေစကြိုမြို့နယ်တွင် တစ်ခါတစ်ခါ တစ်ပင်စ နှစ်ပင်စ တွေ့ဖူးပါ၏။ စာရေး သူတို့၏ သံပြောချောင်းရွာအနီးရှိ ဇာလီ တောင်ပေါ်တွင် တစ်ပင်ရှိနေဆဲဖြစ်ပါ၏။ အပင်လှဲမည်ဆိုပါက တောခြောက်ခြင်း ဟန့်တားခြင်းများ ပြုလုပ်ပါ၏။ ခွင့် တောင်းပြီး အခေါက်ခွာပါက ခွင့်ပြုသည် ကို တွေ့ရပါ၏။

“ကြီးမားတဲ့ ရောဂါရင်တွေကို ကုသတာပါ။ ရောဂါကုရာမှာလည်း နှစ် ပိုင်းရှိတယ်။ ရောဂါဘယ ရိုးရိုးလား ဝင့်နာကံနာလားပေါ့။ ဝင့်နာကံနာဆိုရင် တော့ ရောဂါသက်သာရုံသာ ကုသပေး ပြီး အသေပြောင့်အောင်သာ ကုသလို့ ရတယ်။ ဝင့်နာကံနာမဟုတ်ရင်တော့ ဘာရောဂါဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လောက်ပဲကြီး ကြီး လာခဲ့စမ်းပါ။ ပျောက်စေရမယ်။”

“ပန်းကန်ထဲမှာထည့်ထားတဲ့ စား စရာတွေက ပဲစင်းငုံကို ကြော်ထားတာ ပါ။ သုံးဆောင်ကြပါ။ နောက်တစ်မျိုးက ဂျုံ ပဲ အာလူးနဲ့ စီမံထားတဲ့ ချာပါတီ ပါ။ ကျွန်တော်တို့မှာ အိမ်နီးချင်းနှစ်နိုင်ငံ ရှိတယ်။ တရုတ်က တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ အသား အရိုးတွေထဲက ရရှိတဲ့ ရိုးတွင်း ခြင်ဆီကို လူတွေရဲ့ ကုန်ခန်းနေတဲ့ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို ဖြည့်ကြတယ်။ ကျားရဲ့ အရိုး၊ အသားကို စားကြတယ်။ ငှက် သိုက်တို့၊ လိပ်ရဲ့အသားတို့ဖြစ်ဘယ်။

ပြီးတော့ တောက်တဲ့ရဲ့ အန်ဖတ်ကို ဆေးဖော်ကြတယ်။ တောက်တဲ့အန်ဖတ် ဟာ ၉၆ ပါးရောဂါ ပျောက်တယ်။ တောက်တဲ့ကို လှောင်အိမ်ထဲထည့်လို့ မရဘူး။ သဘာဝအလျောက် သုံးရက် တစ်ကြိမ်အန်ဖတ် အန်ဖတ်ကို ဆေးဖော် ရတယ်။ တောက်တဲ့ဆိုတာ အပူများတဲ့ သတ္တဝါပါ။ ရောဂါတွေဟာ အပူနဲ့ပဲ ကုသရတာပါ။ ခွေးသားဆိုရင်လည်း အပူပဲ။ ရင်ကျပ်ပန်းနာသမားတွေ ပျောက်တယ်။ ကိုရီးယားတွေဆိုရင် ခွေး သားအရမ်းကြိုက်တယ်။ ဇီဝဗိုးငှက်ရဲ့ အန်ဖတ်ဖြစ်တဲ့ ငှက်သိုက်ဟာလည်း ရောဂါသည်တွေအတွက် အကောင်းဆုံး အားဆေးဖြစ်တယ်။ အလွယ်ကူဆုံးက ကြက်ပေါင်းရည်ပါပဲ။ လိပ်ဥဟာလည်း အာဟာရအပြည့်ဝဆုံး။ အမြင့်ဆုံး အစားအစာတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ အသက် ရှည်တဲ့သတ္တဝါထဲမှာ လိပ်လည်းပါတယ်။

“အိန္ဒိယတွေကျတော့ အသား ထက် အသီးအနှံကို ခွန်အားဖြည့်ကြ တယ်။ ပဲစင်းငုံဟာ ခွန်အားအကောင်း ဆုံးပဲဖြစ်တယ်။ အသားထက် ခွန်အား ပိုကောင်းတယ်။ သူတို့နိုင်ငံမှာ ပဲစင်းငုံ ကို သရေစာလို စားကြတယ်။ ဂျုံ အာလူး၊ ကုလားပဲနဲ့ စီမံထားတဲ့ ချာ ပါတီဟာလည်း အသားထက် အင်အား ပိုကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့် ကုလားတွေ ဟာ ချာပါတီစားပြီး ကျွန်တော်တို့ ဗမာ တွေထက် အလုပ်ပိုလုပ်နိုင်ကြတယ် တကယ်တော့ မြက်စားတဲ့ ကျွဲတွေ နွားတွေ သစ်သီးသစ်ဥစားတဲ့ ဆင်တွေ ဟာ လူတွေထက် ဘာလို့ ခွန်အား တာလဲ။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဒါတွေဟာ

ထင်ရှားနေတာပဲ။ ချာပါတီပန်းကန်ဘေးက ချပေးထားတာက ကုလားအော် ငရုတ်နဲ့ ဆားခွက်ပဲ။ ချာပါတီစားရင် ငရုတ်သီးနဲ့ ဆားနဲ့ တို့စားပါ။ ကုလားအော်က ယောက်ျားတွေအတွက် ခွန်အားတက်ပါတယ်။

“ငရုတ်သီးစားပြီး ခွန်အားတက်တာ ဒီတစ်ခါပဲ ကြားဖူးတယ်။ ဟုတ်ရဲ့လား ခံမတူရာ”

“ဥပယ်တံမျှာနဲ့ပြောတာ။ တဲ့ပဲပြောတော့မယ်။ အမှန်က ကုလားမအော်တာဗျ။ ဒီငရုတ်သီးက ပန်းသေတဲ့လူတွေ စားကြတယ်။ ဆရာခဲဆေးပဲ။ တစ်နေ့ကို နည်းနည်းစားကြတယ်။ ကုလားတွေ အမြဲစားကြတယ်။ ညကျတော့ ကုလားမ အော်ရတော့တာပဲ။ ဒါကြောင့် ကုလားအော်လို့ နာမည်ပေးတာပဲ။ သွေးသောက်ကြီး အကြိုက်ပဲ”

“ဝါး...ဟား...ဟား”

အားလုံးရယ်မောကုန်ကြ၏။ ဆရာခဲဆေးကို စာရေးသူထံ ဖုန်းဆက်ကြသူများ ခွေးလှေးယားသီးစေ့နဲ့ ကုလားအော်ငရုတ်သီး ဆေးနည်းနှစ်မျိုး ပေးလိုက်ပါပြီ။ စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။ အောင်မြင်ရင်လည်း ဖုန်းဆက်ကြပါဦး။

“ခံမတူ...ငါ့ဇနီးနာနေတယ်။ ဆေးနည်းလည်း ပြောပါဦး”

“သက်ရင်းကြီးပင်က အရွက်ကို မီးကင်ပြီးရင် နာတဲ့နေရာ စည်းပါ။ အကောင်းဆုံးက အမြစ်ကို သွေးလိမ်းပါ။ ဆေးဖက်ဝင်တဲ့ အပင်တွေမှာ အစွမ်းထက်တဲ့ အဆီအနှစ်တွေက အမြစ်မှာ စုကြတယ်။ ဆေးပါဖော်ရင် ပင်စည်ပြီးရင် အမြစ်ကိုတူးပြီး အမှန်

ဖြစ်အောင် ကြိတ်ပြီး ဆေးဖော်ကြတယ်။ လူတွေမှာလည်း ခြေထောက်တို့ ခူးတို့ ရေလောင်းပေးရင် ခန္ဓကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့ အပူတွေ ထွက်စေပါတယ်။ ခူးနာရောဂါဖြစ်တယ်ဆိုတာ အပူကြောင့်ဖြစ်တာပဲ။ အပူအပုပ်ရှင်းထုတ်ပါတဲ့။ မိမိကိုယ်ကို နေ့စဉ် အပူထွက်အောင် အပုပ်တွေကင်းစင်အောင် အမြင်ရပြုကြပါ။ ရောဂါကြီးတွေဖြစ်ကြတာဟာ အပူအပုပ်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ကြတာပဲ။ ဒီအပူကို အပူနဲ့ ကုရတာပဲ။ အညာဒေသ သစ်ပင်တော်တော်များများဟာ အပူပင်တွေပဲ။ ဒါကြောင့် ဆေးဖက်ဝင်တာပဲ။ အညာဒေသနေတဲ့လူတွေဟာလည်း ဒီအပူတွေကြောင့် ရောဂါဘယ ပိုများနိုင်တယ်။

“အပူတွေက ကျောက်ကပ်၊ အသည်း၊ နှလုံးတို့မှာ ကပ်ငြိတာများလာရင် ရောဂါဖြစ်လာကြတာပဲ။ ဒီဆေးနည်းပညာတွေက ဘာမှခက်ခဲတဲ့ ပညာမဟုတ်ဘူး။ မသိကြတာ။ မသိကြတော့ ရောဂါဖြစ်ကြတာပေါ့က။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာတွေက စာဖတ်အားနည်းတယ်။

ကျန်းမာရေးလိုက်စားမှု နည်းတယ်။ ပညာပေးဆွေးနွေးပွဲတွေ မလုပ်ကြဘူး။ နောက်တစ်ခုက ခရီးသွားပြီးရင် ဝမ်းနတ်ကြရတယ်။ ခရီးသွားတော့ ရာသီဥတုအပူတွေဟာ ခန္ဓကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတတ်တယ်။ သာမန် အိမ်မှာနေတာနဲ့ မတူဘူး။ ဒါတွေကို သတိထားရမယ်။ နောက်တစ်ခုက ဗမာအမျိုးသမီးတွေက အသက် ၄၀ ကျော်ရင် သွေးသာဆုံးကြတယ်။ ဒါက မကောင်းဘူး။ သွေးမဆုံးအောင် ဆေးဝါးမိုဝဲရမယ်။ သွေးသားဆိုတာ အမြဲအသစ်အဟောင်း လဲလှယ်နေရမယ်။ ပိန်းမတွေက သွေးဆုံးတော့ ယောက်ျားတွေက နောက်အိမ်ထောင်ပြုကြတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးပြဿနာတက်ကြတာပဲ”

“ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ရှားစောင်းလက်ပတ်ရယ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ/အနီရယ်၊ ထန်းလျက်ရယ်၊ ပြေပဲဆီရယ်ကို သင့်တင့်တဲ့ အချိုးထည့်။ ယိုကျီရမယ်။ ရှားစောင်းလတ်ပတ်ယိုကို တစ်နေ့တစ်ခွန်း စားပါ။ အမျိုးသမီးတွေ အသက်ဘယ်လောက်ကြီးကြီး သွေး

အိန္ဒိယတွေကျတော့ အသားထက် အသီးအနှံကို ခွန်အားဖြည့်ကြတယ်။ ပဲစင်းငုံဟာ ခွန်အားအကောင်းဆုံးပဲဖြစ်တယ်။ အသားထက် ခွန်အားပိုကောင်းတယ်။ သူတို့နိုင်ငံမှာ ပဲစင်းငုံကို သရေစာလို စားကြတယ်။ ဂျုံ၊ အာလူး၊ ကုလားပဲနဲ့ စီမံထားတဲ့ ချာပါတီဟာလည်း အသားထက် အင်အားပိုကောင်းတယ်။

မဆုံးတော့ဘူး။ နိုင်ငံခြားစကားပုံတစ်ခု ရှိတယ်။ အသက် ၄၀ ကျော်မှ ၁၀၀ တာတဲ့။ ဗမာတွေက ၄၀ ကျော်ရင် သွေးဆုံးနေပြီ။ အိမ်ထောင်ရေးသုခ အပြည့်အဝရအောင် စားကြပါ။

ယခုခေတ်တွင် တိုင်းရင်းဆေး အဖြစ် ထုတ်လုပ်ရောင်းချနေပါပြီ။ မြန်မာအမျိုးသမီးများ စားသုံးသင့်ပါ သည်။ လက်တွေ့အကျိုးခံစားရပါသည်။ ဦးထွန်းလှမှ -

“စံမတူရေ . . . ဗဟုသုတတော့ အတော်ရပါပြီ။ ဘာတွေရှိသေးလဲ”

“ဘာသာတရားနဲ့ပတ်သက်တာ လေး ပြောပါရစေဦး။ သစ္စာတရားလေး ပါ။ ဆေးဝါးပဲကကု၊ အခက်အခဲပေါ်လာ လို့ပဲ ဖြေရှင်းဖြေရှင်း သစ္စာတရားဟာ အရေးကြီးဆုံးပါ။ သစ္စာဆိုတတ်ရမယ်။ သစ္စာမန်ကန်ရင် အခက်အခဲ ဘယ်လို ပဲရှိရှိ မုချအောင်မြင်ရမယ်။ အလွယ် ဆုံးက ‘ကျွန်ုပ်သည် အမိအဘမှ မွေး တာမန်ကန်ပါ၏။ ဤမန်ကန်သော သစ္စာတရားကြောင့် . . .’ ကိုယ်ဖြစ်ချင် တာ ဆက်ဆိုပါက။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ဖြေရှင်းရမယ်၊ ပြဿနာက မန်ကန်ရ မယ်။ မျှတရမယ်၊ တရားနည်းလမ်းကျ ရမယ်”

“မင်းတို့သမားတော်တွေက ဘယ် လို သစ္စာဆိုကြလဲ”

“ပြောပြပါမယ် သွေးသောက်ကြီး ရယ်။ ဆန္ဒမစောပါနဲ့”

“ဘုရားကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ တရား ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ သံဃာကို ကိုးကွယ် ပါ၏။

ဘုရားကို ယုံကြည်ပါ၏။ တရား

ကို ယုံကြည်ပါ၏။ သံဃာကို ယုံကြည် ပါ၏။

ဘုရားကို ရှိခိုးပါ၏။ တရားကို ရှိခိုး ပါ၏။ သံဃာကို ရှိခိုးပါ၏။

ဘုရားကို ရိုသေပါ၏။ တရားကို ရိုသေပါ၏။ သံဃာကို ရိုသေပါ၏။

ဘုရားကို မြတ်နိုးပါ၏။ တရားကို မြတ်နိုးပါ၏။ သံဃာကို မြတ်နိုးပါ၏။

ဘုရားကို ကြည်ညိုပါ၏။ တရား ကို ကြည်ညိုပါ၏။ သံဃာကို ကြည်ညို ပါ၏။

ဘုရားကို ပူဇော်ပါ၏။ တရားကို ပူဇော်ပါ၏။ သံဃာကို ပူဇော်ပါ၏။

ဘုရားကို ဆည်းကပ်ပါ၏။ တရား ကို ဆည်းကပ်ပါ၏။ သံဃာကို ဆည်း ကပ်ပါ၏။

ဤမန်ကန်သော သစ္စာတရား ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကုသသော ဆေးစွမ်း ကောင်းကြောင့် ဤလူနာ အမြန်ဆုံး ပျောက်ကင်းပါစေသတည်း။

ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော် အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်၏ ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို လှူဒါန်း ပါ၏။ တပည့်တော် ကုသနေသော လူနာရှင်၏ ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ကို လှူဒါန်းပါ၏။

နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးတိုင်းမှာ လှူ ဒါန်းရမယ်။ ကုသိုလ်အရဆုံးပဲ။ လူနာ ရှင်ဟာ ဆေးကုရင်း သေသွားရင်တောင် သံသရာမှာ လှူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ မြပွားချမ်းသာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး လှူဒါန်းတာဟာ အမြင့်မြတ် ဆုံးပဲ”

“ပြီးတော့ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုး ပါ။ တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါ။ သံဃာ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အမြဲရွတ်ဖတ်ပါ။ ပွားများပါ။ အတိုကောက် မှတ်ရရင် တော့ ငြိမ့် ပေါ”

ယခုခေတ်တွင် ရတနာသုံးပါး အမှတ်တံဆိပ်အဖြစ် ငြိမ့် ကို ရေးသား ကြပါ၏။

“သမားတော်ကြီး စံမတူရေ ကျေးဇူးလည်းတင်တယ်။ ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး”

“သူကြီးများ မြင်းစီးတဲ့အခါမှာ မြင်းထံက အပူတွေ လူထံကို ကူးတတ် တယ်။ မြင်းစီးပြီးရင် အပူထုတ်ရမယ်။ တမာမြစ်ကို ပြုတ်သောက်ပါ။ မြင်းကို လည်း တစ်ရက်တစ်ကြိမ် ရေချိုးပေးရ မယ်။ ချွေးထွက်အောင် လေ့ကျင့်ပေး ရမယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သမား တော်ကြီးရယ်”

သူကြီးများ ညွှန်သည်တော်ကြီး များ လက်ပံခါးရည်များ ပဲ။ ချာပီတီ များ ပြောင်စင်အောင်စားကြပြီး မြင်း ကိုယ်စီဖြင့် ဆိုင်ရာသို့ ချီတက်သွားကြ ပါ၏။ လက်ကျန်ဖြစ်နေသော ကုထုံး အော်ငရုတ်သီးများကိုတော့ အိတ်ထစ် ထံထည့်သွားကြလေ၏။ မျိုးစေ့အဖြစ် ပျိုးဖိုလား၊ စားဖိုလားတော့မသိ။ ကာထ ကံရှင်များသာ သိကြပေသည်။

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို)

ပြဗ္ဗုပလဂုနိနက္ခတ်ဖွားများအတွက် ဟောကိန်း

ကာလိဒါရ်(မြန်မာပြည်)

ဓေဝတီနက္ခတ်

မြန်မာနက္ခတ် ၂၇ လုံးတွင် တစ်လုံးအပါအဝင်ဖြစ်ပြီး၊ တေဇောဓာတ်ကိုစိုးမိုးထားသော နက္ခတ်ဖြစ်သည်။ ကောင်းကျိုးအထူးကို ယူဆောင်ပေးတတ်သော နက္ခတ်ဖြစ်သည်ဟူ၏။ ရာဇမတ္တဝန်နှင့် အာကာသယုတ္တကျမ်းတို့၌ ရှေ့ညောင်စောင်း ခြေနှစ်ချောင်းသဏ္ဍာန်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားလေသည်။ သိဟ်ရာသီပိုင် ခြင်္သေ့ရုပ်ပုံ၏ နောက်ခြေထောက်ပေါင်ရင်းမှ ကြယ်နှစ်ပွင့်ကို ပြဗ္ဗုပလဂုနိနက္ခတ်ဟု ပညတ်ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်၏။ နက္ခတ်သင်္ချာစဉ် ၁၁ ဖြစ်၍ လူနက္ခတ် ဖြစ်သည်။ သိဟ်ရာသီအိမ်၏ ပိုင်နက်အတွင်း ဩဂုတ်လ ၉ ရက်မှ ၂၂ ရက်အတွင်း ပါဝင်ထားသော ကောင်းကင်နယ်နိမိတ်အတွင်းကို စန်းခေါ် တနင်္လာဂြိုဟ်မင်း ဖြတ်သန်းသွားနေစဉ် ကြံကြိုက်မွေးဖွားသူများကို ပြဗ္ဗုပလဂုနိစန်းယုဉ်နက္ခတ်ဖွား (သို့) နက္ခတ် ၁၁ လုံး၌ ဖွားမြင်ကြသူများဟု ခေါ်ကြလေသည်။ ပြဗ္ဗုပလဂုနိနက္ခတ်ရှင်များသည် ရာထူးဂုဏ်သိမ်ကြီးပြီး ဘဝသုံးပါးစလုံးတွင် မဆင်းရဲနိုင်၊ အမြော်အမြင်ကြီးမြင့်ကြပြီး ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ အလှူဒါနပြုကြသူများ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတော်ကောင်းတရားနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်းဖြင့် အောင်မြင်ကျော်ကြားနိုင်မည့် သူတော်ကောင်းနက္ခတ်ဖြစ်ပြီး ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် ဘဝသံသရာအတက်အကျတွင် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

စိတ်ကူးစိတ်သန်း

ပြဗ္ဗုပလဂုနိနက္ခတ်ရှင်များသည် စိတ်ကြီးတတ်ကြပေမယ့် တစ်ပါးသူအပေါ် နိုင်ထက်စီးနင်း မလုပ်တတ်ပါ။ မိမိတို့နှင့် မဆိုင်သော ကိစ္စရပ်များ၌ ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ် မလုပ်ဘဲ ဣန္ဒြေသိက္ခာနဲ့ နေတတ်ကြသော်လည်း မိမိတို့အပေါ် အပ်နှံထွင်းလာသူများကို ပုဆိန်နှင့် ပြန်ပေါက်တတ်

သော ပင်ကိုအတွင်းစာခံညစ်ဖျိုး ရှိကြသည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် လုပ်ရဲကိုင်ရဲ ဇော်ဇော်ကြဲများ ဖြစ်ကြပြီး အရာရာ၌ ရဲရဲရင့်ရင့် ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်တတ်ကာ အမှန်တရားကို သတ္တိရှိရှိ တည်ဆောက်ပေးတတ်သူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် လူချစ်လူခင် ပေါများပြီး အများ၏ ယုံကြည်အားကိုးအားထားပြုခံရသူများ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ရန်သူအတိုက်အခံ အနည်းစု၏ အမြင်ကတ်ခြင်းမျိုး ခံရတတ်သော်လည်း ပြတ်ပြတ်သာသား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်နိုင်မှုကြောင့် အနီးကပ် လက်သီးပုန်းရန်သူများကို ချေမှုန်းအနိုင်ယူနိုင်လိမ့်မည်။ ရန်သူအတိုက်အခံများလေလေ ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်း တိုးတက်မြင့်မားလေလေဖြစ်ကာ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ကို ဆွတ်ခူးနိုင်သူများ ဖြစ်ရမည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် ခုက္ခကို ခုက္ခဟု မမြင်၊ ဘဝခရီးလမ်းတစ်လျှောက်၌ အမှန်တကယ် တွေ့ကြုံကြရမည့် သဘာဝတရားများအဖြစ်နှင့်သာ ရှုမြင်တတ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ခုက္ခနှင့်ရင်ဆိုင်ရလျှင်ဖြစ်စေ၊ သုခချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခံစားရသည့် အခါမျိုး၌ဖြစ်စေ စိတ်တုန်လှုပ်ချောက်ချား ပြောင်းလဲမှုမရှိဘဲ လောကဝံတရားကို ကြံကြံခံနိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကံ-ကံ၏အကျိုးကို လက်ခံယုံကြည်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်မို့ ဆင်းရဲချမ်းသာသည် ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုဘဝကံကြောင့် ဖြစ်ရသည်ဟူသော ဒဿနကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ဘဝအကျိုးပေး

ဝန်ထမ်းအလုပ်နှင့် ကိုယ်ပိုင်အလုပ် မည်သည်အလုပ်မျိုးကို လုပ်ကိုင်ရသည်ဖြစ်စေ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစနှင့် အောင်မြင်ပေါက်မြောက်နိုင်လိမ့်မည်။ အလုပ်ဌာနများ၌ နာမည်ဂုဏ်သတင်းကြီးတတ်ပြီး အများစု၏ အထင်ကြီးလေးစားခံရသူများ ဖြစ်ရတတ်သည်။ မိမိတို့၏ လုပ်ငန်းကိုင်ဖက်များထက် အထက်လူကြီးများနှင့် ပိုမိုအဆင်ပြေ

တတ်ပြီး အထက်လူကြီးများကလည်း မိမိတို့အပေါ် အခြား သူများထက် အထင်ကြီးသဘောကြွလိမ့်မည်။ ခိုင်းစရာ ရှိလျှင် မိမိတို့ကိုသာ ရွေးချယ်ခိုင်းတတ်ပြီး ရာထူးအဆင့် တက်စရာရှိလျှင်လည်း မိမိတို့ကို ဦးစားပေးရွေးချယ်ခန့်အပ် ခံရတတ်မည်။ မင်းမှုထမ်းဖြစ်လျှင် စစ်ဘက်၊ ရဲဘက်၊ ဆေး ဘက်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးဘက်ဖြင့် အကျိုးပေးအောင်မြင်လိမ့် မည်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဖြစ်ပါမူ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင် မှု၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးရောင်းဝယ်မှု၊ ပြည်ပနိုင်ငံများနှင့် ကုန်သွယ်မှုနှင့် ဆေးလိပ်လုပ်ငန်းများဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာမည်။

လက်မှုလုပ်ငန်းရှင်၊ ရတနာစိန်ရွှေကုန်သည်နှင့် အလှကုန်ဒီပိုင်းသစ်အမျိုးမျိုး တီထွင်ဖန်တီးရသော လုပ်ငန်း များဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနိုင်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်က လေးနှစ် တစ်ကြိမ် (သို့) ငါးနှစ်တစ်ကြိမ် ရာထူးတက်တတ်ပြီး ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်က ငါးနှစ်တစ်ကြိမ် စီးပွားဆွပွား တိုးတက်လိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးက သူစိမ်းရန်သူများကို မစိုးရိမ်ရ သော်လည်း အတွင်းရန်ကြောင့် ပျက်စီးတတ်သော ဇာတာ မျိုးဖြစ်သည်မို့ အမြဲဆင်ခြင် သတိထားရပါမည်။

အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး

အတူနေရလျှင် တကျက်ကျက်ဖြစ်တတ်ပေမယ့် ဝေးလျှင်တစ်သက်သက် ဆွေးမြေ့နေရတတ်သော အချစ် မျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် အချစ်ရွေး ဦးပေါက်၌ အညံ့ကြုံရသော်လည်း အဆုံးတွင် တစ်သက် မကွဲမကွာ ရိုးမြေ့ကျ ပေါင်းသင်းရနိုင်မည့် ချစ်သူမျိုးနှင့် ဆုံစည်းရလိမ့်မည်။ ပထမချစ်ဦးသူနှင့်လွဲပြီး ဒုတိယရွှေကြာ ပင်နှင့် ပေါင်းဖက်ဂယေဆက်ရတတ်သော်လည်း အိမ်ထောင် ဆက်မြဲမည့် အသက် ၂၀ မှ ၃၀ နှစ်အတွင်း အချစ်ကံ စန်းပွင့်နိုင်သူ ဦးရေများတတ်ပြီး အသက် ၄၀ ကျော်မှ အိမ်ထောင်ဖက် ကံပေါ်သူများလည်း ရှိတတ်သည်။ အိမ် ထောင်ပြုပြီးလျှင် မိမိတို့ စိတ်ကူးမျှော်မှန်းမထားသော စည်းစိမ်ချမ်းသာမျိုးနှင့် ပြည့်စုံပြီး ဝေါယာဉ်ရထား အမြို့ အရနှင့် နေထိုင်ရကိန်း ကြုံမည်။ အသက် ၄၅ နှစ်ကျော် သည်အထိ ဖူးစာရှင် မဆုံး ကံမကြံ့ဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း ကျန်ရစ်ဖြစ်နေပါက လက်ဆက်နိုင်လျှင် ရွှေနှင့်မြ နေနိုင်

လဖြစ်မည်။ လူနက္ခတ်ချင်း မဆုံးစည်းနိုင်ပါက နတ်နက္ခတ် ကို ရွေးချယ်သင့်သည်။ လူနက္ခတ်ရှင်များသည် ဘီလူးနက္ခတ် ကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ ဘီလူးသည် လူကို စားတတ်သော ကြောင့် သောကဝေတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤနက္ခတ်ရှင် များသည် အသက် ၂၅ နှစ်မှ ၃၅ နှစ်အတွင်း အိမ်ထောင် တည်ဆောက်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ပညာရေး

ပြုဗ္ဗလဂုနီနက္ခတ်ရှင်များသည် ဉာဏ်ထက်မြက် ကြပြီး သင်ယူနိုင်သမျှ ပညာရပ်တိုင်း၌ ထူးချွန်လိမ့်မည် ပညာရေး၌ အခြေအနေပေးလာပါက ဘွဲ့ပေးလေးခုထိ ဆွတ် ခူးရရှိနိုင်သူများ ဖြစ်တတ်သည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် ကျောင်းစာကိုသာမက ပညာရပ်မျိုးစုံကို စိတ်ဝင်တစား သင်ယူတတ်မြောက်လိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး

ကျန်းမာရေးသည် အကောင်းကြီးမဟုတ်ကြသလ် အဆိုကြီးလည်း မဟုတ်ပါ။ သက်ကြီးပိုင်း၌ သွေးလေလည် ပတ်မှု မမှန်သော ရောဂါမျိုး ကပ်ငြိတတ်မည်။ နှစ်ကြိမ် နှစ်ခါ ရောဂါပြင်းထန်မှု ဖြစ်ရတတ်သည်။

ရွှေငွေရရှိ၊ ဆောင်ရွက်

အဝါရောင်နှင့် ရန်သူလယ်သီးပုန်းများကို ရှောင်ကြဉ် သွားရမည်။ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် ကံဇာတာအညံ့ ကြုံလျှင် အတောင်ပါသော ငှက် ၁၀ ကောင် ဘေးမဲ့လွှင့် ခဲ့ ဆုတောင်းပါ။ မကောင်းသောအညံ့ မြေပျောက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ဝေဆာလာပါလိမ့်မည်။ စိန်နှင့်ပု ညည် ဆောင်ပန်းရတနာဖြစ်ပြီး အပြာရောင်သည် လာဘ် ကံကောင်းစေမည့်အရောင် ဖြစ်သည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များ သည် မည်သည့်ဘဝ၊ မည်သည့်အလုပ်မျိုး၌ဖြစ်စေ ကောင်း စားမည့် ဇာတာမျိုး ဖြစ်ပါပေသည်။

နိဝါတဖြင့် . . .

ကလီဒါပြန်(ပြန်ဟုတ်)

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

အဇ္ဇလီ ကရဏီယ

ဂုဏ်တော်ပုဒ်စိပ်နည်း

ဒေါက်တာသန်းမြိုင်လင်း

သံယာဇော်၏ အကျိုးဂုဏ်ငါးပါးအနက် စတုတ္ထ အကျိုးဂုဏ်ဖြစ်သော “အဇ္ဇလီ ကရဏီယ” ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ -

“သေဘဂဝတော သာဝကသံယော အဇ္ဇလီ ကရဏီယော” ဟု စိတ်ကရွတ်ဆိုကာ ပုတီးတစ်လုံး စိပ်တော်မူပြန်ပါသည်။

“သေဘဂဝတော အဇ္ဇလီကရဏီယော” ဟူသည့် ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏ သေသာဝကသံယော-ဤတပည့်သား သံယာဇော်သည်၊ အဇ္ဇလီကရဏီယော-လက်အုပ်ချီးရိုး ရှိခိုးမှုကို ပြုထိုက်၏။

တစ်နည်း လက်အုပ်ချီးရိုးခြင်းကို ခံယူတော်မူထိုက်၏ဟု အနက်အဓိပ္ပာယ်ရရှိပါသည်။

အရိယာအရှင်များမှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သိက္ခာ သုံးပါး ပြည့်စုံကြသောကြောင့် တစ်လောကလုံး ကြည်ညို ရိုသေ လက်အုပ်ချီးရိုးခြင်း ပြုကြကုန်၏။ ထိုရိုသေမှု၊ ရှိခိုးမှုကို ခံယူတော်မူထိုက်ကြကုန်၏။ သီလပျက်စီးသော ရဟန်း

များမှာ လူတို့၏ ရှိခိုးခြင်း စသည်တို့ကြောင့် အလွန်ပင် ဝန်လေးဖွယ်ကြီး ဖြစ်နေရာ အဘယ်မှာလျှင် ရှိခိုးဖွယ်ခံထိုက်ပါအံ့နည်း။

ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်ခိုးလျက် ရှိခိုးခံထိုက်သော ဂုဏ်မရှိဘဲ အရှိခိုးခံနေသော သီလပျက်ရဟန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြတ်စွာဘုရားသည် (အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ သတ္တကနိပါတ်၊ အင်္ဂုတ္တနွေပမသုတ်စာ ၄၉၅ ဌ) အောက်ပါအတိုင်း ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

“ခွန်အားရှိသော ယောက်ျားသည် မြဲမြံခိုင်ခံ့သော သားမြီးကြီးဖြင့် ခြေသလုံးနှစ်ဖက်ကို ရစ်ပတ်၍ ပွတ်ဆွဲရာ၏။ ထိုသားမြီးကြီးသည် အရေပါ၊ အရေထူ၊ အသား၊ အကြော၊ အရိုး၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီထိအောင် ဖြတ်ရာ၏။”

“ယုတ်ညံ့သော သဘောရှိသော မစင်မကြွယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်အကျင့်ရှိသော မကောင်းမှုဖုံးလွှမ်းအပ်သော ရဟန်းသည် ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက် ‘ငါ့ရဟန်း’ဟု ဝန်ခံသော မြတ်သောအကျင့်ကို မကျင့်ဘဲလျက် မြတ်သောအကျင့်ကို

www.burmeseclassic.com

ကျင့်သည်ဟု ဝန်ခံသော အတွင်းကိလေသာတို့ဖြင့် ပုပ်သော
ယောက်သွားပုပ်နှင့်တူသော ဒုသိလရဟန်းသည် မင်း
ပုဏ္ဏား သူဌေး သူကြွယ်တို့၏ ရှိခိုးမှုကို ခံရာ၏။

ဤနှစ်မျိုးတွင် သားမြီးကြီးဖြင့် ခြေသလုံးကို ပွတ်ဆွဲ
ခံရခြင်းက မြတ်၏။ ဤသို့ ပွတ်ဆွဲခံရခြင်း ဒုက္ခကြောင့်
သေသော်လည်း သေရာ၏။ သေလှပေရာပါးသော်လည်း ဖြစ်
နိုင်ပါ၏။ သို့ပါသော်လည်း သေလွန်ပြီးနောက် ငရဲသို့ မရောက်
နိုင်ပါ။

အမျိုးလေးပါးတို့၏ ရှိခိုးမှုကို ခံယူသော ဒုသိလ
ရဟန်းသည် ရေရှည်အကျိုးခံခြင်းငှာဖြစ်၏။ သေသောအခါ၌
ငရဲသို့ရောက်၏။

ဤအဂ္ဂိက္ခန္ဓာပမသုတ်တော်အရ ရှိခိုးခံထိုက်သော
သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာမရှိဘဲ လူတို့၏ ရှိခိုးခြင်းကို သာယာ
နေသော် မည်မျှငရဲကြီးမည်ကို သိသာလှတော့သည်။ ထို့
ကြောင့် လူတို့၏ လက်အုပ်ချိန်းရှိခိုးခြင်းကို ခံယူထိုက်အောင်
ကျင့်ပါမူ သံဃာတော်၏ အကျိုးဂုဏ်ငါးပါးအနက် စတုတ္ထ
အကျိုးဂုဏ်ဖြစ်သော “အဇ္ဇလီကရဏီယ” ဂုဏ်တော်ပိုင်ရှင်
ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ရှိခိုးခံယူထိုက်ဘဲ ကျိတ်၍ ရှိခိုးခံနေသော သီလပျက်
ရဟန်းအဖို့ လောက၊ သံသရာ နှစ်ဖြာသော ဘဝ၌ မည်မျှ
ပင် ဝန်လေးရှာမည်နည်း။

“အဘိဝါ ဒနသီလိဿ” ဂါထာအရ ဝုဗ္ဗမာယန
ကြီးသူကို ရိုသေလေးစားမှုပြုခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို နိမ့်ချ၍
ရှိခိုးမှု၊ လက်အုပ်ချိမှု၊ ခရီးဦးကြီးဆိုမှု၊ နေရာပေးမှု စသည်တို့
တည်း။ ဤသို့ ကြီးသူကို ရိုသေလေးစားခြင်းသည် ဂုဏ်အား
ဖြင့် ကြီးသူကို လေးစားမှုပြုခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့
ရိုသေလေးစားခြင်းကြောင့် အာယု-အသက်ရှည်၏။ ဝတ္ထု-
အဆင်းလှ၏။ သုခ-ချမ်းသာ၏။ ဗလ-ခွန်အားကြီး၏။

ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးမှုဖြင့် အကျိုးလေးပါး ပြီးစီးခြင်း
သည် ရှိခိုးခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှိခိုးခံထိုက်မှု အဇ္ဇလီကရဏီယ
ဂုဏ်တော်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဒက္ခိဏေယျဂုဏ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံသဖြင့် အပူလေခံထိုက်သည်။ ပူနေယျပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါ
သည်။ ပူလေထိုက်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပူလေခြင်းသည် မင်္ဂလာ
တစ်ပါးပင် ဖြစ်သည်။ မျက်မှောက်ဘဝ၌ အသက်ရှည်ခြင်း

အကျိုးတို့ရ၏။ တမလွန်၌လည်း သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ရ၏။
အဇ္ဇလီကရဏီယနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတော်သည်
ဂါရဝ အရိုအသေပြုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသည်။ ရိုသေ
ထိုက်သူကို ရိုသေခြင်းကြောင့်လည်း အလားတူ အကျိုးပေး
တော်မူပါသည်။

လောက၌ ရဟန်းသံဃာကို ရိုသေမှုပြုနေခြင်းသည်
သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံလိုက်ချိန်မှစ၍ ဤရဟန်းသည် ရဟန်း
ကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကျ ဝိနည်းဒေသနာနှင့်
အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်ပေသည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချ၍ ဖြစ်ပေ
သည်။ သီလပျက်စီးနေသော ရဟန်းကို ယုံကြည်စိတ်မရှိပေ
ဤသို့ပင် စုန်းပြုံးရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ သဒ္ဓါတရ
နည်းပါး။ ခေါင်းပါးသူတို့သည် ကိုးကွယ်လိုခြင်း မပြုကြ
တော့ပေ။

“ရဟန်းကျင့်ဝတ်၊ တစ်ပါးတတ်က၊ လူ့နတ်ဦးခိုက်၊
ပူလေထိုက်၏။”

ဟူသော မယဒေဝလင်္ကာနှင့်အညီ ဝိနည်းစည်းကမ်း
အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံသော ရဟန်းသံဃာတော်သည်
လောကတစ်ခုလုံး၏ ရှိခိုးခြင်းကို ခံထိုက်သော “အဇ္ဇလီ
ကရဏီယ” ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့လျှင် ပူလေထိုက်သင့်
မင်္ဂလာ၊ ရိုသေထိုက်သည့် မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
သံဃာတော်၏ စတုတ္ထဂုဏ်ကျေးဇူးဖြစ်သော “အဇ္ဇလီ
ကရဏီယ” ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
သည် -

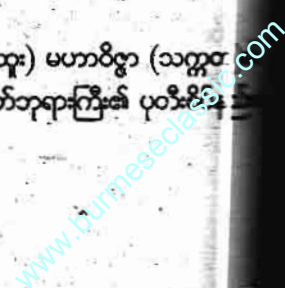
“သေဘဂဝတော သာဝကသံယော အဇ္ဇလီကရဏီ
ယော” ဟု စိတ်ကရွတ်ဆိုတော်မူကာ ပုတီးတစ်လုံး စိပ်ပေး
ပါသည်။

သတ္တဝါဟူသမျှ တရားရ ချမ်းမြသာယာ ရှိကြပါ။

ဒေါက်တာသန်းမိုင်းလင်း

စာကိုး

ကျော်လှိုင်၊ ဝိဇ္ဇာ(ဂုဏ်ထူး) မဟာဝိဇ္ဇာ (သက္ကတ
မင်းကွန်းတီပိဋကရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုတီးစိပ်

အာဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ စောင်မညွှန်ပြမှုရရှိပုံ

ကျွန်ုပ်၏အတွေ့အကြုံများ(၈)

စိုးသန်းကျော်(ရှေ့ကြည့်သား)

ကျွန်ုပ်သည် တောင်ဥက္ကလာပ လက်ရှိနေထိုင်ရာ အိမ်သို့ ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှစ၍ တစ်လမ်းတည်းနေ မိတ်ဆွေများမှတစ်ဆင့် ကျိုက္ကံဘုရားဝင်း အနောက်ဘက်မှန်အနီးရှိ ရွှေမြင်းမိုရ်ကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဝါယမိန္ဒကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ရာမှ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်ပြီး ရင်းနှီးသော ဆရာဦးအုံးမြင့်ကို ကျောင်းအလှူတွင် တွေ့ဆုံခင်မင်ခဲ့ရပါသည်။

ကျိုက်လတ်မြို့ကို ကျော်၍ အနောက်ဘက်သို့ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက် သွားရာတွင် မေတ္တာသုတ် စသော ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပေးရန် ဆရာဦးအုံးမြင့်က အကူအညီတောင်း၍ သူငယ်ချင်း ကိုမြသန်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်ပါကူညီခဲ့ပါသည်။ စိန်ဖူးတော်ကို အောင်မြင်စွာ တင်

လှူနိုင်ခဲ့ပါသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခင်မင်ရင်းနှီးလာသော အခါ ဆရာဦးအုံးမြင့်က ရသေ့အဝတ်ဖြင့် တောရပ်ဆောက် တည်ရာတွင် ကြုံတွေ့ရသော အတွေ့အကြုံများကို ပြောပြ၍ သိခဲ့ရပါသည်။ သူ့အနေဖြင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့ လက်ျာရံ တေဒဂ်ဆုကို ပန်ဆင်သူအဖြစ် ခံယူကြောင်း ပြောပြခဲ့၏။ သမာဓိအရှိန်အဝါ ကောင်းသူလည်း ဖြစ်၏။ သမာဓိအားကောင်းနေစဉ် ရှေးရှေးဘဝကို သူသိမြင်ခဲ့ပုံကို ပြောပြ၏။ သန်လျင်နှင့် ကျောက်တန်းသွားသော လမ်းဘေးတွင် ပါဒကြီးဘုရားများရှိ၏။ ရှေးရှေးအခါက ဝါဒနိင်တော်ကြီး တည်ရှိရာအရပ်ဟု သိရပါသည်။ ထိုဝါဒနိင်ခေတ်တွင် သူက ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်ခဲ့ပုံကို ပြောပြ၍ သိရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

လောကီဝိဇ္ဇာ၊ သိဒ္ဓိစခန်း၊ မဟိဒ္ဓိစခန်းထွက်၍
 လေ့လာလိုက်စားကြသူများတွင် ရည်ရွယ်ချက် အမျိုးမျိုးရှိ
 ကြ၏။ တချို့က လက်ကိုင်ချ လက်ဝဲရံ ဆုပ်ကိုင်ကြ၏။ တချို့က
 ဒေတင်ဆုတစ်မျိုးမျိုး ပန်ကြ၏။ အများစုမှာ သူတို့အပို
 ပြုရာ ဆရာ၏ ညွှန်ပြချက်ကိုလိုက်၍ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊
 ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ စမဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ စသဖြင့် အမျိုးမျိုး အားထုတ်
 ကြ၏။ အသက်ရှည်စွာနေပြီ။ ဂေါတမဘုရား၏ ဓာတ်
 တော်များ စုပေါင်း၍ နေမိတရပ်ပွားတော်အဖြစ် တရား
 ဘောလျှင် တရားနာရပြီး နိဗ္ဗာန်ရနိုင်သည်ဟု ထင်မြင်ယုံ
 ကြည်သူများလည်း ရှိ၏။ အမှန်စင်စစ် သာသနာတွင်း
 ကာလဖြစ်၍ ယခုအခါ ဝိပဿနာအကျင့်ကို နည်းမှန်
 လမ်းမှန်ကို ပြပေးနိုင်သော ဆရာကောင်းထံတွင် နည်းခံ
 ယူ၍ ကိုယ်တိုင် ဝိပဿနာအားထုတ်လျှင် ယခုဘဝ၊ ယခု
 ကာလ၌ပင် အရိယာအဖြစ်ရောက်ပြီး ကိလေသာကင်းစင်
 အရဟတ္တ၊ ရဟန္တာအဖြစ် ရောက်ရှိကာ နိဗ္ဗာန်စံဝင်နိုင်
 သည်ကို ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 ထေရုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ရပြီး တရားတော်ကို နာယူရသည်မှစ၍
 သိခဲ့ရပါသည်။

ကျိုက္ကစံဘုရားဝင်းအတွင်းမှ ဘုန်းတော်ကြီး
 ကျောင်းများကို လယ်တီဝိပဿနာကျောင်းတိုက်အနီး၊
 ဘုရားဝင်းအပြင်ဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့စေသောအခါ ယခု
 လက်ရှိ ရွှေမြစ်မိုင်ကျောင်းတော်ကို ဝိုင်း၍ ပံ့ပိုးဆောက်
 လှူခဲ့ကြပါသည်။ ကျောင်းကထိန်အလှူတွင် ဆရာဦးအံ့မြင့်
 နှင့်တွေ့ရာ ပခုက္ကူကျောင်းဆရာတော် ခွင့်ပြုချက်အရ
 သူသည် ထိုကျောင်းတွင် ဖိုထိုးနေကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါ
 သော်လည်း Home Tuition စာသင်ပေးနေခြင်း ဆရာကြီး
 ဦးအေးထံ တစ်ခါတစ်ရံသွားနေရ၍ သူ၏ဖိုထိုးခြင်းကို
 မလေ့လာဖြစ်ခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း သူနှင့် စကားလက်ဆုံ
 ကျစဉ် ပြောပြ၍ လောကီသားများ သိသင့်သိထိုက်သော
 ကိစ္စသုံးခုအတွက် ဗဟုသုတအကျိုးငှာ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၁။ ဘုရားစေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ရာတွင် အဆိုး
 အကောင်းတွက်နည်း။ ၂။ အိမ်ဆောက်ရာတွင် အဆိုး
 အကောင်းတွက်နည်း။ ၃။ အသက်ခန္ဓာ ပျက်ကိန်းရှိမရှိ
 သိရန်တွက်နည်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

(က) ဘုရားစေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ရာ၌
 သိသင့်သော အဆိုးအကောင်းတွက်နည်း

တည်ထားလိုသော စေတီတော်၏ အမြင့်ကိုတည်
 ကိန်းထား၍ (၃)နှင့် မြောက်ပြီး (၇)နှင့် စားရပါသည်။
 စေတီအမြင့်ကိုတိုင်းရာတွင် ဖိနပ်တော်မှ ငှက်ပျော့
 ထိပ်အဖျားထိရှိသော အမြင့်ကို တည်ကိန်းပြုရပါမည်။ မေ
 ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ လူ၏အတောင်နှင့်ဖြစ်စေ အတိုင်းအတာကို
 တိုင်းနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ-စေတီအမြင့်မှာ ၁၀ တောင် (သို့မဟုတ်)
 ၁၀၈ ပေ တည်လိုသည် ဖြစ်သည်ဆိုပါစို့။

တည်ကိန်း = ၁၀၈ မြောက် ကိန်း = ၃ စားကိန်း
 = ၇ ဖြစ်၏။

$$\begin{aligned} \text{အကြွင်းတွက်နည်း} &= \frac{\text{တည်ကိန်း} \times \text{မြောက်ကိန်း}}{\text{စားကိန်း}} \\ &= \frac{၁၀၈ \times ၃}{၇} = \frac{၃၂၄}{၇} \\ &= ၄၆ \frac{၂}{၇} \text{ စားလဒ်တွင် အပိုင်း} \frac{၂}{၇} \end{aligned}$$

အပိုင်းစားလဒ် $\frac{၂}{၇}$ တွင် အကြွင်းရှာသော် အကြွင်း
 ၂ ရ၏။

၂ ကြွင်းလျှင် မင်းကိုးကွယ်၏ဟူ၏။ အောက်တွင်
 အကြွင်းအလိုက် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြမည်။ အဆိုးကိုငှေ
 အကောင်းကိုကြိုက်ရာရွေးပါ။

- ၁ ကြွင်းလျှင် ဘုရားဒါယကာသေမည်။
- ၂ ကြွင်းလျှင် မင်းကိုးကွယ်မည်။
- ၃ ကြွင်းလျှင် လောင်မီးကျ၊ ရန်များမည်။
- ၄ ကြွင်းလျှင် လူနတ်ကြည့်ညိုမည်။
- ၅ ကြွင်းလျှင် ဘုရားတန်ခိုးကြီး၍ ကိုးကွယ်
 နည်း၏။ ဥပမာ-ကောင်းမှုတော်စေတီ
 ဥပမာပြ၏။
- ၆ ကြွင်းလျှင် လူနတ်ဗြဟ္မာကြည့်ညိုကိုးကွယ်
 အကောင်းဆုံး။
- ၇ ကြွင်းလျှင် (ဝါ) သုညကြွင်းလျှင် အိမ်
 ရွာပျက်၊ မြို့ပျက် ဖြစ်တတ်၏။

(ဃ) အိမ်ဆောက်၊ ကျောင်းဆောက်
အဆိုးအကောင်းရွေးတွက်နည်း

အိမ်ဆောက်၊ ကျောင်းဆောက်လျှင် လက်ခံတိုင်
အမြင့်ကို နမူနာထား၍ တွက်ရသည်။ အမြင့်ကို ပေနှင့်
တိုင်းလျှင် ...

- ပထမ တစ်ပေအမြင့် သုခအဓိပ္ပာယ်ရ၏။
- ဒုတိယ နှစ်ပေအမြင့် ဒုက္ခအဓိပ္ပာယ်ရ၏။
- တတိယ သုံးပေအမြင့် ဗျာယအဓိပ္ပာယ်ရ၏။
- စတုတ္ထ လေးပေအမြင့် လာဘာဟု အဓိပ္ပာယ်ကိုရ
သဖြင့် အမြင့်ကို သုခနှင့် လာဘာအမြင့်ရှိအောင် တည်
ဆောက်သင့်၏။ လက်ကိုင်အမြင့်ကို တိုင်းရာတွင် အုတ်
ဖိနပ်ပါလျှင် မြေပြင်မှစ၍ တိုင်းရ၏။ အခန်းအမြင့်ကို ကြမ်း
ပြင်မှ မျက်နှာကြက်အထိ အမြင့်ကိုသုံးပါ။

ဥပမာ- ၄ နှင့်စား၍ ပြတ်လျှင် လာဘာ ကျ၍
ကောင်း၏။ ၈ ပေ၊ ၁၂ ပေ၊ ၁၆ ပေ၊ ၂၀ ပေ။

၄ နှင့်စား၍ ၁ ကြွင်းလျှင် သုခ ကျ၍ ကောင်း၏။
၉ ပေ၊ ၁၃ ပေ၊ ၁၇ ပေ၊ ၂၁ ပေ ဖြစ်၍ ကျန်နှစ်မျိုး
ဒုက္ခ နှင့် ဗျာယ ကျမည်ကို ရှောင်ပါ။

(ဏ) ခန္ဓာပျက်ကိန်းတွက်နည်း

မိမိရောက်ရှိသော အသက်ကိုတည်၍ မွေးနံဂြိုဟ်
သက်ပေါင်း (နော)၍ (၃)နှင့်မြောက်ပြီး (၉)ဂဏန်းနှင့်စား
ပါလျှင် ...

၁။ (၃) ကြွင်းလျှင် စုန်းနတ် မကျေနပ်၍ ဖြစ်
တတ်၏။ ဦးရှင်ကြီးတင်၊ အိမ်တွင်းအုန်း လဲပေးပါဆို၏။

၂။ (၆)ကြွင်းလျှင် ခန္ဓာငယ်ပျက်ကိန်းရှိ၏။

ယတြာချေရန်မှာ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ ဆံပင်
မွေးနှင့် ယတြာချေမည့်သူ၏ အဝတ်ဟောင်းတစ်စုံလို၏။
တချို့က ထိုနေ့သား၏ နံအသားကို အရပ်နှင့်တိုင်း၍
ကိုယ်စားထားပြီး သုံးကြ၏။ ဘယ်လက်သည်း ဘယ်ဘက်
ထား။ ညာလက်သည်း ညာဘက်ထား၍ ဆံပင် ခုနစ်မွေး
ကို အကျီအိတ်ထဲထည့်၍ ထိုနေ့သား၏ မွေးနံဘုမ္မိအရပ်
မှာ စွန့်ပစ်ရမည်ဖြစ်၏။

မစွန့်ပစ်မီ အဝတ်ဟောင်းတစ်စုံတွင် အရပ်တိုင်း

ထားသော အသားကိုစွပ်၍ အိပ်ရာဘေး၊ ဆိုခဲ့သော ထည်
စရာထည့်၍ တစ်ညသိပ်ပြီးမှ ဘုမ္မိအရပ်မှာ ဒီဟာနှင့်အတူ
မွေးနံသားအတွက် မကောင်းတာဟူသရွေ့ အတူပါရေး
လဟယ်ဟု ဆိုကာ ပစ်လိုက်ရမည်။

မွေးနံမှ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄ ရေတွက်၍ ၄ ဂဏန်းကျ
သော အရပ်ကို ဘုမ္မိအရပ်ခေါ်၏။

၃။ (၉)ကြွင်းလျှင် တစ်နည်း (၉)နှင့်စား၍ ပြတ်
လျှင် သုညကြွင်းလည်း ဆို၏။

ခန္ဓာကြီးပျက်ကိန်းကြုံပါလျှင် သရဏဂုံပုတီးစိပ်၊
ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးစိပ်၊ အရှင်ဥပဂုတ္တရိနိုးဂါထာ
ရွတ်၊ သမ္မဒွေဘုရားရှိခိုးရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ အကောင်းဆုံးမှာ
ဝိပဿနာကို နည်းမှန်လမ်းမှန် ဝိပဿနာမဂ်ဉာဏ်ပေါ်
အောင် အားထုတ်ပါလျှင် မကောင်းမှုမှန်သမျှ ပယ်စေ၍
မျှမက နိဗ္ဗာန်ဆောင်သော ဉာဏ်ကိုပင် ရစေနိုင်၏။

(ဓိ)

ဗဟုသုတအတွက် လိုအပ်ပါက အသုံးပြုရန်
ဖော်ပြလိုပါသေးသည်။

(၁) ဥုံခံလျှင် မန္တန်ဖြစ်၏။

(၂) ဩောင်းခံလျှင် မန္တရားဖြစ်သတည်းဟု ဆို၏။

ယတြာချေရန်မှာ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊
ဆံပင်မွေးနှင့် ယတြာချေမည့်သူ၏
အဝတ်ဟောင်းတစ်စုံလို၏။
တချို့က ထိုနေ့သား၏ နံအသားကို
အရပ်နှင့်တိုင်း၍ ကိုယ်စားထားပြီး
သုံးကြ၏။ ဘယ်လက်သည်း
ဘယ်ဘက်ထား။ ညာလက်သည်း
ညာဘက်ထား၍ ဆံပင် ခုနစ်မွေးကို
အကျီအိတ်ထဲထည့်၍ ထိုနေ့သား၏
မွေးနံဘုမ္မိအရပ်မှာ စွန့်ပစ်ရမည်ဖြစ်၏။

သိစရာ(၁) - စုန်း၊ ကဝေ စသော မကောင်းသော စက်များ၊ စက်ကြီးရာပြတ်စေသည့် သံရွစ်ချက်ဂီတာကို ချုံခံ၍ ရွတ်ပါ ဆို၏။

ဥုံ သံသာရ စက္ကဝိဒ္ဓံ၊ သံသုဒ္ဓ မဿဩရသံ။
သံဆိန္ဒကံ၊ ဘဝေအာသံ၊ သံသံအ-ဝိ-သု-မာနသံ။

ဤသည်ကို သိစအချိန်ကာလတွင် ညနေတိုင်း အိမ်တွင် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အသံထွက်၍ ရွတ်ဆိုခဲ့လေသည်။ တစ်နေ့တွင် သူ့တော်ကောင်းနတ်များပင် ကြောက်၍ အသံတိုးတိုးရွတ်ပါရန် တောင်းပန်သဖြင့် တိုးတိုးရွတ်ပေးခဲ့ပြီး၊ နောင်တွင် မလိုအပ်သော် မရွတ်ဘဲ နေခဲ့၏။

သိစရာ(၂) - ထူးခြားမှုကိုယ်တွေ့တစ်ခု ရှိ၏။ ပင်စင်ရခြီး လုပ်ငန်းခွင်တစ်ခုတွင် အကြံပေးလုပ်ကိုင်နေစဉ် စိတ်ထားယုတ်ညံ့သူတစ်ဦးက အောက်လမ်းနည်းဖြင့် ပြုသည်ကို ဆရာမနှစ်ဦး ခံနေရကြောင်း သိလာ၍ သတိထားနေရ၏။ ဤဂီတာမှာ မှတ်စုတွင်သာရှိနေ၍ သတိမရခဲ့ပါ။ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုသာ ပုတီးစိပ်၍ ကားနှင့်လိုက်ပါသွားခဲ့စဉ် အရှင်ဥပဂုတ္တဂီတာကို တစ်နေ့တစ်ခေါက်ရွတ်ဟု အဘတစ်ပါးက အာရုံဖြင့် ညွှန်ပြပေး၍ ရွတ်ခဲ့ရာ အန္တရာယ်မကျရောက်ဘဲ လွတ်ခဲ့၏။

သိစရာ(၃) - ဆရာကြီးဦးအေးထံမှရသော ကိုယ်တွေ့အသက်ဘေးလွတ်မြောက်ပုံ။

အရေးကြုံက သက်လုံကောင်းရန်၊ ဘေးရန်အန္တရာယ်ကင်းစေရန် လေ့ကျင့်ထားပါ။ ဂီတာနှစ်ပုဒ်ကြိုက်ရာတစ်ပုဒ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ရွတ်ဖတ်၍ အလွတ်ရထားရန် လို၏။ နှစ်ဂီတာရေးပေးမည်။ နံပါတ်(၁)ဂီတာမှာ အသူရာနတ်ကြီးပင် ထွက်ပြေးရသော ဂီတာဖြစ်၏။ ဆရာကြီးဦးအေးသည် B.I.A. ခေတ်တွင် တစ်မတော်၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဂျပန်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို ထောက်လှမ်းရလေသည်။ ဂျပန်များက သိသွား၍ သူ့ကိုဖမ်းရန် လိုက်လံရှာဖွေစဉ် ရှောင်တိမ်းထွက်လာရာ မလွတ်သော ကွင်းပြင်တစ်နေရာ ရောက်လာ၍ တစ်တောင်ခန့်အမြင့်ရှိသော လူသွားလမ်းဘေးရှိ သစ်ပင်ချုံပင်ငယ်ကို လက်နှင့်ဆုပ်ကိုင်၍ အောက်၌ဖော်ပြမည့် ဂီတာ(က)ကို ရွတ်ဆိုခဲ့၏။ နောက်ပိုင်း စိတ်ထဲမှ ရွတ်လျက်နေလိုက်၏။ ဂျပန်တပ်မှ စစ်သားများ သူ့အနားကပ်၍ ဖြတ်သွားကြ၏။ သူ့ကိုမမြင်နိုင်၍ သေဘေးမှ လွတ်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၍ မှတ်သားခဲ့ပါသည်။

ဆောင်ရင်း ဂျပန်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို ထောက်လှမ်းရလေသည်။ ဂျပန်များက သိသွား၍ သူ့ကိုဖမ်းရန် လိုက်လံရှာဖွေစဉ် ရှောင်တိမ်းထွက်လာရာ မလွတ်သော ကွင်းပြင်တစ်နေရာ ရောက်လာ၍ တစ်တောင်ခန့်အမြင့်ရှိသော လူသွားလမ်းဘေးရှိ သစ်ပင်ချုံပင်ငယ်ကို လက်နှင့်ဆုပ်ကိုင်၍ အောက်၌ဖော်ပြမည့် ဂီတာ(က)ကို ရွတ်ဆိုခဲ့၏။ နောက်ပိုင်း စိတ်ထဲမှ ရွတ်လျက်နေလိုက်၏။ ဂျပန်တပ်မှ စစ်သားများ သူ့အနားကပ်၍ ဖြတ်သွားကြ၏။ သူ့ကိုမမြင်နိုင်၍ သေဘေးမှ လွတ်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၍ မှတ်သားခဲ့ပါသည်။

- (က) နာညတြ တေစ္စာတပဿာ၊
နာညတိန္ဒြိယသံဝရာ။
နာညတြ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊
သောတ္ထိပဿာမိ ပါဏိနံ။

နောက်ထပ် ဂီတာရေးပါမည်။ ကြိုက်ရာ တစ်ဂီတာသာ ရွတ်ပါ။

- (ခ) ဘဝေဝါဟံ ဘယံဒိတွာ၊
ဘဝဉ္စ ဝိဘဝေ သိနံ၊
ဘဝံနာဘိ၊ ဝဒီဘိဉ္စိ၊ နန္ဒိဉ္စ နဥပါဒိယိ။

xxx xxx

၂။ ကျွန်ုပ်သည် ယခင်က ဖော်ပြခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း ဆေးကုသရေးလုပ်ငန်းကို ဝါသနာမပါခဲ့သော်လည်း ဘဝင်္ကဇာတာအရ တဏှာစေရာ မျှော်ပါပြီး ရောဂါအားလုံးတွင် အဆိုးဆုံးရောဂါ ကင်ဆာကုသမှုလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရလေသည်။

ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့မှ ခေါ်ယူသည့်အလုပ်ဝင်လုပ်ငန်းအားလုံးကို အလုပ်မရမီက လျှောက်ထားခဲ့ဖြေဆိုခဲ့၍ ဗဟုသုတလည်း စုံနေချိန်မှာ မေးသမျှကောင်းမွန်မှန်ကန်စွာ ဖြေနိုင်၍ အရွေးချယ်ခံပြီး အလုပ်ဝင်

ကင်ဆာရောဂါအခြေအနေလွန် နောက်ကျ၍ ရောက်လာသူ လူနာများမှာ သနားစရာလည်း အလွန်ကောင်းပါသည်။ အနာမှထွက်ပေါ်သော ပုပ်ညှီသော အနံ့အသက်ဆိုးများမှာလည်း နှာခေါင်းစည်း Mask တပ်၍ထားသည်ကြားမှပင် ထိုက်သလောဇန်ဆီ ဖြစ်ပါသည်။ ဖေးမကူညီ အားပေးစကားပြော၍ ကုသခံအောင် နားချရ၏။

ခဲ့ရခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

ရွေးချယ်ပွဲတွင်လည်း ပညာသင်သွားနိုင်သလား မေးခဲ့ပြီး အလုပ်ဝင်ရန် စုံစမ်းသောအခါလည်း ဌာနမှူး၊ တာဝန်ခံဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးတင်အောင်မှ ချက်ချင်း အလုပ်ဝင်စေလို၍ တိုက်တွန်းပြောကြားရာတွင် စေလွှတ်ထားသူများ ပြန်ရောက်မည့် နောက်နှစ်နှစ်ခန့်တွင် ပညာသင်သွားရမည်ဆို၍ အလုပ်ဝင်ခဲ့သည်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကင်ဆာရောဂါအခြေအနေလွန် နောက်ကျ၍ ရောက်လာသူ လူနာများမှာ သနားစရာလည်း အလွန်ကောင်းပါသည်။ အနာမှထွက်ပေါ်သော ပုပ်ညှိသောအနံ့ အသက်ဆိုးများမှာလည်း နှာခေါင်းစည်း Mask တပ်၍ထားသည့်ကြားမှပင် ထိုက်ခဲလောက်နံ့ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဖေးမကူညီ အားပေးစကားပြော၍ ကုသခံအောင် နားချရ၏။

နားထောင်၍ ကုသခံသူများ တစ်ပတ်အတွင်း အနံ့ဆိုးများ ပျောက်ကင်းသွား၏။ စောစီးစွာ ရောဂါဖြစ်စေရောက်လာသူများ ရောဂါလုံးဝ ပျောက်ကင်းကြ၏။ နောက်ကျရောက်လာသူများ သက်သာရုံမျှဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကုသပေးနေစဉ်မှာ ပညာသင်ပေးသော ကိုလံဘိုစီမံကိန်းရပ်ဆိုင်းသွား၍ ပညာသင်မသွားဖြစ်တံ့ရှိရာမှ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်ရသောအခါ အသက်ကန့်သတ်ချက်ကျော် လွန်သွားပြန်၍ အသက်မီသူ လူငယ်ထဲမှ စောမူရာပေါက် စင်ကာပူဆေးရုံတွင် R.T (Training) ပို့ရန် ရွေးခဲ့လေသည်။ မသွားရသေးပါ။

အသက်ကန့်သတ်ချက် ကျော်လွန်နေသူများကို ပညာသင်စေလွှတ်နိုင်ရန် W.H.O. ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ အထောက်အပံ့ရရှိခဲ့သဖြင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲသူ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးမျိုးတင့်က အုပ်စုလေးစုခွဲ၍ စေလွှတ်၍ ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာနသို့ တင်ပြစီမံခဲခဲ့လေသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်အထိ စေလွှတ်ခြင်းမပြုနိုင်၊ ကြန့်ကြာနေခဲ့လေသည်။ ခွဲစိတ်ကုသမှု အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးကျော်မောင်ကို ကျန်းမာရေးညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်ထား၍ လုပ်ငန်းများလေ့လာစဉ် တွေ့ရှိသဖြင့် အထောက်အပံ့ အလဟဿမဖြစ်စေရန် ပညာသင်အုပ်စုနှစ်စုအဖြစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်း၍ စေလွှတ်ရန် စီမံပြန်သည်။ ပိုငွေကို ပစ္စည်းများဝယ်ရန် စီမံကြောင်းကြားသိရ၏။

ပထမအုပ်စုတွင် ဒေါက်တာစံထွန်းအောင်၊ ရူပ

ဗေဒအရာရှိ ဦးအောင်သောင်းနှင့် သူနာပြုဆရာမ ဒေါ်မြစိတို့ ပါဝင်၍ သူတို့သုံးယောက် ပြန်ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးတည်းပညာသင်ရန် ဖြစ်၏။ Australia နိုင်ငံသို့ စေလွှတ်ရန် သဘောတူပြီးဖြစ်နေသည်။ ဦးအောင်သောင်းနှင့် ဒေါ်မြစိတို့ Australia သံရုံးတွင် English Test ဖြေဆိုရာ လိုအပ်နေသေး၍ နောက်ထပ်ဖြေကြရမည်ဖြစ်၍ နိုင်ငံခြားဘာသာသိပ္ပံ I.F.L တွင် သုံးလသင်တန်းတက်ကြမည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်လည်း ဖြေရမှာသေချာ၍ I.F.L တွင် သူတို့နှင့်အတူ သင်တန်းတက်ခွင့်ရစေရန် ဒေါက်တာဦးတင်အောင်မှ ဒုညွှန်မှူး ဒေါက်တာဦးထွန်းလင်းထံ ဆက်သွယ်စီစဉ်ပေး၍ တက်ခွင့်ရလေသည်။

ဝန်ကြီးဌာနပေါင်းစုံမှ ပညာသင်သွားမည့်သူများကို I.F.L တက်စဉ် အတန်းခွဲရန် အရည်ချင်းစစ်ဆေးမှု ရေးဖြေဖြေခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်က အဆင့် A ရရှိသဖြင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ နည်းပြသင်ဆရာကြီး Mr. Nicol အတန်းတွင် တက်ခွင့်ရပါသည်။ ပညာသင်ကိစ္စများ ထပ်မံကြန့်ကြာမှုမဖြစ်စေရန် ကောင်စိုးရာရာ ဂါထာမန္တန်များကို ပုတီးစိပ်ခဲရာ အဘတစ်ပါး၊ အဘဘိုးမင်းခေါင် ထင်ပါသည်။ ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးထက် အောင်မြင်တာ ဘာရှိမလဲကွာဟု မိန့်မှာသံကြားရသဖြင့် ဘုရားဂုဏ်တော်တစ်ပါးကို တစ်ပတ်နှုန်းဖြင့် နေ့စဉ် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ကိုးပတ် စိပ်ခဲ့ပါသည်။

Australia သံရုံးတွင် အသံသွင်းတိတ်ခွေမှု အသံကို နားထောင်၍ ဖြေရသော ဝန်ကြီးဌာနပေါင်းစုံမှ Australia သို့ သွားကြမည့် ပညာသင်များ ဖြေကြရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးလည်း အတူဖြေကြရ၏။ သူတို့နှစ်ဦးက လိုအပ်နေသေးပြီး ကျွန်ုပ်ကို Sydney တွင် အင်္ဂလိပ်စာ တစ်လ သင်တန်းတက်ပြီး ကျန်သုံးလကို Radiotherapy Training ယူရန် သဘောတူမဟု W.H.O. ရုံးမှ မေးစာရောက်လာ၏။ သဘောတူစာပြန်ကြားလိုက်၍ ရန်ကုန်၊ မန္တလေးတောင်ကြီး ဆေးရုံများ၏ ပညာသင်ပိတ်ဆို့နေမှုတံ့ခါးကို ဦးစွာဖွင့်ပေးရသူအဖြစ် ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ခုနေ့တွင် B.A.C လေယာဉ်နှင့် ဘန်ကောက်သို့ ထွက်ခွာနိုင်ခဲ့၏။ ည ၁၀ နာရီခွဲတွင် T.G ဖြင့် Australia သို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာရာ Brisbane Airport သို့ နောက်နေ့ စနေမနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

လေဆိပ်တွင် Checking လုပ်နေဆဲမှာ ၃၂၅

Brisbane Hospital Q.R.I မှ Deputy Director Dr. B.Kyneston ကျွန်ုပ်တို့သို့ Chief R.T Miss M O'shea နှင့် Common Wealth မှ Mrs Zitarhargreave တို့ သုံးယောက် အကြံပေးရန်အတွက်အကြောင်း သတင်းပေး၍ သိရပြီး၊ Checking အခန်းမှ အထွက်တွင် သူတို့နှင့် တွေ့ဆုံရလေ၏။ သူတို့က မိတ်ဆက်စကား တစ်ယောက်တစ်လူညီ ပြောကြ၏။ သိလိုရာများ ၁၀ မိနစ်၊ ၁၅ မိနစ်ခန့် ပြောပြီး သောအခါ Dr. B. Kyneston က Kyaw, မင်းပြောတာ ငါတို့နားလည်တယ်။ ငါတို့ပြောတာ မင်လည်း နားလည် တာပဲ။ English Speaking အတွက် Sydney သို့မသွားဘဲ ဒီမှာ Radiotherapy Training စတင်ပါလားလို့ ပြောလာ၍ ကျွန်ုပ်က လေးလစလုံး Radiotherapy Training တက်ရ လျှင် တက်ပါမည်ဟု ပြောလိုက်သည်ကို O.K. ဟု ပြော ပြီး နောက်နေ့တွေ့ကြမည်ဆိုကာ နှုတ်ဆက်ပြန်သွားကြ၏။ Mrs Zitarhargreave ၏ သူမ၏ကားနှင့် Cambera Hotel ရှိ နေရမယ့်အခန်းသို့ အရောက်လိုက်ပို့ပေးပါသည်။ လမ်းတွင် အိန္ဒိယအစားအစာ၊ တရုတ်အစားအစာရှိနိုင် သော Hotel နှင့် နီးစပ်ရာနေရာများကို ပြောပြခဲ့လေသည်။ တနင်္လာနေ့ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်၍ အင်္ဂါနေ့တွင် ကားလွှတ်ခေါ် မည်ဟု ဆိုကာ ပြန်သွား၏။ ကျွန်ုပ် Hotel အနီးဝန်းကျင် သို့ ထွက်၍ လေ့လာနေစဉ် ဒေါက်တာကိုင်နက်စတန်က တနင်္လာနေ့ လာခေါ်မည်ဟု သတင်းပေးဖုန်းပို့ထားသည်။ ထိုနေ့လာခေါ်ပြီး ဆေးရုံရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်သော်လည်း ခေါ် သွားပြီး လိုက်ပြ၏။ Mount Kutha တောင်ပေါ်လည်း ပို့၍ မြို့ကိုလည်း အပေါ်စီးမြင်ကွင်းကြည့်ရပြီး သူ့အိမ်ကိုခေါ် သွားကာ နေ့လယ်စာ Lunch ကိုကျွေး၍ မိသားစုနှင့် မိတ်ဆက်ပေး၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ပါသွားသော လက် ဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးလိုက်၏။

အင်္ဂါနေ့မနက်တွင် Mrs Zitarhargreave လွှတ် လိုက်သော ကားဖြင့် ဆေးရုံသို့ လိုက်သွားရာ သူမက အသင့်စောင့်ကြိုပြီး Dr. B. Kyneston အခန်းသို့ ခေါ်သွား ၏။ သူတို့နှင့်အတူ Director Dr. Mowatt အခန်းသို့သွား၍ မိတ်ဆက်ပြီး ဓာတ်ရောင်ခြည်ဌာန ဆရာဝန်၊ ဆရာမ၊ ဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလေသည်။ မွန်းလွဲပိုင်း တွင် Social Service မှ ဝန်ထမ်းများနှင့် မိတ်ဆက်ပေး၍ လိုအပ်သည့်အကူအညီတောင်းစေရာ ကျွန်ုပ်က ဆေးရုံနှင့်

နီးသော Hotel တစ်ခုခုကို ပြောင်းရွှေ့နေလိုကြောင်း ပြောပြ သဖြင့် သတင်းစာကြော်ငြာမှာ ကြည့်ပြီး Hotel များကို ဖုန်းဆက်ရှာပေး၏။ ဆူးလေဘုရားနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ဈေးလောက် သာဝေးသော Brisbane Museum နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် Mornington Hotel ကို တွေ့ရှိနေထိုင်ဖြစ်၏။

ရန်ကုန်မှာ W.H.O. ရုံးမှ ပထမလအတွက် US\$ 1500 ထုတ်ပေးသော်လည်း ပညာသင်ဆဲတွင် မည်မျှရမည် ကို မသိသေးပါ။ Cambera Hotel မှာ နံနက်စာ Break- fast သာရပြီး တစ်နေ့ ၂၅ ဒေါ်လာ ပေးရ၏။ နေ့လယ်စာ နှင့် ညစာ ဝယ်စားရ၏။ သို့သော် Mornington Hotel မှာ နေ့စဉ် Breakfast နှင့် Light Meal at night အပါအဝင် မှ သီတင်းတစ်ပတ်ကို Australia Dollar 61 ပေးရ၏။ နေ့လယ်စာကို ဆေးရုံမှာဝယ်စားရ၏။ ဤဟိုတယ်နှင့်နီး သော Fortitudevalley မှာ ရှိသော Mayor Market နှင့် Cole Market တွင် ရေဖန်ခွက် ၅ ခွက်ဝယ်ပြီး ပန်းသီး ၅ လုံးဝယ်၍ အကျွန်ုပ်၏ သီးသန့်ခန်းထဲမှာ ရေခဲသေတ္တာပေါ် တွင် အနန္တောအနန္တငါးပါးပွဲ လှူထား၏။ နေ့စဉ် အဘတို့ ကိုလည်း ဦးတင်ရှိခိုးခဲ့၏။

အကျွန်ုပ်၏ အခန်းနံပါတ်မှာ ၃၀ ဖြစ်၏။ တစ်ည တွင် ကျွန်ုပ်တင်ခေါင်းရင်းမှာ ရပ်၍ ကျွန်ုပ်ကို ကူညီစောင့် ရှောက်ပေးပါရန် ဆရာပိတာနှင့် နောက်တစ်ယောက်ကို မှာကြားသံကြားရ၏။ သူတို့နှစ်ဦး၏ နာမည်ကို အဘတို့က ပြော၍ သိရ၏။ အဘဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ဘိုးမင်းခေါင်အပြင် ကျွန်ုပ်၏ ဘဖုန်းများ ဦးဇယန္တနှင့် ဦးပါမောက္ခပါ ပါ၏။ အိပ်မက်ထဲမှာ မှာကြားတာ သိနေ၏။ Royal Brisbane Hospital တွင် Radiotherapy Training ကိစ္စအားလုံး စိတ် တိုင်းကျ သင်ခွင့်ရခဲ့၊ သိခဲ့၊ နားလည်ခဲ့ရုံမျှ မဟုတ်ပါ။ စတင်နေစဉ်ကပင် August ပထမပတ်တွင် Brisbane မြို့ ပွဲတော်အတွက် ကြိုတင်ငှားထားလို့ ပြောင်းပေးရမည်ကို သိထား၏။ ပြောင်းရန် အခန်းရှာသောအခါလည်း ထူးခြား စွာ ပိုင်ရှင်က လာ၍နှုတ်ဆက်ခေါ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရပုံကို ဆက် လက် ဖော်ပြပါမည်။

မေတ္တာ သစ္စာ သည်းခံ ...

ဦးသန်းကျော် (ရေကြည်သာ)

အံ့ဖွယ်ထူးခြားဆန်းကြယ်သော

အထောက်အကူ

လှူဒါန်း(ပညာရေး)

Little Buddha
Pocket-size Buddhas are
one of the most popular
talismans in the world.

ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အထောက်အကူများ

၁၉၄၃၊ ဧပြီလ မဟာမိတ်တို့ အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာ
သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဗြိတိသျှလေးကို ရဲဘော်သုံး
ကျိပ်ဝင် ဗိုလ်မှူးလရောင်တပ်မှ သိမ်းပိုက်လိုက်ပါသည်။ ဗိုလ်မှူး
လရောင်၏ ဌာနချုပ် ခေတ္တပြုလုပ်ထားသော အိမ်မှာ ကျွန်တော်
တို့အိမ်နှင့် တစ်အိမ်ကျော် သစ်တောအုပ်ကြီး၏ နှစ်ထပ်အိမ်ကြီး

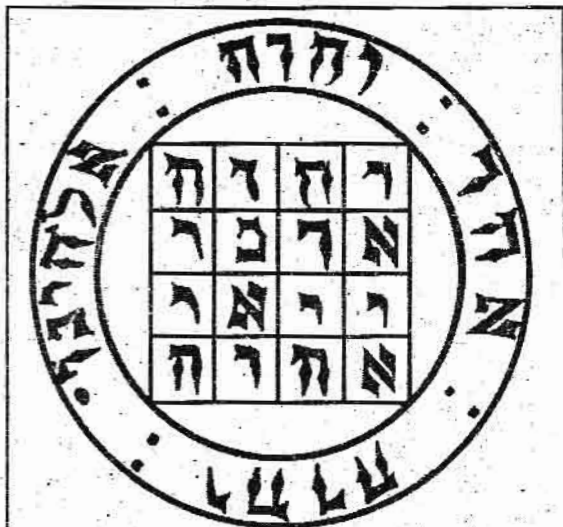
ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်ဖခင်မှာ အထက်တန်းကျောင်းအုပ်ကြီး
ဖြစ်ခဲ့သဖြင့် သူ့တပည့်အများမှာလည်း ဗမာ့မျိုးချစ်တပ်ဖ
တော်သားများနှင့် ကျွန်တော်တို့ဗြိတိသျှလေး၏ ယာယီအုပ်
ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင် သခင်များဖြစ်ကြပါသည်။
ဗိုလ်မှူးလရောင်(သခင်ဗဂျမ်း)မှာ မင်းဘူးအစိုးရ

အထက်တန်းကျောင်းသားဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် ဦးလေးများနှင့် ကျောင်းနေဖက် ဖြစ်ပါသည်။ မကြာခဏ ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ကျွန်တော်ဖခင်၊ ကျွန်တော်အဒေါ်များနှင့် စကားပြောလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် အဒေါ်မှာ မင်းဘူးမြို့တွင် ဆရာမကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သဖြင့် ဗိုလ်မှူးလရောင်နှင့် အထူးခင်မင်ရင်းနှီးပါသည်။

ထိုနေ့ကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမှတ်မိနေပါ သည်။ ကျွန်တော်ဖခင်နှင့် ဗိုလ်မှူးလရောင်၊ သူနှင့်အတူ ပါသာသူ ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦး (အမည်မမှတ်မိတော့၊ ထားဝယ် သားဟု ထင်ပါသည်)တို့သည် ထူးခြားအံ့ဖွယ်ကောင်းသည့် လက်ဖွဲ့အဆောင်များအကြောင်း စကားပြောကြသည်။ သူတို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်၊ စမ်းသပ်ခဲ့ရသည် ကိုယ်တွေ့များကို ပြော ပြကြသည်။

ကျွန်တော်ဖခင်သည် သူ့အမြတ်တန်းသိမ်းထားသော ယွန်းသေတ္တာ ကလေးအတွင်းမှ အနက်ရောင် အရိုးဆင်ရုပ် ကလေးတစ်ရုပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ဗိုလ်မှူးလရောင်တို့အား ပြသ ပါသည်။

ကျွန်တော်ဖခင်သည် ဗြိတိသျှခေတ်က ပခုက္ကူနယ် တွင် ပညာအုပ်အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အမှုထမ်း စဉ် ကျောက်ထုမြို့မှ မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးတစ်ဦးမှ လက်ဆောင်ပေးခဲ့သော အဆောင်ဖြစ်ကြောင်း မည်သို့အစွမ်း ရှိသည်ကို စမ်းသပ်ခြင်းမပြုခဲ့ရူးကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါတော့ သည်။ ဗိုလ်မှူးလရောင်နှင့် ပါသာသူ ထားဝယ်သား ဗိုလ်ကြီးက ကာယ သိဒ္ဓိပြီးနိုင်သည့် အဆောင်ဟုထင်ကြောင်း သူစမ်းသပ် ပေးမည်အကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်ဦးလေးနှင့်အတူ ယင်းအဆောင် ဆင်ရုပ်ကလေးကို ထိုစဉ်က ပိုလိုခုံးခြင်း တံဆိပ် စီးကရက်ဘူးတွင် ထည့်၍ ကျွန်တော်တို့မြို့အနီး မန်းချောင်းကမ်းနဖူးတွင် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခဲ့လေသည်။ ကျွန် တော်မှတ်မိသလောက် သုံးချက်ပစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အဆောင်ကလေးထည့်ထားသည့် စီးကရက်ဘူးကလေးမှာ လွင့်စင်သွားခြင်း၊ ပိန်ခြင်း ဘာမျှ မဖြစ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရလေသည်။ ယင်းအဆောင်ကလေး ကို ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းရသောအခါ ကျွန်တော် အဖေသည် ကျွန်တော်အား ပေးခဲ့လေသည်။

ရောဂါအမျိုးမျိုး ကင်းဝေးစေသည့် အဆောင်

၁၉၆၃ ခုနှစ်လောက်ကဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ ကျွန်တော် သာစည်မြို့အထက်တန်းကျောင်းတွင် ကျောင်းအုပ် ကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းနေစဉ် ယင်းအဆောင်ကလေးကို စမ်းသပ် ကြည့်ရှုရန် အခွင့်အရေးရလာခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်က နယ်စပ် ရဲဝန်ထောက်မှာ ကျွန်တော်ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုသန်းရွှေ (ကွယ်လွန်) ဖြစ်ပါသည်။ သူနှင့် ကျွန်တော်တို့သည် ယင်း အဆောင်ကလေးကို သာစည်မြို့နှင့် ၁၀ မိုင်ခန့်ဝေးသော

www.burmeseclassic.com

ယင်းမပင် ရဲကင်းဂါတ်မှာ ရဲအုပ်ကိုသိန်းနှင့်အတူ ယင်းမပင် ရဲကင်းနှင့် မနီးမဝေးနေရာ ကျွန်းပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် နေသတ်ဖြင့် နှစ်ချက်ပစ်ခဲ့ကြပါသည်။ အဆောင်ကလေး ထည့်သွင်းထားသော ပိုလိုစီးကရက်ဘူးကလေးမှာ ယခင် အတိုင်း ပိန်ခြင်း၊ စုတ်ခြင်းမရှိသည်ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပါ သည်။ သိပ္ပံပညာဖြင့် ရှင်းလင်း၍ ရနိုင်မည် မထင်သော အကြောင်းအရာတစ်ခုဟု ထင်မှတ်ခဲ့မိပါသည်။

ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့သလို ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အံ့ဖွယ်အဆောင်များ၏ သမိုင်းသည် လွန်စွာ စိတ်လှုပ်ရှား ဖွယ် ဖြစ်ပြီး၊ ယနေ့ တိုးတက်နေသည့် သိပ္ပံပညာဖြင့် လက် လှမ်းမမီနိုင်သော အကြောင်းအရာများဟု ကျွန်တော်ထင်ပါ သည်။ အနောက်နိုင်ငံများတွင်လည်း ယနေ့ထိ လက်ဖွဲ့ အဆောင်များကို ယုံကြည်သူများ ရှိသလို၊ မယုံကြည်သူများ လည်း ရှိကြပါသည်။ သို့သော် စူးစမ်းလေ့လာသင့်သော အထူး အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပခဲ့သော ကမ္ဘာ့ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲကြီးတွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဘောလုံးအသင်းသည် အောင်ပွဲခံနိုင်ရန် ဘောလုံးသမားများအား ထူးခြားသည့် ဂန္ထိရ အဆောင်များကို ဆောင်ထားစေသည်ဟု ဆိုလျှင် အံ့ဩ ကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံအသင်း မန်နေဂျာ ဖြစ်သူ ဘော်ဘီရိုဘင်ဆင် (Bobby Robinson) ကိုယ်တိုင် သူတို့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံအသင်းသည် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဂန္ထိရအဆောင်များကို ဘောလုံးကစားသူများအား ဆောင်ထား စေခဲ့ပါသည်ဟူ၍ ကမ္ဘာ့ကျော် ဂန္ထိရစွယ်စုံကျမ်းကြီး (Mind and Magic) အယ်ဒီတာအဖွဲ့အား ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့လေသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်ကောင်းသော အဆောင်များကို ခရစ်တော်မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့်ကပင် လူအများ ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ဆောင်ခဲ့ကြလေသည်။ အာရေဗျဒဏ္ဍာရီတွင် ထူးထူးခြားခြား ဖော်ပြထားသော အဆောင်များအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ရှုခဲ့ရလေသည်။ ယင်းအာရေဗျဒဏ္ဍာရီတွင် အီဂျစ်ပြည်၊ ဖရိုကုရင်တစ်မတော် ကြီး ပင်လယ်နီအတွင်း ပျက်စီးဆုံးပါးသွားခဲ့ရပြီးနောက် အီဂျစ်တို့သည် ဒလူခ(Dalukah) ဟူသော အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးအား ဘုရင်မကြီးအဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရင်မ

ကြီး၏ လက်ထက်တွင် တိုင်းပြည်ကြီးအား ရန်သူများ တိုး ခိုက်နိုင်ခြင်း မရှိစေရန် ဂန္ထိရပညာရှင်များ၏ လမ်းညွှန်မှုအတိုင်း အစီအရင်များ ပြုလုပ်စေပြီး အီဂျစ်တစ်ပြည်လုံးရှိ ဘုရား ကျောင်းများပါမကျန် တိရစ္ဆာန်အရပ်များ၊ ထူးခြားဆန်းကြယ် သည့် စာတန်းများကို ရေးထိုးစေခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အီဂျစ်ရှေးဟောင်း သုတေသနပညာရှင်ကြီးဖြစ်သော ဆာဝေါလေ့တတ်(ဂျ) ပြုစုခဲ့သည့် အီဂျစ်လောကီပညာကျမ်း (The Egyptian Magic) တွင် အီဂျစ်အမျိုးသားတို့ နှစ်ပေါင်း ရာထောင်ကျော်က သုံးစွဲခဲ့သည့် အံ့ဖွယ်အဆောင်ကောင်းများ ကို စနစ်တကျ စုစုစည်းစည်းတင်ပြထားသည်ကို ကျွန်တော် တို့ ဖတ်ရှုခဲ့ရလေသည်။ ယင်းစာအုပ်ကြီးတွင် အီဂျစ်အမျိုး သားများ၏ ဂန္ထိရအဆောင်ပေါင်း ၂၅၅ ခုရှိကြောင်း ကျွန်တော် ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။

ပညာရှင် ဆာဝေါလေ့တတ်(ဂျ)မှာ ဗြိတိသျှအမျိုးသား ပြတိုက်ကြီးတွင် အီဂျစ်ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုပြခန်းတွင် တာဝန်ယူခဲ့သော ပြခန်းတာဝန်ခံကြီး ဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ အီဂျစ်မရဏ လမ်းညွှန်ကျမ်း(Book of Dead)၊ အီဂျစ်ဘာသာရေးကျမ်း ရှေးခေတ်အီဂျစ်ပြည်သမိုင်း စသော အီဂျစ်ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ အီဂျစ် ဘုန်းကြီးအကွရာ(ဟိုင်ရိုဂလစ်) စာပေသဒ္ဒါကျမ်း စသည် တို့ကိုလည်း စနစ်တကျ ရေးသားပြုစုခဲ့သူ အီဂျစ်ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ပညာရှင်ကြီး ဖြစ်သည်။ ဝေါလေ့(စ)၏ စုဆောင်းတင်ပြချက်အရဆိုလျှင် အီဂျစ်အမျိုးသားများသည် အများအားဖြင့် ကျားသစ်နှင့် ခြင်္သေ့ခေါင်းများပုံစံထုထားသော အဆောင်များ ရှေးခေတ်က ဆောင်လေ့ရှိကြသည်ဟု ဆို သည်။ ဤကဲ့သို့ အဆောင်ကို အမြဲတစေ ဆောင်ထားခြင်း ဖြင့် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ၏ ဘေးမှ ကာကွယ်နိုင်သည်ဟု ယူဆကြသည် ငါးမန်း၏အစွယ်များ၊ သွားများကိုလည်း ဆောင်ထားပါက ပိုကြီးပစ်ခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်သည်ဟု ယူဆ ကြသည်။ အများအားဖြင့် ကလေးသူငယ်များအား ယင်းငါးမန်း ၏အစွယ်၊ သွားများကို ဆွဲကြိုးပာဖွယ် ဆွဲပေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ငှက်ဖျားရောဂါကို ကာကွယ်နိုင်ရန် နေအိမ်များတွင် မြွေအသေအား အခြောက်ထား၍ သေတ္တာကလေးများဖြင့်

ဆောင်ထားလေ့ရှိပေသည်။ ရောဂါအမျိုးမျိုး ကပ်ရောက်ခြင်း ဘေးဆိုးမှ လွတ်ကင်းစေရန် ပူးတွဲပါ မိတ္တူကူးယူဖော်ပြထား သော တံဆိပ်ကို အိမ်များတွင် ထားလေ့ရှိသည်ဟု ကျွန်တော် တို့ ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။ ယင်းမိတ္တူပုံတွင် ဖော်ပြထားသော စာများ မှာ အီဂျစ်တို့ ကိုးကွယ်ကြသည့် နတ်များ၏ အမည်နှင့် ဘွဲ့ ထူး ဂုဏ်ထူးများ ဖြစ်လေသည်။ (Ra) ခေါ် သူရိယနေမင်း၏ ပုံစံအား အတောင်ပံတပ်ထားသော အဆောင်ကို ထာဝစဉ် ဆောင်ထားသူသည် စုန်းတရွှေ မြေဖတ်ဘီလူးတို့၏ ဘေးရန်မှ ကင်းဝေးစေနိုင်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

အထက် ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့သော အံ့ဩဖွယ် အဆောင်များမှာ ရှေးခတ်က အီဂျစ်တို့ ထာဝစဉ် ဆောင်လေ့ ရှိသော အဆောင်အမျိုးပေါင်း ၂၅၅ မှ အချို့ကို ဖော်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အီဂျစ်လူမျိုးတို့ကဲ့သို့ပင် ရောမနှင့် ဂရိဟောင်း အမျိုးသားတို့လည်း အလားတူ အဆောင်များ ဆောင်ထားကြ ပေသည်။ ဂရိနှင့် ရောမသားတို့သည် ကြေးဝါသည် မကောင်း ဆိုးဝါးများကို ကြောက်ရွံ့စေသည်ဟု ယူဆကြသဖြင့် အဆောင် များကို အများအားဖြင့် ကြေးဝါဖြင့် ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ထို့ပြင် ဂရိနှင့် ရောမ အမျိုးသား အမျိုးသမီးတို့သည် သန္တာပုတီးများကို အဆောင်အဖြစ် ဆောင်လေ့ရှိသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ဆောင်ထားခြင်းသည် အိပ်မက်ဆိုး မြင်မက်ခြင်း ကို တားဆီးနိုင်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

စကော့တလန်ပြည်တွင်မူ ဖားသေအခြောက်ကို ဆောင်ထားပါက ဝက်ရူးပြန်ရောဂါကို ကာကွယ်နိုင်သည်ဟု ယနေ့ထိ ယူဆကြသည်ဟူ၍ C.J.S Thompson ရေးသော "The Hand of Destiny" စာအုပ်တွင် ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် တိုင်းပြည်အသီးသီး လူအမျိုး မျိုးတို့တွင် အဆောင်များ ဆောင်ထားခြင်းကို တွေ့ရှိရပေ သည်။ သိပ္ပံပညာအနေဖြင့် မည်မျှတိုးတက်ပါသည်ဟု ဆိုကြ စေကာမူ ယင်းအဖွဲ့အလမ်း ယုံကြည်ချက်ကို မရွံ့ယှယ်နိုင်ကြ ပေ။ သိပ္ပံပညာ၏ လက်လှမ်းမီသော ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ကမ္ဘာကျော် လက္ခဏာဆရာ နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ် ထူးခြားသော အကြားအမြင်ရသည်ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့်

လက္ခဏာကျမ်းများ နမအက္ခရာ ကျမ်းပြုဆရာကြီး ကိုင်ရို အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ စာဖတ်ပရိသတ်သည် သိရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးပြုစုခဲ့သော လက္ခဏာကျမ်းများ နမအက္ခရာကျမ်းများကိုလည်း မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ပြီး ထုတ်ဝေခဲ့ကြသည် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် ဆရာကြီးကိုင်ရို အကြောင်းကို ထူးထူးခြားခြား တင်ပြစရာ လိုမည်မထင် တော့ပါ။

ဆရာကြီးကိုင်ရိုကိုယ်တိုင် ထူးခြားသော အဆောင် တစ်ခုကို လေးလေးစားစား ထာဝစဉ် အမြတ်တနိုးထားရှိခဲ့ပြီး ဆရာကြီး ယခုကဲ့သို့ ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးဖြစ်ခဲ့ရပြီး ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးတို့နှင့် လွတ်ကင်းခြင်းမှာ ယင်းထူးခြား သော အဆောင်ကြောင့် ဖြစ်ပါပေသည်ဟူ၍ ဆရာကြီး ရေးသားခဲ့သည့် "Real Life Stories" တွင် ရေးသားထား သည်ကို ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။

ဆရာကြီးကိုင်ရို နာမည်ကျော်ကြားသော လက္ခဏာ ဆရာကြီးနှင့် ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမဖြစ်ခင်က ဆရာကြီးမှ ဂျာမန်၊ အီဂျစ် ရှေးဟောင်းအနုပညာ လေ့လာလိုက်စား ပါမောက္ခကြီး ကဲလားနှင့် ရင်းနှီးခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

ဆရာကြီးကိုင်ရိုသည် ပါမောက္ခကြီး ကဲလားနှင့်အတူ အီဂျစ်ပြည်ရှိ ဖေရိုဘုရင်များ၏ သင်္ချိုင်းဂူကြီးများ ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံများ ဘုရားကျောင်းများသို့ လှည့်လည်ခွင့် ရောက်၍ အီဂျစ်ပြည်၏ ရှေးဟောင်းအနုပညာလက်ရာများ သင်္ချိုင်းစာများ ရုပ်ပုံများကို ကူးယူလေ့လာခြင်းလုပ်ငန်ကို ဝါ လတိတိ ကြာမြင့်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

အီဂျစ်ပြည် အယ်လ်ကာနတ်ဘုရားကျောင်းတွင် ဆရာ ကြီးကိုင်ရိုသည် ပါမောက္ခကြီးနှင့် လေ့လာနေကြစဉ် တာရှေ့ ထားသော အာရပ်လူမျိုးတစ်ဦးသည် ဆရာကြီးအား ထူးဆန်း သော အဆောင်အဖြစ် ဆေးစိမ်ထားသော မင်းသမီးတော် တစ်ပါး၏ လက်ဝါးကလေးကို လက်ဆောင်အဖြစ် ဆေး လေသည်။

ထိုအာရပ်လူမျိုး မကျန်းမာစဉ် ဆေးဝါးပစ္စည်း ပေးကမ်း၍ ယုယကြင်နာစွာ ပြုစုခဲ့သော ဆရာကြီးကိုင်ရိုအ ကျေးဇူးအထူးတင်သည့်အနေဖြင့် ယင်းမင်းသမီးကလေး လက်ဝါးကလေးကို ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာကြီး

ယင်းအာရပ်အမျိုးသားပေးသော မင်းသမီးကလေး၏ လက်ဝဲ
ကလေးကို ထူးခြားအံ့ဖွယ် ဆန်းကြယ်သော အဆောင်တစ်ခု
အဖြစ် သွားလေရာယူဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုအံ့ဖွယ် လက်ကလေး
တွင် ထူးဆန်းသော အီဂျစ်စာများ ရေးထားသည့် လက်စွပ်
တစ်ကွင်းလည်း ပါဝင်ခဲ့လေသည်။ မင်းသမီးကလေး၏ လက်ဝဲ
လက်ဆောင်ပေးသူ အာရပ်အမျိုးသားကြီးက ဆရာကြီးကိုကိုင်ရို
အား ယင်းအဆောင်ကလေးကို ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ဆရာကြီး
ကိုကိုင်ရိုသည် လက္ခဏာပညာဖြင့် ကမ္ဘာကျော်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
ဖြစ်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျော်ကြားသော
တော်ဝင်မိသားစုများ ဝန်ကြီးများ လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးကြီးများနှင့်
တွေ့ရပြီး ကမ္ဘာနိုင်ငံအသီးသီးသို့ မဟာခရီးသည်ကြီးအဖြစ်
ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ
လွတ်ကင်းမည်ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာစစ်ပွဲကြီးဖြစ်လာပြီးလျှင် ဘုရင်
ကျွတ်စွန်း၏ သင်္ချိုင်းဂူကို တွေ့ရှိခဲ့လျှင် ယင်းမင်းသမီးလက်
ကလေးသည် ဆရာကြီးကိုကိုင်ရိုအား စွန့်ခွာလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်
ဟောခဲ့လေသည်။

အာရပ်အမျိုးသားကြီး ပေးအပ်ခဲ့သည့် အဆောင်
မင်းသမီးကလေးလက်ဝဲ ရရှိသည်မှစ၍ အာရပ်ကြီး ကြိုတင်
ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ဆရာကြီးကိုကိုင်ရိုသည် ကမ္ဘာကျော်
လက္ခဏာဆရာကြီး ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ချီကာဂိုမြို့ ဟိုတယ်တစ်ခု
တွင် တည်းခိုနေစဉ်ကလည်း ဆရာကြီး၏ ပစ္စည်းများကို
ဖောက်ထွင်းခိုးယူရန် ကြံရွယ်သော သူခိုးတစ်ဦးမှာလည်း
ဆရာကြီး၏ အဆောင်လက်ဝဲကလေးကိုတွေ့လျှင် ကြောက်
ရွံ့ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ခိုးယူထားသော ပစ္စည်းများကို ချထား၍
ထွက်ပြေးခဲ့လေသည်။

တောင်အမေရိကတိုက်သို့ လှည့်လည်သွားလာနေစဉ်
ကလည်း တည်းခိုသော ဟိုတယ်ကြီး မီးလောင်ခဲ့လေသည်။
ဆရာကြီးသည် တည်းခိုသူအများနှင့်အတူ ပြေးထွက်လာခဲ့၏။
ဓာတ်လှေကားအနီးရောက်ရှိမှ အဆောင်မင်းသမီးလက်ဝဲ
ကလေးကို သတိရခဲ့သဖြင့် အခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး ယင်း
အဆောင်ကလေးကို ယူနေစဉ် ဓာတ်လှေကားကြီး ပြတ်ကျပြီး
လှေကားထဲတွင် ပါဝင်သူအားလုံး သေဆုံးခဲ့ရသည်။ အကယ်၍
မင်းသမီးကလေး၏ လက်ဝဲလေးကိုသာ ပြန်မယူမိဘဲ ဓာတ်

လှေကားနှင့် ဆရာကြီးပါသွားခဲ့လျှင် ဆရာကြီးပါ သေဆုံးရ
မည်မှာ မလွဲပေ။

ဆရာကြီးကိုကိုင်ရိုသည် ဤမင်းသမီးလက်ဝဲအဆောင်
ကလေးကို သွားလေရာ အမြဲယူဆောင်သွားလေ့ရှိလေသည်။
ဆရာကြီး ညဉ့်သည်များအား ရုံးခန်းတွင် လက်ခံတွေ့ဆုံသည့်
အခါ ယင်းအဆောင် မင်းသမီးလက်ဝဲကလေးကို ကတ္တီပီခုံ
ကလေးပေါ်တွင် အမြဲတင်ထားလေ့ရှိလေသည်။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးခဲ့ပြီး ၁၉၂၀ ခုနှစ်တွင်
မင်းသမီးကလေး၏ လက်ဝဲကလေးသည် သွေးများ စို့ထား
လေသည်။ ထိုနောက် လက်သည် တဖြည်းဖြည်း အရည်
ပျော်၍လာခဲ့သဖြင့် ဆရာကြီးကိုကိုင်ရိုသည် လက်စွပ်ကလေးကို
သိမ်းဆည်းထားခဲ့ပြီး လက်ဝဲအဆောင်ကလေးကိုမူ မီးနဲ့
ခဲရလေသည်။ အာရပ်ကြီး ကြိုတင်ဟောခဲ့သည့်အတိုင်း
စစ်ကြီးဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ယင်းအဆောင်ကလေးသည် ပိုင်ရှင်
ပြန်သွားခဲ့လေသည်။ ဆရာကြီးကိုကိုင်ရိုသည် ယင်းထူးခြားသော
အဆောင်ကို နှစ်ပေါင်း ၃၀ နီးပါး အမြဲဆောင်ထားခဲ့လေသည်။

အလားတူပင် ကမ္ဘာကျော်ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
များသည်လည်း အဆောင်လက်ဝဲတရားနာများ ဝတ်ဆင်
လေ့ရှိသည်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ သီဒ်
ဆိုဖီအသင်း၏ အကျိုးဆောင်အတွင်းရေးမှူးကြီးဖြစ်သော
မဒမ်ဗလာဘတ်စကီသည် ဆန်းကြယ်သည့် ရတနာလက်စွပ်
တစ်ကွင်း ထာဝစဉ် လက်တွင်ဝတ်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊
ရုရှားကမ္ဘီရုပညာရှင်ကြီးနှင့် ထူးခြားသော စိတ်စွမ်းအင်ရှိသူ
ရပ်စပြုတင်သည်လည်းကောင်း ကမ္ဘာကျော် ရုရှားကမ္ဘီရုပညာ
ရှင်နှင့် ရွှေအရုဏ်ဦးအသင်းကြီးကို တည်ထောင်သူ အယ်လ်
စတာကရော်လီသည်လည်း ဆန်းကြယ်သော အဆောင်များ
ဆောင်ထားလေ့ရှိသည်ဟု ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ရှုခဲ့ရလေသည်။

၁၉၁၇ ခုနှစ် ရုရှားတော်လှန်ရေးကြီး ဖြစ်ခဲ့ပြီး
နောက်ဆုံး ဧကရာဇ်ဘုရင် နီကိုလပ်(၆)နှင့် မိသားစုတို့အား
တော်လှန်ရေးသမားများသည် ဖမ်းဆီး၍ ဆိုက်ဗေးရီးယား
ပြည်နယ်၊ အီတာကရင်ဗတ်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြလေသည်။
နောက်ဆုံးဧကရာဇ်၏ မိဖုရားကြီး အလက်ဇန္ဒားထံမှ ထာဝ
ဆောင်ထားသော ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် လည်ဆွဲတစ်ခု
ကို သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့လေသည်။ ထိုလည်ဆွဲအကြောင်းမှာ

ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ပြုလုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ဥရောပအရှေ့ပိုင်းနိုင်ငံများဖြစ်သည့် ဟန်ဂေရီ၊ ယူဂိုဆလားဗီးယား၊ ဆာဗီးယား၊ ဩစတီးယား၊ စပိန် နိုင်ငံများတွင် ၁၈ ရာစုနှစ်လောက်ကပင် စတင်၍ ဝံပုလွေယောင်ဆောင် သွေးစုပ်ဖတ်ကောင်များရှိသည်ဟု ယူဆကြလေသည်။ ယင်းသွေးစုပ်ဖတ်ကောင်များ အနှောင့်အယှက်မပြုနိုင်ရန် အိမ်များတွင် ကြက်သွန်ဖြူများ တံခါးဝများတွင် ချိတ်ဆွဲထားလျှင် ယင်းသွေးစုပ်ဖတ်ကောင်များ မလာနိုင်ဟု ယူဆ၍ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း ကြက်သွန်ဖြူပင်များကို အဆောင်အဖြစ် ထားရှိလေ့ရှိကြပေသည်။

အချို့သမီးများကိုလည်း လက်ဝါးကပ်တိုင်ကလေးများကို ကြေးဝါဖြင့်ပြုလုပ်၍ လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားစေခဲ့ခြင်းဖြင့် သွေးစုပ်ဖတ်ကောင် အနီးအနားသို့ မလာရောက်နိုင်ဟု ယူဆကြသည်။ အဆောင်အဖြစ်လည်း ကြည့်မှန်ကလေးများကို ဆောင်ထားကြသည်။ မှန်ကိုလည်း သွေးစုပ်ဖတ်ကောင်သည် ကြောက်ရွံ့သည်ဟု ယူဆကြ၏။ သစ်တောအမှူထမ်းများ၊ မုဆိုးအဖြစ် အသက်မွေးသူများသည် ငွေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော သေနတ်ကျည်ဆန်များကိုလည်း ဆောင်ထားလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုလေသည်။ ယင်းငွေကျည်ဆန်ကိုလည်း အဆောင်အဖြစ် ထားရှိပါက ဝံပုလွေအယောင်ဆောင် သွေးစုပ်ဖတ်ကောင်များ အနားသို့ လာရောက်ခြင်းမရှိနိုင်ဟု ယူဆခဲ့ကြလေသည်။

နိုင်ငံတကာတွင် ဆွဲလမ်းယုံကြည်ကြသည့် အစွမ်းထက်သော လက်တွေ့အဆောင်များအကြောင်းကို Mind and Magic ဟူသော ကမ္ဘာ့စွယ်စုံကျမ်းကြီးတွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ရှုခဲ့ရလေသည်။ ယင်းစွယ်စုံကျမ်းကြီးတွင် ပါဝင်သော အချို့အဆောင်များကို ကျွန်တော်မိတ္တူကူးယူဖော်ပြထားပါသည်။

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ညသန်းခေါင်အချိန် တွေ့ရှိရသည့် အရွက်လေးရွက်ဆိုင်နေသည့် သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်း (ပုံတွင်ဖော်ပြထားပါသည်)ကို ထာဝစဉ်ဆောင်ထားပါက ကံကောင်းတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပုံတွင်ဖော်ပြထားသော ဒေါ်လာငွေဒေါ်နှင့် ပဲနီပြားကို ကံကောင်းအဆောင်အဖြစ် ဥရောပတိုင်းနိုင်ငံအချို့တွင် ဆောင်ထားလေ့ရှိကြလေသည်။ တောင်အမေရိကတိုက်၊

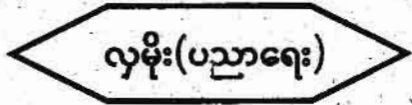
မက်ဆီကိုနိုင်ငံတွင်မူ ပုံတွင်ဖော်ပြထားသော မျက်နှာဖုံးကို ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းပြီး ကံအထူးကောင်းမွန်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်လေ့ရှိကြသည်။ အာရှတိုက်သားအများသည် အိတ်ဆောင် အန်ကွန်းရုပ်တုကို ဆောင်ထားပါကလည်း စီးပွားတိုးတက်၍ ကံကောင်းသည်ဟု အယူရှိကြ၏။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံနှင့် စကော့တလန်နိုင်ငံများတွင်မူ မြင်းသံခွာအဟောင်းကို အိမ်တွင်ဆောင်ထားခဲ့ပါက ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းဝေးနိုင်သည်ဟု ယူဆကြပြီး ယင်းမြင်းခွာသံကို (Nelson's Charm) ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး နယ်(လ်) ဆင်၏ အဆောင်ဟု ယူဆကြသည်။ ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် သူ့စစ်သင်္ဘောတွင် မြင်းသံခွာကို ဆောင်ထားခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ရေကြောင်းတိုက်ပွဲတိုင်း အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။ ကျွန်တော် မိတ္တူကူးယူ ဖော်ပြထားသည့် ကိုယ်တွေ့အဆောင်များမှာ အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်စွမ်းအင်ကို အထူးလက်ခံယုံကြည်ကြသော ပညာရှင်တို့ကမူ အဆောင်များသည် တစ်နည်းအားဖြင့် လူ၏ စိတ်ဓာတ်အားကို တိုးတက်စေခြင်းကြောင့် အထိုက်အလျောက် မိမိတို့အလိုရှိသလို ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ သိပ္ပံပညာရပ်၏ လက်လှမ်းမမီနိုင်သေးသော အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု မည်သူမျှ ငြင်းဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ကျမ်းကိုး

- (၁) Mind and Magic
- (၂) The Mand of Destiny
- (၃) The Egyptian Magic By W. Budge

ဘဝနာမောင်မယ် လှတောတစ်ခွင် ဟာသများ

ဦးကောင်းထူး

ပလ္လင်နဲ့မစင်

ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ထိုင်ပြီး ဆိုင်ရှေ့က ဖြတ်သွားသည် အပျိုအအိုမရွေး အမျိုးသမီးများကို ဝေဖန်ရေးလုပ်နေ သည့် လှတောသား လူငယ်တစ်စု။

လှတပတ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြတ်အသွား၌ လှတောသားတစ်ယောက်က . . .

“တောက် . . . လှလိုက်တဲ့ ကောင်မလေးကွာ။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလှ၊ မျက်နှာလေးကလည်းလှ၊ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကလှ၊ ပြုံးပုံလေးကလည်း ချစ်စရာ။ အဲ . . . မကောင်းတာဆိုလို့ အကျင့်လေးတစ်ခုပဲ”

ဤတွင် ဆိုင်ရှင်က ဆံပင်ညှပ်နေသည့်လူ၏ နားရွက်အား ညှပ်မိမည်စိုးသဖြင့် လှည့်မကြည့်ရဲသော် လည်း ဆုံလည်ကုလားထိုင်ပေါ်ကလူက မှန်ထဲက ကြည့် ပြီး . . .

“မင်းဟာက ပလ္လင်ပေါ်တင်ပြီးမှ မစင်ရည်နဲ့ ဘိသိက်သွန်းတာ ဘယ်မှာကောင်းတော့လို့လဲကွာ”

ဟူ၍ ပြောချလိုက်လေသတည်း။

ပြင်ရမယ့်လူ မှားနေပြီ

ဘောလုံးပွဲတွင် အမှန်တကယ် ကစားနေကြသည် မှာ စဉ်ပါနှင့် ရွှေကျင်အသင်း နှစ်သင်းဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဘောလုံးကွင်းထဲ၌ အကျယ်လောင်ဆုံး ဆူညံအားပေးနေကြသူများကမူ မပါမပြီးဆိုသည့် လှ တောသားများပင် ဖြစ်ကြ၏။

“ဟ . . . ပိတ်ပါဟ၊ ဆို့ပါဟ၊ ကန်ထုတ်လေ။ ဟိုမှာ ထောင့်ဖြတ်ပို့တော့မယ်၊ မမြင်ဘူးလား။ အလို လေး . . . ငါ့ နယ် . . . အခမဲ့ ဘောလုံးနည်းပြ ဖြစ်နေ ပါကောလား။”

ထိုမျှလောက် ဝိုင်းအော်နေသည့်ကြားက စဉ်ပါ နောက်တန်း နှစ်ယောက်ကမူ မလှုပ်မလှုပ်၊ တစ်ခါ တလေ ခါးထောက်၍ပင် ရပ်နေလိုက်သေး။

“ဟလိုလေးကွယ် . . . ဘက်တန်းရယ်လို့ ဇာည့် ထားပါတယ်။ ကားလမ်းဘေးစိုက်ထားတဲ့ မိုင်တိုင်တွေ လား မှတ်ရဟဲ့”

“ဘောလုံးကန်ပါဆိုမှ အေရိုးဗစ် လာတနေကြ သကိုးကွ”

“စဉ်ပါအသင်းက ဘက်တွေ . . . အခုလာနေတာ ကျွဲကောသီး မဟုတ်ဘူး။ ဘောလုံးဟေ့ . . . ဘောလုံး”
တော်တော်လေးဆူနေသဖြင့် ပွဲထိန်းတွေက သိပ် မဆူဖို့ရန် လာ၍သတိပေးကြ၏။

ထိုအခါ လှတောသား လူငယ်တစ်ယောက်က—
“ခင်ဗျားတို့ အဝါကတပ်ပြုရမှာက ဘောသမားဗျ။ ဘယ်နှယ် ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကို အဝါကတပ် ပြုရတယ်လို့”

ဝါးထရံစောင်ကြမ်း

မြို့သို့ ဧည့်သည်သွားလုပ်လာသည့် လှတောသား တစ်စု ရထားပေါ်တွင် လေတိုက်ပွဲ ဆင်နေကြလေ၏။
“မင်း ညက အိပ်လှချည်လား။ သူများအိမ် ဧည့် သည်သွားလုပ်ပြီး နေဖင်ထိုးမှထတာ ဘယ်ကောင်းမလဲ။ ငါဖြင့် ကာလနဂါးနဲ့ အလောင်းအစားလုပ်ထားသလား မှတ်ရတယ်”

“လင်းခါနီးမှ မှေးခနဲပျော်သွားတာပါ သူငယ်ချင်း ရာ”

“မိုးလင်းပေါက်မှ အိပ်ပျော်သွားတယ်ဆိုတော့ တစ် ညလုံး အိပ်မောကျနေတဲ့ သဘောပေါ့နော်”

“ဘယ်ကလာ . . . အိမ်ရှင်ကို စောင်လေးတစ် ထည်တောင်းတာ မသမ္မာရော ထုတ်ပေးတယ်။ ဝါး ထရံကြီး”

“မင်းကလည်း ပြောရော့မယ်”

“အဟုတ်ကွ ဝါးထရံကြီး။ ထရံမြဲအိပ်တော့မှ ဘယ်လိုလုပ် အဆင်ပြေတော့မှာတုံး။ အိပ်ပျော်မယ် ကြ လိုက် ဝါးအမျှင်တွေက နှာခေါင်းထိုးလိုက်၊ ထပြီး ဟတ်ချိုးချေလိုက်၊ အမျှင်တွေ ဖယ်ပစ်ပြီး ဆက်အိပ်ပြန် တော့ ဝါးထရံက ကြမ်းပိုးတွေက ကလိထိုးတယ်လေ။ ထရံက ကလိထိုးလိုက်၊ လူကရယ်လိုက်နဲ့ မိုးခင်းခါနီးမှ အမောဆို အိပ်ပျော်သွားတာ”

စောင်ကြမ်းကြီးကို ဝါးထရံနှင့် နှိုင်းလိုက်သည့်

လှတောသားအပြောကဖြင့် သြချလောက်ဖွယ်ပါ တကား။

နှမ်းစေ့ပေါ်က အမည်းကွက်

လှတောသားနှင့် ချည်ပါသားတို့ ဘောလုံးဖိုင်နယ် ပွဲ ကန်ရတော့မည် ဖြစ်၏။

သက်ဆိုင်ရာ ရပ်မိရပ်ဖတို့က ဘောလုံးသမားတို့ မကန်ခင်နေ့၌ ဂုဏ်ပြုပွဲ ချီးကျူးပွဲများလုပ်ပြီး စိတ်ဓာတ် မြှင့်တင်ပေးခဲ့ကြလေ၏။

ယင်းကို လှတောသားတစ်ယောက်က . . .

“တို့ဘောသမားတွေ မျက်နှာကြီးလိုက်ပုံများ စကြ ဝဠာတင်းတောင်းကြီး ခေါင်းစွပ်ထားသလား မှတ်ရ။ ဟို က နှုတ်ဆက်၊ ဒီက ဧည့်ခံချင်နဲ့ ဖူးဖူးမှတ်နေလိုက်တာ။ လွင့်သွားမှာစိုးလို့ ကြိုးနဲ့ ချည်ထားရသဟေ့”

သို့ဖြင့် တိုက်နယ်ကွင်းမှာ ဗိုလ်လုပွဲ စကြလေ၏။

ဤ၌ ဝတ်စုံကြီးတွေ တဖားဖား၊ ဘောကန်ဖိနပ် တကားကားနှင့် အကြွားကြီးသည့် လှတောအသင်း ဖွဲ့ လေ၏။

“များများ မရှုံးပါဘူး။ ပွတ်ကာသိကာလေးရယ်။ ငါးဝိုး ဝိုးမရှိ။ လှတောဘက်က လောင်းထားတဲ့လူတွေ သတ်မယ်၊ ရိုက်မယ် တကဲကဲမို့ တချို့ ဝက်လက်ပြေးကြ သတဲ့။ ဟင်း . . . ရွာထဲဝင်လာတဲ့ ဘောသမားတွေ မျက်နှာငယ်လိုက်ပုံများ နှမ်းစေ့ပေါ်မှာ မည်းမည်း အကွက်လေး ထင်းနေသလိုပါပဲလား”

ဦးကောင်းထူး

စကား

လင်းမြင့်(ဥပဒေ)

မနုဿတ ဘာဝေါ ဒုလ္လဘော ဆိုသည် ဆိုစကား အတိုင်း လူ့ဘဝသည်ပေသည်။ လူ့ပြည်မှ အပ်တစ်စင်းနှင့် ဗြဟ္မာပြည်မှ အပ်တစ်စင်း ထိချင်လျှင် ထိနိုင်သော်လည်း လူ၏ဘဝကား ရခဲလှပေစွာ ရောက်ခဲလှပေစွာ။

ထို့အတူပင် လူဖြစ်လာလျှင်လည်း ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံပါမှ၊ နားက ကောင်းစွာကြားမှ၊ မျက်စိကလည်း ကောင်းစွာမြင်မှ၊ စကားကိုလည်း ကောင်းစွာ ပီပီသသ ပြောဆိုနိုင်မှ လူသားတစ်ယောက်အဖို့ အစပထမ ပြည့်စုံမှု ပင် ဖြစ်ပါသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် အကယ်၍ စကားပြော ဆိုမှု မပီမသဖြစ်နေလျှင် သူ၏ဘဝမှာ ဆိုးဝါးလှပြီ စကားပြော ထစ်နေ၊ အနေလျှင်လည်း သူ၏ဘဝမှာ ဆိုးဝါးလှပါသည်။ ထို့ထက် စကားမပြောတတ်၊ စကားအသံမထွက်ပါက သူ၏ ဘဝမှာ ပို၍ ဆိုးဝါးလှပါသည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သက်ရှိလူသားတိုင်းသည် မိမိတို့ တိုင်း ပြည်၊ နိုင်ငံ၊ ဒေသအလိုက် စာ၊ စကားနှင့် စကားပြောများ အသီးသီးရှိကြပါသည်။ စာသည်လည်းကောင်း၊ စကားနှင့် စကားပြောသည်လည်းကောင်း လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လူမျိုး တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

“စကား စကား ပြောပါများ စကားထဲက ဇာတိပြ” ဆိုသည့် ဆိုရိုးစကားအတိုင်း စကားကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် ပြောဆိုတတ်ဖို့ သတိထားပြောဆိုတတ်ဖို့ လိုပါသည်။ ထိုသို့ မဟုတ်ပါက မိမိပြောလိုက်သော စကားကြောင့် မိမိ၏ဇာတိ စရိုက်ကို တစ်ဖက်သားအား ပြောပြဖော်ပြနေသလို ဖြစ်နေ ပါမည်။

ထို့ပြင် “စကားနောက် တရားပါ” ဆိုစကားအတိုင်း မိမိ မဆင်မခြင်၊ စည်းကမ်းမရှိ ပြောဆိုလိုက်သည့် စကား ကြောင့် တရားတဘောင် အမှုအခင်းများ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါ

သည်။ သို့အတွက် စကားကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်၊ စည်းကမ်း တကျ ပြောဆိုတတ်ဖို့ တင်းတင်းမာမာပြောမဆိုဘဲ ပြေပြေ ပြစ်ပြစ် ပြောဆိုတတ်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

ထို့အတူ “ဆိုခဲစေ မြစေ၊ ဆိုလွယ်စေ ပြယ်စေ” ဆို သည့် ဆိုစကားနှင့်ပတ်သက်၍ စကားကို ပြောဆိုရာတွင် လွယ်လင့်တကူ မပြောမဆိုဘဲ လိုအပ်မှ ပြောဆိုလိုက်သည့် စကားသည်လည်း ဆိုခဲသည်၊ ပြောခဲသည် စကားသာ ဖြစ်ရ ပါမည်။ ယင်းစကားမှာ အပျော်အပြက် စကားမဟုတ်ဘဲ အခိုင်အမာ စကားသာ ဖြစ်ရပါမည်။ သို့ရာတွင် လွယ်လွယ် ကူကူ ပြောဆိုလိုက်သော စကားသည် မခိုင်မမာဘဲ “နေလာ လျှင် နင်းပျောက်သလို” လွင့်ပြယ်ပျောက်ကွယ်သွားမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

“ကြမ်းပေါက်ကွဲလျှင် နတ်လိုရာ စကားကျလျှင် နတ် မရ” ဆိုစကားအတိုင်း လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် သတိ မထားမိသဖြင့် “သတိမမူ ဂူမမြင်” ဖြစ်ကာသွားမိသဖြင့် အိမ် ကြမ်းပေါက်တွင် ကွဲကျသွားသော်လည်း နတ်၍ရနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မိမိပြောဆိုလိုက်သည့် စကားမှာ လျှာအရိုးမရှိ တိုင်း ပြောဆိုမိသဖြင့် စကားမှာ ကွဲသွားသော် နတ်ယူ၍ မရနိုင်တော့ပါ။

လူတို့၏ ဆိုစကားနှင့် ပတ်သက်၍ စကားကြီးခြောက် ခွန်း လူ့ဦးထွန်းရာ ယင်းတို့မှာ -

- ၁။ ဟုတ်မှန်သည်၊ အကျိုးရှိသည်၊ သူလည်း နာလို သော စကား။
- ၂။ ဟုတ်မှန်သည်၊ အကျိုးရှိသည်၊ သူလည်း မနာလို သော စကား။
- ၃။ ဟုတ်မှန်သည်၊ အကျိုးမရှိ၊ သူလည်း မနာလို သော စကား။
- ၄။ မဟုတ်မမှန်၊ အကျိုးရှိသည်၊ သူလည်း နာလို

သော စကား။

၅။ မဟုတ်မမှန်၊ အကျိုးမရှိ၊ သူလည်း နာလို
သော စကား။

၆။ မဟုတ်မမှန်၊ အကျိုးမရှိ၊ သူလည်း မနာလို
သော စကားတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

“စကားကြီးခြောက်ခွန်း လှည့်ထွန်းရာ၌ လေးခွန်းကို
ပယ်၊ နှစ်ခွန်းတည်” ဆိုသည့် စကားအတိုင်း လေးခွန်းဖြစ်
သည့် စကားအမှတ် ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆ ကို ပယ်၍ စကားအမှတ်
၁၊ ၂ ကို တည်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ပထမစကားဖြစ်သည့် “ဟုတ်မှန်သည်၊ အကျိုးရှိသည်၊
သူလည်း နာလိုသော စကား” မှာ အဆိုပါစကားကြီးခြောက်
ခွန်းတွင် အကောင်းဆုံးသော စကားဖြစ်ပါသည်။ ပြောသူ
အတွက်လည်း ကောင်း၍ အပြောခံရသူအဖို့လည်း ကောင်း
ပါသည်။ အပြောခံရသူအဖို့ နာလိုသောစကားဖြစ်ပြီး ပြောဆို
သူအတွက်လည်း ဟုတ်မှန်သည်ကို ပြောဆိုခြင်းဖြစ်၍ လိုက်
နာဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အပြောခံရသူတွင် အကျိုးကျေးဇူးရှိပါ
သည်။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်မှန်၊ နာလည်း နာလိုသည်ဖြစ်၍
ယင်းအမှတ်(၁)စကားကို လူတကာတို့ ပြောဆိုထိုက်ပါသည်။

ဒုတိယစကားဖြစ်သည့် “ဟုတ်မှန်သည်၊ အကျိုးရှိ
သည်၊ သူလည်း မနာလိုသော စကား” နှင့် ပတ်သက်၍
အထူးသဖြင့် တရားဓမ္မဟောကြားပြသသည့် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊
လူပုဂ္ဂိုလ်များ လူကြီးသူမများ မိဘဘိုးဘွားများ ပြောကြား
သည့်စကား ဖြစ်ပါသည်။ အပြောအဆိုခံရသူ သားသမီး
မြွေဖြစ်များအနေဖြင့် မနာခံ၊ မလိုက်နာ၊ မနာယူလိုသော်
လည်း သူတို့အတွက် ယခုဘဝမှာပင်၊ နောင်သံသရာမှာပါ
အပြစ်ကင်း၍ အကုသိုလ်မဖြစ်ရန် အသိနှင့်သတိ ရှိရန်
ပြောဆိုခြင်း ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သဖြင့်
ယခုဘဝနှင့် နောင်သံသရာမှာပါ ကောင်းရာကောင်းကြောင်း
ပြောဆိုဆုံးမသဖြင့် ပြောဆိုထိုက်ပါသည်။

စာရေးသူတွင် သမီးနှစ်ယောက်၊ သားတစ်ယောက်
ရှိ၍ သမက်နှစ်ယောက်၊ သမီးချွေးမတစ်ယောက် ရှိပါသည်။
မိခင်၊ ဖခင်က ဟုတ်မှန်သည်ကိုပြောဆို၍ သူတို့က အကျိုး
ရှိသည်ဖြစ်သော်လည်း လူငယ်စိတ်ဖြင့် ဟုတ်မှန်သည် မထင်
ပါ။ မနာခံလိုကြပါ။ ပြန်လည်ပြောဆိုတတ်ကြပါသည်။ လူကြီး

မိဘပြောသည်ကို ပြန်လှန်ပြောဆိုကြ၍ ငရဲကြီးမယ်ဟုပြော
ရာ သူတို့က လူကြီးမိဘက ငရဲမပေးပါနဲ့ဟု ပြန်ပြောပြန်
သဖြင့် သူတို့ကို ငရဲပေးတယ်ထင်ရင် ငရဲမယူဘဲ ဟုတ်တာ၊
မှန်တာပြောတာကို နာယူရမှာပေါ့ဟု ပြန်ပြောခဲ့ရပါသည်။

တတိယစကားဖြစ်သည့် “ဟုတ်မှန်သည်၊ အကျိုးမရှိ၊
သူလည်း မနာလိုသော စကား” နှင့် ပတ်သက်၍ အပြောအဆို
ခံရသူမှာ မနာခံလိုသော စကားဖြစ်ပါသည်။ ဟုတ်မှန်သည်
စကားဖြစ်သော်လည်း အပြောအဆိုခံရသူမှာ အကျိုးမရှိ ဖြစ်
နေပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အဆိုပါ တတိယစကားကို ပြော
ဆိုခြင်းမှာ မထိုက်ပါ။

စတုတ္ထစကားဖြစ်သည့် “မဟုတ်မမှန်၊ အကျိုးရှိသည်၊
သူလည်း မနာလိုသော စကား” နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောဆိုသူ၏
စကားမှာ အပြောအဆိုခံရသူအတွက် မဟုတ်မမှန်သော
စကားသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အပြောအဆိုခံရသူတွင်
အကျိုးရှိသော်လည်း အပြောအဆိုခံရသူအတွက် မနာခံလို
သော စကားများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အဆိုပါ
စတုတ္ထစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှာ မထိုက်ပါ။

ပဉ္စမစကားမှာ “မဟုတ်မမှန်၊ အကျိုးမရှိ၊ သူလည်း
နာလိုသော စကား” နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောဆိုသူ၏ စကားမှာ
အပြောအဆိုခံရသူအတွက် မဟုတ်မမှန်သော စကားသာ
ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အပြောအဆိုခံရသူတွင် အကျိုးမရှိ
သော်လည်း နာခံလိုသောစကား ဖြစ်နေပါသည်။ ပဉ္စမစကား
ကို ပြောဆိုခြင်းမှာ မထိုက်ပါ။

ဆဋ္ဌမစကားဖြစ်သည့် “မဟုတ်မမှန်၊ အကျိုးမရှိ၊
သူလည်း မနာလိုသော စကား” မှာ မဟုတ်မမှန်သည့်အပြင်
အပြောခံရသူအတွက်လည်း မကျိုးမရှိပါ။ ထို့ပြင် အပြောခံ
ရသူအတွက်လည်း နာယူ၊ နာခံလိုသော စကားမဟုတ်ပါ။
အဆိုပါ ဆဋ္ဌမစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှာ မထိုက်ပါ။

ထို့ကြောင့်ပင် လူ့ဘောင်လောကကြီးဝယ် စကား
ခြောက်ခွန်း၊ လှည့်ထွန်း လေးခွန်းကိုပယ်၊ နှစ်ခွန်းတည် ဆို
သကဲ့သို့ ယနေ့တိုင်ပင် ယင်းစကားကြီးနှစ်ခွန်းသည် ဆန်
လက်တည်ရှိနေဆဲ၊ တည်ရှိနေပြင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

လင်္ကာ

အဒိန္နဒါနာကံ

ဂုဏ်လီသိန်းဖောင်(စိန်စိုက်ကယ်)

ယခုတလော သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များတွင် ခိုးမှု၊ လုယက်မှု၊ ဓားပြတိုက်မှု စသော ပြစ်မှုများက နေ့စဉ်ဖတ်ရှုနေရပါသည်။ အထူးသဖြင့် လူစည်ကားသော ဈေးများတွင် အလစ်သုတ်အမျိုးသမီးများ ပိုမိုများပြားလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အရှက်အကြောက်ကြီးမားသော အမျိုးသမီးများပင်လျှင် ပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်နေကြသည်။ သံသရာကို မကြောက်ရွံ့သောသူများသာဖြစ်ပါသည်။

အမျိုးသမီးဖြစ်ခြင်းသည် အတိတ်ဘဝက သူတစ်ပါးအိမ်ယာအား ပြစ်မှားခြင်းတည်းဟူသော ကာမေသုမိစ္ဆာစာရက် ဖောက်ဖျက်မှုကြောင့် ယခုဘဝ

တွင် မိန်းမများ ဖြစ်ရသည်အထဲ ယခုဘဝတွင် ခိုးမှုလိပ်ပြာ ကျူးလွန်မိပါက နောင်သံသရာတွင် အပါယ်ငရဲသို့ လားရမည်မှာ မလွဲကေန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခယညဗ္ဗိ ဝေသာလီမြို့ပြင်တစ်ခွင်တွင် အမှောင်လွှမ်းလျက် ရှိပါသည်။ လိစ္ဆာဗိမင်းနှင့် သူဌေးတို့ ရပ်စောင်နေကြရာ တစ်ဝိုက်၌ ကညင်ဆီမီးရောင်ကြောင့် အလင်းရောင် မိန့်မိန့်မျှသာရှိလေသည်။ ညဉ့်နက်လာသည်နှင့်အမျှ ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူလိုက်သော ခွေးသံတို့က ခပ်စိပ်စိပ် ဖြစ်လာ၏။

မိုးအုံ့နေသဖြင့် လျှပ်စီးကလည်း မကြာခဏလက်၏။ လျှပ်စီးတစ်ချက်

လက်လျှင် ဝေသာလီမြို့ပြင်ရှိ သုသာန်ကြီးတစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွား၏။ ထိုသို့လင်းထိန်သွားသော်လည်း ကြောက်စိတ်တို့ကား မလျော့ပါးခဲ့ပေ။ အကြောင်းမူကား သုသာန်တစ်ခုလုံးတွင် ခြေလက်များကို သံမိုက်ရုံ၌ ကားစင်တင်ထားခြင်းခံကြရသော ရာဇဝတ်သားများ အများအပြားရှိနေသောကြောင့်ပင်။

လျှပ်စီးလက်တိုင်း ကားစင်ပေါ်တွင် ဇက်ကျိုးကျလျက် သေနေသော ရာဇဝတ်သားများ၊ မသေသေးသော်လည်း အစာရေစာပြတ်သည့်ဒဏ်နှင့် နာကျင်သည့်ဝေဒနာကို မချီမဆုံခံနေကြရသော ရာဇဝတ်သားများ၏ နှက်နှာ

များကို ချောက်ချားဖွယ်ရာ တွေမြင်ရပေသည်။

ဖြူဝင်းနေသော လမင်းကြီးသည် လိစ္ဆဝီမင်းနှင့် သူငှားတို့ စောင့်ကြည့်နေကြရာ သုဿန်ထံသို့ပင် ဆင်းသက်လာ၏။ အံ့ဩလွန်းလှသဖြင့် လိစ္ဆဝီမင်းကြီးသည် ပြုတ်ကျလာသော လမင်းကြီး၏ အနားသို့ ခပ်မြန်မြန် လျှောက်သွားမိ၏။ ၎င်းလှမ်းလှမ်းသို့ရောက်၍ သေချာမြင်ရသော အခါတွင်ကား လိစ္ဆဝီမင်းကြီးသည် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့၏။ အကြောင်းကား နိမ့်ဆင်းလာသော အရာသည် လမင်းကြီးမဟုတ်ဘဲ ဖြူဝင်းတောက်ပြောင်သည့် နတ်မြင်းပျံကြီးတစ်ကောင်နှင့် ကိုယ်လုံးတီး အမျိုးသားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

ကိုယ်လုံးတီး အမျိုးသားကြီးသည် ခိုးမှုဖြင့် ကားစင်တင်ခံထားရသော ရာဇဝတ်သားတစ်ဦးထံသို့ သွားကာ...

“ငါတူ... မသေအောင် အားတင်းထားပါ။ မင်းမှာ ခိုးဝှက်ခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေ ရှိနေတယ်။ ဒီကံတွေက ငရဲညို့ဆွဲချလိမ့်မယ်။ ငရဲဘုံဟာ အဆင်းရဲဆုံး ဖြစ်တယ်” ဟု ပြောပြလေ၏။

ထိုအချိန်၌ တရွေရွေနှင့် အနားရောက်လာသော လိစ္ဆဝီမင်းက ကိုယ်လုံးတီးကြီးနဲ့သူ့ကို သူသိချင်ရာ အမြန်ဆုံး မေးလိုက်လေသည်။

“အို... နတ်မြင်းပျံပိုင်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၊ အသင့်ကို ဘယ်လိုလူမျိုးဟု ခေါ်ပါသနည်း။ အမြန်သိလိုပါတယ်”

“မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်ကို ဝေမာနိက ပြိတ္တာလို့ ခေါ်ပါတယ်”

“သင်ဟာ... ပြိတ္တာဖြစ်လျက်

အဘယ်ကြောင့် နတ်မြင်းပျံကြီးကို ရရှိပါသနည်း”

“ကျွန်ုပ်သည် ဤဝေသာလီမြို့က ချေးသည်တစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ဆိုင်ရှေ့တွင် ခြေနှစ်လှမ်းစာခန့် ရွံ့ဗွက်အိုင်တစ်အိုင် ရှိပါသည်။ ရှောင်သွားလို့မရသဖြင့် လူများသည် ခြေထောက်အပေခံပြီး ရွံ့ထဲမှ ဆင်းသွားကြရသည်အတွက် ကျွန်ုပ်သည် လမ်းဘေးချူပုတ်ထဲမှ နွားခေါင်းတစ်ရိုးကို ယူပြီး ရွံ့ဗွက်အိုင်ထဲသို့ ချပေးခဲ့သည်။ ဤခြေတစ်လှမ်းစာ တံတားကုသိုလ်ကြောင့် ဤနတ်မြင်းပျံကြီးကို ရရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

“အသင်လာသောအခါ မြို့ပြင်တစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွားပြီး မွှေးရနံ့များ ကြိုင်လာသည်မှာ အဘယ်ကုသိုလ်ကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်း”

“အမျက်ဒေါသမထွက်ခြင်း၊ အမြဲကြည်လင်သော စိတ်ရှိခြင်း၊ နူးညံ့သော စကားနှင့် လူတို့ကို ချဉ်းကပ်ပေါင်းသင်းခြင်းတို့ကြောင့် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါများ လင်းထိန်တောက်ပရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ တရားရှုတဲ့သူများကို ချဉ်းကပ်ပြီး လေးစားကြည့်ညှိစိတ်ရှိတာကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာက ရနံ့မွှေးကြိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

“အသင့်ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဘယ်ကြောင့် အဝတ်အစားမရှိဘဲ ဖြစ်နေရပါသလဲ”

“ကျွန်ုပ် လူ့ဘဝရှိစဉ်တုန်းက မိတ်ဆွေများနှင့်အတူ မြစ်ထဲမှာ ရေကစားကြပါတယ်။ အကျွန်ုပ်က အရင်ပြီးတော့ ကုန်းပေါ်အမြန်တက်ပြီး မိတ်ဆွေတွေရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ကျီ

စယ်နောက်ပြောင်လိုတဲ့အနေနဲ့ ခိုးဝှက်ပြီး ဖွက်ထားမိပါတယ်။

မိတ်ဆွေများ ရေချိုးပြီးတဲ့အခါ အဝတ်အစားမရှိတဲ့အတွက် မြို့ထဲ မသွားရဲကြဘဲ ကမ်းစပ်မှာ ဟိုပြေးဒီပြေး ဖြစ်နေတာကို ကြည့်ပြီး ဟားတိုက်ရယ်မောခဲ့ရပါတယ်။ ရယ်လို့အားရမှ အဝတ်အစားတွေကို ထုတ်ပြီး ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမဖြစ်လောက်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် ယခုဘဝမှာ အဝတ်အစားမရှိ ဖြစ်နေရပါတယ်”

သေးငယ်သော အကုသိုလ်ကံပင် ဖြစ်လင့်ကစား မကောင်းကျိုးကားကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

ငရဲကုသု ၁၀၀ တွင် ၉၉ ယောက်မှာ ဝမ်းရောကြောင့် ကျရသူများဖြစ်ကြောင်း ဘုရားဟော ကျမ်းဂန်များတွင် ပါရှိလေသည်။ ငါးပါးသီလတွင် ဝမ်းရောနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် အဒိန္နဒါနာ သိက္ခာပုဒ်ကို အများဆုံး ကျူးလွန်မိတတ်၏။

ထို့ကြောင့် သားသမီးအတွက် သားမယားအတွက်၊ ဆွေမျိုးများအတွက် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ခိုးဝှက်သော အကုသိုလ်ကံ၏ ဆိုးကျိုးများကို ငရဲခဲမည်ဆိုပါက ဘယ်သားသမီး၊ ဘယ်ဆွေမျိုး၊ ဘယ်သားမယားမှ မပါဘဲ မိမိတို့ဦးတစ်ယောက်တည်း ခံရမည်ဖြစ်၍ အဒိန္နဒါနာကံအား လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်ကြစေပါကြောင်း စေတနာကောင်းမြဲရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်စိုက်ကယ်

စိတ်ကောင်းနှင့်ယှဉ် မေတ္တာသက်ဝင်

ညွန့်ဟံ(ကြူတော)

ဘာသာတရား၏ အဆုံးအမ၊ စာပေဩဝါဒ၊ လူကြီးသူမများ၏ နိတိတို့သည် မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ယဉ်ပါးလေ့ရှိကြပါ၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် ကောင်းမြတ်သော စိတ်စေတနာ အရင်းခံ မြတ်နိုးအပ်သော တရားတို့ကို လက်ကိုင်ပြုရာ၌ ဗြဟ္မစိုရ်တရား လေးပါးသည် ပဓာနကျကြောင်း မြင်သာတွေ့နိုင်၊ ကျင့်သုံးနိုင်၏။ မဂ္ဂိုးနိုင်သော လက်တွေ့ကျသည့် အကြောင်းအရာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဥပမေယျတွေ့ဖြင့် ဆင်ခြင်၍မဆုံးနိုင်။ လွမ်းပတ်ကမ္ဘာ မေတ္တာတွေ့သာ ထုံမွမ်းနေပါက စိတ်ဝမ်းလက်ညီ ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်သော လူ့ဘဝနှင့် ဝန်းကျင်အလှ ဖန်တီးကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

မေတ္တာစိတ်သည် အလွှာမရွေး၊ အတန်းအစား မခွဲခြားထားနိုင်လျှင် ကောင်း၏။ အပိုင်းအခြား အကန့်အသတ်မရှိ ပကတိအေးချမ်းပါ၏။ မေတ္တာအကြောင်း ရည်ညွှန်းဖွဲ့ဆိုသော နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံတွေ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်၊ အတိတ်ကအကြောင်းအရာအထွေထွေ၊ သာကကောင်းတွေက ယဉ်ပါးပြီး ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် တင်ပြ၍ မဆုံးနိုင်။

မေတ္တာဆိုသည် ဝေါဟာရနယ်ပယ်ကလည်း ကျယ်ဝန်းပါ၏။ မေတ္တာထားသည်၊ မေတ္တာမဲ့သည်၊ မေတ္တာ

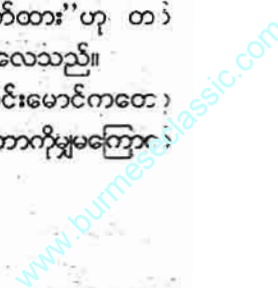
မရှိ၊ မေတ္တာပို့သည်၊ မေတ္တာစကားဆိုသည် ပို့သဘောမေတ္တာ၊ မေတ္တာရေချမ်း၊ မေတ္တာထုံမွမ်း၊ မေတ္တာရနံ၊ မေတ္တာစိတ်ကိန်း မကုန်ခန်းနိုင်သည့် မေတ္တာ၊ မေတ္တာကုန်ခန်းသည် စသည်ဖြင့် ဆိုလေ့ရှိပါ၏။ တောင်ဖီလာဆရာတော်၏ ကြောက်ကြီးကိုးလုံး ဆုံးမစာတွင် “မေတ္တာကုန်ခန်း စိတ်မချမ်း၊ ညှိုးနွမ်းပည်ကိုကြောက်” ဟု ဆိုခဲ့ ဩဝါဒပေးခဲ့ပါ၏။ တစ်ပါးသူ၏ မေတ္တာစိတ်ကင်းမဲ့မည်ကို ကြောက်ရွံ့စိတ်ဖြစ်၏။ ကမ္ဘာတစ်လွှား မေတ္တာဓာတ်တွေ ကိန်းအောင်းခြင်းမရှိ၊ ချို့တဲ့ကင်းကွာ ဗလာကျင်းနေပါက နေချင့်စဖွယ် မရှိ။

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မိဒိယာလောက၌ ဖတ်ရ ကြားရ သတင်းစကားများ၌ အနိဋ္ဌာရုံသတင်းမြင်ကွင်းများ ပါတတ်၏။ အကြောင်းမဲ့ သတ်ဖြတ်၊ အသေခံခုံးခွဲ၊ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ရှင်းလင်းသုတ်သင်မှုတွေက ခေါင်းပါးသော မေတ္တာစိတ် ပုံရိပ်လွှာများဟု ဆိုချေ၏။ အပေါ်ယံမေတ္တာစကားတွေ ဆိုနေသော်လည်း အတွင်းစိတ် အဇ္ဈတ္တတွင် အနှစ်သာရကင်းနေပါက အဆင်မပြေနိုင်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသာ ပြည့်ဝလှုံတက်ပါက အပေးအယူ မျှတညီညွတ်ခြင်း ဖြစ်စေပါမည်။ သာယာနာပျော်ဖွယ် ချိုသာသောစကားဖြင့် မုသားဆိုခြင်းထက် ကောင်းလုံးဝေါဟာရ ကြမ်း

ပါစေ၊ အနှစ်သာ မေတ္တာစိတ်ပါခြင်းက ပိုခိုလေးနက်နေမည်သာ ဖြစ်ပါစေ။ လူနှင့်လူချင်း၊ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်စသည်ဖြင့် ထားအပ်သော မေတ္တာရှိကြပါက ပဋိပက္ခတွေ နည်းပါးမင့်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့ငယ်စဉ်က ဘကြီးဖြစ်သူ ဦးအုန်းမောင်နှင့်အတူ လယ်ကွင်းထဲမှ တဲတစ်လုံးကိုသွား၏။ အဆိုပါတဲတွင် အလွန်တရာကိုက်တတ်သည်ဟု နာမည်ကြီးသော ခွေးတွေမွေးထား၏။ ဟောင်လည်းဟောင်၏။ ကြောက်စရာအသံကို အဝေးက ကြားရ၏။ တော်ရုံတန်ရုံဖြင့် မသွားခဲ့ကြ။ တဲရှင်ကို အသံပြုကာ ထိန်းသိမ်းစေပြီးမှ သွားလေ့ရှိ၏။ ဘကြီးဖြစ်သူကတော့ မကြောက်မရွံ့သွား၏။ ခွေးများက အန္တရာယ်မပြု။ ထူးဆန်းလှ၏။ ကျွန်တော်က မေးကြည့်မိ၏။ ခွေးကိုက်မှာ မကြောက်ဘူးလားဆိုသည့် အမေးကို

“ငါက မကြောက်ဘူးကွ။ အဲဒီတဲကို မသွားခင်ကတည်းက ခွေးငွေ့ကို မေတ္တာပို့ပြီးမှသွားတော့ ငါ့ကို ဟောင်တောင်မဟောင်ဘူး။ မင်းအမြင်ပဲလေ။ အဲဒီလိုကွ သတ္တဝါငွေ့အပေါ် မေတ္တာစိတ်ထား” ဟု တဲဆက်တည်း ဆုံးမလေသည်။

ဦးလေးဦးဝင်းမောင်ကတော့ တစ်မျိုးသတ္တိရှိ၏။ ဘာကိုမျှမကြောက်

ရွဲ့။ တစ်ခါက အခြားရွာမှ ဆွေမျိုးများက ကိုက်တတ်သော ခွေးတစ်ကောင်ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်၊ အန္တရာယ်ပြုမည် စိုးရိမ်သဖြင့် ယင်းခွေးကို ပေးလိုက်၏။ သူနှင့်ခွေး ရင်းနှီးသည်မဟုတ်၊ ကိုက်တတ်ခြင်းလည်း ရှိသေး၏။ အိမ်ရှင်က ခွေးကို လည်ပတ်ပတ်ကာ ကြိုးချည်နှောင်ပေးလိုက်၏။ သူသည် ရဲရဲတင်းတင်းပင် ခွေးကို မလှမ်းမကမ်း ဆွဲထား၏။ ရုန်းရင်းကန်ရင်း လယ်ကွင်းတဲများဆီ ရောက်၏။ ယင်းတဲများတွင် ခွေးအုပ်ရှိရာ အုပ်စုဖြင့် ဦးဝင်းမောင်၏ ခွေးကို ဟောင်၏။ ထိုအခါ ခွေးက လူနားကပ်လာ၏။ အားကိုးဟန်ပြု၏။ အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဦးဝင်းမောင်က ခွေးကိုကျောသပ်ကာ အားပေးဟန်ပြု၏။ ရင်းနှီးမှုယူ၏။ ဤသို့ တဲလေးငါးလုံး ကျော်လွန်ကာ ခွေးအုပ်များအနီး ဖြတ်ရင်း ခွေးနှင့် ကျွမ်းဝင်အောင်ပြု။ မေတ္တာစိတ်ရအောင် ယူလိုက်၏။ ဦးဝင်းမောင်၏ တဲအိမ်သို့ ရောက်ချိန်တွင် အတော်ပင် ယဉ်ပါးလာကြလေပြီ။ နောင်တွင် အဆိုပါခွေးသည် သူ၏ အားထားရသော သစ္စာရှိခွေးတစ်ကောင်အဖြစ် ကျော်ကြားလှပေသည်။ ထိုအချိန်က တောရွာကျေးလက် လယ်ကွင်းထဲများတွင် မငြိမ်မသက် သူခိုးဓားပြများ သောင်းကျန်းကြချိန်ဖြစ်၏။ ဦးဝင်းမောင်အဖို့မှာ ကား မေတ္တာစိတ်အရင်းခံဖြင့် မွေးမြူထားသောခွေးကြောင့် ဘေးမသိရန် မခ သောကကင်းကင်း အိပ်စက်ခွင့်ရပေသည်။ ရန်သူ တကယ်လာသည့်အခါ သတိပေးခြင်းနှင့် ကာကွယ်မှုပေးခြင်းလည်း အကြိမ်ကြိမ် ကြုံခဲ့ရ

သည်။
အချို့က မေတ္တာစကား ဆိုသော်ငြားလည်း နားခါးစရာ ဖြစ်သဖြင့် အထင်လွဲ၏။ အပြုအမူကြောင့်လည်း အယူအတွေးလွဲ၏။ ထိုအခြေအနေမျိုး ကြားရ ကြုံရသည့်အခါ မန်လည်ဆရာတော်၏ မာယဒေဝလင်္ကာ သစ်ထဲက စာပိုဒ်တစ်ခုကို အမြဲပင် သတိရမိ၏။

“ရှေးရှုမေတ္တာ၊ ကရုဏာနှင့် နာနာကျင်ကျင်၊ ပြစ်မြင်တိုင်း၊ ဝမ်းတွင်းမသို့၊ ဟုတ်တိုင်းဆို၍၊ ကျိုးလိုစိတ်က၊ ဆိုမတတ်သူ၊ ဆရာဟူလော့”

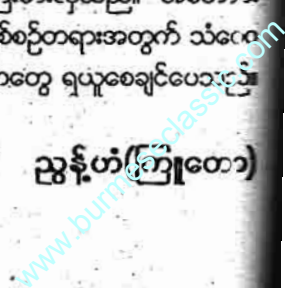
ဟူသော အကြောင်းရပ် ဖြစ်လေသည်။ အစဉ်မသင့်သဖြင့် ဆရာက တပည့်ကို နာကျင်စွာ ရိုက်နှက်ခြင်းသည် မကုန်ခန်းနိုင်သော မေတ္တာကြောင့်ဟု ဆိုပါ၏။ အထင်တော်မမှားသင့်ပါချေ။ နားလည်ရပါမည်။ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ တစ်ခုတည်းကိုကြည့်၍ မေတ္တာစိတ်ကင်းသည်ဟု မဆိုသာကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခါးသီးသောစကားများတွင် မေတ္တာစိတ် အရိပ်အငွေ့တွေ ယှက်သန်းနေသည်ကို ဆင်ခြေသတိပြုဖို့ ဖြစ်လေသည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ရည်စူးခြင်း၊ ယေဘုယျလွှမ်းခြုံရည်စူး ပို့သခြင်းတို့ကလည်း ထက်မြက်ပါ၏။ အဝေးအနီး အရှည်အတို မေတ္တာစိတ်ကသာ ပံ့ပိုးကူညီလေသည်။ အခုအခါ ရုပ်ဝတ္ထုတွေတိုးတက်၊ စက်မှုသိပ္ပံအကျိုးဆက်တွေကြောင့် စိတ်ဓာတ်တွေပျက်ပြား၊ မေတ္တာတရားတွေ ခေါင်းပါးကြပြီဟု ညည်းညူကြသံ

ကြားရပေသည်။ မည်သူ တရားပျက်ပျက် မိမိဘက်က မပျက်မယွင်း တည်ဆောက်ရင်းဖြင့် မေတ္တာသံဝေ ရွှေနှင့် ရွှေထပ်၊ စိန်ချင်းအပ်သို့ နှင်းအပ်မွမ်းမံ ပြည့်လှုံစေသင့်ပါ၏။

မေတ္တာ(Kindness)၏ သဘောက ကျယ်ပြန့်၏။ သားကောင်နှင့်မှဆိုးကြည်ဖြူနိုင်၏။ ရန်သူကို မိတ်ဆွေဖွဲ့နိုင်၏။ ရိုးသားမှုတော့ လိုပါ၏။ အပေါ်ယံ မေတ္တာစကား ပြောရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်။ ပေးခြင်း ဖြစ်ရပါမည်။ မေတ္တာပေးလျှင် မေတ္တာပြန်ရပါ၏။ စာရေးသူသည် ဝန်ထမ်းဘဝက မိမိအပေါ် အမြင်မကြည်လင်မှုတွေ ကြုံခဲ့ရသည်။ တစ်ဦးနှစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ ထိုအခါ ထိုသူကိုရည်စူးလျက် မေတ္တာ ရေဖြင့် ဦးတည်ပို့သသည်။ ကောင်းသောဆုမွန်တွေ ခြွေဖြစ်သည်။ ဒီတော့ သဘောထားတွေ ပြောင်းလဲကာ မိမိ၏အကျိုးစီးပွား ချောမွေ့မှုတွေ ရပေသည်။ တစ်ဖက်၏ မေတ္တာကင်းမဲ့မှုကို ပဋိပက္ခဖြင့် တုန်ပြန်ခြင်းက အဆိုးသံသရာကြိုရလေသည်။ ချစ်သောကမ္ဘာမြေ၊ ရင်းချာသောတိုင်းရင်းသား၊ ထိတွေ့ရသော လူနယ်ပယ်တွင် စီးပွားလူမှု အစုရင့်မေတ္တာစကားသံနှင့် လုပ်ရပ် တစ်ထပ်တည်းကျစေခြင်း၏ အပေါ်ယံရုပ်တိုက်လှမြင်လူကြားကောင်းရုံဖြင့် မလုံလောက်၊ စိတ်စေတသိက်တွေကိုအရင်းခံသော ဖြန့်ကြက်မေတ္တာအစွမ်းက ထုထည်ကြီးမားလှသည်။ အဟောအသစ် ဖြစ်စဉ်တရားအတွက် သံဝေသင်ခန်းစာတွေ ရယူစေချင်ပေသည်။

ညွန့်ဟံ(ကြိုတော့)

ကြောင်မကြီးနို့ ကြွက်ကလေးစို့

တင်နှိုင်းတိုး

မကြာမီက ကြောင်မကြီးတစ်ကောင် နို့အား ကြွက်ကလေးများ ဝိုင်းစို့ကြပုံကို ဂျာနယ်တစ်စောင်တွင် ဖော်ပြခဲ့ရာ ဟိုးလေးတကြော် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကြောင်နှင့်ကြွက်သည် ရန်သူဟူ၍ သိရှိထားကြရာ ယခုကဲ့သို့ ကြောင်မကြီးနို့အား ကြွက်ကလေးများ ဝိုင်းစို့ကြသည်မှာ အမှန်ပင် ထူးခြားသော ကိစ္စဖြစ်လေသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်တောင်ဖြစ်ခဲ့ကိစ္စမျိုးက ယခုမှ ဖြစ်ခဲ့သည်မဟုတ်ဘဲ ကုန်းဘောင်ခေတ်၊ ပါလီမန်ခေတ်များတွင်လည်း ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးကြောင်း အမှတ်အသားများ ရှာဖွေတွေ့ရှိရပါသည်။ ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် ရေးမှတ်ပြုစုခဲ့သည့် 'ရွှေနန်းလက်သုံးပုံ' ပုရပိုက်၌ ကြောင်မကြီးနို့အား ကြွက်ကလေးများ စို့နေကြပုံကို ပုံနှင့်တကွ ရေးဆွဲမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အမရပူရမြို့တည်နန်းတည်ဘိုးတော်ဘုရား(မဒုံမင်း)လက်ထက်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ပုရပိုက်မှတ်တမ်း၌ ဆွဲပုံနှင့်တကွ 'ကြောင်မတစ်ခုတွင် ကြွက်ငယ်(၅)ခုတို့ နို့စို့ကြပုံ' ဟူ၍ ရေးထိုးထားပါသည်။

ထိုစဉ်က မင်းနေပြည်တော်တစ်ခုလုံး ထူးဆန်းသောကိစ္စရပ်ကြောင့် အုန်းအုန်းကျက်ကျက် ဖြစ်ခဲ့ကြဟန်တူပါသည်။ နန်းတွင်း၌ ဓာတ်ပုံမပေါ်သေးသဖြင့် နန်းတွင်းပန်းချီဆရာက ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ကြည့်ရှုကာ ပန်းချီပုံဖြင့် ရေးဆွဲမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။ နန်းတွင်းပန်းချီဆရာ၏ ပုရပိုက်ပုံတွင် ကြောင်မ

ကြီးက လက်နှစ်ဖက်ရှေ့ပစ်၍ အိပ်နေပြီး ကြွက်ကလေးငါးကောင်က ကြောင်မကြီးနို့ကို စို့နေကြပါသည်။

ပါလီမန်ခေတ်တွင်လည်း ကြောင်မကြီးနို့ ကြွက်ငယ်ကလေးများ စို့သောကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာပြန်ပါသည်။ (၁၈၂၁-၁၉၅၀)ရက်စွဲပါ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် အောက်ပါသတင်း ဖော်ပြပါရှိပါသည်။

ကြောင်မနှင့်ကြွက် ထူးဆန်းသော နိမိတ်လော

ကြောင်မ၏နို့ကို ကြွက်ဝမ်းဖြူသည် မကြာခဏ အားရပါးရ နို့စို့နေ၍ သွားရောက်ကြည့်ရှုနေခြင်း။ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်၌ ဘုန်းတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ကြောင်မကြီးကို ကျွေးမွေးပြုစောင့်ရှောက်ထားပုံ။ နေ့ရောညပါ စည်ကားနေပြီ။

သောင်းကျန်းသူတို့ လက်အောက်၌ ကျရောက်လျက်ရှိသော ပဋိပက္ခနည်းရှိ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်အတွင်း မရမ်းကျောင်း၌ ဘုန်းတော်ကြီးမွေးမြူထားသော ကြောင်မကြီးတစ်ကောင်သည် ကျောင်းအရှေ့ခန်းရှိ ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက်တွင် မကြာမီက ကြောင်ကလေးနှစ်ကောင် ဖွားမြင်ပြီး မိခင်ကြောင်မကြီးက ကြောင်ကလေးများကို နို့တိုက်နေစဉ်အတွင်း ကြွက်ဝမ်းဖြူကလေးတစ်ကောင်သည် ကျောင်းမျက်

နှာကြက်ကြားထဲမှ ဆင်းလာပြီးလျှင် ကြောင်ကလေးများနှင့်ရောနှော၍ ကြောင်မကြီး၏နို့ကို အားရပါးရ မြိန်ရေရှက်ရေစို့တော့သည်ဆိုကြောင်း။ ထိုသို့ရှိနေသည်ကို ဘုန်းတော်ကြီးက စကြိုလျှောက်ရာမှ လှမ်း၍မြင်သဖြင့် ထူးဆန်းလှသည်ဟု ထိုနေရာသို့သွားရောက်ပြီး အနီးမှကပ်၍ အသေအရာကြည့်ရှုရာ ထိုကြွက်ကြီးမှာ အထိကြီးဖြစ်၍ ကြောင်မကြီးကလည်း အိပ်လျက်ကပင် အပြီးနှင့်နှင့်နှင့် အထွန်နှစ်မြိုက်သဘောကျသကဲ့သို့ မျက်လုံးနှစ်ဖက်မိန်းကား ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး နို့တိုက်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်ဆိုကြောင်း။ ထိုသို့ ဘုန်းတော်ကြီးကိုယ်တိုင် အနီးကပ်၍ ကြည့်နေသော်လည်း ကြွက်ဝမ်းဖြူကြီးမှာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်၍ ထွက်ပြေးမသွားဘဲ နို့စို့၍ တင်းတိမ်အားရမှ ကြောင်မကြီးကိုယ်ပေါ်သို့ ပြေး၍ တက်လျှောက်သွားပြီးလျှင် ဦးခေါင်းနှင့် မျက်နှာ၊ နှုတ်ခမ်းမွေးဖူးပေါ်သို့ လှည့်လည်ပွတ်သပ် ကိုစယ်ကံစားပြီးမှ အမိရှိ မျက်နှာကြက်ပေါ်သို့ ပြေးသွားတော့သည်ဆိုကြောင်း။ ထိုသတင်းမှာ ကျောင်းသားကိုရင်၊ ဦးပွင်းများမှစ၍ မြို့တွင်းသို့ တစ်မှဟုတ်ချင်း ပြန့်နှံ့သွားရာ ကြားရသူတိုင်း ထူးဆန်းအံ့ဩလှသည်နှင့် သွားရောက်ကြည့်ရှုကြရာ ထိုမရမ်းကျောင်း၌ နေရာညပါ ပရိသတ်များ ပြည့်နှက်စည်ကားလျက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်နေသည်ဆိုကြောင်း။

ရွှေနန်းလက်သုံးပုံ ပုရပိုက်ပါ ကြောင်မကြီးနို့အား
ကြွက်ကလေးများ စို့နေကြပုံ

နို့မိတ်ဖတ်ကြပုံ

တဘောင်စနည်း တိတ်နို့မိတ် လိုက်စားသော အခြင်းအရာကို ကိုယ် တွေသိမြင်ရာသူတို့က နို့မိတ်ဖတ်ကြားကြ သည်မှာ ကြောင်မကြီးမှာ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံနှင့်တူ၍ ကြွက်ဝမ်းဖြူကြီးမှာ သောင်းကျန်းသူများနှင့် တူသည်ဟု ဆို ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြောင်နှင့်ကြွက် သည် ကမ္ဘာ့ရန်ကဲ့သို့ မည်သည့်အခါမျှ သင့်တင့်သော သတ္တဝါများ မဖြစ်ခဲ့ဖူး ကြောင်း၊ လူတို့၏ စည်းစိမ်ကို အမြဲနှောင့် ယှက်ဖျက်ဆီး သောင်းကျန်းနေသော ကြွက်များကို တွေ့မြင်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် လူတို့အမြတ်တန်းမွေးမြူထားသော ကြောင်များက ချမ်းသာမပေဘဲ မရအရ အမြဲဖမ်းဆီးဆုတ်သင် စားသောက်နေကြ မြ ဓမ္မတာမှ ကြောင်သည် ၎င်း၏ရန်သူ ကြွက်ကို ရန်မပြုဘဲ ကျေနပ်စွာ အခွင့်ပြု ၍ နို့တိုက်နေသည်ကိုလည်းကောင်း။

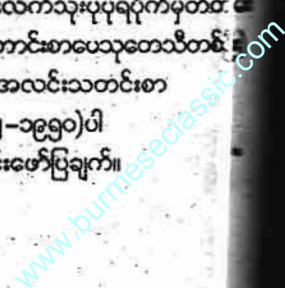
ကြောင်မြင်တိုင်း ထွက်ပြေးနေရသော ကြွက်ကလည်း ကြောင်မကြီး၏ စိတ် သဘောထားကို သိရှိနေသည့်အလား မကြောက်မရွံ့ဘဲ နို့ကို လာရောက်စို့ သောက်နေခြင်းကိုလည်းကောင်း ထောက် ရှုခြင်းအားဖြင့် သောင်းကျန်းသူတို့သည် မိမိတို့၏ အမှားကို သိမြင်လာပြီးလျှင် ကြောင်မကြီးနှင့်တူသော မိခင်ပြည် ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရထံ ၎င်း တို့၏အမှားကို ဝန်ခံ၍ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရှေ့ရှုလျက် မကြာမီအတွင်း လက်နက်ချ ၍ ဝင်ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု နို့မိတ်ဖတ် လျက်ရှိကြောင်းနှင့် ပျဉ်းမနားမြို့မှ အထက်မြန်မာပြည်သို့ ကြွရောက်လာ သော ဘွဲ့တော်ကိုမဖော်ပြလိုသည့် ထေရ် ကြီးဝါကြီးဆရာတော်တစ်ပါးက မိန့်ကြား သည်ကို သတင်းစာဖတ် ရှင်လူအများတို့ သိရှိရန် အတိုချုပ်၍ ရေးသားဖော်ပြလိုက် ရသည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ခေတ်သူ့ခါအလျောက် ကြောင် မကြီးနို့ကို ကြွက်ကလေးစို့သည်ကို နို့မိတ် ဖတ်ကြပုံမှာလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်ပါ သည်။ လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီး နောက်ပိုင်း ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းသူများက မြို့နယ် အများကို ထိပါးနှောင့်ယှက်နေချိန်တွင် သတင်းစာမှ နို့မိတ်ယူပုံဖြင့် သိမ်းဆွဲ ဖော်ပြထားပုံကလည်း နှစ်မြို့စရာ ဖြစ်ပါ သည်။

တင်နိုင်ငံနိုး

- ကျမ်းကိုး
- ၁။ ရွှေနန်းလက်သုံးပုံပုရပိုက်မှတ်တမ်း (ရှေးဟောင်းစာပေသုတေသီတမ်း)
 - ၂။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ (၁၈-၂-၁၉၅၀)ပါ သတင်းဖော်ပြချက်။

ထူးထူးခြားခြား ပုံပြင်များ

သစ္စာတရားဖြင့် အောင်နိုင်သူ

တိုး . . . ရှေးရှေးတုန်းက . . .

ဗာရာဏသီ ပြည်၌ ကောသလမင်းကြီး အုပ်စိုးနေစဉ်က ဖြစ်၏။

ကောသလမင်းကြီးမှာ ပွဲသဘင်နေ့ တစ်နေ့၌ ဆင်ဖြူတော်အား စီးလျက် ကြီးစွာသော မင်း၏ အာနုဘော်ဖြင့် မြို့ကို လှည့်လည်စဉ် အိမ်တစ်အိမ်ပေါ်၌ မိမိအား ကြည့်နေသည့် မိန်းမကို တပ်မက်စွဲလမ်းမိလေ၏။

မြို့တော်လှည့်ပြီး နန်းတော် ပြန်ရောက်လျှင် မင်းကြီးသည် အမတ်တစ်ဦးကို သွားစုံစမ်းခိုင်းပြီး လင်ရှိကြောင်း သိလျှင် ထိုလင်ကို ခေါ်စေ၏။ ထိုလင်ယောက်ျားလည်း "မယားကိုမှီ၍ ဘေးဖြစ်ပေါ်၏" ဟု ကြံ၍ လိုက်လာ၏။ မင်းကြီးက -

"အသင်သည် လက်နက်များ ကိုင်ဆောင်ကာ အမှုထမ်းလော့"

ဟု ဆိုရာ ထိုယောက်ျားသည် ဘေးကိုမြင်၍ မမေ့မလျော့ အမှုထမ်းလေ၏။ ထို

စိုးဝင်းထွန်း(တာမွေ)

အခါ မင်းကြီးမှာ ၎င်း၏ အကြံမအောင်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ကာမမီးဖြင့် ပြင်းထန်စွာ လောင်နေသည်ဖြစ်ရကား "အပြစ်ရှာပြီး သတ်အံ့" ဟု ကြံ၍ ထိုယောက်ျားအား -
"သင်သည် ဤ တစ်ယူဇနာဝေးသည်တို့မည်သော အရပ်ကိုသွား၍ ကုမုဒြာကြာပန်းများနှင့် အဝူဏဝတီခေါ် နီးမြန်းသည့် မြေညက်တို့ကို ညနေ ငါရေချိုးအမိအရောက် ယူလာခဲ့ရမည်။ မရောက်လျှင် သတ်အံ့"

ဟု စေခိုင်းလေ၏။ ထိုယောက်ျားသည် ဇနီးဖြစ်သူအား ချစ်ခင်စုံမက်သူ ဖြစ်ကာ ၎င်းတို့နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးကို တစ်ဦး သစ္စာတရားကို တန်ဖိုးထားကြသူများဖြစ်ပြီး ဇနီးဖြစ်သူအား -
"ချစ်ဇနီး . . . ငါသည်

မင်းကြီး၏ စေခိုင်းမှုဖြင့် သွားရတော့အံ့။ ၎င်းယူဆောင်ခိုင်းသော အရာဝတ္ထုကိုကား နဂါးပြည်၌သာ ရှိ၏။ အဘယ်မှာ ငါရနိုင်ပါအံ့နည်း။ သို့သော် ငါ သစ္စာတရားအတိုင်း ငါ ရောက်အောင်ယူကာ ပြန်လာခဲ့မည်" ဟု ဆိုကာ ထမင်းကို ယူ၍ တစ်ယူဇနာခရီးကို အပြင်းနှင့်လေ၏။ ရောက်လျှင် သူသည် ထမင်းဦးကိုချန်၍ ထမင်းစားနေစဉ် လာရောက်သည့် ခရီးသည်တစ်ဦးအား . . .
"သင့်၌ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သောလက္ခဏာရှိ၍ ကျွန်ုပ်၏ ထမင်းကို စားပါ" ဟု ဆိုကာ ကျွေးမွေးလေ၏။ စားပြီးသော် သူသည် ထမင်းတစ်ဆုပ်ကို ရေထဲစွန့်ကြပြီး အသံကျယ်စွာဖြင့်သစ္စာပြုလေ၏။
"ဤဖြစ်၌ စောင့်ရှောက်

အုပ်စိုးကြသည် နတ်၊ နဂါးတို့ . . . ကျွန်ုပ် စကားကို နာတော်မူကြပါ။ မင်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား အမိန့်အာဏာဖြင့် တုမုဒြာကြာပန်းများနှင့် အရူဏဝတီ မြေညက်တို့ကို ယူခိုင်းပါ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ခရီးသွားတစ်ဦးအား ထမင်းဦးပေးလျှပါ၏။ ရေထဲ၌ ငါးတို့အား လည်း ပေးလျှပါ၏။ ဤအလှူသည် အဆ အရာအထောင်မက ပေးလျှပါ၏။ ဤကောင်းမှုအကျိုးကို သင်တို့အား အမျှပေးပေပါ၏။ ကျွန်ုပ်အား ထိုအရာဝတ္ထုများကို ဆောင်ယူ၍ ပေးသနားကြပါ" ဟု ဆိုကာ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဟစ်လေ၏။ ထိုဖြစ်တို့ စောင့်သည့် နဂါးမင်းကြီးသည် ထိုအသံကိုကြား၍ သူတို့အသွင်ဖြင့် လာပြီး . . .
"အသင်လူသား . . . ကျွန်ုပ် သင့်အတွက် ကုမုဒြာကြာပန်းများနှင့် အရူဏဝတီ မြေညက်ကို ပေးပါ၏။ သင်စိတ်မဆင်းရဲပါနှင့်" ဟုဆိုကာ ယူဆောင်ပေးလေ၏။ တောသလမင်းကြီး

လည်း သူ့အကြံအစားမှာ စိုး၍ မြို့တံခါးကို စောစော ပိတ်စေလေ၏။ ထိုယောက်ျားလည်း အမြန်ပြန်လာ၍ မင်းကြီး၏ ရေချိုးချိန်အမိ ရောက်လာလေ၏။ သို့သော် တံခါးပိတ်ထားပြီးဖြစ်၍ အသက်ဘေးမှ ကြောက်ရွံ့လျက် တုန်ပုပ်ချောက်ချားကာ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သွားအိပ်လေ၏။

“မိုးလင်းလျှင် .. ထိုယောက်ျားကို သတ်၍ ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူအံ့” ဟု ကြံလျက်ရှိ၏။

သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ လောဟကမ္ဘိဇ္ဇာရဲအိုးကြီး၌ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျခံနေရသော ငရဲသားလေးဦးတို့သည် အနှစ်သုံးသောင်းကြာမှ ငရဲအောက်ခြေက မျက်နှာဝသို့ ရောက်လာလျှင် ဦးခေါင်းကို မြှောက်၍ အချင်းချင်းကို ကြည့်လျက် ကြောက်မက်ဖွယ်အသံ ကျယ်လောင်စွာဖြင့် -

“ဤဒုက္ခမှ ဘယ်တော့ လွတ်နိုင်အံ့နည်း”

စသည်ဖြင့် တစ်ဂါထာစီကို ရွတ်ဆိုရန် အားထုတ်ကြရာ ...

“ဒု - သ - န - သော” ဟုသာ တစ်လုံးစီမျှသာ

ရွတ်ဆိုနိုင်ပြီး တစ်ဖန်ငရဲအိုးထဲ နစ်မြုပ်ဝင်သွားပြန်ကုန်၏။

မင်းကြီးမှာ အိပ်မက်ဆိုးကြီးမှ လန်နိုးသူပမာ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်လေ၏။ မိုးလင်းသော် မင်းကြီးမှာ မလ္လိကာမိဖုရားနှင့်အတူ ယာဉ်ငယ်ဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ သွားရာ ကြောက်လန့်နေ၍ စတားတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်ဘဲ ရှိခိုး၍သာ နေလေ၏။ မိဖုရားကြီးက ထိုသံလေးသံကို ကြားရ၍ မင်းကြီးကြောက်လန့်နေကြောင်းကို လျှောက်ကြား၏။

“အရင်ဘုရား .. ပူလောင် ပြင်းပြသော ငရဲသားလေးဦး၏ အသံနှင့် ဝင့်အားကြား၍ ကြောက်ရွံ့နေခြင်းဖြစ်ပါ၏”

ဟု ဆိုလျှင် ... မြတ်စွာဘုရားက -

“အသင်မင်းကြီး .. မကြောက်လင့်ပါနှင့်၊ သင့်မှာ အန္တရာယ်မရှိနိုင်၊ စင်စစ်အားဖြင့် ကဿပ ဘုရားရှင်လက်ထက်၌ သူဌေးသားလေးဦးတို့မှာ သူတစ်ပါးတို့၏ မယားများကို ပစ္စာဖြင့် ဖျားယောင်း၍ ဖျော်ပါးခဲ့ကြသည်။ မကောင်းမှုကြောင့် သေသည်မှ ယခုအထိ လောဟကမ္ဘိဇ္ဇာရဲအိုးကြီး၌ ခံယူနေကြရ၏။ ၎င်းတို့လေးဦးမှာ ငရဲအိုးအောက်ခြေမှ အနှစ်သုံးသောင်းကြာမှ

ငရဲအိုးဝဲ ရောက် “ဒု... သ... န... သော” ဟူသော အသံကို အော်ဟစ်ကြခြင်း ဖြစ်၏” ဟု မိန့်ကြားပြီး အသံလေးသံ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်းပြတော်မူ၏။

ကောသလမင်းကြီးမှာ လောင်ကျွမ်းတောက်လောင်နေသော တဏှာမီးများ၏ ဆိုးကျိုးကို သိရှိပြီး ၎င်းအမိုက်မှောင်ဖုံးသောကြောင့် သူတစ်ပါးအား သတ်မည့်အကြံ ရောက်ခဲ့သလို သူတစ်ပါးများအား ကျူးလွန်မည့်ဆဲဆဲ သတိရခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် ...

“သူတစ်ပါး၏ မယားကို ကျူးလွန်သည် အပြစ်ကားကြီးမားပေစွ၊ ငါလည်း သူတစ်ပါး မယားအား တပ်မက်မိ၍ တစ်ညလုံး အိပ်မရ၊ ယနေ့မှစ၍ မယား၌ ပြစ်မှားလိုစိတ် မထားတော့အံ့”

ဟု ကြံလေ၏။ ဘုရားရှင်အား ...

“တပည့်တော်သည်ယနေ့ တစ်ညတာ၏ ရှည်ကြာသည်အဖြစ်ကို သိရပါပြီ ဘုရား”

ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ ထိုယောက်ျားလည်း အနီး၌ ပင် ရှိနေရကား တပ်မက်ခဲ့သည့် မင်းကြီးစကားကို ကြားလျှင် ...

“တပည့်တော်သည် မနေ့က တစ်ယူဇနာခရီး၏ ရှည်

ဝေးသည်အဖြစ်ကို သိရပါပြီ” ဟု လျှောက်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုလူနစ်ဦး၏ စကားကို ပေါင်းစပ်လျက် ...

“မင်းကြီး .. အချို့သော သူများသည် ညဉ့်သည် တာရှည်၏။ အချို့သောသူအား တစ်ယူဇနာမျှသော ခရီးသည် ရှည်ဝေး၏။ မိုက်မဲသူတွေဝေ သူအား သံသရာခရီးသည် ကြာရှည်၏”

ဟု မိန့်တော်မူပြီး .. မြတ်စွာဘုရားက အောက်ပါအတိုင်း ဟောတော်မူလေ၏။

“အိပ်၍မပျော်သော နိုးနေသူအဖို့ ညသည် တာရှည်၏။ ခရီးပန်းသော သူအဖို့ တစ်ယူဇနာမျှသော ခရီးသည် ရှည်ဝေး၏။ သူတော်ကောင်းတရားကို မသိကြသော သူမိုက်တို့အဖို့ ဘဝသံသရာသည် အလွန်ရှည်ကြာစွာ ဖြတ်သန်းရ၏”

ဟု ဆိုကာ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုယောက်ျားသည် တရားကို နာကြားပြီးနောက် သောတာပန် ဖြစ်ခဲ့လေတော့သည်။

ဆောင်ပုဒ်
တဏှာရာဝသည် ဘဝများစွာကို ပူလောင်စေ၏။

စိုးဝင်းထွဋ်း (ကောမ္မ)

နာလန်ထူပို့ ကံကုခို့

■ ဂန္ဓာရိတြာအံ

လွတ်နေသော ခြေရင်းအခန်းကလေးသို့ မမျှော်လင့်
သည့်တစ်ရက်၌ အိမ်ငှားတွေ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာလေ၏။
အိမ်ငှားတွေဆိုရာ၌ များများစားစားမဟုတ်။ အရွယ်အိုယောက်ျား
တစ်ဦးနှင့် မူလတန်းကျောင်းသားအရွယ် ယောက်ျားကလေး
တစ်ဦး။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးကား မြေးအဘိုးတော်စပ်ကြသူတွေတည်း။
အဘိုး၏အမည်မှာ ဦးသက်ကျော်ဖြစ်၍ မြေး၏အမည်မှာ
မောင်အာနီး ဖြစ်လေသည်။ မြေးမောင်အာနီးသည် ကျောင်းသား
အရွယ်မှ ကျွန်ုပ်တို့မြို့နယ်ရှိ မူလတန်းကျောင်းကလေး၌ ကျောင်း
တက်ရလေသည်။ ဘိုးအေဖြစ်သူ ဦးသက်ကျော်မှာ ရန်ကုန်မြို့
လယ်ရှိ စာပေတိုက်တစ်ခု၌ အကြံပေးအယ်ဒီတာတစ်ဦးဟု သိရ
လေ၏။

အိမ်နီးချင်းတို့၏ ဝတ္တရားနှင့်အညီ ၎င်းတို့ပြောင်းရွှေ့
လာသည့်နေ့မှာပင် မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ ဝတ္တရားနှင့် လျော်ညီစွာ
သွားရောက်မိတ်ဖွဲ့ ကူညီစကားဆိုခဲ့ရင်းမှ ခင်မင်သွားကြလေ
တော့သည်။ ဦးသက်ကျော်သည် စာဖတ်ဝါသနာပါသော ကျွန်ုပ်
အား ၎င်းအလုပ်လုပ်ရာ စာပေတိုက်ထုတ် မဂ္ဂဇင်းတစ်ပတ်နှုန်း
များကို လက်ဆောင်ပေးရှာ၏။ ၎င်းကိုကြည့်ရသည်မှာ သိပ်ပြီး
ကျန်းမာရေးကောင်းပုံမရ။ ပြီးတော့ ၎င်းထံမှ ချဉ်းစားအနံ့ ချဉ်
လေရာ ၎င်းသည် အစားထက် အသောက်တက်၍ အာရုံမစူး
သူဖြစ်မှန်း အကဲခတ်လိုက်မိလေတော့၏။
“ကျွန်တော့်လက်ရှိအနေအထားက မသောက်ရင် နှစ်
တော့လို့အနေအထားမျိုး ဆရာရဲ့ တုံ့တံကြည့်ဖတ်ဖတ်လို့က

တော့ ကိုယ်ကျိုးနည်းမှာ အမှန်ပဲ။ ဒါကြောင့် မပြတ်တမ်း မှီဝဲနေတာပါ။ အလုပ်ရှင်တွေကလည်း လက်တွဲခဲ့တဲ့ ကာလကြာလေတော့ ကျွန်တော့်အပေါ် အစစအရာရာ ထောက်ထားကူညီကြပါတယ်။ တစ်ချိန်တုန်းကဆို ကျွန်တော့်အနေအထားက ဒီလို ဘယ်ဟုတ်ပါမလဲ ဆရာရယ်။ အယ်ဒီတာ သက်ကျော်ဆိုတာ စာနယ်ဇင်းလောကမှာ နာလည်ကြီးပေါ့”

သူပြောသည်မှာ ဟုတ်လောက်ပေ၏။ ယခုလည်း အတိတ်သည် အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်သည် ပစ္စုပ္ပန်ပါတည်း။

“ခင်ဗျားမှာ လူလားမမြောက်သေးတဲ့ မြေးကလေးရှိ ဝယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ သူ့ရဲ့အနာဂတ်အတွက် ခင်ဗျား အသက်ရှည်ဖို့လိုမယ်။ ကျန်းမာရေးတော့ ဂရုစိုက်ပါဗျာ”

ပြောမည့်သာ ပြောရသည်။ ၎င်း၏ကျန်းမာရေးသည် သိပ်အကဲမလှပါချေ။

ထင်သည့်အတိုင်းပင် တစ်နေ့မှာတော့ အိမ်နီးချင်း မိတ်ဆွေကြီး ဦးသက်ကျော်ခမျာ အိပ်ရာထဲ ဗုန်းဗုန်းလဲတော့ သည်။ ထိုရောအခါဝယ် ၎င်းအားစောင့်ရှောက်ရန် အလုပ်တိုက် မှ မောင်ဝင်းလှိုင်ဆိုသည့် တောက်တိုမည်ရ ဝန်ထမ်းကလေးကို လွှတ်ပေးရှာ၏။ မောင်ဝင်းလှိုင်လည်း ခေသူတော့မဟုတ်။ သူ့ ဆရာအကြံပေး အယ်ဒီတာဦးသက်ကျော်၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း ညညဆို မူးပြဲနေအောင်သောက်လေ၏။ မနက်မိုးလင်းလေတိုင်း အသံတွေလည်း ကြားရ၏။

“ဝင်းလှိုင်ရေ ... ငါ့ကို ကူညီပြုစုဖို့ လာတာတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေတယ်လို့ အိပ်ရာထဲ သေးပေါက် ပေါက်ချတာတော့ မကောင်းပါဘူးကွာ။ နောက်လည်း မလာပါ နဲ့တော့။ ငါ့မြေးကပဲ ငါ့ကိုပြုစုပါလိမ့်မယ်”

ဦးသက်ကျော်၏ စကားသံကြားရပြီးသည်ကာလ နောက်ရက်၌ မောင်ဝင်းလှိုင်လာသည်ကို မတွေ့ရတော့ချေ။ သို့ပါသော်ငြား ဦးသက်ကျော်၏ ကျန်းမာရေးက သိပ်အားရစရာ မရှိ။ သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်း၏အခန်းသို့ ကူးသွားရ လေတော့၏။ အာလာပသလ္လာပစကားများကို ပြောဆိုရင်းမှ ၎င်း၏အသက်ကို မေးကြည့်၏။ ၆၄ နှစ်ဟု သိရ၏။ ၎င်းကို ၈ နှင့်စားသော် အကြွင်း ၀ ရလေတော့သည်။

“ကိုသက်ကျော်ရေ ... သောကြာသားဖြစ်တဲ့ ခင်ဗျား အဖို့ ယတြာလုပ်ရလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ကျန်းမာရေးကောင်းဖို့ပါ။ လုံချည်အဟောင်းတစ်ထည်ကို လေတိုက်ခံပြီး စွန့်လိုက်ပါ”

“ကောင်းမယ်ထင်သလို လုပ်ပေးပါ ဆရာရယ်”

ကျွန်ုပ်လည်း အဆိုပါ ယတြာအတိုင်း လုပ်ပေးလိုက် ပါ၏။ ထူးခြားလေစွာ နောက်ရက်တွေ၌ ရောဂါဝေဒနာ လျော့

သွားကာ တစ်ခတ်စီ ထူထောင်လာပြီး အလုပ်ပင် ဆင်းလာ နိုင်တော့၏။ ကျေးဇူးတင်လွန်း၍ထင်။ အလုပ်တိုက်မှ ပြန်လာ လေတိုင်း ပါဆယ်ထုပ်ကလေးများ ဆွဲလာကာ ကျွန်ုပ်ကို လာလာပေးပါတော့၏။ လက်မခံခဲ့ပါ။ အသောက်အစား လျော့ လျက် အလုပ်ပုံမှန်လုပ်လာနိုင်သည်ကိုပဲ ကျွန်ုပ်အဖို့ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါတော့၏။

ဤစာရှုသူတို့အနေဖြင့် ကျန်းမာရေးချူချာမှုနှင့် ကြံ့ပုံ က ကိုယ်တိုင်တွက်ချက်၍ ယတြာချေနိုင်ကြပါသည်။ လက်ရှိ ရောက်နေသောအသက်ကိုတည်း ၈ ဖြင့်စားပါ။ အကြွင်းများ လာပါလိမ့်မည်။

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

(၁) ကြွင်းလျှင် လုံချည်ကို ရေမျှောစွန့်ပါ။ (၂) ကြွင်း လျှင် အင်္ကျီကို ရေမျှောစွန့်ပါ။

၂။ တနင်္လာသားသမီးများ

(၂) ကြွင်းလျှင် လုံချည်ကို ရေမျှောစွန့်ပါ။ (၃) ကြွင်း လျှင် ထိုနည်းလည်းကောင်း။ (၅) ကြွင်းလျှင်မူ အင်္ကျီကို လေ တိုက်ခံ၍ စွန့်ပါ။

၃။ အင်္ဂါသားသမီးများ

(၃) ကြွင်းလျှင် လုံချည်ကို လေတိုက်ခံ၍ စွန့်ပါ။ (၉) ကြွင်းလျှင် အင်္ကျီကို မြေမြှုပ်၍ စွန့်ပါ။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

(၇) ကြွင်းလျှင် လုံချည်ကို မြေမြှုပ်၍ စွန့်ပါ။ (၉) ကြွင်းလျှင် အင်္ကျီကို မီးရှို့၍ စွန့်ပါ။

၅။ ကြာသပတေးသားသမီးများ

(၄) ကြွင်းလျှင် အင်္ကျီကို လေတိုက်ခံ၍ စွန့်ပါ။ (၁) ကြွင်းလျှင် လုံချည်ကို မီးရှို့စွန့်ပါ။

၆။ သောကြာသားသမီးများ

(၄) ကြွင်းလျှင် အင်္ကျီကို မီးရှို့စွန့်ပါ။ (၀) ကြွင်းလျှင် လုံချည်ကို လေတိုက်ခံ၍ စွန့်ပါ။

၇။ စနေသားသမီးများ

(၁) ကြွင်းလျှင် အင်္ကျီကို ရေမျှော၍ စွန့်ပါ။ (၄) ကြွင်း လျှင် လုံချည်ကို မီးရှို့၍ စွန့်ပါ။

မှတ်ချက် ။ အင်္ကျီ လုံချည်များ အသစ်မဟုတ် ။ အဟောင်း (သို့) တစ်ပတ်ခွမ်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂန္ဓာရီကြားခံ

သည့်လသည့်ရက် အိမ်မတက်နှင့်

■ သရာဇိဝအောင်ထွဋ်

“ရိုစုမဲ့စုကလေးကို ထုခွဲပြီး အိမ်ကလေးတစ်လုံးဆောက်လိုက်တာ အိမ်ကလေးတော့ ပြီးသွားပြီဆရာ”

“တော်တော်တော့ ကုန်သွားမှာပဲနော်”

“ကုန်ပြီလား ဆရာရယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ စကားပုံတွေ ဘာတွေ ပေါ်လာတာ နေလိမ့်မယ်”

“ဘာစကားပုံများပါလိမ့် မခင်မျိုးရဲ့”

“လောကမှာ လူမိုက်တို့သည် အိမ်ဆောက်ကြ၍ လူလိမ္မာတို့ကမူ ဆောက်ပြီး သားအိမ်ပေါ်သို့ တက်နေကြ၏ ဆိုတာလေ”

“ဟား ... ဟား ... ဟား ... ညည်းကလည်း အလာသားပါပဲကလား။ ကေန္တ ငါ့တပည့်မောင်ရွှေတိုးရဲ့ စာပေစကားတွေ နေ့တိုင်းကြားရလို့နဲ့ တူပ”

မခင်မျိုးနှင့် မောင်ရွှေတိုးကား ကျွန်ုပ်၏ တပည့် အလိမ္မာ လင်မယားဖြစ်ကြချေ၏။ အိမ်ထောင်စကျွတ်တည်းက 'မောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ရွက်' စကားနှင့် လျော်ညီစွာ မခိုမကပ်ဘဲ အလုပ်လုပ်ကြ၏။ မောင်ရွှေတိုး ဆိုက်ကားနင်း၍ ရှာရသမျှကို ပဲပြုတ်ရောင်းသော မခင်မျိုးကလည်း 'စီးတဲ့ရေ ဆယ်တဲ့ ကန်သင်း'နှင့် လျော်ညီစွာ အစုအဆောင်းကောင်း၏။ ရလံာသမျှ အတော်အတန် အထုပ်အထည်ရှိလာလျှင် ရွှေထည်ပစ္စည်း တစ်ခုခု ပြေးလုပ်တတ်၏။ ကျွန်ုပ် အလုပ်သွား၊ အလုပ်ပြန်ကို ဆိုက်ကားဖြင့်ပို့ပေးတတ်သော မောင်ရွှေတိုးမှာ ကျွန်ုပ်၏လမ်းညွှန်မှုဖြင့် အချိန်အားလပ်လျှင် စာဖတ်ကျင့်ရလာ၏။ အပျော်အပါးမရှိ။ စာကောင်းပေမွန်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော မောင်ရွှေတိုး၏ အလိမ္မာရှိပုံကို မြင်တွေ့ရလေတိုင်း ဆရာမိဘသဖွယ် ဖြစ်နေသော ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရချေ။ ကျွန်ုပ်၏ သွန်သင်မှုဖြင့် ဆိုက်ကားပိုင် ဖြစ်လာ၏။ မြေပိုင်ဖြစ်လာ၏။ ယခု တောင့်တင်းသော အိမ်ကလေးပိုင်ရှင်ပင် ဖြစ်လာခဲ့ရချေပြီကော။

“ကိုယ်ပိုင်အိုးအိမ်ရှိလာတာ ဘယ်လောက်ဂုဏ်ယူစရာကောင်းသလဲကွယ်။ မင်းတို့ကို ဆရာချီးကျူးပါတယ်။ အိမ်ငှားဘဝနဲ့လည်း မင်းတို့ နေခဲ့ဖူးတာပဲ။ ဘယ်ကလောက် မျက်နှာငယ်ရသလဲ။ ခုဆို မင်းတို့ရဲ့ တက်ညီလက်ညီ ကြီးစားမှုကြောင့် အောင်မြင်မှု အသီးအပွင့်တွေ ခံစားနေရပြီ။ ကိုင်း... ပြောဆရာဘာများကူညီပေးရမလဲ”

“ကူညီရမှာကတော့ အိမ်တက်လုပ်ချင်တယ်။ အဲဒါ နေ့ကောင်းရက်သာကလေး ရွေးပေးဖို့ပါပဲ”

“စိတ်ချ ဆရာရွေးပေးမယ်”

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်တက်ရမည့် နေ့ကောင်းရက်သာကို ရွေးချယ်ပေးလိုက်ပါတော့၏။ ဤ၌ မခင်မျိုးက စကားစလာပြန်သေး၏။

“ကျွန်မတို့ လမ်းထဲက ဦးကျော်စိန်ကြီး အိမ်တက်လုပ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဒုက္ခရောက်သွားတယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“အဲဒါ အိမ်မတက်သင့်တဲ့ရက်မှာ တက်ခဲ့လို့ပဲပေါ့။ ဆရာလည်း တားခဲ့ပါသေးတယ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်က ခေါင်းမာတော့ မဖြစ်သင့်တာ ဖြစ်သွားရတာပေါ့”

“ဒါဖြင့် အိမ်တက်မလုပ်သင့်တဲ့ရက်တွေကို ပြောပြပါလား ဆရာရယ်”

ဤ၌ ကျွန်ုပ်လည်း ဗဟုသုတလိုလားသော တပည့်မကလေးအတွက် အိမ်တက်မပြုလုပ်သင့်သော ရက်များကို ဗဟု

- သုတအလိုမှာ ရှင်းပြလိုက်ရပါတော့၏။
- အိမ်တက်မပြုလုပ်သင့်သော ရက်များ...
 - ၁။ တန်ခူးလဆန်း(၅)ရက်၊ လဆုတ်(၅)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၂။ ကဆုန်လဆန်း(၆)ရက်၊ လဆုတ်(၆)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၃။ နယုန်လဆန်း(၆)ရက်၊ လဆုတ်(၆)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၄။ ဝါဆိုလဆန်း(၁)ရက်၊ လဆုတ်(၁)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၅။ ဝါခေါင်လဆန်း(၁)ရက်၊ လဆုတ်(၁)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၆။ တော်သလင်းလဆန်း(၂)ရက်၊ လဆုတ်(၂)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၇။ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၂)ရက်၊ လဆုတ်(၂)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၈။ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၃)ရက်၊ လဆုတ်(၃)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၉။ နတ်တော်လဆန်း(၃)ရက်၊ လဆုတ်(၃)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၁၀။ တပို့တွဲလဆန်း(၄)ရက်၊ လဆုတ်(၄)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။
 - ၁၁။ တပေါင်းလဆန်း(၅)ရက်၊ လဆုတ်(၅)ရက်နေ့တို့ကို ရှောင်ပါ။

ဆရာဇီဝအောင်ထွဋ်

www.burmeseclassic.com

ဈေးသည်တို့ ငွေးကြွယ်ပို့

■ မင်္ဂလာဦးရွှေအို

“လောဘသက္ကာယကြီးတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေတယ်လို့ ကိုယ်စိုက်ထုတ်ထားတဲ့ အရင်းအနှီးကိုတော့ မြှုပ်နေတာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး ဆရာ”

“ငွေပေါ်ရုံတင်ပဲလား။ အမြတ်ကတော့ ကိစ္စမရှိဘူး ဆိုပါတော့၊ ဟုတ်စ”

“အဲ ... အဲ ... ဒါဆိုလည်း မနိုင်သေးဘူးဆရာရဲ့။ ငွေလည်း မြန်မြန်ပေါ်စေချင်သလို၊ အမြတ်အစွန်းလည်း တတ်နိုင် ဖြစ်နိုင်ရင် များများ ရစေချင်တာပေါ့ ဆရာရယ်။ လောကီလူသားတွေပဲ မဟုတ်လား။ လောဘ ဘယ်ကင်းနိုင်ပါ့မလဲ”

“အင်း... မောင်ရင်သဘောထားက သားရွှေအိုးထမ်းတာ မြင်ချင်သလို မိုးလည်းရွာ ပျိုးလည်းသာရုံမက သားကိုလည်း လာစေချင်တာမျိုး ဖြစ်လာပြီကော”

“ဒါကတော့ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော်တို့က တရားမမြင်သေးတဲ့ လောကီဘုံသားတွေပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ ဒီတော့ ဆရာ့အနေနဲ့ တတ်စွမ်းသမျှ ကူညီပေးပါဦး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိနီမားကတ်နဲ့ မိန်းမထိုင်တဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ဆိုင်ခွဲ မိနီမားကတ်ဟာ ရောင်းအားတွေ ထိုးထိုးကျနေတယ်ဆရာ။ ဝန်ထမ်းပေးရတဲ့ လခတောင် ရှုံးပါသေးရဲ့။ ဒီလကုန်ရင်တောင် ဝန်ထမ်းအင်အား လျော့မလားလို့”

“နေပါဦး မောင်ထွေးရဲ့။ ဝန်ထမ်းတွေက သစ္စာမရှိလို့လား။ မရိုးဖြောင့်လို့လား”

“သစ္စာရှိပါတယ် ဆရာရဲ့။ ရိုးလည်း ရိုးဖြောင့်ပါတယ်။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းတုန်းကလည်း ပစ္စည်းပျောက်ရှုတာမျိုး၊ ငွေစာရင်းဇယား ကွာဟတာမျိုး လုံးဝဆိုလုံးဝ မရှိခဲ့ဘူး”

“ဒါဆိုရင် အဲဒီဝန်ထမ်းတွေကို လျှော့ပစ်ဖို့ မလုပ်လေနဲ့။ လောကမှာ အလုပ်ရှင်တစ်ယောက်အတွက် ဝန်ထမ်းကောင်း ရရှိတယ်ဆိုတာ မင်္ဂလာပဲ”

“ကျွန်တော်လည်း ဘယ်လျော့ချင်ပါ့မလဲ ဆရာရယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်ရှိအခြေအနေအရ အရောင်းအဝယ်က ထိုးကျနေတယ်ဆိုတော့ကား ...”

“ကိုင်း... မောင်ထွေး၊ မင်း ဘာမှ အကျိုးအကြောင်းတွေ့ အဆိုးအကောင်းတွေ စာချဲ့မနေနဲ့တော့။ မင်းအလုပ်သမားကောင်းတွေ လျှော့ဖို့ရာလည်း လုံးဝစိတ်မကူးနဲ့တော့”

“ဒါ... ဒါဆို”

“အေး... အဲဒီအတွက် မင်းတို့အလုပ်ရှင် လင်မယားရော၊ ဆိုင်က အလုပ်သမားတွေပါ နေ့စဉ် အိမ်ကနေ ဆိုင်ရှိရာထွက်တော့မယ်ဆိုလေတိုင်း လုပ်ရမယ် လောကီကိစ္စလေးတွေကို ငါပြောပြမယ်။ သေသေချာချာ နားထောင်မှတ်သားပြီးလုပ်၊ ဟုတ်ပလား”

“ဟား... လုပ်မယ်ဆရာ၊ လုပ်မယ်။ လောကမှာ ဈေးသည်တစ်ယောက်အတွက် ငွေကြွယ်ဖို့အတွက်ဆိုရင် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာမှန်သမျှ လုပ်ရလုပ်ကြမှာပဲ ဆရာရဲ့”

“ကိုင်း... ကိုင်း၊ သေသေချာချာမှတ်”

ကျွန်ုပ်လည်း စကားဖြတ်ရင်း အပူသည် မောင်တင်ထွေးအတွက် အသုံးဝင်မည့် လောကီနည်းကလေးတစ်ခုကို ညွှန်ကြားလိုက်ပါ၏။ ကုန်ရောင်းကိစ္စသာမက ကုန်ဝယ်ကိစ္စ

အတွက်ပါ အိမ်ကထွက်တော့မည်ဆိုပါလျှင် ...

- ၁။ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်ပါက ငါးပိကို မီးဖုတ်ပြီး ထမင်းနှင့်စားပြီးမှ ထွက်ပါ။
- ၂။ တနင်္လာနေ့ဖြစ်ပါက ရေချိုးပါ။ ပြီးလျှင် ဆားအနည်းငယ်စီ သုံးကြိမ်တိတ်လျက်ပြီးမှ ထွက်ပါ။
- ၃။ အင်္ဂါနေ့ဖြစ်ပါက နာနတ်သီးစားသွားပါ။ (သို့မဟုတ်ပါက) ဒေါနပန်းကို ဆောင်ပြီးမှ ထွက်ပါ။
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖြစ်ပါက ဆန်ကို ထန်းလျက်နှင့် ကျို၍ စားပြီးမှ ထွက်ပါ။
- ၅။ ကြာသပတေးနေ့ဖြစ်ပါက ငှက်ပျောသီးကို ပြုတ်ပါ။ တို့မြှုပ်စားသောက်ပြီးမှ ထွက်ပါ။
- ၆။ သောကြာနေ့ဖြစ်ပါက သင်္ဘောသီးမှည့်ကို စားသောက်ပြီးမှ ထွက်ပါ။
- ၇။ စနေနေ့ဖြစ်ပါက ခံတက်ရွက်၊ ခံတက်ချဉ်ဖတ်ကို တို့မြှုပ်စားသောက်ပြီးမှ ထွက်ပါ။

အပူသည် မောင်တင်ထွေးတစ်ယောက် ကျွန်ုပ် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း သေချာကျနစွာဖြင့် သူတို့ဇနီးမောင်နှံသာမက ဝန်ထမ်းများပါ လုပ်ကြသည်ဆို၏။ သုံးလေးပတ်အတွင်းမှာပင် ထူးထူးခြားခြား အရောင်းအဝယ်ကောင်းလာသည်ဆို၏။ သည့်အတွက် မမျှော်လင့်သော တစ်နေ့၌ အပူသည်မဟုတ်တော့သော မောင်တင်ထွေးတစ်ယောက် ဇနီးသည် ဆံ့ရှည်မလေးနှင့်အတူ ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်ုပ်အား ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ပါလေတော့သတည်း။

မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည် ဒေါက်တာစောယုနွယ်

တကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မိမိဘာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင် ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ ဓွတာပါပဲ။ ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာမျက်နှာများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုတလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ မီးရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့်

- အမှတ်(၂၀၅/က)
- ပိတောက်(၅)လမ်း၊
- မြို့သစ်(၈)၊
- ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
- အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊
- ဖုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ပျော်ရွှင်စရာကောင်းတဲ့ အလှူဒါနတွေ ပြုလုပ်ရပါလိမ့်မယ်။ အလှူလုပ်နိုင်အောင်လည်း ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ မိမိအလုပ်မှလည်းကောင်း၊ ထိပေါက်၍လည်းကောင်း ဝင်လိမ့်မယ်။ ယခုအချိန်၌ မိမိလုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်သော်လည်း ဖြတ်လမ်းမလိုက်ပါနှင့်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ မြင့်တက်ခြင်းများ ကြိုရလိမ့်မယ်။ မိမိအိမ်အဟောင်းကို ပြုပြင်ရတတ်တယ်။ မိမိနှင့် မသင့်မြတ်သူများ ရှိလျှင် ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားမယ်။ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝင်မယ်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် ခသာကရောက်ရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီး၊ မိသားစုအကြီးအကဲများကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ မကြာခဏ ခရီးထွက်ရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများသည်လည်း အကျိုးပေးအောင်မြင်မယ်။

ပညာရေးကိစ္စများ၊ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ စာရွက်စာတမ်းကိစ္စများအတွက် ဂရုစိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ဒုက္ခပေးခြင်း၊ အဖိုးအကြော ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ သပြေ(၆)ညွန့် နှင်းဆီဖြူ(၇)ပွင့်၊ ငွေထီး(၉)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၂၇၊ ၂၂

အထူးသတိပြုရန်

အရက်ပုလင်း လက်ဆောင်မယူရ။ လျှပ်စစ်ကြိုးများ ဂရုစိုက်ပါ။ အရာရာ ဆုံးဖြတ်ချက်မြန်ခြင်းကို ရှောင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားအား မကြာခဏ အမွှေးနံ့သာရည်ဖြင့် သပ္ပာယ်ပေးပါ။ ဘုရားကိုးဆူ ပြုလုပ်ပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်မော လူမော ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ကိုယ်တပင်ပန်းပြီး အရာမရောက်တော့ တစ်ခါတလေ စိတ်ဒုက္ခရောက်ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အမွေရခြင်း၊ အမွေကဲ့သို့သော ပစ္စည်းများ ရနိုင်သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် လက်ခံပါက အလဟဿ ကုန်သွားတတ်ပါတယ်။ မိမိအလုပ်မှ ပြဿနာဟောင်းများ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေး ဂရုစိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် စိတ်တိုင်းမကျခြင်း၊ စိတ်ဝမ်းကွဲခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ နိုင်ငံခြားသွားမည့်သူများ အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်။ စိတ်ရော ကိုယ်ပါ တည်ငြိမ်မှု မရသောကာလ ဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်အရာကိုမှ ဆုံးဖြတ်ချက် မပြန်ပါနှင့်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများထဲမှ အကြီးအကဲမိန်းမများ နာရေးကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ လူငယ် လူရွယ်များ မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနောက်လိုက်ခြင်းများပြုပါက

ဆွေခန်းမျိုးခန်း ပျက်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးရုံတက်ကိန်းအထိ ဖြစ်တတ်တယ်။ ခြေသည်း၊ လက်သည်း ပုပ်ခြင်း၊ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်း(၁)ညွန့်၊ ကံကော်(၁၅)ညွန့်၊ ယပ်အဝါ(၁၉)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှို့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

စနေ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

သောကြာ၊ တနင်္လာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၇၊ ၇၅၊ ၇၂

အထူးသတိပြုရန်

အမှုအတွက် အာမခံလိုက်ခြင်း၊ အမှုဖြစ်နေသူကို ထောင်ဝင်စာတွေ့ခြင်း ရှောင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော် ဓာတ်ပုံကို ပူဇော်ပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါတယ်။ မထင်မှတ်သော ခရီးများ၊ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ လူမျိုးခြားတ ကူညီမှု ပေးတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အောင် မြင်မယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ဒီအချိန်မှာ သွားလိုက်ပါ။ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲစရာတွေ ကြုံရတတ်တယ်။ အတတ်ပညာ တစ်ခု သင်ကြားရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် အလုပ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းတက်ရခြင်း၊ စာမေးပွဲ ပြေဆိုရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ပညာ ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းပါတယ်။ ငွေဝင်နည်းပေမယ့် ထိက်ကောင်းတဲ့ ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေတဲ့သူတွေအဖို့ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလိုနှင့် အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ လက်ရှိ အလုပ်အကိုင်မှ ပြောင်းချင်စိတ် ပေါ်လာမယ်။ မပြောင်းပါနှင့် ပြောင်း

လျှင် ပိုဆိုးသွားတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေများနှင့် လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲ အစီအစဉ်များ အထစ်အငေါ့ကြုံခြင်း၊ ရက်ရွှေ့ရခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း၊ ကြွေးတင်ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ သူများ၏ အမှုကို လိုက်လံဖြေရှင်း ပေးရတတ်တယ်။ မိခင် ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်တယ်။ ရေနွှဲနီးသောနေရာတွင် ချော်လဲ၍ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေထောက်၊ ခါး၊ သွား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ (၅)ညွန့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်းရောင်(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၁၊ ၅၂၊ ၅၅၊ ၇၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း မလုပ်ပါနှင့်။ သူများကိုလည်း မည်သည့်ပစ္စည်းမှ မငှားပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ဂယာနို့ဆွမ်း(၁၂)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မထင်မှတ်ဘဲ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ မပြောင်းလဲသင့်တဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ခရီးဝေး သွားမယ်လို့ ကြံရွယ်ထားလျှင် ယခုကာလမှာ ထွက်လိုက်ပါ။ မရည်ရွယ်ဘဲ မြေဝင်တတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ခံ ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ကို သက်ကြီးရွယ်အို လာရောက်တည်းခိုပါက ကျန်းမာရေး ညံ့သွားတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်မပြုသင့်သေးပါ။ အိမ်ထောင်ပြုလျှင် နှစ်ဖက်မိဘဆွေမျိုး စိတ်ဝမ်းကွဲတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ အိမ်ရောင်း၊ အိမ်ဝယ်လည်း မပြုလုပ်ပါနှင့်ဦး။ သစ်၊ သံ၊ သွပ်ကိစ္စများ၊ ရေထွက် တုန်ပစ္စည်းများ အောင်မြင်အကျိုးပေးလိမ့်မယ်။ မထင်မှတ်သော ဆွေမျိုးသား ချင်းက အကူအညီကောင်း ပေးလာလိမ့်မယ်။ တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ သောကြာ

သားသမီးက အကူအညီပေးတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် ရတနာပစ္စည်းများ ထွက်တတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်း ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်တတ်တယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုခု ပျက်စီးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ သပြေ(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီဖြူ(၇)ပွဲ၊ ထီးနီ(၁၀)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၆၊ ၁၇၊ ၆၁၊ ၆၅

အထူးသတိပြုရန်

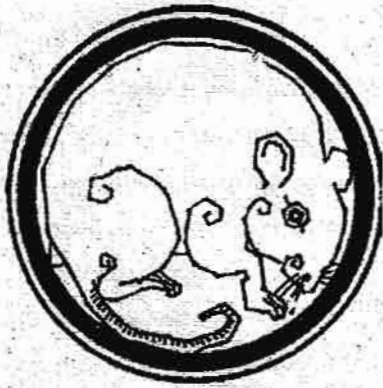
လျှပ်စစ်မီး ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ အမှုဖြစ်နေသူကို အာမ၊မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း သစ်သီးဆွမ်း ကပ်လှူပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကောင်းတစ်ဝက်၊ ဆိုးတစ်ဝက် ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။ အများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ရတဲ့ကိစ္စတွေ၊ စပ်တူလုပ်တဲ့လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီကာလဟာ အပျော်များရတဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ဤကာလအတွင်း၌ အဖက်ဖက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံတွေ့လာရလိမ့်မယ်။ အလှူအတန်းပြုခြင်း၊ မင်္ဂလာပွဲ စီစဉ်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ လူချစ်လူခင်လည်း ပေါများပါလိမ့်မယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာမယ်။ သင့်အတွက် အလွန်ကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေးအောင်မြင်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ငွေရှာရလွယ်ကူပေမယ့် စုဆောင်း၍ မရပါ။ ငွေဝင်လျှင် လက်ထဲ

မှာ ဒီအတိုင်းမထားဘဲ ရွှေဝယ်ထားလိုက်ပါ။ ယခုအချိန်တွင် ပျော်ရွှင်စန်းပွင့်မှု များ၊ စီးပွားရေးကောင်းမွန်မှုများကြောင့် တင့်တယ်လှပပြီး အခြွေအရံများနေတဲ့ကာလဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးမှုတွေ ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။ အစွပ်အစွဲ အပြောအဆိုလည်း ခံရတတ်တယ်။ သင်သည် ကဆုန်လ၊ ဝါခေါင်လများ ပါနေရင်တော့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်မိတ်ဆွေများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲရတတ်တယ်။ အပျိုလူပျိုတွေအဖို့ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြုလျှင် တည်မြဲသော အိမ်ထောင်ရေး မဖြစ်နိုင်ပါ။ အမှုအခင်း ဖြစ်နေသူကို ငွေမချေးပါနှင့်။ အာမခံ မလိုက်ပါနှင့်။ သတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ခရီးသွားလျှင် အနောက်မြောက်ထောင့်နှင့် အရှေ့တောင်အရပ်များသို့ ခရီးမသွားသင့်ပါ။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်သည်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေအနှစ်ကိစ္စများ ကြုံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးမှား၊ အစားမှားဖြစ်ခြင်း၊ သွားဒုက္ခပေးခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉-၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ သီတိုဋ်(၆)ညွှန်၊ ထန်း(၇)ညွှန်၊ ယပ်အဖြူ(၁၂)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၁၊ ၄၁၊ ၄၂

အထူးသတိပြုရန်

အုပ်စုဖွဲ့၍ လောင်းကစားပျော်ပါးခြင်းများ မပြုလုပ်ပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကြံရည်(၆)ခွက်၊ ကရေကရာ(၆)ခု လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကောင်းကျိုးပေးတဲ့ကာလဖြစ်ပါတယ်။ အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်တွေ ရှိသော်လည်း အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ ဆွေမျိုး အပေါ် ၊ အသင်းတွေကိုလည်း ကိုယ်က အများဆုံး အကူအညီပေးနိုင်လိမ့်မယ်။ အိမ် နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း လုပ်ရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းမှူး အဖို့ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်းခြင်း၊ နေရာကောင်းခြင်း ၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင် ကျတတ်သော ကာလဖြစ်သည်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ပြန်ဆုံ မည်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ ခရီးအကျိုးပေး သောကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်တယ်။ စကားပြော မှားတင် သောကာလ ဖြစ်သောကြောင့် နှုတ်စောင့်စည်းနေခြင်းသည် အကောင်းဆုံးတာက

ဖြစ်သည်။ ဤကာလတွင် လောဘတကြီးဖြင့် စီးပွားမရှာသင့်ပါ။ စိတ်ထင်ရာ တစ်ဖွတ်ထိုးလုပ်လျှင် ဂုဏ်သိက္ခာကျခြင်းမျိုး ခံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခါးပျက်ခြင်း၊ ခြေထောက်တွင် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၅၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ သပြေ(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီဖြူ(၇)တွင် ပြိုဟ်ရုပ်ခုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှို့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၆၊ ၄၇၊ ၆၂၊ ၆၄

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်ပေါင်ပြီး မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်ပါနှင့်။ သူများအိမ် လာပေါင်လည်း လက်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း သရက်သီး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

BURMESE CLASSIC .COM

သင်သည် ယခုကာလတွင် အဆိုးထဲက အကောင်းလေးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းသစ်လုပ်ရန် အကြံအစည်ကောင်းများ၊ အဆက်အသွယ်ကောင်းများ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖွင့်ဖို့လည်း လာပြောခြင်းမျိုး ခံရတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းများ ဝင်လိမ့်မယ်။ ယခုကာလအတွင်း ပစ္စည်းများကို ထူခွဲရောင်းချ၍ လုပ်ငန်းအသစ် ကြီးကြီးမားမားစရန် မကောင်းသေးပါ။ မသွားချင်သော ခရီးများ၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ အင်္ဂါသားသမီး၊ တနင်္ဂနွေသားသမီးနှင့် ပူးတွဲလုပ်လျှင် အောင်မြင်မယ်။ ဘာလုပ်လုပ် နှစ်ခါပြန် လုပ်နေရမယ်။ သတိထားရမှာက လောဘမကြီးပါနှင့်။ ကိုယ်နဲ့ ချစ်ခင်သူတွေနဲ့

လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးရှိပါက အိမ်က ထွက်သွားတတ်တယ်။ အိမ်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ရှိလျှင် အိမ်မှာ မမွေးပါနှင့်။ သင်သည် မိန်းကလေးဖြစ်လျှင် ဒီအချိန်မှာ အပြောအဆို ဂရုစိုက်ပါ။ အစွပ်အစွဲ အပြောအဆို ခံရတတ်တယ်။ အပျို လူပျိုတွေ စန်းပွင့်နေမယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခွဲစိတ်ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ကားပွတ်တိုက်မိတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကုက္ကား(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှို့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၁၊ ၃၃

အထူးသတိပြုရန်

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာအုပ်တစ်အုပ် လက်ဆောင်ရပါက အလုပ်ကောင်း၊ နေရာကောင်း ရတတ်တယ်။ ရပ်ဝေးမြေခြားမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ငွေလိမ်ခံရတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် အင်္ဂါနေ့တိုင်း အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ(၄)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

BURMESE CLASSIC

သင်သည် ယခုကာလတွင် လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ပြုလုပ်နိုင်သောကာလ၊ လုပ်ငန်းဟောင်းများ စီးပွားသိသိသာသာ တက်မယ်။ သိကြားမ၊ လိုက်သကဲ့သို့ လက်ရှိအခြေအနေထက် များစွာမြင့်တက်သွားလိမ့်မယ်။ မိဘကို ကောင်းစွာပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်မယ် အချိန်ဖြစ်တယ်။ ခရီးဝေးများ သွားရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများသည်လည်း စိတ်ချမ်းသာစရာခရီးများ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ စိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်းများနှင့် တွေ့မယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ အဆင့်အတန်း မြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရမယ်။ ပညာကောင်းရမယ်။ အဖိုးတန် စက်ပစ္စည်းများ

ဝင်မယ်။ ရပ်ဝေးမှ စာများ၊ အဆက်အသွယ်များ ရလာမယ်။ ငွေရှာရလွယ်ခြင်း၊ ငွေအဝင်အထွက်ကြမ်းခြင်းများ ကြုံလိမ့်မယ်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်တယ်။ ရန်များခြင်း၊ စကားများဖြေရှင်းရခြင်း၊ ရင်းနှီးသူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စများ စကားပြောရတတ်သော်လည်း အောင်မြင်မှု ရပါလိမ့်မယ်။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်မယ်။ မမျှော်လင့်တဲ့ဆီက ငွေတွေ ဝင်လာတတ်တယ်။ ဆုံးပြီလို့ ထင်ထားတဲ့ ငွေတွေလည်း ပြန်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဖက်ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ကျန်းမာရေး အသည်းအသန် ဖြစ်တတ်တယ်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း နှလုံးနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ လေနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ ဒူး၊ နား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၊ မွေးနေ့ထောင့်၌ သီဟိုဠ်(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ တံခွန်ဖြူ(၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၃၊ ၃၅၊ ၅၃၊ ၅၅

အထူးသတိပြုရန်

လာမည့် မွေးလ၊ မွေးရက်အထိ အသုဘ မပို့ရ။
သင်္ချိုင်းမြေ မနင်းရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် အင်္ဂါနေ့နှင့် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း
ပဲပေါက်စိ(၈)လုံး လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဝံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေတင်းပြီး လိုအပ်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်ုပ်တတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍ များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က) ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဗြို့သစ်(၈) ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

အိမ်ပြောင်း၊ အလုပ်ပြောင်း ကြုံရမည်။ ငွေရသော်လည်း အကြွေးတင် နေလိမ့်မည်။ အစစ်ဆေးခံရတတ်သည်။ ကလေးရှိက အိမ်ပေါ်မှ လိမ့်ကျတတ် သည်။ ယခုကာလတွင် အရက်သောက်ခြင်းရှောင်လျှင် အညံ့များ ပြေပျောက်နိုင် သည်။ လူပျို၊ အပျိုများ အိမ်ထောင်ကျနိုင်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သစ်သီးများ လက်ဆောင်ပေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

မျက်နှာပွင့်လန်းသောကာလဖြစ်သည်။ လူချစ်လူခင် ပေါများမည်။ စီးပွား ရေးမှာ ယခင်ကာလများထက် ကောင်းလာမည်။ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်းမှာ ပျော်ရွှင်စွာ လုပ်ကိုင်ရမည်။ အလုပ်ရှင်၊ အလုပ်သမားများနှင့် ပြေလည်မှုရှိမည်။ အိမ်ကို ခွေး၊ ကြောင် အရုပ်များ လက်ဆောင်ရမည်။

ယတြာ

ကလေးများကို ချောကလက် ဝယ်ကျွေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

အလုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အထစ်အငေါ့ ဖြစ်တတ်သည်။ အလုပ်အတွင်း အပြောင်းအလဲဖြစ်မည်။ အထက်လူကြီး၊ အောက်လက်ငယ်သားများနှင့် မသင့် မမြတ်ဖြစ်မည်။ လူဖျို လူလွတ်များ အိမ်ထောင်ကျလျှင် မိဘသဘောမတူသူ ဖြစ် တတ်သည်။ ထိပေါက်တတ်သည်။ ထိပေါက်က လျှပေးပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သကြားပလာတာ ဝယ်ကျွေးပါ။

ပုဒွဟူးသားသမီးများအတွက်

အလုပ်အကိုင်အတွင်းမှ ကြီးကဲသူ၏ မစမူခံရမည်။ မြေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ငွေရမည်။ စက်ပစ္စည်းတစ်ခု လက်ဆောင်ရမည်။ မော်တော်ကားနှင့်ပတ်သက်ပြီး ထိခိုက်မှုရှိမည်။ မိန်းမတစ်ဦးနှင့် ပတ်သက်ပြီး စကားအခြေအတင် ပြောရတတ် သည်။ မည်သို့ပင် အဆင်မပြေမှုရှိနေသော်လည်း ငွေများဝင်နေလိမ့်မည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပေါင်မုန့်ကြော် ဝယ်ကျွေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

အလုပ်အတွင်းမှ အောက်လက်ငယ်သား ထွက်တတ်သည်။ လက်ရှိနေရာ မှ ပြောင်းလိုစိတ်ပေါ်သော်လည်း သည်းခံနေသင့်သည်။ အထက်လူကြီးနှင့် ပတ် သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ အလုပ်အတွင်း ထိခိုက်မှုရှိတတ်သည်။ ခြေထောက် ၅ ဇာန်ရာ ရတတ်သည်။

ယတြာ

ထောမတ်နှင့် ပြုလုပ်ထားသောမုန့်ကို သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ဦးကို လှူပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်မည်။ အိမ်ဝယ်၊ ကားဝယ်ကိစ္စများ စိစဉ် ထားပါက အောင်မြင်မည်။ ထီး၊ ဖိနပ်များ လက်ဆောင်ရပါက လက်မခံပါနှင့်။ လာဘ်တိတ်တတ်သည်။ ခရီးမကြာခဏ ထွက်ရတတ်သည်။ ဆွေမျိုးများကို အကူ အညီပေးရမည်။ ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး သင်တန်းကိစ္စ ခေတ္တရပ်နားမည်။

ယတြာ

အာလူးကက်တလစ်ကို သက်ကြီးရွယ်အိုအား လှူပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

လက်ရှိရာထူးတိုးတက်မည်။ သို့မဟုတ် လစာအပြောင်းအလဲရှိမည်။ ကောင်းသောပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်မည်။ အိမ်နေရာ ပြောင်းရမည်။ ပြောင်းသော နေရာသည် မီးရထားဘူတာရုံ ကားဂိတ်တို့နှင့် နီးမည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အိမ်ထောင် ကျတတ်သည်။ ရွှေထည်ပစ္စည်း ဝင်တတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သောက်ရေသန့် ဝယ်ပေးလိုက်ပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

အလုပ်သစ်ပြောင်းခြင်း၊ အိမ်သစ်ပြောင်းခြင်းကြုံမည်။ ယခင်အခြေ အနေထက်ကောင်းမည်။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်သော ခရီးသွားရမည်။ မိတ်ဆွေ တောင်းများနှင့် ပြန်တွေ့ရမည်။ ဆုံးပြီဟုထင်သော ငွေများပြန်ရမည်။ ရောက်လေ ရာတွင် မျက်နှာပွင့်လန်းမည်။ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ ရှုပ်ထွေးနိုင်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို ပေါက်စိ ၅ ထုံး လက်ဆောင်ပေးပါ။

**သတ္တမအကြိမ်မြောက် တေဏာပမ
ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်း
မဟာဘုံကထိန်ပွဲ ကျင်းပ**

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ ရွှေပြည်သာ မြို့နယ်၊ ထ/၁၆ ရပ်ကွက်၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်းရှိ တေဏာပမ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပရဟိတ ပညာရေးကျောင်းတွင် ၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၇ ရက်၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၉ ရက်၊ စနေနေ့က သတ္တမအကြိမ်မြောက် မြန်မာနိုင်ငံကုန်သည် ကြီးများအသင်း၊ ဆန်စပါးကုန်စည်ဒိုင်(ဘုရင့်နောင်)၏ ဆန်၊ ဆန်ထွက်ပစ္စည်းကုမ္ပဏီပို့ရုံများ၊ ဆန်အကျွေးဆောင်များ၊ ပြုပန်း တရာမိသားစုနှင့် သီရိမြန်ပလာတမိသားစုများနှင့် ကောင်းမှုအလှူ ရှင်များ စုပေါင်း၍ ကထိန်ပွဲကို စည်ကားစွာကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

အဆိုပါအခမ်းအနား၌ တေဏာပမဘုန်းတော်ကြီးသင် ပရဟိတပညာရေးကျောင်း ဦးစီးပဓာန နာယကဆရာတော်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်၊ အရှင်ကိစ္စရုဗ္ဗိ(ရွှေပြည်ဒိုင်)မှ သီလပေး တရားတော်များ၊ ချီးမြှင့်ပြီး အလှူရှင်များမှ သံဃာတော်အရှင်သူ မြတ်တို့အား လှူဖွယ်ပစ္စည်းနှင့်တကွ ကထိန်သင်္ကန်းများ ဆက် ကပ်လှူဒါန်းကြပြီး ကထိန်ရေစက်ချ တရားတော်များ နာမယ့်ခဲ့ ကြသည်။

စုပေါင်းမဟာဘုံကထိန်ပွဲပွဲပွဲ ပင့်သံဃာတော်အရှင်သူ မြတ်များ နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ်ပြီး ကြွရောက်လာသော ဧည့်သည် များကို အကျွေးအမွေးဖြင့် ဧည့်ခံကာ နေ့လယ်တွင် သတ္တမ အကြိမ်မြောက် တေဏာပမဘုန်းတော်ကြီးသင် ပရဟိတပညာ ရေးကျောင်း စုပေါင်းမဟာ ဘုံကထိန်ပွဲ အောင်မြင်စွာ ပြီးစီး ကြောင်း အထက်ပါ ကျောင်းတော်ကြီးမှ သတင်းရရှိပါသည်။

မြေလတ်-ကျော်လင်းဦး

**အမှတ်(၂)
အစိုးရအထက်တန်းကျောင်း
(ဟုမ်းလမ်း-ထီးတန်း)
(၂၅) ကြိမ်မြောက်
ငွေရတုမြတ်ဆရာပူဇော်ပွဲ ကျင်းပ**

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)အစိုးရအထက်တန်းကျောင်း(ဟုမ်းလမ်း၊ ထီးတန်း) ကျောင်းတော်ကြီးတွင် ၁၉၅၁-ခုနှစ်မှ ၂၀၁၃-ခုနှစ်အထိ ပညာသင်ကြားခဲ့ကြသည့် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူဟောင်း တပည့်အပေါင်းတို့က ၁၉၅၁-ခုနှစ်မှ ၂၀၁၃-ခုနှစ်အထိ အထက်ပါကျောင်းတွင် ပညာများ ပို့ချခဲ့ကြသည့် ဆရာသခင်မြတ် ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးများအား (၂၅)ကြိမ်မြောက် ငွေရတုမြတ်ဆရာ ပူဇော်ပွဲကို အဆိုပါကျောင်းတော်ကြီး၌ စည်ကားသိုက် ခြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်သည်ဟု သိရှိရသည်။

ယင်းအပြင် တစ်ဆက်တည်း (၂၅)ကြိမ် မြောက် မြတ်ဆရာပူဇော်ကန်တော့ပွဲနှင့် ပညာထူးချွန်ဆရာ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူဟောင်းများ ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ပွဲကို ၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့(အင်္ဂါသား နေ့) နံနက် ၁၀ နာရီမှ စတင်၍ စည်ကားသိုက်ခြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

မောင်ယဉ်ဦး-ခန့်ဖြူ

ကိုးထပ်ကြီးဘုရားတွင် ဆီမီး(၉၉၉၉) လှူဒါန်းပူဇော်ပွဲ ကျင်းပ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့(တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့)ညပိုင်းတွင် စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ဓားကရလမ်းရှိ ကိုးထပ်ကြီးဘုရားတွင် ဆီမီး(၉၉၉၉) လှူဒါန်းပူဇော်ပွဲကို စည်ကားသိုက်ခြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ကြွရောက်လာကြသည့် ဘုရားဖူးပရိသတ်များကိုလည်း မယ်လေပုဆုပ်များ ဝေငှကျွေးမွေးလှူဒါန်းခဲ့ကြောင်းလည်း သိရှိရသည်။

လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ

www.burmeseclassic.com

နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍

ချမ်းအေးဓမ္မစာဆိုပုဂ္ဂိုလ် (၁၇)ကြိမ်မြောက် ကျင်းပ

(၁၇)ကြိမ်မြောက် ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ပုဂ္ဂိုလ်ကို (၃-၁၁-၂၀၁၃)တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉ နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ကမ္ဘာ့အေးဘုရားလမ်းရှိ အဘိဓမ္မရတနာယုရ ဓမ္မဗိမာန်တော်ကြီးအပေါ်ထပ်၌ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုအခမ်းအနားသို့ ချမ်းအေးဆရာတော် အရှင်နဂါးသေအဘိဝံသ ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်၍ ဂုဏ်ပြုဆုချီးမြှင့်တော်မူပါသည်။

အခမ်းအနားကို နမောတဿ သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဖွင့်လှစ်ပြီး ချမ်းအေးဆရာတော် အရှင်နဂါးသေအဘိဝံသ မှ ဓမ္မစာရေးဆရာ မင်းနန်း(မော်ကွန်း)အား ဆုငွေကျပ် သုံးသိန်း ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သည်။

ဒေသသိပ္ပံပညာ၊ ဆရာတော် အရှင်တိက္ကဋ္ဌဇာတ၊ အောင်စန္ဒာ၊ သိဒ္ဓိကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဇနိန္ဒာသာရ၊ အာသာဝတီတိုက်၊ အောင်မြေဝတီဆရာတော် အရှင်ဥတ္တမ၊ နိုင်ငံတော် ပရိယတ္တိ သာသနာ့တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်)ပါမောက္ခဌာနမှူး ဆရာတော် အရှင်ပဏ္ဍိတဘိဝံသ၊ သန်လျင်ဝိသုဒ္ဓိရာမ ချမ်းမြေ့သာယာအေး ဆရာတော် ဒီဃတာဇာကမ္မစရိယ၊ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘန္တကုမာရ တို့ဖြစ်ကြသည်။ ဓမ္မစာဆို အပူဇော်ခံ လူပုဂ္ဂိုလ်များ မှာ ဆရာကြီး ဦးသောင်းလွင်၊ ဆရာကြီး ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း ဆရာမကြီး ခင်ဆွေဦး၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်စောတင့်၊ ဆရာ ဦးစိန်လှိုင်-မဟာဝိဇ္ဇာ တို့ ဖြစ်ကြသည်ဟု သိရှိရသည်။

အင်ကြင်

(၁၇)ကြိမ်မြောက် ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ပုဂ္ဂိုလ်ခံ ဆရာ တော်များမှာ တောင်ဥက္ကလာပ၊ ပရိယတ္တိနယုပ

နတ်စင်တစ်ရာဆရာတော်၏ (၆၃)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ပွဲ ကျင်းပ

နတ်စင်တစ်ရာဆရာတော်၏ (၆၃)နှစ်ပြည့် ဝိဇာတမွေးနေ့အလှူတော်အဖြစ် (၂-၁၁-၂၀၁၃)စနေနေ့ နံနက် ၇ နာရီတွင် မယ်လမာဘုရားပရဝဏ်အတွင်း၌ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်အတွင်းရှိ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်ပေါင်း ၉၀၀ တို့ကို သင်္ကန်းနှင့် ထောပတ်ဆွမ်းများ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းဆွမ်းကျွေးပြီးနောက် သန်လျင်မြို့နယ်ရှိ အောင်ချမ်းသာရပ်ကွက် ခေမာရာမ သီလရှင်ကျောင်းမှ သီလရှင်အပီး ၉၀ အား ထက်စုံနှင့် ဆွမ်း၊ ဝတ္ထုများ လှူဒါန်း၍ နိုင်ငံတော် သံဃနာယက ဆရာတော်ကြီးများမှ ရေစက်ချတရားပေးပြီး အဆိုတော်များနှင့် ရွာစားစိန်မြိုင်ခိုင် မင်္ဂလာဆိုင်မှလည်း ဆရာတော်ကြီးကို ဓမ္မပူဇာတေးများဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့ကြသည်။

နတ်စင်တစ်ရာဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်(၈၁)ကြိမ်မြောက် စတုဒီသာအလှူအဖြစ် လာရောက်ကြသော လူအများအား ထမင်းနှင့် ကြက်သားဟင်း ရေခဲဖုန်နှင့် ဖော်ရည် များကို ကျွေးမွေးညှိခံခဲ့သည်။

(၉-၁၁-၂၀၁၃)စနေနေ့တွင်လည်း ရောဝတီတိုင်းဒေသအတွင်းရှိ ဟင်္သာတမြို့ နတ်မော်၊ ရှင်ဝင်သာလျောင်း ဘုရားကြီးမှာ (၈၂)ကြိမ်မြောက် စတုဒီသာ ကျွေးမွေးပြီး လပတ္တကမြို့နယ်မှ ရှင်စောမြတ်စေတီတော်ကြီးမှာ (၁၃-၁၁-၂၀၁၃)နေ့တွင် ဆီမိ(၅၀၀၀) ရေတော်(၅၀၀၀) နှင့် ဆွမ်း(၁၀၀၀)တို့ကို ကပ်လှူပူဇော်ကာ မသိသင်္ကန်းရပ်ကြီးရွာနှင့် အရှင် နိုင်ငံတော်သံဃနာယကဆရာတော်ကြီးများကိုလည်း ပူဇော်ပွဲကျင်းပခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်နှင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ၏ ဘုံကထိန်အလှူ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့(တနင်္တောင်မှန်းလပြည့်နေ့)တွင် ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်နှင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ၏ ဘုံကထိန်အလှူမင်္ဂလာကို နှစ်စဉ် ကျင်းပနေကျအတိုင်း ဥတ္တမဝံသ ကျောင်းတိုက်တွင် စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့သည်။

ထိုနေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်၏ နေအိမ်ဂေဟာ၌ နှစ်စဉ် လှူဒါန်းလေ့ရှိသည့်အတိုင်း ဆန်၊ ကြာဇံ၊ စားသောက်ဖွယ်ရာများနှင့် အဝတ်အထည်များကို ခုနစ်ရက်သားသမီးများအား လှူဒါန်းပြီး ရွှေမိုး၊ ငွေမိုးများ ရွာသွန်းပြီးခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

Z.N

ဆိပ်ဖြူမြို့ (YMBA) အသင်းခွဲ ဖွဲ့စည်းခြင်း အခမ်းအနား ကျင်းပ

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဆိပ်ဖြူမြို့နယ်တွင် (YMBA) ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏယုဝအသင်း အသင်းခွဲ အမှတ်(၃၂) ဖွဲ့စည်းခြင်းအခမ်းအနားကို ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက် နံနက် ၉ နာရီတွင် ဆိပ်ဖြူမြို့ အနောက်ပိုင်းရပ်ကွက်၊ အနောက်တောရကျောင်းဓမ္မဂုဏ္ဍထတိုက်ကျောင်းတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုအခမ်းအနားသို့ တိုင်းဒေသကြီးထွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ၊ ဌာနဆိုင်ရာများ၊ (YMBA) အသင်းချုပ်မှ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၊ မြို့နယ်အသင်းခွဲ(၂၃)မှ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၊ မြို့မိ၊ မြို့ဖများ၊ ဝတ်အသင်းများနှင့် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ တက်ရောက်ခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

တက္ကသိုလ်စိုးယဉ်

www.burmeseclassic.com

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

ပြန်မာပြည်သို့ မိုင်းဖုန်းဆရာတော် ပြန်လည်ကြွရောက်

မိုင်းဖုန်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏသံဝရသည် ပြည်ပတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူရာမှ မိုင်းဖုန်းဒေသ သို့ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ပြန်လည်ကြွရောက်တော်မူခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ ဆရာတော်အား နဂါးနှစ်ကောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဦးဆောင်ပြီး နံနက် ၉ နာရီခွဲအချိန်တွင် မယ်ဆိုင်မြို့ မြိုင်ရုံးရွာမှ ကရဝိက်ဥယျာဉ်တော်ဖြင့် ပင်ဆောင်လာပြီး ထိုင်းနိုင်ငံမှ တာဝန်ရှိသူများနှင့် ပြည်သူများက အမှတ်(၁)ချစ်ကြည်ရေးတံတားအထိ ဖူးမြော်ပို့ဆောင် ခဲ့ကြသည်ဟု သိရသည်။

ဆရာတော်သည် နိုဝင်ဘာလ(၁၅)ရက်နေ့တွင် နဂါးနှစ်ကောင် ကျောင်းတိုက်၌ ခေတ္တသီတင်းသုံးပြီး တရားရေးအေး တိုက်ကျွေးကာ ရွှေတိုက်ဒေသ မိုင်းဖုန်းသို့ ဆက်လက်ကြွရောက်တော်မူကြောင်း သိရှိရသည်။

သန်လျင်မြို့နယ်ရှိ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ကျိုက်ဒေးယျံစေတီတော် ဘုံ(၅)ဆင့် အလှူပွဲ ကျင်းပ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သန်လျင်မြို့နယ်၊ သမိုင်းဝင် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ဒေးယျံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ မြောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းတော်ကြီးအတွက် အလှူငွေနှင့် ဘုံ(၅)ဆင့် အတွက် အလှူငွေပေးအပ်လှူဒါန်းပွဲကို ကျိုက်ဒေးယျံစေတီ အနီးရှိ မဏ္ဍလာရာမဓမ္မစိမ္မာန်တော်ကြီး၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

အာရုံခံတန်ဆောင်း လေးခုရှိသည့်အနက် (၃)ခု တည်ဆောက်ရန် ကျန်ရှိနေသေးသဖြင့် စေတနာရှင်များအဖို့ ပါဝင်လှူဒါန်းလိုလျှင် တန်ဆောင်းတစ်ခုလျှင် သိန်း(၇၀)ကျပ်နှုန်း ဖြင့် မိမိတို့ တတ်နိုင်သရွေ့ ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။ လှူဒါန်းလိုလျှင် ကျိုက်ဒေးယျံဆရာတော်(ဖုန်း-၀၉-၅၀၃၇၇၃၄)ထံသို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဆကာကြီးမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ တတိယအကြိမ်မြောက် တန်ဆောင်တိုင် မီးပျော့ပွဲတော် ကျင်းပ

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ နေပြည်တော်၊ ဆကာကြီးမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ တတိယအကြိမ်မြောက် တန်ဆောင်တိုင် မီးပျော့ပွဲတော်ကို တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့(၁၇-၁၁-၂၀၁၃)ရက်နေ့ညက စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ မီးပျော့ပွဲတော်အား ဆကာကြီးမြို့နယ်၊ တိုက်နယ်ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဝင်းနိုင်ထွန်း(ရွှေဘို)နှင့် ရုပ်မိရပ်ဖွဲ့များ ဦးဆောင်ကာ ကျင်းပခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ညဉ့်ဦးယံ၌ မြို့နယ်သူ မြို့နယ်သားများက မီးပုံးများ ကိုင်ဆောင်၍ လည်းကောင်း၊ မီးပဒေသာ ဆင်ယင်ထားသည့် အရုပ်မျိုးစုံကိုချိန်ကာ လှည့်လည်ကြပြီး ဆကာကြီးဆိပ်ကမ်း၌ ညအချိန်တွင် မော်တော်များဖြင့် တင်ဆောင်ကာ ရောဝတီမြစ်အတွင်း ပျော့ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ မီးပျော့ပွဲတော်၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြသော အရုပ်ချိန်သူများ၊ မော်တော်များအား အကဲဖြတ်ကာ ဆုများ ချီးမြှင့်ကြပြီး တေးရေးတေးဆို အောင်ကျော်ဦး(ပုတီးကျွန်း)၊ တေးသံရှင် ပန်းအိမ်မဲ၊ တေးသံရှင် နေဖြူနေရဲလင်း(ကဗျာဆရာ ကိုရဲကိုကို)နှင့် အောင်ကျော်ထူး(မြတ်ပန်းရုပ်စာပေ)တို့ တေးသီချင်းများဖြင့် သီဆိုဖျော်ဖြေညှစ်ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ မီးပျော့ပွဲသို့ ရန်ကုန်မြို့မှ စာနယ်ဇင်းဆရာများ၊ ရန်ကုန်တိုင်းရိက်ကူးရေးအဖွဲ့ဝင်များ သွားရောက်မှတ်တမ်းယူခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာစစ်:

အလှူဒါနပြုရာ၌ တစ်ခါတစ်ရံတွင် လူ့ဖွယ်ဝတ္ထုပြည့်စုံပြီး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း မိမိရှေ့မှောက်၌ ထင်ရှားစွာရောက်ရှိနေပါသော်လည်း အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ပေးလှူစိတ်မဖြစ်ပေါ်ဘဲ ရှိတတ်သည်။

ဤသို့ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော် ငါသည် မုချကေနံ ရှေးရှေးဘဝက ပေးလှူခြင်း၌ အလှူအထမပြုလုပ်ခဲ့သည့်အတွက် ယခုအခါ ငါ့သန္တာန်မှာ ပေးလှူစိတ် ဖြစ်ပေါ်မလာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ နောက်နောင် ပေးလှူစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ယနေ့မှစ၍ ပေးလှူတော့အံ့။ ငါသည် ရှေးမဆွကပင် ကြိုတင်၍ ကိုယ်တိုင် ဝတ္ထုပစ္စည်းကို အလှူခံများအား စွန့်လှူထားအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလောဟု နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်၍ ပေးလှူဖြစ်အောင် ပေးလှူကြစေကြောင်း ရောင်ပြန်ပရိသတ်ကြီး သိစေမည် ဆိုပါလျှင်...

ဝေဖန်ခြင်း
www.burmeseclassic.com